

پوختە ی عەقیدە ی سە لە ف ی صالح
ئە ه ل ی س و ن نە و جە ماعە

وە ر گێڕانی

نابح نیشانی سە زانی

نوسینی

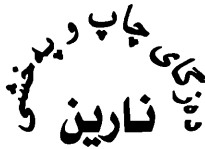
عبدالله بن عبد الحميد الأبري

دە ر گێڕانی و نوسینی
نارین

نمای کتیب: پوخته‌ی عه‌قیده‌ی سه‌له‌ی صالح.
نوسین: عبد الله بن عبد الحمید الاثری.
وهرگیرانسی: ناصح ئیبراهیم سازانی.
نوره‌و سالی چاپ: چاپی یه‌که‌م، سالی ۲۰۲۲.
ژماره‌ی سپاردن: (۲۷۵۲)ی سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوه.

مه‌ولیز/ بازارپی زانست بق کتیب و چاپه‌منی
Website: www.nareenpub.com
E-mail: nareenpub@gmail.com
مؤیایل: ۰۰۹۶۴۷۷۳۴۰۶۱۰۱۰

پوختەى عەقىدەى سەلەفى صالح

ئەھلى سوننە و جەماعە

نووسىنى

عبد الله بن عبد الحميد الأثري

وەرگىرانى

ناصر ئىبراھىم سازانى

كۆمەلنى لە زانا پايەبەرزەكان بېيدا چوونەتەو و بېشەككيان بۇ نوسىوو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ رَبَّنَا نَقْبَلُ مِنْكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ (١٢٧) سورة البقرة: ١٢٧.

واته: خواجه نه م کرده وه مان لی گبرا بکه به پاستی هه رتوی بیسه ری زانا.

پیش‌ه‌کی وەرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَاشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

له‌پیش هاتنی دینی پاکی نیسلامدا نه‌فامی بالی ره‌شی کیشابوو به‌سه‌ر
خه‌لکه‌دا، مرقه‌کان له‌ تاریکیه‌کانی بت په‌رستی و هاوبه‌ش بۆ خوا داناندا ده‌ژیان و
سه‌رگه‌ردان بوون و به‌دوور بوون له‌ یه‌کتاپه‌رستی، تیره‌و هۆزه‌کان جه‌نگ و
هه‌رایان بوو یه‌کتریان ده‌کوشت، خاوه‌ن ده‌سه‌لات بی ده‌سه‌لاتی ده‌چه‌وسانده‌وه،
مرقه‌کان ده‌کرانه‌ به‌نده‌و کۆیله، مافی خزمایه‌تی و دراوسیه‌تیان نه‌ده‌پاراست،
ئافره‌تان به‌ش خورواو بوون و به‌سوک سه‌یر ده‌کران، کچان زینده‌ به‌چال ده‌کران،
هه‌تا خۆری نیسلام هه‌لها‌ت و دپی به‌ شه‌وه‌زه‌نگی نه‌فامی دا، خ‌وای گه‌وره‌ به‌
به‌زه‌یی و میهره‌بانی خۆی موحه‌مه‌دی (صلی الله علیه وسلم) ره‌وانه‌کرد؛ هه‌تا
مرقه‌کان له‌به‌ندایه‌تی به‌نده‌کانه‌وه‌ رزگار بکات بۆ به‌ندایه‌تی خ‌وای تاقانه، له‌زولم
و ستمی ناینه‌کانه‌وه‌ بۆ دادپه‌روه‌ری نیسلام، له‌ته‌نگی ژيانی دنیاوه‌ بۆ فراوانی
دواړۆژ.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) سیانزه‌ سال له‌ مه‌ککه‌ شه‌و و رۆژ به‌بی
وچان له‌سه‌ر ئه‌م بانگه‌وازه‌ به‌رده‌وام بوو، له‌پێناوی ئه‌وه‌دا که‌ عه‌قیده‌و
بیروباوه‌پی نیسلام له‌دل و ده‌رونی هه‌واله‌کانیدا بچه‌سپێنێت و دامه‌زراویان بکات
له‌سه‌ر به‌ ته‌نیا خواپه‌رستی، بۆیه‌ جێگه‌ی خۆیه‌تی موسولمانان بایه‌خ بده‌ن به‌
فێزیبونی ئه‌و عه‌قیده‌و بیروباوه‌په‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)
هێناویه‌تی و؛ هه‌وه‌لان (صحابه‌)و شوینه‌که‌وتوان (تابعین)و شوینه‌که‌وتوانیان
له‌سه‌ری بوون و به‌ چاکی جێبه‌جێیان کردوه‌، چونکه‌ به‌وه‌ نه‌بی چاکسازی
ناکرێت.

شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو شه‌و و رۆژ له‌که‌مینه‌دیه‌ بۆ فریودانی موسولمانان و لادانیان له‌سه‌ر ریتی راست و شتیواندنی عه‌قیده‌و بیروباوه‌ریان، هه‌روه‌ها راپێچ کردنیان به‌ره‌و تاریکیه‌کانی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان، هه‌روه‌ک له‌م فه‌رموده‌ قودسیه‌دا ها‌توه‌:

(وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي خُنَفَاءَ كُلَّهُمْ، وَأَنَّهُمْ أَتَتْهُمُ الشَّيَاطِينُ فَأَجْتَاثَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ، وَخَرَّمْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَخْلَلْتُ لَهُمْ، وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا) رواه مسلم: (۲۸۶۵).

واته‌: من به‌نده‌کانی خۆم به‌پاکی به‌دیه‌تیاون له‌سه‌ر خوا به‌ته‌نها په‌رستی، به‌لام شه‌یتانه‌کان بۆ لایان ده‌چن و فیتلیان لی‌ ده‌کن و ده‌یان خه‌له‌تیتن و له‌رتی راست لایان ده‌ده‌ن، ئه‌وه‌ی که‌ من بۆم خه‌لال کردو‌ن لی‌یان حه‌رام ده‌که‌ن، فه‌رمانیشیان پێده‌که‌ن که‌ هاوه‌ل و شه‌ریکم بۆ دابنێن!

ئه‌م کتێبه‌ به‌نرخه‌ی بۆ پێژم شیخ (عبدالله الأثري) باسیکی زۆر گرنگه‌ سه‌باره‌ت به‌ عه‌قیده‌و بیروباوه‌پی ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌؛ مانای عه‌قیده‌ی ئیسلامی زۆر به‌جوانی رونکردوته‌وه‌ له‌زێر رۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا؛ بۆیه‌ پێویسته‌ له‌ کتێبخانه‌ی هه‌موو موسولمانێکدا هه‌بێ و منداڵه‌کانیانی له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌ بکه‌ن، له‌به‌ر به‌پێزی باسه‌که‌ی و له‌سه‌ر داوا‌ی نوسه‌ر خۆی ئیتمه‌ش هه‌ستاین به‌وه‌رگێترانی بۆ زمانی شه‌یرینی کوردی، به‌و هیوا‌یه‌ی خوێنه‌رانی کورد لی‌ی به‌هره‌مه‌ند ببن و شوێن عه‌قیده‌و بیروباوه‌پی سه‌له‌فی صالح ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ بکه‌ون به‌پاستی؛ نه‌ک شوێنی عه‌قیده‌ی چه‌وتی ده‌سته‌و تاقمه‌ گومپا‌و سه‌رلی شتیواوه‌کان.

ئه‌م زانا پایه‌ به‌رزانه‌ پێشه‌کیان بۆ کتێبه‌که‌ی نوسیوه‌و په‌سه‌ندیان کردوه‌و:

۱- (شیخ عبد الله بن عبد العزيز العقیل).

۲- (شیخ العلامة عبد الله بن عبد الرحمن الجبرین).

- ۳- (شیخ العلامة صالح بن فوزان الفوزان).
- ۴- (شیخ العلامة القاضي محمد بن اسماعیل العمرانی).
- ۵- (شیخ صالح بن عبد العزيز آل الشيخ).
- ۶- (شیخ العلامة صالح بن عبد الرحمن الحصین).
- ۷- (شیخ محمد بن ابراهیم شقرة).
- ۸- (شیخ الجلیل الدكتور الامین الحاج محمد).
- ۹- (شیخ سعود بن ابراهیم الشریم).
- ۱۰- (الأستاذ ناصر بن عبد الكريم العقل).
- ۱۱- (الأستاذ الدكتور محمد بن عبد الرحمن الحمیس).
- ۱۲- (شیخ الدكتور ماهر بن یاسین الفحل).
- ۱۳- (الدكتور عبد المحسن بن عبد العزيز العسکر).
- ۱۴- (شیخ الجلیل محمد راشد بن خالد القره کویلی).
- ۱۵- (شیخ الجلیل محمد بن جمیل زینو).
- ۱۶- (الدكتور عبد الرزاق بن طاهر معاش الجزائري).
- ۱۷- (شیخ الجلیل الدكتور محمد یسری ابراهیم).
- ۱۸- (شیخ محمد سیدی بن سلیمان النووی).
- ۱۹- (شیخ الأستاذ الدكتور ساجد میر).
- ۲۰- (شیخ الدكتور سعید بن محمد بابا سیلا).

ناصح شیراهیم سازانی

سلیمان‌ی / ۱۴۳۴ کجی به رامهر به ۲۰۱۲ زاینی

پیش‌ه‌کی دانهر بۆ چاپی یه‌که‌م

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلِيلَ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَاشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۲.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَّوْهُ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ فِيهِمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ۱.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب: ۷۰-۷۱

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَاخْتَرْتُ الْهَذَا هَذَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ بِذْعَةٍ ضَلَالَةٍ، كُلُّ ضَلَالَةٍ فِي الشَّارِ^(۱).

ئه‌ی برای موسولمانی به‌پرز و ئاریز و خۆشه‌ویست، ئه‌مانه چه‌ند وشه‌یه‌کی کورت و پوخت و ئاسانن له رونکردنه‌وه‌ی:

(عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری پیشینه‌ چاکه‌کان، ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه).

۱- ئه‌م وتاره پێی ده‌وتریت: (خطبة الحاجة) بۆ ئه‌وه دانراوه که له هه‌موو کاروباریکی دینی دا به‌مه ده‌ست پێ بکه‌ین، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاو‌له‌کاتی خۆی فێر ده‌کرد تا له‌کاتی‌که‌دا که ده‌یان‌ه‌وی قسه بۆ خه‌ک بکه‌ن به‌مه ده‌ست پێ بکه‌ن له هه‌موو کاروباریکی دینی‌اندا ئیتر ئه‌و کاروباره بریتی بوایه له ئن ماره‌به‌ین بێت، یان وتاری هه‌ینی، یا (محاجره) وتاردان بۆ خه‌ک، یان جگه له مانه‌ش، تزییه‌ی کتێبه‌کانی سوننه ئه‌م (خطبة الحاجة) یان رییایه‌ت کردوه به‌جیاوازی له شتیوازی ده‌ربه‌پینیدا له: (سنن ابن ماجة) کتاب النکاح، باب خطبة النکاح، و (سنن الترمذی)، و (سنن ابی داود) و (سنن النسائی) ورواها أبو یعلی فی: (مسنده) والطبرانی فی: (المعجم الکبیر) والبیهقی فی: (سننه) والإمام أحمد فی: (مسنده)، وورد ذکر طرف من هذه الخطبة فی: (صحیح مسلم) کتاب الجمعة، باب خطبته صلی الله علیه وسلم فی الجمعة، وللبسط فی تحریرها انظر کتاب (خطبة الحاجة) للشیخ المحدث العلامة محمد ناصر الدین الألبانی.

ئو‌هی که وایکرد هه‌ستم به دانانی ئم په‌رتووکه ئو‌هیه که ئومته‌ی ئیسلامی به باریکی ناهه‌مواردا تّ ده‌په‌پّ و توشی دوه‌ره‌کی و ناکوکی و جیاوازی و ده‌سته ده‌سته‌یی بووه، خۆیان له‌و حیزب و کۆمه‌له هه‌وچه‌رخانه‌دا ده‌بیننه‌وه که بوونیان هه‌یه له‌ کۆپه‌پانه‌که‌داو بوونه‌ته ده‌مراستی موسولمانان و نوینه‌رایه‌تی خه‌لک ده‌که‌ن؛ هه‌ر یه‌که‌یان بانگه‌شه بق عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری به‌رنامه‌و پرۆگرامی خۆی ده‌کات و، خۆی له‌وانی تر به‌ چاکتر و به‌ پاکتر ده‌زانیت؛ هه‌تا کارگه‌یشقوته راده‌یه موسولمانان سه‌ریان لی شتیواوه‌و، به‌ شیوه‌یه که نازانن چی بکه‌ن شوین کّی بکه‌ون؟ وه کّی بکه‌نه سه‌رمه‌شق و پێشه‌نگی خۆیان؟!

به‌لام ئو‌هی که جیی باسه سوپاس و ستایش بق خوای گه‌وره‌و خاوه‌ن منه‌ت به‌سه‌ر ئیمه‌وه وای لی نه‌هاتوه که خیر له‌ناو ئم ئوممه‌ته‌دا نه‌ما بیّت وه وایشی لی نایه‌ت که نه‌مینّ، به‌لکو به‌رده‌وام کۆمه‌لّ له‌ موسولمانان ده‌ست ده‌گرن به‌ هه‌ق و هیدایه‌ته‌وه هه‌تا رۆژی دوا‌یی که بریتیه‌یه له‌ عه‌قیده‌و بیروباوه‌ره‌ راسته‌قینه‌که؛ هه‌روه‌ک راستگۆ و به‌راست زانراو رایگه‌یاندوه له‌کاتی‌که‌دا که ده‌فه‌رمویت: (لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أَتْمِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَصْرُفُهُمْ مَنْ خَلَفَهُمْ؛ حَقٌّ يَأْتِي أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَالِكَ)^(۱). واته: به‌رده‌وام کۆمه‌لّ له‌ ئوممه‌ته‌که‌م دیارو ناشکران و له‌سه‌ر هه‌قن، ئه‌وانه‌ی که ده‌یانه‌ویت زیانیان پّی بگه‌یه‌نن یان زه‌لیل و سه‌رشۆپیان بکه‌ن ناتوانن زیانیان پّی بگه‌یه‌نن؛ ئه‌وانه هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ن هه‌تا رۆژی قیامه‌ت دادیت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (مَثَلُ أَتْمِي مَثَلُ النَّظَرِ لَا يُدْرِي أَوَّلُهُ خَيْرٌ، أَمْ آخِرُهُ؟)^(۲). واته: نموونه‌ی ئوممه‌ته‌که‌ی من وه‌ک نموونه‌ی باران وایه نازانیت سه‌ره‌تا‌که‌ی خیر و چاکه؛ یان کۆتاییه‌که‌ی.

(۱) - رواه مسلم: ۱۹۲۰.

(۲) - (صحیح سنن الترمذی) - تحقیق الألبانی: حسن صحیح، المشکاة (۶۲۷۷)، الصحیحة (۲۲۸۶).

ئا لێرهوه پێویسته له‌سه‌رمان ئهم كۆمه‌له‌ موباره‌كه بناسین كه پابه‌ندبوون به ئیسلامه‌ حه‌ق و راسته‌كه‌وه ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) میناویه‌تی و؛ هه‌وه‌لانی (صحابه‌) و شوێنه‌كه‌وتوان (تابعین) و شوێنه‌كه‌وتوانیان به چاکی په‌یره‌ویان کردوه؛ خۆی گه‌وره‌ و امان لێ بکات كه له‌وان بێن و بمانخاته‌ ریزی نه‌وانه‌وه‌ له‌گه‌ڵیان هه‌شرمان بکات، (اللهم آمین) خودایه به به‌زه‌یی خۆت لیمان وه‌رگری.

ئهم كۆمه‌له‌ش بریتییه له كۆمه‌لێ رزگار بوو (فرقة الناجية) و ده‌سته‌و تاقمی سه‌رخراون (طائفة المصورة)، كه ناسراون به ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه، ئه‌هلی فه‌رموده (حديث)، ئه‌هلی (الأثر والإتباع)، ئه‌وانه‌ش له‌سه‌ر ئه‌و به‌رنامه‌و رێبازه‌ بوون كه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هه‌وه‌لانی له‌سه‌ری بوون ره‌زای خویان لێ بێ.

ئا له‌م ده‌روازه‌وه له‌م رووه به‌رز و مه‌زنه‌وه خێرا هه‌ستام به پوخته‌کردنی په‌رتووكه‌ گه‌وره‌كه‌م كه ناوی: (المیسر فی عقیده‌ السلف الصالح)ه^(۱).

ئهم په‌رتووكه‌ هه‌لم گزێوه له كتێبه‌كانی پێشه‌وایانی سه‌له‌ف ئه‌وانه‌ی كه شاهیدیان بۆ دراوه كه خاوه‌ن دادپه‌روه‌ری و زانست و زانیارین، ئهم په‌رتووكه‌م له‌وانه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌ كه شوێن سوننه‌ت و رێبازی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) كه‌وتون و بونه‌ پێشه‌وا، كه ئه‌وانیش هه‌ڵیان گزێتوه له سوننه‌ت و رێبازی پێغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) گه‌وره له گه‌وره‌وه زانا له زانا - بۆ نمونه شوێنه‌كه‌وتوان له هاوه‌لانه‌وه‌ وه‌ریان گرتوه ئه‌وانیش له پێغه‌مبه‌ری خواوه (صلی

(۱) - داواكهم له‌خۆی گه‌وره كار ناسانی بکات به چاپ بگه‌یه‌نێت و بڵاوێتته‌وه چونكه‌ مه‌شروعی

الله علیه وسلم)، سورم له‌سەر ئه‌وه‌ی ئهم کتیبهم که ناوی (الوجیز)ه بخه‌مه
 به‌رده‌ستی خوینه‌ران به‌ده‌سته‌واژه‌یه‌کی کورت و به‌شیوازیکی روون و ئاسان،
 له‌گه‌ڵ پابه‌ند بوونی ته‌واوم به‌و ده‌رپرینه‌ شه‌ریانه‌وه که له‌ پێشه‌وایانی سه‌له‌فه‌وه
 بۆمان ماوه‌ته‌وه به‌پیتی توانا؛ هه‌تا هه‌موو خوینه‌ریک لێی به‌هره‌مند ببێ و سودی
 لێ وه‌ریگریت، به‌ تابه‌تی تر ئه‌و تازه‌ پێگه‌یشته‌وانه له‌ نه‌وه‌کانی ئهم رابوونه
 ئیسلامیه‌ پڕۆژ و موباره‌که، هه‌روه‌ها ئهم کتیبه‌ بپیته‌ یارمه‌تی ده‌ر بۆ
 به‌ده‌سته‌پێنانی بوخته‌ی عقیده‌ی سه‌له‌فی صالح به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی و ئاسان بۆ
 ئه‌و که‌نجه‌ تازه‌ پێگه‌یشته‌وانه‌ی که له‌سەر رێی راستن و رێنمایی کران، چونکه
 زانستی عقیده‌ وه‌ک زنجیری وایه‌ هه‌ندیکه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ هه‌ندیکه‌ تریه‌وه؛ زانستی
 عقیده‌ش به‌ په‌که‌وه‌ به‌سراوه‌ جا ئه‌گه‌ر موسولمان نه‌توانی له‌ بوخته‌ی عقیده‌و
 بیروباوه‌ڕی تێ بگات؛ ئه‌وا ناتوانی له‌ درێژه‌ی باسه‌کانی عقیده‌و به‌شه
 به‌رفره‌وانه‌کانی حالی بیت.

من له‌لایه‌ن خۆمه‌وه هه‌یج شتێکم بۆ زیاد نه‌کردوه‌وه؛ ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ نه‌بی که
 ئه‌وه‌ی پێویست بووه له‌سهرم به‌یانم کردوه‌وه‌و روونم کردۆته‌وه، ده‌مه‌وێ ئاگادارتان
 بکه‌مه‌وه له‌ کۆتایی کتیبه‌که‌دا ئه‌و سه‌رچاوه‌نهم نوسیه‌وه که پشتم پێ به‌ستوون بۆ
 دانان و ئاماده‌کردنی ئهم کتیبی بوخته‌یه (الوجیز).

له‌کۆتایی دا سوپاسی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌م که یارمه‌تی دام بۆ ته‌واوکردنی ئهم
 کتیبی بوخته‌یه (الوجیز)، داوا له‌ خوای گه‌وره‌ ده‌که‌م ئهم باس و ئهم هه‌وله‌ مام
 ناوه‌نده‌م بپیته‌ چاکسازی ئه‌وه‌ی که خراپ بووه له‌ عقیده‌و بیروباوه‌ڕی
 موسولماناندا، بیکاته‌ کتیبی به‌هره‌مه‌ند بن لێی و سودی هه‌بی بۆیان، بپیته
 پالنه‌ری بۆ گه‌رانه‌وه‌یان بۆ سه‌ر قورئانه‌که‌ی خۆی و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا
 (صلی الله علیه وسلم).

هه‌روه‌ها سوپاسی ئه‌و که سانه‌ش ده‌که‌م که فه‌زلیان به‌سه‌رمه‌وه‌یه یارمه‌تیاندام
 بۆ ته‌واوکردنی ئه‌م کتییی بوخته‌یه (الوجیز)، له‌ ده‌رپینی بۆچونیک، یان
 پێداجونه‌وه‌ی و، یا ئامۆزگاری کردن، له‌ پێش هه‌موویانه‌وه هه‌ردوو زانای به‌پێز و
 پایه‌به‌رز (شیخ سعود بن ابراهیم الشریع) و (شیخ محمد بن جمیل زینو)، که ئه‌رکیان کێشا
 کتییبه‌که‌یان خوێنده‌وه‌و پێشه‌کیان بۆ نوسی خوای گه‌وره‌ پاداشتیان به‌خێر
 بداته‌وه‌.

ئه‌م په‌رتووکه‌ بریتییه‌ له‌ هه‌ول و کۆششیکێ که‌م که دامناوه‌و خستومه‌ته
 به‌رده‌ستی خوێنه‌ره به‌پێژه‌کان؛ ئه‌گه‌ر پێکابێتم و راستم نوسی بوو ئه‌وه له‌ خوای
 گه‌وره‌وه‌یه، خۆ ئه‌گه‌ر هه‌له‌شم کردبێت ئه‌وه له‌ ده‌روونی خۆم و له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه،
 من ئومیده‌وارم هه‌رکس ره‌خنه‌یه‌کی هه‌یه یان هه‌له‌یه‌کی بینی با له‌ ئامۆزگاری
 کردنم رۆدی و چروکی نه‌کات و پێم رایگه‌یه‌نێت بۆئه‌وه‌ی راستی بکه‌مه‌وه‌.

داواکارم له‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌م کاره‌م وای بکات له‌ به‌ر زامه‌ندی ئه‌و بێ و لێم
 وه‌ریگری، سودمه‌ند بێ بۆ موسوڵمانان و، من به‌رائه‌تی خۆم راده‌گه‌ینم له‌ هه‌ر شتێ
 له‌م په‌رتووکه‌دا نوسرا بێت پێچه‌وانه‌ی قورئانه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ بێ یان پێچه‌وانه‌ی
 سوننه‌ته‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بێ، یا پێچه‌وانه‌ی تیگه‌یشتنی
 پێشینه‌ چاکه‌کانمان بێت، ئه‌گه‌ر شتی وه‌ها رویدا بێ ئه‌وه له‌ منه‌وه‌یه‌و به‌ بێ
 مه‌به‌ست رویداوه‌و به‌ نه‌قسه‌ست نه‌بووه، پاشکه‌ز ده‌بمه‌وه‌ لێی و له‌ ژيانداوه‌ له‌ دوا‌ی
 مردنیشم لێی په‌شیمانم، خوای گه‌وره‌ بۆ خۆی ئاگاداره‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یڵیم.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه اجمعین

پیناسه گرنگ و زهروریه‌کان

ناساندان و پیناسه‌ی عه‌قیده

عه‌قیده له زمانه‌وانی دا:

عه‌قیده له (عه‌قد) وه هاتوره واته: گری، گریدان، به‌ستن، قایم کردن، پته‌وکردن، شه‌ته‌کدانی به‌هیز، به‌کگرتن، له‌به‌کدان، جیگه‌برکردن، دلتیایی و بریار له‌سەردان.

وشه‌ی (عه‌قد) گریدان دژی (حل) ه واته هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌یه، ده‌وتریت: گری دا به‌گریدان‌تکی توندو قایم، هه‌روه‌ک سویند‌خواردن و ماره‌کردن (نکاح) به‌گری به‌سته. خوی‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ سورة المائدة: ۸۹.

واته: خودا ناتانگری و سزاتان نادات له‌سه‌ر نه‌و سوینانه‌ی که دین به‌ده‌متاندا و نیازی دلی له‌گه‌لدا نی‌یه، به‌لام له‌سه‌ر نه‌و سوینانه ده‌تان گری که به‌نیازی دل داتان به‌ستبیت.

عه‌قیده: بریتییه له‌و حوکم و بریاره‌ی که به‌هیچ جورێک گومان و دودلی هه‌لناگری له‌لای نه‌و که‌سه‌ی که هه‌لگری نه‌و بیروبو‌چونه‌یه، واته جیگه‌ی قبول کردن نیه له‌لای نه‌و که‌سه‌ی که باوه‌پی به‌و حوکم و بریاره هه‌یه که خوی بیروباوه‌پی له‌سه‌ری دامه‌زراوه، عه‌قیده‌ش له‌دیندا بریتییه له‌بیروباوه‌پ به‌بی کردار؛ وه‌ک باوه‌پیوون به‌بیوونی خوی‌گه‌وره‌و هه‌روه‌ها باوه‌پیوون به‌ناردنی پیغه‌مبه‌ران.

کزی عه‌قیده‌ش بریتیه له (عَقَائِد)^(۱) واته: بیروباوه‌په‌کان.
 کورته پوخته‌ی هم قسه‌یه: عه‌قیده‌ئوه‌یه که ئاده‌میزاد دلّی دامه‌زواو بیت
 له‌سهری؛ نیتر همه عه‌قیده‌یه، جا عه‌قیده‌ی هق بیت یان عه‌قیده‌ی پوچ و نا‌په‌واو
 درق بیت.

عه‌قیده له زارواوه‌دا:

بریتیه له هموئو شتانه‌ی که پټویسته دلّ به‌پاستیان بزانی، نه‌فس نارام و
 دل‌تیار ئاسوده بی له‌سهریان، هه‌تا ده‌بیته دل‌تیاپییه‌کی دامه‌زواو، که به هیچ جوری
 گومان و دودلی ئاویتته و ټیکه‌لاری نابیت.

واته: بریتیه له و ئیمانته‌واو ریکوپیک و دامه‌زواوه که گومان و دودلی ناتوانی
 خزی له‌قهری‌ئو و باوه‌پو بیروبوچونه بدات که که‌سی خاوه‌ن باوه‌پو بپوی پټیه‌تی
 و باوه‌پی له‌سهر دامه‌زواندوه، پټویسته ئو‌بیربوچونه ده‌قاو ده‌ق گونجاو بیت
 له‌گه‌ل واقیعه‌دا، گومان و دودلی قبول نه‌کات، خو نه‌گه‌ر ئو زانسته نه‌گاته پله‌ی
 دل‌تیاپی دامه‌زواو ئوه پټی ناوتریت عه‌قیده.

وه بۆیه ناسراوه به عه‌قیده: له‌به‌رئوه‌یه ئاده‌میزاد دل‌که‌ی له‌سهری گری
 ده‌دات و جیگیر و دامه‌زواوی ده‌کات.

عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری ئیسلامی:

بریتیه له باوه‌پی ته‌واو و دامه‌زواو به په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستراویتی و ناوه‌کانی
 و سیفه‌ته‌کانی خوی گه‌وره، هه‌روه‌ها به مه‌لائیکه‌کانی و به پیغه‌مبه‌رانی و به
 دواوټو، به قه‌زاو قه‌ده‌ر به خیر و شه‌پ و چاک و خراپییه‌وه، به‌هه‌مو ئو کاروباره

(۱) - انظر معاجم اللغة: لسان العرب، القاموس المحیط، المعجم الوسيط: (مادة عقد).

نادیارانه‌ی که به به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت سه‌لمیتراون، به بنه‌ماکانی دین و، نه‌وانه‌ی که پیتشیننه چاکه‌کان یه‌کده‌نگ و کۆن له‌سه‌ری، بریتیه له خۆبه‌سته‌وه‌دانی ته‌وار و ته‌سلیم بوون به فرمان و بریاره‌کانی خوای گه‌وره و، ملکه‌چی بۆی و گوێپایه‌لی کردنی، شویتکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم).

عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری ئیسلامی:

هه‌رکاتێ ئه‌و ناوه به ره‌هایی هات واته: عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه، چونکه ته‌نها ئه‌وه ئیسلامی راست و دروسته‌و خوای گه‌وره پیتی رازیه دینی به‌نده‌کانی بیت، ئه‌ویش بریتیه له‌عه‌قیده‌ی هه‌ر سی چه‌رخ و سه‌ده گه‌وره‌که‌ی هه‌وه‌لان (صحابه‌و) شویتکه‌وتنه‌و (تابعین) و شویتکه‌وتنه‌وانیان به چاکێ.

عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری ئیسلامی:

له‌لای ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه کۆمه‌له ناویکی تری هه‌یه: که هاو واتاو هاوشیوه‌ی عه‌قیده‌ی ئیسلامین و به‌و مانایه دین و به‌لگه‌ن له‌سه‌ری، له‌وانه: یه‌کخواناسی (التّوْحید)، سوننه (السُّنَّه)، بنه‌ماکانی دین (أَصُولُ الدِّین)، فیه‌قی گه‌وره (الفقه‌ الأكبر)، شه‌ریعت (الشّریعة)، ئیمان (الإیمان).

ئهمه‌ی که باسمان کرد به‌ناویانگترین ئه‌و ناوانه بوون که له‌لایه‌ن ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌وه به‌کارده‌هێنرین بۆ زانستی عه‌قیده.

ناساندن و پیناسه‌ی سه‌لف

سه‌لف له زمانه‌وانی دا؛

بریتیه له‌وه‌ی که رابوردوه و پیشکه‌وتوه، ده‌وتریت: سه‌لف واته رابورد، سه‌لف بریتیه له‌و کومه‌له که‌سه‌ی که له ریگه و ریش‌تندا له‌پیشه‌وه بن، خوی گوره ده‌فرموت:

﴿ فَلَمَّا أَصْفَوْنَا آتَنَقَمْنَا مِنْهُم فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ ﴾ سورة الرخف: ۵۵ - ۵۶.

واته: کاتی که فیرعه‌ون و دارده‌سته‌که‌ی توپه‌یان کردین تۆله‌مان لی سهندن و هر هه‌مویا‌شان نقوم کردو خنکاندشان - له‌ده‌ریای نیل دا - و کردمان به پیشین وه به نمونه بق ئه‌وانه‌ی که له‌دوای ئه‌وانه‌وه دین. واته: کردمان به پیشین به پیشکه‌وتو بق ئه‌وانه‌ی به‌کار و کرده‌ی ئه‌وان ره‌فتار ده‌کن، ئه‌مه‌ش له‌به‌رنه‌وه‌یه که ئه‌وانه‌ی له‌دوای ئه‌وانه‌وه دین ئه‌وان له‌به‌رچاو بگرن و په‌ند وه‌ریگن، هه‌روه‌ها تا که‌سانی تیش که دواتر دین به هه‌مان شیوه په‌ند و نامۆزگاری و سود وه‌ریگن.

سه‌لف: بریتیه له‌و که‌سانه‌ی که له‌پیش تۆوه ریش‌تون له باب و باپیران و خزه‌کانت ئه‌وانه‌ی که له‌سه‌رووی تۆوه‌ن له ته‌من و گه‌وره‌یی و چاکه‌دا، هر له‌به‌رنه‌وه‌یه که سه‌ره‌تای ئیسلام و چه‌رخ‌ی یه‌که‌م له شوینکه‌وتوان پینان ده‌وتریت سه‌لفی صالح.

سه‌له‌ف له زار اوهدا؛

هه‌رکاتی له‌لایه‌ن زانایانی بیرویه‌په‌وه وشه‌ی سه‌له‌ف باسکرا؛ ئه‌وه پیتاسه‌کانیان به‌ده‌وری موسولمانانی هه‌ر سی چهرخ و سه‌ده‌خاوه‌ن فه‌زل و چاکه‌که‌ی یه‌که‌مدا ده‌خولیته‌وه له‌هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان یان هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و ئه‌وانه‌ی شوین ئه‌وان که‌وتون له‌چاکه‌دا؛ له‌وانه‌ی که‌پتغه‌مبیری خوا (صلی الله علیه وسلم) شایه‌تی بۆ داوێن که‌چاکن؛ موسولمانانی ئه‌وسێ چهرخ و سه‌ده‌موباره‌کانه چاکترینی ئوممه‌ت بوون به‌ره‌هایی؛ چونکه‌له‌ناویاندا بوو راستگزیان و شه‌هیدان و پیاوچاکان و پیتشه‌وایانی دین ئه‌وانه‌ی که‌خوا‌ی گه‌وره‌ه‌لی بژاردبوون بۆ هاوپییه‌تی پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) و گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی، ئه‌وانه‌ له‌دامه‌زراوان بوون له‌زانیندا، به‌رێبازی پتغه‌مبیری خوا (صلی الله علیه وسلم) رێنمویی کرابوون، پارێزه‌ری سوننه‌ته‌کانی بوون؛ و، رێ نیشانده‌ری رێ راست بوون، چرای روناکه‌ره‌وه‌ی شه‌وه‌زنگ بوون؛ له‌پاشدا ئه‌وانه‌ی که‌شوینیان که‌وتن له‌زانا دادپه‌روه‌ره‌کانی ئیسلام؛ له‌پیتشه‌وا گه‌وره‌ رێ نیشانده‌ره‌کان که‌شایه‌تی پیتشه‌وایه‌تی و چاکه‌وشوینکه‌وتنی سوننه‌و پیتشه‌وایه‌تی کردن و دورکه‌وتنه‌وه له‌بیده‌یان بۆ دراوه، هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سانه‌ی که‌زانایانی ئوممه‌ت رێکه‌وتون له‌سه‌ر پیتشه‌وایه‌تیان و گه‌وره‌یی پله‌و پایه‌ی به‌رزیان له‌دیندا.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌ره‌تای ئیسلام و سه‌رده‌می یه‌که‌م ناسراوه‌ به‌ سه‌رده‌می پیتشینێ چاک، خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولِهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۚ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ١٣٥﴾

سورة النساء: ۱۱۵.

واته: هه‌رکه‌سه‌یک دژایه‌تی پتغه‌مبه‌ر بکات پاش ئه‌وه‌ی که‌ پێبازی راستی بۆ بوون بوویه‌وه، شوینی پتگایه‌کی تر بکه‌وێ بێجگه‌ له‌پتگای بڕواداران، پوهی

وهرده‌گتیرین بق ئو پتیازهی که مه‌لی بژاردوه و ده‌یخینه دۆزه‌خ، ئای چ پاشه‌پۆژتکی خرابه.

هه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ﴿سورة التوبة: ۱۰۰﴾.

واته: پیتشکه‌وتوه به‌که‌مه‌کان له‌کۆچه‌ران و یاریده‌ده‌ران ئه‌وانه‌ش نۆز به چاکێ به‌یره‌وی ئه‌وانیان کردوه و شوێنیان که‌وتوون خوا لیبیان پازیبه، ئه‌وانیش له‌خوا پازین، (خوا) به‌هه‌شتانیکێ بق ئاماده‌کردوون که پووباره‌کان دین و ده‌چن به‌ژیریاندا، تیییدا ده‌میننه‌وه بێ برانه‌وه ئه‌وه‌یه گه‌یشتن به ئامانجی گه‌وره.

پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (خَيْرُ النَّاسِ قُرْنٌ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُومُهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُومُهُمْ)^(۱). واته: (چاکترین خه‌ک خه‌لکانی چه‌رخ و سه‌رده‌می منن مه‌به‌ست له هاره‌لانی، له‌پاشدا ئه‌وانه‌ی که به‌دوای ئه‌واندا دین، ئینجا ئه‌وانه‌ی که به‌دوای ئه‌واندا دین)^(۲).

که‌واته پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاره‌لانی و شوێنکه‌وتوانیان له چاکه‌دا؛ سه‌له‌فی ئه‌م ئومه‌ته‌ن، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که بانگه‌وازیان بق ئه‌وه بیت که پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاره‌لانی و شوێنکه‌وتوانیان له چاکه‌دا

(۱) - رواه البخاري ومسلم..

(۲) - نیعمان نه‌مووی له‌رافه‌ی (سه‌حیح موسلم) دا له‌شهرحی ئه‌م فهرموده‌دا ده‌لێت، موغیره‌ و تویمه‌تی، چه‌رخ و سه‌رده‌می ئه‌و واته هاره‌لانی، پاشان ئه‌وانه‌ی دوا ئه‌وان واته نه‌ومکانیان، ئینجا ئه‌وانه‌ی دوا ئه‌وان واته نه‌وه‌ی نه‌ومکانیان. به‌یه‌که‌هنگی زانیان ئه‌و سن چه‌رخ و سه‌رده‌می چاکترین چه‌رخ و سه‌رده‌م بوون ئه‌وانه‌ش بریتین له، (صحابه‌) هاره‌لان و (تابعین) شوێنکه‌وتوان و، (اتباع لا تابعین) شوێنکه‌وته‌ی شوێنکه‌وتوان به‌چاکێ. و مرگتیر.

بانگه‌وازیان بق کردوه، ئه‌وه ئه‌و که سه‌له‌سه‌ر رَیّاز و به‌رنامه‌ی سه‌له‌فه، واته سه‌له‌فیه.

کات و رۆژگاری دیاریکراو مه‌رج نیه بق ئه‌و مه‌به‌سته، به‌لکو مه‌رج ئه‌وه‌یه که عه‌قیده و بریار و ره‌فتار و کردار به‌پیتی قورئان و سوننه‌ت بی به‌تیگه‌یشتنی سه‌له‌ف؛ هه‌رکەسێ کاروکرده‌وه‌ی هه‌روێک بی له‌گه‌ڵ قورئان و سوننه‌دا ئه‌و که سه‌له‌ شوێنکه‌وتوانی سه‌له‌فه، نیت‌ر با له‌نیوان ئه‌وان و ئه‌ودا شوێن و کات و رۆژگاریکی دوور بیت، ئه‌وانه‌ی کاروکرده‌وه‌یان پێچه‌وانه‌ی ئه‌وان بیت ئه‌وه له‌وان نین، با له‌ناو ئه‌وانیشدا ژیا بن.

پیشه‌وای سه‌له‌فی صالح بریتیه له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم).
خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّامًا يَتَخَوْنَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ الْجُودِ ذَلِكَ صَلَاتُهُمْ فِي الثَّوَابِ وَسَلَّاهُمْ فِي الْإِغْيَالِ كَزَرْجٍ أَخْرَجَ سَطْفَهُ فَفَازَهُ، فَاسْتَقْلَطَ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْفِهِ يَعْجِبُ الزَّوْجُ لِيَنْظُرَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ ﴿٥٩﴾ سورة الفتح: ٢٩.

واته: موحه‌مه‌د پێغه‌مبه‌ری خوايه، ئه‌و (باوه‌پدار) نه‌ش که له‌گه‌ڵیدان به‌رامبه‌ر بی باوه‌پان توندو تیژ و له‌نیوان خۆیاندا به‌به‌زه‌یین، ده‌یان بی‌نی (همیشه) له‌ رکوع و سه‌جده‌ بردندان و داوای به‌هه‌رو ره‌زامه‌ندی خوادا ده‌که‌ن، نیشانه‌یان له‌ ناو چاوانیاندا دیاره به‌هۆی زۆر سه‌جده‌ بردن (یان‌ه‌وه)، ئه‌وه نموونه‌یان له‌ ته‌وراتدا، ئه‌وه نموونه‌شیان له‌ ئینجیلدا، هه‌ک کشتوکالێک وایه چه‌که‌ره‌ی ده‌رکردبێ (سه‌وز بووبێ)، ئه‌نجا چه‌که‌ره‌که‌ی به‌هێز کرد بی و قاییم بوو بێ، جا له‌سه‌ر لاسکی خۆی پێک وه‌ستایی (ئه‌وه‌نده جوان بێ) جوتیاره‌کانی سه‌رسام کرد بێ، تابه (زۆر بوونی) هاوه‌لانی داخ و

مه‌راق بدا به‌کافران، خوا به‌لئینی داوه به‌وانه‌یان که باوه‌پیان هیناوه و کرده‌وی چاکه‌یان کردوه به‌لیبوردن و پاداشتی گوره (که به‌هسته).

خوای گوره گوتیرایه‌لی بۆ خۆی و گوتیرایه‌لی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کی (صلی الله علیه وسلم) بیکه‌وه گرتداوه و نزیک کردۆته‌وه، هه‌روه‌ک له‌م نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویتی:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ ﴿٦٩﴾ سورة النساء: ۶۹.

واته: هه‌ر که‌سێک گوتیرایه‌لی خوا و پیغه‌مبه‌ر بکات جا ئه‌وانه له‌گه‌ل که‌سانێکن که خوا به‌هری پشتووه به‌سه‌ریاندا له‌ پیغه‌مبه‌ران و راستگۆیان و شه‌یدان و پیاو چاکان، ئه‌وانه چ هاوێ و هاوه‌لێکی چاکن.

خوای گوره گوتیرایه‌لی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کی (صلی الله علیه وسلم) به‌ گوتیرایه‌لی کردن بۆ خۆی داناوه، هه‌روه‌ک له‌م نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویتی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ ﴿٨٠﴾ سورة النساء: ۸۰.

واته: هه‌ر که‌سێک گوتیرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر بکات ئه‌وه به‌راستی گوتیرایه‌لی خوای کردوه، هه‌ر که‌سێکێش پشت هه‌لکات ئه‌وه نێمه‌ تۆمان په‌وانه نه‌کردوه به‌ چاودێر و پارێزه‌ر به‌سه‌ریانده‌وه.

خوای گوره رایگه‌یاندوه که گوتیرایه‌لی نه‌کردنی پیغه‌مبه‌ره‌کی (صلی الله علیه وسلم) هۆکاری پێچان و پوچکه‌ره‌وی هه‌موو کاروکرده‌وه چاکه‌کانه هه‌روه‌ک له‌م نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ ﴿٣٣﴾ سورة محمد: ۳۳.

واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌پتان هیناوه فه‌رمان به‌رداری خوا و پیغه‌مبه‌رین، کرده‌وه (چاکه‌) کانتان هه‌له‌وه‌شه‌ینه‌وه.

خوای گوره سه ریچی فرمانه کانی پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) لی
 قه دهغه کردوین، هه روه که له م نایه ته دا ده فرمویت:

﴿ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا كَالَّذِي تَلْتَمِسُ
 عَذَابَ مُهِيمٍ ﴾ ﴿١٤﴾ سورة النساء: ۱۴.

واته: هه که سی که سه ریچی خواو پیغه مبه ره که ی بکات و سنوره کانی (خوا)
 ببه زینت ده یخاته ناگری که وه هه میشه ده مینیت وه تیاید، وه سزایه کی
 پسوا که ری بق هه یه.

خوای گوره فرمانی پی کردوین نه وه ی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)
 فرمانی پی کردوین وه ریگیرین، نه وه ی لیمانی قه دهغه کردووه وازی لی بیتین،
 هه روه که له م نایه ته دا ده فرمویت:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ وَمَا تَنبَهُوا عَنْ ظُهُورِهِمْ إِذْ يَأْتِيهِمْ مِّنْ رَّبِّهِمْ إِلَّا ظُهُورُهُمْ لَهَا صَافٍ وَهُمْ فِيهَا كَاذِبُونَ ﴾ ﴿٧﴾ سورة
 الحشر: ۷.

واته: نه وه ی پیغه مبه ر پی ی دان وه ریگیرین، نه وه ی لیسانی قه دهغه کرد وازی لی
 بیتین، له خوا بترسن بیتگومان خوای گوره سزای سه خته.

خوای گوره فرمانی پی کردوین پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم)
 بکهینه دادوهر له هه موو کاروباریکی ژیا نماندا، هه روه ها بگه پیینه وه بق بریار و
 فرمانی نهو، هه روه که له م نایه ته دا ده فرمویت:

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ
 حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾ ﴿٦٥﴾ سورة النساء: ۶۵.

واته: سویند به په روه ردگارت برواردار نین تاتق نه که نه دادوهر له هه ناژاوه و
 دووبه ره که ی نیوانیان دا، له پاشان هه ست نه که نه ده رویناندا به هیچ بیزاری به
 لهو بریاره ی که تق داوت و ملکه چ نه که نه به ملکه چیه کی ته واو.

خوای گه‌وره رونی کردۆته‌وه بۆمان؛ به‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) بریتیه له سه‌رکرده‌یه‌کی نۆڤ چاک و سه‌رمه‌شقیکی نۆڤڤ باش و نموونه‌یه‌کی نۆڤ گه‌وره‌و جوان و بێ وێنه‌یه، که پێویسته شوێن که‌وتنی و بیکه‌ینه سه‌رمه‌شق و پێشه‌وای خۆمان، هه‌روه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموێت:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

﴿سورة الاحزاب: ۲۱﴾

واته: سوێند به‌خوا به‌پاستی له‌پێغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) بۆ ئێوه هه‌یه سه‌رمه‌شقی و پێشه‌وایه‌تی چاک.

خوای گه‌وره رازیبوونی خۆی به‌رازیبوونی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (صلی الله علیه وسلم) پێکه‌وه گرێداوه و نزیک کردۆته‌وه، هه‌روه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموێت:

﴿يُحِبُّكَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِرَسُولِكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

﴿سورة التوبة: ۶۲﴾

واته: مونا‌فیک و دو‌پۆه‌کان سوێندتان به‌خودا بۆ ده‌خۆن که شتیکی خراپیان نه‌وتوه بۆ ئه‌وه ئێوه رازی بکه‌ن، له‌کاتی‌که‌دا که هه‌ق وایه‌ خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌خۆیان رازی بکه‌ن، نه‌گه‌ر ئه‌وانه راست ده‌که‌ن و ئیماندارن. خوای گه‌وره شوێنکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) به‌به‌لگه‌ بۆ خۆشویستنی خۆی داناوه، هه‌روه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموێت:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾ قُلْ

أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿۳۲﴾﴾ سورة آل عمران: ۳۱ - ۳۲.

واته: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر! به‌ ئیمانداران بڵێ: ئه‌گه‌ر ئێوه خواتان خۆشده‌وێت، شوێنی من بکه‌ن، خوداش ئێوه‌ی خۆشده‌وێت و له‌گوناهو هه‌له‌کانتان خۆشده‌بێت، ئه‌و خوایه‌ لی خۆشبه‌و مبه‌ره‌بانه.

له‌به‌رنه‌وه‌یه؛ که تاکه سه‌رچاوه‌یه که سه‌له‌فی صالح له‌کاتی دووبه‌ره‌کی و نا‌کۆکی دا ده‌گه‌پینه‌وه سه‌ری، بریتیه له‌قورئانه‌کی خوای گه‌وره و سوننه‌ت‌کانی پیغه‌مبه‌ره نه‌مین و ده‌ست پا‌که‌کی (صلی الله علیه وسلم)؛ هه‌روه‌ک له‌م نایه‌ت‌دا ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ ﴿٨٩﴾ سورة النساء: ۵۹.

واته: ئە‌ی که‌سانێک که‌باوه‌پتان هه‌تاوه‌ گوێپایه‌لی خوا و گوێپایه‌لی پیغه‌مبه‌ر بن، پاشانیش گوێپایه‌لی کاربه‌ده‌سته (عادیه‌)کانی خۆتان بن، جا ئە‌گه‌ر دووبه‌ره‌کیتان هه‌بوو له‌شتێک‌دا ئە‌وه‌ بی‌گه‌رنه‌وه‌ بۆ لای خوا پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئە‌گه‌ر ئێوه‌ باوه‌پتان هه‌یه‌ به‌خوا و به‌پۆژی دوا‌یی ئە‌وه‌ باش‌تره‌، نا‌کام و نه‌نجامی چاک‌تره‌.

چاک‌ترین سه‌له‌ف؛ له‌دوا‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاوه‌له‌ به‌پێزه‌کانن خوای گه‌وره‌ رازی بێ له‌هر هه‌موویان، نه‌وانه‌ی که‌ دینه‌که‌یان له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌پاستی و به‌پاکی وه‌رگرت، له‌سه‌ر زانست و، کاریان پێ کرد، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ وه‌سفیان ده‌کات له‌قورئانه‌ مه‌زنه‌که‌یدا به‌م نایه‌ته‌:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ ﴿٨٩﴾ سورة الأحزاب: ۳۶.

واته: بۆ هه‌چ پیاو و ئافره‌تێکی موس‌لمان نیه‌ کاتی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بپاری هه‌ر کاریکیان دا (بۆیان نیه‌) سه‌رپشک بن له‌کاره‌که‌یاندا، هه‌رک‌س سه‌رپێچی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ئە‌وه‌ به‌پاستی گومرا‌بووه‌ به‌گومرا‌بونێکی نا‌شکرا.

له‌پاشدا‌ئوانه‌ی که به‌دوای‌ئواندا‌دین له‌چهرخ و سه‌ده زېږینه‌کانی سه‌ره‌تادا له‌شوینکه‌وتوان و‌ئوانه‌ی که شوین‌ئوان که‌وتن له‌چاکه‌دا،‌ئوانه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌ریاره‌یان ده‌فه‌رمویت:

(أَوْصِيكُمْ بِأَصْحَابِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ)^(۱).

واته: وه‌سیه‌تتان بۆ ده‌کم به‌وه‌ی که ناگاتان له‌هاوه‌لانی من بئ، پاشان‌ئوانه‌ی دوی‌ئوان دین، پاشان‌ئوانه‌ی دوی‌ئوان دین.

ه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (خَيْرُ النَّاسِ قُرْبِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ)^(۲).

واته: (چاکترین خه‌ک خه‌لکانی چهرخ و سه‌رده‌می منن مه‌به‌ست له‌هاوه‌لانیه‌تی، له‌پاشدا‌ئوانه‌ی که به‌دوای‌ئواندا‌دین، ئینجا‌ئوانه‌ی که به‌دوای‌ئواندا‌دین)^(۳).

له‌به‌رئه‌وه‌یه: هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانی‌ئوان شایسته‌ترین به‌وه‌ی شوینیان بکه‌وین نه‌ک که‌سانی تر، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر راستگو‌ییان له‌باوه‌په‌یتانیاندا، له‌دلسۆزیان له‌په‌رسته‌شکانیاندا، به‌پاستی‌ئوان پارێزه‌ری عه‌قیده‌و بیروباوه‌پ‌بوون، پارێزه‌ری شه‌ریعه‌تی ئیسلام بوون، کاریان پئ کرد به‌وته‌و به‌کرده‌وه، ه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ بوو که‌خوا‌ی گه‌وره‌ه‌لی بژارده‌بوون بۆ بالا‌وکرده‌وه‌ی دینه‌که‌ی و، گه‌یاندنی سونه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) و شه‌ره‌که‌ی به‌ه‌موو خه‌ک به‌گشتی.

(۱) - صحیح سنن‌الترمذی للالبانی.

(۲) - رواه البخاری ومسلم.

(۳) - نیعام‌نهموی له‌رافعی (صحیح‌موسلم) دا له‌شرحی ئهم‌فه‌رموهدا ده‌لالت، موغیره‌وتوبه‌تی، چهرخ و سه‌رده‌می ئهو‌واته‌هاوه‌لانی، پاشان‌ئوانه‌ی دوی‌ئوان واته‌نهمگانیان، ئینجا‌ئوانه‌ی دوی‌ئوان واته‌نهموگانیان. به‌یه‌که‌منگی زانایان ئهو‌س چهرخ و سه‌رده‌مه‌چاکترین چهرخ و سه‌رده‌م‌بوون‌ئوانه‌ش به‌ریتین له‌، (صحابه‌هاوه‌لان و تابعین) شوینکه‌وتوان و، (اتباع‌للتابعین) شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوان به‌چاکی. و ده‌رگیز.

* له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی عه‌مره‌وه ره‌زای خوایان لى بى ده‌گینه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه‌تی: (تَفْتَرِقُ أَتْنِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَعِينَ مِائَةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِائَةً وَاحِدَةً). قَالَ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي)^(۱).

واته: (نومعه‌ته‌که‌ی من دابه‌ش ده‌بیته به‌سه‌ر حه‌فتاو سی پاره‌چو به‌شدا، هر مه‌موویان ده‌بیته بچه‌ی ئاگری دۆزه‌خ‌وه ته‌نها خه‌لکانی یه‌ ده‌سته‌و تاقمیان نه‌بیته، وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلى الله عليه وسلم) ئه‌و ده‌سته‌و تاقمه‌ کامه‌یه؟ فهرمووی: (بریتیه له‌وه‌ی که من و هاوه‌لانه‌م له‌سه‌رینی).

وشه‌ی سه‌له‌ی به‌کارده‌هینری بۆ مه‌موو که‌سی که شوین سه‌له‌فی صالح که‌وتبی، له‌سه‌ر به‌رنامه‌و رییازی ئه‌وان رویشتی له‌ سه‌رده‌مه جیاوازه‌کانه‌دا، پیتی (ی) سه‌له‌ی نیسه‌به‌ی بۆ لای ئه‌وان و ده‌دریته پالیا‌ن و جیاکه‌ره‌وه‌ی ئیوان ئه‌وان ئه‌و که‌سانه‌یه که جیاوازن و له‌سه‌ر به‌رنامه‌و رییازی سه‌له‌ف نا‌پۆن، شوین ریگه‌و رییازی جگه‌ له‌وان ده‌که‌ون، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولِهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ﴿سورة النساء: ۱۱۵﴾.

واته: هرکه‌سه‌ک دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ر بکات باش ئه‌وه‌ی که پیتیازی راستی بۆ به‌وون بوویه‌وه، شوینی پنگایه‌کی تر بکه‌وئ بیجگه‌ له‌پنگای به‌واداران، به‌وی وه‌رده‌گه‌پین بۆ ئه‌و پیتیازی که‌ه‌لی به‌ژاردوه‌وه ده‌یخه‌ینه دۆزه‌خ، ئای چ پاشه‌پۆژنکی خراپه‌.

بۆ هه‌چ موسولمانیکی راستگۆ نه‌ له‌گه‌ل ده‌رونی خۆیدا که راست بکات، له‌گه‌ل به‌روه‌ردگاری خۆیدا که راست بکات ئیلا ئه‌وه نه‌بی که شانازی بکات به‌وه‌ی که شوین

پېښین که وتووه به ودهی که بلای من سه له فیم و ناوی سه له فی لی بنریت، کرده وه کردن به ریگو و ریواز و رینمویی نه وان.

ده ربړینی نه و شیوازه که ده وتریت سه له فی و ده ربړینی ناوه پړکی زار او می و زانستی؛ بووه ته مه شخه لیکي دیارو ناشکرا له سهر ریگو و ریوازی سه له فی صالح؛ له وه رگرتنی نه و نیسلا مهق و راسته ی که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هینای، تیگه یشتنی له سهر نه و مه به سته ی که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) مه به سته ی بوو، جیبه جی کردنی نه وه به گوفتار و به کردارو به بیروباوه پ.

هر نا له وه وه؛ چه مکی سه له فیه ت؛ له و موسولمانانه ده نریت که پابه ندن به قورثانه که ی خواو، به و سوننه تانه وه که له پیغه مبه ره که یه وه (صلی الله علیه وسلم) سه لمینراون و صه حیجن به پابه ندیونیکي ته واو به راستگویی، زقر به پوونی، به ناشکرا و به نه پنی، په یوه ستن به سه له فی صالح وه له خه لکانی هر سی سده چاک و زړپینه که ی سهر تای هاتنی نیسلام پیوه ی په یوه ست بوون، نه وانه ی که هیچ شتیکیان له دیندا دانه هینا و هیچ شتیکیان لی زیادو که م نه کرد، نه وانه ی که گه رده لولی هه واو هه وه س و فیتنه و به لاو گومرایی نه یه ژاندن و نه یخستن به م لاو لادا هه تا نه و کاته ی که خوی گه وره و کار به جی زه وی و نه وه ی له سه ربیه تی به میرات ده گری، نه وانه ی که سوربوون له سهر نه وه ی که حال و کاروباری ژیانان له سهر نه و حاله ت و بارودوخه بیت که سه له فی صالح له سهری بوون.

ناساندن و پیناسه‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌معه

سوننه له زمانه‌وانیدا، داتاشراره یان وه‌رگیراره له: (سَنٌ یَسْنُ) دایناوه، دایده‌نئ ریگه و ریبارنک، (وَسْنٌ سَنًا) په‌یره‌وکره دانراو، (فَهُوَ مَسْنُونٌ) هر ریگه و ریبارنئ دابنری نه‌وه (مَسْنُونٌ).
(وَسَنَ الْأَمْرِ): واته: رونیگردوته‌وه.

(السَّنَةُ): بریتیه له ریگه و ریبارنئ، جا نیتړ چاک و په‌سه‌ند بئ یان خراب و ناپه‌سه‌ند، هه‌روهک پی‌غم‌مبری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌م فه‌رموده‌دا باسی نه‌وه ده‌کات ده‌فه‌رموویت: (لَتَنْبَغُ سَنٌ مَّنْ كَانَ قَبْلَکُمْ، شِرًّا یُسْرِ، وَفِرًّا یُذْرِعُ)^(۱).
واته: سویتند به (الله) ئیوه بست به بست و بال به بال شوین ریگه و ریبارنئ نه‌وانه ده‌کون که له‌پیش ئیوه‌وه بوون واته جوله‌که و گاوده‌کان.
واته: ریگه و ریبارنئ له دین و له دنیا‌دا.

هه‌روه‌ها فه‌رموده‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم): (مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ؛ مَنْ عَمِلَ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْءًا، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ، مَنْ عَمِلَ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءًا)^(۲).
واته: هه‌رکه‌سی له ئیسلامدا ریبارنکی چاک دابه‌ینئ خه‌ک کاری پی بکن؛ به نه‌ندازه‌ی خیر و پاداشتی نه‌وه که‌سانه‌ی کاری پی ده‌کن خیر و پاداشتی بئ ده‌نوسریت؛ به‌ی نه‌وه هیچ له خیر و پاداشتی نه‌وان که‌م بکاته‌وه، هه‌رکه‌سی له ئیسلامدا ریبارنکی خراب دابه‌ینئ خه‌ک ره‌فتاری پی بکن؛ به نه‌ندازه‌ی نه‌وانه‌ی کاری پی ده‌کن گونا‌هی بئ ده‌نوسریت؛ به‌ی نه‌وه هیچ له گونا‌هی نه‌وان که‌م بکاته‌وه^(۳).

(۱) - رواه البخاري ومسلم.

(۲) - رواه مسلم.

(۳) - انظر معجم اللغة: لسان العرب، مختار الصحاح، القاموس المحيط: مادة: (سَنَن).

هه‌موو که‌سه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه کارێ بکات خه‌لکانه‌یکی تر کار به‌و کاره‌ی بکه‌ن و تراوه: ئه‌وه پێتی ده‌وتریت: (سُنة) سوننه.

سوننه له‌ زاواوه‌دا:

بریتیه له‌ رێنمایی و رێبازه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌لانی له‌سه‌ری بوون به‌ زانسته‌وه، به‌ بیروباوه‌پێکی ته‌واو پاکه‌وه، به‌ وتی جوانه‌وه، به‌ کرده‌وه‌ی ریکوپێگه‌وه، به‌ دانپێدانانه‌یکی ته‌واوه، هه‌روه‌ها که‌ ده‌وتریت سوننه به‌کارده‌هێنریت بۆ سوننه‌ته‌کانی په‌رسته‌ش‌ه‌کان و بیروباوه‌په‌کان. به‌رامبه‌ر به‌ سوننه‌ت: بیدعه‌یه‌ واته‌ بیدعه‌ دژی سوننه‌ته‌.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت:

(فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ بَعْدِي فَسَرَىٰ اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنِّي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ بَعْدِي الرَّاشِدِينَ)^(١).

واته‌: هه‌رکه‌ سه‌یک له‌ ئێوه له‌ دوا‌ی من بژی ئه‌وا جیاوازییه‌کی زۆر ده‌بینیت، بۆیه ئامۆزگاریتان ده‌که‌م ده‌ست بگرن به‌ سوننه‌ته‌کانی من و خه‌لیفه‌ رێنمویی کراو شاره‌زاو تێگه‌یش‌تو راسته‌کانه‌وه‌.

جه‌ماعه له‌ زمانه‌وانیدا:

کۆمه‌ل (جه‌ماعه) وه‌رگه‌راوه‌ له‌ (جمع)، بریتیه‌ له‌ کۆکردنه‌وه‌ی شتێک:

به‌نزیکردنه‌وه‌ هه‌ندیکێ له‌ هه‌ندیکێ تری، ده‌ووتریت: کۆمکرده‌وه‌؛ کۆبووه‌وه‌.

(جه‌ماعه) وه‌رگه‌راوه‌ له‌ (الإجتماع) کۆبوونه‌وه‌، کۆبوونه‌وه‌ش دژی پارچه‌

پارچه‌گه‌ریتی جیایی و ده‌سته‌ ده‌سته‌یه‌.

جه‌ماعه: بریتیه له ژماره‌یه‌کی نۆر له خه‌ك، هه‌روه‌ها بریتیه له كۆمه‌لێ له خه‌ك كه یه‌ك مه‌به‌ست كۆیكردونه‌ته‌وه.

جه‌ماعه: بریتین له كه‌سانێ له‌سه‌ر كار و ئامانجی كۆبونه‌ته‌وه.^(۱)

جه‌ماعه له زاراوه‌دا:

بریتیه له كۆمه‌لێ موسوڵمانان، ئه‌وانه سه‌له‌فی ئهم گه‌له موسوڵمانه موباره‌كه‌ن كه خوای گه‌وره روحی پێی كردون له هاوه‌له به‌پێژه‌كان و شوێنكه‌وتووه پایه به‌رزه‌كان گه‌وره‌كان و، ئه‌وانه‌ی كه شوێنپیان كه‌وتون له پێشه‌وا پایه به‌رزه‌كان به‌راستگویی و دڵسوژی پاکی و چاکی هه‌تا رۆژی دواپی؛ ئه‌وانه‌ی كه كۆبونه‌ته‌وه له‌سه‌ر قورئان و سوننه‌ت، رۆیشتون له‌سه‌ر ئه‌و رێگه‌و رێپاژه كه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ری بووه، بیروباوه‌پ و زانسته و كاروكرده‌وه‌ی ئاشكرا و نه‌هێتیان به‌و شیوه‌یه‌ بووه كه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمانی پێی كردووه یان پێی خوش بووه.

خوای گه‌وره فه‌رمانی كردووه به‌ به‌نده باوه‌پداره‌كانی و، هانی داوێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه پێكه‌وه‌بن و یه‌ك كۆمه‌ل بن و یه‌كگرتوبن و هاوكاری یه‌كتر بکه‌ن؛ هه‌روه‌ها خوای گه‌وره هۆشیاری كردونه‌ته‌وه و نه‌هی كردووه له‌وه‌ی كه ده‌سته ده‌سته بن و دووبه‌ره‌کی و ناكۆکی بکه‌وێته نێوانیان هه‌و له‌گه‌ردنی یه‌كتر بده‌ن، هه‌روه‌ك له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموویته:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾. سورة آل عمران: ۱۰۳.

واته: هه‌ر هه‌مووتان به‌ توندی ده‌سته بگرن به‌دینی خواوه‌و په‌رت و بلاو مه‌بن.

(۱) - النظر معاجم اللغة: لسان العرب، مختار الصحاح، القاموس المحيط: مادة: (جمع).

خوای گەوره دەفەرمویت:

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَعَرَّفُوا وَاخْتَلَفُوا بِرُبِّ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾

سورة آل عمران: ۱۰۵

واتە: بەوێتەى ئەوانە مەبەن کە بەش بەش و جیاوازی بوون لە پاش ئەو بەلگەکانى بۆیان هات، ئەوانە سزایەکی گەورهیان بۆ هەیه.

پێغه مەبرى خوا (صلی الله علیه وسلم) دەفەرمویت: (إِنَّ هَذِهِ الْمِلَّةَ سَتَفَرِّقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ، ثِنْتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، وَوَاحِدَةً فِي الْجَنَّةِ، وَهِيَ: الْجَمَاعَةُ)^(۱).

واتە: (ئەم ئۆممەتەى من دابەش دەبێت بەسەر حەفتاو سێ پارچەو بەشدا، حەفتاو دوو بەشیان دەچنە ناو ئاگرى جەهەننەمەوه، تەنها یەكێ لەو حەفتاو سێ بەشە دەچێتە بەهەشتەوه، کە ئەو هەش بریتیە لە جەماعە.

هەروەها دەفەرمویت: (عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفِرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ، وَهُوَ مَعَ الْاِثْنَيْنِ أَبْعَدُ، مَنْ أَرَادَ بِخُيُوعَةِ الْجَنَّةِ؛ فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ)^(۲).

واتە: وریابن و دەستبگن بە جەماعەوهو لێى دانەبرێن، ئاگادارین لە دەسته دەستهى و پارچە پارچەى و جیاى چونکە بێگومان شەیتان لە یەك کەس نزیکترە هەتا دوان کە بوون بە دوان زیاتر دوور دەکەوێتەوه، ئەوێ دەیهوێ بچێتە ناوه راستى بەهەشتەوه یا پەيوەست بێ بە جەماعەوه.

هاوێلى بە پێز (عَبْدُ اللَّهِ) کۆپى مەسعود رەزای خوای لى بى دەلێت: (الْجَمَاعَةُ مَا وَافَقَ الْحَقُّ، وَإِنْ كُنْتَ وَخَذَكَ)^(۳).

واتە: جەماعە بریتیە لەوێ کە هاوێک بى لە گەل هەقدا، یا بە تەنیاش بیت).

(۱) - صحيح سنن أبي داود للألباني، في "السلسلة الصحيحة" ۱ / ۳۵۸.

(۲) - رواه الإمام أحمد في مسنده وصححه الألباني في كتاب السنة لابن عاصم - تحقيق الألباني:

صحيح، ابن ماجه (۲۳۶۳) - .

(۳) - أخرجه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه،

بریتین له‌و که‌سانه‌ی که ده‌ستیان گرتوو به ریگه و ریبار و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌روه (صلی الله علیه وسلم)، له‌وانه‌ی شوینی که‌وتون له‌هاوه‌له به‌پزه‌کانی، له‌وانه‌ی که شوین هاوه‌له به‌پزه‌کان که‌وتون که بریتین له‌تابعین، هه‌روه‌ها له‌وانه‌ی که شوین تابعین که‌وتوو ریتمویی کراوه به ریتمویی ئه‌وان و ریگه و ریباری ئه‌وانی گرتوته‌به‌ر له بیروباوه‌پدا، له‌وته و گوشتار و کرداردا، ئه‌وانه‌ی که دامه‌زراو و به‌رده‌وامبون له‌سه‌ر شوینکه‌وتنی قورئان و سوننه‌ت و دوورکه‌وتبونه‌وه له‌بیدعه و داهیتان له‌دیندا، ئه‌هلی سوننه جه‌ماعه ماون دیارن سه‌رخاون هه‌تا رۆژی دوا‌یی؛ شوینکه‌وتنی ئه‌وانه ریتمویی و هیدایه‌ته، سه‌رپیچی کردنی ئه‌وانه گومراپه‌تیه.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه،

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه به‌م چه‌ند سیفه‌ت و تاییه‌تمه‌ندیه له‌ده‌سته و تاقمه‌کانی تر جیا‌ده‌کرینه‌وه:

۱- ئه‌وان واته ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه بریتین له‌و کۆمه‌له‌ی که ناوه‌ندیتیان گرتوو و مام ناوه‌ندن، له‌نیوان رۆچوون و که‌مت‌رخمی و گوێ پێ نه‌دانا، ئیتر له بیروباوه‌پدا بی‌ت یان له ئه‌حکامه‌کان و خوڕه‌وشت و ره‌فتاردا بی‌ت، ئه‌وانه له‌نیوان ده‌سته و تاقمه‌کانی ئومه‌ته‌دا مام ناوه‌ندن، وه‌ک چۆن ئومه‌ته‌ی ئیسلام مام ناوه‌ندن له‌نیوان گه‌لاندا.

۲- ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه به‌گه‌وره‌پاده‌گرن، ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌وی به‌لگه‌ وه‌رگرن له‌سه‌ر کارێک ئه‌وا له‌و دوو سه‌رچاوه‌وه وه‌رده‌گرن که بریتین له‌ قورئان و سوننه، ئۆد گرن‌گیان پێی ده‌ده‌ن، به‌ ره‌هایی خۆیان ته‌سلیمی ده‌قه‌کانیان

دەكەن، پێشنی چاك چۆن لێی تیگە یشتبون ئەوانیش بەو شیوەیە لێی تۆ دەگەن.

٣- هیچ پێشەوایەکی گەورەو پایە بەرزیا نە جگە لە پێشەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)، ھەموو قسەیکە لێ وەرەگرن و وازدەھێن لەو قسانە ی کە پێچەوانە ی قسەکانی ئەون؛ ئەوانە زانائترین کەسن بە ئەحوال و کاروباری پێشەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و ھەرمودەکان و ھەرمایشتەکانی و کردەوہکانی و ژیا نی؛ ھەر لەبەر ئەوە یە توندترین کەسن بۆ خۆشویستنی سوننەت و لەھەموو کەس زیاتر خۆشەو یستیان بۆی ھە یە، زۆر سوو رن لەسەر شو ئێکەوتنی سوننەت، لەھەموو کەس زیاتر ئەھلی سوننەیان خۆش دەو ی.

٤- وازیان ھێناو لە دووبەرەکی و دەمە دەم ی لە دیندا، دوردەکەو نەو لەو کەسانە ی کە ئەھلی دەمە دەم ی و مونا قەشەن، وازیان ھێناو لە دەمە دەم ی و مونا قەشە لەسەر باسەکانی حەلال و حەرام، ھەموو دین وەرەگرن و پەپرەو ی لێ دەکەن.

٥- پێشینیە چاکەکان و پێشەوایانیان بە گەورەپادەگرن، قەناعەت و بیروبوو چونیان وایە کە رێگەو رێباز و بەرنامە ی سە لەف؛ زۆر پارێزداو تر سالم تر و تەواوتر و چاکتر و تۆکمە تر و پتەوترە.

٦- (تأویل الکلامی) رەت دەکەنەو وە لێکدانەو بە بیروبوو چونی خۆیان - ئەو ی کە دەلێن ئەھلی کەلام ئاوا دەلێن ئا ئەو رەت دەکەنەو - ، تەسلیمی شەرع دەبن بە تەواو ی، لەگەل ئەو شدا نەقل پێش عەقل دەخەن، عەقل ملکەچی نەقل دەکەن.

٧- ئەگەر بپاری ئ دەرکەن نالێن ھەموو ی وایە کوێرانیە بپاری نادەن، ئەگەر کێشەو مەسئەلە یکیان بێت بەردەم ھەموو دە قە شەرعیکان کۆدەکەنەو، دەربارە ی، ئەو شتانە ی کە لێکچون (مشابہ) دە یگێننەو بۆ ئەو شتانە ی کە

پتەو(محکم)ن، ئەو شتانەى که (مجمّل)ن واتە بە کورتى باسکراون دەگێرنەوہ بۆ ئەو شتانەى که بە درێژى باسکراون، ئەو شتانەى که بە (مطلق)رەھایی باسکراون دەگێرنەوہ بۆ ئەو شتانەى که (مقید)بەسراوہ بە شتیکەوہ، ئا بەوہ پارێزراون لەوہى که خۆیان خۆیان ھەلۆەشتننەوہ، ھەر بەوہ گەیشتون بە حق و راستى.

٨- بەراستى ئەھلى سوننەو جەماعە سەرەشق و پێشەنگى پیاو چاکانن؛ ئەوانەى که رێنمویى خەلک دەکەن بۆ حق و راستى، نیشانەدرى رێگەى راستن؛ ئەوەشیان بەوہ بەدەستپێناوہ که جیگىرن لەسەر حق و راستى، ھەلناگەپننەوہ لەبارێکەوہ بۆ بارێکى تر، عەقیدەو بیروباوەریان رێکە لەھەر کوێ بن عەقیدەو بیروباوەریان ھەر یەکە، نێوانى زانست و پەرستش کۆدەکەنەوہ زانست وەردەگىرن بۆئەوہى لەسەر ئەو زانستە پەرستش ئەنجام بدەن، پشت بە خۆى گەورە دەبەستن بەتەواوى بەلام واز لە ھۆکارەکانیش ناھێنن - ئەگەر نەخۆش کەوتن دەچنە لای دوکتور - ، نێوانى فراوانى خۆشیەکانى دنیاو بەکەمزانیى کۆدەکەنەوہ - ھەول دەدەن بۆ ئەوہى دەولەمەند بن بەلام بە ھەلالى - ، نێوانى ترس و ھیواو ئومید کۆدەکەنەوہ - ھیواو ئومیدیان بە خۆى گەورە ھەیەو لێش دەترسن - ، نێوانى خۆشەویستى و رق لى بوون کۆدەکەنەوہ - ھەموو کەسیان خۆش ناوێ و رقیشیان لە ھەموو کەس نیە - ، نێوانى سۆز و بەزەبى و نەرمونیانى بەرامبەر بە باوەرداران و، توندى سەختگیرى و دلپەقى بەرامبەر بە بێ باوەرپان - بەرامبەر بە باوەرداران بە بەزەبى و نەرمونیانن، بەرامبەر بە بێ باوەرپانیش دلپەق توندو تیزن - ؛ ئەگەر کات و شوێن گۆرانکاریان تێدا رویدا ئەوان گۆرانکاریان تێدا رونادات.

٩- ھیچ ناوێ لەخۆیان نانێن جگە لە ئیسلام و ئەھلى سوننەو جەماعە.

١٠- زۆر سوون له‌سه‌ر بلاؤکردنه‌وه‌ی دینی ئیسلام و بیروباوه‌پی راست و دروست، فێزکردنی خه‌لك و رێنمایی كردنیان، سوون له‌سه‌ر پێشكه‌شكردنی ئامۆزگاری بۆیان، هه‌ول ده‌ده‌ن گرنگی بده‌ن به‌ كاروباریان.

١١- به‌پاستی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له‌هه‌موو كه‌س زیاتر ئارامگرن له‌سه‌ر وته‌كانیان و عه‌قیده و بیروباوه‌ریان و بانگه‌وازیان.

١٢- زۆر سوون له‌سه‌ر ده‌ستگرتن به‌ جه‌ماعه‌ت كۆمه‌لی موسولمانان هه‌ولێ پارچه‌ پارچه‌یی ناده‌ن، دلایان هه‌میشه وابه‌سته‌ی یه‌كه‌ دژی یه‌كه‌ نین، بانگه‌وازیان هه‌ر بۆ ئه‌وه‌یه‌و، خه‌لك هاندده‌ده‌ن بۆ ده‌ستگرتن به‌ جه‌ماعه‌وه‌، زۆر دوین له‌ هه‌موو جیایی و ده‌سته‌ ده‌سته‌یی و دابه‌شبوونیك، خه‌لك ئاگاداردكه‌نه‌وه له‌ ده‌سته‌و تاقمانه‌.

١٣- خوای گه‌وره ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه پاراستوه له‌وه‌ی كه‌ (ته‌كه‌فیری) یه‌كتری بكه‌ن و یه‌كتر به‌ بیدعه‌چی و له‌پێ ده‌رچوو له‌قه‌له‌م بده‌ن، ئه‌وانه له‌هه‌موو كه‌س زیاتر تێگه‌یشتون و شاره‌زای ئه‌حكامه‌كانی شه‌رعن، ئه‌گه‌ر حوكم ده‌ركه‌ن به‌سه‌ر كه‌سیكی غه‌یری خۆیاندا به‌زانست و به‌ دادپه‌روه‌ری و به‌ وێژدانه‌وه حوكمی ده‌ده‌ن.

١٤- ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه خۆشه‌ویستی و سۆزو به‌زه‌بیان به‌رامبه‌ر به‌ یه‌كتر به‌ دینداری ده‌زانن، هه‌ندیکیان ده‌پارێنه‌وه بۆ هه‌ندیکێ تریان، زۆر به‌رگری له‌یه‌كتر ده‌كه‌ن، كه‌موكۆپی و نه‌نگی یه‌كتری ده‌شارنه‌وه‌و رێگری لێ ده‌كه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی ته‌شه‌نه‌ نه‌كات، خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تیان ته‌نها له‌سه‌ر بنچینه‌و بناغه‌ی دینه‌.

به‌كووتی: به‌پاستی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له‌ناو خه‌لكدا چاكترین كه‌سن له‌په‌ی په‌وشت و ئاكارێ جوانه‌وه، زۆر سوون له‌سه‌ر خاوینكردنه‌وه‌ی كردنه‌وه‌ی نه‌فسیان به‌ تاعه‌ت و گرتپایه‌لی خوای گه‌وره، زۆر به‌ به‌رفراوانی بیر ده‌كه‌نه‌وه

ته‌سک بین نین، رۆز دوربینن، سنگیان رۆز فراوانه بۆ خیل‌اف، شارازاترین که‌س به نادابه‌کان و بنه‌ماکانی خیل‌اف نه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ن.

پوخته‌ی قسه له تیگه‌یشتنمان بۆ نه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌: نه‌وانه‌ن که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌لینی پی داون رزگاردین له دوارۆژدا له‌ناو ده‌سته‌و تاقمه‌کاندا، خولگی نه‌م وه‌سف‌ش له‌به‌ر نه‌ویه که شوینکه‌وته‌ی سوننه‌ن، ریکن له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) میناویه‌تی له عه‌قیده‌و بیروباوه‌پ و په‌رستش و ریگه‌و ریباز ریتمایی و ره‌فتار و په‌وشت و ناکاری جوان، پابه‌ندن به‌کۆمه‌لی موسولمانانه‌وه.

به‌مه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌یت که پیتاسه‌ی نه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه له چوارچیه‌ی پیتاسه‌ی سه‌له‌ف ده‌رناچیت و جیاوازیان نیه، پیشت‌ر زانیان که سه‌له‌ف نه‌وانه‌ن کاروکرده‌وه به‌قورئان ده‌که‌ن و، ده‌سته‌گرن به‌سوننه‌ته‌وه؛ که‌واته سه‌له‌ف نه‌لی سوننه‌ن، نه‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) باسی کردون مه‌به‌ستی لییان بووه، نه‌لی سوننه‌ هه‌ر نه‌وانن پیتشینه‌ چاکه‌کان، نه‌وانه‌ش که له‌سه‌ر به‌رنامه‌و ریگه‌و ریبازی نه‌وان ده‌پۆن.

نه‌مه‌ تاییه‌ت‌ترین مانای نه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌یه؛ هه‌موو کۆمه‌له‌ بیدعه‌چیه‌کان و نه‌لی هه‌واو ئاره‌زوو له‌م مانایه‌ به‌ده‌رن و نه‌م مانایه‌ نایانگرتیه‌وه وه‌ک: (خوارج) و (جهیمه) و (قدریه) و (معتزله) و (مرجئه) و (رافضه) و جگه له‌مانه‌ش له نه‌لی بیدعه نه‌وانه‌ی که ریگه‌ی نه‌وان ده‌گرنه‌به‌ر.

که‌واته سوننه‌ لیژده‌ به‌رامبه‌ر به‌بیدعه‌یه، جه‌ماعه به‌رامبه‌ر به‌ده‌سته ده‌سته‌یی و پارچه‌ پارچه‌یه، نه‌وه‌ش مه‌به‌ست لییه‌تی واته مه‌به‌ست بوون له‌و فهرمودانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی له‌وباره‌وه ده‌ستگرتن به‌کۆمه‌لی موسولمانانه‌وه، قه‌ده‌غه‌ده‌کردنی ده‌سته ده‌سته‌یی و پارچه‌ پارچه‌یی.

ئا ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه که ته‌رجومانێ قورئان (عَبْدُ اللَّهِ) کۆپی عه‌باس ره‌زای
 خوايان لێ بێ باسی لێ کردوه‌و مه‌به‌ستی لێی بووه له ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا:
 ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ ﴿١٠٦﴾ سورة آل عمران: ١٠٦. واته: له‌و رۆژه‌دا (واته له رۆژی
 دوا‌یی دا) هه‌ندێ روخسار سه‌یی ده‌بێ و هه‌ندێکیش په‌ش.
 (تَبْيَضُّ وُجُوهٌ) ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ن، (وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ) ئه‌ه‌لی بیدعه‌و جیا‌یی و
 ده‌سته ده‌سته‌یه^(١).

ده‌ربیرنی گۆی (سه‌له‌فی صالح) هاو واتای زاراوه‌ی ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌یه؛
 وَهَكَذَا جَوْنُ هُمْ نَاوَانَه‌یان لێ ناوه: (أَهْلُ الْأَثَرِ) ئه‌ه‌لی ئه‌سه‌ر، (أَهْلُ الْحَدِيثِ) ئه‌ه‌لی
 فه‌رمووده، (الطائفة المنصورة) کۆمه‌لی رزگاریبوو، (الفرقة الناجية) ده‌سته‌و تاقمی
 رزگاریبوو، (أَهْلُ الْإِتْبَاعِ) ئه‌ه‌لی شوێنگه‌وتی قورئان و سوننه، (الغبراء).
 هه‌موو ئه‌م ناو لێ ئانه له‌لای زانا‌یانی پێشینه‌وه به‌ری‌لاو بووه.

(١) - انظر: « تفسير ابن كثير » ج ١، ص ٣٩٠، والآية: ١٠٦ من سورة آل عمران.

تایبه تمه نندیه کانی بیروباوه ری نه هلی سونه و جه ماعه

بۆچی بیروباوه ری پیشینی چاکه کان له پیشتره بۆ شوینکه وتن؟!

به راستی عقیده و بیروباوه ری راست و دروست بناغی ئهم دینه یه، به راستی هه مو زانست و شاره زاییه کانی له سه ر بونیاد ده نریت؛ نه وکه سه ی که عقیده که ی راست و دروست بی کرده وه کانیشی راست و دروست ده بن، هه رکه سه ی عقیده و بیروباوه ری خراپ و پوچه ل بی کارو کرده وه کانیشی خراپ و پوچه ل ده بیت، هه مو کارێک له سه ر ئهم بنچینه پته وه بونیاد ده نریت نه وه سه ره نجامه که ی به ره و نوشوستی و روخاندن و تیاچونه.

هه وه ها عقیده و بیروباوه ری راست و دامه زراو له دلی هه ر بهنده یه کی باوه پرداردا؛ بریتیه له بزۆینه ری که نزیک ده کاته وه له خوی گه وه، ده بیت هه ی به ده سته پتانی دۆستایه تی کردنی خوی گه وه و ره زامه ندی، عقیده و بیروباوه ری راست و دامه زراو قه لایه کی پۆلاینه باوه پردار خۆی پی ده پارێژی له قیل و ته له که ی دۆرمانی له شه ی تانه کانی ئاده میزادو جنۆکه، بنچینه کانی ئهم عقیده و بیروباوه ره ش بریتیه له:

زانستیکی راست و دروسته هه لگه زراوه له هه ردوو وه حیه شکدار و به پێزه که که بریتین له قورئان و سونه، هه روه ها باوه پپوون به نادیار (غیب)، باوه نه بوون به شه پتان و به تکان و له پ ده رجوان و سته مکاران، هه ستان به گۆیه ی نه وه ی که شه ر دلاوی کردوه، ئیخلاص بۆ خوی گه وه له په رستشدا، راستگویی له شوینکه وتنی پێغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم).

ئا له وه وه یه ئیتمه ده بیینین گرنگیدانی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به یواندن و جێگیرکردن و دامه زراندنی ئهم بیروباوه ره له دلی هاوه له به پێزه کانی، په ره رده کردنی هاوه له کانی له سه ری به درێزایی ته مهنی (صلی الله علیه وسلم)، نه مه ش له پێناو نه وه دا بوو کۆمه له پیاوی دروست بکات له سه ر بناغه و بنچینه یه کی پته و، به به رده وامی سیانزه سال له مه کهه بۆ یه که مه به ست قورئان داده به زی، نه ویش باسی عقیده بوو، هۆشیاریدان بوو به رامبه ر به هاو به ش بۆ خوا دانان به

هموو جوړه کانیوه، له پیتاوی نه مه دا بوو له مه ککه هیچ بانگه وازیکی نه ده کرد
ته نها بڅ عقیده نه بی، هاوه له به پیزه کانی په روه رده ده کرد له سر عقیده؛
له به رنه وه مه بهستی هره گوره له دروستکردنی ناده میزادو جنوکه، نارذنی
پتفه مبه ران، نارذنه خواره وهی په رتوکه ناسمانیه کان په کخواناسینه له
په رستنه کاند.

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ سورة الذاریات: ۵۶.

واته: من هر بڅیه جنوکه و ناده میم دروستکردوه بم ناسن و بم په رستن.
نا لیره وه پتویسته له سر هموو بانگخوازانی نیسلام په که مجار بانگه شه بڅ
عقیدهی نیسلامی بکن، پتیش هموو شتی هول بدن بڅ چاکسازی عقیدهی
موسولمانان، خوای گوره ده فهرمویت:

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصَّلُوتَ ﴾ سورة النحل:

۳۶.

واته: سویند به خوا له ناو هموو گول و نوممه تیکدا پتفه مبه ریکمان نارذوه، به مهی
ته نها خوا به رستن و دوورکه ونه وه له (په رستنی) هر په رستراویکی تر.
گرنگی خویندن و توژینه وهی عقیدهی سه له فی صالح ده که پتیه وه بڅ
گرنگیتی رونکردنه وهی عقیدهی پتفه مبه رایتهی، زور پتویستی به وردی کارکردن
له پیتاوه پانه وهی موسولمانان بڅ سر نه و عقیده پاکه به دل و به گیان،
پتویسته له سر بانگخوازانی نیسلام موسولمانان رزگاریکن له گومراییه کانی
ده ستو واقمه کان و ببده کانیان نه وهی که دایانه پیتاوه له دیندا، رزگاریان بکن له
جیاوازی و نا کرکی کومه له جیاوازه کان هواو نارنه زووه کانیان و په رت و بلاویان و
نه و حیزبایه تیهی که دایانناوه.

عهقیده له‌سه‌ر به‌رنامه و ریگه‌ی سه‌له‌فی صالح،

ئو عه‌قیده‌یه کۆمه‌لێ سیفەت و تایبەتمەندی تاک و بێ وێنە‌ی هه‌یه که به‌هاو نرخی‌که‌ی رۆن ده‌کاته‌وه له‌گە‌ڵ زه‌روهرتی ده‌ستگرتن پێ‌وه‌ی و، کارکردن به‌ ئه‌حکامه‌کانی، له‌ گ‌رن‌گ‌ترین‌یان ئه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: پارێزراوه‌تی سه‌رچاوه‌ی وهرگرتن،

هه‌ل‌گ‌زراوه‌ و هه‌ر‌گه‌راوه له‌سه‌رچاوه‌ی پا‌ک و رۆونی قورئان و سوننه، له‌ یه‌که‌ده‌نگی سه‌له‌فی صالح و، ئه‌وانه‌ی که شوێن‌یان ئه‌وان که‌وت‌رون له‌چا‌که‌دا له‌ پێ‌شه‌وا تێ‌کشه‌ره شه‌رع‌ناسه‌ پایه‌به‌رزه‌کان، که ئه‌وه‌ش بریتیه له‌ شوێن‌که‌وتنی ری‌گه‌و ری‌باز و به‌رنامه‌ی ئه‌وان، تێ‌گه‌یشتنی ئه‌وان له‌ دین.

دووه‌م: گه‌پاندنی رشته (سند) به‌ خواو پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)،

راسته‌خۆ موسوڵمان ده‌به‌ستێته‌وه به‌ خوا‌ی گه‌وره و پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (صلی الله علیه وسلم)، به‌ خۆشه‌ویستی و به‌گه‌وره‌دانانی ئه‌و دوانه‌وه خوا‌ی گه‌وره و پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی، به‌ ده‌ستپێ‌شخه‌ری نه‌کردنی خوا‌ی گه‌وره و پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی، واته له‌ هه‌چ کارو بڕیارێ‌ک‌دا پێ‌ش‌یان ناکه‌ون؛ ئه‌ویش له‌به‌رئه‌وه‌یه که سه‌رچاوه‌که‌ی: خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت و، پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌فه‌رمو‌یت؛ به‌دوور له‌وه‌ی که هه‌واو ئاره‌زوو ئه‌و شوبه‌هات و گومانانه‌ی که بۆی دروست ده‌بێت یاری پێ‌ بکه‌ن، زۆر دورو و خاڵیه له‌وه‌ی که کارتی‌که‌ره بیانی و ده‌ره‌که‌یه‌کان کاری‌گه‌ری لێ بکه‌ن وه‌ک: فه‌لسه‌فه‌و، ژیری‌ژێ (منطق‌و)، عه‌قلانیه‌ت؛ ئه‌وان هه‌چ سه‌رچاوه‌یه‌کیان نیه جگه له قورئان و سوننه و یه‌که‌ده‌نگی زانا‌یان.

سیّیم؛ شیعیان ته‌سلیم بوونی ته‌واوه بۆ خوی گه‌وره و پتّهمبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)؛

ئانه‌وه بونیاد نراوه‌و راوستاوه له‌سه‌ر ته‌سلیم بوونی ته‌واو بۆ خوی گه‌وره‌و له‌گه‌ل بۆ پتّهمبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) له‌همو کاریکدا ئیتیر گه‌وره بیّت یان بچوکدا، له‌گه‌ل به‌راست دانانیککی ته‌واو له‌گه‌ل به‌ دانپیدا نانیککی ته‌واو به‌ حوکم و بریاره‌کانیاندا؛ له‌به‌رئوه‌ باوه‌ریبون به‌ نادیار (غیب) بریتیه له‌ بنچینه‌ی ته‌سلیم بوونی ته‌واو بۆ همووه‌فرمانه‌کان و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوی گه‌وره و پتّهمبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم).

جواره‌م؛ روونیتی و ئاشکرایه‌تی و ئاسانه‌تی و ئاسانکردن؛

رێگه‌و رێبازی سه‌له‌فی صالح هیچ گومان دودلی تیدا نیه، هیچ لێلی و تاریکی تیدا نیه، هیچ دژایه‌تییه‌کی تیدا نیه، زۆر دووره له‌ ئالۆزی، زۆر دووره له‌ گۆڕینی ده‌قه‌کان، ده‌ریپه‌نه‌کانی دیار و ئاشکرایه، ئه‌گه‌ر ده‌روونی ساغ و سه‌لیم بیّت ئه‌وا راده‌کات بۆ لای، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌شی نه‌فسی نه‌خۆش بیّت ئه‌وا لێی راده‌کات، ئه‌و که‌سه‌ی قه‌ناعه‌ت و برۆای پتیه‌تی ده‌روونی ئارام و زۆر ئاسوده‌یه خۆشحال و دلشاده، دووره له‌ شک و گومان و دودلی و وه‌هم و رارایی و ترس و دله‌راوکی و وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان، هه‌میشه‌ شادن، ئه‌و که‌سه‌ی ئهم ره‌وشته‌ جوانانه‌ی هه‌یه بۆیه‌ به‌و شیوه‌یه‌ چونکه‌ رویشتوه له‌سه‌ر رێبازی پتّهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌لانی و نه‌وانه‌ی که‌ شوین ئه‌وان که‌ وتوون له‌ پتّشه‌واو زانا پایه‌به‌رزه‌کان.

پېنجه‌م: په‌مخواناسی (التوحید) کۆمه‌ل بوون (جماعه) و کۆبونه‌وه (الإجتماع) و سه‌رکه‌وتن:

به‌راستی عه‌قیده‌ی حه‌بلی خوای گه‌وره‌یه که ژۆر پته‌وه، ریگه‌ی خوای په‌روه‌ردگاره که ژۆر به‌هیزه، ریگه‌ی راسته‌که‌یه‌تی، چونکه عه‌قیده‌ی یه‌کتا په‌رستی به پاک و خاوینی به‌رون و ناشکرا، دووره‌ی په‌ریزه له هه‌موو هاو به‌ش بق خوا دانان و بیدعه به هه‌موو جۆره‌کانیه‌وه، ئا به‌م عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌یه، به‌کاروکرده‌وه پیتی، به بانگه‌وازکردن بۆی، ریزه‌کانی موسولمانان پته‌و و به‌هیز ده‌بن و یه‌کده‌گرن، هه‌ر هه‌موویان یه‌ک قسه‌یان ده‌بیت، هه‌رکس وابوو له‌پاشدا سه‌رده‌که‌وئ ده‌سه‌لاتی ده‌ست ده‌که‌وئ و به‌شهرعی خوا حوکم ده‌کات، به‌راستی میژوی ئیسلام چاکترین شاهیده له‌سه‌ر ئه‌و راستیه؛ چونکه وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی راستگۆیانه‌یه بۆ ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوای گه‌وره که ده‌فه‌رمویت:

﴿وَأَعِصُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ سورة آل عمران: ١٠٣.

واته: هه‌ر هه‌مووتان به‌توندی ده‌ست بگرن به‌دینی خواوه‌و په‌رت و بلاو

مه‌بن.

هه‌موو کۆمه‌ل و کۆپ و کۆبونه‌وه‌یه له‌سه‌ر غه‌یری ئه‌م عه‌قیده‌ی پێغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) سه‌ره‌نجامه‌که‌ی ئه‌مه‌یه که ئه‌مێق به‌چاوی خۆمان ده‌بیینین له‌حالی موسولمانان که ده‌سته‌ی ده‌سته‌ن و په‌رته‌وازه‌ن و ناکۆکن و به‌زیون و توشی نوشوستی بوون و هه‌لوه‌شاون.

شه‌شم: مانه‌ووو جیگیربون له‌سه‌ر بارودۆخێك و گشتگیری:

له‌ گرینگترین تاییه‌تمه‌ندیه‌كانی ئهم عه‌قیده‌ موباره‌كه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم): مانه‌ویه‌ له‌سه‌ر ئه‌و شته‌ی كه‌ له‌سه‌ری بووه‌، جیگیربونه‌ له‌سه‌ر ئه‌و شته‌ی كه‌ له‌سه‌ری بووه‌، سه‌قامگیر و نه‌گۆره‌ گۆرانكارى به‌سه‌ردا نایه‌ت، رێكه‌كه‌وتن، گشتگیریه‌تی، پارێزراویه‌تی واته‌ پارێزراوه‌؛ به‌پاستی عه‌قیده‌یه‌کی دامه‌زراو و جیگیر و سه‌قامگیر پارێزراوه‌؛ (روایه‌ ودرایه‌): (روایه‌) واته‌ چۆن گێڕاوه‌ته‌وه‌ هه‌ر به‌وشیوه‌یه‌ش ماوه‌ته‌وه‌، (درایه‌) واته‌ ئه‌و زانست و زانیارییه‌ی تیایه‌تی پارێزراوه‌، گشتگیره‌ و شامل و کامله‌، جیاوازه‌، زۆر چاك و گونجاوه‌، چاكسازیه‌ بۆ هه‌موو گه‌ل و سه‌رده‌م و كات و رۆژگار و شوێنێك؛ عه‌قیده‌یه‌کی زیندو نه‌مره‌، ماوه‌یه‌ دیاره‌ هه‌تا رۆژی قیامه‌ت هه‌ر ده‌مینێ، پارێزراوه‌ خوای گه‌وره‌ خۆی ده‌ی پارێزێت، نه‌وه‌ له‌دوای نه‌وه‌ نه‌قلی ده‌كه‌ن بۆ یه‌كتر، گه‌وره‌ له‌ گه‌وره‌وه‌، به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج زیاد و كه‌میه‌کی تێدا بێت، به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج گۆڕین و لادان و تێكه‌ل و پێكه‌ل كردنێکی تێدا بێت.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ سورة الحجر: ٩.

واته‌: بێگومان هه‌ر ئێمه‌ قورئانمان ناردۆته‌ خواوه‌وه‌، به‌پاستی هه‌ر ئێمه‌ش ده‌ی پارێزین.

حهوتهم، به‌راستی ده‌ستگرتن به عهقیده‌ی سه‌له‌فی صالح له گه‌وره‌ترین هۆکاری نزیک‌بونه‌وه‌یه له خوای گه‌وره، هۆکاری سه‌رکه‌وتنه بۆ به‌ده‌سته‌تێانی په‌زنامه‌ندی خوای گه‌وره و، هۆکاره بۆ ده‌سته‌ستنی به‌هه‌شته‌که‌ی خوای گه‌وره، هۆکاری رزگارپوونه له سزای سه‌ختی.

ئه‌م سیفەت و تایبه‌تمه‌ندیانه جی‌گه‌ره بۆ عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح – که ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه‌ن – سوپاس بۆ خوای گه‌وره به‌ردوام به‌و شێوه‌یه‌ن له‌هه‌موو ئان و زه‌مان و شوێنێکدا هه‌ن و هیچ شوێنێ خاڵی نیه لێیان و دیارن^(١).

* "ومن هنا يتضح جليا كذب ما قيل من أن: (السلفية مرحلة زمنية؛ لا مذهب إسلامي !!) ذلك» لأن مذهب السلف الصالح – أهل السنة والجماعة – مشتمل على أساسين عظيمين: القدوة الحسنة الصالحة. والمنهج النبوي الشرعي.

* فالقدوة؛ هم أصحاب العصور الثلاثة من الصحابة والتابعين وتابعيهم بإحسان.

* والمنهج؛ هو الطريقة المتبعة في هذه العصور المباركة في فهم الوحيين الشرفيين؛ وهو منهج العلمي في تلقي الإسلام وفهمه والعمل به وتحكيمه، وذلك في جميع جوانب علوم الشريعة الفراء من الفقه، والاستدلال، والتقرير، والعلوم الاعتقادي، والإيمان والسلوك.

بنچینه‌کانی عمقیده‌ی سه‌له‌فی صالح

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه.

به‌راستی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه رښتتون له‌سەر رڼگو و رښازی پېښینه چاکه‌کان، ده‌پښ له‌سەر کومه‌له بنچینه‌یه‌کی جیگیر و دامه‌زراو و روڼ و ناشکرا له بیویاوه‌پدا، له کاروکرده‌وه‌دا، له ره‌فتاردا، نه‌م بنچینه‌نه درښکراوه‌یه پښ کتیبه‌که‌ی خوا واته وه‌رگیراون له قورئان و فهرموده‌ راست و دروسته‌کانی پیغه‌مبری خوا (صلی الله علیه وسلم)، ښتر (متواتر) بن - واته که‌سانکی زور یه‌ک له‌دوای یه‌ک نه‌و فهرموده‌یان ریوایه‌ت کردبې - یان (آحاد) بن - واته ته‌نها که‌سکی باوه‌رپیکراو ریوایه‌تی کردبې -، له‌سەر ټیگه‌یشتنی سه‌له‌فی نوممه‌ت له هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و نه‌وانه‌ی شوین نه‌وان که‌وتون له راستگویی و پاکي و چاکه‌دا؛ نه‌وانه‌ خویان ته‌سلیمی ده‌قه‌کانی ه‌ردوو وه‌حیه‌که ده‌ک‌ن واته قورئان و سوننه‌ت، ده‌قه‌کان کڅوده‌که‌نه‌وه، نه‌و ښایه‌تانه‌ی که (متشابه‌ن) واته مه‌به‌سته‌کانیان روڼ نیه ده‌گپړنه‌وه پښ لای نه‌و ښایه‌تانه‌ی که (محکم‌ن) واته مه‌به‌سته‌کانیان روڼ و ناشکرایه، ملکه‌چن پښ قورئان و سوننه له‌گه‌ل نه‌وپه‌پی به‌گوره دانان و به‌رښاگرتنیاد، جیاو‌زی ناخه‌نه ښوانیان، نابنه کومه‌ل کومه‌ل و ده‌سته ده‌سته و پهرت و بلاو نابن، به‌لگو به‌ توندی ده‌ست ده‌گرن به‌دینی خواوه، دژایه‌تی و به‌ره‌لستی قورئان و سوننه ناک‌ن: به‌ نه‌قلی کورت، به‌ ښحیما‌لاتی زمانه‌وانی، به‌ قیاس پټوانه‌ی پښو پوچ، به‌ فه‌لسه‌فه‌و، به‌ که‌شف وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌لې عه‌قلی من نه‌وه‌ی که‌شف کرد - ، به‌ زه‌وق.

به‌راستی بنچینه‌ی دین پیغه‌مبری خوا (صلی الله علیه وسلم) خوی پوونی کردنه‌وه به‌ روڼکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واو؛ پښ هیچ که‌سې نیه شتکی تیدا دا‌هپښې به‌لایه‌وه واپیت که نه‌وه دینه، هر له‌به‌رته‌وه‌یه ده‌ستیان گرتوه به‌و بنچینه‌ی گه‌ورانه‌وه، دورکه‌وتونه‌ته‌وه له‌و ده‌رپړینه دا‌هپتراوانه‌ی که دا‌هپتراون، پابه‌ندن به‌ ده‌رپړینه شرعیه‌کانه‌وه، هر

له بهر نه وه به نه هلی سوننه و جه ماعه بریتیه له درژبوونه وه یه کی سروشتی و حقیقی و راسته قینه بۆ سله فی صالح.

جا نه وه که بنچینه ی دینه له لای نه هلی سوننه و جه ماعه به کورتی به م شیوه یه:

بنچینه ی یه که م

پایه کانی باوه ره یتان (ئیمان)

بیگومان بیروباوه پی پێشینه چاکه کان - نه هلی سوننه و جه ماعه - سه باره ت به ته فسیری باوه ره یتان کورت ده بێته وه له: به راست دانانیکی پراو پراو جیگیر و دان پێدانانی گشتی و ته و او، به هر هه مو نه و شتانه ی که خوی گه و ره فرمانی پێ کردوه به وه شی که پێغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) فرمانی پێ کردوه، ملکه چی بۆیان له روکش و له ناخدا؛ بریتیه له به راست دانانی دل واته له ده وه به راست بزانین، پراو پێ بوونی کرده وه کانی دل و نه ندانه کانی جهسته ده گرێته خزی، نه مهش گشتگیره بۆ ههستان به نه نجامدانی کار و فرمانه کانی هر هه مو دین.

نه ماعه قیده و بیروباوه پراو واته بیروباوه پی پێشینه چاکه کان سه باره ت به بنه ماکانی دین کورت ده بێته وه له: به راست دانانی هه ره شهش پایه کانی باوه ره یتان؛ هه ره که پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه وائی داوه له فرموده درێژه که ی جبریل دا سه لامی خوی له سه رب یی له کاتیکدا که هاته خزمه تی و ده رباره ی باوه ره یتان پرسیاری لی کرد؛ وتی: ئیمان چه؟ نه ویش فرموی: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَالْقَدَرِ كُلِّهِ خَيْرٌ وَشَرُّهُ). رواه البخاري ومسلم في كتاب الإيمان. واته: نه وه به باوه پت هه بی به خوی گه و ره به مه لائیکه کانی و کتیبه کانی و پێغه مبه ره کانی و رۆژی قیامه ت و به قه زاو قه ده رب به خیر و شه پی.

که‌واته باوه‌په‌یتان له‌سه‌ر ئەم شەش‌پایەو روکنه وه‌ستاوه و دادەمه‌زێت؛ هەر هەر هه‌موویان به‌یه‌که‌وه‌ن و به‌ش‌به‌ش نا‌کرێن، هەر له‌به‌ر ئەوه‌یه ئێمانی به‌نده‌یه راست و دروست و ته‌واو نیه هه‌تا هه‌موو پایه‌کان به‌ته‌واوی نه‌هینتێته‌دی و جێبه‌جێیان نه‌کات، ئەگەر یه‌کێک له‌م پایانه‌ی له‌ده‌ست دا یان تییدا نه‌هاته‌دی؛ ئەوه ئێمانه باوه‌په‌یتانه‌که‌ی روخواوه و پوچه‌ڵ ده‌بیته‌وه، ئەو به‌نده‌یه هه‌رگیز باوه‌ردار نیه‌و، باوه‌په‌یتانه‌که‌ی لێ وه‌رنا‌گیرێ به‌ باوه‌په‌یوون به‌ پایه‌کانی ترو هینتانه‌بیان؛ له‌به‌ر ئەوه‌یه یه‌کێ له‌ پایه‌کانی باوه‌په‌یتانی ون‌کردوه، باوه‌په‌یتان راناوه‌ستی و دانامه‌زێت ئیلا له‌سه‌ر هه‌موو پایه‌کانی نه‌بی‌ت به‌ته‌واوه‌تی، هه‌روه‌ک چۆن بی‌نا له‌سه‌ر هه‌موو پایه‌کانی نه‌بی‌ت راناوه‌ستی و دانامه‌زێت.

له‌به‌ر ئەوه‌یه ئێمان ته‌واو نیه؛ ته‌نها به‌و شەش‌پایه نه‌بی‌ت به‌لام له‌سه‌ر ئەو شی‌وه راست و دروسته‌ی که‌ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر هات‌وه له‌ قورئان و سونه‌دا نه‌ک به‌عه‌ق‌لی خۆی، هه‌رکه‌سێک دانی نه‌نا به‌ شتی له‌وانه‌داو ئینکاری کرد ئەوه دل‌تیا به‌ ئێمانی نیه‌و کافره، با خۆشی به‌ ئێماندار بزانی و بانگه‌شه‌ی باوه‌په‌یتانیش بکات و هه‌ستی به‌ نه‌جام‌دانی هه‌ندی له‌ پایه‌کانی ئێمان.

پایه‌ی یه‌که‌م

باوه‌په‌ینانه به‌خوای‌گه‌وره

باوه‌په‌ینان به‌خوای‌گه‌وره بریتیه له به‌راست داناننکی پپاپ واته هیچ درۆیه‌کی تیدا نه‌بیت، دان پیداناننکی ته‌واو به‌بوونی خوای‌گه‌وره به‌رزو بلند، باوه‌پت به (الربوبیة) په‌روه‌دگارنکی (الله) هه‌بیت - واته: خوای‌گه‌وره خالق و به‌دیته‌ر و په‌روه‌ردگار و گه‌وره فرمانپه‌واو پاشاو نه‌خشه بق داپژهر و هه‌لسوپته‌ر و ریکخه‌ری هه‌موو شتی‌که - باوه‌پت به (الوہیة) په‌رستراویتی (الله) هه‌بیت - واته: باوه‌پت هه‌بی که ته‌نها خوای‌گه‌وره شایه‌نی عیبادت بۆکردن بیت و به تاکی په‌رسترنیت - باوه‌پت هه‌بی به (أسماء وصفات) ناو و ناوه‌لناوه‌کانی خوای‌گه‌وره - واته: باوه‌پت هه‌بی به‌وه‌ی خوای‌گه‌وره وه‌سفکراوه به هه‌موو ناوه‌لناوینکی ته‌واو، هه‌موو سیفه‌تینکی به‌رز و شکۆدار، هه‌موو و ناوینکی جوان، هیچ هاوه‌ل و هاویه‌شینکی نیه له تاییه‌تمه‌ندیه‌کانیدا، هه‌ستان به‌جی به‌جی کردنی ئه‌م دان پیدانانه به‌کرده‌وه و به‌عیلم و زانسته‌وه - واته: دل دامه‌زراو بیت له‌سه‌ری و دلتیا و ئاسوده بی به‌شۆه‌یه که شۆینه‌واری بییرنیت به‌ره‌فتاری به‌نده‌وه، فرمانه‌کانی جی به‌جی بکات واته پابه‌ندبی به‌فرمانه‌کانی خوای‌گه‌وره وه و دوریکه‌ویته‌وه له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی.

باوه‌په‌یون به‌خوای‌گه‌وره: بریتیه له بنچینه‌ی عه‌قیده‌ی ئیسلامی کرۆکی و ناوه‌پۆکی؛ بریتیه له پایه‌یه‌کی چه‌سپار و جیگیر، بنچینه‌ی بنچینه‌کانه، هه‌ر هه‌موو پایه‌کانی عه‌قیده و بیروباوه‌پ ده‌درینه پال باوه‌په‌یون به‌خوای‌گه‌وره، شۆینکه‌وته‌ی ئه‌وه.

باوه‌په‌یون به‌خوای‌گه‌وره: ئه‌وه ده‌گرته‌خۆی که باوه‌پت وابی خوای‌گه‌وره تاک و ته‌نیایه وه‌رخۆی شایه‌نی ئه‌وه‌یه په‌رستشی بق ئه‌نجام بدریت، باوه‌پت

هه‌بێ به ناو و ئاوه‌لئاوه جوانه‌کانی؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بوون و په‌رستراوێتی خۆی گه‌وره و به‌رز و بلند؛ گه‌وره‌ترینی راستیه‌کانه به ره‌هایی، بوونی خوا بریتیه له وه‌لگه‌نه‌وێستانه‌ی که به هه‌چ جۆرێک گومان هه‌لناگرێت، ئه‌وه‌شی که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌یه: سه‌روشتی پاکێتی مرۆڤ (فطره‌ سلیم) و، عه‌قلی سه‌لیم و، (حه‌س) هه‌ستکردنه له ئاده‌میزاد دا، له‌گه‌ڵ ئه‌و شه‌رحه پاکه‌ی که دابه‌زیوه، ئه‌مانه‌ی که باسکران هه‌ر هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر بوونی خۆی گه‌وره.

له باوه‌په‌یون به خۆی په‌روه‌ردگار: باوه‌پ بوونه به تاك و ته‌نیا یی و، (ألوهیه) په‌روه‌ردگارێتی و، ناو و ئاوه‌لئاوه‌کانی، ئه‌مه‌ش دێته‌دی به دان پێدانان به‌هه‌رسی جۆره‌که‌ی یه‌کته‌په‌رستی (التوحید) و باوه‌په‌یون پێیان و کارپێ کردنیان، هه‌رسی جۆره‌که‌ی یه‌کته‌په‌رستیش بریتین له‌مانه: (توحید الربوبیه) یه‌کته‌په‌رستی په‌روه‌ردگارێتی و، (توحید الألوهیه) یه‌کته‌په‌رستی په‌رستراوێتی و، یه‌کته‌په‌رستی (التوحید الاسماء وصفات) ناو و ئاوه‌لئاوه‌کانی.

۱- (توحید الربوبیه) یه‌کته‌په‌رستی په‌روه‌ردگارێتی:

بریتیه له به‌پاست دانانیکی پراوپر، دان پێدانانیکی ته‌واو: به‌وه‌ی که خۆی گه‌وره به ته‌نیا په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتی‌که، خاوه‌نیه‌تی، دروستکه‌ر و به‌دیه‌نیه‌یه‌تی، رۆژی ده‌ریه‌تی، هاوتاو هاوه‌ڵ و هاوبه‌شی نیه، زیندووه و نامرێ، راگریی بوونه‌وه‌ره و هه‌لسۆپێنه‌ریه‌تی، هه‌رگیز ناخه‌وێت، پاك و خاوێن راگریوه له هه‌موو که‌موکورتی و نه‌نگی و بێ توانایی و په‌که‌که‌وته‌یی، داهێنه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه به جوانترین شیوه‌ فراهه‌می هه‌تیاون، هه‌لسۆپێنه‌ر و رێکخه‌ری جیهانه‌و، به ئاره‌زووی خۆی ده‌بیات به‌پێوه چی بویت ده‌یکات، لێهاتو به‌توانایه و زاله به‌سه‌ریدا؛ فره‌مان و به‌پیار هه‌ر بێ ئه‌وه، هه‌موو خه‌یر و چاکه‌یه به‌ده‌ستی خوایه، هه‌ر فره‌مانێکی دا هه‌چ که‌سی‌ک ناتوانێ ره‌تی بکاته‌وه‌و بیداته‌دواوه، هه‌ر به‌پاریکی

دا جېبە جېتى دەكات و كەس ناتوانى رېگىرى لى بكات، ھەرچى بېھوى دەيكات، ھەرچى ئە نىيەوى نابىت، ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەويدايە بەندەى ئەو و لە چنگى خواى گەرەدايە، لە ژىر دەسەلات و ركىفى ئەودان، دەبىت باوەپت بە قەزاو قەدرى خوا ھەبى، دەبىت باوەپت ھەبى و دان بەو دا بنىي لە ھەموو ئەو شتانەى كە خواى گەرە تەقدىرى كرەو و ئەندازەى بۆ داناو و بپيارى لەسەر داو و دادبەرەر بوو، دەبى باوەپت بە وەحدائىتى خواى گەرە ھەبىت لە زاتى خۆيدا، لە كار كرده وەكانىدا.

پوختەى قسە ئەمە: (بە تارك دانانى خواى گەرە و بەرزو بلىند لەكارو كرده وەكانىدا).

بىگومان چەندەھا بەلگەى شەرىى ھەيە لەسەر پېويستىتى باوەرپون بە پەرورەدگارىتى خواى پەرورەدگار، قورئانى گەرە و شەكردار و پىرۆز پرە لە باسى ئەو بەلگانە لەسەر پەرورەدگارىتى خواى گەرە، ھىچ سورەتى لە سورەتەكانى. قورئان نابىنى خالى بىت لە باسى پەرورەدگارىتى خواى پەرورەدگار، يان لە ئامارە پىدانى؛ ئەمەش بنچىنەيەكە بە نىسبەت جۆرەكانى ترى يەكتا پەرستىيەو، خواى گەرە دەفەر موىت:

﴿الْحَسْبُ لِي رَبِّ أَلَسْأَلُ﴾ سورة الفاتحة: ۲.

واتە: سوپاس و ستايش بۆ ئەو خوايەى كە پەرورەدگارى جىھانە.

ھەرەھا دەفەر موىت:

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ سورة الاعراف: ۵۴.

واتە: بىدارىن كە بەدبەيتان و فەرماندان ھەر بۆ خوايە، پىرۆزى و ھەموو

بەرەكەتەك بۆ خواى پەرورەدگارى جىھانە.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِمَّا فِى الْأَرْضِ جَعَلَكُمْ﴾ سورة البقرة: ۲۹.

واته: خوا نه و خوابیه که هرچی له زه‌وی دایه دروستی کردووه بق ئیوه.

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْكَلِيمُ﴾ سورة الزاریات: ۵۸

واته: به پاستی ته‌ن‌ها خوا خوی پوزیده‌ره که خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی زۆر به‌هتیه.

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ سورة المؤمنون: ۸۸

واته: بلێ کێ فرمان ره‌وایی هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته.

کافره‌کانی قوره‌یش دانیان نابوو به‌م جۆره یه‌کتا‌په‌رستی (توحید)‌دا، زۆریه‌ی گه‌ل و نه‌توه‌کان و خاوه‌ن دیانه‌ته‌کان و، هاوه‌ل بق خوا دانه‌رانی سه‌رده‌می کۆن که خوای گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌رانی بق ناردون؛ هه‌ر هه‌موویان دانیان نابوو به‌وه‌دا که خوای گه‌وره به‌ تاك و نه‌نیا دروستکه‌ری جیهانه و نه‌وه‌ی له‌ ناویابه‌تی، زۆزیده‌ری هه‌موو دروستکراوه‌. خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ سورة لقمان: ۲۵.

واته: سویند به‌خوا نه‌گه‌ر په‌رسیاریان لی بکه‌یت کێ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه؟ بیگومان ده‌لێن: خوا، (ئهی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم))

بلێ: سوپاس بق خوا (که‌دان به‌و پاستیه‌دا ده‌نێن)، به‌لام زۆریه‌یان نازانن.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ يَنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ سورة یونس: ۳۱.

واته: (ئهی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) بلێ: ئایا کێ پسق و پۆزیتان ده‌دات له‌ ئاسمان (به‌ باران) و له‌ زه‌ویه‌وه (به‌ رووه‌ک)، یا کێ خاوه‌نی (دروستکه‌ری) گۆی و چاوانه، کێ زیندوو له‌ مردوو ده‌رده‌هێنێ، مردوو له‌ زیندوو ده‌رده‌هێنێ، هه‌روه‌ها کێ کاره‌کان هه‌ل‌ده‌سوپێنێ، بیگومان یه‌کسه‌ر ده‌لێن خوا، که‌واته (ئهی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) پێیان بلێ: ده‌ی بق خۆتان ناپارێزن (له‌سزای خوا)؟.

له‌به‌رنه‌وه دلی به‌نده‌کان به‌فیره‌ت پاکه‌و دانیان ناوه به‌په‌روه‌ردگارێتی
خوای گه‌وره‌دا، هیچ که‌سی ئینگاری ئه‌م په‌کتا‌په‌رستی (توحید)‌هی نه‌کردوه جگه‌له
(الدهریة)‌ه‌کان له‌پێشدا، شیوعیه‌کانیش له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیستاماندا.
هر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه؛ هر که‌سی باوه‌پی ته‌نها به‌م جۆره‌ی په‌کخواناسی هه‌بی
په‌کتا‌په‌رست نیه‌و، نابێ به‌یه‌کێ له‌موسولمانان و ناجیته‌ شوری ئیسلامه‌وه، خوێن و
مال و سامانی پارێزراو نیه‌، له‌ رۆژی دوا‌ییدا رزگاری ناکات له‌سزای ئاگری دۆزه‌خ
مانه‌وه‌ی به‌ه‌تا هه‌تایی تییدا؛ هه‌تا پابه‌ند نه‌بی به‌جۆری دووه‌مه‌وه له‌ جۆره‌کانی
په‌کخواناسی، که‌ ئه‌ویش بریتی له‌ په‌کتا‌په‌رستی په‌رستراوێتی.

۲- (توحید الوهیه) په‌کتا‌په‌رستی په‌رستراوێتی؛

بریتی له‌ به‌راست دانانیکی پر‌اوپر، دان پێدانانیکی ته‌واو: به‌وه‌ی که‌ خوای
گه‌وره به‌ ته‌نیا هر خزی په‌رستراوی هه‌قه، هیچ په‌رستراوێکی به‌هه‌ق نیه جگه
له‌و؛ که‌ شیای ئه‌وه بی په‌رستشی بۆ بکړیت و ملکه‌چی و گوێزپایه‌لی و
فه‌رمانبه‌رداری ره‌های بۆ بکړیت، هه‌موو په‌رستراوێک جگه له‌ (الله) پوچ و نا‌په‌واو
بی بایه‌خه، پت‌ویسته ئاده‌میزاد پشت بکاته هر هه‌موویان.

واته: بریتی له‌ به‌تاک دانانی خوای گه‌وره و بی هاوه‌ل؛ له‌هه‌موو جۆره‌کانی
عیباده‌ت و په‌رستشه‌ روکه‌ش و شاراه‌کاندا؛ ئیتر به‌ وه‌ بی‌ت یان به‌ کردار،
پت‌ویسته هه‌موو دلسۆزی و نیه‌تپاکیه بۆ دین بی و له‌به‌ر ره‌زاهه‌ندی خوای گه‌وره
بی‌ت، پت‌ویسته هیچ شتی له‌ عیباده‌ت و په‌رستش ئه‌نجام نه‌درین بۆ جگه له‌خوای
گه‌وره؛ وه‌ک نوێژو، رۆژوو، زه‌کات و، هه‌جکردن و، پا‌پانه‌وه‌و، هانا بۆ بردن و،
په‌ناگرتن و، (نذر) له‌سه‌رخۆ پت‌ویست کردن و، سه‌ربهرین و، پشت پێ به‌ستن و،
ترسان و، هیواو ئومێد پێ بوون و، خۆشویستن و، گه‌پانه‌وه بۆ لای و، ترس و بیم
و، ملکه‌چی بۆ کردن و، جگه له‌مانه‌ش له‌ جۆره‌کانی تری عیباده‌ت و په‌رستش،
ده‌بی خوای گه‌وره بپه‌رستێ به‌؛ خۆشویستن و ترس بیم و به‌ هیواو ئومێد پێ

یوون هر هموویان، هرکه سیک عیباده‌تی خوی گوره بکات به هندی له‌وانه جگه له هندیکی تریان نه‌وه نو کهسه گومرایه.

بوخته‌ی قسه‌نمه‌یه: (به‌کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان ده‌بیته یه‌کتابه‌رستی په‌رستراویتی بسه‌لمیتریت).

خوی گوره و شک‌دار ده‌فرمویت: ﴿إِيَّاكَ نَسْتَعِيذُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيذُ﴾ سورة الفاتحة: ۵.

واته: (خوایه) ته‌نھا تق‌ده‌په‌رستین، ته‌نھا له‌تق‌داوای یارمه‌تی ده‌که‌ین.

ه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ سورة المؤمنون: ۱۱۷.

واته: هر که‌س په‌رستی په‌رستراویکی تر له‌گه‌ل خوادا که‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی نه‌بی له‌سر نه‌وه (په‌رستنه)، نه‌وه به‌پاستی لیپرسینه‌وه‌ی ته‌نھا لای په‌روه‌دگاریتی، بیگومان کافران پزگار نابن.

خوی بالاده‌ست و په‌روه‌دگار له‌پیناوی (توحید) عیباده‌تدا ئاده‌میزادو جنوکه‌ی دروستکردوه، ه‌روه‌ک له‌م‌ثایه‌ته‌دا ده‌فرمویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ سورة الداریات: ۵۶.

واته: من هر بویه جنوکه و ئاده‌میم دروستکردوه بم ناسن و بم په‌رستن.

که‌واته یه‌کتابه‌رستی بریتیه له‌سهره‌تاو کۆتایی و ناشکراو روکش و ناخی دین، بریتیه له‌سهره‌تاو کۆتایی بانگه‌وازی پیغه‌مبران، هر له‌پیناوی په‌کتابه‌رستی دا پیغه‌مبران نیردراون بۆ سره‌گل و نه‌ته‌وه‌کان، په‌رتوکه ئاسمانیه‌کان دابه‌زیون، شمشیره‌کانی جیهاد له‌کالان راکیشراون، جیاوازی کراوه له‌تیوان باوه‌پداران و کافراندا، له‌نیوان خه‌لکانی به‌ه‌شت و دۆزه‌خدا، نه‌مه‌ش مانای نه‌م فرموده‌یی خوی گوره ده‌که‌یه‌نیت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). واته: هیچ په‌رستراویک نیه به‌ه‌ق جگه له‌(الله).

همو پیغه‌مهران بۆ ئم مه‌به‌سته بانگه‌وازیان کردوه، ئینکاری کردنی ئه‌مه‌ش بوو به هۆی له‌ناوچونی گهلانی پیتشو، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ سورة الانبياء: ۲۵

واته: ئیتمه نه‌مان ناردوه هیچ پیغه‌مهرێك مه‌گه‌ر نیگامان بۆ ناردوه (به‌وه‌ی كه‌) بینگومان جگه‌ له‌من هیچ په‌رستراویکی راست نی‌یه، كه‌واته‌ ته‌نها من په‌رستن. یه‌كتاپه‌رستی په‌روه‌ردگاریتی پابه‌نده به یه‌كتاپه‌رستی په‌رستراویتیته‌وه؛ چونكه هه‌ركه‌سێ دان بئی به په‌روه‌ردگاریتی خوای گه‌وره‌دا پتویست ده‌كات له‌سه‌ری به ته‌نیا خوا په‌رستی و هاره‌لی بۆ بپیار نه‌دات؛ له‌به‌رئوه هاره‌ل بۆ خوا بپیارده‌ران یه‌ك خوایان نه‌ده‌په‌رست، ئینکاری ئه‌وه‌شیان ده‌كرد كه خوای گه‌وره شایه‌نی ئه‌وه بیته به تاك و ته‌نیا یی و بئی هاره‌ل بپه‌رستیت، به‌لكو چه‌نده‌ها خوایان ده‌په‌رست، پیتیان وابوو له‌خوای گه‌وره‌ نزیکیان ده‌كاته‌وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا كه دانیان پێدا ده‌نا كه هیچ سودو زیانی ناگه‌یه‌ن، كه‌چی له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌دا خوای گه‌وره به باوه‌ردار ناوی نه‌هیتان، به‌لكو خستنییه‌ ریزی كافرا نه‌وه؛ ئه‌ویش به‌وه‌ی كه له په‌رستش دا هاره‌شیان بۆ دانا.

هه‌ركه‌سێك په‌روه‌ردگار و دروستكه‌ر و به‌دیپه‌نهر بئی، رۆژی ده‌ر بئی، پاشاو خاوه‌ن ده‌سه‌لات بئی، هه‌لسوپه‌نهر و پارێزگار بئی، ژینه‌ر بئی، مرینه‌ر بئی، وه‌سف كرایی به هه‌موو سیفه‌تیکی ته‌واو، به‌دوور گه‌را بئی له هه‌موو سیفاتێکی كه‌موكورتی، هه‌موو شتی به ده‌ستی ئه‌وه‌ بئی؛ پتویسته كه یه‌ك خوابیت و بئی هاره‌ل و ته‌نیا بئی، په‌رستش هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ بئی.

ئا لێره‌دا یه‌ كه‌ بپه‌رستێته‌وه‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه جیاوازه له‌ بپه‌رستێته‌وه‌ی كه‌سانی تر له یه‌كتاپه‌رستی په‌رستراویتی دا؛ ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ نیه كه وشه‌ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته: هیچ دروستكه‌ر و رۆژیده‌ری نیه جگه‌ له

(الله) و بهس، وهك چئن هه ندیک له خه لکانی گومراو سه رلی شتیواو ده یلین، به لکو به کتا به رستی به رستراویتی - له لایان واته له لای نه هلی سونه و جه ماعه - نایه ته دی لیللا به جی به جی کردنی مانای ته وای شه هاده تی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) نه بیته، واته: هیچ به رستراوێك نیه به هه ق جگه له (الله)، مانای شه مهش نه وه به به کتا به رستی به رستراویتی وا پتیوست ده کات که: به تاك دانانی خوی گه وه بۆ نه حجامدانی به رسته شه کان.

عیبادت و به رستشیش بریتیه له و تاعهت و کرده وه شه رعیه نهی که به ندهی موسولمان پتی هه لئه سی بۆ نزیک بوونه وه له خوی گه وه، بۆ به دهسته پێنانی ره زامه ندی شو؛ به به جی پێنانی به رستش دیتیه دی؛ به گوفتاری زمان واته شایه تو مان و باوه پ پتی بوونی دل و، کرده وهی دل و نه ندانه کانی جهسته.

نه و به رسته شانهی که نه حجام ده درین بۆ خوی گه وه راست و دروست نین ته نیا به م نوو مه رجه نه بیته:

به که م: (الإخلاص) نه ته پاک، واته: ده بیته به رستش به پاک و به ته نیا له به ر ره زامه ندی خوی گه وه بیته.
خوی گه وه ده فهرمویت:

﴿قُلْ اللَّهُ أَغْبَدُ خَلِصًا لَهُ، رَبِّي ۖ ﴿١٥﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ سورة الزمر: ۱۴ - ۱۵.

واته: (ته ی موحه مه مده (صلی الله علیه وسلم)) بلی من هه ر خوا ده به رستم به پاک و ته نیا هه ر بۆ نه و ملکه چم. (به بی باوه پان بلی): ئیوهش جگه له خوا جیتان ویست بی به رستن.

نووه م: (المتابعة للرسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شو پێنگه وتنی راسته قینه بۆ پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، واته: ده بی خوا به رستری به پتی نه وهی که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به شه ری داناوه، گو پیا یه لی بکرت له وهی

که فرمان ده‌کات، به‌راست بزائری له‌وه‌ی که ه‌والی داوه، پی‌ویسته عبادت په‌سندو گونجاو بیت له‌گه‌ل له‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمانی پی‌ کردوه - له کات و شوینی خ‌زیدا - ، دور که‌وینه‌وه له و شتانه‌ی که قه‌ده‌غی کردوه ، خ‌وای گه‌وره ده‌فرم‌ویت:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

سورة الحشر: ۷.

واته: له‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر پی‌ ی دان وه‌ریبگن، له‌وه‌ی لی‌تانی قه‌ده‌غ‌کرد وازی لی بینن، له‌ خوا بترسن، بی‌گومان خ‌وای گه‌وره سزای سه‌خته.

* په‌ک‌خواناسی خ‌وای گه‌وره به‌ عبادت و ملکه‌چی و گو‌پ‌پای‌لی و خ‌وشه‌ویستی ب‌وی: بریتیه له‌ به‌جی‌پ‌نانی شه‌ها‌ده‌تی: (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

* شو‌پ‌نکه‌وتنی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و سوننه‌ت‌کانی و، ملکه‌چی ب‌ی له‌وه‌ی که فرمانی پی‌ کردوه، له‌وه‌شی که قه‌ده‌غی کردوه، گه‌ردنکه‌چی ره‌ها ب‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم): بریتیه له‌ به‌جی‌پ‌نانی شه‌ها‌ده‌تی: (أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ).

به‌جی‌پ‌نانی شه‌ها‌ده‌تی: (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دوو پای‌ی گه‌وره‌ی ه‌یه:

یه‌که‌م: ه‌موو جو‌ره‌کانی په‌رستش ته‌ن‌ها ب‌ی خ‌وای تا‌ک و بی‌ هاو‌ل بیت.

دووه‌م: هیچ ش‌تی له‌ و په‌رستشانه ب‌ی جگه له‌ خ‌وای گه‌وره نه‌کریت.

نه‌مه‌ش مانای له‌وه‌یه؛ که هیچ ش‌تی له‌ مافه‌کانی دروست‌ک‌ر و له‌ تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی جگه له‌ خ‌وای گه‌وره و شک‌دار که‌س توانای به‌س‌ریاندا نیه نه‌به‌خ‌ش‌ریت به‌ دروست‌ک‌راوانی، واته: جگه له‌ خ‌وای گه‌وره هیچ ش‌تی نه‌په‌رست‌ی، ب‌ی جگه له‌ خ‌وای گه‌وره نو‌ی‌ژ نه‌کریت و سه‌جده نه‌بریت و، (نذر) ش‌ت له‌سه‌رخ‌و پی‌ویست نه‌کریت و، نا‌ژ‌ل سه‌رنه‌ب‌ریت، پشت نه‌به‌س‌تریت به‌ غی‌ری خوا، داوای یارمه‌تی نه‌کریت جگه له‌ خ‌وای گه‌وره نه‌بی، هاوار نه‌کریت

غەیری خۆی پەرورەدگار، ئەمانەو جگە لەو کارانەش کە تەنھا تاییبەتن بە خۆی پەرورەدگار.

کەواتە رێگەو رێبازی ئەهلی سوننەو جەماعە چی یە؟
ئەهلی سوننەو جەماعە خۆی گەرە دەبەرستن و ، هاوێلی بۆ بێزار نادن، جگە لە خۆی گەرە داوا لە کەس ناکەن و لەکەس ناپاڤێنەو داوا یارمەتی لە کەس ناکەن و پشت بە کەس نابەستن و، هاوار لە کەس ناکەن و لەهیچ شتێک و لەهیچ کەسێ ناترسن، خۆیان نزیک دەکەنەو لە خۆی گەرە بە گوێپاڤەلی کردنی و بە عیبادهت بۆ کردنی و بە ئەنجامدانی کردەو چاکەکانی خۆیان، خۆی گەرە دەفەر مۆیت:

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ النساء: ۳۶.

واتە: بەس خوا بپەرستن، هیچ شتێک مەکن بەهاوێشی.

۳- (التوحيد الأسماء و صفات) یەکتاپەرستی ناو و ناوەئناوێکانی:

واتە: بریتیە لە بیروباوەڕێ لێوان لێو لە راستی و تەواویتی کە خۆی گەرە کۆمە لە ناوێکی جوانی هەیه، کۆمە لە سیفەتێکی بەرزو شکۆداری هەیه، وەسف کراو بە هەموو سیفەتێکی تەواو، بەپاک گیراوە لە هەموو سیفاتیکی کەموکورتی و ناتەواوی، خۆی پەرورەدگار تاک و تەنهایە لە ناوێ جوانەکان و سیفاتە بەرزەکاندا هەموو بۆنەوێران و دروستکاروان خاوەنی ئەو سیفات و ناوانە نین.

ئەهلی سوننەو جەماعە پەرورەدگاری خۆیان دەناسن کە بەو سیفاتە بەرزو شکۆدارانەدا کە هاتوون لەقورئان و سوننەدا، وەسفی خۆی پەرورەدگار دەکەن بەو شێوەیە کە خۆی وەسفی خۆی کردووە، هەرۆها وەسفی خۆی پەرورەدگار دەکەن بەو شێوەیە کە پێغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) وەسفی کردووە،

وتە و فەرموودەى خوا ناگۆن لە شوێنى خۆى، (ملحد)^(١) بى باوەى نین بەرامبەر بە ناوەکانى و ئایەتەکانى، ئەوە خۆى گەرە بۆ خۆى باسى کردووە ئەمى سوننە و جەماعه جیگىرى دەکەن: بەبى ئەوەى هاوشیوە و هاو وێنەى بۆ دانێن، چۆنیەتى بۆ دانانێن و، سیفەتەکانى خۆى گەرە پەکناخەن، نایان گۆن لەهەموو ئەمانەدا قاعیدەیان ئەم ئایەتەى خۆى گەرە:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ سورة الشورى: ١١.

واتە: هیچ شتێک هاو شتێوە و هاو وێنەى خۆى گەرە نى یە، هەر ئەوە بێسەرى بینایە.

هەرەها ئەم ئایەتەش: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يَلْحَدُونَ فِي

أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سورة الأعراف: ١٨٠،

واتە: هەر بۆ خوايە جوانترین و چاکترینى ناوەکان، جا ئیوەش بەو ناوانە بانگ

و هاواری لى بکەن، واز بهێنن و نرخ دامەنێن بۆ ئەوانەى کە لە ناوەکانى (خوا)دا

گۆران و لادان دەکەن (دەیکەنە ناو بۆ بەتەکانیان)، بەزویى تۆلەى ئەوەى

دەیانکرد لییان دەسەنریت.

(١) - الإلحاد: هو الميل عن الحق والانحراف عنه؛ ويدخل فيه: (التعطيل، والتحريف والتكيف، والتعطيل).

التعطيل: عدم إثبات الصفات، أو إثبات بعضها ونفي الباقي .

التعطيل: عدم إثبات الصفات، أو إثبات بعضها ونفي الباقي .

التحريف: تغيير النص لفظاً أو معنى، وصرفه عن معناه الظاهر إلى معنى لا يدل عليه اللفظ إلا باحتمال مرجوح؛ فكل تحريف تعطيل، وليس كل تعطيل تحريفاً.

التكيف: بيان الهيئة التي تكون عليها الصفات.

التعطيل: إثبات الملل للشيء؛ مشابهاً له من كل الوجوه.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه،

چۆنیه‌تی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ دیاری ناکه‌ن؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ هیچ
هه‌واییکی رانه‌گه‌یاندوه‌ ده‌رباره‌ی چۆنیه‌تی‌ه‌که‌ی، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ هیچ‌ که‌سی به
خوا له‌ خۆی شاره‌زاتر نیه‌.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ إِلَّا اللَّهَ﴾ سورة البقرة: ۱۴۰.

واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د) بێی: ئایا ئێوه‌ زاناترین یان خوا؟.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت:

﴿فَلَا تَضْرِبُوا إِلَهِ الْأَمْثَالُ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ سورة النحل: ۷۴.

واته: که‌واته‌ نموونه‌کان بۆ خوا مه‌هێننه‌وه‌، به‌پاستی خوا ده‌زانن و ئێوه
نازانن.

هیچ‌ که‌سی نیه‌ شاره‌زاتر بێت به‌ خوا له‌دوای خوا له‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله
عليه وسلم)، خوای گه‌وره‌ له‌ هه‌قی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌دا (صلی الله عليه وسلم)
ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا يَطِئُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا رَحْمٌ يُحْيِي﴾ سورة النجم: ۳ - ۴.

واته: له‌ هه‌وا و هه‌سه‌وه‌ قسه‌ ناکات (که‌ قورئان ده‌خوێنیت). هه‌رچی ده‌بێی
(قورئانه‌و) سه‌روش ده‌کری بۆی.

ئه هلی سوننه و جه ماعه:

باوه پریان وایه که خوی گه وره (أَوَّل) یه که مینه و سه رتهای بۆ نیه و هیچ شتی له پیتش ئه و نه بووه، (آخِر) دوا هه مینه و له دوی ئه و هیچ شتی نیه له دوی هه موو مه وجودی هه رده مین، (ظَاهِر) دیاره که سه له سه رویه و نه هیچ شتی بالادهستی نیه، (باطِن) نادیار و شارویه هه موو شتی له ژێر دهستی خۆیدایه، خوی گه وره ده فرمویت:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ سورة الحديد: ٣.

واته: هه ره ئه وه یه که مین و دوا هه مین، دیار و نادیار، ئه و به هه موو شتی که ناگایه. هه ره که چۆن زاتی خوی گه وره له زاتی هیچ که سیتی تر ناچیت، سیفاته کانیسی له هیچ سیفاتیتی تر ناچیت، له به ره ئه وه خوی په ره ردار شیهی نیه، هاوشیه و شه ریک و هاویه شی نیه، قیاس نا کریت له سه دروستکراوه کانی، ئه هلی سوننه ئه وه که خوی گه وره بۆ خۆی جیگیر کردووه و سه لماندویه تی ئه وانیش بۆی جیگیر ده که ن، جیگیر کردنی به بی هاوشیه بۆ دانان، به پاکێ ده گرن له و سیفاته تانهی که که موکو رتن به پاک گرتنی به بی په کخستن، له کاتی که ده و سیفه ته جیگیر ده که ن که خوی گه وره بۆ خۆی جیگیری کردووه هاویننه و هاوشیهی بۆ دانانین، ئه گه ره به پاکیان گرت له و سیفاته تانهی که که موکو رتن ئه و سیفاته تانه په کناخن که خوی گه وره خۆی پی وه سف کردووه.

ئه هلی سوننه باوه پریان وایه که خوی گه وره ده وری هه موو شتی که داوه و ناگاداری هه موو شتی که، دروستکری هه موو شتی که، رۆزیده ری هه موو زیندویه که، ده سه لاتداره به سه ره هه موو شتی که، خوی به رز و بلند ده فرمویت:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ سورة الملك: ١٤.

واته: ئایا ئه و زاتهی که مه ردومی دروستکردووه ناگای له نه پینان نیه، له کاتی که ده و وری و ناگاداره.

ههروهه دهه فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ سورة الداربات: ۵۸.

واته: به پاستی تنه نا خوا خۆی پێزی دهره، که خاوه ن دهسه لاتی زۆر به هێزه.

ههروهه نه هلی سوننه و جه ماعه:

باوه پیا ن وایه که خۆی گه وره به رزیتوه له سه ر عه رش به به رزیتوه یه که شایه نی خۆی بێت له سه ره وه ی هه و ت ناسمانه کانه وه یه^(۱)، هه وه که وه ک چۆن باوه پیا ن به به رز و بێندی خۆی گه وره هه یه به سه ر دروستکراوه کانی دا، خۆی گه وره دیاره له دروستکراوی خۆی، زانیاری خۆی گه وره ده وری هه موو شتیکی داوه، هه وه وه که خۆی هه والی داوه چۆن له قورئانه پیرۆزه که ی دا، له هه و ت نایه ت باسی کردووه^(۲)، به بی چۆنیه تی (تکییف)، خۆی گه وره ده هه فرمویت: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ سورة طه: ۵.

واته: خۆی گه وره و میهره بان به رزیتوه به ی سه ر عه رشه که ی خۆی.

ده هه فرمویت: ﴿تَمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ سورة الحديد: ۴. (۳).

واته: پاشان به رزیتویه وه سه ر عه رش و قه راری گرت (باوه پیا ن پێ یه تی به و شتی وه ی شیایوی خوا بی).

(۱) - والاسواء علی العرش والعلو صفتان نفيهما لله تعالى إثباتاً بليق بجلاله، وتفسر كلمة استوى عند السلف: (استقر، علا، ارتفع، صعد) والسلف يفسرونها بهذه الكلمات لا يتجاوزونها ولا يزيدون عليها، ولم يرد في تفسير السلف تفسيرها بمعنى (استوى، ولا ملك، ولا فهر). والكيف مجهول؛ لا يعلمه إلا الله. والإيمان به واجب؛ ثبوت الأدلة. والسؤال عنه بدعة؛ لأن كيفية الاستواء لا يعلمها إلا الله، ولأن الصحابة أيضاً لم يسأل من الرسول صلى الله عليه وسلم عن الكيفية.

(۲) ۲ - وهي على الترتيب: سورة الأعراف: الآية، ۵۴. سورة يونس: الآية، ۳. وسورة الرعد: الآية، ۲، وسورة طه: الآية، ۵. وسورة الفرقان: الآية، ۵۹. وسورة السجدة: الآية، ۴. وسورة الحديد: الآية، ۴.

(۳) - قال الإمام الحافظ إسحاق بن راهويه - رحمه الله - عن هذه الآية: (إجماع أهل العلم أنه فوق العرش استوى، ويعلم كل شيء في أسفل الأرض السابعة) رواه الإمام الذهبي في (العلو للعلی الغفار).

ده‌فهرمویت: ﴿مَآئِنُكُمْ مِّنَ فِي السَّمَاءِ أَن يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ إِذَا هِيَ تَعُورُ ۖ أَمْ أَإِنْتُمْ مِّنَ فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَمَنُوكُمْ كَيْفَ نَذِيرٌ﴾ سورة الملك: ۱۶ - ۱۷.

واته: ثایا دلتیان له‌و خوایه‌ی که له‌ ناسمانه، که بتانباته خواره‌وه به‌ناخی زه‌ویدا، له‌کاتیکدا که زه‌وی (وه‌ک ده‌ریا) گیز بخت (بیته له‌رزین). ثایا دلتیان له‌و خوایه‌ی که له‌ ناسمانه، که بای توندتان بنیریتته سه‌ر به‌ ورده زیخه‌وه، نه‌و ده‌مه‌ تیده‌گن که هه‌ره‌شه‌ی نیتمه‌ چونه‌؟.

ده‌فهرمویت: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكُلُّ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ سورة فاطر: ۱۰.

واته: وته‌ی پاک و چاک ته‌نها بق‌ لای نه‌و (خوا) سه‌ر ده‌که‌وی، (وته‌ی پاک) کرده‌وه‌ی چاک به‌رزی ده‌کاته‌وه.

ده‌فهرمویت: ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ سورة النحل: ۵۰.

واته: له‌ په‌روه‌ردگار یان ده‌ترسن که له‌لای سه‌روویانه‌وه‌یه‌و هه‌ر فه‌رماننیکیان پی‌ بکری ده‌یکن.

پیتفه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (أَلَا تَأْتُونِي وَأَنَا أُمِيرٌ مِّنَ فِي السَّمَاءِ). (رواه البخاري وسلم). واته: ثایا ئیوه‌ من به‌ نه‌میندار و ده‌سپاک نازانن، له‌کاتیکدا که من نه‌میندار و ده‌سپاکم له‌لای نه‌وه‌ی که له‌ ناسمانه واته‌ خوی په‌روه‌ردگار.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌،

باوه‌پیان وایه که عه‌رش و کورسی حه‌قن و هیچ گوماننیک‌ی تیدا نیه، خوی گه‌وره‌و په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت:

﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ سورة البقرة: ۲۵۵.

واته: کورسیه‌که‌ی خوا هه‌موو ناسمانه‌کان و زه‌وی گرتوته‌وه، پارێزگاریکردنی ناسمانه‌کان و زه‌وی بق‌ خوا ناسانه (گران و سه‌خت نیه)، هه‌ر نه‌و بلندو پایه‌به‌رز و گه‌وره‌یه، له‌ ده‌سه‌لات و توانادا هاوشانی نیه.

عرش به‌رزترین دروستکراوانی خوابه و گوره‌ترینیانه و مه‌زترینیانه و سه‌قفی نه‌وانیه، عرش وهك (قویه) گومه‌زه وایه به‌سه‌ر جیهانه‌وه، چگه له خوای گوره هیچ کسیتک نه‌ندازه‌ی نازانیتت نه‌ونده گوره‌یه، وه‌ستاره مه‌لائیکه هه‌لیان گرتووه، کورسی له‌به‌رده‌م عرشدا جینگه‌ی هه‌ردوو پیتی خوای گوره‌یه، کورسی به‌چار عرشه‌وه وهك نه‌لقه‌یه‌کی فریدراو وایه له ده‌شتیکی چۆله‌وانی فراواندا نه‌و نه‌لقه‌یه چنده دیاره نه‌ویش نه‌ونده دیاره، عرش هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی داپۆشیوه، خوای گوره بی‌نیازه له عرش و کورسی پیویستی به هیچ کامیان نه‌یه، خوای گوره به پاک راگیراوه له‌وه‌ی که پیویستی به عرش و غیری عرش بیت، پله‌و پایه‌ی زۆر له‌وه به‌رزتر و مه‌زن تر و شکومه‌ند تره که پیویستی به عرش بیت؛ به‌لکو عرش و کورسیش به‌هیز و ده‌سه‌لاتی خوای گوره هه‌لگیراون.

نه‌هلی سوتنه‌و جه‌ماعه باوه‌پیان وایه که خوای گوره به‌هه‌ردوو ده‌ستی خۆی ئاده‌می دروستکردووه، هه‌ردوو ده‌ستی راسته، هه‌ردوو ده‌ستی هه‌میشه کراوه‌ن و چۆنی بیه‌ویت ده‌بیه‌خشیت، وهك چۆن خۆی وه‌سفی کردووه؛ خوای گوره ده‌فرمویت: ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِكَ﴾ سورة ص: ۷۵.

واته: (خوا) فرموی: ئه‌ی ئیبلیس چ شتیک به‌رگری کردی (له‌وه‌ی) که سوژده بیهیت بۆ که‌سی که به هه‌ردوو ده‌ستی خۆم دروستم کردووه.

هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُمُوهُمْ بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفِيضُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ سورة المائدة: ۶۴.

واته: جووله‌که‌کان و تیان: خوا ده‌ستی به‌ستراوه (پاک‌ی بۆخوا)، یاخوا نه‌وان چنگ قوچراو ده‌ست به‌ستراوین، نه‌فرینیان لیکرا به‌هۆی نه‌وه‌ی که و تیان، (نه‌خیز وانی یه) به‌لکو هه‌ردوو ده‌ستی هه‌میشه کراوه‌یه‌و چۆن بیه‌ویت ده‌بیه‌خشیت.

ئەھلى سۈننەتو جەمەعە:

ئەم كۆمەلە سيفاتانە بۆ خۇاى پەرورەدگار جىگىر دەكەن: زانىارى، ھىز و تۈانوا دەسەلات و گەرەبى و شىكۈمەندى، قەسەكردن، ژيان، خۆشەويستى، بەزەبى، نەفس، تورەبى، خەشم غەزەب لى گرتن، پى ناخۆشبون، رازىبون، پىكەنن، (مەيە) لەگەلدا بوون، پى و لاق، دەست، بىنن، بىستەن، روو، چاو، ھەرەھا جگە لەم سىفەتانەش كە شاينى گەرەبى و بەرزى و شىكۈمەندى و تەواوى خۇاى پەرورەدگارن بە شىۋەيە كە خۆى وەسفى كىردووە لە قورئانە پىرۆزەكەيداو، لەسەر زمانى پىغەمبەرەكەى (صلی اللہ علیہ وسلم) بە چۆنەتە (كىفە) ھەر خۇاى پەرورەدگار خۆى دەيزانى و نىمە نايزانن؛ چونكە ھەوالى پى نداوین بە چۆنەتەكەى، خۇاى گەرە دەفەرەمۆيت:

﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ سورة طه: ۴۶.

واتە: (خو) فەرەمۆى: مەترىس بە راستى من لەگەلتانام دەبىستەم و دەبىنم.

﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ سورة التحريم: ۲. واتە: ئەو زانای كاردروستە.

﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ سورة النساء: ۱۶۴.

واتە: خوا قەسەى كرد لەگەل مووسا بە قەسە كردن.

﴿وَسَمِعَ رَبُّكَ دُحُورًا مِّنَ اللَّيْلِ وَالْإِكْرَارِ﴾ سورة الرحمن: ۲۷.

واتە: ھەر پەروى پەرورەدگار ت دەمىنى، كەخاوەن شىكۆى پىزدارە.

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ سورة المائدة: ۱۱۹.

واتە: خوا پازى بووە لىيان و ئەوانىش لە خوا رازى بوون.

﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ سورة المائدة: ۵۴.

واتە: خوا ئەوانى خۆش ئەوئ و ئەوانىش خۇاىان خۆش ئەوئ.

﴿فَلَمَّا أَتَيْنَاهَا أَتَقْنَمْنَا مِنْهُ﴾ سورة الزخرف: ۵۵.

واته: جا کاتێ پەیمان هەڵساندین تۆ لەمان لێ سەندن.

﴿عَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ سورة الممتحنة: ١٣.

واته: که سانیەک که خوا غەزەبی لێ گرتوون مەیکەن بە دۆستی (گیانی) تان.

﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُورِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ سورة القلم: ٤٢.

واته: لە پێژێکدا خۆی گەورە لاقی پێژۆزی دەرده‌خات (باوه‌پەمان پێیه‌تی و چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین) بانگ دەرکێن بۆ نوێژکردن و سەجده‌ بردن و ناتوانن سەجده‌ بیه‌ن.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ سورة البقرة: ٢٥٥.

واته: خوا ئەو خۆایه‌یه‌ که هیچ پەرستراویکی راست نیه‌ بێجگە لەو، هه‌میشه‌ زیندووی ته‌ذبیرکه‌ر و پاگێری بوونه‌وه‌ره‌.

هه‌روه‌ها جگە له‌مانه‌ش ئایه‌تی ته‌ر هه‌یه‌ که باسی سیفات ده‌که‌ن.

ئەه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌:

باوه‌پەیان وایه‌ که گه‌وره‌ترین و چاکترین و خۆشت‌ترین و به‌پێژ‌ترین نازو نیعه‌تی که ئەه‌لی به‌ هه‌شت به‌ده‌ستی ده‌هه‌ین له‌ قیامه‌تا بینینی پەروده‌رگاریانه‌ به‌ چاوی خۆیان، سەردانی ده‌که‌ن، خۆی پەروده‌رگار قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کات و، نه‌وانیش قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت:

﴿وَجَزَاءٌ يَوْمَئِذٍ فَتَاوَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ سورة القيامة: ٢٢ - ٢٣.

واته: ئۆد روخسار له‌و رۆژه‌دا گه‌شاوه‌ن. ته‌ماشای پەروده‌رگاریان ده‌که‌ن.

ئەه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ له‌ قیامه‌تا پەروده‌رگاری خۆیان ده‌بینن وه‌ک چۆن له‌شه‌وی چواره‌دا مانگ ده‌بینن، له‌بینینی دا توشی هیچ زه‌حمه‌تی نابن، هه‌ر وه‌ک پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌م فه‌رموده‌دا هه‌والی داوه‌ ده‌فه‌رموێت:

(إِنكُمْ سَرَّوْنَ رَبِّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَا تُضَامُونَ لِي رُؤْيِيهِ)^(١).

واته: ئیوه له قیامهتا په‌روه‌ردگاری خوتان ده‌بینن وهك چۆن له‌شوی جواره‌دا مانگ ده‌بینن، له‌بینینی دا توشی هیچ زه‌حه‌تێ نابن.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ باوه‌ریان وایه كه خوای گه‌وره‌و په‌روه‌ردگار هه‌موو شه‌وی له‌كو‌تایی سییه‌کی شه‌ودا داده‌به‌زێته ئاسمانی دنیا، به‌لام دابه‌زینی كه شایه‌نی گه‌وره‌یی شكۆمه‌ندی و كه‌مالی ئه‌و به‌یت، به‌بێ چۆنیه‌تی بۆ دانان ئێمه‌ چۆنیه‌تی‌كه‌ی نازانین به‌س خوا خۆی ده‌یزانی.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت:

(يَنْزِلُ رَبُّنَا كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَنْفَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَذْعُرُنِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟)^(٢).

واته: له‌ ئه‌بو هوره‌یره‌ ده‌گێرنه‌وه، كه وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو‌یه‌تی: خوای گه‌وره‌و په‌روه‌ردگار هه‌موو شه‌وی له‌كو‌تایی سییه‌کی شه‌ودا داده‌به‌زێته ئاسمانی دنیا، ده‌فه‌رمو‌یت: كێ داوام‌ لی ده‌كات و ده‌پارێته‌وه هه‌تا وه‌لامی بده‌مه‌وه، كێ داوام‌ لی ده‌كات هه‌تا پێی بیه‌خشم، كێ داوای لی‌خۆش‌بو‌م لی ده‌كات تا لێی خۆش‌بم.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ باوه‌ریان وایه كه خوای گه‌وره‌و په‌روه‌ردگار له‌ رۆژی قیامه‌تا دێت، هه‌روه‌ها مه‌لا‌ئیکه‌کانیش پۆل پۆل دین بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی بنده‌کان و لێ‌پێچینه‌وه‌یان؛ به‌ هاتنی كه شایه‌نی گه‌وره‌یی شكۆمه‌ندی و كه‌مالی ئه‌و به‌یت به‌بێ چۆنیه‌تی بۆ دانان ئێمه‌ چۆنیه‌تی‌كه‌ی نازانین به‌س خوا خۆی

(١) - متفقٌ عَلَيْهِ.

(٢) - متفقٌ عَلَيْهِ.

ده‌یزانی، وه‌ک چۆن خوا خۆی وه‌سفی کردوه له‌ قورئانه به‌رزو پیرۆزه‌که‌یدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۖ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ سورة الفجر: ٢١ - ٢٢.

واته: نابێ وابکەن! کاتێ که‌زه‌وی به‌توندی درا به‌یه‌کداو پاره‌ پاره‌ کرا. به‌روه‌دنگارت دیت و مه‌لائیکه‌کانیش پۆل پۆل دین.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَفُصِي الْأَمْرُ﴾ سورة البقرة: ٢١٠.

واته: ئایا نه‌وانه‌ چاوه‌پوانن خوایان بۆ بێت له‌ ناو چه‌ند پارچه‌ هه‌روێکی سه‌پی دا، هه‌روه‌ها مه‌لائیکه‌کان (یان بۆ بێ)، کاره‌که‌ کۆتایی پێی بێت.

رێگه‌ و رێپاز و به‌رنامه‌ی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی باوه‌رپه‌یتان به‌ خوا کورت ده‌بێته‌وه له‌مانه‌دا: به‌ باوه‌رپوینکی لیوان لیو له‌پاستی، به‌دان پێدانانیکی ته‌واو جیگیر و دامه‌زراو، به‌ خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانیکی ته‌واو، به‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ هه‌والی داوه له‌ قورئانه‌که‌یدا، پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی داوه له‌ سوننه‌ته‌کانیدا، کاریان پێی بکه‌ین له‌هه‌موو رویه‌که‌وه به‌بێ ئه‌وه‌ی لێی لایه‌دین، یان بیکگیرین، یا ته‌ئویلی بۆ بکه‌ین و ماناکی تێک بده‌ین، یان ماناکی په‌کبخه‌ین، به‌بێ چواندن و بێ ئه‌وه‌ی چۆنیه‌تی بۆ دابنێین، به‌بێ گومان و دوودی و راپایی، به‌لکو ده‌بێ باوه‌رپ ته‌ه‌بێت، خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ته‌واوت هه‌بێ، هه‌روه‌ها کرده‌وه‌ی پێی بکه‌یت؛ هه‌روه‌ک پێشه‌وا‌ی تابعی شویتکه‌وتوی سه‌حابه‌و شه‌رع‌زان موحه‌مه‌دی کوپی موسلیمی زوه‌ری، ره‌حه‌ته‌ی خوای لێی ده‌لێت:

(په‌یام ناردن له‌لایه‌ن خواوه‌یه، گه‌یاندنی له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم)، له‌سه‌ر ئێمه‌ش خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ته‌واو و کار پێی کردنیه‌تی^(١).

هروهك پيشهوا سوفیانی کورپی عویینه، رهمتهی خوی لی بی - که فرمودهی نژدی له بهر بووه و حوجهی سهردهمی خوی بووه - ده لیت: (همموئو شتانهی که خوی گه وره وه سفی خوی پی کردوه له قورئاندا، هر خویندنه وه کهی خوی بق خوی تهفسره که یه تی و پیویست به رافه کردن ناکات، به لام به بی چۆنیته تی بۆدانان و هاوشتیوه بۆدانان)^(۱).

هروهوا وهك چۆن پيشهوا شافیعی، رهمتهی خوی لی بی ده لیت: (باوهیم هیناوه به خوی گه وره، به همموئو شتانهی که بهاری خواوه هاتوه له سه ره ئو شیوه یی که خوی گه وره خوی مه بهستی بووه، باوهیم هیناوه به پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و به وهشی که له بهاریوه هاتوه بهو شیوه یی که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) خوی مه بهستی بووه)^(۲).

پيشهواي (دار الهجرة) ئو شوینهی که کۆچی بق کرا واته شاری مه دینهی منه وهره مالیکی کورپی نه نه س رهمتهی خوی لی بی ده لیت: (هوشیار و ناگاداری بیدعه بن له دیندا هر هه مووی گومرایی یه !! وترا: بیدعه چی یه؟ وتی: نه هلی بیدعه یان بیدعه چیه کان؛ نه وانن که قسه ده کن له بهاری ناوه کانی خوی گه وره، سیفات هه کانی و، (کلام) قسه کردنی و، زانیاری و، تواناو ده سه لاتی، به لام بی دهنگ نابن له و شتانهی که هاوه لان و شوینکه وتوانیان له چاکه دا لی بی دهنگ بوون)^(۳).

پیاوی سه بهارت به م ئایه ته: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ له پيشهوا مالیکی پرسى وتی: خوی پهروه دگار چۆن به رزبووه وه بق سه ره عرش؟ وتی: به پاستی

(۱) - رواه الإمام اللالكائي في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - انظر: «لُمة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد للإمام ابن قدامة المقدسي.

(۳) - أخرجه الإمام البهوي في: «شرح السنة.

(الاستواء) بەرزبۆنەو شتیکی ئاشکراو دیارەو نەزانراو نیە، چۆنیەتیەکی عەقل پەیی نابات و نەزانراوە، باوەرەتێنان بە (الاستواء) بەرزبۆنەو واجبە، پرسیارکردن دەربارەی بیدعە، مەن وادەبینم کە تۆ پیاویکی گومرا، بۆیە فەرمانی کرد کە دەریکەن لەو کۆپو دانیشتەدا^(۱).

پێشەوا ئەبو حەنیفە، رەحمەتی خۆی لێ بێ دەلێت: (بۆ هیچ کەسێک نیە دەربارەی زاتی (الله) بە هیچ شتێوەکە قەسە بکات واتە بدوێ لەوبارەو، بەلکو پێتوێستە لەسەری وەسفی (الله) بکات بەو شتێوەیەکی کە خوا خۆی وەسفی کردووە، بە بیرو بۆچونی خۆی هیچ شتێ لەوبارەو نەلی؛ پاک و پیرۆزی بۆ خۆی پەرورەدگاری جیهانیان^(۲).

هەرودەها دەلێت: (ئەو کەسە ئینکاری ئەوە بکات کە خۆی گەرودەو شکۆمەند لە ئاسمانە، ئەوە کافرە)^(۳).

کاتی کە پرسیار کرا لە پێشەوا ئەبو حەنیفە سەبارەت بە سیفەتی دابەزینی خۆی پەرورەدگار بۆ ئاسمانی دوتیا، رەحمەتی خۆی لێ بێ وتی: (دائەبەزێ بەلام بەبێ چۆنیەتی بۆ دانان).

وەلیدی کۆپی موسلیمی قورەشی دەلێت: (سەبارەت بەو فەرمودانە کە هاتون دەربارەی سیفاتی بێنیی خۆی پەرورەدگار پرسیارم کرد لەم پێشەوايانە: ئەو زامی و سوفیانی کۆپی عوبەینە و مالیک؟ هەر هەموویان وتیان: (تێی پەرپێنە وەک چۆن هاتووە، بەبێ چۆنیەتی بۆ دانان)^(۴).

(۱) - أخرجه الإمام الهوي في: « شرح السنة.

(۲) - النظر: (شرح المفيدة الطحاوية).

(۳) - رواه الإمام الذهبي في: (العلو للملي الفغار).

(۴) - أخرجه الإمام الهوي في: « شرح السنة، واللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد).

پیش‌ه‌وای (حافظ) نوع‌یمی کورپی حه‌مادی خوزاعی، ره‌حمتی خ‌وای لیّ بیّ ده‌لّیت: (ه‌ره‌که‌سیّک ویکچواندن (تشبیه) ی خ‌وای گ‌وره بکات به دروستکراوه‌کائی نه‌وه کافره، ه‌ره‌که‌سیّ ئینکاری نه‌وه سه‌فه بکات که خ‌وای گ‌وره خ‌وای وه‌سفی خ‌وای پیّ کردوه نه‌وهش کافره، نه‌وه‌ی که خ‌وای گ‌وره وه‌سفی خ‌وای پیّ کردوه یان پیّته‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌سفی کردوه نه‌وه ویکچواندن (تشبیه) نی یه^(۱).

ه‌ه‌ندی له پیش‌ه‌وایانی سه‌له‌ف ره‌حمتی خ‌وایان لیّ بیّ ده‌لّین: (پیّی دینی ئیسلام جیگیر و دامه‌زراو نابیّ ئیلالا له‌سه‌ر پردی خ‌وبه‌ده‌سته‌وه‌دان نه‌بیّت)^(۲).

پیش‌ه‌وای ئیبنو قودامه‌ی مه‌قدیسی، ره‌حمتی خ‌وای لیّ بیّ ده‌لّیت: (له‌سه‌ر ئا نه‌مه‌ رویشتون پیش‌ه‌وایانی سه‌له‌ف و خ‌ه‌له‌ف خوا لّیتان ره‌زای بیّ ه‌ه‌موویان ریکه‌وتون یه‌کده‌نگ و ته‌بان له‌سه‌ر جیگیرکردن و تّیبه‌پاندن و چه‌سپاندنی نه‌وه شتانه‌ی که ده‌رباره‌ی سیفات ه‌اتوون له‌قورئان سونته‌دا به‌بیّ به‌گ‌ژدا چونه‌وه، بۆ رافه‌کردنیان واته‌ بلّین رافه‌که‌ی وا نیه‌ وایه، به‌دلنایی فه‌رمانان پیکراوه‌ به‌وه‌ی شوین پیّی نه‌وانه‌ ه‌ه‌لگیرین واته‌ شوین پیّی سه‌له‌فی صالح، نه‌وانه‌ بکه‌ینه‌ نیشانه‌ی سه‌رمه‌شق و ه‌یدایه‌ت رّیمویی خ‌ۆمان)^(۳).

ئه‌ه‌لی سونته‌و جه‌ماعه:

ئه‌ه‌لی سونته‌و جه‌ماعه‌ به‌رین و دوورن له‌ رّیچکه‌کانی نه‌وانه‌ی که سیفه‌تا‌کانی خ‌وای گ‌وره‌ په‌کده‌خ‌ه‌ن، دوورن له‌ نه‌وانه‌ی که ده‌یچوین، له‌وانه‌ی که ده‌لّین ئیته جیگیری ده‌که‌ین به‌لام مانا‌که‌ی نازانین، سوپاس بۆ خ‌وای په‌روه‌ردگار.

(۱) - رواه الإمام الذهبي في: (المعجم للمعجم).

(۲) - أخرجه الإمام البغوي في: «شرح السنة».

(۳) - انظر: «لعممة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد للإمام ابن قدامة المقدسي».

ئا ئه‌مه‌ی که باسما‌ن کرد عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه،
 نه‌وانه‌ش وته‌ی پێشه‌واکانیان بوو سه‌باره‌ت به‌ باوه‌ربوون به‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار؛
 هه‌ر که‌سێک رێگه‌و رێبازی نه‌وان بگه‌ڕێت نه‌وه‌ خۆی پایه‌ندکردوه‌ به‌ به‌رنامه‌ی
 پێغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) و به‌ به‌رنامه‌ی هاوه‌له‌ به‌ پێژه‌کانیه‌وه، ره‌زاو
 ره‌حمه‌تی خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌هه‌ر هه‌موویان بێ.

پایه‌ی دووم

باوه‌ره‌هینانه به مه‌لائیکه‌کان

باوه‌ره‌هینان به مه‌لائیکه‌کانی خوی پ‌روه‌ردگار: بریتیه له باوه‌ره‌هینان به بوونیان، به‌راست دانانی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که پتی هه‌لسن له‌م گ‌ردونه‌دا؛ ئه‌وانه دروستکراوێکن له جیهانی (غیب)په‌نهان و نادیاردا ئیمه نایانبینین، به‌لام ئیمه باوه‌رهمان پتیاان هه‌یه باوه‌پتکی جیگیر که به هیچ جورێک گومان و دوودلی له‌ده‌رگای ئه‌و باوه‌ره نه‌دات، خوی گ‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿مَنْ أَمَّنَ الرَّسُولَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفَرًا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رَسُولِهِ﴾ سورة البقرة: ۲۸۵.

واته: پتیه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بروای هینا به‌و نامه‌یه‌ی که بوی نێژراوه له‌لایه‌ن پ‌روه‌ردگاریه‌وه، له‌گه‌ڵ برواداراندا هه‌موو بره‌وان هیناره به‌خوا و مه‌لائیکه‌کانی و نامه‌کانی و پتیه‌مبه‌رانی، جیاوازی ناکه‌ین له‌نیوان هیچ په‌کێک له پتیه‌مبه‌رانی.

هه‌رک‌ه‌سێ ئینکاری بوونی مه‌لائیکه‌کانی خوی پ‌روه‌ردگار بکات؛ ئه‌وه به‌د‌لنیا‌یه‌وه (کافه‌بێ باوه‌پ‌بووه، به‌به‌لگه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوی گ‌وره،
﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾
النساء: ۱۳۶.

واته: هه‌ر که‌سێک بێ باوه‌پ‌بێت به‌خوا و به‌مه‌لائیکه‌کانی و به‌کتیبه‌کانی و پتیه‌مبه‌ره‌کانی و پ‌ژێی دوا‌ی، ئه‌وه به‌راستی گوم‌ا‌بووه به‌گوم‌اپه‌یه‌کی ن‌ژد دوود (له‌پ‌استی).

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه؛

باوه‌پیان به مه‌لانیکه‌کان هه‌یه به کورتی و به درێژی: به کورتی باوه‌پیان هه‌یه به‌وانه‌یان که ناویان نه‌هاتوه، به دورو درێژی؛ باوه‌پیان هه‌یه به‌وانه‌یان که جیگیر بووه‌ خ‌وای گه‌وره‌و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) ناویان هێتاون وه‌که؛ جبریل که راسپێراوه به گه‌یاندنی وه‌حی له‌لاین خ‌واوه به پێغه‌مبه‌ران، میکائیل که راسپێراوه به باران بارین، ئیسرافیل که راسپێراوه به فوکردن به که‌په‌نادا، مه‌لانیکه‌ی رۆج کێشان که راسپێراوه به کێشانی رۆجه‌کان، مالیک که راسپێراوه به خازن ده‌رگه‌وانی دۆزه‌خ.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه؛

باوه‌پیان به بوونی مه‌لانیکه به‌پێژه‌کان هه‌یه، ئه‌وانه له ئاسماندا نیشته‌جێن، به‌نده‌ی دروستکراون خ‌وای گه‌وره‌ن و له روناکی (نور) دروستی کردوون، به‌پاستی بوونیان هه‌یه‌و، دروستکراویکی په‌نه‌ان نین، له‌پێش باوکه ئاده‌مه‌وه سه‌لامی خ‌وای له‌سه‌ر بێ دروستکراون.

مه‌لانیکه ر‌و‌ا‌ه‌ت و دیمه‌نیان گه‌وره‌یه: هه‌یانه‌ خ‌اوه‌نی دوو با‌ه‌، هه‌یانه‌ خ‌اوه‌نی با‌ه‌، هه‌یانه‌ خ‌اوه‌نی چوار با‌ه‌، هه‌یانه‌ خ‌اوه‌نی زیاتریشن، جیگیربووه‌ که جبریل سه‌لامی خ‌وای له‌سه‌ر بێ شه‌ش سه‌د با‌لی هه‌یه، هه‌ر با‌لیکی پانتایی ئاسمانی داگیرکردوه.

باوه‌پیان وایه که مه‌لانیکه‌کان خ‌اوه‌نی هێز و توانایه‌کی گه‌وره‌ن، سه‌ربازن له سه‌ربه‌زگانی خ‌وای گه‌وره؛ به‌لکو گه‌وره‌ترین سه‌ربازن له سه‌ربازانی خ‌وای خ‌اوه‌ن ده‌سه‌لات، له توانایاندا هه‌یه خ‌ۆیان بگه‌ڕن به چه‌ندین شیوه‌ی جی‌ا‌وا‌ز، له توانایاندا هه‌یه خ‌ۆیان بگه‌ڕن به چه‌ندین ش‌ک‌ل و شیوه‌ی جسمانی جی‌ا‌وا‌ز جی‌ا‌وا‌ز، به‌گه‌ژیه‌ی ئه‌و بار و دۆخه‌ی که پێویست ده‌کات خ‌ۆیان ده‌گه‌ڕن ئه‌گه‌ر خ‌وای

گه‌وره روخسه‌تیاں بدا ویستی له‌سهر بی، مه‌لائیکه‌کان ده‌جولین و، برزده‌بنه‌وه و سه‌رده‌که‌ون و، دینه‌خواره‌وه و داده‌به‌زن.

باوه‌پیان وایه که مه‌لائیکه به‌پیزه‌کان نژد نژد و بی شومارن؛ جگه له‌خوای گه‌وره هیچ که‌س ژماره‌پیان نازانیت و ناتوانیت بیان ژمیریت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا يَكُرُّوْهُ اِلَّا هُوَ وَمَا يَیْ اِلَّا يُكْرِیْ لِبَسْرِ﴾ سورة المدثر: ۳۱.

واته: هیچ که‌سیک نازانیت ژماره‌ی سه‌ریازانی خوای گه‌وره چه‌نده مه‌گه‌ر خوی، ئه‌م نایه‌ت و به‌لگانه‌ته‌ن‌ها په‌ندو ئاموزگارین بق ئاده‌میزاد.

مه‌لائیکه‌کان به‌نده‌ی له‌خواوه‌نزیکن و ریژ گیراون؛ وه‌سف ناکرین به‌نیر و مییه‌تی واته‌نیر و مییان نیه، ژن و ژنخوای له‌ننویاندا نیه ژیانی هاوسه‌رگری پیک‌ناهیتن و زاویژ ناکه‌ن و وه‌چه‌ناخه‌نه‌وه، ناخون و ناخونه‌وه، وه‌پس و بیزار و بی‌تاقه‌ت و ماندو نابین له‌په‌رستشی خوای گه‌وره، وه‌سف ده‌کرین به‌م سیفه‌تانه: جوان و پیکه‌وته‌ن، به‌شهرم شکز و به‌حه‌پان، ریک و پیکن، کاروکرده‌ویان ژیرانه‌و دانا‌پانه‌یه، خاوه‌نی سیفه‌تی سوپاس کراون.

مه‌لائیکه‌کان؛ له‌خوای گه‌وره ده‌ترسن، شه‌و و ریژ به‌ردوام زیکر و ته‌سبیحاتی خوای په‌روه‌ردگار ده‌کن، ته‌واق (بیت المعمور) ده‌کن که له‌ئاسمانی حوته‌مدایه.

باوه‌پیان وایه که مه‌لائیکه‌کان جیاوازن له‌موقوفه‌کان، به‌وه‌ی که رامین‌راون له‌سهر گوئیپایه‌لی خوای په‌روه‌ردگار و سه‌رپیچی نه‌کردنی، خوای په‌روه‌ردگار دروستی کردون بق په‌رستنی خوی و جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کانی، خوای گه‌وره ده‌ریاره‌پیان ده‌فه‌رمویت:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا مُبِينًا ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ، بِالْقَوْلِ
وَهُمْ يُآمِرُونَ بِمَا يَمْرُونَ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُوَ
مِّنْ حَسْبِهِمْ مُّشْفِعُونَ﴾ سورة الأنبياء: ۲۶ - ۲۸.

واټه: (وه‌بی باوه‌پان) وتیان: خوی میهره‌بان مندالی بق خوی بربارداوه (که
مه‌لانیکه‌کانن)، پاکو بیگه‌رده خوا (له‌م شتانه)، به‌لکو نه‌وانه (مه‌لانیکه) به‌نده‌ی
ریز گبرای (خوا) ن. له خوا پیش‌ناکون به‌قسه‌و وټه، نه‌وان به‌فرمانی خوا کار
ده‌کن. (خوا) ده‌زانی، ناگاداره به‌نوه‌ی له‌دنیا له‌به‌ر ده‌ستیاندایه، به‌نوه‌ی
له‌پژئی داییدا بویان ناماده‌کراوه، (مه‌لانیکه‌کان) تکا ناگن، ته‌نها بق نه‌و کسه
نه‌بی (خوا) پازی بی (تکای بق بکری)، نه‌وان (مه‌لانیکه‌کان) له‌ترسو هه‌بیه‌تی خوا
نور ده‌ترسن.

باوه‌ریان وایه که مه‌لانیکه‌کان به‌هیچ جوړی (غیب) نازانن مه‌گه‌ر شتی که خوا
خوی فیزیان بکات و ناگاداریان بکات لټی، خوی گه‌وره ده‌فرمویت:
﴿قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ سورة البقرة: ۳۲.

واټه: هه‌موو وتیان: خوا تو پاکیت له‌هه‌له، نیمه‌هیچ نازانن مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که
خوت فیزت کردبین، به‌پاستی هه‌رتوټ زاناو دانا.

مه‌لانیکه‌کان ناچنه مالیکه‌وه په‌یکه‌ر و ټټه و سه‌گی تیدا بیت، هاروټیه‌تی
کاروانی ناگن تیایدا جهره‌س هه‌بی، نازار ده‌چیزن به‌هوی نه‌وه که نامه‌میزاده‌کان
نازازی پی‌ده‌چیزن.

پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) دهفرمویت: (لا تَدْخُلُ الْمَلَايِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ)^(۱). واته: مهلائیکه ناچنه مالیکه وه سهگ و وینهی تیدا بیت - بیگومان نه مه سهگی پاسبه وانی ناگریته وه - .
 هروه ها دهفرمویت: (لَا تَصْخَبُ الْمَلَايِكَةُ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ)^(۲). واته:
 مهلائیکه کان هاوپیتهی تی کاروانی ناکن که سهگ و جهره سی تیدا بیت.

نهلی سونه و جهماعه:

باوه بیان وایه که خوی گه وه مهلائیکه به پیژه کانی په نهان کردوه له نیمه نادابان، هرگیز ناتوانین بیانینین له سر نهو شیویه که خوی پروه رداگار دوستی کردن، به لام دهریختون بق هندی له بنده کانی خوی، وه چون پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوچار جوهره نیلی بینیه له سر نهو شیویه ی که خوی گه وه دوستی کردوه، خوی گه وه دهفرمویت: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۖ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ سورة النجم: ۱۳ - ۱۴.

واته: سویتد به خوا بیگومان جاریکی تر جوهره نیلی بینیه. لای درهختی (سیره المنتهی).

هروه ها دهفرمویت: ﴿وَمَا سَاجِدٌ بِجَنُوبٍ ۖ﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿سورة التکویر: ۲۲ - ۲۳.

واته: هاوپیته تان (که موحه مده) شیت نیه (وهک نیوه ده یلین). سویتد به خوا بیگومان (مهلائیکه ی سروش) دیوه له ناسوی رونا.
 نهلی سونه و جهماعه؛ باوه بیان وایه که مهلائیکه کان له سر شکل و شیویه جودا و جودی نقدن و کاروباریان جیاوازه:

(۱) - متفق علیه.

(۲) - رواه مسلم.

هه‌یانه راسپتیراون به هه‌لگرتنی عه‌رش، هه‌یانه راسپتیراون به گه‌یاندنی وه‌حی، هه‌یانه راسپتیراون به کاروباری کتیه‌کان، هه‌یانه راسپتیراون به خازن ده‌رگه‌وانی به‌ه‌شت، هه‌شیانه خازن ده‌رگه‌وانی دۆزه‌خه.

هه‌یانه راسپتیراون به پارێزگاری کردنی کرده‌وه‌ی چاک یان خرابی به‌نده‌کان، هه‌یانه راسپتیراوه به روح کیشانی باوه‌پداران، هه‌یانه راسپتیراوه به روح کیشانی کافران، هه‌یانه راسپتیراون به کاری پرسیارکردن له به‌نده‌کان له‌گۆردا.

هه‌یانه ده‌پارێتیه‌وه بۆ باوه‌پداران و داوای لێ‌خۆش بوونیان بۆ ده‌که‌ن بۆیان ده‌پارێتیه‌وه درود و سلّوویان بۆ ده‌نێرن، هه‌یانه ئاماده‌ی کۆر و دانیشته‌کانی زانستی شه‌رعی و زیرک و یادی خوا ده‌بن و؛ چوارده‌وریان ده‌ده‌ن و دایان ده‌پۆشن به‌باله‌کانیان.

هه‌یانه ده‌بنه هاوپی مرۆڤ و لێی جیا نابنه‌وه، هه‌یانه رۆژانه بانگی به‌نده‌کان ده‌کات بۆ ئه‌نجامدانی کاروکرده‌وه‌ی چاک، هه‌یانه کاتی که باوه‌پدار ده‌پارێتیه‌وه له‌دوای پارانه‌وه‌که‌ی ده‌لێن (آمین) واته‌ خوا پارانه‌وه‌که‌ت لێ‌قبول بکات، به‌وه‌ش پارانه‌وه‌که‌ی نزیک‌تره‌ بۆ وه‌لامدانه‌وه‌.

هه‌یانه راسپتیراون به‌وه‌ی که پارێزگاری له‌ پیاوچاکان بکه‌ن، له‌گه‌ڵ ده‌رو لێ‌کردنه‌ویان له‌کاتی ته‌نگانه‌داو به‌لاو ناخۆشیه‌کانیان له‌سه‌ر لاده‌بات، هه‌یانه ئاماده‌ی به‌خاک سپاردنی مرۆڤه‌ چاکه‌کان ده‌بن، هه‌یانه له‌گه‌ڵ باوه‌پداراندا ده‌جه‌نگن و جێگیر و دامه‌زراویان ده‌که‌ن له‌کاتی جیهاد و تیکۆشانه‌که‌یاندا به‌رامبه‌ر به‌ دوژمنانی خوای گه‌وره‌.

هه‌یانه کاریان ئه‌وه‌یه‌ نه‌فهرت له‌ بێ‌ باوه‌پار ده‌که‌ن، له‌گه‌ڵ دابه‌زاندنی سه‌زای سه‌خت بۆیان واته‌ خوای په‌روه‌رگار به‌ هۆی فریسه‌که‌نه‌وه سه‌زایان ده‌دات.

هه‌یانه راسپێرداون به‌وه‌ی که پارێزگاری بکه‌ن له مه‌ککه و مه‌دینه‌ی
 پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌تا ده‌ججال نه‌چێته ناوی.
 مه‌لائیکه‌کان هه‌یانه کاریان ئه‌وه‌یه سلّوات ده‌ده‌ن له‌دیداری پێغه‌مبه‌ر
 (صلی الله علیه وسلم) و درود ده‌نێرن بۆ باوه‌رداران و، بۆیان ده‌پارێنه‌وه و
 داوای لی‌ خو‌شبو‌نیان بۆ ده‌که‌ن، هه‌شیانه سلّواتی موسو‌لمانان ده‌گه‌یه‌نن به
 پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم).

پایه‌ی سیهم

باورپه‌ښانه به کتیبه ناسمانیه‌کان

نه‌هلی سوننه و جه‌معه؛ باورپران وایه به باورپوښکی ته‌وار و جیگیر به‌وهی که خوی گوره کومه‌له کتیبکی دابه‌زاندوته سر پیغه‌مبه‌ره‌کانی، نه‌م شتانه‌ی تیدایه؛ فره‌مانه‌کانی، قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی، به‌لینه‌کانی، هره‌شه‌کانی، هره‌وه‌ما نه‌وه‌ی که خوی گوره ویستویه‌تی له دروستکراوه‌کانی که بوی جی به‌جی بکن، جگه له‌و خوی‌ای که دابه‌زاندون هیچ که‌سیک ژماره‌ی نه‌و کتیبانه نازانیت.

خوی گوره ده‌فرمویت: ﴿أَمَّا الرَّسُولُ فَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِيَّتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَرِفُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾ سورة البقرة: ۲۸۵.

واته: پیغه‌مبه‌ر بپوای هیتا به‌و نامه‌یه‌ی که بوی نیراوه له‌لاین په‌روه‌دگارپه‌وه، له‌که‌ل بپواداراندا هم‌وو بپوایان هیتاوه به‌خوا و مه‌لانیکه‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی، جیاوازی ناکه‌پن له‌نیوان هیچ په‌کک له پیغه‌مبه‌رانی.

به‌پاستی هم‌وو نه‌م کتیبانه تیناندا هیه هیدایه‌ت و رینوما‌یی و نور و پووناکي، شیفان بؤ نه‌خوشیه‌کانی دله‌کان، خوی گوره کتیبه‌کانی دابه‌زاندووه‌ته سر پیغه‌مبه‌ره‌کانی بؤ هیدایه‌ت و ری نیشاندهر و رینما‌یی هم‌وو گرځی ثاده‌میزاد به‌گشتی، خوی گوره ده‌فرمویت:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشَيْءٍ مِنْ الدُّنْيَا أُولَٰئِكَ هُمُ الرُّسُلُ أَلَمْ تَجْعَلْ لِنَبِيِّكَ إِذْ أَرْسَلْتَ إِلَيْكَ لِيُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ سورة إبراهيم: ۱.

واته: به‌(تلیف لام پا) ده‌خویندیتته‌وه خوا زانانتره به‌ماناکه‌ی، نه‌مه کتیبیکه ناردمانه‌ته خواره‌وه بؤ تل (نه‌ی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم)) بؤ نه‌وه‌ی خه‌لکی بزگار بکه‌یت له‌تاریکیه‌کانه‌وه بؤ پووناکي، به‌نیزنی په‌روه‌دگاریان (رینمونیان بکه‌یت) بؤ پنگای (خوی) به‌ده‌سه‌لات و زالی سوپاس کراو.

ئا له و کتیبانه‌ی که له دوو وه‌حیه‌که‌دا جینگیربوون واته له قورئان سوننه‌دا بریتین له: قورئان - که بۆ موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) ره‌وانه کراوه - ، ته‌ورات - که بۆ موسا ره‌وانه کراوه - ، ئینجیل - که بۆ عیسا ره‌وانه کراوه - ، زه‌بور - که بۆ داود ره‌وانه کراوه - ، (صحف) - که بۆ ئیبراهیم و موسا ره‌وانه کراون - ، گه‌وره‌ترینی ئهم کتیبه ئاسمانیانه بریتین له‌م سیانه: قورئان و ته‌ورات و ئینجیل، له‌ناو ئهو سیانه‌شدا گه‌وره‌ترینی ئهم سیانه‌و (ناسخ)ه‌له‌وه‌شینره‌وه‌یان و چاک‌ترینیشیان به ره‌هایی قورئانی گه‌وره و پیرۆزه.

خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌سته‌به‌ری پاراستنی هیچ شتێ له‌م کتیبانه‌ی نه‌خسته ئه‌ستۆی خۆیه‌وه جگه له قورئانی پیرۆز که تا‌که په‌یامی خوا‌یه به‌ئێنی پاراستنی درایی، به‌لام کتیبه‌کانی تری دایه ده‌ست زانا‌کانی جوله‌کو خوا‌یه‌رسته‌کان بۆ ئه‌وه‌ی ببپارێزن، به‌لام ئه‌وان پارێزگارییان لێ نه‌کرد، به‌راستی نه‌یان‌توانی به‌چاکی چاودێری بکه‌ن و، وه‌که‌ی خوا‌یان گۆپی بۆ قسه‌ی خۆیان گۆران‌کاریان تێیاندا کرد؛ بنچینه‌که‌یان ونکردو، ئه‌حکامه‌کانیان گۆپی، په‌که‌م کتیبی له‌وانه که گۆپرا بریتی بوو له ته‌ورات.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌ریان وایه که باوه‌په‌یتان به کتیبه پێشوه‌کان باوه‌په‌یتانیکێ گشتی په ئه‌وه‌نده‌یه که له‌لاین خواوه‌هاتوون و بۆ کات و سه‌رده‌میکێ تاییه‌ت بوون، پێویسته به‌دل و به زمان دانیان پێدا بنه‌یت، به‌لام باوه‌په‌یتان به قورئان باوه‌په‌یتانیکێ تاییه‌ت ده‌بێت به دوردرێژی باوه‌په‌مان پێی هه‌بی که له‌لاین خواوه‌هاتوو بۆ هه‌موو کات و سه‌رده‌میکه، به‌دل و به زمان دانی پێدا بنه‌یت و کرده‌وه‌ی پێ بکه‌ین، شوێنی ئه‌وه بکه‌وین که تێیدا هاتوو، پێویسته له‌سه‌رمان بیکه‌ینه به‌رنامه‌ی ژيان له هه‌موو شتیکێ گه‌وره و بچوکی‌که‌داو حوکمی پێ بکه‌ین.

قورئانی گهره‌و پررؤز:

بریتیه له وته و کلامی خوی گهره‌ی جیهانیان، بریتیه له کتیه روون و ئاشکراکە، له پته به‌هیزه‌کە واته بریتیه له شهریه‌ت و به‌نامه پته‌وه‌کە، خویندنه‌وه‌ی په‌رستشه، خوی گهره‌ی داییه‌زاندۆته‌ی سه‌ر موحه‌مه‌دی کوپی (عبدالله) (صلی الله علیه وسلم) ه‌تا ه‌موو کتیه‌کانی پێش خۆی بێ ته‌واو بکات واته دواه‌مین په‌یام بێت بۆ ه‌موو به‌شهریه‌ت؛ ه‌ر وه‌ك چۆن موحه‌مه‌د کوپی (عبدالله) (صلی الله علیه وسلم) دواه‌مین پێغه‌مبه‌رانه‌و له‌دوای ئه‌و پێغه‌مبه‌ری تر نایه‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی قورئان ببیته به‌نامه‌و پرۆگرام بۆ ه‌موو ئومه‌ت، ه‌تا ببیته مۆکارتێك خه‌ك ده‌ریاز بکات له‌تاریکیه‌کانه‌و بۆ پووناکی، مۆکاری ه‌یدایه‌ته‌ بۆ رێنمایی خه‌ك و بۆ خستنیانه‌ی سه‌ر رێگه‌ی راست.

به‌راستی خوی گهره‌ی تێیدا روئکردۆته‌وه‌ ه‌ه‌والی پێشینان و پاشینان، له‌گه‌ڵ ژبان و به‌سه‌رهاتی پێغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان و دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌شی له‌ تیا‌یاندایه‌، به‌ درۆزی باسی حه‌لāl و حه‌رامی تێدا کردووه‌، باسی بنچینه‌کانی ئاداب و ئاکار و ره‌وشته‌ به‌رزه‌کانی تێدا روئکردۆته‌وه‌، باسی یاسا و ئه‌حکامه‌کانی په‌رستشه‌کان و مامه‌له‌کان کپین و فرۆشتنی تێدا روئکردۆته‌وه‌، باسی پاداشتی باوه‌رداران و سزاو تۆله‌ی بێ باوه‌رانی تێدا روئکردۆته‌وه‌، خوی گهره‌ی له‌ قورئاندا وه‌سفی خۆشیه‌کانی به‌هه‌شتی کردووه‌ که‌ خانه‌و لانه‌ی باوه‌ردارانه‌، ه‌ه‌روه‌ها وه‌سفی ناخۆشیه‌کانی دۆزه‌خی کردووه‌ که‌ خانه‌و لانه‌ی بێ باوه‌رانه‌، قورئان شیقایه‌ بۆ دڵ و ده‌روونی باوه‌رداران، روئگه‌ره‌وه‌ی ه‌موو شتی که‌، ه‌یدایه‌ت و رێنمایی و ره‌حه‌مت و میهره‌بانیه‌ بۆ موسولمانان، خوی گهره‌ی ده‌فه‌رمووت:

﴿وَرَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ النحل: ۸۹.

واته: نَیمه قورئانمان ناردؤته خواره‌وه بؤت که رونکه‌ره‌ویه بؤ هم‌وو شتی،
پَینم‌وونی و میهره‌بانی و مژده‌یه بؤ موسولمانان.

پَیویسته له‌سەر هم‌وو ئوممعت که شوینی بکه‌ون و حوکی پی بکه‌ن و،
بگه‌رپَته‌وه بؤ یاساو ئه‌حکام و بریاره‌کانی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که له سوننه‌تی
پَیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) هاتوو به‌پاست و دروست؛ له‌به‌رئه‌وه خ‌وای
گه‌وره پَیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ناردوو به‌ سەر ئاده‌میزاد و جنۆکه؛ هه‌تا بؤیان پوون
بکاته‌وه ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارانه‌وه بؤیان دابه‌زیتراوه، خ‌وای گه‌وره
ده‌فه‌رمویت:

﴿وَأَنذَرْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِنُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ سورة النحل: ۴۴.

واته: له‌گه‌ل چه‌ندین به‌لگو په‌راوی ئاسمانی و قورئانیسمان بؤ تو نارد بؤ
ئه‌وه‌ی پوونی بکه‌یت‌وه بؤ خه‌لکی ئه‌وه‌ی بؤیان نیت‌دراوته خواره‌وه، به‌لگو
بیریکه‌نه‌وه و تی بگه‌ن.

ئه‌هلی سوننه‌وه چه‌ماعه:

باوه‌ریان وایه که قورئان به‌پاستی و ته‌وه‌که‌لامی خ‌وای گه‌وره‌یه - پیته‌کانی و
ماناکه‌ی - له‌لایه‌ن خ‌ۆیه‌وه ده‌ستی پیکردوو و هه‌ر بؤلای ئه‌ویش ده‌گه‌رپَته‌وه،
له‌لایه‌ن خ‌واوه دابه‌زیتراوه و دروستکراو نیه، خ‌وای گه‌وره به‌ده‌نگی‌کی راسته‌قینه‌ی
بیستراو قسه‌ی پی کردوو به‌ شیوه‌یه که شایه‌ن و شایسته‌ی گه‌وره‌یی و
شکۆمندی و ته‌واوی خ‌ۆیه‌تی، جبریل سه‌لامی خ‌وای له‌سەر بی له‌خ‌وای گه‌وره‌ی
وه‌رگرتوو و لئی بیستوو گه‌یاندویه‌تی به‌ پَیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)،
پَیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) له جبریلی وه‌رگرتوو و لئی بیستوو و
له‌بری کردوو و گه‌یاندویه‌تی به‌ هاوه‌له به‌رپَزه‌کانی، له‌پاشدا به‌ ئوممه‌ته‌که‌ی،
نه‌ته‌وه‌وه‌گه‌لانی تری پی ئاگادار کراوه‌ته‌وه، له‌لایه‌ن زاناو دروستکاری وردبینه‌وه

به زمانیکی عه ره بی روون و ره وان دابه زینراوه، به ته واتوری بۆمان گوینراوه ته وه - (توات) واته بۆمان گوینراوه ته وه له چه ند ریگه یه کی جیا وازه وه که هه ره موویان سه حیحن - که به ههچ جۆرێک گومان و دودولێ خۆی نادات له قه ره ی، خۆای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَلَقَدْ لَنُلْزِمَنَّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ نَزَلَ بِرُوحِ الْأَمِينِ ﴿٣٤﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٣٥﴾

پێسای مەرزێ شێن ﴿سورة الشعراء: ۱۹۲ - ۱۹۵﴾

واته: به پاستی ئهم (قورئان) ه دابه زینراوی په روه ردگاری جیهانیانه. جویریلی ئهمین هیتایه خواره وه. بۆ سه ردلی تق بۆ ئه وه ی له ترسیته ران بی. به زمانیکی عه ره بی روون و ره وان.

قورئانی گه وره و په رۆز:

وهك ته ورات به نوسراوی دان به زینراوه، هه روه ها به یه كجار دان به زینراوه بۆ پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم): به لكو به شیوه ی جیا جیا له ماوه ی بیست و سێ سالدا هاته خواره وه بۆ ئه وه ی له بهر بکریت و بیهشپاریزیت، واته: به شیوه ی جیا جیا به پیتی پێویستی بارودۆخ و حاله ته کان، یان وهك وه لامدان وه به هاتۆته خواره وه بۆ ولامی په رسیاری.

قورئانی گه وره و به رۆز:

پاریزراوه له (لوح المحفوظ) دا، (لوح المحفوظ) هه موو شتیکی تیدا نوسراوه قورئان پاریزراوه له دل و سنگی ئه و که سانه دا که زانیارییان پێ دراوه، زمانه کان ده یخویننه وه، ده لکان له به ری ده که ن، نوسراوه ته وه له (صحف) په په کاندا، قورئان پێکهاتوه له کۆمه له سوره تیکی جوان و ورد سوره ته کانی له یه کدی جودان و هه ر سوره تیك بۆ خۆی جیاکراوه ته وه له سوره ته که ی تر، ئایه ته کانی روون و ناشکران، هه روه ها له پیه ته کان و وشه کان پێکهاتوه؛ له قورئاندا (محکم) و (مشابه) هه یه،

(عکم) نه‌ویه واتاکه‌ی روون و ناشکرایه، (متشابه) نه‌ویه واتاکه‌ی روون و ناشکرا نیه و شاراوویه، (ناسخ) هه‌لوه‌شینره و (منسوخ) هه‌لوه‌شاوویه (ناسخ) واته نه‌ویه پیتشوی ره تکرر دۆته‌وه، بریتیه له کۆمه‌له نایه‌نیتیکی تاییه‌ت (خاص) و کۆمه‌له نایه‌نیتیکی گشتی (عام)، بریتیه له‌فه‌رمانکردن (امر) و قه‌ده‌غه‌کردن (نهی)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿إِنَّهُ لَقَرَّانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٦﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْتُومٍ ﴿٧٧﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٨﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْمَكِينِ﴾ سورة الواقعة: ۷۷ - ۸۰.

واته: بېگومان شه‌مه قورئانیکی گه‌وره و به‌پێژه. له‌ناو کتیبیکی شاراوویه (لوح المحفوظ) هه‌ جگه له پاکان (مه‌لائیکه) کهس ده‌ستی لی نادات. نێردراوه‌ته خواره‌وه له لاین په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویتی: ﴿بَلْ هُوَ آدَانُتٌ يَنْتَنُ فِي صُورِ الْكِتَابِ أُوتُوا آلِهَةً﴾ سورة العنکبوت: ۴۹.

واته: (نه‌خێر وانییه که گومان ده‌یه‌ن)، به‌لکو قورئان نیشانه‌کانی ناشکران له‌ دل و ده‌رونی کهسانیکدایه که زانستیان پێ دراوه (له لاین خواوه).

شه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه:

رێکه‌وتن و ته‌بان له‌سه‌ر ژماره‌ی سوره‌ته‌کانی قورئان و پیته‌کانی و شه‌ه‌کانی، هه‌ر که‌سێ نینکاری سوره‌تێ یان نایه‌تێ یا وشه‌یه یان پیتیکی بکات نه‌وه کافره، یان لێی زیاد بکات یان لێی که‌م بکات، یا پیتی وایی نایه‌ته‌کانی قورئان دژی په‌کترن، یان پیتی وایی هه‌ندێ شتی په‌رو پوچ (خورافات)ی گرتۆته‌خۆ، شه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه باوه‌رپان هه‌یه به‌ باوه‌رپێکی جێگیر و ته‌واو به‌وه‌ی که هه‌موو نایه‌تێ له نایه‌ته‌کانی قورئان له‌لاین خوای گه‌وره‌وه دابه‌زێنراوه، به‌ دانیاییه‌وه

بۆمان گوازاوه‌ته‌وه به رینگه‌یه‌کی ته‌واتوری بپاوه (قطعی) که هه‌رگیزاو هه‌رگیز گومان و دوودلی خۆی نادات له قهره‌ی.

قورنانی گه‌وره‌و به‌ریز:

گه‌وره‌ترین موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (صلی الله علیه وسلم) موحه‌مه‌دی کوبی (عبدالله) بریتیه له قورن موعجیزه‌یه‌کی هه‌تا هه‌تایی یه، موعجیزه‌یه له شتێزێدا، له داپشتنی دا، له زانست و زانیارییه‌کانی ناوی دا، له حوکم و بڕیاردا نه‌کانی دا، له تشریع و یاسادانانی دا، له هه‌واله‌کانی دا، له کاریگری دا، له به‌لێن و هه‌رپه‌شه‌کانی دا، بریتیه له کۆتاهه‌مین کتیب و په‌یامی ئاسمانی، نه‌سخ نابێته‌وه‌و واته‌ هه‌تاوه‌ شتێزێته‌وه‌و گۆرانکاری تێدا ناگرێت، خۆی گه‌وره‌ بۆ خۆی ده‌پیارێزێ له هه‌موو گۆپان و شتێزێدا، له گۆپینی شتێ به‌ شتێکی تر، له زیاده‌و هه‌موو که‌موکۆریه‌که‌ هه‌تا ئه‌و رۆژه‌ی که خۆی په‌روه‌ردگار به‌رنی ده‌کاته‌وه‌ واته‌ ده‌بیاته‌وه‌ بۆ لای خۆی، ئه‌مه‌ش له‌پێش رۆژی قیامه‌تدا رووده‌دات، خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ سورة الحجر: ۹.

واته: بێ گومان هه‌ر ئیمه‌ قورنانه‌مان ناردۆته‌ خواره‌وه‌و، به‌پاستی هه‌ر ئیمه‌ش ده‌ی پارێزین.

قورنانی گه‌وره‌و به‌ریز:

له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) نوسراوه‌ته‌وه‌ به‌ سه‌ره‌رشتی و خۆی: ده‌نوسرایه‌وه‌ له‌لایه‌ن چاکترین که‌س له‌ هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانه‌وه، هه‌رگیز له پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) جیا نه‌ده‌بوونه‌وه‌ هه‌ر ئایه‌تێ یان هه‌ر سوره‌تێ له قورن دابه‌زێنرایه‌ یه‌که‌سه‌ر ده‌یانوسییه‌وه، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) خۆی جینگێ هه‌موو ئایه‌تێکی نیشان ده‌دان له‌سوره‌ته‌که‌ی خۆیدا - ده‌یفه‌رموو ئه‌و

ئایه‌ته له‌و سوره‌ته‌دایه، ئه‌و ئایه‌ته له‌و سوره‌ته‌دایه - ؛ پاشان کۆکراوه‌ته‌وه له‌سه‌رده‌می پێشه‌وا ئه‌بو به‌کری صدیق دا له‌ نێوان ئه‌و دوو به‌رگه‌ (مصحف) دا، له‌سه‌رده‌می پێشه‌وا (عثمان) ی (ذی النورین) دا له‌سه‌ر یه‌ک جۆر خوێندنه‌وه کۆکراوه‌ته‌وه، به‌ سه‌ره‌پرشتی هاوه‌له‌ خاوه‌ن زانست و زانیارییه‌کان و ئه‌وانه‌ی که نووسه‌ری وه‌حی بوون؛ ره‌زاو ره‌حمه‌تی خوا له‌هه‌ر هه‌موویان بێ.

قورئانی گه‌وره‌و به‌رێز:

ژماره‌ی سوره‌ته‌کانی بریتیه له (۱۱۴) سوره‌ت، (۸۶) یان له‌شاری مه‌کهکه دابه‌زیون، و (۲۸) هه‌کای تریشیان له‌شاری مه‌دینه دابه‌زیون، ئه‌و سوره‌تانه‌ی که له‌پیش کۆچکردندا بۆ مه‌دینه دابه‌زیون پێیان ده‌وتریت سوره‌ته مه‌کهکه‌یه‌کان، ئه‌و سوره‌تانه‌ش که له‌دوای کۆچکردن دابه‌زیون پێیان ده‌وتریت سوره‌ته مه‌دینه‌یه‌کان، (۲۹) سوره‌تیان به‌ پێته‌ پچه‌ر پچه‌رکان ده‌ست پێ ده‌که‌ن - وه‌ک: الم، یس، که‌ه‌ص، طه - .

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

گرنگی زۆر ده‌ده‌ن به‌ فێربوون و له‌به‌رکردن و خوێندنه‌وه‌ی قورئان به‌په‌وانی و به‌ده‌نگی خوێش، هه‌روه‌ها گرنگی زۆر ده‌ده‌ن به‌ گوێ گرتن لێی و، بێ ده‌نگ بوون له‌کاتی خوێندنه‌وه‌ی دا، ته‌فسیرکردنی له‌سه‌ر به‌رنامه‌و رێبازی سه‌له‌فی ئوممه‌ت، کاروکرده‌وه ده‌که‌ن به‌ نه‌حکامه‌کانی له‌هه‌موو گه‌وره‌و بچوکی‌دا، خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

﴿ كَتَبْنَا إِلَيْكَ مِيزَانًا لِّتَقْضُوا بَيْنَهُمْ ۖ وَلِتُزْكَرُوا وَتُؤْتُوا الْأَلْبَابَ ﴾ سورة ص: ۲۹.

واته: (ئه‌م قورئانه‌) کتیبیکی پێڕه‌وه‌ ناردوومه‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆ تۆ بۆ ئه‌وه‌ی بڕیکه‌نه‌وه له‌ئایه‌ته‌کانی، خاوه‌نانی بێر و ژیری په‌ندی لێ وهره‌بگر.

نه‌لی سوننه و جه‌ماعه په‌رستش ده‌کن به خویندنه‌وی قورئان؛ له‌بر
 نه‌وه خویندنه‌وی هر پیتیکه ده چاکه‌یه، چاکه‌ش یه‌ک به ده‌یه، هه‌روه‌ک
 پیغه‌میری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌م فرموده‌دا هه‌والی نه‌وی داوه،
 ده‌فرمویت:

(مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: أَلَمْ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ
 حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ)^(۱).

واته: هر که‌سی بی‌ی له قورئان بخوینیتته‌وه چاکه‌یه‌کی بۆ ده‌نوسریت،
 چاکه‌ش یه‌ک به ده‌یه، نا‌ئیم: (الم) پیتیکه، به‌لکو ده‌ئیم: (الف) پیتیکه، (لام)
 پیتیکه، (میم)یش پیتیکه.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

ته‌فسیرکردنی قورئانیان به‌بیروبوچونی رووت له‌لا دروست نیه، چونکه
 قسه‌کردنه به‌ناوی خوای گه‌وره‌وه له‌سه‌ر خوا به‌بی زانیاری، نه‌مه‌ش له‌کرده‌وه‌ی
 شه‌یتانه، خوای گه‌وره‌وه ده‌فرمویت:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾
 إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾).

واته: ئه‌ی خه‌لکینه بخۆن له‌وه‌ی که له‌زه‌ویدا به‌حه‌لالی و پاکی، دوا
 هه‌نگاهه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون به‌پاستی شه‌یتان دوژمنیکه‌ی ناشکرانه‌ن. به‌پاستی
 شه‌یتان فرمانتان پێ دده‌ات به‌تاوان و خراپه‌ له‌گه‌ل هه‌لبه‌ستنی شتی وا
 ده‌رباره‌ی خوا که نازانن.

به‌لکو نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ته‌فسیری قورئان ده‌که‌ن به‌ قورئان؛ نه‌وانه‌ی که
 کورت (مُجْمَل)ن له‌سه‌ر نه‌وانه‌ پاره‌ی ده‌که‌ن که روون و ناشکران (مُبِين)، نه‌وانه‌ی که

(۱) - صحیح سنن الترمذی للألبانی.

ره‌ها (مُطْلَق) ن له‌سه‌ر ئه‌وانه پاشه‌ی ده‌که‌ن که (مُقَدِّد) ن، ئه‌وانه‌ی که گشتیه‌کان (عام) له‌سه‌ر تاییه‌تیه‌کان (خاص) پاشه‌ی ده‌که‌ن، (مُتَشَابِه) کان له‌سه‌ر (مُحْکَم) ده‌کان، هه‌روه‌ها ته‌فسیری قورئان ده‌که‌ن به سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ئه‌وانه‌ی که جیگه‌ی، له‌پاشدا ته‌فسیری قورئان ده‌که‌ن به وته‌ی هاوه‌له به‌ریزه‌کان، ئینجا به وته‌ی شوینکه‌وتوو په‌پایه به‌ریزه‌کانی صحابه، ئینجا به زمانی عه‌ره‌بی چونکه خوای گه‌وره قورئانی گه‌وره و شکۆمه‌ندی به زمانی عه‌ره‌بی دابه‌زاندوو، دوا‌ی نه‌مانه هه‌ول دده‌ن و کۆشش ده‌که‌ن له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که باسکران ته‌فسیری قورئان ده‌که‌ن، خۆیان پابه‌ند ده‌که‌ن به (ضوابط) ه شه‌ریه‌کانه‌وه، هه‌رگیز له‌بنه‌ماکانی ته‌فسیر ده‌رنانچن؛ ئه‌وانه به‌و کاره‌یان که ده‌یکه‌ن ئیوانی ئه‌م دوانه کۆده‌که‌نه‌وه (اثر) ئه‌وه‌ی بۆیان به جیماوه و قورئان و سوننه و ... و (نظر) تی پامانی خۆیان - هه‌له‌سه‌ن به ته‌فسیریکی جوان وه‌ک ته‌فسیری ابن کثیر و ته‌فسیری سه‌عدی و ته‌فسیری به‌غه‌وی و ... - .

باوهرهینان به پیغمبران

تہہلی سوننہ و جماعہ:

هیچ جیاوژی ناکن له نیتوان هیچ یه کۆ له پیتغه مبه رانی خوا، هه رکه سی بۆ باوه پ بۆ به یه کۆ له پیتغه مبه رانی خوا؛ ئه وه به پاستی بۆ باوه پبووه به خوی گه وه به هه مو پیتغه مبه رانی، خوی گه وه ده فهرمویت:

﴿ إِنَّا الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ. وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ. وَيَقُولُوا هُمْ نُوْحِيُّنَا مِنْ بَعْضِ رَحْمَتِكَ أُولَٰئِكَ سَبِيلَ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ

ٺهلی سونهو جهامه؛ باوه پيان وايه كه هـمو پيغمـبران بـق تـاكه
بـنچينـه بـانگـه وازيان كـردوه كه يـكتا پـرستـي لـه عـيـبادـه تـدا، هـروـهـا باوـه پـيان
وايه ريگزييان كردوه له هاويش بق خوا دانان؛ ئيسلام ديني هـمو پيغمـبرانه
ـ هـرجـنده شـهـريـعه تـه كـانـيان جـراو جـره بـه پيـي بارو درخ و پـويـستـي ـ خـواي

گه‌وره له‌بهنده‌کانی قبول ناکات که جگه له‌دینه‌که‌ی خۆی هیچ دینیکی تر به‌لێژین، خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ سورة النحل: ۳۶ .
واته: سویند به‌خوا له‌ناو هه‌موو گه‌ل و ئوممه‌تیکدا پیغه‌مبه‌رێکمان ناردووه، به‌م‌ی ته‌نها خوا به‌رستن و دوورکه‌ونه‌وه له‌(به‌رستن) هه‌ر به‌رستراویکی تر.
هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ سورة الانبياء: ۲۵ .

واته: وه‌ئێمه نه‌مان ناردووه پێش تۆ هیچ پیغه‌مبه‌رێک هه‌گه‌ر نیکامان بۆ ناردووه (به‌وه‌ی که) بێگومان جگه له‌من هیچ به‌رستراویکی پاست نی‌یه، که‌واته ته‌نها من به‌رستن.

به‌پاستی خۆی گه‌وره ژماره‌یه‌کی زۆر نێزداو هه‌لێژیداوی ناردووه هه‌یانه به‌سه‌رهاته‌که‌ی بۆ باس کردین له‌ کتێبه‌که‌یدا، یان له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)، هه‌شیانه هیچ هه‌وائیکی پێ نه‌داوین له‌باره‌یه‌وه، خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَكَ بِشَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ سورة غافر: ۷۸ .

واته: سویند به‌خوا به‌پاستی به‌ر له‌تۆ پیغه‌مبه‌رانیکیان ناردووه به‌سه‌رهاتی هه‌ندیکاشان بۆ باس کردی و هه‌ندیکاشان بۆ باس نه‌کردی، هیچ پیغه‌مبه‌رێ ناتوانی مو‌عجیزه‌یه‌ک بێژن هه‌گه‌ر به‌ئێزنی خوا.

ته‌نها بیست و پێنج پیغه‌مبه‌ریان له‌ قورئاندا ناویان هاتووه که ئه‌مانه‌ن: ئاده‌م، باوکی ئاده‌میزاد، ئیدریس، نوح، هود، صالح، ئیبراهیم، (لوط)، ئیسماعیل، ئیسیحاق، یه‌عقوب، یوسف، شوعیب، ئه‌یوب، (ذو الکفل)، موسا، هارون، داود،

سوله‌یمان، ثیلایس، یسه‌ع، یونس، زه‌که‌ریبا، یه‌حیا، عیسا، موحه‌مه‌د که کوتاه‌مینی هه‌موویانه سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌ر هه‌موویان بیت.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه، باوه‌ریان وایه که خوی گوره فه‌زلی هه‌ندیکیانی داوه به‌سه‌ره‌ندیکی تریاندا، هه‌موو ئوممه‌ت یه‌کده‌نگ و ته‌بان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نیراوه‌کان (رسول) چاکترن له‌هه‌لبژیراوه‌کان (انبیاء)^(۱)، نیرداوه‌کانیش له‌نیوان خویاندا هه‌ندیکیان چاکترن له‌هه‌ندیکی تریان، چاکترینی نیرداوه‌کان و هه‌لبژیراوه‌کان نیرراوه خۆراگره‌کان (اولو العزم) که بریتین له‌م پێنجه: پێغه‌مبه‌ریان موحه‌مه‌د، نوح و ئیبراهیم و، موسا، عیسا سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌ر هه‌موویان بیت.

خوی گوره ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ مِنْ قُبْحٍ وَلَازِهِمْ وَمُؤْمِنٍ وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ سورة الاحزاب: ۷.

واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) بیریان بخه‌روه (که کاتێ که په‌یمانمان وه‌رگرت له‌ پێغه‌مبه‌ران، هه‌روه‌ها له‌ تۆ و نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا کۆپی مه‌ریه‌م، له‌ هه‌موویان په‌یمانی به‌هێزو به‌ومان وه‌رگرت.

چاکترینی نیرراوه خۆراگره‌کان (اولو العزم) پێغه‌مبه‌ری ئیسلامه، کوتاه‌مینی نیرداوه‌کان (رسول) و هه‌لبژیراوه‌کان (انبیاء)، پێغه‌مبه‌ری په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، گه‌وره‌ی ئه‌وه‌کانی ئاده‌مه؛ که موحه‌مه‌دی کۆپی (عبد الله) به.

* نیرداو (رسول) ئه‌وه‌ که سه‌یه که خوی گوره سروشێ بۆ ده‌کات و په‌یام و شه‌ریعه‌تی بۆ ده‌نێرت و فره‌مانی پێ ده‌کات به‌ خه‌لکی رابگه‌یه‌نێت.

* هه‌لبژیراو (نبی) ئه‌وه‌ که سه‌یه که خوی گوره سروشێ بۆ ده‌کات به‌لام فره‌مانی پێ ناکات به‌ خه‌لکی رابگه‌یه‌نێت، به‌لکو له‌سه‌ر شه‌ریعه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی پێشوی ده‌پوات، به‌م پێته هه‌موو (رسول) نیرداوێک پێغه‌مبه‌ر به‌لام هه‌موو هه‌لبژیراو (نبی) به‌ک (رسول) نیرداو نه‌یه.

خوای گ‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾ سورة الاحزاب: ۴۰ .
 واته: به‌لکو ئو نیرداروی خواو ک‌وتا هه‌مین‌ی پی‌غه‌مبه‌رانه .

ئه‌ه‌لی سونه‌و جه‌ماعه:

باوه‌پر‌یان به‌هر هه‌موویان هه‌یه ئه‌وانه‌ی که ناویان هاتروه و ئه‌وانه‌شیان که ناویان نه‌هاتروه، له‌یه‌که‌میان‌یا نه‌ره که ئاده‌مه هه‌تا ک‌وتا هه‌مین‌یان و گ‌وره‌ترین‌یان که پی‌غه‌مبه‌رمانه و پی‌شه‌واو پی‌شه‌نگمانه و رابه‌ر و سه‌رکرده‌و ر‌ین‌یشاند‌ه‌رمانه موحه‌مه‌دی پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلامه؛ سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هر هه‌موویان بی‌ت.

باوه‌په‌ت‌نان به‌ پی‌غه‌مبه‌ران بریتیه له‌ باوه‌په‌ت‌نان‌یکی گ‌شتی (م‌جمل)ه؛
 باوه‌په‌ت‌نان به‌ وت‌و به‌ کرده‌وه واته به‌ وت‌و به‌ کرده‌وه بیسه‌لم‌ین‌ین که باوه‌پر‌مان
 پی‌یان هه‌یه، باوه‌په‌ت‌نان به‌ پی‌غه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) بریتیه له
 باوه‌په‌ت‌نان‌یکی (ت‌ف‌صیل)ی واته به‌ به‌رفراوانی ئمه‌ش به‌ بیروباوه‌پو به‌ وت‌و به
 کرده‌وه ده‌بی‌ت ئه‌مه‌ش وا ده‌خوازیت که موس‌ول‌مانان شوینی ئه‌وه بکه‌ون
 له‌خواوه هه‌تاویه‌تی (صلی الله علیه وسلم) به‌ش‌یوه‌یه‌کی به‌رفراوان.

موحه‌ممه‌د پیغه‌مبه‌ری خواجه صلی الله علیه وسلم

ناری ته‌واوی: باوکی قاسم موحه‌ممه‌دی کوپی (عبد الله)ی کوپی (عبد المطلب) کوپی هاشم کوپی (عبد مناف) کوپی (قصی) کوپی (کلاب) کوپی (مؤة) کوپی که‌عب کوپی (لؤی) کوپی غالب کوپی فیه‌ر کوپی مالیک کوپی (نضر) کوپی کینانه کوپی خوزه‌یمه کوپی مه‌دریک کوپی ثیلایس کوپی (منضر) کوپی نزار کوپی مه‌عد کوپی عه‌دنانه، عه‌دنانیش له‌نه‌وه‌ی نیسماعیلی کوپی نیبراهیمی خه‌لیله سلات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و نه‌وانیش بیت.

کوتاه‌مینی نیراوه‌کان (رسول) و هه‌لێژیراوه‌کان (انبیاء)، پیغه‌مبه‌ری خواجه بۆسه‌ر هه‌موو خه‌لک به‌گشتی، خوی گه‌وره به‌هق و هیدایه‌ت و ریتنمای ره‌وانه‌ی کربوه بۆسه‌ر ئاده‌میزاد و جنۆکه: نێردراوه بۆ نه‌وه‌ی که په‌حمه‌ت بیت بۆ جیهانیان، به‌نده‌یه‌ی خواجه و ناپه‌رستریت، پیغه‌مبه‌ری خواجه و به‌درۆ ناخړته‌وه، چاکترین و باشترین دروستکراوه‌کانی خوی په‌روه‌رگا‌ره، گه‌وره‌ترین و به‌پێژترینانه، به‌رزترین پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواجه، نزیک‌ترینانه که بکړیته وه‌سیله بۆ نزیک بوونه‌وه له خوی گه‌وره، شه‌ریعه‌ته‌که‌ی زاله به‌سه‌ر هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌کانی تردا؛ شیاوه‌و چاکسازی به بۆ هه‌موو شوین و ثان و زه‌مانی، هه‌تا رۆژی قیامه‌ت به شکۆمه‌ندی هه‌ر ده‌مینێ به کوپراییی چاوی دوژمنانی، خوی گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ سورة الأنبياء: ۱۰۷.

واته: (ئێی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم)) تۆمان ته‌نها بۆ ئه‌وه ناردیوه که په‌حمه‌ت بیت بۆ جیهانیان.

خوای گوره قورئانی بق دابه زاندهوه، کردویه تی به نه مینداری سه رکرده ی دینه که ی، رایسپاردوه به گه یاندنی په یامه که ی، پاراستویه تی له پی هه لخبیسکان و گوناوه تاوان له گه یاندنی نه م په یامه دا.

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَمَا يَلْبُطُ عَنِ الْمَوْتِ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجَعٌ يُرْجَىٰ﴾ النجم: ۳-۴.
واته: له هه وار هه وسوه قسه ناکات (که قورئان ده خوینیت). هه رچی ده یلن (قورئانه) سرووش ده کړی بوی.

باوه پهیښانی په نده دانامه زړی و راست و دروست نیه هه تا باوه پ نه هینی به په یامه که ی و، شایه تی نه دات به پیغه مبرایه تی، نه وه ی گوپرایه لی و فرمانبه رداری بکات نه وه ده چپته به هه شته وه، نه و که سه ش گوئ نه دات به فرمانه کانی نه وه ده چپته ناگری دوزه خه وه، خوای گوره ده فهرمویت:

﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ سورة النساء: ۶۵.

واته: نه خیر (وانی یه که خو یان به باوه پدار نیشیان ده دهن)، سویند به په روه ردگارت بریا دارنن تاتو نه که نه دادور له هه ناژاوه و دووبه رکه ی یکی نئیوانیان دا، له پاشان هه ست نه که ن له درونیا ندا به هیچ بیزاری یه ک له و برپاره ی تو داو ته و مل که چ نه که ن به ملکه چی یه کی ته واو.

هه موو پیغه مبریک نیردراوه بق سر گه له که ی خو ی به تاییه تی، به لام موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) نیردراوه بق سر هه موو خه لک به گشتی، خوای گوره ده فهرمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ سورة نبا: ۲۸.

واته: نیغه تو مان نه نارده وه مه گه ر بق هه موو ئاده می به مژده دهر و ترسینه ر.

ئەهلی سوننەو جەماعە: باوەڕیان وایە کە خۆی گەرە پشنگیری
پێغەمبەرەکی خۆی کردووە بە چەندین موعجیزە ی روون و ئاشکراو، بە کۆمەڵی
بەلگەو نیشانە ی درەوشاو^(١):

* لەو موعجیزانە: بەلگەر گەرەترینیان و درەوشاوترینیان بریتیه لە قورئانی
گەرەو شکۆمەندە، عەرەبەکان لەو سەرەدەمەدا زمان پاراوترین و ره‌وانبیزترین
گەل بوون لەناو گەلاند، بەتواناترین گەل بوون لە ژیریژی (منطق)دا، خۆی گەرە
روو بەروویان بوویه‌و تەحەدای کردن کە هاوشیوێی ئەو قورئانە بێنن؛ نە کەر
نە یانتوانی هاوشیوێی ئەو قورئانە بێنن بەلکو نەشیانتوانی تەنها یەك سورت
بێنن، حیکمەت و دانایی خۆی گەرە وای خواستوه کە قورئان ببیتە یەکیک لە
گەرەترین موعجیزەکانی پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم)، چونکە ئەگەر
موعجیزەکی پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) تەنها هەست پێکراو (حسی) بوابە
ئەوا کۆتایی دەهات بە کۆتایی هاتنی سەرەدەمەکی؛ وە کە چون موعجیزەکانی
پێغەمبەرانی پیشو کۆتاییان هات.

* لە گەرەترینی موعجیزاتەکانی - لەدوای قورئان - بریتیه لە موعجیزە ی
شە‌وپەوی و بەرزبوونە‌وه‌ی بۆ ئاسمان (الإسراء والمعراج).

(١) - المعجزة: هي أمر خارق للعادة لا يقدر عليه البشر، يظهره الله على يد النبي وفق دعواه تصديقاً له، وإن
وقوع المعجزة أمر ممكن؛ ذلك أن الله الذي خلق الأسباب والمسببات قادر على أن يغير نظامها، فلا تخضع لما كانت
له من قبل؛ ولا عجب في ذلك ولا غرابة بالنسبة لقدرة الله التي لا تحد بمحدود فهو يفعل ما يريد بأسرع من لمح
البصر، قال تعالى: (لَمَّا أَنزَلْنَا إِذَا أَرَادَ نَبِيْنَا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) سورة يس: ٨٢.

نه هلی سوننه و جه ماعه،

باوه ږيان وايه كه پيغه مېره كې (صلی الله عليه وسلم) له شوی شوپړوی و
به رږيونه وې بڼ ناسمان (الاسراء والمعراج) دا به روح و به جهسته به رږكراوه توه بڼ
ناسمان له وكتا دا به خه بهر بووه، به ده قی قورن ان له شويكدا له مزگوتی
(خزام) هوه بڼ مزگوتی (افصى) شوپړوی پي كرا.

خوای گوره ده فېرمویت: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ، مِّنْ مَّيْمِنَتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ سورة الإسراء: ۱.

واته: پاك و بيگړدی بڼ نو زاته ی كه شوپړوی كرد به بهنده ی خو ی له
شويكدا له مزگوتی به ږي و پېرزه وه (مهككه) بڼ مزگوتی (الافصى) له (بيت
المقدس)، كه ده ورو به ږيمان پېر و فېر دار كړدوه بڼ نه وې هيندي له بهلگو
نیشانه ږوونه كانی خو مانی نیشان بده ږين، به راستی هر نو بيسه ږي بينايه.

له پاشدا له مزگوتی نه قصاوه به رږكرايه وه بڼ ناسمان، هتا گه يشته
ناسمانی حوتهم، ثينجا له ویش زياتر به رږكرايه وه نه ونده ی كه خوا ويستی
له به رږيتی دا، گه يشته به (سدره المنتهى) كه به هشتی نيشته جي بوون لای
نه وده يه، خوای گوره نه ونده ی خو ی ويستی رږي لى گرت و سرووش (وحی)
كرد بڼی نه وې كه بڼی كرد، قسه ی له گل كرد - پاك و بيگړدی بڼ خوا - ،
له شو و رږي كدا پېنج نوږي فېر كرد له سر خو ی و نومه ته كې، چوه ناو
به هشته وه و به هشتی بينی و ناگاداری به هشت بوو، هروه ها ناگری دږه خي بينی
و ناگاداری ناگری دږه خ بوو، مه لثيكې بينی، جا جېرېلی بينی له سر نه و شتوه
هقيقه ته ی كه خوای گوره و كړدگار دروستی كړدوه، نه وې كه به چاو بينی
دله كې بڼوای پي كړدو به دږی نه خسته وه، بهلكو هم مو نه وې كه بينی به راستی
به هردو چاوی سه ږي بينی؛ نه مهش وهك گوره دانانك نه مانی هم مو نيشاندا
هروه ها وهك رږي لئانی به سر پيغه مېرانی تردا، ده رږستنې به رږي پله و پايه ی بوو

به‌سه‌ر هه‌موواندا ؛ له‌پاشدا دابه‌زیترا بۆ (بیت المقدس) به‌رنوژی کرد بۆ هه‌موو پیغه‌مبه‌ران سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌ر هه‌موویان بیت، ئینجا له‌پیش به‌ره‌به‌یاندا گه‌پایه‌وه بۆ شاری مه‌ککه‌ی پیرۆز.

خوای گه‌وره له‌ویاره‌وه ده‌فه‌رمویت:

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝١ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝٢ وَمَا يَبْطِئُ عَنِ الْمَوْتِ ۝٣ إِن هُوَ إِلَّا وَحْيُ يُوحَىٰ ۝٤ عَلَيْهِ سُبْحَةُ الْمَوْتِ ۝٥ ذُو رِزْقٍ فَاسْتَوَىٰ ۝٦ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ۝٨ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝٩ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝١٠ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝١١ أَفَتَسْمُرُونَ عَلَىٰ مَا بَرَىٰ ۝١٢ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝١٣ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝١٤ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝١٥ إِذْ يَغْشَىٰ السَّيِّدَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝١٦ مَا رَأَىٰ الْبَصَرُ وَمَا كَفَىٰ ۝١٧ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ سورة النجم: ۱- ۱۸.

واته: سویند به‌ نه‌ستیره‌ کاتێ که ئاوا ده‌یی. هاوپیکه‌تان (موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) گومپا نه‌بووه. له‌ پاستی لای نه‌داوه. له‌ هه‌واو هه‌وسه‌وه قسه‌ ناکات (که قورئان ده‌خوینیت). هه‌رچی ده‌یڵێ (قورئانه‌و) سه‌روش ده‌کری بۆی. (جبریلی) نۆز به‌توانا فێری کردوه. خاوه‌نی بیرو هۆشی به‌هێزه. جا له‌سه‌ر شیوه‌ی پاسته‌قینه‌ی خۆی پاوه‌ستاوه. که به‌ ئاسۆی هه‌ره به‌رزێ ئاسمانه‌وه بوو. پاشان نزیک بوویه‌وه (له‌ موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) نه‌نجا هاته‌خواه‌وه. تا به‌ نه‌ندازه‌ی دوو که‌وان یان که‌متری ماوه‌ بوو له‌ گه‌ل موحه‌مه‌دا (صلی الله علیه وسلم)). ئینجا (خوا) سه‌روشی کرد بۆ به‌نده‌ی خۆی ئه‌وه‌ی که بۆی کرد. ئه‌وه‌ی (موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) به‌چا‌ر بی‌نی دلی (به‌پوی پێ کرد و) به‌ درۆی نه‌زانی. جا ئایا (بێ) باوه‌پان) ئیوه‌ ده‌مه‌قالتی له‌ گه‌ل ده‌کن ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که به‌ چا‌وی خۆی ده‌ی بی‌نی. سویند به‌خوا بی‌گومان جا‌ریکی تر جو‌بریلی بی‌نیوه. لای دره‌ختی (سیدره‌تو لمونته‌ها). که لای ئه‌وه‌یه به‌هه‌شتی نیشه‌تجی بوون. کاتێ که سیدره‌ی دا‌پۆشی ئه‌وی که دا‌پۆشی. چا‌وی ئه‌و (موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) به‌م لاو لا‌دا

نیده‌نواپی (له‌مه‌به‌ست تێ نه‌ده‌په‌ی). سوێند به‌خوا بیگومان بینی گه‌وره‌ترین به‌لگه‌و نیشانه‌ی په‌روه‌رگاری.

هه‌روه‌ها هه‌ندێکی تر له‌موعجیزه‌کانی، صلی الله علیه وسلم؛

* له‌تبوونی مانگ: به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌ی خۆی په‌روه‌رگار به‌خشیویه‌تی به‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) بۆ ئه‌وه‌ی بیهێت به‌لگه‌ له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رایه‌تی، ئه‌مه‌ش له‌سه‌ره‌تای بوونی به‌پێغه‌مبه‌ر له‌شاری مه‌که‌ی پیروزی رویدا له‌کاتێکدا که‌هاوه‌به‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان داوای به‌لگه‌یان لێ کرد.

* زۆربوونی خواردنی که‌م، که‌ ئه‌مه‌ش چه‌ندان جار لێی رویداوه.

* زۆربوونی ئاو و هه‌لقولانی له‌نیوان په‌نجه‌ پیروژه‌کانی ده‌ستی دا، هه‌روه‌ها زیکر و ته‌سبیحات کردنی ئاو خواردنه‌ی له‌کاتێکدا که‌ ئاو ده‌یویست بیه‌خوات، زۆر شتی وه‌ها رویداوه‌ له‌پێغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم).

* چاگردنه‌وه‌ی نه‌خۆش و چاگردنه‌وه‌یان، چاگردنه‌وه‌ی هه‌ندێ له‌هاوه‌لان له‌سه‌رده‌ستی (صلی الله علیه وسلم) به‌بێ به‌کارهێنانی هیچ ده‌رمانێکی هه‌ست پیکراو(حسی)ی.

* نواندنی ئه‌ده‌بی جوان به‌رامبه‌ر به‌پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌لایه‌ن ئاژه‌لانه‌وه، ملکه‌چکه‌ن و گوێپراپه‌لێ داروده‌خت بۆی، سه‌لام کردنی به‌رده‌کان له‌پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پێش ئه‌وه‌ی بیهێت به‌پێغه‌مبه‌ر.

* بیهینی ئاو که‌سانه‌ی له‌دوايه‌وه‌ نوێژیان ده‌کرد هه‌روه‌ک چۆن ئه‌وانه‌ی که‌ له‌به‌رده‌میدا بوون ده‌یه‌یین.

* قسه‌کردنی باڵی ئاو مه‌په‌ی که‌ پێشکه‌شیان کرد بۆ ئه‌وه‌ی بیه‌خوات؛ به‌وه‌ی که‌ ژه‌هراوی کراوه.

* هه‌والانی ده‌ریاره‌ی هه‌ندێ شتی نادیار(غیب)، هه‌روه‌ها هه‌والی چه‌ند شتانێکی دووری داوه‌ له‌پاشدا روویانداوه‌ هه‌روه‌ک چۆن هه‌والی داوه، هه‌والی چه‌ند کاروباریکی نادیار(غیب)ی داوه‌ له‌پێش روودانیاندا؛ له‌دوایدا وه‌ک چۆن پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی داوه‌ به‌و شتیه‌یه‌ روویانداوه.

* وه‌لامدانه‌وی سه‌رجه‌م پارانه‌وه‌کانی له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه به‌گشتی دوعا‌کانی گیرا کردوه.

* تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی خێرا له‌هه‌ندی له‌وه‌سانه‌ی که‌خیانه‌تیان لی کردوه یان دوژمانیه‌تیان کردوه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه.

* سزادانی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که‌ریژیان لی نه‌گرتوه، یان ریژیان فه‌رمایشت و وته‌که‌ی نه‌گرتوه، یا ریژیان له‌فه‌رمانه‌که‌ی و له‌قه‌ده‌کراوه‌که‌ی نه‌گرتوه.

* پارێزگاری لی کردنی له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه و پاراستنی له‌ده‌ست دوژمنانی له‌کاتی‌که‌دا که‌ویستویه‌نه‌ی زانی پی بگه‌یه‌ن.

له‌ئهو هوره‌یره‌ ره‌زای خوای لی بی ده‌گێزنه‌وه، که‌وتویه‌تی: ئه‌بو جه‌هل وتی: ئایا موحه‌مه‌د له‌به‌رچاوی ئیوه‌ ئه‌توانی روخساری بخاته سه‌ر زه‌وی؟ ئه‌بو هوره‌یره‌ وتی: پێی وترا: به‌لی! ئه‌بو جه‌هل وتی: سویند به‌لات و عوززا - که‌دوو بوون کافره‌کانی قوره‌یش ده‌یانپه‌رستن - ئه‌گه‌ر ببینم ئه‌و کاره‌ بکات ئه‌وا پی ده‌خمه‌ سه‌رگه‌ردنی یان روخساری له‌ناو خۆلا ده‌گه‌وزینم.

ئهو هوره‌یره‌ وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هات نوێژی ده‌کرد، ئه‌بو جه‌هل وای ئه‌زانی ئه‌توانی پی بخاته سه‌ر گه‌ردنی، ئه‌بو هوره‌یره‌ وتی: ئه‌وه‌ی که‌کتوپ رویدا لیی گه‌پایه‌وه‌ بو‌داوه‌ و به‌هه‌ردو ده‌سته‌کانی خۆی ده‌پاراست وه‌که‌سه‌ی که‌شتی شالاری بۆ هیتابی به‌هه‌ردو ده‌ستی پاسی خۆی ده‌کرد، ئه‌بو هوره‌یره‌ وتی: پێی وترا: ئه‌وه‌ چیه‌ بۆ و ده‌که‌یت؟ ئه‌بو جه‌هل وتی: نیوان من و ئه‌ودا خه‌نده‌قیک چالی بوو پ له‌ئاگر و شتانیکی زۆر سامناک و کۆمه‌لی بال په‌یدا بوون روو به‌رووی ده‌هات؛ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموی: (لَوْ دَنَا مِنِّي لَأَخْطَفْتُهُ الْمَلَائِكَةُ، غَضُّوا غَضًّا^(۱)). واته‌: ئه‌گه‌ر زیاتر لیم نزیک بوایه‌ته‌وه‌ ئه‌وا مه‌لانیکه‌کان ده‌یانفراندو پارچه‌ پارچه‌یان ده‌کرد.

پایه ی پینجه م باوه رهینانه به رۆزی دواپی

ئه هلی سوننه و جه ماعه، ئیمان و بیروباوه پیان وایه که رۆزی دواپی: بریتیه له و رۆژه ی که خوای گه و ره دروستکراوه کانی تیدا زیندو ده کاته و له پاش مردنیان، له گۆره کانیان ده یانه ئیتیه ده ره وه، له پاشدا له سه ر کرده وه کانیان لیتپچینه و یان له گه ل ده کات. واته بریتیه: له بیروباوه پیکر و ته واره، به راست خستنه وه ی ته واره به رۆزی دواپی، باوه پیه به سه رجه م ئه وه واته ی که خوای گه و ره رایگه یاننده وه له قورئانه که ی خۆیدا، به هه مو ئه وه واته ی که پتیه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) له فهرموده صحیحه کانیان رایگه یانده و سببه ره ت به و شتانه ی که روده دات له دوا ی مردن: له روداوه کان و بارودوخه کان و کاره سات و مه ترسی و ناخوشیانه ی که روده دن له نیشانه کانی رۆزی دواپی، باوه پی ته واریان هیه به به لاه نه هه مته ی سزای گۆر، به خۆشی و شادیه کانی، به فوکرده به که په نادا، به هه شو گردیونه وه و زیندوبونه وه و بلاوکرده وه ی نامه ی کرده وه کان و دابه شکرده ی و لیتپچینه وه و ته رازو و حه و و (صراط) پردیکه به سه ر دۆزه خه وه موسولمانان لیتیه وه ده په رنه وه بۆ به هه شت، باوه پی ته واریان هیه به شه فاعه ت و پاداشدانه وه؛ هه تا خه لگی به هه شت ده چنه به هه شته وه، خه لگی دۆزه خیش ده چنه دۆزه خه وه.

به پاستی خوای گه و ره باسی رۆزی دواپی کردوه له دۆر ئایه تی قورئانه شکره مند ه که یدا، باوه پیه به رۆزی دواپی گریداوه به باوه پیه به خوای په ره ردگاره وه، هه ره که له م ئایه ته دا ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ سورة البقرة: ۴. واته: ئه وانه ی بپراوده هین به و قورئانه ی

که بۆ تۆ (ئەي موحه‌مەد (صلی اللہ علیہ وسلم)) نۆرراوہ، بەو کتیبانە‌ی که بۆ نۆراوانی پێش تۆ نۆرراونە‌تە خوارەوہ، بپوایان ھەبە بە رۆژی دوا‌یی.

ئەھلی سوننە و جەماعە:

باوہ‌پیان وایە که بەراستی زانیاری کاتی ھاتنی رۆژی دوا‌یی تەنھا لای خوا‌یە؛ جگە لەخوا‌ی پەرورەدگار ھێچ کەسێک نایزانێت، خوا‌ی گەرە دەفەر مۆیت:

﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ سورة القمان: ۳۴.

واتە: بەراستی تەنھا لای خوا‌یە زانیاری (کاتی ھاتنی) رۆژی دوا‌یی.

لەکاتی‌کدا که خوا‌ی پەرورەدگار کاتی ھاتنی رۆژی دوا‌یی پەنھان کردوہ لەبەندەکانی؛ بەلام چەند بەلگە و نیشانە‌یەکی بۆ داناون؛ که بەلگەن لەسەر نزیکبوونەوی ھاتنی ئەو رۆژە.

باوہ‌پیان ھەبە بە ھەموو ئەو شتانە‌ی که رویانداوہ و رویش دەدەن لە بەلگە و نیشانە‌کانی رۆژی دوا‌یی نۆر بچوک بن یان گەرە که ئەوانە‌یش نیشانە و بەلگەن لەسەر ھەستانی قیامەت؛ لەبەرئەوہ باوہ‌پیوون بەو نیشانانە دەچنە ناو خولگە‌ی باوہ‌پیوون بە رۆژی دوا‌یی.

نیشانە بچوگەکانی رۆژی دوا‌یی:

بریتین لەو بەلگە و نیشانانە‌ی که لەپێش ھەستانی قیامەتدا روودەدەن لە چەند کات و سەرەدەمێکی جیا جیاو دوو درێژدا بەدوا‌ی یەکتەدا دێن، لەلای خە‌لک دەبنە شتیکی ئاسایی (معتاد) - وەك نۆرپوونی بازارپەکان و رازاندنەوی مرگەوتەکان و نۆرپوونی ئافرەتان‌ی روتی بە ناو داپۆشراو ... - ، دەگوئجێ ھەندیکیان بە ھاوپێشەتی نیشانە گەرەکانی رۆژی دوا‌یی رویدەن، نیشانە بچوگەکانی رۆژی دوا‌یی نۆر دۆن؛ لێرەدا باسی ھەندیک لەوانە دەکەین که بەراست و دروستی لەسوننە‌تە ھاتوون لەوانە:

هاتنی پټغه‌مبه‌ر موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم) که به هاتنی ئو ناردنی پټغه‌مبه‌ران کوتایی هات ئیتر له‌دوای ئو پټغه‌مبه‌ر و په‌یامی تر نایه‌ت، ه‌روه‌ها مردنی پټغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم).

رژگارکردنی قودس (نَبِيُّ الْمُقْدُس)، سه‌ره‌ل‌دانی ئاژاوه‌و به‌لاو کاره‌سات له رۆژه‌لاته‌وه، شوپنکه‌وتنی ره‌فتارو رټیازی گه‌لانی پټشو له‌گاور و جوله‌که‌کان، ده‌رچونی ده‌چاله‌ درۆنه‌کان، ه‌روه‌ها ده‌رکه‌وتنی ئه‌وانه‌ی که به‌درۆ بانگه‌شه‌ی پټغه‌مبه‌ریه‌تی بۆ خۆیان ده‌که‌ن.

دانانی چه‌ندان قسه‌ی درۆ و هه‌لبه‌ستراو به‌ده‌م پټغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم)، ره‌تکرده‌وه‌ی سوننه‌ته‌کانی، زۆربوونی درۆکردن، نه‌سه‌لماندنی راستی له‌کاتی راگه‌یاندن و گواسته‌وه‌ی هه‌واله‌کاندا، هه‌لگرتنی زانست و زانیاری شه‌ری و وه‌رگرتنی له‌و که‌سانه‌ی که بچوکن، سه‌ره‌ل‌دانی نه‌زانی و تاوان و خراپه‌کاری، رۆیشتنی پیاوچاکان و بۆ خوا سول‌حاوان، هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی دینی ئیسلام به‌ش به‌ش، ه‌یرش کردنی گه‌لان بۆ سه‌ر ئوممه‌تی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم)، له‌پاشدا غه‌ریب نامۆبوونی ئیسلام و خه‌لکه‌که‌ی.

زۆربوونی کوشتن، ئاوات خواستن به‌ مردن، ئیره‌یی بردن به‌ خه‌لکانی ناو گۆپستان له‌نه‌نجامی زۆربوونی ئاژه‌وه‌و مه‌ینه‌تی و ناخۆشی و کاره‌ساته‌کاندا پیاو ئاوات ده‌خوازیت له‌جیتی مردو بوایه‌و زیندو نه‌بوایه‌، زۆربوونی مردنی کتوپر و له‌ناکاو، مردن به‌هۆی بوومه‌له‌رزو نه‌خۆشیه‌کانه‌وه، که‌مبونه‌وه‌ی ژماره‌ی پیاوان، زۆربوونی ئافه‌ره‌تان و ده‌رکه‌وتنیان به‌ رووتی و به‌ره‌لایی - به‌وه‌ی که پۆشاک‌ ته‌نک و ته‌سک و کورت له‌به‌ر ده‌که‌ن - و ب‌ل‌او‌بونه‌وه‌ی زینا له‌ ر‌ی‌گا‌و بانه‌کاندا، ده‌رکه‌وتن و سه‌ره‌ل‌دانی ئامیره‌کانی مۆسیقا، زۆربوونی مه‌ی خواردنه‌وه‌و ماده‌ هۆشبه‌رو سه‌رخۆشکه‌ره‌کان و، زیناکردن و، سود(ریا)، له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ ئاوریشم و

هه‌لال کردنی، ده‌رکه‌وتنی رۆچوون و داته‌پینی زه‌وی، گۆپینی دیمه‌ن و روخسار بۆ شیوه‌یه‌کی ناشیرین و خراپ، به‌ردباران کردنیان یان ئابووبوردنی خه‌ک و تاوانبار کردنیان به‌ئهنجامدانی داوین پیسی.

فه‌وتاندنی ئه‌مانه‌ت، کاروبار ده‌دریته‌ ده‌ستی که‌سانی ناشایسته‌ که‌ ئه‌هلی ئه‌وه‌میدانه‌ نین، سوک و رساو ره‌جال و هیچ له‌بارانه‌بووان ده‌بنه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات و پۆرت لی‌ ده‌ده‌ن، به‌زیبونه‌وه‌ی پله‌وپایه‌ی بی‌ ئه‌قل و نه‌زانه‌کان به‌سه‌ر هۆشمه‌ند و ئاقله‌کانیاندا، منداڵه‌کان ئازاری دایک و باوک ده‌ده‌ن یان له‌دایک بوونی که‌سانی که‌ ده‌بن به‌ گه‌وره‌ی دایکی خۆیان واته‌ دایکه‌که‌ کۆیله‌یه‌ شوده‌کات به‌ که‌سی ئازاده‌ له‌و پیاوه‌ ئازاده‌ منداڵی ده‌بی‌ به‌ منداڵه‌که‌ی ده‌لی گه‌وره‌م، ده‌رکه‌وتنی دارده‌ست و یارمه‌تی ده‌رانی سه‌ته‌مکاران که‌ دار و قامچیان پی‌ یه‌ له‌خه‌لکی ده‌ده‌ن پی‌، رودانی ئازاوه‌و به‌لاو کاره‌سات وه‌ک شه‌وه‌زه‌نگ دنیا تاریک ده‌که‌ن و خه‌ک داده‌گرن.

پیش‌پرسی له‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی کۆشک و ته‌لاره‌کاندا، گرنگیدان و خۆه‌لکیشانی خه‌ک به‌پازاندنه‌وه‌ی مزگه‌وته‌کانه‌وه‌، ئۆریوونی بازرگانی، نزیکبوونه‌وه‌ی بازاره‌کان - وه‌ک ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی خۆمان که‌ ئه‌وه‌ی له‌ بازاره‌کانی ئه‌وروپادا هه‌یه‌ لی‌زه‌ به‌ ئاسانی ده‌ست ده‌که‌وێت - ، مال و سامانی زۆر ده‌که‌وێته‌ ده‌ستی خه‌ک و سوپاسی خوا ناکه‌ن له‌سه‌ری، ئۆریوونی پیسکه‌یی و چروکی، ئۆریوونی شایه‌تیدانی درۆ، شارده‌وه‌ی شایه‌تی هه‌ق، سه‌ره‌لانی بی‌ ئابوویی و فاحیشه‌گه‌ری و ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی و رق و کیه‌نه‌ به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتر، پچراندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی، خراپی دراوسێی له‌گه‌ڵ دراوسێ، سه‌لام کردن ته‌نها له‌ ناسیاوه‌کان ده‌کری، رودانی یه‌کتر نه‌ناسین و خۆگیل کردن له‌نیوان خه‌لکا، چواندنی به‌ته‌مه‌ن و په‌ره‌کان به‌ گه‌نج و لاوه‌کان، به‌ که‌مدانانی ئه‌و سوننه‌تانه‌ی که‌ ئیسلام هه‌زی لێیان هه‌ک په‌یوه‌یان بکه‌ن.

کات و سه‌رده‌م و زه‌مان ده‌گۆڤی کات و ساته‌کان زوو تپپه‌پ ده‌بن، هه‌تا وای لی دئی بئی هه‌مه‌جۆر ده‌پرس‌ترین، هاوبه‌ش بق خوا دانان سه‌ره‌لده‌دات له‌ناو ئومه‌تدا، زۆریوونی باران و که‌مبونه‌وه‌ی رووه‌ک، نزیکبونه‌وه‌ی کات و سه‌رده‌م و زه‌مان، نه‌مانی به‌ره‌که‌ت له‌کاته‌کاندا، مانگ به‌گه‌وره‌ ده‌ده‌که‌وئیت، قسه‌کردنی دپنده‌و بی‌گیان له‌گه‌ل ئاده‌میزاد، خه‌ونی باوه‌پدار دپته‌دی و به‌راست ده‌رده‌چیت. گرتنه‌وه‌ی ئاوی فورات و ده‌ره‌که‌وتنی کۆی له‌ ئالتوون، ئه‌وه‌ی که‌ له‌مه‌دینه‌ی پتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) رووده‌دات که‌ پیسی له‌خۆی دوورده‌خاته‌وه؛ جگه‌ له‌ خوا ترس و پیاوچاکه‌کان نه‌بیت که‌سی تیدا نامیئتی، نیوه‌ دورگی عه‌ره‌بی ده‌بیته‌وه‌ به‌ رویار و باخ و باخات و سه‌وزایی، په‌یداوونی پیاوی له‌هۆزی (قحطان) خه‌لکی دوا‌ی ده‌که‌ون.

زۆریوونی رۆمه‌کان، له‌گه‌ل موسولماناندا ده‌جه‌نگن، موسولمانان له‌گه‌ل جوله‌که‌کاندا ده‌جه‌نگن هه‌تا دارو دره‌خت و به‌رد ده‌لێن: (يَا مُسْلِمُ هَذَا يَهُودِيٌّ، فَقَالَ فَأَقْتُلْهُ)^(۱). واته: ئه‌ی موسولمان ئه‌مه‌ جوله‌که‌یه‌ وه‌ره‌ بیکۆژه.

رزگار کردنی شاری رۆما، وه‌ک چۆن پیتشتر شاری (قسطنطینیة) رزگار کرا، ئه‌مانه‌و چهنده‌ها نیشانه‌ی تریش له‌نیشانه‌ بچوکه‌کانی رۆژی دوا‌یی که‌ جیگیر بووه‌ له‌ فه‌رموده‌ راست و دروسته‌کانی پتغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم).

نیشانې گه وره کانی روژی دوايي:

بريتيه له چندان نيشانه ي گه وره و مزن د درده کون له کاتي نزيکبونه وي روژی دوايي، رودانيان به لای خه لکه وه ناسايي نين له چري (غير مُتَدان، نه گهر يه که م نيشانه دره کوت هوا نيشانه کانی تريش به دوايدا درده کون وه چن دانه کانی موري هونراوه نه گهر ه لوه شايه وه يه که به دواي يه کدا ه لده وه رين، جا کاتي که دره کون نير روژی دوايي به دواي نه واندا ديت، نه ملي سوننه و جه ماعه؛ باوه پيان وايه که نه م بلگو نيشانانه جيگيرن له قورثان و سوننه دا، باوه پيان پتي هه يه به و شپوه يه ي که هاتون، له وانه:

* دهره کونتي مه هدي: مه هدي پياويکي خواناسه ناوي موحه مه هدي کوي (عبدالله) يه له بنه ماله ي پيغه مبري خوايه (صلي الله عليه وسلم)، له لای روژه لاتوه درده که ویت، موسولمانان له که عبه په يمان و به ليني دده ني، به پتي سوننه و به رنامه ي پيغه مبرايه تي حوکمپاني ده کات، حوت سال حوکمپاني ده کات، سه رزه وي پر ده کات له عه داله ت و دادگري دواي نه وي که پر کرابو له زولم و ستم و ناعه داله تي، مال و سامان ده به خشي به بي ژماردن؛ له سه رده مي نه ودا خوشي و به هره و نيعمه تي زور به سر خه لکيدا ده ريت که هرگيز به خويانه وه نه يانديوه؛ به شپوه يه له ناسمانه وه باراني زور ده باري و رووه که شينايي زوي داده پيشن.

* دهرچوني مه سيحي ده جبال کوپري ساخته چي و درون^(۱)؛ له لای روژه لاتوه له شاري خوراسان درده چي که خفتا هه زار جوله کي له گه لايه، له نيو چاواني نوسراوه کافر؛ سه رها له نيوان شام و غيراquadا کاري خوي درده دخت

* فتنة ظهور المسيح الدجال من أعظم الفتن؛ لأن الدجال هو منبع الكفر والضلال والفتن، ومن أجل ذلك فقد حذر منه الأنبياء أقوامهم، وكان النبي صلى الله عليه وسلم يستعمل من فتنة الدجال دبر كل صلاة، وحذر منه أمته.

موسولمانان ده زانن که نه وه، له پاشدا ده پوات و ده چټه هه موو ولات و شار و ناوچه په که وه جگه له شاری مه که وه مه دینه که ناتواتی بچټه ناویانه وه، چونکه مه لایکه کان پاسه وانیان ده کن، له زهوی دا چل روزه ده مینټته وه، رۆژنکیان وهک سالتیکه، رۆژنکیان وهک مانگیکه، رۆژنکیان وهک ههفته په که، سه رجه م رۆژه گانی تریش وهک هم رۆژانه ی نیمه یه - واته سالتیک و دوو مانگ له زهویدا ده مینټته وه .

* دابه زینی عیسی کوری مه ریه م سه لامی خوی له سه ر بټی بټی سه ر زهوی: له لای مه نارهی سپی (منارة البيضاء) له رۆژه لاتی دیمه شق له شام، دابه زینه که ی بټی سه ر شو و تاقمه یه له ئیمانداران که سه رخران، له سه ر حق ده جنگن و کوبونه ویان بټی جهنگ کردنه له گه ل ده ججال، مه هدیان کردووه به فرمانده و پټشه وای خویان، له کاتیکدا داده به زیت له وکاته دا قامه ت ده کریت بټی نوټی و له دوی فرمانده ی شو و کومه له وه نوټی ده کات که مه هدی، عیسا به نټزه که ی ده ججال ده کوژیت له لای ده روازه ی (لټ) له رۆژه لاتی (بنیت المقدس)، حوکم و فرمان په وایی ده کات به شه ریعتی ئیسلام له سه ر زهوی دا، خاچ ده شکټټیت و به راز ده کوژیت، باج و سه رانه هه لده گرت، جگه له ئیسلام هېچ دینیک تر قبول ناکات، خوشگوزهرانی و کامه رانی و ناشتی و نارامی سه ر زهوی داده گرت، پیسکه یی و چروکی و رق و کیه نه به رامبه ر به په کتر و ئیره یی به په کتر بدن له ناو ئومه تدا نامټی، به رکه ت رووده کاته خهک و خټر و خټرات نذر ده بیت، نه وهنده مال سامان نذر ده بیت که س هه ز له مال و سامانی که س ناکات، ناشتی و نارامی بال ده کټشی به سه ر هه موو لایه کدا، جهنگ و هه را نامټی.

* دمرجوونی یمنجوج و مهنجوج نه وانه له هه موو به زایی و کون و که له بریکه وه به لټشاو په یدا ده بن و نذرده بن، کشتوکال و وهچه له ناو ده بن، له سه ر زهویدا تاوان و خراپه ی نذر گه وره نه نجام ده دن، خوی گه وره کریمکی بچوکیان بټی ده نټیږ ده چټه ده ماغیانه وهو زالی ده کات به سه ریاند و هک چو ن کوله

بە کۆمەل دەمرن ئىوانىش بەو شىۋە بەكۆمەل دەمرن، زەوى پى دەبىت لەكەلاک و بۆن و بەرامەى بۆگەنيان؛ جا خوائ گەورە جۆرە بالەندەيەکان بۆ دەنترى هەليان دەگرىت لەهەر شوپى خا خوى بىەويت فرييان دەدەن، لەپاشدا خوائ گەورە بارانىكى زۆر دەبارىنى و زەويان لى پاك دەکاتەو.

* رودانى سى رۆچونە گەورەکان کە زۆرەى شوپى زەوى دەگرىتەو:
رۆچونىک لە رۆژەلات، رۆچونىک لە رۆژئاوا، رۆچونىک لە نيوە دورگى عەرەب رودەدات.

* دەرچوونى دوکەلىكى چى و پىرە نىوانى ئاسمان و زەوى و رۆژەلات و رۆژئاوا پى دەبىت لەو دوکەلەو دونيا دەگرىتەو، بۆ باوەرداران وەك نەخوشى هەلامەت وەهاى، بەلام بۆ بى باوەرپان و دوپووەکان دەوریان دەدات و لەدەم و لوت هەموو کون و کەلەبەريکەو دەچىتە جەستەيانەو و هەليان دەئاوسىنى هەتا لەهەردو گوتيانەو دەچىتەدەرەو.

* هەلەاتنى خۆر لە خۆرئاواو، هىچ کەسى نىە کە بيبىنى و باوەر نەهينى،
بەلام باوەرپەتەنەکان هىچ سودىکيان پى ناگەيەنيت نەگەر لەپىشتەدا باوەرپان نەهيتايت، تەو بەو پەشيمانى لە ياخى و تاوانبار وەزناگيرىت، تەو بەو پەشيمانى دادى ئەو کەسانەش نادات کە پىشتى بى باوەرپوون.

* دەرچوونى ئازەلىكى سەپىر و سەمەرە لەزەويەو؛ ئازەلىكى گەورە بە لەپووى شەکل و شىۋە و رەفتارەو لەگياندارەکانى تر جياوازە ئادەمیزاد هەرگىز گياندارى لەو شىۋەى نەديوە، لەگەل خەك گەفتوگۆر قسە دەکات، باوەردار لە بى باوەر جيا دەکاتەو، باوەردار بەشىۋە نيشانە دەکات کە روخسارى دەرەوشىتەو ئەمەش دەبىتە نيشانەى باوەرپەکەى، لوتى بى باوەر دەسمى و نيشانەى دەکات کە ئەمەش دەبىتە نيشانەى بى باوەرپەکەى.

* دمرچوونی ناگر که له ته‌ختی عه‌ده‌ن، له‌ناو ده‌ریای (حضرمت)، خه‌لک له‌داوه‌ داده‌گرئ و، له‌هموو لایه‌که‌وه خه‌لک به‌ره‌و شوینی کۆبونه‌وه‌یان رابێچ ده‌کات که بریتیه له ولاتی شام.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌ریان هه‌یه به‌هموو ئه‌و شته (غەیب) نادیارانه‌ی که له‌دوای مردن روده‌ده‌ن، ئه‌وانه‌ی که خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) هه‌والیان داوه له: ئازارو ژانی رۆح کێشان، ئاماده‌بوونی مه‌لائیکه‌کانی رۆح کێشان، خۆشی و شادی باوه‌ردار به‌گه‌یشتن به‌دیداری خوا‌ی په‌روه‌ردگاری شکۆمه‌ندی، هه‌روه‌ها باوه‌ریان هه‌یه به‌ ئاماده‌بوونی شه‌یتانه‌کان له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا، باوه‌ریان وایه بێ باوه‌ر باوه‌رپه‌یتانی لێ و نه‌ناگرئ له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا، باوه‌ریان هه‌یه به‌ جیهانی به‌رزخ له‌کاتی مردنه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که قیامه‌تی گه‌وره هه‌لته‌سی - ، باوه‌ریان هه‌یه به‌ خۆشی و شادیه‌کانی ناو گۆڕ و سزاکانی ناو گۆڕ و، به‌لاو مه‌ینه‌تی و ناخۆشیه‌کانی بۆ روح و بۆ جه‌سته، په‌رسیاره‌کانی هه‌ردوو مه‌لائیکه‌که له‌ناو گۆڕدا، باوه‌ریان وایه شه‌هیدانی ریگه‌ی خوا زیندون و له‌لایه‌ن خوا‌ی گه‌وره‌وه به‌رده‌وام رۆزبان هه‌یه، رۆحی خه‌لکانی به‌ختیار و کامه‌ران خۆشه‌خت و خۆشگۆزه‌ران، رۆحی خه‌لکانی به‌ده‌خت و نه‌گه‌ت سزاداون و له‌ناخۆشیدان.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌ریان هه‌یه به‌ رۆژی قیامه‌تی گه‌وره که خوا‌ی په‌روه‌ردگار مردووه‌کانی تێدا زیندو ده‌کاته‌وه، به‌نده‌کان له‌ناو گۆڕه‌کانیان ده‌ردپێنی و زیندویان ده‌کاته‌وه له‌پاشدا لێپێچینه‌وه‌یان له‌گه‌ژ ده‌کات.

ئەھلى سۈننەتو جەماعە، باوەرپان ھەيە بە فوكردنى ھەيە بە كەرەنادا، ئىسرافلى
سەلامى خۇاى لەسەر بى كەرەناكەى لەدەم ناوەر چاوەرپى فەرمانى خۇاى
پەرورەدگار ھەتا فووى پىدا بگات، بە پى فەرمودەى راست و دروست دووجارە،
بەلام و تراوەر: سى چارەر:

فوكردنى يەكەم: برىتيە لە فوكردنى تۆقاندن، دووھەم: برىتيە لە فوكردنى
شەرخەو ئالەى بەھىز كە سەرجم ياساو رىئاسى بوونەر و جىھانى بىنراو تىك
دەجىت و دەگۆرپىت، ئەوھى كە خوا برىارى دايت لەناوچىت لەناودەجىت، سىتەم:
برىتيە لە فوكردنى زىندوبونەر و گەرپانەر، وەستان لەبەر بارەگای پەرورەدگار
جىھانىان بۆ لى پەرسىنەر.

ئەھلى سۈننەتو جەماعە:

باوەرپان ھەيە بە زىندوبونەر و، كۆبونەر و گەرپانەر، باوەرپان واىە كە
خۇاى پەرورەدگار مردووەكان زىندو دەكاتەر، خەك بەپى پەتى و بەرووتى و بە
خەتەنە نەكراوى بەرەر بارەگای پەرورەدگار جىھانىان وەرپى دەكەون و لەبەر
بارەگای رادەوہستەن، خۆر لەخەك نەك دەبىتەر؛ بە ئەندازەى كەردەوہكانىان
ئارەق دەكەنەر مەردەم لەناو ئارەقى خۇياندا دەبن، ھەيانە ئارەق ھەتا لەغاوہى
دەمى دىت، يەكەم كەسى كە زەوى بۆ شەق دەبىت پىغەمبەرمان موھەمەدە
(صلی اللہ علیہ وسلم)، لەو رۆژە گەرەدا خەك لەگۆرەكانىان دىنەر دەوہ دەللى
كوللەى پەرش و بلۆن، ئۆر بەپەلە دەچن بۆلاى ئەو بانگ كەرەى كە بانگيان
دەكات، ھەموو جولەيان نامىنى و ترس و بىم دايانەرگىت، نامەى كەردەوہكان
بلاودەرگىتەر، پەنھان و شاراوەر ناديارەكان ئاشكرا دەبن و دەردەكەون، ئەوھى
لەدل و دەرونەكاندا شاردرانەرەو دەردەكەون، خۇاى گەرە لەرۆژى دوايى دا

له گەل بهنده کانی ده دوی به بئ شهوی له نیتوان خوی گه ووه نه واند وهرگنپئ ته رجومانئ هه بیت، خه لک به ناوی خویان و باب و باپیریانه وه بانگ ده گرئ.

ئه هلی سونه و جهامه، باوه پریان هه به به کیشانه ته رازو که دوو تای هه به یو نیشی نه و ترازوانه شه به کاروکرده وی بهنده کانی پی ده کیشریت.

باوه پریان هه به به بلابونه وی نامه ی توامی کرده وه کان، جا هه به نامه ی کرده وه کانی به دهستی راستی وهرده گریت، هه شه به دهستی چه پی وهریده گریت، هه شیان به دهستی چه پی له پشتیه وه وهریده گریت.

باوه پریان وایه که پردی (صراط) له شمشیر تیژ تره و له موو باریک تره؛ پردیکه به درێژایی دۆزه به سه ریه وه رایه ل کراوه، مرقفه چاکه کان لیه وه ده په پنه وه، خراپکارانی شی له سه ری ده که ونه خواره وه^(۱).

باوه پریان وایه که به هه شت و ناگر دوو دروستکراوی خوی گه ووه ن، نیستا هه ن و، هه تا هه تایین و له ناو ناچن.

به هه شت: مائی هه می شه یی پاداشت و نازو نیعمه ته خوی گه ووه ناماده ی کردوه بق باوه پاران و به کتبه رستان و خواناسان و تیکۆشه ران و پیاوچاکانه.

ناگری دۆزه خ: مائی سزاو تۆله یه خوی گه ووه ناماده ی کردوه بق تاوانباران و کافره کان و هاو به ش بق خوا دانه ران و جوله که و گاوه و دووپه کان و بی باوه پان و بت په رستان و یاخی بووه زیان گه به نه ره کان.

* وهو الجسر الذي يبرون عليه إلى الجنة، ويمر الناس على الصراط بقدر أعمارهم فمنهم من يمر كملح البصر، ومنهم من يمر كالبرق، ومنهم من يمر كالريح المرسلة ومنهم من يمر كالفرس الجواد، ومنهم من يمر كركاب الإبل، ومنهم من يعدو عدوا، ومنهم من يمشي مشيا، ومنهم من يزحف زحفا، ومنهم من يحظف ويلقى في جهنم؛ كل بحسب عمله، حتى يظهر من ذلوه وآلامه ومن اجتاز الصراط نجا لدخول الجنة؛ فإذا عبروا الصراط وقفوا على قطرة بين الجنة والنار؛ فيقتض لمعضهم من بعض فإذا هذبوا ونقوا أذن لهم في دخول الجنة.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه، باوه‌ریان وایه که یه‌کتابه‌رسته یاخی و گوناها‌باره‌کان به‌همیشه‌یی له‌ئاگردا نامیینه‌وه، به‌لکو به‌ئه‌ندازه‌ی گوناها‌کانیان سزاده‌دریئن و تۆله‌یان لی‌ده‌سه‌نریت، له‌پاشدا سه‌ره‌نجامیان به‌هه‌شته، ئه‌مانه‌ئو که‌سانه‌ن یه‌کاتابه‌رستن و هاوبه‌شیان بۆ خوا دانه‌ناوه به‌لام له‌سه‌ر ئو گوناها‌نه‌ی که کردویانه ده‌خړینه‌ئاگره‌وه؛ چونکه هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران هه‌رگیز له‌ناو ئاگردا نایه‌نه‌ده‌ره‌وه، په‌نا به‌خوا.

باوه‌ریان وایه که له‌روژی دوابی دا ئوممه‌تی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) له‌پیش هه‌موو گه‌لانه‌وه لیپچینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کریت، له‌پیش هه‌موو گه‌لانه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه، سییه‌کی خه‌لکانی به‌هه‌شتن، حه‌فتا هه‌زاریان به‌بی لیپچینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه.

باوه‌ریان وایه حه‌وزه‌که‌ی پیغه‌مه‌ره‌مان (صلی الله علیه وسلم) له‌گۆره‌پانی قیامه‌ندا یه‌که‌مینه که دروستکراوان به‌ره‌و روی وه‌پۆ ده‌که‌ون له‌دوای زیندوبونه‌وه، ئاوه‌که‌ی له‌شیر سه‌پی تره، له‌هه‌نگوین شیرین تره، بۆن و به‌رامه‌که‌ی له‌بۆنی میسک خۆشتره، ژماره‌ی ئو ده‌فرو په‌رداخانه‌ی که ئاوه‌که‌ی پی ده‌خۆنه‌وه ئه‌وه‌نده‌ی ژماره‌ی ئه‌ستیره‌کانی ئاسمانن، درۆیه‌که‌ی به‌ئه‌ندازه‌ی مانگه‌ رۆیه‌که، پانیه‌که‌ی به‌ئه‌ندازه‌ی مانگه‌ رۆیه‌که، هه‌رکه‌سی لیی بخواته‌وه هه‌رگیزاو هه‌رگیز تینوی نابیت، خه‌لکانی له‌ ئوممه‌ته‌که‌ی په‌لامار ده‌دن و به‌ره‌و حه‌وزه‌که‌ دین به‌لام مه‌لائیکه‌کان ده‌یانگێرنه‌وه چونکه له‌دوای خۆی گۆراون و شوین رۆبازی تر که‌وتون، هه‌روه‌ک له‌قه‌رموده‌ی راست و دروستدا هاتوه، پیغه‌مه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت:

(خَوْضِي مَسِيرَةَ شَهْرٍ، مَاؤُهُ أبيضٌ مِنَ اللَّبَنِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكَيْزَانُهُ كُنْجُومِ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلَا يَظْمَأُ أَبَدًا)^(۱).

واته: پانتایی هه‌وزه‌که‌م به‌ئەندازه‌ی مانگه‌ رێبه‌که‌، ئاو‌ه‌که‌ی له‌ شیر سه‌پی
 تره‌، بۆن و به‌رامه‌که‌ی له‌ بۆنی میسک خوشتره‌، ژماره‌ی ئه‌وه‌ فو‌ره‌ په‌رداخانه‌ی که‌
 ئاو‌ه‌که‌ی پێ‌ ده‌خۆنه‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ی ژماره‌ی ئه‌ستێره‌کانی ئاسمان، هه‌رکه‌ سه‌ی لێی
 بخواته‌وه‌ هه‌رگیزاو هه‌رگیز تینوی نابێت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت: (إِنِّي فَرَطُكُم عَلَى الْخَوْضِ، مَنْ مَرَّ عَلَيَّ شَرِبَ وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَطْمَأ
 أَبَدًا؛ لَيَرِدَنَّ عَلَيَّ أَقْوَامٌ أَغْرَفُهُمْ وَيَغْرَفُونِي، ثُمَّ يُحَالُ بَنِي وَبَيْنَهُمْ). ولي رواية: (فَأَقُولُ: إِنَّهُمْ مِنِّي،
 فَيُقَالُ: إِنَّكَ لَا تَذَرِي مَا أَخَذُوا بِغَدَاكَ، فَأَقُولُ: سَخَقًا سَخَقًا لِمَنْ غَيْرِ بَغْدِي)^(۱).

واته: من پێشێه‌وتانم بۆ سه‌ر هه‌وزه‌که‌، ئه‌وه‌ی به‌لای من دا تێ په‌یته‌ لێی
 ده‌خواته‌وه‌ ئه‌وه‌شی لێی بخواته‌وه‌ هه‌رگیزاو هه‌رگیز تینوی نابێت؛ خه‌لکانی
 ده‌گه‌ڕینه‌وه‌ نایه‌لن بێن بۆلام بۆ سه‌ر هه‌وزه‌که‌ من ده‌یانناسم و ئه‌وانیش من
 ده‌ناسن، له‌پاشدا، په‌رده‌ ده‌که‌وێته‌ نیوانمان من و ئه‌وان جیا‌ده‌که‌نه‌وه‌ و
 دو‌رده‌خه‌ڕینه‌وه‌. له‌ری‌وایه‌تیکه‌ی تردا ده‌فه‌رمووت: ده‌لێم: ئه‌وانه‌ له‌ ئومه‌مه‌تی من؛
 مه‌لانیکه‌کان ده‌لێن: تۆ نازانی ئه‌وانه‌ له‌دوای تۆ چیا‌ن کردووه‌ له‌ دینه‌که‌ی تۆ
 پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ و شوێن به‌رنامه‌و رێبازی غه‌یری تۆ که‌وتن، منیش ده‌لێم: دو‌ره‌
 په‌ریزی دو‌ره‌ په‌ریزی له‌وانه‌ که‌ له‌دوای من گۆپانکاریان له‌دینی مندا کردووه‌ و
 شوێن رێبازی ترکه‌وتون.

ئهمه‌ی سوننه‌و جه‌ماعه‌:

باوه‌پێ ته‌واویان هه‌یه‌ به‌ شه‌فاعه‌ت کردن، باوه‌پیان هه‌یه‌ به‌ (مقام المحمود)
 ئه‌وه‌ پله‌ به‌رزیه‌ی که‌ دانراوه‌ بۆ یه‌کێ له‌ به‌نده‌کانی خوا، بۆ پیغه‌مه‌برمان (صلی الله
 علیه وسلم) جێگه‌ی ده‌که‌ن:

* شه فاعهت کردنی بۆ خه لکانی راوه ستاوی گۆره پانی مه حشه ر هه تا خوی گه وره بریاری جیا کردنه وی به هه شتی هکان و دۆزه خیه کان ده دات؛ ئه مهش بریتیه له (مقام المحمود).

* شه فاعهت کردنی بۆ خه لکانی به هه شت بۆ ئه وهی بچه ناویه وه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) خۆشی یه که م که س ده چیته ناو به هه شته وه.

* شه فاعهت کردنی بۆ مامه ی ئه بو (طالب)، که سزای له سه ر سوک بکریت. ئه م سۆ شه فاعه ته تاییه تن به پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم)، بۆ هیج که سیکێ تر نیه.

شه فاعهت کردنی (صلی الله علیه وسلم) بۆ به رزکردنه وهی پله ی هه ندۆ له ئوممه تی له وانه ی که چونه ته به هه شته وه بۆ ئه وهی پله یان به رزتر بکریته وه، شه فاعهت کردنی بۆ کۆمه لۆ له ئوممه ته که ی که ده چنه به هه شته وه به یی لپیچینه وه.

شه فاعهت کردنی بۆ ئه وانه ی کرده وه چاکه کان و کرده وه خراپه کانیان وه ک یه ک وایه؛ پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) شه فاعه تیان بۆ ده کات هه تا بچه به هه شته وه، شه فاعهت ده کات بۆ خه لکانی که فه رمانیان پۆ کراوه بچه ناو ناگری دۆزه خه وه شه فاعه تیان بۆ ده کات بۆ ئه وهی نه چنه دۆزه خه وه.

شه فاعهت کردنی بۆ هیئانه دهره وهی ئه و یه که تابه رستانه ی که تاوانبارن له ناگری دۆزه خ و شه فاعهت بۆ ده کات بۆ ئه وهی بچه به هه شته وه و ده چنه به هه شته وه.

مالئیکه‌کان و پیغمبران و شهیدگان و راستگويان و پياوچاکان و باوه‌پداران له‌گه‌ل پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) به‌شداری ده‌کن له‌م شه‌فاعت کرده‌دان^(۱).

له‌باشدا خوی گه‌وره کۆمه‌لانی له‌ناگر دهرده‌هینیت به‌بی شه‌فاعت، به‌لکو به‌هزل گه‌وره‌یی و منه‌ت و به‌خشین و سۆز و به‌زه‌یی خوی په‌روه‌دگار خۆی. هه‌روه‌ها باوه‌ریان وایه که کرده‌وه‌ی چاکه له‌قیامه‌تا شه‌فاعت ده‌کات بۆ خاوه‌نه‌کی هه‌روه‌ک پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی داوه له‌و باره‌وه ده‌فه‌رمویت:

(الصَّيَّامُ وَالْقُرْآنُ يُشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(۲).

واته: له‌قیامه‌تا رۆژوو قورئان شه‌فاعت ده‌کن بۆ به‌نده.

کافر و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران؛ شه‌فاعه‌تیان بۆ ناكری به‌پتی ئه‌م ئایه‌ته:

﴿وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِسْرٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ سورة غافر: ۱۸.

واته: ئه‌وان له‌پۆژه نزیکه‌که (قیامه‌ت) بترسینه، له‌و کاته‌ی ده‌لکان (له‌ترسا) که‌شتونه‌ته گه‌روو هه‌موو پێش ده‌خۆنه‌وه، سته‌مکاران نه‌هیچ دۆستێکیان هه‌یه و نه‌تکاکاریک به‌گوئی بکریته.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَننَعُمُهُمْ شَفْعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ سورة المدثر: ۴۸.

واته: نیت تکی تکاکاران هه‌ی قازانجێکتان پێ ناگه‌یه‌نیت.

(۱) - ویشتر هه‌له‌ الشفاعه‌ شرطان: الأول: إذن الله تعالى لي الشفاعه، لقوله: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ سورة البقرة: ۲۵۵. الثاني: رضا الله تعالى عن الشافع والمشفوع له، لقوله: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ رَضِيَ﴾ سورة الأنبياء: الآية، ۲۸. وقد جمع الله تعالى شروط الشفاعه في قوله سبحانه: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُفِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ سورة النجم: الآية، ۲۶.

(۲) - انظر: (صحيح الجامع الصغير) للألباني، برقم: (۳۸۸۲).

له‌روژی دوایی دا مردن ده‌هینریت؛ سه‌رده‌بریت هه‌روه‌ک پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی داوه له‌فرموده‌ی راست و دروستدا.

گه‌وره‌ترین ناز و نیعمه‌تی که‌خوای گه‌وره ده‌بیه‌خشی به‌خه‌لکی به‌هه‌شت، نه‌وه‌ی که‌زیاتر خه‌لکانی ناگر پی‌ی سه‌غله‌ت ده‌بن و خه‌فته‌ی پی‌ی ده‌خون مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی و نه‌پانه‌وه‌ی ژبانی دواپۆژه، مردن فرمانتیکی نادیار معنه‌ویه و هه‌ستی پی‌ی ناگریت به‌بینن، به‌لام خوای گه‌وره ده‌یکاته شتیکی به‌رجه‌سته و بینراو له‌نتوان به‌هه‌شت و ناگردا سه‌رده‌بریت، پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت:

(إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ، وَصَارَ أَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ، أُجِيَ بِالْمَوْتِ حَتَّى يُعْمَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ثُمَّ يُذْبَحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! لَا مَوْتَ. وَيَا أَهْلَ النَّارِ! لَا مَوْتَ، فَيُرْزَادُ أَهْلَ الْجَنَّةِ قُرْحًا إِلَى قُرْحِهِمْ، وَيُرْزَادُ أَهْلَ النَّارِ حُرْنًا إِلَى حُرْنِهِمْ)^(۱).

واته: کاتی که‌خه‌لکی به‌هه‌شت چوونه به‌هه‌شته‌وه، خه‌لکی ناگریش چوونه ناگه‌روه، مردن ده‌هینریت له‌نتوان به‌هه‌شت و ناگردا داده‌نریت؛ له‌پاشدا به‌به‌رچاوی خه‌لکه‌وه سه‌رده‌بریت، ئینجا جاپده‌رێک جاپ ده‌دات و ده‌لی: ئه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت! ئیتیر مردن نه‌ما، ئه‌ی خه‌لکی ناگر! ئیتیر مردن نه‌ما؛ ئیتیر خه‌لکی به‌هه‌شت زیاتر هه‌ست به‌خۆشی و شادی ده‌کن شادی له‌دوای شادی، خه‌لکی ناگریش زیاتر دلته‌نگ و خه‌فته‌بار ده‌بن خه‌فته‌باری له‌دوای خه‌فته‌باری.

پایه‌ی شه‌شم

باومر‌هینان به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر^(١).

ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه: بیروباوه‌ریان وایه به‌بیروباوه‌ریکی جیگیر و ته‌واو که هیچ گومان و دودلی‌کی تیدا نیه که هه‌موو چاکه‌و خراپه‌یه له‌م بوونه‌وه‌ردا به قه‌زاو قه‌ده‌ری خوای په‌روه‌ردگار، خوای گه‌وره‌ توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا هه‌یه، هه‌ر شتی‌ ویستی له‌سه‌ری بی‌ ده‌یکات و که‌س ناتوانی‌ ریگری لی‌ بکات، ئه‌وه‌ی بیه‌وی ده‌یکات؛ هه‌موو شتی‌ به‌ ویست و خواست و بپیار و پلان و به‌پیره‌بردن و توانای ئه‌وه؛ هیچ شتی‌ له‌ خواست و فه‌رمان و تواناو ئه‌ندازه‌ بو‌دانانی ئه‌و ده‌رناییت پاک و بی‌گه‌ردی بۆ خوا.

خوای گه‌وره‌ زانیاری ده‌رباره‌ی هه‌موو شتی‌ک هه‌یه که بووه، هه‌رشتیک که ده‌بی‌ له‌ شته‌کان پیش ئه‌وه‌ی ئه‌و شته‌ بییت هه‌ر له‌ گه‌رنه‌وه‌ واته له‌ ئه‌زه‌له‌وه، هه‌ر شتی‌ک که روده‌دات خوای په‌روه‌ردگار زانیاری ده‌رباره‌ی هه‌یه کاته‌کانیشیان زانراوه‌ لای ئه‌زانی‌ چ کاتی‌ک روده‌ده‌ن، له‌سه‌ر چی سیفه‌ت و شیوه‌یه‌کی دیاریکراو و تاییه‌ته‌ خوای گه‌وره‌ زانیاری ده‌رباره‌ی هه‌یه، ئه‌و شته‌ روده‌دات به‌ گۆیره‌ی ئه‌وه‌ی خوای په‌روه‌ردگار ئه‌ندازه‌ی بۆ داناوه‌.

خوای په‌روه‌ردگار بۆ هه‌رچی (مقادیر) ئه‌ندازه‌دانانیک ئه‌ندازه‌و بپێکی بۆ داناوه‌ بۆ هه‌موو شتی‌ک له‌ بوونه‌وه‌ردا که بوونه به‌ گۆیره‌ی ئه‌وه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار زانیاری له‌سه‌ری هه‌یه پیشوه‌خت، به‌و شیوه‌یه‌ی که حیکمه‌ت و دانایی په‌روه‌ردگار پێویستی کردووه‌ به‌و شیوه‌یه‌ ده‌بی‌ت، زانیاری هه‌یه ده‌رباره‌ی ئه‌حوال و بارودۆخی به‌نده‌کانی پیش ئه‌وه‌ی که دروستیان بکات، زانیاری هه‌یه ده‌رباره‌ی

(١) - قضاء والقدر: واته‌ بپارێدان و ئه‌ندازه‌ بۆ دانان.

رۆزبیا و کاتی مردن و ئاکامیان و کرده و هکانیان، زانیاری ههیه دهرباره ئه وهی که توشیان ده بیئت و دیته رییان له کامه رانی خۆشه ختی و نه گبه تی و نه هه مه تی، جگه له مانهش له کاروباره کانی بهنده کالان، سه رجه م ئه و زانیارییه ئه ی که ههیه تی نوسیوه؛ هه مو شتیکی نوێ و داهێنراو له زانیاری و توانا و بیست و خواست و بریاری ئه وه وه دهرده چیت پاک و بیگه ردی بۆ خوا.

بوختی هه سه نه مه یه: (قه ده ر) نه ندازه بۆدانان زانستی خوا پیتی خوا پیتی که وتوه واته پیت ئه وه ی که رویدات خوی گه وه شاره زایی له باره یه وه هه یه، له سه ر ئه و شاره زاییه قه لم نوسیویه تیه وه، له وه ی که هه یه له بوون هه تا ئه و کاته ی که په روه دگار ویستی لێیه تی که ببی هه تا هه تایی، بۆیه پتیویسته له سه ر باوه پدار خۆبه ده ست وه دانیکی ته وا و ملکه چیه کی په های هه بیئت بۆ خوا دهرباره ی مه سه له ی قه ده ر؛ له به ر ئه وه قه ده ر نادیار (غیب) ه، بناغه ی نادیار (غیب) یش له سه ر خۆبه ده ست وه دانه، خوی گه وه ده فهرمویت:

﴿سُئِنَّا اللَّهُ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُهُمْ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ سورة الاحزاب: ۳۸.

واته: باوو ریگای (دانراوی) خوی له ناو پیغه مه رانی له مه و پیتشدا، فهرمانی خواش بریاریکی بریار دراوه.

هه ره وه ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ كَلَّمْتُ شَيْءًا فَفَعَلَهُ نَقْدِرُ﴾ سورة الفرقان: ۲.

واته: هه موو شتیکی له نه بوونه وه به دیه پیتا و نه ندازه گیری ته واویشی بۆ کرد.

ده فهرمویت: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ سورة القمر: ۴۹.

واته: ئێمه هه موو شتیکیان به نه ندازه به دیه پیتاوه.

پیتغه مه بری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: (لا یؤمن عتد حقی یؤمن بالقدر خیر وشره، وحق یعلم ان ما اصابه لم یکن لیخطئه، وان ما اخطاه لم یکن لیصیه)^(۱).

واته: به‌نده ئیمانی نیه هه‌تا باوه‌پی ته‌واو به قه‌ده‌ری خوای گه‌وره دینیت به خیر و شه‌ریه‌وه، هه‌تا به ته‌واوی ده‌زانیته که ئه‌وه‌ی توشی بووه و به‌ریکه‌وتوره بۆ ئه‌وه نه‌بووه توشی نه‌بیته، ئه‌وه‌شی توشی نه‌بووه بۆ ئه‌وه نه‌بووه که توشی نه‌بیته.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌پیان وایه که باوه‌په‌یتان به قه‌ده‌ر نایه‌ته‌جی و ته‌واو نابیت به‌م چواره نه‌بیته، که ناسراوه به: پله‌کانی قه‌ده‌ر، یان پایه‌و کۆله‌کانی قه‌ده‌ر، ئهم چوار پایه ده‌روازه‌یه‌کی راست و دروستن بۆ تیگه‌پشتن له باسه‌کانی قه‌ده‌ر، باوه‌په‌یتان به قه‌ده‌ر نایه‌ته‌جی و ته‌واو نابیت ته‌نها به به‌جیه‌یتانی هه‌موو پایه‌کانی نه‌بیته و به‌و شیوه راست و دروسته نه‌بیته که خوای گه‌وره پیتی رازی یه؛ له‌به‌رئه‌وه ئه‌و چوار پایه ته‌واوکه‌ری یه‌کترن و هه‌ندیکیان وابسته‌ی هه‌ندیکیان؛ ئه‌وه‌ی دانی نا به سه‌رحه‌میاندا ئه‌وه باوه‌پی به قه‌ده‌ر ته‌واوه، هه‌ر که‌سی یه‌کێکێانی لی که‌م بکات، یان شینکاری یه‌کێکێان بکات، ئه‌وه به‌پراستی شیرازه‌ی باوه‌پی به قه‌ده‌ر تێکچوه‌و باوه‌پی به قه‌ده‌ر ناته‌واوه.

پله‌ی یه‌که‌م: زانیاری خوای په‌روه‌ردگار: بریتیه له باوه‌په‌یتان به‌وه‌ی که خوای گه‌وره شاره‌زاو زانایه به هه‌موو شتی که زانیاری ده‌ری هه‌موو شتی که داوه که هه‌یه، ئه‌وه‌شی که ده‌بیته، ئه‌وه‌شی که نابیت، ئه‌که‌ر ببوایه چۆن ده‌بوو؛ به کورتی و به فراوانی، له‌خوا گوم نابێ قورسایی تو‌زقاله گه‌ردیله‌یه‌ک له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا، خوای گه‌وره زانویه‌تی دروستکراوه‌کان چی ده‌که‌ن له‌پێش دروستکردنیاندا، زانایه‌و شاره‌زایی هه‌یه ده‌رباره‌ی رۆژیان و کاتی مردنیان و ته‌کانیان و کرده‌وه‌کانیان و جۆله‌وه‌یان و هه‌کسۆکه‌وتیان، زانایه‌و شاره‌زایی هه‌یه به‌وه‌ی له به‌نده‌کانی کامه‌یان به‌خته‌وه‌ره‌و ئه‌هلی به‌هه‌شته و کامه‌یان

واته: بئگومان خوا زاناو ئاگاداره بهه موو شتيك.

واته: به دلتیاییه وه یه کم شتی که خوی گه وره دروستی کرد بریتی بوو له قه له م پیتوس، پیتی فرموو: بنوسه، وتی: چی بنوسم؟ فرمووی: قه زاو قه دری من بنوسه نه وه ی بووه نه وه ی که ده بیت هتا هتا به.

پله‌ی سَیِّم؛ خواست ویستی خَواى په‌روم‌ردگار، واته: هه‌موو شتێ که له‌م بوونه‌وه‌ردا روده‌دات به‌ خواست و ویستی خَواى گه‌وره‌ روده‌دات له‌نیوان سۆز و به‌زه‌یی و کاربه‌جیی و حیکمه‌تی خۆی، ئه‌وه‌ی بیه‌وئێ رینماییی ده‌کات به‌ سۆز و به‌زه‌یی خۆی، ئه‌وه‌ی بیه‌وئێ گوم‌پای ده‌کات به‌ کاربه‌جیی و حیکمه‌تی خۆی، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یکات پرسپاری لێ ناکرێ له‌به‌ر ته‌واویی و کاربه‌جیی و حیکمه‌تی و ده‌سه‌لاتی، به‌لکو سه‌رجه‌م به‌نده‌کان پرسپاریان لێ ده‌کریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یکن، بێگومان ئه‌مه‌ش رێک و ته‌بایه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و زانیارییه‌ پێشوه‌خته‌ی که خَواى گه‌وره‌ هه‌یه‌تی و نواسراوه‌ له‌ (لوح المحفوظ) داو تو‌مار کراوه‌، ویستی خَواى گه‌وره‌ جییه‌جی بووه‌، ده‌سه‌لاتی گشتگیره‌، ئه‌وه‌ی خَواى گه‌وره‌ خواست و ویستی له‌سه‌ری بووه‌، ئه‌وه‌ی خواست و ویستی له‌سه‌ری نه‌بووه‌ نابیت، هه‌چ شتێ ناتوانی له‌ خواست و ویستی خَواى گه‌وره‌ ده‌رچیت، هه‌روه‌ک له‌م نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ سورة النکور: ۲۹.

واته: ئێوه‌ ئاره‌زووی ئیسیقامه‌ ناکن، مه‌گه‌ر کاتی که په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان ئاره‌زووی بکات.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلِّهَا بَيْنَ اصْبَعَيْنِ مِنْ اصْبَاعِ الرَّحْمَنِ؛ كَقَلْبٍ وَاحِدٍ؛ يُصَرِّفُهُ حَيْثُ يَشَاءُ)^(۱).

واته: بێگومان دله‌کانی هه‌موو نه‌وه‌کانی ئاده‌م وه‌ک یه‌ک دله‌ وان له‌نیوان دوو په‌نجه‌ له‌ په‌نجه‌کانی په‌روه‌ردگاردا، چۆن بیه‌وئێ هه‌لیان ده‌سه‌رپێنێ.

بلہی چوارہم؛ دروستکردن؛ بریتیه باوہ پھینانی تہ او بہ وہی کہ ہرچی لہم
 بوونہ و ہرہ دایہ بہ خوی و جولہ و سیفہ تہ وہ لہ لایہ ن خوی گہ و رہ و ہ دروستکراوہ،
 ہیچ پەرہ دگار یئک تری بہ ہق نیہ جگہ لہ (اللہ)، جگہ لہ (اللہ)
 ہموو شتی لہ نہ بوونہ و ہ بہ دیہینراوہ، بہ ہیچ شتوہ بہ پیتشتہر بوونی نہ بووہ، ہر
 خوی گہ و رہ بہ دیہینتری ہموو کار یئک و بہ دیہینتری بگہ کہ شہ تی، ہرہ و ہا
 بہ دیہینتری ہموو جولانہ و ہ یک و نہ و جولہ یہ یہ ش کہ کردوہ تی، ہر شتی کہ
 لہم بوون و بوونہ و ہرہ دا رونادات نیلا خوی گہ و رہ دروستکاریہ تی؛ پاک و بیگہری
 بق خوی بہرز و بلند.

خوی پاک و بیگہرد دہ فرمویٹ: ﴿وَلَقَدْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رَءَاهُ قَدِيرًا﴾ سورة الفرقان: ۲.

واتہ: خوا ہموو شتیکی دروستکردوہ و بہ مہزہ ندہ مہزہ ندہی کردوہ.

بہ راستی خوی گہ و رہ دروستکری تاک و تہ نیای ہموو بوون و
 بہ دیہینراویک، بہ دیہینتری ہموو شتیکہ بہ بی نہ وہی بلئی بیجگہ لہ وہ، جگہ لہ
 (اللہ) ہیچ بہ دیہینراویک و پەرہ دگار یئک تری بہ ہق نیہ، خوی گہ و رہ
 دہ فرمویٹ:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ سورة الزمر: ۶۲.

واتہ: خوا دروستکاری ہموو شتیکہ و خوی بہ سہر ہموو شتیکیا چاودیر و
 سہرکارہ.

ہرہ و ہا دہ فرمویٹ:

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ سورة غافر: ۶۲.

واتہ: نہ مہ بہ خوی پەرہ دگاری نیوہ دروستکاری ہموو شتیکہ.

دہ فرمویٹ:

﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يُرْزُقُكُمْ﴾ سورة فاطر: ۳.

واته: نایا جگه له خوا دروستکاریکی تر ههیه که رۆزیتان بدات.
 خوی پاک و بێگهرد؛ دروستکاری بهندهکان و کاروکردهوهکانیشیان، هه
 شتێک که روودهدات له م بونه وهره دا له چاکه و خراپه، له باوه رهیئان و بێ باوه رهی،
 له گوێپایه ئی کردن و سه رپێچی کردن هه ره مووی به ویستی خوی گه وره بووه و،
 نه و خۆی نه دانه ی بۆ دانه و دروستیشی کردوه، خوی گه وره ده فره مویت:

﴿وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِرَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ سورة یونس: ۱۰۰.

واته: بۆ هیچ که سیکی نی یه که به روا بێنی مه گه ره به ویستی خوا.

هه ره وها ده فره مویت:

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَكَ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكَ﴾ سورة التوبة: ۵۱.

واته: (ئه ی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم)) بلی هه چمان تووش نابیت بێجگه
 له وه ی که خوا نووسیویه تی بۆمان.

ده فره مویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ سورة الصافات: ۹۶.

واته: له کاتی که دا خوا به دیه ی نه ری خۆتان و نه و بتهانه شه دروستان کردون.

نه هلی سونه و جه ماعه: باوه رپان هه به به وه ی که خوی گه وره گوێپایه ئی
 پێ خۆشه و فره مانیشی پێ ده کات، پاداشتی نه و که سانه ش ده داته وه که پێی
 هه لئه سن، سه رپێچی کردنیشی پێ ناخۆشه و رێگریشی لی ده کات، تۆله ده سینێ
 له و که سانه ی که پێی هه لئه سن، رێنمایی هه رکه سی ده کات به فه زل و منه تی
 خۆی، هه رکه سیکیشی بوێ گومرای ده کات به دابه ره وه ی و کاربه جێی و
 حیکمه تی خۆی، خوی گه وره ده فره مویت:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَى لِكُفْرِكُمْ وَلَ تَزِرُ

وَأَزِيرُهُ وُزْرَهُ أُخْرَى﴾ سورة الزمر: ۷.

واته: نه‌گه‌ر ئیوه بی باوه‌پین ئه‌وه بی‌گومان خوا بی نیازه له‌ئیه و رازی نه به بی باوه‌پی بق به‌نده‌کانی، نه‌گه‌ر سوپاسی خوا بکن (که‌ردن که‌ج بن) به‌وه لی‌تان رازی ده‌بیت، هیچ گونا‌مباری گونا‌می که‌سیکی تره‌لنا‌گریت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾ سورة الحجرات: ۷

واته: زۆر چاک بزانی که بی‌گومان پی‌غه‌مبه‌ری خوا له ناوتان‌دایه، نه‌گه‌ر به‌گویتی ئیوه‌ی بک‌ردایه له‌زۆری‌ک له‌کاره‌کاندا تووشی نا‌په‌حه‌تی ده‌بون، به‌لام خوا ئیمانی لاتان خۆشه‌ویست کردوه و له‌دل‌تاندا (شیرین و) پاراوه‌ی کردوه، بێ‌زداو و نا‌شیرینی کردوه له‌لاتان بی باوه‌پی و تاوان و سه‌رپێچی فه‌رمانی خوا، هه‌ر ئه‌وانه‌ن شاره‌زاو له‌سه‌ر پێ‌بازی راستن.

ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خ‌وای گه‌وره گوم‌پای بکات هیچ بیانو به‌لگه‌و به‌هانه‌یه‌کی نیه، چونکه خ‌وای گه‌وره بۆیه پی‌غه‌مبه‌رانی ناردوه بق ئه‌وه‌ی که‌س به‌لگه‌ی نه‌مینی و بیانویان بپ‌یت، خوا گه‌وره کرده‌وه‌ی به‌نده ده‌داته پاڵ به‌نده خۆی و به‌ده‌سته‌پێ‌تانی له‌لایه‌ن به‌نده خۆیه‌وه‌یه‌تی، داوای شتیکی لی نا‌کا مه‌گه‌ر به ئه‌ندازه‌ی توانای خۆی، هه‌روه‌ک له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویت:

﴿الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾ سورة غافر: ۱۷.

واته: ئه‌م‌ڕۆ هه‌موو که‌س پاداشت یاسزا ده‌دری‌ته‌وه به‌گو‌ی‌ده‌ی ئه‌وه‌ی کردویه‌تی، ئه‌م‌ڕۆ سته‌م کردن نیه (له‌که‌س).

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا﴾ سورة الإنسان: ۲.

واته: بیه‌گومان ئیعه رین‌نومینان کرد بق راسته‌پی، سایا سوپاس گوزاره، وه‌یا ناسوپاس و سه‌پله.

﴿لَيْسَ يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ سورة النساء: ۱۶۵.

واته: تا هیچ به‌لگو و بیانویه‌ک بق نه‌و خه‌لکه نه‌مینئ له‌لای خوا.

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ سورة البقرة: ۲۸۶.

واته: خوا داوا له هیچ که‌سیک ناکات مه‌گر به نه‌ندازه‌ی توانای خوئ.

﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ سورة الکهف: ۲۹.

واته: جا مه‌رکه‌سی ده‌یه‌وئیت با باوه‌پیینئ و، مه‌رکه‌س ده‌یه‌وئیت با کافر بیئت.

نه‌له‌ی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌ریان وایه که له هیچ رویه‌که‌وه کاری شه‌پ و خراپه و ناشایسته نادرئته پال خوای گه‌وره، نه زاتی، نه سیفاتی، نه کرداری، نه‌مه‌ش له‌به‌ر که‌مالی و ته‌وایی و سیفاتی و سۆزو به‌زیی و دادپه‌روه‌ی؛ چونکه خوای گه‌وره فه‌رمانی کردوه به رینمایی و خیر و چاکه و چاکه‌کاری، ریگری و نه‌هی کردوه له شه‌پو خراپه و کوفر و گومرایی و سه‌رپنجی کردن، بیگومان کاروکرده‌وه‌ی خراپه به کاره‌جئی و حکمه‌تی بی کوتایی و، ویست و خواستی خوئ ده‌بی که جیبه‌جی بووه، به‌لام پیشی رازی نیه، به‌لکو له‌لایه‌ن به‌نده‌کان خۆپانه‌وه‌یه؛ پاک و بیگه‌ردی بق خوا.

﴿مَا أَصَابَكُمْ مِنْ حَسَنَةٍ فَرِئَ اللَّهُ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ سَيِّئَةٍ فَرِئَ نَفْسُكَ﴾ سورة النساء: ۷۹.

واته: هر چاکه‌یه‌کت تروش بوو نه‌وه له‌خواوه‌یه، هر خراپه‌یه‌کت تروش بوو

نه‌وه له‌خۆته‌وه‌یه.

خوای گه‌وره پاک و بی گه‌رده له‌مه‌موو ستم کردنیک، به‌دادپه‌روه‌ری ره‌ها ناسراوه؛ به نه‌ندازه‌ی توژقاله گه‌ردیله‌یه ستم له دروستکاره‌وکانی ناکات، سه‌رجه‌م کاره‌کانی ره‌حه‌مت و راست و دادپه‌روه‌رانه‌ن.

خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿وَمَا أَنَا بِظَلَمِرٍ لِّبَدٍ﴾ سورة ق: ۲۹.

واته: من هیچ جوره ستمیک له بنده کانم ناکم.

هه روه ها دهفه رمویت: ﴿وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ سورة الکهف: ۴۹.

واته: په روه ردگارت ستم له کهس ناکات.

دهفه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ شَيْئًا دَرَقًا﴾ سورة النساء: ۴۰.

واته: به راستی خوا به نه ندازه ی گه ردیله یه ستم ناکات.

خوای گه وره پرسپاری لی ناکریت له هر کاریک که ده یکات: به به لگی نه م

ثایه ته: ﴿لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ سورة الانبیاء: ۲۳.

واته: (پرسپاری لی ناکریت) (ره خنهی لی ناگیر) له هر کاریک که ده یکات، به لām

نه وان (ئاده میزاد) پرسپاریان لی ده کری.

نه هلی سوننه و چه ماعه:

باوه بیان وایه که خوای گه وره به دیینه ری ئاده میزاد خوای و کرده وه کانیه تی،

به لām حه ز و ئاره زو ویست و خواست و تواناو هه لئاردنی پی به خشیوه بق نه وهی

کاروکرده وه کانی له خویه وه سه رچاوه بگرن به شیوه یه کی هه قیقی نه ک

به شیوه یه کی مه جازی، له پاشدا عه قل و هوشی پی به خشیوه بق نه وهی چاکه و

خرابه ی پی لیک جیاباکانه وه، لیبیچینه وهی له گه ل ناکریت مه گه له سر نه و

کاروکرده وانه ی که به ویست و ئاره زو ئیختیاری خوای نه نجامی داو، مژوؤ زور

لیکراو نیه واته به زور کاروکرده وهی پی ناکریت، به لگو خاوه نی حه ز و ئاره زو

ویست و ئیختیار و هه لئاردنی خویه تی؛ خوای بیروباوه پ و کاروکرده وه کانی

هه لده بیژری، نه وهنده هه یه که حه ز و ئاره زو ویستی نه و شویکنه و ته ی ویستی

خوای گه وره ده، سه رجه م نه و شتانه ی که خوای گه وره ده یویت نه نجامیان بدات

ده یانکات نه وهی که ویستی لئی بیت ده بیت، نه وانه ش که نه یویت نه نجامیان

بدات نایانکات نه‌وی که ویستی لئی نه‌بیّت نابیّت، خوی گه‌وره دروستکاری کرده‌وی به‌نده‌گانه، هرچه‌نده به‌ه‌قیقه‌ت خویان نه‌نجامده‌ری خیر و چاکر خراپ‌ن؛ چونکه کرده‌گانیان له‌پووی دروستکردن و برپار و نه‌ندازه بۆدانانه‌کی له‌لاین خواویه، نه‌نجامدان و به‌ده‌سته‌پنانیان له‌لاین به‌نده‌وه‌یه.

خوی گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۖ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ سورة الکویر: ۲۸ - ۲۹.

واته: بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که بیان‌ه‌وی به‌پیتی راست دا بپۆن له‌نیوه. نیوه ئاره‌زوو (ی ریتی راست) ناکن مه‌گه‌ر کاتیک که په‌روه‌دگاری جیهانه‌کان بیه‌ویت. هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ سورة القصص: ۶۸.

واته: په‌روه‌دگارت (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) نه‌وی بیه‌وی دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بۆتیی، (خه‌لکی) هه‌لبۆاردنیان بۆ نیه (له‌کاری خوادا)، خوا پاک و بی‌گه‌رد و به‌رز و بلند له‌وه‌ی که ده‌یکه‌نه هاویه‌شی.

پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُيِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَلَا نَتَّكِلُ عَلَى كِتَابِنَا، وَتَدْعُ الْقَعْلَ؟ قَالَ: (اعْمَلُوا فَعَلٌ مَيْسَرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ، أَمَا مِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَيُيسَّرُ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاةِ فَيُيسَّرُ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاةِ)^(۱). ثُمَّ قَرَأَ: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۖ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۖ﴾

فَتُيسَّرُ لَهُ الْيُسْرَى ۖ﴾ سورة الليل: ۵ - ۷.

واته: هه‌چ که‌سیک له‌نیوه نیه ئیلا شوینی لای خوی گه‌وره نوسراوه له‌به‌ه‌شتدا یان له‌دوزخدا، وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)!

نیتر بۆ کاربگین، ثایا بۆ پالی لی ندهینه وه و خۆمان ندهینه دهست قه دهه؟
 هه رموی: (کاربگین، چونکه هه رکه سیک خوی گه وه کاری بۆ ئاسان دهکات بۆ
 ئه و شویتهی که بۆی دروستکراوه، به خته وه ران کاریان بۆ ئاسان دهکات بۆ کاری
 به خته وه ران و، به دبەختان کاریان بۆ ئاسان دهکات بۆ کاری به دبەختان) له پاشدا
 ئه م ئایه تهی خوینده وه:

﴿ فَأَمَّا أَنْعَمَ وَالْفَنِّ ۝ وَصَدَقَ الْحَقُّ ۝ قَسِيرُهُ لِيَسْرَى ۝ ﴾ سورة اللیل: ۵ - ۷ .

واته: هه رکه سیک ببه خشیت و خاوه ن ته قوا بیت و ئیمان به ربیازی پاکي
 ئیسلام بهینتی، کارناسانی دهکین بۆ ریگی ئاسان و حه وانه وه، هه رکه سیکیش
 چروکی بکات و هه ولی ده وله مهندي بدات و ریگی چاکی ئیسلام به درق بزانیته،
 ریگی سهخت و مهینه تی بۆ دهکینه وه.

خوی گه وه به ره ره چی هاوبهش بۆ خوا دانه رانی دایه وه له کاتی که
 کاره کانیان به لگه یان به قه ده ره ده مهینایه وه، به م ئایه ته:

﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
 كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى دَاوُودَ آسَأْنَا ۝ ﴾ سورة الأنعام: ۱۴۸ .

واته: ئه وانه ی که هاوبهشیان بۆ خوا دانا بوو له مه و دوا ده لێن: ئه گه ر خوا
 بیویستایه ئیتمه و باوو باپیرانمان هاوبه شمان (بۆخوا) دانه ده نا، هه چ شتی کمان
 حه رام نده کرد، هه ر به و شیه یه ئه وانه ی پێش ئه مانیش درو یان کرد هه تا سزاو
 تۆله ی ئیتمه یان چه شت.

خوی گه وه به ره ره چی درو کانیانی دایه وه، به م ئایه ته:

﴿ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۝ ﴾

سورة الأنعام: ۱۴۸ .

واته (نهی موحه محمد (صلی الله علیه وسلم)) بلای ثایا هیچ زانیاریه کتان لایه
تا دهری بخه بزمان و دهری بېرن، نیوه شوینی هیچ شتیګ ناکه ون بیجګه
له گومان و نیوه هر له خوتانه وه به گوتره شت ده لاین.

نه هلی سوننه و جه ماعه:

باوه بیان وایه که قه دهری خوی گوره نه پنیه که له نه پنیه کانی له نار
دروستکراوه کانیدا، که سی لی ناگادار نه کردوته نه مه لایکه به له مه لایکه
نزیکه کان، نه په یامبه ریکی نیردراو، هیچ که سی نایزانی و په ی پی نابات مه گور
له دوی رودانی، زور قولونه وه و زوچون و تیروانیی زور تیدا گومراییه: له به نه وه ی
خوی گوره زانستی قه دهری له به نده کانی خوی شار دوته وه، ریگری کردوه که
له به به سستی بګن، خوی گوره ده فرمویت: ﴿لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ﴾ سورة
الانبیاء: ۲۳.

واته: (خوا) پرسپاری لی ناکریت (ره خنه ی لی ناگری) له هر کاریک که ده یکات،
به لام نه وان (ثاده میزاد) پرسپاریان لی ده کری.

نه هلی سوننه و جه ماعه:

به ته وای خویان داوه به ده سته وه، به ده سته وه دانیکي ره ها بق نه م فرموده ی
خوی گوره: ﴿قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ فَإِذَا هُوَ لَآتٍ أَلْقُوا الْقَوَارِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ النساء: ۷۸.

واته: (نهی موحه محمد (صلی الله علیه وسلم)) بلای: همووی له لایه ن خواوه یه،
نه وه نه و خه لکه چی یانه؟ وه کو له هیچ قسه یه ک تی نه گن وایه.

هره وه ها نه م نایه ته ی سهره وه ده که نه به لګه بق نه وانه ی که له وه دا
پیچه وانه یانن.

هرکس باوه پی راست و دروستی هه بو به قه دهر وه چن سوله فی صالح
باوه بیان پی هه بووه له هاوه لان و شوینکه وتوان و شوینکه وتوانیان له چاکه دا،

ئه‌وکاته به‌نده ده‌بیته خواپه‌رستیکی راسته‌قینه؛ جا ئه‌وانه له‌گه‌ل که‌سانێکن که
خوا به‌هره‌ی پشتوو به‌سه‌ریاندا له‌ پێغه‌مبه‌ران و پاستگۆیان و شه‌هیدان و
پیاوچاکان، ئه‌وه‌نده‌یان به‌سه‌ له‌ به‌خته‌وه‌ری که‌ هاوێی و هاوه‌لی ئه‌وانه‌ن.

بنچینه‌ی دووهم

ناوبراوه‌گانی باوه‌په‌یتان له‌لای نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه

له بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح، نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه؛ ئه‌مه‌یه که باوه‌په‌یتان بریتیه له: وته‌کرده‌وه، زیاد ده‌کات و که‌میش ده‌کات. واته بریتیه له: (باوه‌پ پێ بوون به‌دڵ و، وتن به‌زمان و کرده‌وه به ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته؛ به گوێپایه‌تی و چاکه‌کردن زیاد ده‌کات، به تاوان و سه‌رپێچی و بێ گوێی که‌م ده‌کات)^(۱).

یان بریتیه له:

* وته‌و گوفتاری دڵ و وته‌و گوفتاری زمان.

* کرده‌وه‌ی دڵ و ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته.

* کرده‌وه‌ی دڵ: بریتیه له باوه‌پ پێ کردنی و به‌راست خستنه‌وه‌ی و ددان پێ‌دانی و، دانیایی.

وه وته‌و گوفتاری زمان بریتیه له: شایه‌تومان هه‌یتان به زمان و دان پێ‌داتان به پێ‌ویسته‌کانیاندا.

(۱) - الإيمان: لغة التصديق وإظهار الخضوع والإقرار. وشرعاً: جميع الطاعات الباطنة والظاهرة؛ فالباطنة: كأعمال القلب وهو تصديق القلب، والظاهرة؛ هي أفعال البدن من الواجبات والمندوبات. وملخصه: هو ما وقر في القلب وصدق العمل، وبدت ثمراته واضحة في امتثال أوامر الله والابتعاد عن نواهيه؛ فإذا تجرد العلم عن العمل؛ فلا فائدة فيه، ولو كان العلم المجرد عن العمل ينفع أحداً لنفع إبليس - لعنه الله - فقد كان يعرف أن الله واحد لا شريك له، وأن مصيره لا شك إليه؛ لكن حين صدر إليه الأمر من الله تعالى: أن اسجد لآدم، أبي واستكبر وكان من الكافرين، ولم يشفع له علمه بالوحدانية والربوبية؛ لأنه لم يحقق توحيد العبادة الذي من أجلها خلق الله الخلق؛ إذن فالتصديق المجزؤ عن العمل لا قيمة له عند رب العالمين! فهذا هو فهم أئمة السلف لحقيقة الإيمان. وأعلم أن الإيمان لم يأت في القرآن مجرداً عن العمل؛ بل عطف عليه العمل الصالح في كثير من الآيات والأحاديث. وهذا من باب العطف الخاص على عام، أو بعض على الكل، وذلك للتأكيد على الأعمال الصالحة.

* کردهوی دل بریتیه له: نیهت و خۆبه دهسته وه دان و تهسلیم بوون و،
نیخلاص و ملکهچ کردن و هیواو ئومیدو، ملدان و گەردن کهچی و پابه ندبوون و
خۆشه ویستی کردهوه چاکه کان و خواست و ویست و ئیراده.
کردهوه کانی ئەندامه کانی جهسته بریتیه له: به جیهتانی فه رمانه کان و،
وازهتیان و دورکه وتنه وه له قه دهغه کراوه کان.

کهواته باوه پهتیان بریتیه له: باوه پپی بوون و وته و کردهوه؛ به گوپرایه لی و
چاکه کردن زیاد دهکات، به تاوان و سه ریچی و بی گوپی کهم دهکات، جا
هرکه سیک سه رجهم ئەمانه به پیکوپیکی جیه جی بکات؛ ئەوه باوه پهتانه کهی
تهواو کردوه، ئەوهی دوان له وانه جیه جی بکات به بی سیهم ئەوه باوه پی راست
و دروست نیه، چونکه کردهوه له لای ئەهلی سوننه و جهماعه به شیکه له
باوه پهتیان، دهچیته ناو بازنه ی ناوبراوه کانی باوه پهتانه وه، باوه پهتانی بی
کردهوه راست و دروست نیه و تهواو نیه پاداشتی نیه، پیشه وایانی ئەهلی سوننه و
جهماعه له سه ر ئەم وته ته باو کۆکن و ده لێن:

(باوه پهتیان دروست نیه مه گەر به کردهوه، وته و کردهوه ییش دروست نیه
مه گەر به نیهت پاک، وته و کردهوه و نیهت پاکیش دروست نیه مه گەر ریک و ته با
بیت له گەل سوننهت و ریبازی پیغه مبه ری خوادا (صلی الله علیه وسلم))^(۱).

خوای گه وره سیفه تی بپوادارانی راسته قینه ی له قورئاندا ناوه له و که سانه ی
که باوه ریان هیناوه و کردهوه ده که ن به وه ی که باوه رپان پپی هیناوه له
بنچینه کانی دین و لقه کانی و روکش و ئاشکراو ناخ شاراوه کانی، شوینه واری ئەو

(۱) - هذه القاعدة مشهورة عن أئمة السلف الصالح - رحمهم الله - مثل: الإمام الأوزاعي، وسفيان الثوري،
والحميدي، وغيرهم، كما رواه الإمامان اللالكائي وابن بطه، وغيرها.

باوه‌په‌ئانه‌ش ره‌نگی داوه‌ته‌وه له بیروباوه‌پیان و، گوفتاره‌کانیان و، کرده‌وه
ناشکراو نه‌ئینه‌کانیاندا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ ءَايَتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴾ سورة الأنفال: ۲ - ۴.

واته: بێگومان باوه‌پدارانی راسته‌قینه که‌سانێکن که کاتی‌ک باسی خوا کراو
ناوی هێنرا دل‌یان ده‌ترسێت و ده‌هه‌ژێت، ئه‌گه‌ر ئایه‌ته‌کانی خوا بخوێنرێته‌وه
به‌سه‌ریاندا بپوایان زیاد ده‌کات و هه‌ر پشت به‌په‌روه‌ردگاری خۆیان ده‌به‌ستن.
ئه‌وانه‌ن که به‌پاستی نوێژه‌کانیان به‌جێ ده‌هێنن و له‌و رسق و پۆزیه‌ی پێمان
داوون (له‌ پێناوی خوادا) ده‌بیه‌خشن. هه‌ر ئه‌وانه‌ن بپوادارانی راسته‌قینه‌ پله‌ی
به‌رزیان بۆ هه‌یه‌ لای په‌روه‌ردگاریان و لای خۆش بوونی (تاوانه‌کانیان) و پۆزی
په‌سه‌ندو چاکیان بۆ هه‌یه‌.

خوای گه‌وره له‌ زۆر له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانه به‌رز و پیرۆزه‌که‌یدا ئیعمانه‌ئانی
له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌که‌ی چاکه‌دا نزیک کردۆته‌وه‌و گرێداوه، هه‌روه‌ک له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌دا
له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموئیت:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴾ سورة الکهف: ۱۰۷.

واته: به‌پاستی ئه‌وانه که‌ئیمان و باورپیان هێناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه
به‌هه‌شته‌کانی فیرده‌وس جێگای (میوانداری) ئه‌وانه‌.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا نَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا ﴾ سورة فصلت: ۳۰.

واته: به‌راستی نه‌وانه‌ی وتیان: خوا په‌روه‌ردگارمانه‌و له‌پاشان راست (له‌سر
 تابین) به‌رده‌وام بوون، مه‌لانیکه‌کان پۆل پۆل دینه لایان (کاتی مردن یان زیندو
 بوونه‌وه) (پیتان ده‌لین) که‌مه‌ترسن و خه‌فت مه‌خون.

﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصَّلَاةُ وَالْزَكَاةُ وَاتَّقُوا اللَّهَ تَعْلَمُونَ﴾ سورة الزمر: ۷۲.

نوره‌و نه‌و به‌هه‌شته‌یه که بۆ نیوه ماوه‌ته‌وه (پیتان دراوه) به‌هوی نه‌و
 کرده‌وانه‌وه‌ی که ده‌تانکرد.

﴿وَالْعَصْرُ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ خَسِيرٌ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 وَتَوَصَّوْا بِالْحَقِّ وَتَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾ سورة العصر: ۱-۳.

واته: سویند به‌کات، مروژ گشتی زیانبار، مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی که بوونه‌ته خاوه‌ن
 باوه‌پو کارچاک بوون و په‌کتریشیان بۆ کاری راست دنه‌داوه‌و بۆ خوگرۍ
 راسپاردوه.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ اسْتَقِمْ) ^(۱).
 واته: بلی باوه‌پم هیتاوه به‌خوای گه‌وره، پاشان به‌رده‌وام به‌له‌سری.
 هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً؛ أَعْلَاهَا شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
 وَأَدْنَاهَا إِمَامَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ) ^(۲).

واته: نیمانه‌یتان هه‌فتاو نه‌وه‌نده لقه چاک‌ترینیان وتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه،
 خوارترینی لادانی زیان و نازاریکه له‌سر ریگا، شه‌رمیش لقیکه له‌نیمانه‌یتان.

باوه‌په‌یتان و کرده‌وه هاوپیوستی په‌کن و نه‌واوکه‌ری په‌کترن و لیک
 مه‌لناوپیژن جیاناښه‌وه، کرده‌وه وینه‌و کرکوک و جه‌وه‌ری باوه‌په‌یتانه، بریتیه له
 داخوازی و پیوستیه‌کانی، نیوه‌ی مانای کرده‌وه‌یه.

(۱) - رواه مسلم .

(۲) - رواه البخاري .

نه‌له‌ی سوننه‌و جه‌ماعه؛

باوه‌پیان وایه که باوه‌په‌یتان بریتیه له وته‌و له کرده‌وه، پله‌و لقی زۆریان هه‌یه، به‌گوێراپه‌لی و چاکه‌کردن زیاد ده‌کات هه‌تا به‌ئەندازه‌ی کۆیگی لی دیت، به‌تاوان و سه‌رپه‌چی و بی‌گوئی که‌م ده‌کات هه‌تا هه‌چی نامینیت، ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ خاوه‌ن ئیمانن له‌ باوه‌په‌که‌یاندان ده‌که‌یه‌که‌ نین به‌لکو باوه‌په‌که‌یان به‌گوێره‌ی ئه‌و زانسته‌یه که‌ هه‌یانه‌ و به‌گوێره‌ی ئه‌و کرده‌وانه‌یانه‌ که‌ ده‌یکه‌ن، بۆیه‌ هه‌ندیکیان باوه‌په‌که‌یان ته‌واوتره‌ له‌هه‌ندیکێ تریان. له‌ نایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رموده‌دا چه‌ندین به‌لگه‌ هاتوه‌ له‌باره‌ی باوه‌په‌یتان که‌ زیاد ده‌کات و که‌م ده‌کات، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ سورة التوبة: ۱۲۴.

واته: کاتێ که‌ بنێدریته‌وه‌ خواره‌وه‌ سووره‌تیک (له‌قورئان)، (دوو‌په‌وه‌کان) هه‌ی وایان هه‌یه‌ ده‌لی: کام له‌ ئیوه‌ زیادێ کرد به‌م (سووره‌ته‌) باوه‌په‌ی، جا ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌پیان هه‌تانه‌و ئه‌مه‌ ئیمانیان زیاد ده‌کات (و به‌هه‌تر ده‌بی) و ئه‌وان مژده‌ به‌خشن و خوش حالن.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَيَزِدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا﴾ سورة المدثر: ۳۱.

واته: په‌رواده‌ره‌کان په‌روا که‌یان زیاد بکات.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿وَإِذَا تُلِيتَ عَلَيْهِمْ ءَايَتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ سورة الأنفال: ۲.

واته: کاتێ که‌ نایه‌ته‌کانی خوا بخوینریته‌وه‌ به‌سه‌ریاندا په‌روایان زیاد ده‌بیت و هه‌ر پشت به‌په‌روه‌ردگاری خویان ده‌به‌ستن.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ سورة الفتح: ۴.

واته: ئه‌و خوا زاتێکه ئارامی دابه‌زاندووته ناو دلی ئیمانداران تا ئیمانیان زیاد بکات له‌گه‌ل ئه‌و ئیمانه‌ی که هه‌یانه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ فَلَاحَظَهُمْ فَرَأَوْهُمُ كَرَادُهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا

اللَّهُ وَنِعْمَ الْكَافِرُونَ﴾ سورة آل عمران: ۱۷۳.

واته: ئه‌وانه‌ی که خه‌لکی پێیان ده‌ووتن به‌ پاسی خه‌لکی (بێ باوه‌ڕ) له‌شکر و کۆمه‌ڵی نوێریان کۆکردووته‌وه له‌ دژتان که‌واته‌ بترسن لێ یان، که‌چی ئه‌وان (ئیمانداران) به‌مه‌ باوه‌ڕیان زیاد بوو، وتیان: هه‌ر خوامان به‌سه‌ چه‌ند پشت پێ به‌ستراویکی چاکه‌.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت:

(مَنْ أَحَبَّ إِلَهِي وَأَبْغَضَ إِلَهِي، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنْعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ)^(۱). واته: هه‌ر که‌سێک

خۆشه‌ویستی له‌به‌ر ره‌زانه‌ندی خودا بێت، رق و کینه‌شی هه‌ر له‌به‌ر خودا بێت، بیه‌خشیت له‌ پێناوی خواو، ده‌ست بگریته‌وه له‌به‌ر خودا، ئه‌وه ئیمانی ته‌واوه‌.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت:

(مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ يَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَوْفَعُ الْإِيمَانِ)^(۲).

واته: هه‌ر که‌سێ له‌ ئێوه شتیکی نا‌ره‌وای دی با به‌زه‌بری ده‌ست و هێزی بازووی بی‌گۆڕیت، جا نه‌گه‌ر به‌ده‌ست نه‌یتوانی به‌زمان و به‌ ئامۆزگاری بی‌گۆڕی، نه‌گه‌ر به‌زمانیش نه‌یتوانی به‌دل پێی ناخۆش بێ، ئه‌مه‌ش لاوازی ئیمانه‌.

(۱) - صحیح سنن ابی داود: للألبانی.

(۲) - رواه مسلم.

هاوه‌له به‌پێژه‌كان ره‌زای خوایان لێ بێ هه‌ر به‌م شێوه‌یه‌ فێری باوه‌په‌یتان بوون، به‌و شێوه‌یه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) تێگه‌یشتن كه باوه‌په‌یتان بریتیه‌ له‌ بیروباوه‌ڕ و وته‌و كرده‌وه، به‌ كرده‌وه‌كانی دڵ و نه‌ندامه‌كانی جه‌سته‌و وته‌ی زمان زیاد ده‌كات؛ وه‌ك گوێزپایه‌لی كردن و نه‌نجامدانی په‌رسته‌شه‌كان، هه‌روه‌ها به‌ كرده‌وه‌كانی دڵ و نه‌ندامه‌كانی جه‌سته‌و وته‌ی زمان كه‌م ده‌كات؛ وه‌ك نه‌نجامدانی كرده‌وه‌ حه‌رامه‌كان و خراپه‌كان و سه‌رپێچی كردن، خاوه‌نه‌كانیان وه‌ك یه‌ك نین؛ هه‌ندێكیان به‌قه‌رمانی خوا پێشكه‌وتوون به‌هۆی چاكه‌كانیان‌وه، هه‌ندێكیان مام ناوه‌ندین، هه‌ندێكیشیان سته‌مكارن له‌خودی خۆیان، هه‌ندێكیان چاكه‌كارن، هه‌ندێكیان باوه‌پدارن، هه‌ندێكیان موسوڵمانن، له‌لای خوای گه‌وره‌ یه‌كسان نین؛ به‌لكو خوا فه‌زلی هه‌ندێكیانی داوه‌ به‌سه‌ر هه‌ندێكیاند، هه‌ندێكیانی چه‌ند پله‌ به‌رزكردۆته‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌ندێکی تریاندا.

ئه‌مه‌ری باوه‌پداران‌ه‌لی كۆپی (أبو طالب) ره‌زای خوای لێ بێ ده‌لێت: (الصَّبْرُ مِنَ الْإِيمَانِ بِمَثَلَةِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ، مَنْ لَا صَبْرَ لَهُ لَا إِيمَانَ لَهُ)^(۱). واته‌: شوێنی ئارامگرتن له‌ باوه‌په‌یتاندا وه‌ك شوێنی سه‌ره‌ له‌ جه‌سته‌دا وه‌ك سه‌ر وایه‌ بۆ جه‌سته‌، ئه‌وه‌ی ئارامی نه‌بێت باوه‌پێ نیه‌.

هه‌روه‌ها هاوه‌لی پایه‌به‌رز (عبدالله‌ی كۆپی مه‌سه‌عود ره‌زای خوای لێ بێ ده‌لێت: (اللَّهُمَّ زِدْنَا إِيمَانًا، وَيَقِينًا، وَفَقْهًا)^(۲). واته‌: خودایه‌ ئیمان و دلتیایی و شاره‌زاییمان زیاد بکه‌.

(عبدالله‌ی كۆپی عه‌باس و ئه‌بو هوره‌یره‌و ئه‌بو (درداء) ره‌زای خوایان لێ بێ ده‌لێن: (الإِيمَانُ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ)^(۳). واته‌: ئیمان زیاد ده‌كات و كه‌م ده‌كات.

(۱) - أخرجه الإمام اللالكائي بإسناد صحيح في كتابه: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

(۲) - أخرجه الإمام اللالكائي بإسناد صحيح في كتابه: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

وه‌کیعی کوپی جه‌رراح ره‌حمه‌تی خوی لی بی ده‌لایت: (أَهْلُ السُّنَّةِ يَقُولُونَ: الْإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ)^(۱). واته: نه‌لی سونه ده‌لین: شیما نه‌نن و ته‌ کرده‌یه.

پیشه‌وای نه‌لی سونه نه‌حمه‌دی کوپی حنه‌ل ره‌حمه‌تی خوی لی بی ده‌لایت: (الْإِيمَانُ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، فَيَزِيدُهُ بِالْعَمَلِ، وَيُنْقُصُهُ بِتَرْكِ الْعَمَلِ)^(۲). واته: باوه‌په‌تینان زیاد ده‌کات و کم ده‌کات، به‌کرداری چاک زیاد ده‌کات و، به‌وازه‌تینان و دورکه‌وته‌وه له‌کرداری چاک کم ده‌کات.

حه‌سه‌نی به‌صری ره‌حمه‌تی خوی لی بی ده‌لایت: (لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالتَّحَلِّي وَلَا بِالتَّمَنِّي، وَلَكِنْ مَا وَقَرَّ فِي الْقُلُوبِ وَصَدَّقَتْهُ الْأَعْمَالُ)^(۳). واته: باوه‌په‌تینان به‌خو‌پازندنه‌وه و خو‌زگه‌تیه، به‌لکو نه‌ویه له‌دلاندا جی‌گیر بووه و کاروکرده‌و مکانیش به‌رستی بخاته‌وه.

پیشه‌وا شافیکی ره‌حمه‌تی خوی لی بی ده‌لایت: (الْإِيمَانُ: قَوْلٌ وَعَمَلٌ، يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ)^(۴). واته: باوه‌په‌تینان بریتیه: له‌وته‌ کرده‌وه، زیاد ده‌کات و کم ده‌کات، به‌کرداری چاک زیاد ده‌کات و، به‌وازه‌تینان و دورکه‌وته‌وه له‌کرده‌وی چاک کم ده‌کات. له‌پاشدا نه‌م نایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه: ﴿وَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾ سورة‌ المدثر: ۳۱.

واته: بپواداره‌کان بپواکه‌یان زیاد بکات.

پیشه‌وا (حافظ عبد الله الحمیدی) ره‌حمه‌تی خوی لی بی ده‌لایت: (الْإِيمَانُ: قَوْلٌ وَعَمَلٌ، يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، لَا يَنْقُصُ قَوْلٌ إِلَّا بِعَمَلٍ، وَلَا عَمَلٌ وَقَوْلٌ إِلَّا بِتَيَّةٍ، وَلَا عَمَلٌ وَقَوْلٌ وَتَيَّةٌ إِلَّا

(۱) - أخرجه الإمام اللالكاني بإسناد صحيح في كتابه: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

(۲) - أخرجه الإمام اللالكاني بإسناد صحيح في كتابه: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

(۳) - أخرجه الإمام اللالكاني بإسناد صحيح في كتابه: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

(۴) - (إقتضاء العلم العمل) الخطيب البغدادي.

(۵) - انظر: «فتح الباري» ج ۱، ص ۶۲؛ كتاب الإيمان.

بِسُّنَّةٍ^(۱). واته: باوه‌په‌ئنان بریتیه: له وتو کرده‌وه، زیاد ده‌کات و کهم ده‌کات، هیچ وتیه سودی نیه مه‌گر به‌کرده‌وه، هیچ وتو کرده‌وهیه سودی نیه مه‌گر به نیه‌تی پاکه‌وه بکریت، وتو کرده‌وهو نیه‌تی پاکیش سودیان نیه مه‌گر له‌سر سونته‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا بی (صلی الله علیه وسلم).

(حافظ أبو عمر بن عبد البر) له کتیبی (التمهید) دا ده‌لایت:
(أَجْمَعَ أَهْلُ الْفِقْهِ وَالْحَدِيثِ عَلَى أَنَّ الْإِيمَانَ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، وَلَا عَمَلٌ إِلَّا بِبَيَّةٍ، وَالْإِيمَانُ عِنْدَهُمْ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ، وَالطَّاعَاتُ كُلُّهَا عِنْدَهُمْ إِيْمَانٌ)^(۲).

واته: زانایانی فیه و فرموده ته‌باو یه‌کران له‌سر نه‌وه‌ی که باوه‌په‌ئنان بریتیه له وتو کرده‌وه، کرده‌وه‌یش نابیت به‌نیه‌تی پاک نه‌بی، باوه‌په‌ئنان له‌لای نه‌وان به‌گوپ‌رایه‌لی کردن زیاد ده‌کات، به نه‌جامدانی تاوان و خراپه کهم ده‌کات، سه‌رجه‌م گوپ‌رایه‌لی کردنه‌کانیش له‌لای نه‌وان بریتین له باوه‌په‌ئنان.

هاوله (صحابه) به‌پ‌یزه‌کان و شوینه‌که‌وتوان (تابعین) و شوینه‌که‌وتوانیان له چاکه‌دا؛ هه‌روه‌ها فرموده‌ناسان و زانایانی فیه و پی‌شه‌وایانی دین و شوینه‌که‌وتوانیان له‌سر نه‌م عه‌قیده‌و بی‌روباوه‌په‌ بوون که باوه‌په‌ئنان زیاد ده‌کات و کهم ده‌کات، هیچ که‌سی له زانایانی (سلف) پی‌شین و (خلف) پاشین پی‌چه‌وانه‌ی نه‌مه ناجولینه‌وه مه‌گر له‌حق لایان دابیت له‌م روه‌وه.

(۱) - (أصول السنة) للإمام الحمیدی: مطبوعة الآخر (مسند) ج ۲ ص ۵۴۶.

(۲) - (التمهید) ج ۹ ص ۲۳۸.

بوخته‌ی قسه سه‌باره‌ت به ناویراوه‌کانی باوه‌په‌ئێنان له‌لای ئه‌هلی سوننه‌و
جه‌ماعه ئه‌مه‌یه:

بریتیه له‌وه‌ی که جینگیر بووه له‌دلی به‌نده‌دا، زمان و کرده‌وه‌کانی به‌پاستی
داناره، به‌ره‌م و شوینه‌واره‌که‌ی له ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌یدا به‌ناشکرا
ده‌رکه‌وتوه‌و؛ به‌جیه‌ئێنانی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌و، دورکه‌وتنه‌وه
له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی؛ له‌به‌رئه‌وه ناوی ئیمان به‌پاستی له که‌سیک ده‌نرێت که هر
هموو ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری ئه‌مین و ده‌ستپاک (صلی الله علیه وسلم) له‌لایه‌ن
خوای گه‌وره و په‌روه‌ردگاریه‌وه هێناویه‌تی به‌راستی دابنێ، بیروباوه‌پی پێی هه‌بی
و دان پێداینێ و ره‌فتاری پێ بکات. بێگومان به‌نده‌کان له‌پووی ئیمان‌ه‌وه جیاوازن
هه‌رگیز یه‌کسان و چون یه‌ک نین؛ له‌به‌رئه‌وه هه‌رکس به‌دل به‌پاستی دابنێ، به
زمانی دانی پێداینێ، به‌لام به ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی هه‌لته‌سێ به ئه‌نجامدانی
کرده‌وچاکه‌کان و واجیاته‌کان که فه‌رمانی پێکراوه هه‌رگیز شایه‌ن و شایسته‌ی
ئوه ئیه ناوی ئیمانی لێ بنرێت واته به ئیماندار ناوزه‌د ناکرێت. هه‌روه‌ها ئه‌و
که‌سه‌ی به زمانی دانی پێداینێ و، به ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی کرده‌وه‌و ره‌فتاری پێ
بکات، به‌لام دله‌که‌ی ئه‌مه به‌پاست داننه‌ی ئه‌وه‌ش شایه‌ن و شایسته‌ی ئه‌وه ئیه
ناوی ئیمانی لێ بنرێت واته به ئیماندار ناوزه‌د ناکرێت. هه‌رکسێ کرده‌وه له
ئیمان‌هێنان ده‌ریکات؛ واته بلی به‌س ئیمان‌هێنان به زمان به‌سه‌و کرده‌وه به‌شیک ئیه
له‌ئیمان‌هێنان ئه‌وه (مرجی)ه‌و بیده‌چی و گومرایه.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه،

وه‌سفی ئیمان له‌ هیچ‌ به‌نده‌یه‌ دان‌پنن‌ واته‌ هه‌ر به‌ ئیمان‌داری‌ داده‌نن‌ ئه‌گه‌ر
کرده‌وه‌یه‌ له‌ کرده‌وه‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی‌ ئه‌نجام‌دا به‌مه‌رجی‌ پێی‌ کافر نه‌بێت، یان
ته‌رکی‌ یه‌کی‌ له‌ واجباته‌کان بکات ئه‌گه‌ر پێی‌ کافر نه‌بێت به‌ ته‌رک کردنی، له‌
باوه‌په‌یتان ده‌ری‌ نا‌که‌ن مه‌گه‌ر به‌ ئه‌نجام‌دانی‌ کاریکی‌ هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌ له‌
هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌کانی‌ باوه‌په‌یتان.

ئهو که‌سه‌ی که‌ ئه‌هلی‌ قبیله‌یه‌ تاوانی‌ گه‌وره‌ بکات له‌ ئیمان ده‌رن‌اچێت،
ئه‌گه‌ر تاوانه‌که‌ی به‌ هه‌ڵ‌اڵ نه‌زانیت؛ ئه‌وه‌که‌سه‌ له‌دنیا‌دا باوه‌پ‌داره‌ به‌لام باوه‌پ‌ه‌که‌ی
نا‌ته‌واوه‌، باوه‌پ‌داره‌ چونکه‌ باوه‌ری‌ هه‌یه‌، به‌لام (فاسق) له‌سنور ده‌رچوه‌ چونکه‌
تاوانی‌ گه‌وره‌ی ئه‌نجام‌داوه‌، له‌ دوا‌ڕۆژ‌دا له‌ژێر ویستی‌ خ‌وای گه‌وره‌دایه‌ ئه‌گه‌ر
ویستی به‌ رحمه‌ت و فه‌زڵ و منه‌تی‌ خ‌وی لێی‌ خ‌ۆش ده‌بێت، ئه‌گه‌ر ویستیشی
به‌دادپه‌روه‌ری و حیکمه‌ت و کاریه‌جێی‌ خ‌وی سزای ده‌دات و تۆله‌ی لێ ده‌سی‌نیت؛
له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ باوه‌په‌یتان له‌لای ئه‌هلی‌ سوننه‌و جه‌ماعه‌ قابیلی‌ قیو‌ل کردنی به‌ش به‌ش
و پارچه‌ پارچه‌ بونه‌ له‌پ‌ووی کار پێ کردنی و هه‌ستان به‌ ئه‌نجام‌دانی‌ واجباته‌کانی،
به‌ ب‌وونی که‌می له‌و ئیمان‌ه‌ خ‌وای گه‌وره‌ به‌ فه‌زڵ و رحمه‌ت و منه‌ت و به‌خشنده‌یی
خ‌وی ئه‌وه‌ی بچێته‌ ناو ئاگره‌وه‌ ده‌ه‌نن‌یت‌ه‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ ئاگر ئه‌گه‌ر مو‌ش‌رک نه‌بی،
پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم) ده‌فرمو‌یت: (لَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ
مِنْ خُرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ)^(۱).

واته‌: ناچێته‌ ناو ئاگری جه‌مه‌مه‌وه‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ی به‌ ئه‌ندازه‌ی تۆوه‌
خه‌رت‌ه‌له‌یه‌ک ئیمان له‌د‌ل و ده‌رون‌یدا هه‌بێت.

(۱) - رواه البخاري .

لەم روو هەروەشە: ئەهلى سوننە و جەماعە هیچ کەسێ لە ئەهلى قبیلە ئەکفر ناکەن بەهۆى ئەجامدانى هەر تاوانیکەوه بێت؛ مەگەر بە ئەجامدانى تاوانیکە که بنجینهکانى باوەڕهێنانى پێى لایەت، خۆى گەر دەرەرمووت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ سورة النساء: ٤٨.

واتە: بەپاستى خوا خۆش نابێت گەر هاوبەشى بۆ دابنرێ، بێجگە لەوه خۆش ئەبێت لەهەر گوناھێکى تر بۆ هەرکەسێک که بیهوێت.

پێغهەمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) دەرەرمووت:
(أَتَانِي جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَبَشَّرَنِي أَنَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِكَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ)^(١).

واتە: جبریل سەلامى خۆى لەسەر بێ هات بۆلام مۆژدەى پێدام بەوهى که هەرکەس لە ئۆمهتەکەت بمریت هیچ هاوبەشێک بۆ خۆى گەرە بپار نەدات دەچێتە بەهەشتەوه، وە: ئەگەر زیناکار و دزیش بێت؟ وتی: ئەگەر زیناکار و دزیش بێت.

هاوێلى گەرەو پایەبەرز ئەبو هورەیره دەلێت: (الإِيمَانُ نَزْهٌ؛ فَمَنْ زَنَا فَارَقَهُ الْإِيمَانُ، فَإِنْ لَمْ تَنْفُسُهُ زَوَاجِعٌ؛ رَاجَعَهُ الْإِيمَانُ)^(٢). واتە: ئیمان بریتیه لە دورەپەریزی لە تاوان کردن؛ ئەگەر کەسێ زینا بکات باوەڕەکەى لێ جیادهبێتەوه، ئەگەر سەرەنشتى خۆى کردو پەشیمان بۆوه گەراپەوه، ئەوه باوەڕەکەى بۆ دەگەڕێتەوه.

هاوێلى گەرەو پایەبەرز ئەبو (درداء) دەلێت: (مَا الْإِيمَانُ؛ إِلَّا كَقَمِيصٍ أَخَذْتُمْ بَعْلَمَهُ مَرَّةً وَتَلَسَّسْتُهُ أُخْرَى، وَاللَّهِ مَا أَمِنَ عَبْدٌ عَلَى إِيْمَانِهِ إِلَّا سُلِبَتْهُ فُوجِدَ فَقَدَهُ)^(٣).

(١) - رواه البخاري ومسلم.

(٢) - أخرجه الإمام اللالكاني في كتابه القيم: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(٣) - أخرجه الإمام اللالكاني في كتابه القيم: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

واته: باوه‌په‌یتان وه‌ک پۆشاک‌ی هه‌ر یه‌ک‌ی له‌ئێوه‌ وایه‌ جار‌ی له‌به‌ری داده‌که‌ن‌یت و، جار‌یک‌ی تر له‌به‌ری ده‌کاته‌وه‌، سو‌پ‌ند به‌ خوا هه‌ر به‌نده‌یه‌ ئه‌م‌ین و د‌ل‌ت‌یا‌بو‌و له‌ ئی‌مانه‌که‌ی ئه‌وا کات‌یک ده‌زان‌ی ئی‌مان‌ی نام‌ی‌ن‌ئ‌.

له‌زان‌ای گه‌وره‌و پایه‌به‌ری ئوممه‌ته‌وه‌ ج‌ی‌گ‌یر بووه‌؛ واته‌ (ع‌ب‌د‌الله‌) ی ک‌و‌ری عه‌باس ره‌زای خ‌وایان ل‌ی ب‌ئ‌، که‌ غ‌ولامه‌کان‌ی یه‌ک به‌ به‌یه‌ک بانگ ده‌کرد پ‌ئ‌ی ده‌وت‌ن:

(أَلَا أَرَوْحُكَ؟ مَا مِنْ عَبْدٍ يَزِي؛ إِلَّا نَزَعَ اللَّهُ مِنْهُ نُورَ الْإِيمَانِ)^(۱).

واته: ئه‌ر‌ئ‌ ژ‌نت ب‌ق نه‌ه‌یت‌م؟ چ‌ون‌که‌ ه‌ی‌ج به‌نده‌یه‌ نیه‌ که‌ زینا ب‌کات؛ ئی‌لا خ‌وای گه‌وره‌ ن‌و‌ری ئی‌مان له‌د‌ل‌ی‌دا داده‌پ‌ن‌یت و ل‌ئ‌ی ده‌رده‌کات.

عی‌کریمه‌ ره‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ئ‌ پ‌ئ‌ی وت: خ‌وای گه‌وره‌ چ‌ۆن ن‌و‌ری ئی‌مان له‌د‌ل‌ی‌دا داده‌پ‌ن‌یت؟ (ع‌ب‌د‌الله‌) ی ک‌و‌ری عه‌باس وت‌ی: (به‌م ش‌ی‌وه‌یه‌ په‌ن‌جه‌کان‌ی ده‌ستی خ‌ۆی کرد به‌ناو یه‌ک‌دا له‌پاشدا ده‌ریه‌یتان – جا ئه‌گه‌ر په‌شیمان ب‌ویه‌وه‌و گه‌پایه‌وه‌ به‌م ش‌ی‌وه‌یه‌ ده‌گه‌پ‌ته‌وه‌ ب‌ۆی دیسان په‌ن‌جه‌کان‌ی کرده‌وه‌ به‌ناو یه‌ک‌دا)^(۲) *.

ئه‌ه‌لی س‌ون‌نه‌و جه‌ماعه‌:

پ‌ئ‌یان وایه‌ (الاستناء) له‌ ئی‌مانه‌یتان‌دا در‌وسته‌؛ پ‌ئ‌یان وایه‌ ره‌وایه‌ به‌لام لایان واجب نیه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ ده‌ل‌ئ‌ن: (من ئی‌ماندارم (!ان شاء الله) واته‌: ئه‌گه‌ر خ‌وای

(۱) - انظر: «فتح الباري» ج ۱۲، ص ۵۹.

(۲) - رواه البخاري.

"يقول الإمام البخاري رحمه الله: (لقيت أكثر من ألف رجل من أهل العلم، أهل الحجاز ومكة والمدينة والكوفة والبصرة وواسط وبغداد والشام ومصر: لقيتهم كرات قرنا بعد قرن ثم قرنا بعد قرن، أدرتهم وهم متوافرون منذ أكثر من ست وأربعين سنة- ولمكر أئماء العلماء وهم أكثر من خمسين عالما ثم يقول: - واكتفينا بتسمية هؤلاء كي يكون مختصرا وأن لا يطول ذلك، فما رأيت واحدا منهم يختلف في هذه الأشياء: أن الدين قول وعمل، لقول الله: [وَمَا أَمِرُوا إِلَّا لِيُعْبَدُوا اللَّهَ تَعَالَى] لَه الدِّينُ حَقٌّ وَأَتَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَنُؤُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ] سورة البينة: ٥... ثم يسرد بقية اعتقادهم). انظر: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة «للإكائي).

گوره ویستی له‌سه‌ر بیټ، (الاستناء) له‌لایان له‌پیشتره له‌نه‌بوونی، له‌به‌رئ‌وه بیریاری باوه‌په‌تانی ته‌واو ناده‌ن بۆ خۆیان، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ژۆر خۆپاریزی و له‌خوا ترسانیانه، له‌گه‌ڵ جی‌گه‌رکردنی قه‌ده‌ری خواو، به‌چاک و پاک دانه‌نانی دل و ده‌رونیان، نه‌ک وه‌ک گومان‌ئ له‌وه‌ی که پتویسته له‌سه‌ریان باوه‌ریان پتیی هه‌بیټ، ده‌ترسن هه‌لته‌سابن به‌ ئه‌نجامدانی حه‌قیقه‌ته‌کانی باوه‌په‌تانی، به‌هه‌یوای ئه‌وه‌ن هه‌ستن به‌ واجباته‌کانی و ته‌واویه‌کانی، چونکه باوه‌په‌تانی ره‌ها ئه‌نجامدانی هه‌موو کرداره‌ چاکه‌کان و دورکه‌وتنه‌وه له‌هه‌موو قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ده‌گرێته‌وه.

(الاستناء) قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر له‌پووی گومان کردنه‌وه بیټ له‌ باوه‌په‌تانه‌که‌یان، چونکه گومان کردنی بنده له‌ باوه‌په‌تانه‌که‌ی کوفه؛ به‌ل‌گه‌ر مه‌به‌ستیان له‌مه: له‌پوویه‌که‌وه نه‌ه‌یشتنی گومان کردنه له‌ باوه‌په‌تانه‌که‌یاندا، له‌پوویه‌کی تره‌وه بیریاری نه‌دانی باوه‌په‌تانی ته‌واوه بۆ خۆیان، به‌م ده‌رپه‌ین و ده‌سته‌واژه‌یه‌ پرسیارکردنیان ده‌ریاره‌ی باوه‌په‌تانی پتیی ناخۆشه، پتییان وایه‌ بیدعه‌یه، به‌ل‌گه‌ ژۆره له‌سه‌ر دروستی وته‌که‌یان له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و سوننه‌ته‌کانی پتیه‌مه‌به‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم)، له‌گه‌ڵ شوێنه‌وار(آثار)ی سه‌له‌ف و، وته‌ی پیشه‌وایان و زانا‌یاندا.

خوای گوره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَآئٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَدَاُ ۖ﴾ (۳۲) إِلَّا أَنْ يَشَآءَ اللَّهُ ۚ

سورة‌ الکهف: الآيات: ۲۳-۲۴.

واته: بۆ هه‌چ شتێک و هه‌چ کارێک مه‌لێ من به‌پاستی به‌یانی ئه‌نجامده‌ری ئه‌و کاره‌م، مه‌گه‌ر له‌گه‌لیدا بلێی ئه‌گه‌ر خوای گوره ویستی لێی بێ.

خوای گوره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَلَا تُرْكُوا أَنفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ سورة‌ النجم: ۳۲.

واته: که‌واته‌ خۆتان به‌چاک و پاک دامه‌نێن، خوا زانا‌تره‌ به‌و که‌سه‌ی پارێزگا‌ره.

له‌کاتیکدا که پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌چوره ناو گۆرستان ده‌یغه‌رموو: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاجِقُونَ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)^(۱).

واته: سه‌لامی خواتان له‌سه‌ر ئه‌ی خه‌لکی ئه‌م مالانه له‌ باوه‌پداران و موسولمانان، ئیمه‌ش ئه‌گه‌ر خوا ویستی لی بێت پیتان ده‌گه‌ینه‌ره، داوام وایه له‌خوای گه‌وره که ئیمه‌و ئیوه‌ش له‌خۆشی و شادیدا بین.

هاوه‌لی گه‌وره‌و پایه‌به‌رز (عبدالله‌ی کوری مه‌سعود ره‌زای خوای لی بێ ده‌لێت: (مَنْ شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ؛ فَلْيَشْهَدْ أَنَّهُ فِي الْجَنَّةِ)^(۲).

واته: هه‌رکەسێ شایه‌تی له‌سه‌ر خۆی بدات که باوه‌پداره ئه‌وه با شایه‌تیش ئه‌وه‌ش بدات که له‌ ئه‌هلی به‌هه‌شته.

جهریر ره‌حه‌مه‌تی خوای لی بێ ده‌لێت: بیستم له‌ مه‌نصورێ کورپی موعه‌مه‌یر و موغیره و ئه‌عه‌مه‌ش و (لیث) و عه‌ماره‌ کورپی قه‌عقاع و ئیبنو شوهرومه‌و عه‌لانی کورپی موسه‌یه‌یبه‌ و یه‌زیدی کورپی ئه‌بو زیاد و سوفیانی (ئوزی) و ئیبنو موبارک و، ئه‌وانه‌شی که پیتان گه‌یشتووم هه‌ر هه‌موویان: (يَسْتَقْنُونَ فِي الْإِيمَانِ، وَيَعْبُونَ عَلَى مَنْ لَا يَسْتَقْنِي)^(۳). واته: (الاستناء) ئه‌گه‌ریان له‌ باوه‌په‌یتاندا ده‌کرد، که موکورتیان ده‌دايه پال ئه‌وه‌ی (الاستناء) ئه‌گه‌ری نه‌کردایه.

هه‌ره‌ها سه‌باره‌ت به‌ باوه‌په‌یتان له‌ پێشه‌وا ئه‌حمه‌دی کورپی هه‌نبه‌ل پرسیار کرا؟ ئه‌ویش وتی: (قَوْلٌ وَعَمَلٌ وَنِيَّةٌ). واته: وته‌ و کرده‌وه‌ و نیه‌ته. پیتی وترا: ئه‌گه‌ر پیاوی وتی: تۆ باوه‌پداری؟ وتی: ئه‌مه‌ شتیکی داهێنراوه‌ (بدعه‌)یه. ئه‌ی

(۱) - رواه مسلم.

(۲) - أخرجه الإمام اللالكاني في: « شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة ».

(۳) - أخرجه الإمام اللالكاني في: « شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة ».

نه‌گه‌ر پیتی و ترا: نه‌ی چۆن وه‌لامی بداته‌وه؟ وتی: بلی: باوه‌پدارم (إن شاء الله) نه‌گه‌ر
خوای گه‌وره‌ ویستی لی بیّت.

بنچیهی سینهی

هه‌لۆستی نه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه ده‌رباره‌ی بابه‌تی به کافر دانان

له بنچینه‌کانی عمقیدی سهله‌فی صالح، نه‌هلی سونه و جه‌ماعه،

به‌پاستی نه‌وان هیچ که‌سێک به دیاریکرای له موسولمانان به بێ باوه‌پ دانانین
 نه‌گه‌ر مه‌ستابی به نه‌نجامدانی کاریکی بێ باوه‌پ‌که‌ر مه‌گه‌ر له‌دوای روئکردنه‌وه‌ی
 به‌لگه‌ی شه‌رعی بۆی (إقامة الحجة)؛ جا به به‌جه‌نناجیی مه‌رجه‌کانی کافرکردن و،
 نه‌هیشتنی رێگه‌یه‌کان و، نه‌هیشتن و ره‌واندنه‌وه‌ی گومانی که‌سانی نه‌زان و نه‌وانه‌ی
 که لێکدانه‌وه‌ی هه‌له بق ده‌قه شه‌رعیه‌کان ده‌کن. وه‌ک زانراویشه ئه‌مه له‌و
 کارانه‌دا ده‌بێت که په‌نه‌ان و شاروه‌ن و پتۆستیان به ده‌رخستن و روئکردنه‌وه
 هه‌یه، به پێچه‌وانه‌ی شته‌ ناشکراکان که پتۆستیان به روئکردنه‌وه نیه کوفی
 ناشکراو سه‌ریچه وه‌ک؛ نکولی کردن له‌ بوونی زاتی خوای گه‌وره، به‌درخستنه‌وه‌ی
 پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و، نکولی کردن په‌یامه‌که‌ی و، نکولی کردن له‌وه‌ی
 که کۆتاهه‌مین پێغه‌مبه‌رانه، جگه له‌وانه له‌کاره پتۆستیه زانراوه‌کانی تر له
 دیندا.

نه‌هلی سونه و جه‌ماعه: باوه‌پیان وایه که‌سێ زۆری لێکرا بێ به نه‌نجامدانی
 کاریکی بێ باوه‌پ به کافری نازانن نه‌گه‌ر دلێ ئه‌و که‌سه پێ بێ له ئیمان و له‌سه‌ر
 باوه‌پ‌که‌ی دلتیابیت، به‌لکو هیچ که‌سێ له موسولمانان به بێ باوه‌پ نازانن به
 نه‌نجامدانی هه‌موو تاوانێک، با له‌تاوانه گه‌وره‌کانیش بێ به‌مه‌رجی تاوانی گه‌وره‌ی
 هاوبه‌ش بق خوا دانان نه‌بێت؛ نه‌هلی سونه و جه‌ماعه حوکم و بپیری بێ باوه‌پی
 نادهن به‌سه‌ر نه‌نجامداری تاوانه‌که‌دا، به‌لکو حوکم و بپیری له‌سنور ده‌رچون و
 لاوازی و که‌موکورتی ئیمانی ده‌دن به‌سه‌ردا به‌مه‌رجی تاوانه‌که به‌هه‌ڵا نه‌زانیت،
 جا نه‌گه‌ر به‌نده‌یه له‌سه‌ر تاوان به‌ریت — به‌مه‌رجی تاوانه‌که هاوبه‌ش بق خوا دانان

نه‌بیت - و به حه‌لالی نه‌زانی بیت، نه‌وه کاری نه‌و حه‌واله به خوی به‌رز و بلنده، نه‌گر ویستی لی بیّ سزای ده‌دات، نه‌گر ویستی لی بیّ لیّی خوش ده‌بیت؛ نه‌مه‌ش پنجه‌وانه‌ی بیروپای نه‌و ده‌سته و تاقم و کومه‌له گومرایانه‌یه که حوکم و برپاری بیّ باوه‌پی ده‌دن به‌سر نه‌و که‌سه‌دا تاوانی که‌ورده‌یان نه‌نجام داوه، یان له‌پیگه‌یه‌کدابه له‌نیوان دوو شویندا نه‌باوه‌پداره‌و نه‌ بیّ باوه‌پ.

خوی که‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَنَنْ يُشْرِكَ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ ﴿سورة النساء: ۴۸﴾.

واته: به‌پاستی خوا خوش نابیت گه‌ر هاویه‌شی بۆ دابنری، بیجگه له‌وه خوش نه‌بیت له‌هر گوناھیکی تر بۆ هه‌رکه‌سیک که‌ بیه‌ویت، هه‌رکه‌سیک هاویه‌ش بۆ خوا دابنیت، نه‌وه بیگومان گوناھیکی زۆر که‌وره‌ی هه‌له‌بستوه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿الزمر: ۵۳﴾.

واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) بلی: ئه‌ی به‌نده‌کانم ئه‌ی نه‌وانه‌ی که‌خۆتان زۆر گوناھبار کردوه، ناویم‌د مه‌بن له‌میهره‌یانی و به‌زه‌یی خوا، چونکه‌ بیگومان خوا له‌هه‌موو گوناھه‌کانتان خوش ده‌بیت، به‌پاستی هه‌ر نه‌وه لی بورده‌ی به‌به‌زه‌یی یه‌.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هۆشیاری داوه سه‌باره‌ت به‌ که‌سی هه‌ستێ به‌ کافرکردنی که‌سیکی تر به‌بی به‌لگه‌ی شه‌رعی، هه‌روه‌ک له‌م فه‌رموده‌دا ئاماژه‌ی پێداوه ده‌فه‌رمویت:

(إِنَّمَا أَمْرِي قَالَ لِأَخِيهِ: يَا كَافِرُ! فَقَدْ بَاءَ بِمَا أَخَذْتُمَا؛ إِنْ كَانَ كَمَا قَالَ، وَإِلَّا رَجَعْتُ عَلَيْهِ^(۱)).

واته: هه‌رکه‌سی به‌ برابه‌یکی موسولمانی بلی: ئه‌ی بیّ باوه‌پ! نه‌و حوکمه

ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ سه‌ر یه‌کیکیان، نه‌گه‌ر وایو که وتی نه‌وا وایه،، نه‌گه‌ر بی باوه‌ر نه‌بوو نه‌وه ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ خۆی.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (مَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ، أَوْ قَالَ: عَدُوَّ اللَّهِ، وَلَيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا خَارَ عَلَيْهِ)^(۱). واته: که‌سی بانگی موسولمانی بکات و پیتی بلئی: بی باوه‌ر، یان پیتی بلئی: دوزمنی خوا! نه‌گه‌ر وانه‌بیت، نه‌وا خۆی به‌ر حوکه‌مه‌کی خۆی ده‌که‌ویت و خۆی پی بی باوه‌ر ده‌بی.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (لَا يَزِمِي رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ، وَلَا يَزِمِيهِ بِالْكَفْرِ، إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ، إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ)^(۲). واته: با هیچ که‌سی که‌ستیکی تر تاوانبار نه‌کات به‌ له‌سنورده‌رچون و خراپه‌کار، تاوانباری نه‌کات به‌ بی باوه‌ر، ئیلا ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ نه‌و که‌سه‌ خۆی، نه‌گه‌ر که‌سه‌که‌ وه‌ها نه‌بوو.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (وَمَنْ رَمَى مُؤْمِنًا بِكُفْرٍ، فَهُوَ كَفَّيْلُهُ)^(۳). واته: هه‌ر که‌سی باوه‌رداری تاوانبار بکات به‌وه‌ی که‌ بی باوه‌ر، نه‌وه وه‌ک نه‌وه وایه بیکوژیت.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (إِذَا قَالَ الرَّجُلُ لِأَخِي: يَا كَافِرٍ فَقَدْ بَاءَ بِهِ أَخْذُهُ)^(۴). واته: نه‌گه‌ر که‌سی به‌ براه‌کی موسولمانی بلئی: نه‌ی بی باوه‌ر! نه‌وه نه‌و حوکه‌مه‌ ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ یه‌کیکیان.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

جیاوازی ده‌که‌ن له‌ نیتوان حوکه‌م و بپاردانی ره‌ها به‌سه‌ر خاوه‌ن بی‌دعه‌یه‌کاندا به‌ تاوانبار، یان به‌ بی باوه‌ر، له‌نیتوان حوکه‌م و بپاردان به‌سه‌ر که‌ستیکی دیاریکراودا

(۱) - رواه مسلم .

(۲) - رواه البخاري .

(۳) - رواه البخاري .

(۴) - رواه البخاري .

- که به دلتیاییهو موسولمانو باوږهکې جیگیره - بهلام بیدعیه له بیدعیکانی لږ دهړچوه واته ههستاوه به نهښامدنی بیدعیه؛ بهوې یاخی و تاوانیاره، یان لهسنوردهړچوه، یا بڼ باوږه؛ هېچ کاتې حوکم و بږیاری بهسردا نادن هتا هقی بڼ روڼ نهکړیتوه، نه‌م‌ش به روڼکړدنهوې بهلگې شهرعیه بڼی (إِقَامَةُ الْحُجَّةِ)، به نه‌هېشتنی گومان و دودلې یه- نه‌م‌ش بڼ شته پنهان و نادیاره‌کان ده‌بیت نک بڼ کاروباره ناشکراکان - هېچ کاتې که‌سې به دیاریرکړوې به بڼ باوږ نازانن؛ ټیلا لهکاتیکدا نه‌بې که نهو که‌سه هه‌موو م‌رجه‌کانی کافربونی تڼدا هاتبیته‌جې، هه‌موو ریگری و به‌رېه‌سته‌کانی کافربونی تڼدا لا‌ربایت.

له نه بو هورده يره وه ره زای خوی لى بى هاتوه که وتویه تی: بیستم له پیتهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده یفه رموو: (كَانَ رَجُلَانِ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مُتَوَاحِشَيْنِ، فَكَانَ أَحَدُهُمَا يَذْنِبُ، وَالْآخَرُ مُجْتَهِدٌ فِي الْعِبَادَةِ، فَكَانَ لَا يَزَالُ الْمُجْتَهِدُ يَرَى الْآخَرَ عَلَى الذَّنْبِ، فَيَقُولُ أَفْضَرُ. فَوَجَدَهُ يَوْمًا عَلَى ذَنْبٍ، فَقَالَ لَهُ: أَفْضَرُ. فَقَالَ: خَلَيْتِي وَرَبِّي أَبْعَثَ عَلَيَّ رَقِيبًا، فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ أَوْ لَا يَدْخِلُكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ! فَفُضِّضَ أَرْوَاحُهُمَا، فَاجْتَمَعَا عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَقَالَ هَذَا الْمُجْتَهِدُ: أَكُنْتُ فِي عَالَمًا، أَوْ كُنْتُ عَلَى مَا فِي يَدَي قَادِرًا؟ وَقَالَ لِلْمُذْنِبِ: اذْهَبْ فَأَدْخِلِ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِي، وَقَالَ لِلْآخَرِ: اذْهَبُوا بِهِ إِلَى النَّارِ). قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَكَلَّمُ بِكَلِمَةٍ أَوْ نَفْثَ ذَنْبًا وَآخَرَتَهُ^(۱)).

واته: دوو پیاو له نه‌وې ئیسرائیل دوست و هاپتی یک بوون، یه‌ک‌یکیان هر خه‌ریکی نه‌نجامدانی گونا‌هو تاوان بوو، نه‌وی تریان به‌رده‌وام هه‌ولئ نه‌داو خه‌ریکی خواپه‌رستی و عیبادت بوو، نه‌و که‌سه‌ی که هه‌ولئ نه‌داو خه‌ریکی په‌رستش بوو به‌رده‌وام کاتئ هاپتیکه‌ی له‌سه‌ر تاوان کردن ده‌بینی پتی ده‌وت: ده‌ست هه‌لگره، رۆژتیکان بیني تاوانی ده‌کرد، پتی وت: ده‌ست هه‌لگره، نه‌ویش وتی: وازم لئ

بېنه‌و بړو به‌رؤکم به‌ریده خؤم و په‌روه‌دگاری خؤم، ئه‌رئ تۆ کړاوی به‌ چاودېر به‌سر منه‌وه؟ وتی: ئه‌ویش توپه‌ بوو وتی: سویند به‌ (الله) خوی گه‌وره‌ هرگیز له‌ تۆ خؤش نابئ - یان وتی: خوی گه‌وره‌ هرگیز ناتخاته‌ به‌هسته‌وه! - رؤخی هه‌ردوکیان کیشرا، هه‌ردوکیان له‌لای خوی په‌روه‌دگاری جیهانپاندا کۆبوونه‌وه، خوی گه‌وره‌ به‌ کابرای خواپه‌رستی فهرموو: ئه‌رئ تۆ زاناو شاره‌زا بووی به‌وه‌ی که‌ نایخه‌مه‌ به‌هسته‌وه، یان پئی فهرموو: تۆ تواناو ده‌سه‌لاتت هه‌بوو به‌سر ئه‌وه‌ی که‌ له‌ده‌ستی مندايه‌ که‌ لیخؤش بونه‌؟ له‌پاشدا خوی گه‌وره‌ به‌ کابرا تاوانباره‌که‌ی فهرموو: بچۆره‌ به‌هسته‌وه‌ به‌ به‌زه‌یی و رحه‌متی خؤم، به‌ کابرای خواپه‌رستی فهرموو: ببینه‌ بیخه‌نه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌. ئه‌بو هوره‌یره‌وه‌ ره‌زای خوی لی بئ وتی: سویند به‌و (الله) به‌ی که‌ رؤخی منی به‌ده‌سته‌! قسه‌یه‌کی کرد به‌و قسه‌یه‌ هه‌ر هه‌موو دنیاو دواړؤی دپاندا.

ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه:

خوپاريزترين که‌سن له‌ باسی به‌ کافر دانانی خه‌لکدا! له‌به‌رئ هه‌ی بئ باوه‌رکردنی موسولمان بابه‌تیکي زؤد مه‌ترسیداره، کؤمه‌لئ شوینه‌واری گه‌وره‌ی به‌دوادا دیت، به‌جئ ده‌هیلئ، جا بؤیه‌ پئويسته‌ هېچ کاتئ نه‌چینه‌ ناو ئه‌و باسه‌وه به‌بئ به‌لگه‌یه‌کی روون و ئاشکرا خؤمانی لی به‌دوور بگرین، له‌به‌رئ هه‌ی به‌ته‌په‌ت و ئه‌سل له‌ مړؤفی موسولماندا روکه‌شیه‌تی له‌گه‌ل مانه‌وه‌ی له‌سر موسولمانه‌تی و دادپه‌روه‌ی؛ هه‌ر حسابی موسولمانی بؤ ده‌کرئت هه‌تا دیته‌جئ نه‌مانی ئه‌وه‌ واته‌ موسولمانه‌تی و دادپه‌روه‌ی به‌ به‌لگه‌ی شه‌رعی، لیږه‌وه‌ ئه‌وه‌مان بؤ دهرده‌که‌وئت که‌ پئويسته‌ له‌سر موسولمان زؤد خؤیان به‌دوور بگرین له‌ به‌ کافردانانی خه‌لک هه‌تا بوار هه‌بئ؛ باسی به‌ کافردانانی خه‌لک باسیکی گه‌وره‌ و مه‌ترسیداره، ئه‌وه‌ی واجب و پئويسته‌کانی نه‌زانئ هه‌لئه‌خلیسکئ و گومرا ده‌بیت، جا بؤیه‌ که‌له‌ زاناو

پێشەواکان تێیدا وه‌ستان و خۆیان به‌دور گرتوه‌وه له‌وهی خۆیان توشی تاوانی به‌ کافردانانی خه‌لک بکه‌ن، کوێرانه‌ حوكمی بێ باوه‌پییان نه‌داوه به‌سه‌ر خه‌لكدا، به‌لام نه‌وانه‌ی كه‌ سه‌ره‌تای خۆپێندنی زانستی شه‌رعیه‌ یان سه‌ره‌تای موسوڵمانیه‌تیانه‌ ده‌ستپێشخه‌ریان تێدا كردوه‌وه و تیاچوون.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ له‌ باب‌ته‌كانی به‌ کافردانان و باوه‌په‌تاندان حوكم ده‌ده‌ن به‌سه‌ر خه‌لكدا له‌سه‌ر روكه‌ش(ظاھر)یان؛ ئه‌گه‌ر ئاكار و ره‌وشتی موسوڵمانه‌تیان لێ ده‌ركه‌وت ئه‌وا حوكمی موسوڵمانه‌تی ده‌ده‌ن به‌سه‌ریاندا له‌سه‌ر روكه‌ش(ظاھر) و ناوه‌پۆك(باطن)یان، ئه‌گه‌ر بێ باوه‌پییان لێ ده‌ركه‌وت ئه‌وا حوكمی بێ باوه‌پی ده‌ده‌ن به‌سه‌ریاندا له‌سه‌ر روكه‌ش(ظاھر) و ناوه‌پۆك(باطن)یان به‌بێ ئه‌وه‌ی شوێن ناخ و ناوه‌پۆك(باطن)یان بکه‌ون.

له‌گه‌ڵ ئه‌م خۆپاراستن(ورع)ه‌ گه‌وره‌یان له‌ باسی به‌ کافرداندا؛ ئه‌وانه‌ پارا نین و دودل نین له‌سه‌ر به‌ کافردانانی ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ خوای گه‌وره‌و پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی (صلی الله علیه وسلم) به‌ کافریان داناون، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌قه شه‌رعیه‌كان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر دروستی به‌ کافردانانی كه‌سێ كه‌ هه‌ستاه‌ به‌ ئه‌نجامدانی كارێ یان وته‌یه‌ كه‌ بێ باوه‌پی بێ، به‌لكو به‌ کافردانانی کافریان داناوه به‌ بنچینه‌یه‌ له‌ بنچینه‌كانی بیروباوه‌پیان، هه‌روه‌ها حوكم پڕیاریان داوه به‌سه‌ر كه‌سێكدا كه‌ بێ باوه‌پ(كافر) به‌ بێ باوه‌پ نازانن، یان گومانیه‌ به‌بێ له‌ بێ باوه‌پی كه‌سێکی کافردا^(۱).

(۱) - (من ثبت إسلامه یبقین فلا یزول بشك) علی ضوء هذه القاعدة السلفية سار سلفنا الصالح، فكانوا أبعد الناس من التكفير، ولذلك: (لما سئل علي بن أبي طالب رضي الله عنه، عن أهل الميرون أكفار هم؟ قال: من الكفر فروا، فسل: أمنافقون هم؟ قال: المنافقون لا يذكرون الله إلا قليلا، وأولئك يذكرون الله صباح مساء، وإنما هم إخواننا بغوا علينا). أخرجه البيهقي في ((السنن الكبرى) ج ۸ ص ۱۷۳). ومن الضروري أن نفرق بين النوع والعين في التكفير ذلك أنه ليس كل ما هو كفر يكفر به شخص بعينه؛ فنبغي التفرقة بين الحكم على القول بأنه كفر والحكم

بئ باومرآن له‌شهرعدا دوو جۆرن،

* ئه‌وانه‌ی که هەر له‌بنه‌په‌تا بئ باوه‌پن؛ واته ئه‌وانه‌ی هەر له‌بنه‌په‌ته‌وه نه‌هاتوته ناو دینی ئیسلامه‌وه، که ئه‌مانه‌ن: ده‌هریه‌کان رزڭاگرپه‌رستان، فه‌یله‌سوفه‌کان، هاویه‌ش بۆ خوا دانه‌ران، ناگر په‌رسته‌کان، بت په‌رسته‌کان، خه‌لکانی خاوه‌ن کتیب و نامه ئاسمانیه‌کان له‌ جوله‌که‌و گاوه‌کان؛ بئگومان سه‌رجه‌م ئه‌مانه به‌لگه هه‌یه له‌سه‌ر بئ باوه‌پیان له‌ قورئان و سونه‌وه یه‌کده‌نگی زانا‌یاند، مردووه‌کانیان به‌ هه‌میشه‌یی له‌ناگری دۆزه‌خدا ده‌مینه‌وه، چونه به‌هه‌شتیان له‌سه‌ر هه‌رامه، کاروباریان له‌ پتویسته‌ی زانراوه‌کانه له‌ دیندا واته پتویسته‌ی شه‌ریه‌ که ئه‌مانه بناسرین، خوی به‌رز و بلند ده‌فه‌رمویت:

﴿ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾ (سورة التوبة: ۲۹).

واته: جه‌نگ بکه‌ن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌بپوا ناهینن به‌خوا و به‌پۆژی دوا‌یی، به‌هه‌رامی دانانین ئه‌وه‌ی که خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌رامیان کردووه، مل که‌ج ناکه‌ن بۆ ئایینی پاست، ئه‌وانه کتیبیان پئ به‌خه‌راوه هه‌تا باج و سه‌رانه ده‌ده‌ن به‌ده‌ستی خویان به‌ ملکه‌چی له‌کاتی‌که‌دا ئه‌وان سه‌رشو‌پو پیسوان.

على صاحبه المعين بأنه كافر. قال شيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله: (فالمخاول الجاهل والمعدور ليس حكمه حكم المعاند والفاجر؛ بل قد جعل الله لكل شيء قدراً). مجموعة الرسائل والمسائل: ۳۸۲/۵. وقال رحمه الله: (وإذا عرف هذا فتكفير المعين من هؤلاء الجاهل وأمثالهم بحيث يحكم عليه بأنه مع الكفار لا يجوز الإقدام عليه إلا بعد أن تقوم على أحدهم الحجة بالرسالة التي بين يمينهم أجمع مخالفون للرسول، وإن كانت مقاتلتهم هذه لا يربأ عنها كافر، وهكذا الكلام في جميع تكفير المعينين). مجموعة الرسائل والمسائل: ۳/ ۳۴۸.

* هه‌لگه‌پاوه‌کان ئه‌وانه‌ی که پاشگه‌زبونه‌توه له‌دین؛ ئه‌وانه‌ی که خۆیان داوه‌ته پال ئیسلام به‌لام بیروباوه‌پ، یان کرده‌وه، یان وتیه‌کی وایان لی دهرده‌جیت که موسولمانه‌تیه‌که‌یان هه‌لده‌وه‌شینه‌توه؛ به‌وه‌ش بی باوه‌پ ده‌بن، ئه‌لگه‌رچی هه‌لسن به ئه‌نجامدانی هه‌ندئ له دروشمه‌کانی ئیسلام، وه‌ک (باطیئة)‌کان – ده‌لین ته‌نها ناخ گرنگه – (زافضة)‌کان، قادیا‌یه‌کان و، وینه‌ی ئه‌وانه.

بی باوه‌پی هه‌لو‌ه‌شینه‌ره‌وه‌ی باوه‌پ؛ ئه‌وه‌نده هه‌یه که له زمانی شه‌رعا بی باوه‌پی دوو جۆره:

هه‌ندئ جار له‌ده‌قه‌کانی قورئاندا مه‌به‌ست پئی بی باوه‌پ‌یونیکه‌ خاوه‌نه‌کی له ئیسلام دهرده‌کات، هه‌ندئ جاریش مه‌به‌ست پئی بی باوه‌پ‌یونیکه‌ خاوه‌نه‌کی له ئیسلام دهرناکات، ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌یه وه‌ک چۆن باوه‌پ چه‌ندین به‌ش و لقی هه‌یه، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش بی باوه‌پی چه‌ندین به‌ش و لقی هه‌یه، هه‌روه‌ها وه‌ک چۆن زانراوه‌ باوه‌پ وته‌ کرده‌وه‌یه، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش بی باوه‌پی وته‌ کرده‌وه‌یه، سه‌رجه‌م گونا‌هو تا‌وانه‌کان له به‌ش و لقه‌کانی بی باوه‌پ‌ین، هه‌روه‌ک چۆن سه‌رجه‌م تاعه‌ت و گو‌ت‌رایه‌لیه‌کان له به‌ش و لقه‌کانی باوه‌پ‌ن.

له‌ بنچینه‌کانی ئه‌ه‌لی سوننه‌ و جه‌ماعه؛ ئه‌وه‌یه که ده‌گونجی کۆبیته‌وه له به‌نده‌یه‌کا باوه‌پ‌ه‌ت‌ان و هه‌ندئ له به‌ش و لقه‌کانی بی باوه‌پی یان دوو‌پ‌ی ئه‌مه‌ش حقیقه‌ت و ئه‌سل و بنه‌رته‌ی باوه‌پ‌ه‌ت‌انه‌کی لانا‌دات.

بی باوه‌پی خاوه‌نی چه‌ندین بنچینه‌ و به‌شی جیا جیا‌یه؛ له‌و بنچینه‌ و به‌شانه‌ تایا‌ندا‌یه پت‌یوستی ده‌کات بکه‌ره‌کی له‌ دینی ئیسلام دهریکات، هه‌شیانه‌ به‌پ‌یچه‌وانه‌وه بکه‌ره‌کی له‌ دینی ئیسلام دهرناکات.

بی باوه‌پی رو‌ده‌دات واته‌ که‌سی ده‌که‌و‌تته‌ ناو بی باوه‌پ‌یه‌وه: به‌ بیروباوه‌پ که له‌ ده‌که‌یدا هه‌یه، به‌ ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌یه به‌ ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی، به‌ وته‌یه که به‌ زمانی دهریده‌پ‌یت، به‌ دودلی و به‌ وازه‌ت‌ان.

* له لای نه هلی سوننه و جه ماعه - بئ باومړی دوو جوړه:

یه کهم: (کفر اکبر) بئ باومړی گه وړه که خاومنه که ی له نیسلام دمرد هکات:

بریتیه له وهی که باوه پهیئان ه لده وه شینیتت وه و نیسلام ته ی پوچ ل ده کات وه،
مانه وهی ه تا ه تا یی له ناگری دژ ه خدا پیویست ده کات، نه مهش ده بیت به یونی
بیرویا وه پتکی خراپ، و ته یه، کرده وه یه، دودلی یه، و از هیئانی، پشت ه لگردنی،
خوبه زل زانین و خوبه گه وړه زانینی.

بئ باومړی گه وړه چهند جوړیکه، له وانه:

۱- (کفر الإنکار والوجود والتکذیب) بئ باومړی ئینکاری کردن و نکولی کردن و

دان پیدا نه نان و به درو خستنه وه:

بریتیه له وهی که روکه ش (ظاهر) و له ناخ (باطن) دا کوغر بیت، وه ک بیرو پوچونی
به درو خستنه وهی پیغه مبه ران، نو هه والانه ی که پیغه مبه ران به راستی
رایانگه یاندوه پیچه وانه ی واقعی، یان بانگ شه کردن بق نه وهی که پیغه مبه ری خوا
(صلی الله علیه وسلم) پیچه وانه ی حقی هیئا وه، یان که سی پوپا گهنده ی نه وه
بکات که خوی گه وړه شتیکی حرام کردوه یان حه لائی کردوه له گ ل نه وه شدا
که ده یزانی نه وهی که نو و تویه تی پیچه وانه ی فرمانی خوی گه وړه و نه می لی
کردنی ته، خوی گه وړه ده ف رمویت: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ العنکبوت: ۶۸.

واته: کی له و که سه سته مکار تره که درق به ناوی خواوه ه لده به سستی، یا باوه پ
نه هیئتی به نایینی راست کاتئ بوی هات، ثایا جیگای مانوه بق بئ بروایان له
دژ ه خدا نیه.

۲- (کفر الإباء والاستکبار مع التصديق) بئ باومړی گوئی پئ نه دان و

خوبه زل زانین له گ ل به راست زانینی دا:

بریتیه له ملکه‌چی نه‌کردن بۆ پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) به ئاشکرا (ظاهر)، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که له ناخ (باطن) دا ده‌زانی که حه‌قه، له‌به‌رئه‌وه‌ ددان ده‌نی به‌وه‌دا که ئه‌وه‌ی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) له‌په‌روه‌ردگاریه‌وه هیناویه‌تی حه‌قه؛ به‌لام شوینکه‌وتنی ره‌فز ده‌کات و ره‌تی ده‌کاته‌وه له‌به‌ر خراپی خۆی و خۆ به‌به‌زلزانی و له‌خۆبایی بوونی هه‌روه‌ها دینی خۆی په‌روه‌ردگار و ئه‌و که سانه‌شی که شوینی که‌وتون به سوکیان ده‌زانی؛ وه‌ک بێ باوه‌ریتی شه‌یتانی نه‌فره‌تی؛ که هیچ کاتێ نکولی نه‌کردوه له فه‌رمانی خۆی گه‌وره ئینکاریشی نه‌کردوه، به‌لام به‌ گۆی پێ نه‌دان و خۆ به‌به‌زلزانی روپه‌روی فه‌رمانه‌که‌ی خۆی گه‌وره‌ بویه‌وه، خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ بِرَأْيِكَ الْآرْزُلُونَ﴾ الشعراء: ۱۱۱.

واته: وتیان ئایا (چۆن) باوه‌ر به‌تۆ بێنین، له‌کاتی‌که‌دا ئه‌وانه‌ی شویت که‌وتون په‌ستهرین که‌سن (هه‌زارو داماو نه‌فامن).

۲ - (کفر الإعراض) بێ باوه‌ری پشت هه‌لکردن:

بریتیه له‌وه‌ی که پشت هه‌لکات به‌ گۆی و به‌دلی له‌وه‌ی که پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) له‌په‌روه‌ردگاریه‌وه هیناویه‌تی، به‌راستی نازانی، به‌دروشی نازانی، دۆستایه‌تی ناکات، دۆستایه‌تی‌شی ناکات، هه‌رگیز گۆیی بۆ ناگرێ، واز له‌حه‌ق نه‌هێنی و هه‌ولێ فێروونی نادات و، کرده‌وه‌شی پێ نه‌کات، هه‌لدی له‌و شویتانه‌ش که باسی حه‌قی تیدا ده‌کریت ئه‌وه ئه‌و که‌سه کافر و بێ باوه‌ر واته بێ باوه‌ری پشت هه‌لکردن.

خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُتُوا مُعْشِرُونَ﴾ الأحقاف: ۳.

واته: ئه‌وانه‌ی بێ باوه‌ر بوون له‌وه‌ی که پێی ترسینراوون روو وهرده‌گێن.

۴- (کفر الشک) بئ باوهرې دوودلې،

به وې که دان نه نئ به راستنې پېغه مېر دا (صلی الله علیه وسلم) و به دروښ نازانې، به لکو دوودل و راپايه له شوینکه و تنې پېغه مېر (صلی الله علیه وسلم)، له کاتیکدا که لئې دواکراوه و پېوېسته دلتیا بیت به ته وای له سر نه وې که پېغه مېر (صلی الله علیه وسلم) له پوره دگاریه وه هینا وې ته حق و هېچ دوودلې شک و گومانیکې تېدا نېه، جا هر که سې که دوودل و راپايې له سر شوینکه و تنې نه وې که پېغه مېر (صلی الله علیه وسلم) هینا وې ته له لایه ن پوره دگاریه وه، یان به دروستې بزانی که نه وې پېغه مېر (صلی الله علیه وسلم) هینا وې ته پېچ وانه ی حق؛ نه وې بئ باوهره واته بئ باوهرې دوودلې، خوی گوره ده فېرموینت:

﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾ إبراهيم: ۹.

واته: نایا بۆتان نه هاتووه هه والی نه و گه لانه ی که له پېش نئو ده بون، گه ی نوح و عاد و سه مود هه روه ها نه وانه ی که له پاش نه وان بون و هاتن بیجه له خوا هېچ که س نایانزانې پېغه مېر ده کانیا ن بۆهات به موعجیزه و به لگه ی ناشکراوه، ئینجا نه وان ده ست و په نجه ی خویان که ست له رق و قین داو، و تیان به راستی ئیمه بئ بېواین، به و (په یامه) ی که به نئو ده نئدر اووه، به راستی ئیمه له گومان داین له وې نئو ه بانا گمان ده که ن بۆلای و دودلین.

۵- (کفر النفاق) بئ باوهرې دووړوې،

بریتیه له درخستنې ئیسلام و خیر و چاکه، شاردنه وې بئ باوهرې و خراپه، بریتیه له پېچ وانه ی ناخ بق روکesh، درخستنې و ته به زمان یان به کرده وه به پېچ وانه ی نه وې له دل دایه له بېرو باوهره کان.

۶ - (کفر السبِّ والإستهزاء) بی باومری جنیودان و گالته کرن:

بریتیه له لاقرتی کردن و، به کم زانین و، جنیودان و، گالته کردن و قه شمیری؛ به شتی له دینی ئیسلام، له وهی که زانراوه له دیندا – واته هه موو که س ده زاننی له دینن وه ک گالته کردن به سیواک و ریش و حجاب و .. –، ئیتیریه کسانه ئه و که سه شوخی و گالته بکات، یان له بهر به بی باوه پښ گالته بکات، یان له کاتی ده مه قالی و نا ککی دا بیت؟ یا له کاتی توپه بوندا بیت، وینه ی ئه وانه؛ بینگومان زانایانی نوممهت ته باو یه کده ننگن له سر بی باوه پی ئه و که سه ی که بکهری ئه و کارانه یه، خوی گه ره ده فهرموت:

(١) - والنفاق نوعان: نفاق اعتقاد، ونفاق عمل:

وأولاً: نفاق الاعتقاد، أو النفاق الأكبر: وهو ما أبطن الكفر في القلب، وأظهر الإيمان على لسانه وجوارحه، وصاحبه من أهل الدرك الأسفل من النار؛ مثل من كذب بما جاء به الله، أو بعض ما جاء به الله، وكذب الرسول، أو بعض ما جاء به الرسول، أو كراهية الانتصار لدين الرسول .. وغرها من الأعمال الكفرية.

ثانياً: نفاق العمل، أو النفاق الأصغر: وهو النفاق العملي أي: ما ظهر فيه العمل على وجه مخالف لما يكون عليه الشرع، وصاحبه لا يخرج من الملأ؛ مثل: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا ائتمن خان، وإذا خاصم فجر، وإذا عاهد غدر؛ كما جاء في الحديث.

﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِإِلَهِكُمْ وَأَيُّكُمْ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٦﴾ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعُفْ عَنَّا لَغَفَرْ مِنكُم مَّا ذُكِّرْتُمْ بَلْ يَأْتِيهِمْ يَوْمَئِذٍ مِّنْ غَيْرِ الْمَوْتِ﴾ سورة النوبة: ۶۵ - ۶۶.

واته: سویندبی نه‌گر پرساریان لی بکه‌یت به‌پاستی ده‌لین دلتیان یتیمه هه ده‌مه‌تقی و گالته ده‌که‌ین، توش بلئی: ثایا به‌خواو به‌لگه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کی نیوه گالته و لاقرتیتان ده‌کرد؟. به‌هانه مه‌هیننه‌وه به‌پاستی نیوه بی بپوا بوونه‌وه پاش بپوا هینتانان نه‌گر ببورین و چاپووشی بکه‌ین له‌کومه‌ل و تاقمیکتان (به‌مزی گه‌پانه‌وه‌تانه‌وه)، سزای کومه‌ل و تاقمیکی تر ده‌ده‌ین، له‌به‌رنه‌وه‌ی بیگومان نه‌وانه تاوانبار بوون.

۷ - (کفر البغض) بی باومری رق لی بوونه‌وه:

بریتیه له‌رق لی بوونه‌وه له‌دینی ئیسلام، یان شتی له‌ئه‌حکامه‌کانی، یا شتی له‌شهرعی خوی به‌رز و بلند، یان رق لی بوونه‌وه له‌پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (صلی الله علیه وسلم)، یا له‌و شهرعی که هیناویه‌تی، یان شتی له‌وه، ئاوته‌خواز بیت به‌وه‌ی که نه‌بوايه، یان رق لی بوونه‌وه له‌شتی که خاوه‌ن زانست و زانیاریه‌کان ته‌باو به‌کده‌نگ بن له‌سه‌ری که نه‌و شته له‌دینه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْطَبُوا أَعْنَاقَهُمْ﴾ سورة عمه: ۹.

واته: نه‌و توله‌یان له‌به‌ر نه‌ویه که بیگومان نه‌وانه رقیان له‌و قورئانه بوو که خوا ناردویه‌تی، بقیه خواش کرده‌وه‌کانیانی پوچ کردنه‌وه.

نهم جوره بی باوه‌پیانو و جگه له‌وانه‌ش مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی له‌ناگری نۆزه‌خدا پتویست ده‌کات، له‌گه‌ل پوچه‌لکردنه‌وه‌ی سه‌رجه‌م کرده‌وه‌کان، نه‌گر خاوه‌نه‌کیان له‌سه‌ری به‌ریت، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ سورة البينة: ۶.

واته: بێگومان ئەوانەی کە بێ بیوابون لەخاوەن پەڕیام و بت پەرستەکان، لەناگری دۆزهخانی تێیدا دەمێننەوه بە ئیگجاری، ئا ئەوانە خرابترینی هەموو دروستکراوێکن.

هەروەها دەفەرمویت:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَكَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ الزمر: ۶۵.

واته: سوێند بەخوا نیکا کراوه بۆ تۆ و بۆ پێغه‌مبەرانی پێش تۆش، ئەگەر هاوێش بۆ خوا دابنێی بەراستی کردەوت هەڵدەوه‌شیتەوه، بێگومان لەزەرەمەندان دەبیت.

دووهم: (گۆر اصغر) بێ باوهری بچوک خاومنه‌که‌ی له ئیسلام دهرناکات؛

ئەم جۆره بێ باوهریه بانه‌ره‌تی باوهره‌تانی پێ هەڵناوه‌شیتەوه؛ بە‌لکو که‌می ده‌کات و لاوازی ده‌کات، خاومنه‌که‌ی له سیفه‌تی باوهر روت ناکاته‌وه، خاومنه‌که‌ی توشی هه‌ره‌شه‌ی توند ده‌بێته‌وه ئەگەر ته‌وبه‌ی لێ نه‌کات و په‌شیمان نه‌بێته‌وه، شە‌رع دانەر بۆ هەندێ له سه‌ره‌پچی و تاوانه‌کان وشه‌ی بێ باوهری به‌کاره‌یتاوه وه‌ک نمونه‌یه بۆ هه‌ره‌شه‌کردن و سه‌ره‌نشست کردن؛ له‌به‌رئه‌وه ئەم جۆره شتانه له تابه‌تمه‌ندیه‌کانی بێ باوهرین، به‌لام ئەوه‌نده هه‌یه ناگه‌نه ئاستی بێ باوهری گه‌وره، هه‌رچی له‌و جۆره‌یه ئەوه له تاوانه‌ گه‌وره‌کانه، ئەمانه‌ش هه‌ره‌شه‌یه‌کی توند پێویست ده‌کات بۆ خاومنه‌که‌یان به‌لام خاومنه‌که‌ی به‌هتا هه‌تایی له‌ناو ناگری دۆزه‌خدا نامێنێته‌وه، خاومنه‌ی ئەم جۆره له بێ باوهریی له‌وانه‌یه تکا(شفاعة)ی تکاکاران بیه‌گه‌رێته‌وه.

نمونه له‌سهر نه‌مه:

کوفر و بئ باوه‌پی ناز و نیعمه‌ت، کوفری وه‌لام دانه‌وی چاکه به خراپه چاکه‌ی می‌رد له‌لایه‌ن ژنه‌وه، شه‌پرکدن له‌گه‌ل موسولمان، سویند خواردن به غیری خوا، تانه‌دان له نه‌سب و ره‌چه‌له‌کی خه‌لکان، شیوه‌ن کردن له‌سهر مردو، باوه‌پرداری به برا باوه‌پداره‌کی بلی: نه‌ی بئ باوه‌پ! جگه له‌مانه له جورده‌کانی بئ باوه‌پی بچوک، خوی به‌رز و بلند ده‌فه‌رمویت:

﴿وَلَنْ طَافَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ سورة الحجرات: ۹.

واته: نه‌گه‌ر دوو کومه‌ل له‌ئیمانداران دژ به‌یه‌کتر جه‌نگیان کرد، نه‌وه له‌نیوانیاندا ناشته‌وایی بکه‌ن.

پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت:

(بَابُ الْمُسْلِمِ فُتُوْقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ)^(۱). واته: جنتودان به موسولمان له‌سنورده‌بچون

و تاوانه، جه‌نگ له‌گه‌ل کردنیشی بئ باوه‌پی یه.

ده‌فه‌رمویت: (لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفْرًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ)^(۲).

واته: له‌دوای من مه‌گه‌پننه‌وه بۆ سه‌ر بئ باوه‌پیتی و هه‌ندیکتان له‌گه‌ردنی هه‌ندیکتان بده‌ن.

ده‌فه‌رمویت: (مَنْ خَلَفَ بَعْدِي اللَّهُ فَقَدْ أَشْرَكَ، أَوْ كَفَرَ)^(۳). واته: نه‌وه‌ی سویند به

غه‌یری خوا بخوات، نه‌وه هاوه‌لی بۆ خوا بریار داوه، یان کوفری نه‌نجام داوه.

(۱) - متفق علیه.

(۲) - متفق علیه.

(۳) - صحیح سنن ابی داود: للألبانی.

ده‌فهرمویّت: (الْمُنَانِ فِي النَّاسِ هُمَا يَحْمِ كُفْرُ الطُّغْنِ فِي النَّسَبِ، وَالْبَيَاحَةُ عَلَى الْمَنِيَّتِ)^(۱).
 واته: دووشت هه‌ن له‌تاو خه‌لکدا له‌بی باوه‌پین: تانه‌دان له‌نسه‌ب و ره‌چه‌له‌ک و،
 شیوه‌ن کردن له‌سه‌ر مردو.

(۱) - رواه مسلم.

بنچینهى چوارەم

باوەڕهێنان بە دەقهکانى قورئان و سوننه که پهیمان و به‌ئێندان و
هه‌رپه‌شه‌و ترس و تۆقاندن.

له بنچینه‌کانى عەقیدەى سەلهفى صالح ئەهلى سوننه و جەماعە:

بریتیه له باوەڕهێنان بە دەقه‌کانى په‌یمان و به‌ئێندان و هه‌رپه‌شه‌و ترس و
تۆقاندن؛ باوە‌ڕیان پێى هه‌یه به باوە‌ڕپوێنکى جیگیر و ته‌واو، تێى ده‌په‌رپێنن وه
چۆن هاتوه له‌لایه‌ن خواى به‌رز و بلند‌ه‌وه، به‌ره‌نگارى نابنه‌وه به‌وهى واتاکه‌ى
بگۆڕن و باوه‌ڕى پێ نه‌که‌ن، باوه‌ڕ به‌ ده‌قه‌کانى ده‌که‌ن، له‌به‌ر فەرموده‌که‌ى خواى
که‌وره:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا
عَظِيمًا﴾ سورة النساء: ٤٨.

واته: به‌پاستى خوا خۆش نابێت گه‌ر هاوبه‌شى بۆ دابنێ، بێجگه‌ له‌وه خۆش
نه‌بێت له‌هه‌ر گوناھێکى تر بۆ هه‌رکه‌سێک که بیه‌وێت، هه‌رکه‌سێک هاوبه‌ش بۆ خوا
دابنێت، ئەوه بێگومان گوناھێکى زۆر گه‌وره‌ى هه‌لبه‌ستوه.

ئەهلى سوننه و جەماعە باوە‌ڕیان وایه‌ پاشه‌پۆژ و سه‌ره‌نجامی به‌نده‌کان
په‌نه‌ان و شارواوه‌ى خواى گه‌وره‌ خۆى نه‌بێت که‌س نایزانێت، جگه‌ له‌ خوا که‌س
نازانێ پاشه‌پۆژ و سه‌ره‌نجامیان چۆنه‌ به‌ره‌و به‌هه‌شت وه‌پێ ده‌که‌ون یان به‌ره‌و
ئاگرى دۆزه‌خ، مۆفێ باوه‌‌پدار دلێنا نابێت له‌ مه‌کرى خواى گه‌وره‌ که بۆ ئه‌و
شوێنه‌ى ببات به‌بێ ئەوه‌ى هه‌ستى پێ بکات و به‌خه‌یالیدا بێت، یان سزای بدات به‌وه‌ى
تاوانه‌کانیه‌وه، به‌لام مۆفێ باوه‌‌پدار هه‌رگیز له‌ رحمه‌ت و به‌زه‌یى خواى به‌رز و
بلند نا‌ئومێد نابێ، ماده‌م له‌سه‌ر باوه‌‌هێنان و یه‌کخواناسی و سوننه‌یه‌ به‌ وته‌و به
کرده‌وه، خواى به‌رز و بلند ده‌فه‌رموێت:

﴿ وَيَسِّرْ لَّيْسَ ءَامِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ سورة البقرة: ۲۵.

واته: (ئەو موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم)) مژدە بدە بەوانی کە باوەریان هێناوە کردەوہ باشەکانیان کردوہ، کە بێگومان بۆ ئەوان ھەبە بەھەشتانی جۆگە ئاوی نەد بەژیریاندا دەپوات، ھەركاتی لەوێ خوار دەنەکیان بەدریتی لە میوہات دەلێن: ئەمە ئوہیە کە لەمەو پێش پێمان درا ئیستا وینەیان هێناوە، لەو بەھەشتانەدا بۆ ئەوان ھەبە ژنانی پاکیزە، ئەوان لەو بەھەشتانەدا ھەتا ھەتاین.

پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفرمویت: (إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ الْجَنَّةِ فِيمَا يَبْنُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ النَّارِ فِيمَا يَبْنُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ)^(۱).

واته: بەراستی کەسی وا ھەبە کردەوہی خەلکی بەھەشت دەکات لەپێش چاوی خەلکدا، لەکاتی کدا ئەو کەسە ئەھلی ناگری دۆزەخە، کەسی واش ھەبە کردەوہی خەلکی ناگری دۆزەخ دەکات لەپێش چاوی خەلکدا، لەکاتی کدا ئەو کەسە ئەھلی بەھەشتە.

ھەروەھا دەفرمویت: (إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْقَى عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَذْخُلُهَا وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْقَى عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَذْخُلُهَا)^(۲). واته: کەسی واتان ھەبە کردەوہی خەلکی بەھەشت دەکات تا لەنیوانی ئەو و بەھەشتا تەنھا بایک دەمینێ، جا نوسراوەکە پێشی دەکەوێت و کردەوہی خەلکی ناگر

(۱) - رواه البخاري ومسلم.

(۲) - رواه البخاري ومسلم.

دهکات و دهچپته ناگروهه، کەسی وه‌هاشتان هه‌یه کرده‌وه‌ی خه‌لگی ناگر دهکات تا له‌نیوانی شو و ناگردا ته‌نها بالێک ده‌مینێ، جا نوسراوه‌کە‌ی پیشی ده‌کوهیت و کرده‌وه‌ی خه‌لگی به‌هه‌شت دهکات و ده‌چپته به‌هه‌شته‌وه‌.

ریگای دهریازبون و زرکاریون و سرکهوتن بۆ به دهستهێنانی رهزانهندی خوی
پهروهردگار - له لای نههلی سوتنه و جهامه - ناوهنده لهنیوان دلتیابون و بی
نومند بوندا، له نیوان ترس و ناویمدبوندا.

خوای گورده له وهسفی باوه رداره راستگوکاندا ده فرمویت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْأَلُونَ فِي الْحَيَاتِ وَيَدْعُونَا رَعْبًا وَهَبًّا وَكَانُوا لَنَا خُنُوعًا﴾ سورة الأنبياء: ۹۰.

واته: بڼگومان نه وانه (ی باسکران له پټغه مبه ران) پیش بڼکټیان ده کرد له (نه نجامدانی) هه موو خیر و چاکه یه کداو هاواریان له نیټه ده کرد به نومیډی (به هه شت) و له ترسی (دږوخ)، نه وان ملکهچ بوون بڼ نیټه (ده ترسن لیټمان).

به‌لام شایه‌نی دده‌دن بق که‌ستی له‌سەر ئیسلام و یه‌خواناسی و به‌ندایه‌تی کردنی خوا به‌ته‌نیا بمریت به‌روکه‌شی ئیسلامه‌یه‌که‌ی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی که نه‌هلی به‌هسته - (إن شاء الله) ته‌گه‌ر خوا ویستی له‌سەر بێ - هه‌روه‌ک خوای به‌رز و بلند له‌قورئانه‌که‌یدا به‌لێنی پێی داون؛ خوای گه‌وره‌ ده‌فرمویت:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّخَذُوا الصَّالِحِينَ سِدًّا فَأَنزَلْنَاهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ ﴿سورة النساء: ١٢٢﴾.

واټه: نو که سانه ی باوه پښان هیڼاوه و کرده ده چاکه کانیاں کړېوه له
 داهاتو په کی نژیکدا ده دیاڅه یڼه به هه شتاتیځ که پوواره کان به ژیر دره خټه کانیاں
 دا ده پځن، دهمیننوه تیایدا به هه میشه یی، به لڼی خواپه و پسته (به دی
 ده هنریت)، کڼ له خوا راست بیژنره.

خوای گوره دهفه رمویت: ﴿إِنَّ الْتَّائِبِينَ فِي جَنَّتِ وَهُمْ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مِلْكٍ مُّتَنَبِّئٍ﴾ سورة القمر: ٥٤ - ٥٥ . واته: بی گومان باریزکاران وان له باخات و

پووباره‌کانی (به‌هه‌شتدا). له نیشته‌یه‌کی په‌سه‌ندان لای پاشایه‌کی به‌ده‌سه‌لاتی توانا.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَزِدْكَ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ قِمَتْ وَهُوَ كَارٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ سورة البقرة: ۲۱۷. واته: هه‌رکه‌سێک له‌دینی خۆی هه‌لێگه‌پێته‌وه‌و به‌بێ بې‌وایی بمیریت، ئا ئه‌وانه هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کیان پوچ ده‌بێته‌وه له هه‌ردوو جیهاندا، ئه‌وانه یار و هاو‌ده‌می ئاگرن، تێیدا ده‌مێننه‌وه به‌یه‌کجاری.

پێغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^(۱). واته: هه‌رکه‌سێ بمیریت چاک بزانی‌ت که جگه له (الله) هه‌یج په‌ستراویکی تر نیه به هه‌ق که شایسته‌ی په‌رستن بێت، ئه‌وه ده‌جێته به‌هه‌شته‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا؛ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^(۲). واته: هه‌رکه‌سێ بمیریت هاو‌ه‌لی بۆ خۆی گه‌وره بپیار نه‌دابیت؛ ئه‌وه ده‌جێته به‌هه‌شته‌وه.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه شایه‌تی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی که بێ باوه‌پان، هاو‌به‌ش بۆ خوا داننه‌ران، دووپه‌ه‌کان ئه‌وانه‌ی که له کۆمه‌لی ئه‌وانن له ئه‌ه‌لی ئاگری دۆزه‌خن، هه‌رکه‌سێ جگه له‌دینی خوا ناینبێکی تر هه‌لبێژێری و بیکاته‌ریگه‌و به‌ره‌نامه‌ی ژانی خۆی، ئه‌وانه به‌هه‌تا هه‌تایی له‌ئاگری دۆزه‌خدا ده‌مێننه‌وه‌و هه‌رگیز زنگاریان نابیت ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌ بمرن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر گه‌وره‌یی که‌تن و تاوانه‌که‌یان به‌رامبه‌ر به‌حه‌قی خۆی په‌روه‌ردگار، خۆی گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ سورة البقرة: ۳۹.

(۱) - رواه مسلم.

(۲) - رواه مسلم.

واته: ئه‌وانه‌ی که بێ بڕوا بون و نیشانه‌و ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو زانی ئه‌وانه‌ هاوه‌ن و هاوده‌می ناگرن، تیایدا ده‌مینه‌وه به‌هتا هه‌تابی.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ سورة البقرة: ۶.

واته: بێگومان ئه‌وانه‌ی که بێ بڕوا بوون له‌ خاوه‌ن په‌یام و بت په‌رسته‌کان، له‌ ناگرێ دۆزه‌خان تێیدا ده‌مینه‌وه به‌ ئیگجاری، ئا ئه‌وانه‌ خراپ‌ترینی هه‌موو دروستکراویکن.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿إِنَّ الْكُفَّيْنَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ سورة النساء: ۱۴۵.

واته: (بابازن) به‌پاستی دوو‌په‌وه‌کان له‌ خانه و ته‌به‌قی هه‌ره ژێره‌وه‌ی ناگردان، هه‌رگیز پزگار که‌رێکت بۆ ئه‌وان ده‌ست ناکه‌و‌یت.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ سورة التوبة: ۲۳.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌بڕواتان هه‌تانه‌و باوک و براکانتان دامه‌نێن (هه‌له‌به‌ژێن) به‌دۆسته‌و خۆشه‌ویسته‌، ئه‌گه‌ر بێ باوه‌پێیان له‌باوه‌پ له‌لا خۆشه‌ویسته‌و چاک‌تربوو، هه‌ر که‌س له‌ئێوه ئه‌وانه‌ بکات به‌دۆسته‌ی خۆی، ئه‌وه هه‌ر ئه‌وانه‌ سه‌مه‌کارن.

هه‌روه‌ها ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی که هه‌رکه‌سی له‌سه‌ر هاوه‌ش بۆ خوا دانان به‌ریت ئه‌وا بێگومان ده‌چیته‌ ناگرێ دۆزه‌خه‌وه، یان هه‌رکه‌سی بێ باوه‌پێی گه‌وره‌ نا‌شکرا بکات ئیتر بی ئه‌و بێ باوه‌پیه‌ گه‌وره‌

بیروباوه‌ی بی‌یان و ته و گوشتار بی‌یان کرده‌وه؛ نه‌وا به کرده‌وه‌کی خوی حوکم ده‌دریت به‌سهریدا که کافره، له‌ژیانی دنیا‌دا مامه‌له‌ی کافری له‌گه‌لدا ده‌کریت، له‌دوا‌پۆژیشدا له‌و که‌سانه ده‌بی که به‌ه‌تا هه‌تایی له‌ناگری دۆزه‌خدا ده‌میتنه‌وه.

خوای به‌رز و بلند ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ ﴿سورة النساء: ۴۸﴾

واته: به‌پاستی خوا خو‌ش نابیت گه‌ر هاو به‌شی بۆ دابنری، بیجگ له‌وه خو‌ش نه‌بیت له‌هه‌ر گونا‌هیکێ تر بۆ هه‌ر که‌سیک که بیه‌ویت، هه‌ر که‌سیک هاو به‌ش بۆ خوا دابنیت، نه‌وه بیگومان گونا‌هیکێ زۆر گه‌وره‌ی هه‌له‌ستوه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ ﴿سورة النساء: ۱۵۰ - ۱۵۱﴾

واته: به‌پاستی نه‌وانه‌ی بی باوه‌پن به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی، ده‌یانه‌وی جیاوازی بخه‌نه نئوان خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کانی، ده‌لین باوه‌پ به‌هه‌ندیک (له‌پیغه‌مبه‌ران) ده‌هیتن، باوه‌ر نا‌هیتن به‌هه‌ندیکی تریان و ده‌یانه‌وی له‌و نئوانه‌دا ڕیگه‌یه‌ک بده‌نه‌به‌ر، نه‌وانه به‌پاستی بی باوه‌پی ته‌وان و ناماده‌مان کردوه بۆ بی باوه‌پان سزایه‌کی پسواکه‌ر.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿سورة آل عمران: ۸۵﴾

واته: هه‌ر که‌سی دوا‌ی دینی بکه‌ویت جگه له‌دینی ئیسلام نه‌وه لێ وه‌ر ناگه‌ریت، له‌پۆژی دوا‌یی دا له‌زه‌ره‌م‌ندانه.

پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (مَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ)^(۱).

واته: هرکس بی‌بریت و شتی بکاته شریک و هاربه‌شی خوی په‌روه‌ردگار؛ نه‌وه ده‌چیته ناگری دۆزه‌خ‌وه.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

برپاری کۆتایی و دلنمایی بۆ هیچ که‌س ناده‌ن له نه‌هلی قبیله به‌وه‌ی که نه‌وک‌سه به‌هشتی به‌یان دۆزه‌خی ئیت‌ر نه‌وه که‌سه هرچیه‌ک بی و هرک‌سه‌ی بیت و له‌هر پله‌و پایه‌یکدا بیت، تنها بۆ نه‌وه که‌سانه نه‌بی که خاوی گوره و پیغمبره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) نه‌وه برپاره‌یان بۆ دابیت، به‌لام بۆ نه‌وه که‌سانه‌ی که به‌لگه‌یان به‌ده‌سته‌وه نیه کار و فرمانیان حه‌واله به خوی گوره ده‌که‌ن و ده‌یگتینه‌وه بۆ خوی په‌روه‌ردگار، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ئومیده‌وارن که خوی په‌روه‌ردگار پاداشتی چاکه‌کاران بداته‌وه به به‌هشتی به‌رین، ده‌شترسن له‌وانه‌ی که تاوانبار و خراپه‌کاران توشی سزا بین^(۲).

له‌به‌رنه‌وه‌یه نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه شایه‌تی ده‌ده‌ن بۆ نه‌وه که‌سانه‌ی که پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) شایه‌تی بۆ داوون به‌وه‌ی که به‌هشتین یان دۆزه‌خین، شایه‌تی ده‌ده‌ن بۆ نه‌وه که‌سه‌ی که پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) مژده‌ی به‌هشتی پێدان و شایه‌تی بۆ دان که له نه‌هلی به‌هشتن.

(۱) - رواه مسلم.

(۲) - ولهذا لا يحكم على أحد قتل أو مات بأنه شهيد؛ لأن النية مردها إلى الله تعالى. والصحيح أن يقال: نسال الله له الشهادة نحسبه شهيداً إن شاء الله - ولا نركي على الله أحداً - بصيغة الدعاء وليس بصيغة الجزم لأن الجزم قول على الله بلا علم.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووت: (أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ ، وَالزُّبَيْرُ فِي الْجَنَّةِ ، وَسَعْدُ فِي الْجَنَّةِ ، وَسَعِيدُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجُرَّاحِ فِي الْجَنَّةِ)^(۱).

واته: ئه‌بو به‌کر له به‌هه‌شتدايه، عومه‌ر له به‌هه‌شتدايه، (عثمان) له به‌هه‌شتدايه، عه‌لی له به‌هه‌شتدايه، (طلحه) له به‌هه‌شتدايه، زوبه‌یر له به‌هه‌شتدايه، (عبد الرحمن) کۆپی عه‌وف له به‌هه‌شتدايه، سه‌عدی کۆپی ئه‌بی وه‌قاص له به‌هه‌شتدايه، سه‌عه‌یدی کۆپی زه‌ید له به‌هه‌شتدايه، ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کۆپی جه‌راح له به‌هه‌شتدايه.

بێگومان جێگه‌گیربووه بۆ زۆرتێک له هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ره‌زای خوايان لێ بێ شایه‌تی دراوه به‌وه‌ی که به‌هه‌شتین:

وه‌ک عه‌وکه‌شه‌ی کۆپی میحسه‌ن، (عبد الله) ی کۆپی سه‌لام، ئالی یاسر، بیلالی کۆپی ره‌باح، جه‌عه‌ری کۆپی ئه‌بو (طالب)، عه‌مری کۆپی (ثابت)، زه‌یدی کۆپی (حازنه)، (عبد الله) ی کۆپی ره‌واحه، ئه‌سمانی کچی ئه‌بو به‌کر، (فاطمه) ی کچی ئه‌سه‌د، دایکی عیماره، دایکی ئه‌یمه‌ن، (فاطمه) ی کچی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، خه‌دیجی کچی خوه‌یلید، عانیشه، سه‌فیه، حه‌فصه، هه‌موو هاوسه‌ره‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، جگه له‌وانه‌ش زۆر که‌سانی تریش، ره‌زای خوا له‌هه‌ر هه‌موویان بێ.

به‌لام ئه‌وانه‌ی که ده‌قه‌کان له‌باره‌یانوه هاتوه که دۆزه‌خین، ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه شایه‌تی ده‌ده‌ن که دۆزه‌خین:

له‌وانه نه‌بو له‌هېب (عبد العزى) كورې (عبد الطلب) و، هاوسره‌كه‌يشى دايكى
جه‌ميل نه‌رواى كچى حېرب، نه‌بو جه‌هل، نومه‌ييه‌ى كورې خه‌لف، (عبد الله‌ى)
كورې نوبه‌ى كورې سه‌لول، جگه‌ له‌وانه كه‌ چېگيرېبووه له‌ حه‌قياندا كه‌ دوزخين.

نه‌هلې سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌ريان وايه كه‌ به‌ه‌شت پټويست ناكړيت بڼ هېچ كه‌سى نيتړ نه‌و كه‌سه
هه‌رچېك بى و هه‌ر كه‌سى بيت و له‌هه‌ر پله‌و پايه‌يكدا بيت، هه‌رچنده
كرده‌وه‌كانى چاك بن و چاكه‌كار بى، ته‌نها به‌ جوړك نه‌بى كه‌ خواى گوره
دايپوشيت به‌ فزل و به‌ منعت و به‌خشنده‌يى خوى؛ به‌ ره‌حمت و به‌ به‌زه‌يى و
به‌ به‌هرو چاكه‌ى خوى بيخاته به‌ه‌شته‌وه، خواى به‌رز و بلند ده‌فه‌رمويت:

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكَ أَثَرٌ أَبَدًا وَلَئِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ﴾ سورة النور: ۲۱.

واته: نه‌گه‌ر به‌هرو ميه‌ره‌بانى خوا نه‌بوايه به‌سه‌رتانه‌وه هه‌رگيز كه‌سى
له‌نيوه پوخت و پاك نه‌ده‌بږوه، به‌لام خوا هه‌ر كه‌سى يوئ (شياوېن) پاكي
ده‌كانه‌وه، خوا بيسه‌رى زانايه.

پټه‌مبه‌رى خوا (صلی الله عليه وسلم) ده‌فه‌رمويت: (مَا مِنْ أَحَدٍ يُدْخِلُهُ عَمَلُهُ الْجَنَّةَ).
فَقِيلَ: وَلَا أَنْتَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: (وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي رَبِّي بِرَحْمَةٍ)^(۱).

واته: هېچ كه‌سيك به‌ كرده‌وه‌ى خوى خواى گوره ناخاته به‌ه‌شته‌وه، وترا:
ته‌نانه‌ت تو؟ نه‌ى پټه‌مبه‌رى خوا (صلی الله عليه وسلم)! فه‌رموى: ته‌نانه‌ت
منيش، مه‌گه‌ر په‌روه‌دگارم به‌ ميه‌ره‌بانى و به‌ به‌زه‌يى خوى دامپوشيت و بمخاته
به‌ه‌شته‌وه.

ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه:

سزا به پێویست نازانن بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که رووبه‌پوی هه‌په‌شه‌ی توند بونه‌توه له موسولمانان، جگه له بێ باوه‌پی - نه‌گه‌ر که‌سی بێ باوه‌پ بیت ده‌توانی‌ت پێی بوتری‌ت کافره - ، به‌لام بۆ تاوانه‌کانی تر نه‌گه‌ر که‌سی تاوانه‌که‌ی به‌ حه‌لال نه‌زانی بیت ئه‌وه سزا به پێویست نازانن بۆ، چونکه ده‌گونجی خوای گه‌وره لێی خۆش ببیت به‌وه‌ی که ئه‌نجامی داوه له تاعه‌ت و گوێپه‌له‌ی، یان بکه‌ویته به‌ر شه‌فاعه‌تی شه‌فاعه‌تکاران، یان ته‌ویه‌ی کردبێ و په‌شیمان بووبه‌توه، یان به‌وه‌ی توشی به‌لاو کاره‌ساتێک بویی، یان به‌ هۆی نه‌خۆشیه‌که‌وه که ئه‌و نه‌خۆشیه‌ بووبه‌ت هۆی هه‌له‌وه‌رینی تاوان و گوناوه‌کانی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿ قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴾ سورة الزمر: ۵۳.

واته: (ئه‌ی موچه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) بێ: ئه‌ی به‌نده‌کانم ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌خۆتان زۆر گوناهبه‌ر کردوه، ناوهمێد مه‌بن له‌میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی خوا، چونکه بێگومان خوا له‌هه‌موو گوناوه‌کانتان خۆش ده‌بیت، به‌راستی هه‌ر ئه‌وه ئی بورده‌ی به‌به‌زه‌یی یه‌.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿ وَلِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ یَغْفِرُ لِمَن یَّشَاءُ وَیُعَذِّبُ مَن یَّشَاءُ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴾

سورة آل عمران: ۱۲۹.

واته: هه‌ر بۆ خوايه هه‌رچی له ئاسمانه‌کاندايه، هه‌رچی له‌زه‌ویدايه، خۆش ده‌بێ له‌هه‌ر که‌س خۆی بیه‌وێت، سزای هه‌ر که‌سێش ده‌دات خۆی بیه‌وێت، خوا ئی بورده‌ی میه‌ره‌بانه‌.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت:

﴿ وَإِنِّي لَنَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَكَمَنَّ وَغِلَّ صَاحِبًا ثُمَّ أَهْتَدَى ﴾ سورة طه: ۸۲. واته: به‌راستی من
نقد لیبوردوم له‌و که‌سه‌ی ته‌ویه‌ی کردبی و باوه‌پی هینابی و کرده‌وه‌ی چاکی
کردبیت، پاشان به‌رده‌وام بوبی له‌سر نه‌و ریبازه.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ، وَجَدَ
غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَقَفَرَ لَهُ)^(۱).

واته: له‌کاتیکدا پیای به‌ پیگایه‌کدا تیپه‌پ ده‌بوو لقه داریکی دپکاری بینی
نازاری خه‌لکی ده‌دا، نه‌ویش هه‌لی گرت و له‌سر پیگاکه لایبرد، جا خوی گه‌وره
سوپاسی کردو لئی خۆش بوو.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

هیچ کاتی حوکم و بریار ناده‌ن به‌سر که‌سیکی دیاریکراودا له‌موسولمانان
به‌وه‌ی که‌ نه‌هلی ناگره، نه‌گه‌ر هه‌ر نه‌و بریاره‌شیان دا شایه‌تی نه‌وه ناده‌ن که به
هه‌تا هه‌تایی له‌ ناگری دۆزه‌خدا ده‌می‌نیتته‌وه؛ له‌به‌رته‌وه‌ی ده‌گونجی ته‌ویه‌ی کردبی
و په‌شیمان بوبیتته‌وه و عاقیبه‌ت و سه‌ره‌نجامی چاک بوبیت، خۆ نه‌گه‌ر هه‌ر حوکی
که‌سیکیان دا؛ نه‌وا نه‌و حوکمه‌ی که‌ ده‌یدن ده‌بیسته‌نه‌وه به‌ مردنی که‌سه‌که‌وه
واته نه‌گه‌ر که‌سه‌که‌ له‌سر بی باوه‌پی مرد نه‌وه ده‌لین نه‌و که‌سه‌ نه‌هلی دۆزه‌خه،
له‌به‌رته‌وه‌ی په‌ندو عیبه‌رت له‌سر عاقیبه‌ت و سه‌ره‌نجامی که‌سه‌که‌یه؛ خۆ نه‌گه‌ر
سه‌ره‌نجام له‌سر نیمان مرد نه‌وه نه‌هلی به‌هسته، - إن شاء الله - ، هه‌رچه‌نده
له‌وه و پیشیش خاوه‌نی کرده‌وه‌ی چاک نه‌بیت، به‌لام نه‌گه‌ر سه‌ره‌نجام له‌سر بی
باوه‌پی مرد نه‌وه نه‌هلی ناگره و به‌ هه‌تا هه‌تایی تئیدا ده‌می‌نیتته‌وه، هه‌رچه‌نده
له‌وه و پیشیش خاوه‌نی چه‌ندین کرده‌وه‌ی چاک بوبیت.

هه‌رگه‌سی به بی باوه‌ی ناسرا؛ نه‌گه‌ر له‌پیش شه‌ودا به‌ریت هیچ دیاترده‌یه‌کی لی دهرنه‌گه‌وت که ته‌ویه‌ی کردبی و باوه‌پی هینابی؛ شه‌وه‌ حوکم و بپیار ده‌دری به سه‌ریدا که دۆزه‌خیه‌و هه‌تا هه‌تایی ده‌مینته‌وه له ناگری دۆزه‌خدا – په‌نا به‌خوای گه‌وره – نا ئه‌م (قاعده) به‌نماو یاساو ده‌ستوره به‌سه‌ر که‌سی‌کدا جیبه‌جی ده‌کرت له‌سه‌ر شه‌وه‌ که‌سانه‌ی که به بی باوه‌پی و (مردی) هه‌لگه‌پاوه‌یه‌تی مردون له‌موسولمانان، به‌لام شه‌وانه‌ی له‌به‌په‌تدا کافر و بی باوه‌پن به هه‌تا هه‌تایی له ناگری دۆزه‌خدا ده‌میننه‌وه.

ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه:

باوه‌پیان وایه به‌وه‌ی که بق هه‌موو دروستکراوی (أجل) کاتیکی دیاریکراو هه‌یه که تئیدا کوتایی به ژیا‌نی دیت، هیچ نه‌فسیک نامریت مه‌گه‌ر به فه‌رمانی خوا، نوسراویکی کات دیاریکراو؛ به‌و جۆره‌ی که خوا بۆی نوسیه به‌ریت به‌و شیه‌یه ده‌مریت، ئینجا نه‌گه‌ر کاتی کوتایی ژیا‌نیان هات ساتیک دوانا‌که‌ون و پیشیش ناکه‌ون، خۆ نه‌گه‌ر مرد یان کوژرا؛ شه‌وه ده‌مریت به ناکامی دیاریکراوی خۆی، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجَلًّا﴾ سورة آل عمران: ۱۴۵.

واته: هیچ که‌سیک نه‌بووه که به‌ریت مه‌گه‌ر به فه‌رمانی خوا، نوسراویکی کات دیاریکراوه.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه،

باوه‌پیان وایه که په‌یمان و به‌لین و موزده‌دانی به‌هشت به باوه‌پداره
خوږاړیزه‌کان حقه.

هه‌په‌شه‌کردنی خوی په‌روه‌دگار به‌سزادانی سه‌رېچیکاران له‌یه‌کتا‌په‌رستان
و تاوانباران حقه.

هه‌په‌شه‌کردنی خوی په‌روه‌دگار به‌سزادانی بی باوه‌پیان و دوو‌پوه‌کان به
هه‌تا‌ه‌تایی مانه‌وه‌یان له‌ناگری دوزه‌خدا حقه.

خوی په‌روه‌دگار به‌لینی خوی په‌ک ناخات خوی گوره ده‌فه‌رمویت:
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ سورة النساء: ۱۲۲.

واته: نو که‌سانه‌ی باوه‌پیان هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه له
داهاتو‌پیه‌کی نزدیکدا ده‌یاخه‌ینه به‌هشتانیک که پروباره‌کان به ژیر دره‌خته‌کانیان
دا ده‌پون ده‌میننه و تیايدا به هه‌میشه‌یی، به‌لینی خوی و پاسته (به‌دی
ده‌هینریت) و کی له خوا راست بیژتره.

به‌لام خوی گوره به‌لینی داوه له سه‌رېچیکار و تاوانباری یه‌کتا‌په‌رست و
موسولمان خوښ بیی به گوره‌یی و به‌فزل و به‌خشنده‌یی و رحمت و میهره‌بانی
خوی، ده‌یاخه‌ به‌ر تکای تکاکاران، خوی گوره به‌لینی داوه که هیچ که‌سی له
موسولمانان به هه‌تا‌ه‌تایی له‌ناگری دوزه‌خدا نه‌هیلیت‌وه، به‌لام بق جگه له‌وان که
هاوبه‌ش بق خوا دانه و بی باوه‌پی نه‌سلین هه‌تا‌ه‌تایی له‌ناگری دوزه‌خدا
ده‌میننه‌وه به‌دوری گرتوه که نه‌وان به‌ر نه و لیخوش یونه بکه‌ون، خوی گوره
ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَنْهُ شَيْءٌ وَلَا يَخْفَىٰ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ. وَنَعْلَمُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ ﴿٤٨﴾ سورة النساء: ٤٨.

واته: به‌راستی خوا خوش نابیت گه‌ر هاربه‌شی بۆ دابنری، بیجگه له‌وه خوش
له‌بیت له‌هر گوناھتیکی تر بۆ هه‌رکە سێک که بیه‌وێت.

بنچینه ی پینجه م

دۆستایه تی و دوژمنایه تی (الموالاة والمعاداة)^(۱)

له عه قیده ئه هلی سوننه و جه ماعه دا

یه که له بنچینه کانی عه قیده سله فی صالح، ئه هلی سوننه و جه ماعه:

بریتیه له خۆشویستن له بهر خۆای گه وره و، رق لی بوون له بهر خۆای گه وره:

* واته: خۆشویستن و، دۆستایه تیکردن، هه ولی سه رخستنی باوه پداران به تاییه تی و، موسولمانان به گشتی بریتیه له (ولاء).

* (براء) چیه واته رق لی بوون له بهر خوا رقه به رایه تی کردن له گه ل له هاو به ش بۆ خوا دانهران و بێ باوه پان، هه رکه سیکی ش له گه ل ئه وان بوو و دۆستایه تی ئه وانی کرد هه ر وه که ئه وانه ده بی ته به پایان لی بکه ی و پشتیان تی بکه ی و رقت لیان بی ت، له و ده ستور و یاسا و ریسایانه ی که دایاناون، خۆای به رز و بلێد ده قه رمو ی ت:

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَشَرُهُنَّ مُؤْمِنَاتٌ بِأَمْرُهُنَّ بِأَلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ يُذِخِرُونَ الْفَلَاحَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٧١﴾ سورة التوبة: ٧١.

^(۱) الموالاة لغة: هي المحبة، فكل من أحبته ابتداءً من غير مكافأة؛ فقد أوليته وواليته، والولاية ضد العداوة. وباختصار: إن الموالاة أو الولاء: المحبة والنصرة والاتباع، واللفظ مشعر بالقرب والدنو من الشيء.

المعاداة لغة: مصدر عادي يعادي معاداة. والعداء والعداوة: الخصومة والمباعدة؛ وهي الشعور المشمك في القلب لي قصد الإضرار وحس الانتقام، والعدو ضد الصديق. وباختصار: هي التباعد والاختلاف، وهي ضد الموالاة.

الموالاة والمعاداة شرعا: أصل الموالاة الحب، وأصل المعاداة البغض، وينشأ عنهما من أعمال القلب والجوارح ما يدخل في حقيقة الموالاة والمعاداة؛ كالنصرة والأنس والمعاونة والجهاد والهجرة.

فالموالاة إذن: الاقتراب من الشيء والدنو منه عن طريق القول أو الفعل أو النية، والمعاداة ضد ذلك.

ومن هنا نعلم أنه لا يكاد يوجد فرق بين المعنيين اللغوي والشرعي، وأن الله قد أوجب على المؤمنين أن يقدموا كامل الموالاة للمؤمنين، وكامل المعاداة للكافرين، ولا يتم الولاء للمؤمنين إلا بالبراء من المشركين؛ فهما متلازمان.

واته: پیاوان و ئافره‌تانی باوه‌پدار هه‌ندیکیان یارمه‌تی ده‌رو خۆشه‌ویستی هه‌ندیکی تریان، فه‌رمان ده‌ده‌ن به‌چاکه و به‌رگری ده‌که‌ن له‌خراپه و، به‌پێک و پێکی نوێژ جێ‌به‌جێ ده‌که‌ن و زه‌کات (ی سامانیان) ده‌ده‌ن، گوێ رایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، نه‌وانه له‌داهاتوودا خوا په‌حمیان پێ ده‌کات، به‌پاستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی کار دروسته.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿ لَا يَتَخَذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ ﴾ سورة آل عمران: ۲۸.

واته: نایب بی‌واداران بێ باوه‌پان بگرن به‌ دۆستی خۆیان له‌جیاتى بی‌واداران، هه‌رکە‌سێ واکات ئیتر هه‌چ په‌یوه‌ندیه‌کی له‌گه‌ڵ خوادا نامێنێ.

ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه:

باوه‌پان وایه که عه‌قیده‌ی دۆستایه‌تیکردن و دۆژمنایه‌تیکردن له‌ بنچینه گه‌نگه‌کانن له‌دیندا، پایه‌یه‌که له‌پایه‌کانی عه‌قیده و پێگه و پله‌یه‌کی ژۆر تاییه‌تی و گه‌وره‌ی هه‌یه له‌ شه‌رعی ئیسلامدا که ئا له‌م روانه‌دا ده‌رده‌که‌وێت و ئاشکرا ده‌بی‌ت: یه‌که‌م: دۆستایه‌تیکردن و دۆژمنایه‌تیکردن به‌شیکه له‌ واتای شایه‌تی (توحید) یه‌که‌خواناسی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). چونکه مانای (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بریتیه له‌ ته‌به‌پاکردن له‌ په‌رستنی هه‌ر په‌رستراویکی تر جگه له‌ (الله)، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ سورة النحل: ۳۶.

واته: بێگومان ئێمه له‌ ناو هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌یه‌یه‌که‌دا پیغه‌مبه‌ریکمان ده‌وانه‌کردوه به‌مهی ته‌نها خوا بپه‌رستن و دوورکه‌ونه‌وه له‌ (په‌رستنی) هه‌ر په‌رستراویکی تر.

دوهم: بریتیه له‌ پته‌وترینی په‌تی ئیمان، هه‌رچیکه له‌ به‌پاست دانی عه‌قیده، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموێت:

(أَوْفُقْ عَرَى الْإِيمَانِ: الْمَوْلَاةُ فِي اللَّهِ، وَالْمُعَادَاةُ فِي اللَّهِ، وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ، وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ)^(١).

واتە: پتەوترینی پەتی باوەڕهێنان: بریتیه له دۆستایه تیکردن له بەر خوا و، دۆستایه تیکردن له بەر خوا، بریتیه له خۆشویستن له بەر خوا و، رقی لێ بوونه هەر له بەر خواى پەرۆهردگار.

سییەم: هۆکاره بۆ چهشتنی شیرینی و لەزهتی باوەڕهێنان و دلتیایی.

پێغه مبه‌رى خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت:

(ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ خَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَمَنْ أَحَبَّ عَيْدًا لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَمَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَغُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ)^(٢).

واتە: سێ شت هه‌یه هه‌ر که‌سیک تێیدا هه‌بێت شیرینی و لەزه‌تی باوە‌ڕه‌ێنان ده‌چێژێت: هه‌ر که‌س خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) له‌ هه‌موو که‌سیک خۆشه‌ویسته‌تر بن له‌ لای، هه‌ر که‌سیکی خۆشبو‌یت ته‌نها له‌ به‌ر خوا خۆشی بو‌یت، هه‌ز نه‌کات بگه‌ڕێته‌وه بۆ سه‌ر بێ باوه‌ڕی وه‌ک چۆن هه‌ز نا‌کات فری ب‌دێته‌ ناو ئاگره‌وه، دواى نه‌وه‌ی که‌ خواى گه‌رده‌ رزگار یکردووه له‌ بێ باوه‌ڕی و هیدایه‌تی داوه‌.

چواره‌م: به‌ به‌جێهێنانی ئا ئه‌م بیروباوه‌ڕ و عه‌قیده‌یه‌؛ باوه‌ڕه‌ێنانی م‌رو‌فی

پێ ته‌واو ده‌بێت، پێغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت:

(مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ)^(٣).

واتە: هه‌ر که‌سیک خۆشویسته‌نی له‌ به‌ر خوا بێت، رقی لێ بوونی هەر له‌ به‌ر خوا بێت، نه‌گه‌ر به‌خشی له‌ پێناوی خوا دا ببه‌خشی، نه‌گه‌ر نه‌یشی به‌خشی هەر له‌ به‌ر خوا نه‌یبه‌خشی، نه‌وه‌ ئه‌وا به‌ دلتیاییه‌وه‌ باوه‌ڕه‌ێنانه‌که‌ی ته‌واوه‌.

(١) - انظر (مسئلة الاحاديث الصحيحة) للألباني: ٩٩٨.

(٢) - متفق عليه.

(٣) - صحيح سنن أبي داود، للألباني .

پێتجه م: به راستی هه ركه سی غه یری خواو دینه که ی و خه لکه که ی خوشبویت؛
ئه وه بی باوه په به خوا ی په روه ردگار.

خوا ی گه و ره ده فه رمو یت:

﴿قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ عَنِّي رِزْقًا فَإِنَّ الْكُفْرَانَ لَا يُطْعِمُهُ قُلْ إِنَّ أَكْرَمَ
أَوَّلَ مَنْ أَمْسَرَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ سورة الأنعام: ۱۴.

واته: (ئهی موحه مه مه د (صلی الله علیه وسلم)) بلی: ده تانه وی منیش وه کو
خۆتان له خوا به ولاوه، که سیکی تر به دۆست و یارمه تیده ری خۆم بزانی؟! که
به دیته نه ی ناسمانه کان و زه و بیه، پۆزیش به گشت دروستکراوه کان ده داو، خۆشی
له پۆزی بی نیازه، پێیان بلی فه رمانم پی دراوه که یکه مین موسولمان و، یکه مین
که س ب خۆ ته سلیم بکه م به خوا ی گه و ره، فه رمانم پی دراوه ناب ی له هاو به ش
به یارده ران بیت.

شه شه م: بریتیه له و په یوه ندیه ی که له سه ر بنچینه و بنه په تی ئه و عه قیده یه
کۆمه لگه ی ئیسلامی خواناس و یه کتا په رست داده مه زریت، بینای ئه و کۆمه لگه
ئیسلامیه له سه ر ئه وه ته واو ده بیّت، پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمو یت:
(لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ)^(۱).

واته: باوه په یتانی ه یج که سیك له ئیوه ته واو نابیت تا ئه وه ی بۆ خۆی پی
خۆشه بۆ برا موسلمانه که شی پی خۆش بیت.

ئه هلی سونه و جه ماعه:

باوه پیا وایه به وه ی که عه قیده ی دۆستایه تیکردن و دۆمنا یه تیکرد له پێنای
خوا ی په روه ردگار واجب و پێویسته کی شه رعه؛ به لگو له پێویسته کانی
شایه تومانی شه: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، مه رچیکه له مه رجه کانی، که ئه ویش بریتیه له
بنچینه یه کی گه و ره و گرنگ له بنچینه کانی عه قیده و باوه په یتان؛ پێویسته له سه ر

(۱) - رواه البخاري .

موسولمان ناگای لئی بیت و چاودیری بکات، پاریزگاری لئی بکات، ده قی نذر هاتوره که جهخت ده کاتوره له سر نه م بنچینه؛ له وانه فرموده که ی خوی گوره:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ سورة الممتحنة: ۱.

واته: نه ی که سانه ی که باوه پتان هیتاوه دوئمنانی من و خوتان مه که نه به دوستی خوتان دوستایه تی خوتانیان بو بنیزن، له کاتیکدا دلنیاشن نه وان بی باوه پان به و ثابینه راسته ی که پوتان هاتوره.

هه روه ها فرموده که ی خوی گوره:

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَبِيتُوتُمْ تَحْتُهَا فَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنْهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّ﴾ سورة النساء: ۲۴.

واته: (نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)) پتیان بلئی: نه گه ر باوکانتان و کوپانتان و بریانتان و هاوسه رانتان و خزم و عه شره تتان و مال و دارایی به (به زه حمت) په پیداتان کردوه و بازرگانیه که ده ترسن بره وی نه بی (بی بازار بی) و خانو به ره یه که پئی رازین خوشه ویست تره لاتان له خوا پیغه مبه ره که ی و تیکوشان له پیگه که پید، نه وه چاوه پوان بکه نه هتا خوا فرمان (و توله ی خوی دینی (بوتان) ، خوا پینمونی که سانی تیپه پ له سنوور ناکات.

ئەھلى سۈننە و جەماعە،

خەلكى لە بىرۈياو پەو عەقیدەى دۆستايە تىكردن و دۆزمايە تىكردندا دابەش دەكەن بە سى بەشەوہ:

يەكەم: ئەوہى كە شايسەى دۆستايە تىكردن و خۆشويستنى رەھايە:

ئەوانەش بریتىن لەر باوہ پدارە راستقینە نیازپاکانەى كە بپوایان بە خۋای گورە ھىناوہ و بە پەرۋەردگارى خۆيانى دەزانن، بپوایان بە پىغەمبەرەكەى ھىناوہ و بە پىغەمبەرى خۆيانى دەزانن، ھەئەسن بە ئەنجامدانى دروشمەكانى دىنى ئىسلام بە زانستەوہ، بە وتەوہ، بە بەكردەوہوہ بە بىرۈياو پەوہ؛ ھەموو كارۈكردەوہيە كە جىبە جىبى دەكەن بە دلسۆزى و بەملكە چىوہ تەنھا بۆ خۋای پەرۋەردگار جىبە جىبى دەكەن، خۋای گورە دەفەر مۆيت:

﴿إِنَّا وَرَئِكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۖ وَمَنْ يَنْفِرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هِيَ الْغَلِيظُ ۖ﴾ سورة المائدة: ٥٥ - ٥٦.

واتە: بىگومان دۆست و يارمەتیدەرى ئىوہ تەنھا خۋا پىغەمبەرەكەى و بپوادارانن، ئەوانەى كە بەرپىك و پىكى نوژدەكانيان بە جى ئەھىنن و زەكات ئەدەن و بەردەوام مل كەچن بۆ فەرمانى خۋا. ھەر كەس خۋا پىغەمبەرۈ ئىمانداران بكات بە پشتىوانى خۆى، ئەوہ بىگومان ھەر كۆمەلى خۋا زال و سەر كە وتوون.

دوہم: ئەوہى لەلایەكەرە شايسەى دۆستايە تىكردن، لەلایەكى ترەوہ

شايسەى دۆزمايە تىكردن و تەبەپا لى كردنە:

ئەوانە بریتىن لە باوہ پدارانى تاوانبار و سەرپىچىكار؛ لەيەك كاتدا خۆشەويستى و دۆزمايەتى تياياندا كۆدەبىتەوہ؛ ئەھلى سۈننە و جەماعە ئەوانەيان خۆشەدەوئى كە تياياندايە باوہ و تاغات و گوپرايەلى و تەقۋا و خۆپارزى، لەلایەكى ترەوہ رقيان لىيانە چونكە خاوەنى سەرپىچى و تاوانن بەلام تاوانى كوفر و ھاوېش بۆ

خو دانان نا، بۆ نمونه وهك: موسولمانتيكي ياخی و سه‌رپيچكار كرده‌وه‌ی چاك و كرده‌وه‌ی خراپ تيكه‌ل ده‌كات، ئه‌وكه‌سه‌ش كه گويى نادات به هه‌ندئى له ئه‌رك و واجباته‌كانى سه‌رشانى و كه‌مه‌رخه‌مى ده‌كات له به‌جيه‌تيناينايدا، هه‌ندئى له حه‌رام كراوه‌كان نه‌نجام ده‌دات كه ناگاته راده‌ی كوفر و بى باوه‌پى، وینه‌ی ئا ئه‌وانه به ئه‌ندازه‌ی ئه‌و خيّر و چاكه‌يه‌ی كه تياياندايه‌و لايان دهرده‌كه‌ويت دۆستايه‌تى ده‌كرين، هه‌روه‌ها به ئه‌ندازه‌ی ئه‌و تاوان و خراپه‌يه‌ی كه تياياندايه‌و لايان دهرده‌كه‌ويت دۆزمنايه‌تى ده‌كرين، هه‌روه‌ك چۆن پتيويسته نامۆزگارى بكړين، به‌و شيوه‌يه‌ش پتيويسته بيده‌نگى نه‌نوئيرت به‌رامبه‌ر به گوناوه تاوانه‌كانيان؛ به‌لكو پتيويسته فه‌رمانيان پى بكړئ به چاكه‌و، خراپه‌و تاوانيان لى قه‌ده‌غه بكرت، پتيويسته سنوره شه‌رعيه‌كانيان له‌سه‌ر جيبه‌جى بكرت و ته‌مى بكرت و سزا بدرين؛ تا ده‌ست هه‌لگن له سه‌رپيچى و گوناوه تاوانه‌كانيان و په‌شيمان ده‌بنه‌وه‌و وازى لى ده‌هين، هه‌روه‌ك چۆن پتيفه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) جيبه‌جى كرد به‌سه‌ر ئه‌و پياوه‌دا كه ناوى (عبد الله) بوو، له‌ناو خه‌لكدا به (عمار) گويدرئ ناسرا بوو؛ كاتيك كه هينايان بۆلای عه‌ره‌قى خواردبووه‌وه‌و سه‌رخۆش بوو، هه‌ندئى له هاوه‌لان ره‌زای خويان لى بى نه‌فهره‌تيان لى كرد، پتيفه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) فه‌رموى: (لا تَلْعَنُوهُ؛ فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ إِنَّهُ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ^(۱)). واته: نه‌فهره‌تى لى مه‌كەن؛ سوپند به (الله) ئه‌وه‌ی كه من ده‌يزانم خواو پتيفه‌مبه‌ره‌كه‌ی خوش ده‌ويت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پتيفه‌مبه‌ر (صلى الله عليه وسلم) داركارى كردو حه‌دى خواى به‌سه‌ريا جيبه‌جى كرد.

رومهايه:

ئەوانە بریتین لەوانەى كە بە تەواوەتى بى باوەپن ئەوانەى كە بى باوەپى و
 ھاوبەش بۆ خوا دانان و بى دينيان دەرکەوتوو، بە جياوازی رەگەز و
 جۆرەكانيانەو؛ لە جولهكە، لە گاور و، لە ھاوبەش بۆ خوا دانەران، لە بى دينيان،
 لە بت پەرستان، لە ئاگرپەرستان، لە دووپوان، ئەوانەى كە خۆيان بەزل دەزانن و
 ملەكچ ناكەن بۆ خواى گورە، يان ئەوانەى شوين ئەوان كەوتون لەوانەى كە شوين
 رنجكەو مەزەبە بوختنەر و مال و پیرانكەرەكان كەوتون، لەو حیزبانەى كە
 سىلمانن.

هروهه ئانهم حوكم و بپياره جيبه جي دهكړي به سر شو كه سانه دا كه كاروكړده وي بي باوه پاته نه خچام ددهن له هه لگه راپوه كان كه پاشگه زيونه ته وه و خويان داو ته پال ئيسلام و به ناو موسولمانن: وهك شو وي كه كه ووتقه ناو هه لوه شينه روه په له هه لوه شينه روه كانى ئيسلام، يان كه سيك كه كه سيكي تر بكا ته شريك و هاو بهش بق خوا، وهك پرستنى يه كي له به ديپيتر اوانى، يان جوړي له جوړه كانى پرستشى بق ترخان بكريت: وهك پارانه وهك له غيبرى خواى گوره، يان هانا بردن بق غيبرى خوا، داواى يارمته كړدن له غيبرى خوا، يان پشت به ستن به غيبرى خوا، يان سهرپين بق غيبرى خوا، يان (نذر) كړدن بق غيبرى خوا، يان كه سي جنبو بدات به خواى گوره و پيغه مبه ركه ي يان به دينه كه ي، يان نه كړدى يه كي له نويژه فرهزه كان به بي هيچ به هانه يه كي شهرعى، يان دين له ژيان جودا بكا ته وه و باوه پي و ابيت كه دينى ئيسلام ناگونجى له گه لئ هم سرده دمه دا، يان چكه له وانه يش له و كرده وانه ي هه لگه پانه وهن له دين - له داواى هستان به رونكړنده وي به لگه ي شهرعى بزي (اقامه الحجه) - پتويسته له سر هه مو موسولمانان و كار به دهستانيان له دژى ئهم جوړه هه لگه پانه وه يه جيهاد يكن و

رېڅکه کانیان لى بگرن و لټيان لى تنگ بکه نه وه، وازيان لى نه هڅين به نارونه و
خوځيان تاوان و خرابه کارى بلاوېکه نه وه له سر زه ويدا، خواى گوره ده فرمويټ:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾

سورة التوبة: ۷۳.

واته: نهى پيغمبر جيهاد بکه دژى بى باوه پان و دوو پوان، توندو تيژ به
له دژيان شويى حوانه وهى نه وانه دژزه خه، که دواړو چاره نوسىکى خرابه.

خواى گوره ده فرمويټ:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ المجادلة: ۲۲.

واته: که سانيکت ده ست ناکه وى که باوه پيان ه بېټ به خواو به پږى
دواى، که دؤستايه تى بکه نه وانه دژايه تى خوا و پيغمبرى خوا
ده که نه، هر چنده نه و دوژمنانه ش باوکیان بن يا کوږ و براو خزميان بن.

نه هلى سوننه و جه ماعه:

باوه پيان وایه که دؤستايه تیکردن له بهر خواى گوره چه ندين پټويستی
داخوانى و هه ټيکى هیه، پټويسته له سر موسولمان جيبه جيان بکات تا ئيسلام
و باوه په کهى ته و او بېټ، رزگارى بى له که و تنه ناو بى باوه پى، له وانه:

یه که م: که چکرېدن له ولاى بى باوه پيیه وه بق ولاى موسولمانان، به لام نه مه
موسولمانه چه وساوه کان و لاوازه کان ناگرېته وه، هه روه ها نه و که ش ناگرېته وه
که له بهر چه ندين هؤکارى شه رى ناتوانى کڅ بکات.

دوهم: خؤدانه پال و په يوه ندى کردنه به کؤمه لى موسولمانانه وه،
جيانه بونه وه لټيان، هاوکارى کردنيان له سر چاکه و ته قواو فرمان به چاکه کردن
و قه ده غه کردنى خرابه و تاوان.

سێیه: هەرچی بۆ خۆی پێی خۆشه بۆ هه‌موو موسولمانانیش پێی خۆش بیت له‌ خێر و چاکه‌و، دهربوون له‌ خراپه‌و تاوان، سوربێ له‌سه‌ر خۆشویستنیان، له‌گه‌ڵ دانیشتنیان، پرس و راوێژ پێی کردنیان.

چواره‌م: جاسوسی و سیخوپی نه‌کردن به‌سه‌ریانه‌وه‌، یان گوێژانه‌وه‌ی هه‌وال و نه‌ینیه‌کانیان بۆ دوژمنانیان واته‌ نابێ هه‌والیان بگه‌یه‌نرێت به‌ دوژمن، ده‌ست هه‌لگرتن له‌ ئازاردانیان به‌ هه‌موو جۆرێ، چاککردنی نۆنیان.

پێنجه‌م: سه‌رخستنی موسولمانان به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیاندا، پشت به‌رنه‌دان و واز لێ نه‌هێنانیان هه‌رگیزاو هه‌رگیز، له‌کاتی خۆشی و ناخۆشیدا، له‌کاتی ئاسوده‌یی و خۆشگۆزه‌رانی و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و کاره‌ساتدا، له‌هه‌موو کات و شوێنیکدا، یارمه‌تیدان و کۆمه‌کی کردنیان به‌ وته‌و به‌ نه‌فس و به‌ سامان و دارایی، به‌شداریکردنی دلخۆشی و شادی و دل ته‌نگیان.

شه‌شه‌م: جێبه‌جێ کردنی مافه‌کانیان؛ له‌ سه‌ردانی نه‌خۆش، له‌ شوێنکه‌وته‌نی جه‌نازه‌، له‌ به‌زه‌یی و نه‌رم و نیانی نواندن و زه‌لیلی به‌رامبه‌ریان، له‌ راخستنی باڵی ره‌حه‌مت و به‌زیی بۆیان، له‌ پاڤانه‌وه‌و داوای لێ خۆشبون کردن بۆیان، له‌ سه‌لام لێ کردنیان، له‌ به‌زیی هاتنه‌وه‌ به‌ لاواز و په‌ککه‌وته‌یاند، له‌ غه‌ش و فووقیل لێ نه‌کردنیان له‌کاتی مامه‌له‌دا، له‌ نه‌خواردنی سامان و داراییان به‌ ئاڤه‌وا، له‌ مامه‌له‌ نه‌کردن به‌سه‌ر مامه‌له‌یاند، یان له‌ داخوازی نه‌کردن به‌سه‌ر داخوازی برا موسولمانه‌که‌یدا، له‌ ده‌نگیان لێ وه‌رنه‌گرتنیان له‌سێ شه‌و زیاتر.

هه‌هه‌مه‌م: هه‌ته‌ك نه‌کردن و ده‌ست درێژی نه‌کردنه‌ سه‌ر حوروماتی موسولمانان، له‌ بێ باوه‌ڕ دانانیان، له‌ هه‌لال کردنی خۆنیا، یان له‌ ئاڤوێردنی شه‌ره‌ف و ناموسیان، یان به‌تالان بردنی سامان و داراییان، یان زوڵم و ستم لێ کردنیان، یان جنیودان پێیان و چه‌نگ له‌گه‌ڵ کردنیان، یان نه‌فه‌رت لێ کردنیان، یا گوهمانی خراپ

بئی بردنیان، یان گالته بئی کردنیان، یان غه‌بیهت کردنیان، یا دوزمانی و خراپه‌کاری و ئازاوه نانه‌وه له نیتوانیانداو تیکدانی نیتوانیان.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعة،

باوه‌پان وایه که دوژمنایه‌تیکردن له‌به‌ر خوا چه‌ند کار و دواکاریه ده‌خوازی له ژبانی مژوئی موسولماندا؛ پتویسته له‌به‌رچاوی بگریته، وه‌ریگریته تا پارێزواو سه‌لامت بئی له که‌وتنه ناو بئی باوه‌پی، له‌گه‌ل که‌سانی بئی باوه‌پدا کۆک و ته‌با نه‌بیته، له‌وانه:

یه‌گه‌م: رق لی بوونه له هاو‌به‌ش بۆ خوا دانان و بئی باوه‌پی و ئه‌و خه‌لکانه‌ی که موشریک و بئی باوه‌پن و رتیچه‌کانی؛ به‌هه‌موو جۆر و شکل و شیوه‌کانیه‌وه، شار‌ده‌وه‌ی دوژمنایه‌تیکردنه بۆیان واته ده‌بئی له‌ناخه‌وه رقت لێیان بیته و دژایه‌تیان بکه‌ی، ئاشکارکردنی دوره‌په‌ریزی پشتکردن تێیان له خۆیان و خواکانیان، له بئی باوه‌پی و هاو‌به‌ش بۆ خوا دانانیان، له سه‌رجه‌م بیروباوه‌په‌کانیان، له یاساو رێساو ده‌ستوره‌کانیان، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که ده‌یان‌په‌رستن جگه له (الله)، رازی نه‌بوون به سه‌رجه‌م ئه‌وانه.

دووه‌م: هه‌رگیز بئی باوه‌پان نه‌گریته به دۆست و یارمه‌تیده‌ر و پشتیوان بۆ خۆت، موسولمانان، یان مه‌یل و ئاره‌زوت بۆ لایان هه‌بیته له هاو‌پتی‌ه‌تیکردن و کردنیان به پشت و په‌نای خۆت، یان به‌گه‌وره و به‌ریزیان بزانی، یان زه‌رده‌خه‌نه‌یان بۆ ده‌ریپی، یان روت خو‌ش بئی به‌رامبه‌ریان، پتویسته هه‌موو ئه‌مانه ئه‌نجام نه‌ده‌یت و به ته‌واوی لێیان دا‌بهریته به‌ته‌واوی و لێیان جیا‌بیته‌وه، نه‌گه‌رچی خزم و که‌سوکاره تایبه‌ت و نزیکه‌کانی خۆت بن.

سێیه‌م: وازه‌تیان له ولاتی بئی باوه‌پان به‌شیوه‌یه‌کی به‌گشتی، نیشه‌جی نه‌بون تیا‌یدا، ژماره‌یان زۆر نه‌کریته، سه‌فه‌ر نه‌کریته بۆی، مه‌گه‌ر له‌به‌ر حا‌له‌تی زه‌رو‌ری و

پئویست، به‌وهرجه ده‌بیّت توانای ده‌رخستنی دروشمه‌کانی دین و جیبجیکردنیان مه‌بیّت، بانگه‌وازیان بۆ بکات، شانازیشیان پئوه بکات.

چوارهم: خۆنه‌چواندن پتیاں له‌و شتانه‌دا که تاییه‌تمه‌ندی ئه‌وانه؛ ئیتر ئه‌و شته دین بیّت یان دنیا، خۆچواندن پتیاں له‌ کاروباری ئاین دا وه‌ک: خۆچواندن پتیاں له‌ دروشمه‌کانی ئاینیه‌که‌یاند، رێگه‌کانی په‌رستشه‌کانیان نابێ ئیتمه‌ ئه‌و رێگایانه‌ بگرینه‌به‌ر، یان وه‌رگێرانی کتێبه‌کانیان و ئاسانکردنی بۆ خۆپێندنه‌وه‌و شاره‌زابوون و ئاگادار بوون لییان، یان هه‌موو زانسته‌که‌یان لێ وه‌ریگری، به‌بێ پوخته‌کردن و له‌بێژینگ دانیا، به‌بێ هیچ رێکخه‌ر(ضوابط) یکی شه‌رعی، یان هێنانی پرۆگرام و یاسا و رێساو ده‌ستوره‌کانیان له‌ هوکمرانی و په‌روه‌رده‌ و فێرکردن، کرده‌وه‌ کردن پتیی، خه‌لکی ناچار بکه‌یت ئا به‌وانه‌ی که هێناوته‌و جیبه‌جیبی بکه‌یت به‌سه‌ریاندا.

خۆچواندن پتیاں له‌ کاروباره‌ دونه‌ییه‌کانیاندا؛ خۆچواندن پتیاں له‌ ئاکار و ره‌وشت و ئاداب و داب و نه‌ریتیان، که تاییه‌تمه‌ندی ئه‌وانه؛ وه‌ک رێگه‌ی چۆنیه‌تی خواردن و خواردنه‌وه‌ و پۆشاک و جل و به‌رگ، یان ئاوانان به‌ناوی ئه‌وانه‌وه‌ واته‌ خۆت و منداڵه‌کانت به‌ ناوه‌کانی ئه‌وانه‌وه‌ ناو بنێی، یا شوێن داب و نه‌ریته‌کانیان بکه‌ویت که به‌و شیوه‌یه‌ له‌ ناو موسڵماناندا نه‌ناسراوه‌.

پێنجهم: سه‌ره‌نخستنی بێ باوه‌پان، یان به‌ باش باس کردنیان، یان ستایش کردنیان و پیاوه‌لانیان، یان بلآونه‌کردنه‌وه‌ی فەزڵ و چاکه‌کانیان له‌ ناو خه‌لکدا، یان یارمه‌تیدانیان له‌ سه‌ر بێ باوه‌پییان، یا پیلان گێژان له‌ گه‌ڵ ئه‌واندا دژ به‌ موسوڵمانان، یان گواسته‌نه‌وه‌ی هه‌وال و نه‌هێنه‌کانیان بۆ بێ باوه‌پان، یان ملیان بۆ که‌چ بکریّت، یان داوای یارمه‌تیان لێ بکریّت مه‌گه‌ر له‌ حاله‌تی زۆر پئویستدا ئه‌ویش له‌دژی بێ باوه‌پانی وه‌ک خۆیان.

به‌لکو ده‌بیّت واز به‌یتریت له‌ هاوپێیه‌تی و دانیه‌شتن له‌ گه‌ڵیاندا، یان هه‌رگیز نه‌کریته‌ جیبی متمانه‌ی موسوڵمانان و نزیک نه‌خړینه‌وه‌ لییان بۆ پاراستنی

نه‌پټنه‌کانيان، يان هل و فرسه‌تيان نه‌درئتي کاره گرنگه‌کاني موسولمانان جيټه‌جي بگه‌ن.

شه‌شم: به‌شداري نه‌کردن له‌چټن و خوشي و بونه و ټاهه‌نگه ټاينيه‌کانياندا، به‌و بوناه‌وه پېرؤزيايان لي نه‌کړت، به‌وتو به‌کرده‌وه به‌گوره دانه‌نړين، وه‌ک نه‌وه‌ي پټيان بلتي گه‌روه سه‌روه‌رم يان شپوه‌ي نه‌وانه، بېگومان خوي گه‌وره به‌سه‌رشوې و سوک ريسوا دايناون.

هه‌وتم: داوي رحمت و به‌زه‌بيان بؤ نه‌کړت: له‌به‌ر نه‌وه نه‌و کاره خوښه‌ويستي ده‌گرټه‌خو بؤيان، به‌راست زانيني نه‌و ناږه‌وايي و خراپه‌و تاوانه‌به که له‌سه‌ريني.

هه‌شته‌م: به‌هيچ شپوه‌يه دروست نيه روپامايي و خوږدنه پټشه‌وه بټوه‌وي بي باوه‌پان لټ رازي بن، يان به‌قسه‌ي شپرين خوتيان له‌لا خوښه‌ويست بکه‌يت، يان له‌گه‌ليان رټک بگويت و بچيت به‌ده‌ميانه‌وه له‌سر حسابي دين، يان بيده‌نگ بيت له‌سه‌رنه‌وه‌ي که نه‌واني له‌سه‌ره له‌خراپه‌کاري و له‌ناږه‌وايي.

تړيهم: له‌کاتي کټشه‌و تنگانه‌دا نه‌کړتته دادوه‌ر بؤ چاره‌سه‌ري کټشه‌کان، يان رازييون به‌حوکم و بپاريان يان رازييون به‌هندي له‌حوکم و بپاره‌کانيان، پټويسته وازيه‌نرټ له‌شوټنکه‌وتني ټاره‌زويان، شوټنکه‌وتنيان له‌هر کارې له‌کاره‌کانياندا، له‌به‌ر نه‌وه شوټنکه‌وتنيان واته وازمه‌تانه له‌حوکمي خوي گه‌وره، هه‌روه‌ها وازمه‌تانه له‌حوکمي پټغه‌مبه‌ره‌کي (صلي الله عليه وسلم).

ده‌يهم: شوټن نه‌کوتني بي باوه‌پان و هاوبه‌ش بؤ خوا دانه‌ران، يان گوټپه‌لي کردنيان له‌وشته‌ي که فرماني پي ده‌کن، يان ټماژه‌ي پي ده‌کن و ده‌پرازقنه‌وه بؤ خه‌ک تا هه‌ستن به‌جيټه‌جي کردني.

يانزه‌ههم: ده‌ستپښخه‌ري نه‌کردن له‌سلاو لي کردنيان به‌سلاوي نيسلام: واته به (السلام عليكم).

بنچینه‌ی شه‌شه‌م

به‌یاست دانانی که‌رامه‌تی دۆستانی خواو (تصدیق کرامات الاولیاء) و پېشینی(ه‌راسه‌ی پیاوچاکان و خه‌وبینین و (سحر) جادو ئیرمیی(حسد) و چاوبیسی و جنۆکه‌.

یه‌کێکی تر له بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح، ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه‌:

به‌یاست دانانی که‌راماتی دۆستانی خوایه^(۱): بریتیه‌ له‌وه‌ی که ده‌گونجی خوا‌ی

گه‌ره‌ مۆلّت بدات رویدات له‌سه‌رده‌ستی هه‌ندئ له‌ باوه‌رداره‌ چاک و خاوه‌ن

* الکرامه: هي أمر خارق للعادة وغير مقرون بدعوى النبوة ولا هو مقدمة لها ؛ يُظهِرُ الله على يد بعض عباده الصالحين- من المتزمتين بأحكام الشريعة- إكراماً لهم من الله عز وجل ، فإذا لم يكن مقرنوا بالإيمان الصحيح والعمل الصالح كان استدراجاً . وقد وقع في الأمم السالفة ، كما في سورة الكهف وغيرها ، وفي صدر هذه الأمة من الصحابة والتابعين ؛ كما حصل مع عمر بن الخطاب رضي الله عنه : « يا سارية الجبل » . وغيرها كثيرة جداً ، وفي كتب السنن الصحيحة والآثار المنقولة شيء كثير من الكرامات التي كرم الله تعالى به عباده الصالحين العاملين بكتابه وسنة نبيه- صلى الله عليه وسلم -وما رواه آلاف من العلماء وغيرهم من الثقات وشاهدوه ، وهي متواترة وموجودة في الأمة وباقية فيها إلى ما شاء الله تعالى ، ووقوع كرامات الأولياء في الحقيقة معجزة للأنبياء ، لأن الكرامة لم تحصل لأحدهم إلا ببركة متابعتهم لنبيه وسيره على هدى دينه وشريعته ، وهي من الأمور الخائفة عقلاً . وقد يكون ما يعطيه الله لعبده المؤمن من فتح آفاق العلم امامه أفضل وأعظم من كل الخوارق المادية التي نسمع بها أو نقرأ عنها ، ومن الكرامة التي نص عليها سلفنا ؛ الاستقامة على الكتاب والسنة ، وطاعتها والرضا بحكمهما ، والتوفيق في العلم والعمل . وإن علم حصول الكرامة لبعض المسلمين ؛ لا يدل على ضعف إيمانهم ، لأن الكرامة تقع لأسباب منها : تقوية إيمان العبد ، ولذا لم يترك من الصحابة شيئاً من الكرامات لقوة إيمانهم وكمال يقينهم ، ومنها أيضاً : إقامة الحجة على العدو ، والكرامة لا تنفي من ناحية العقل ، وإنما تنفي بضوابط الشرع ، وللكرامة شروط منها : أن لا تناقض حكماً شرعياً ، ولا قاعدة دينية ، وأن تكون لحي ، وأن تكون حاجة ؛ فإن فقد أحد هذه الشروط ؛ فليست بكرامة بل هي إما خيال ، وإما وهم وإما لقاء من الشيطان . والكرامة لا يثبت بها حكم من الأحكام الشرعية ، ولا ينتفي بها حكم شرعي أيضاً ذلك أن للأحكام الشرعية مصادرها المعروفة من كتاب الله وسنة رسوله والإجماع ، وإذا أجرى الله الكرامة على يدي مسلم ؛ فينبغي له أن يشكر الله على هذه المنحة والنعمة ، ويسأل الله تعالى الثبات وعدم الفتنة إن كانت ابتلاء واختباراً ، وأن يكتم أمرها وأن لا يتخذها وسيلة للتفاخر والتباهي أمام الناس فإن ذلك يؤرث موارد الملكة ، ويكم من أناس خسروا الدنيا والآخرة حين استدزجهم الشيطان من هذا الطريق ؛ فأصبحت تلك الأعمال وبلا عليهم . واعلم أن لأولياء الرحمن صفات ذكرها الله تعالى في كتابه الكريم في كثير من الآيات ، وجمعت في سورة الفرقان : من الآية ، ٩٣- ٧٤ ، وذكرها النبي- صلى الله عليه وسلم - في كثير من الأحاديث ومن هذه الصفات على سبيل المثال : الإيمان بالله وبعلائقته ورسوله وكتبه واليوم الآخر والقضاء والقدر خيره وشره ، والتقوى ؛ وهي الحرف من الله ، والعمل بسنة نبيه- صلى الله عليه وسلم - والاستعداد ليوم اللقاء ، والحب لله والبغض في الله ، وأن يؤمنهم تذكراً بالله ، وهم يحسون على الأرض هواناً ، وإذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاماً . ويتوبون لرجم شحداً وقياماً ، ويقولون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم ، وإذا انفكوا لم يسرفوا ولم يفتروا ، ولا يدعون مع الله إلهاً آخر ، ولا يظنون النفس التي حرم الله إلا بالحق ، ولا يزنون ، ولا يشهدون الزور ، وإذا مروا باللغو مروا كراماً ، وإذا ذكروا

تقواکانی، ثوانی که به پاستی و به دلسوزی شوین ریگو سوننه ته کانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) که وتون؛ له و شتانه ی له توانای مړوډ به دهرن، وه ک ریزیک بویان، وه دهرخستنی فزله و چاکه ی نه و دستانه؛ هه روه ک به لکه له سهر نه وه له قورنات و سوننه و کډه نگی زانایان، خوی گه وره ده فرمویت:

﴿إِنَّا إِنَّا أَنزَلْنَاهُ اللَّهُ لَا حَوْلَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٦٢) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَنَفَّسُونَ﴾ (٦٣) لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ أَلْمُزُّ الْمَظْمُومُ ﴿٦٤﴾ سورة بونس: ٦٢ - ٦٤.

واته: ناگدار بن بې گومان د دستانې خوا ترسیان له سهر نی په، خه فیتش ناخون. ثوانی باوه بیان هیناوه و همیشه خویان ده پارین و له خوا ده ترسن. هه بقی ثوانه مزگینی له ژبانی دنیا و، له دواړویشدا گویان نی په بقی و ته و) به لینه (کانی خوا، هه نه وه په سهر که وتنی زور گه وره.

پیغمبر خوی (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت: (إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ)^(۱). واته: خوی گه وره ده فرمویت: هه رکه سی دوزمنایه تی دوسنیکې من بکات نه وه به دنناییه وه جهنگم له گه ل به رپا کردوه.

به لام بقی نه لې سوننه و جه ماعه کومه لې ریکخه (ضوابط) شه ری هیه له باوه پیون به که رامات، هرج نیه هه مو نه و کارانه ی که له توانای مړوډ به دهرن روده دهرن که رامه ت بیت؛ به لکو ده گونجی نه و کاره ی که رویداوه له توانا به دهره (استدراج) بیت واته هه لڅه تاندن و پله پله به ریزکردنه وه بیت تا کوتا پله ده که ویته خواره وه له ناوده چیت، یان بچیته ناو که رامه و له که رامه تیش نه بیت؛ له کاروکرده وه ی ساحر و جادوگر و فالچیه کان و ده جبال و دروژنه کان و،

بآیات رحم لم یخروا علیها صما و عمیانا، و دعاؤهم: ربا هب لنا من أزواجنا و ذریاتنا قره أعین و اجعلنا للمتقین إماما .
و غیرها من الصفات الثابتة فی الکتاب و السنة.

(۱) - رواه البخاری .

شەياتینی جنۆکە بێت، جیاوازی رۆن و ئاشکرا هەیه لەنێوان کەرەمەت و سىحر و جادو (شعوذة) دا:

* کەرەمەت: لەخوای گەورەو هەیه؛ ھۆکاری رودانی بریتىە لە تەقوا و گوێزپایەلى کردنى و شوێنکەوتنى رێگە و رێبازى پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و سوننەتەکانى، کردوہى چاک ئەنجامدان.

کەرەمەت؛ تابیەتمەندە بە دۆستەکانى خوای خاوەن بەزەبى و مېھرەبانى؛ ئەوانەى کە لە خوا دەترسن و پارێزکارن، لە ئەھلى باوەرپەتەن و یەكخوێناسى و سوننەن و، بەردەوامیان هەیه لەسەر دین، خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ إِنْ أُولِئَاؤُهُ إِلاَّ الْفُتُونُ﴾ سورة الأنفال: ٢٤.

واتە: لەکاتێکدا ئەوان خۆشەویست و سەر پەرشتیاری ئەو (مزگەوتە) نین، بەپاستى سەر پەرشتیار و خۆشەویستى ئەو (مزگەوتە) خوا ناسان و پارێزکاران.

* جادوگرى (شعوذة): لەشەیتانى رەجەم کراوەو هەیه، ھۆکاری رودانى بریتىە لە کارکردەوہى بى باوەرپى و ھاوێش بۆ خوا دانان و سەرپێچى و تاوان و لەسوردەرچون و خراپەکارى و شوێنکەوتنى ھەواو ئارەزو ئەو کەسانەى کە شوێنکەوتەى ھەواو ئارەزون.

* جادوگرى (شعوذة): تابیەتمەندە بە دۆستەکانى شەیتانەوہ؛ گومرايان؛ لە ئەھلى بى باوەرپى و ھاوێش بۆ خوا دانان و، گومراپى و، بیدعو، ھەواو ئارەزو، دووپى، خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِكُفْرٍ إِلَکَ أَوْلَىٰ بِكُمْ لِجَدِّدُكُمْ وَإِنْ أَلَمْتُمْهُمْ إِلَکُمْ لَشُرُّكُمْ﴾ سورة الأنعام: ١٢١.

واتە: بێگومان شەیتانەکان بەنھێنى شت بەدۆستانیان دەلێن بۆ ئەوہى موجدەلە و دەمە دەمێتان لەگەڵ بکەن، چا ئەگەر بەگوێیان بکەن ئەوہ بێگومان لەھاوێش دانەرەن دەبن.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه؛

هرگیزاو هرگیز فه‌زلی دۆستانی خوا ناده‌ن به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رانداه‌سلامی
خوایان له‌سه‌ر بی، به‌لکو یه‌ک پیغه‌مبه‌ر له‌لای نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه چاک‌تره‌له
سه‌رحم دۆسته‌کانی خواو پیاوچاکان.

هیچ کاتئ زنده‌په‌وی ناکه‌ن و رۆناچن ده‌رباره‌ی یه‌کئ له‌ دۆستانی خوادا،
بیروپوچونیان وانیه‌که دۆسته‌کانی خوا بتوانن سود و زیان به‌که‌سی تر بگه‌یه‌ن،
بی‌گوناه‌(معصوم) نین واته‌ پارێزراو نین له‌ گوناها، شهره‌ دانه‌ریش نین، خوی
گه‌وره‌ ده‌فرمویت: ﴿اللّٰهُ يَصْطَلِيْ مِنْكَ الْاَلَمَ كَعَزَّ رُسُلًا وَمِنْ اَلنَّاسِ﴾ سورة الحج: ۷۵.

واته: خوا له‌ مه‌لاشیکه‌کاندا نێردراو هه‌لده‌بژێرت، هه‌روه‌ها له‌ خه‌لکیش دا.

له‌ بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

* بریتیه‌له‌ به‌راستدانی پێشبینی(فراسه‌)ی راست له‌لایه‌ن پیاوچاکان و
خاوه‌ن ته‌قواکانه‌وه؛ له‌ نه‌هلی باوه‌ره‌تیا‌ن و یه‌کخو‌ناسی، فیراسه‌ت بریتیه‌له‌
نورێک خوی گه‌وره‌ ده‌یخاته‌ ناو دلی به‌نده‌یه‌که‌وه؛ به‌و فیراسه‌ته‌ جیاوازی ده‌کات
له‌ نیتوان هه‌ق و ناهه‌قدا، له‌ نیتوان راستگو و درۆزندا، جا هه‌رکه‌سی باوه‌ره‌که‌ی به‌هیز
و په‌وتر بیت نه‌و پێشبینی(فراسه‌)که‌ی راست‌تر و تیز‌تره‌.

* به‌راستدانی خسته‌وه‌ی خه‌وبینینی چاک، بریتیه‌له‌ به‌شیک له‌
پێغه‌مبه‌رایه‌تی، خه‌وبینینی چاک موژده‌یه‌که‌ له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه‌ بۆ به‌نده
باوه‌رپداره‌که‌ی، ده‌روکردنه‌وه‌ی خێر و چاکه‌یه‌ بۆی له‌ کاروباره‌کانی دونه‌یاو
دوارۆژدا، کاتئ که‌ قیامه‌ت نزیک ده‌بێته‌وه‌و دونه‌یا به‌ره‌و کۆتایی ده‌پوات؛
خه‌وبینینی باوه‌رپدار درۆی تیدا نابێت و به‌راست ده‌رده‌چیت، خوی گه‌وره
ده‌فرمویت:

﴿اِذَا قَالَ يُسُفُّ لِاَيُّوْمٍ يَّاتِيْ اِلَيَّ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سَجِدًا
﴿٥٥﴾ قَالَ يَبْنَئُ لَا تَقْصُصْ رُءُوكَ عَلٰٓى اٰخِرَتِكَ فَيَكِيدُوْا لَكَ كَيْدًا اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسٰنِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٥٦﴾﴾

وَكَذَلِكَ يَجْزِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُرِيكَ بِمِصْرَ لَيْسَ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَيْدًا أَنْتَ مُهَا
عَلَىٰ أُولَئِكَ مِنْ قَبْلُ إِنَّا نَمُحُّ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤﴾ سورة يوسف: ٤ - ٦.

واته: (بیریان خه ره وه) کاتی یوسف به باوکی وت: ئه ی بابه گیان به پاستی
من له خه ومدا دیم یازده ئه سستیره و مانگ و پۆژ دیم سوزده یان بۆ ده بدم.
وتی: ئه ی کوپی شیرینم خه وه کهت مه گپه ره وه بۆ براكانت نه وه که به هویه وه فیل
و پیلانیکت لیبکه، به پاستی شه یتان دوژمنیکی ئاشکرایه بۆ ئاده می. ئابه و
شیره به هالت ده بژیری (بۆ پیغه مبه رایه تی) په ره ردگارت، فیرت ده کات به شیک
له خه و په رژین، به هره ی خۆی ته واو ده کات بۆت، بۆ بنه ماله ی به یعقوب، هه
چو نی ته واوی کرد بۆ هه ردو و با پیره ت له پی شدا، که ئیبراهیم و ئیسحاق، به پاستی
په ره ردگارت زانای کار دروسته.

خوا ی گه وه ده فه رمو یت: ﴿قَالَ يَبْنَئُ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ
قَالَ يَا بَنِيَّ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٢﴾ سورة الصافات: ١٢.

واته: (ئیبراهیم) وتی: ئه ی کوپه خۆشه ویسته که م به پاستی من له خه ودا
دیم که سه رت ده بدم جا سه رنج بده ده لئ ی چی و رات چی یه؟ (کو په که)
وتی: بابه گیان ئه وه ی فه رمانت پی دراوه بیکه، دلنیا به ده مبینی به ویستی
خوا له خۆگران ده بم.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمو یت:

(يَبْنَئُ مِنَ النَّوْءِ إِلَّا الْمُبْرَاتِ)، قالوا: وَمَا الْمُبْرَاتُ؟ قَالَ: (الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ) ^(١).

واته: (پیغه مبه رایه تی هیچ نه ما وه ته وه ته نها موزده دان نه بی ت)، وتیان ئه و
موزده دانانه چین؟ فه رمو ی: (خه و بینینی چاکه).

سه باره ت به م ئایه ته: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ بوس: ٦٤

(١) - رواه البخاري: ٤٠/٩ (١٩٩٠).

ثَبُو (درداء) له پېغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) پرسى؟ ده‌رباره‌ی ئه‌م
 ثابته: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ لِكَلِمَتِ اللَّهِ ذٰلِكَ هُوَ
 الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (۶۴) ۱۶ و‌ر‌ه ب‌وس: ۶۴.

ئ‌و‌یش ف‌ه‌رم‌و‌ی: (ما سألني عنها أخذَ غَيْرَكَ مِنْهُ أَنْزَلْتُ؛ هِيَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُسْلِمُ،
 أَوْ تُرَى لَهُ) (۱). واته: جگه له‌تو که‌س پرس‌یاری ده‌رباره‌ی ئه‌م ثابته لی نه‌کرد‌و‌م
 له‌وته‌ی دابه‌زیوه؛ بریت له‌خ‌وی چاک که‌ موس‌ول‌مان ده‌بیینی، یان پ‌ت‌و‌ی
 ده‌بی‌ن‌ری.

ئ‌ه‌لی س‌ون‌نه و جه‌ماعه:

شایه‌تی ده‌دن که له‌د‌نیادا جادو جادوگ‌ران ب‌ونیان ه‌یه، ه‌یه‌تی به
 ه‌قیقه‌ت کار‌یگ‌ری ک‌ونی و قه‌ده‌ری ه‌یه به‌لام به‌ ئ‌یزنی خوا، ه‌شیه‌تی
 ه‌قیقه‌ت نه، به‌ل‌کو ته‌ن‌ها خ‌ه‌یال‌اتی ر‌وته.

ب‌یگ‌ومان شه‌یاتی‌نی جن‌وکه ئ‌وانن پای‌ه و ک‌ۆله‌کی جادو جادوگ‌ر، به‌و
 ت‌وانای‌ی که خ‌وای گ‌وره پ‌تی به‌خ‌شی‌ون ده‌ت‌وانن ئ‌ه‌و کاره ب‌کن، به‌لام خ‌وای
 په‌ر‌ه‌رد‌گار ئ‌ه‌و ت‌وانای‌ی به‌ ئ‌اده‌م‌یزاد نه‌به‌خ‌شی‌وه، ئ‌ه‌وه‌نده ه‌یه ئ‌ه‌وانه به‌ویست
 و خ‌واست و ئ‌یزنی خوا نه‌بی نات‌وانن زیان به‌ ه‌یچ که‌س‌یک ب‌گ‌ه‌ین، ه‌ه‌تا
 جادوگ‌ره‌که زیات‌ر ب‌ی با‌وه‌ر ب‌ی شه‌یتان زیات‌ر گو‌ی‌پ‌ای‌ه‌لی ده‌کات، خ‌وای گ‌وره‌ش
 ده‌فه‌رم‌و‌یت:

﴿وَأَنْبَتُوا مَا تَنْتَلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ
 كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ الْقِيَاسَ الشَّيْعَرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَذَرَتَ وَمَزَيَّتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ
 أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ

وَمَا هُمْ بِصَّادِقِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ وَيَسْمَعُونَ مَا يَسُورُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ ﴿سورة البقرة: ۱۰۲﴾

واته: (جوله که کان) دوی شو (شتانه) که وتن که شهیتانه کان دهیان خوینده (بۆ خه لک) له سه رده می پاشایه تی سوله یماندا، سوله یمان بی پروا نه بوو، به لاه شهیتانه کان بی پروا بوون، خه لکیان فیزی جادو ده کرد، هه روه ها نه وهی نیردراوه ته خواره وه له بابل بۆ سه ر هاروت و ماروت (دوو مه لاتیکه بوون)، ئه مانه که سیان فیر نه ده کرد هه تا پیتیان نه وتایه ئیمه هه ر تاقیکه ره وهی (ئاده میزاد) یین که واته بی پروا مه به، ئینجا فیزی جادوی وا ده بوون لییان وه که ژن و میژدی پی له یه که بکن، ئه وان به م جادوه ناتوانن زیان به که س بگه یه نن مه گه ر به ویستی خوا، فیزی شتی که ده بن که زیانیان پی ده گه یه نی نه که قازانج، بیکومان زانییان هه که سی جادو بکپی (به فهرموده ی تهورات) له پوژی دوایدا بی به ش ده بیست، به راستی زۆر به ده نه و شته ی که (بروای) خوینیان پی فروشت نه گه ر بیان زانیایه .

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَجَاءَهُ وَسِيْرٌ عَظِيْمٌ﴾ سورة الاعراف: ۱۱۶.

واته: جادویه کی گه وره یان نواند.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ سورة یونس: ۸۰.

واته: جا کاتی جادو بازه کان هاتن.

پیتهم بهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: (اِخْتَبِیْبُوا السَّنْعَ الْمُوَفَّاتِ ا) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: (الْمِزْكُ بِاللَّهِ، وَالسِّخْرُ...) ^(۱).

(۱) - متفق علیه، أخرجه البخاری: ۱۲/۴ (۲۷۶۶)، ومسلم: ۶۳/۱ (۸۹) (۱۴۵).

واته: خۆتان به‌دووربگرن له‌حهوت تاوانه زۆرگه‌وره‌و له‌ناوبه‌ره‌که: وتیان: ئه‌ی
 پیتغه‌میری خوا (صلی الله علیه وسلم)! ئه‌و حهوت تاوانه گه‌وره‌یه‌ چین؟
 فه‌رمووی: هاوه‌ل بۆ خوا بپارێدان و، سحیر و جادو کردن و...
 هه‌رکه‌سێ باوه‌ری به‌وه هه‌بێ که جادو به‌بێ ئیزنی خوای گه‌وره‌ سود یان
 زیان ده‌گه‌یه‌نێت؛ ئه‌وه به‌دلنیاپییه‌وه ئه‌و که‌سه بێ باوه‌ری بووه.
 هه‌رکه‌سێ باوه‌ری به‌وه هه‌بێ که جادوکردن هه‌لآله ئه‌وه کوشتنی واجب،
 له‌به‌رئه‌وه موسوڵمانان یه‌کده‌نگ و ته‌بان له‌سه‌ر هه‌رامییه‌تی جادو.
 جادوگر داوای لێ ده‌کرێت ته‌ویه بکات و په‌شیمان بێته‌وه، ئه‌گه‌ر په‌شیمان
 بووه‌وه باشه، ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بویه‌وه ئه‌وه ده‌بێ بدرێت له‌ملی.
 نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه: باوه‌ریان وایه ئه‌گه‌ر که‌سێ جادوی لێ کرا به
 پارێانه‌وه و ئه‌و نوشته‌ شه‌ریعانه‌ی که له‌ قورئان و سوننه‌دا هاتوون شیفای بۆ دێ و
 چاک ده‌بێته‌وه - به‌ ئیزنی خوای په‌روه‌رگار - ، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت:
 ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ الإسراء:
 ٨٢^(١)

* قال ابن قدامة المقدسي رحمه الله: (السحر: عَقْد وَرَقَى وَكَلَام، يَتَكَلَّمُ بِهِ، أَوْ يَكْتُمُهُ، أَوْ يَعْمَلُ شَيْئًا يُولِّرُ فِي بَدَنِ الْمَسْحُورِ، أَوْ قَلْبِهِ، أَوْ عَقْلِهِ مِنْ غَيْرِ مُبَاشَرَةٍ لَهُ، وَلَهُ حَقِيقَةٌ فَمَنْهُ مَا يَقْتُلُ وَمَا يَمْرُضُ، وَمَا يَأْخُذُ الرَّجُلَ عَنْ أَمْرَانِهِ؛ فَيَمْنَعُهُ وَطَأْمًا، وَمَنْهُ مَا يَفْرُقُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ، وَمَا يُنْفَضُ أَحَدُهُمَا إِلَى الْآخَرِ، أَوْ يُجَبِّبُ التَّيْنَ، وَهَذَا قَوْلُ الشَّافِعِيِّ... . وَقَالَ: إِذَا لَبِثَ هَذَا فَإِنَّ تَعْلِمَ السَّحَرِ وَتَعْلِيمَهُ حَرَامٌ لَا تَعْلَمُ فِيهِ خِلَافٌ بَيْنَ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالَ أَصْحَابُنَا: وَيَكْفُرُ السَّاحِرُ؛ يَتَعْلَمُهُ وَفَعَلَهُ سِوَاءِ اعْتِقَادِ تَحْرِيمِهِ أَوْ إِجَازَتِهِ. ثُمَّ قَالَ عَنْ حَقِيقَةِ السَّحَرِ: وَلَوْ أَنَّ السَّحَرِ لَهُ حَقِيقَةٌ لَمَا أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِالْإِسْعَادَةِ مِنْهُ، قَالَ تَعَالَى: (يُحْلِمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَازُوتَ وَمَا زُوتَ) إِلَى قَوْلِهِ: (فَيَنْتَفَعِلُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ النَّزْرِ وَزُجْجِهِ) (سورة البقرة: الآية، ١٠٢). انظر: «المغني»، ج ٨، ص ١٥٠-١٥١.

واته: له م قورئانه دا ده نترینه خواره ئوه ی که هۆی شیفا و میهره بانی به بۆ
 بپوا داران، به لام (هاتنی ئه م قورئانه) بۆ سته مکاران هیچ زیاد ناکات جگه له
 خه ساره تمه ندی.

ئه هلی سوننه و جه ماعه:

باوه پیان وایه که ئیره یی بردن (حسد) و چاوپرسی هه قن، ئه گهر خوای گهره
 بیه ویت زیان ده گه یه نن به بنده کان؛ به لکو جاری واهیه کاریگه ریه کی وه های
 هیه ده بیته هۆی کوشتنی ئه و که سه ی که هسودی پێ براوه یان چاری لێ
 کراوه.

هسودی گشتگیرتره له چاوپرسی، له به ره ئوه هه موو چاوپرسی هسوده،
 به لام هه موو هسودی چاوپرسی نه.

هسودی روده دات له لایه ن که سه یکه وه ده که ی پیسه و ده روونی پیسه و
 رقابیه، له ئه نجامی ده پیسی و رق و کینه و پێ ناخۆشی و نه وه پوده دات، که سه ی
 هسود ئاواته خوازه ئه و نازو نیعمه ته ی که خوای په ره رده گار رشتویه تی به سه ر
 که سه یکه ده نه یه ئی، به لام چاوپرسی ده گونجی له لایه ن پیاوی چاکیشه وه بیته، یان
 ده گونجی مرۆف چاو له سه ر و مالی خۆشی بکات، هۆکاری چاوپرسی بریتیه له
 به خۆدانان زین و خۆبه گهره زانین و خۆ به چاکزانین، به لکو هسودی و چاوپرسی
 هاویه شن له شوینه واری خراپدا که جێی ده هێلن؛ به جۆری ئه و دووانه هۆکارن
 بۆ ئه وه ی که که سه ی هسودی پێ براو یان که سه ی چاو لێ کراو هه ردوکیان توشی
 زیان بین.

هه ره ک باوه پیان وایه که په ناگرتن به خوای گهره واجبه له زیان و خراپه ی
 هسودی و چاوپرسی؛ به پاپانه وه و زیکره شه رعه یه کان، خوای گهره
 ده فهرمویت:

﴿وَمِنْ سَرٍّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ سورة الفلق: ۵.

واته: له زیانی به‌خیل و‌ه‌سود کاتیک که‌ه‌سودی بیات.

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿وَأَن يَكْذِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَرْثَوكَ بِأَصْرِهِ لَنَأْخُذَنَّهُ بِالذِّكْرِ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمُخْتَوٍ﴾ سورة القلم: ۵۱.

واته: به‌پاستی نزیک بوو بئ بپولاکان هه‌لتخلیسکیتن به‌چاوی (پیس)یان،

له‌کاتیکدا که‌قورئان ده‌بیستن، ده‌یان وت: به‌پاستی ئه‌م (پیتغه‌مبه‌ره) شیتنه.

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ سورة النساء: ۵۴.

واته: یان ئیره‌یی (ه‌سودی) ده‌به‌ن به‌خه‌لکی؟ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوا پیتی

به‌خشیوون (که‌پیتغه‌مبه‌ریتی به) له‌فه‌زل و به‌هره‌ی خوی.

پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (الْفَيْنُ خَوْ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ

سَابِقُ الْقُرْ لَسَبَقْتَهُ الْفَيْنُ، وَإِذَا اسْتَفْسَلْتُمْ فَأَعْلُوا)^(۱).

واته: چاوپیسى هه‌ق و راسته، ئه‌گه‌ر شتی هه‌بوايه پیتش قه‌ده‌ری خوای‌گه‌وره

بکه‌وتایه، ئه‌وا چاوپیسى پیتشی ده‌که‌وت، ئه‌گه‌ر داواى خوشنتان لی کرا بق

که‌سێک که‌بویی به‌چاوتانه‌وه، ئه‌وه‌ خوتان بشون.

پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (لَا يَجْتَمِعُ لِي جُوفِ عَبْدِ

الْإِيمَانِ وَالْحَسَدِ)^(۲). واته: باوه‌ره‌یتان و ه‌سودی پتکه‌وه له‌دلی هه‌چ به‌نده‌یه‌کدا

کونابنه‌وه.

(۱) - رواه مسلم.

(۲) - أخرجه الحاكم في: (المستدرک) ج ۲ ص ۷۲، وصححه الألباني في (المصحيح الجامع).

ئەهلی سوننە و جەماعە:

باوە‌پریان وایە کە خوای گەرە جنۆکە‌ی دروستکردووە لە‌ئاگر لە‌پێش دروستکردنی ئادەمدا؛ ئەوانە دەخۆن و دەخۆنە‌وە و هاوسەرگەری دەکەن و نە‌وە و هە‌چ دەخەنە‌وە و زۆر دەبن، بریتین لە‌چەند دەستە و تاقمێک، ئەوان ئیمە دەبینن بە‌لام ئیمە ئەوان نابینن، توانای ئە‌وەیان هە‌یه‌ی شە‌کل و شێ‌وه‌ی خۆیان بگۆین، خاوە‌نی توانای زۆر بە‌هێزن، خاوە‌نی سە‌لیقە و پە‌سپۆری دەستکردن، ئە‌وانە تە‌کلیفیان لە‌سەرە و لێ‌پێ‌چینه‌وە‌یان لە‌گە‌ڵ دە‌کرێت، هە‌یانە باوە‌‌پارە‌و هە‌شیانە بێ باوە‌‌رە، خوای گەرە موحە‌ممە‌دی (صلی الله علیه وسلم) بۆ ئە‌وانیش رە‌وانە کردووە؛ ئە‌وه‌ی گۆ‌پێ‌ایە‌لی بکات دە‌چێتە بە‌هە‌شته‌وه، ئە‌وه‌شی گۆ‌پێ‌ایە‌لی نە‌کات یاخی بێی و سەر‌پێ‌چی بکات ئە‌وه‌ ئاگرێ دۆ‌زەخ جێ‌گە‌یه‌تی، بۆ‌یه نا‌ونا‌ون جنۆکە (جن) لە‌بەر ئە‌وه‌ شار‌او‌ەن و پە‌نه‌ان لە‌بەر چا‌وی م‌و‌ؤ و نابین‌رێن.

ئەهلی سوننە و جەماعە باوە‌پریان وایە کە خوای گەرە شە‌یاتینی جنۆکە‌ی دروستکردووە واتە هە‌یانە کافرە، وە‌س‌وه‌سە دەخەنە د‌ل‌ی ئادە‌میزادە‌وه، لە‌هە‌موو لایە‌که‌وه دە‌وری ئادە‌میزاد دە‌دە‌ن بۆ ئە‌وه‌ی ف‌ری‌وی ب‌دە‌ن، دە‌ستی‌ان لێ بوە‌ش‌ت‌ین و ب‌چ‌نە نا‌و جە‌سته‌یانە‌وه، خوای گەرە دە‌فەر‌م‌و‌یت:

﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُحُونَ إِبْنِ آدَمَ لَجَدٍ لُّوْكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُتْرُونَ﴾ سورة الأنعام:

۱۲۱. واتە: بێ‌گومان شە‌یتانە‌کان بە‌ن‌ه‌یتی شت بە‌د‌ۆ‌ستانی‌ان دە‌ل‌ێن بۆ ئە‌وه‌ی م‌وج‌ادە‌له و دە‌مه دە‌م‌ت‌ان لە‌گە‌ڵ ب‌کە‌ن، جا ئە‌گەر بە‌گ‌و‌ی‌یان ب‌کە‌ن ئە‌وه بێ‌گومان لە‌ها‌وبە‌ش دانە‌ران دە‌بن.

خوای گەرە ئە‌گەر بێ‌ه‌و‌یت ز‌ال‌یان دە‌کات بە‌سەر هەر یە‌کێ لە‌ بە‌ت‌دە‌کانی خ‌و‌یدا، لە‌بەر ح‌یک‌مە‌تی، خوای گەرە دە‌فەر‌م‌و‌یت:

﴿وَأَسْتَفْزِزُ مَنِ اسْتَفْتَىٰ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأُنَجِّبُكَ عَلَيْهِمْ حَيْثُكَ وَرَجُلٌ لَّكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ

وَالْأَوْلَادِ وَعِدَهُمْ وَمَا يَمْذُومُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرُورًا﴾ سورة الإسراء: ۶۴.

واته: هرکس له‌وانه که ده‌توانی گومرای بکه به‌ده‌نگت (به‌گورانیت)، و بده به‌سهریاندان و تییان خوږه به‌سوار و پیاده‌ی له‌شکره‌که‌ته‌وه و هاویه‌شییان بکه له‌مال و سامان و مندالیاندا به‌لټنیشیان پی‌بده، به‌لام شه‌یتان به‌لټنیان پی‌نادات ته‌نهما خه‌له‌تاندن نه‌بیټ.

خوای گوره نه‌گه‌ر بیه‌وټ هر یه‌کټ له‌بهنده‌کانی خوټی له‌فرو فټلی شه‌یتانه‌کان ده‌باریزټ، خوای گوره ده‌فه‌رموټ:

﴿ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿ سورة النحل: ۹۹ - ۱۰۰.﴾

واته: به‌راستی نه‌و(شه‌یتان) ده‌سه‌لاتی نی‌یه به‌سهر نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هټناوه‌و ته‌نهما پشت به‌په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن. ته‌نهما ده‌سه‌لاتی به‌سهر نه‌وانه‌دا هه‌یه که نه‌و(شه‌یتان) ده‌که‌نه‌دۆست پشتیوانی خوټیان و نه‌وانه‌ی به‌هۆیه‌وه بوونه‌ته‌هاوه‌ل‌دانه‌ر.

بنچینه‌کانی جه‌وته‌م

پرۆگرامی وهرگرتنی دین و به‌لگه هینانه‌وه

له‌لای نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌وه.

له‌بنه‌ماکانی عه‌قیده‌ی سله‌فی صالح نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه: سه‌باره‌ت به‌ پرۆگرامی وهرگرتنی دین و به‌لگه هینانه‌وه‌وه؛ بریتیه له‌ شوینکه‌وتنی هه‌رشتی که له‌ قورئانه‌کی خوای گه‌وره‌دا هاتووه، هه‌روه‌ها نه‌وش که له‌ سوننه‌تی راست و سه‌حیحی پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌یدا (صلی الله علیه وسلم) هاتووه؛ نه‌وه‌ی که ناشکرابه نه‌وه‌شی که نه‌یتی و شاراوویه، خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ته‌واوه بۆ نه‌و دوو سه‌رچاوه که بریتن له‌ قورئان و سوننه‌ت، ملکه‌چیبون بۆ حوکم و بپیاره‌کانی نه‌و دوانه، کرده‌وه‌کردنه به‌وه‌ی نه‌و دوانه داوای ده‌کن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ سورة الأحزاب: ۳۶.

واته: بۆ هه‌چ پیاو و ئافره‌تیکی موسولمان نیه کاتی خواو پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌ی بپیارای هه‌ر کارێکیان دا (بۆیان نیه) سه‌رپشک بن له‌ کاره‌که‌یاند، هه‌رکس سه‌رپنجی خواو پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات نه‌وه به‌راستی گومرا‌بووه به‌ گومرا‌بونێکی ناشکرا.

پی‌نغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (تَزَكُّتٌ فِیْكُمْ اَنْزَلْنِي، لَنْ تَصْلُوا مَا تَشْكُرُكُمْ بِهَا: كِتَابُ اللَّهِ وَسُنتُ رَسُولِهِ^(۱)). واته: دوو شتم بۆ به‌جیه‌یشتن نه‌گه‌ر ده‌ستیان پێوه بگرن هه‌رگیز له‌پاش نه‌وه گومرا نابن: بریتین له‌ کتێبه‌کی خواو سوننه‌ت و رێبازی پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم).

(۱) - صحیح: رواه الحاكم في: (المستدرک)، وصححه الألباني في (المشكاة).

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه: هه‌رگیز نائین یه‌که‌م جار قورئان له‌پاشدا سوننه‌ت، به‌لکو ده‌لئین قورئان و سوننه‌ت به‌یه‌که‌وه، چونکه‌ خوای گه‌وره قورئان و سوننه‌تی پێکه‌وه باسکردووه له زۆریک له به‌لگه‌کاندا، گوێپایه‌لی خوێ و گوێپایه‌لی پێغه‌مبه‌رکه‌ی (صلی الله علیه وسلم) فهرز کردووه له‌سه‌ر به‌نده‌کانی.

سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ئه‌مین و ده‌ست پاکه‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) روئکه‌ره‌وه‌یه بۆ ئه‌وه‌به‌ست و مانایه‌ی که‌ خوای گه‌وره خوێ ده‌یه‌وێت له قورئانه پیرۆز و شکۆمه‌نده‌که‌یدا، له‌شه‌رعه‌ حکیم کاربه‌جێکه‌یدا، هه‌رگیزاو هه‌رگیز بۆ هیچ که‌سێک نیه - جا ئه‌وه‌ که‌سه هه‌رکه‌سێک بێت و له‌هر پله‌و پایه‌یه‌کدا بێت - پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ت بکات له‌دوای ئه‌وه‌ی که‌ پێی ده‌گات، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ يُخَيِّرُ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل: ۴۴).

واته: قورئانمان بۆ تۆ نارد بۆ ئه‌وه‌ی پوونی بکه‌یته‌وه بۆ خه‌لکی ئه‌وه‌ی بۆیان نێردراوه‌ته‌ خواره‌وه، به‌لکو بیربکه‌نوه و تێ بگن.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

پێیان وایه به‌ پێویستی ده‌زانن شوێنکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و سوننه‌ته‌که‌ی له‌هه‌موو شتێکدا ئیتر ئه‌وه‌ شته‌ گه‌وره بێت یان بچوک، هه‌روه‌ها خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان به‌ سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)؛ ێکه‌ رنگی ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و زرگاری و سه‌رکه‌وتن و به‌ده‌سته‌پێنانی ره‌زامه‌ندی خوای به‌رز و بلند، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُمُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الزین یئیمون الزسول النی الامت الی یجدونه مکونوا عندهم) سورة الاعراف: ۱۵۶ - ۱۵۷.

واته: به‌زه‌یی و ره‌حمه‌تیشم هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، جا له‌دوایی دا ئو (به‌زه‌یی یه‌م) ده‌نوسم بۆ ئه‌وانه‌ی پارێزکار و له‌خوا ترسن و زه‌کات ده‌ده‌ن، ئه‌وانه‌ش که بپووا به‌به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی ئیتمه‌ دێنن. ئه‌وانه‌ی که شوێن پێغه‌مبه‌ر و نێردراوی نه‌خوێنده‌وار ده‌که‌ون (که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه هاتۆوه)، ئه‌و که‌سه‌ی که (نامه‌ داره‌کان) ده‌یبینن به‌ نوسراوی لایانه‌ له‌ ته‌ورات و ئینجیل دا.

ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه:

له‌دوای سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان (صلی الله علیه وسلم) شوێنی ئه‌وه ده‌که‌ون که صه‌حابه‌کان له‌سه‌ری بوون ره‌زای خوایان لی بی، ئه‌وانه‌ی که دینه‌که‌یان وه‌رگرت له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌پاکی و به‌ دڵسۆزی و به‌ زانست و به‌ کرده‌وه؛ له‌ کۆچکه‌ران و یاریده‌ده‌ران به‌گشتی، له‌ خه‌لیفه‌ راشدینه‌کان به‌ تایبه‌تی؛ له‌ به‌رئه‌وه‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) وه‌سیه‌تی کردۆوه به‌ شوێنکه‌وتنی خه‌لیفه‌ راشدینه‌کان به‌ تایبه‌تی، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌و یاره‌وه ده‌فه‌رمویت:

(عَلَيْكُمْ بِسُنِّي، وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الْمُهَدِّدِينَ الرَّاشِدِينَ؛ تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِنَّا كُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَذْعَةٌ، وَكُلُّ بَذْعَةٍ ضَلَالَةٌ)^(۱).

واته: ئاگادارین پێویسته له‌سه‌رتان ده‌ستبگیرن به‌ سوننه‌تی منه‌وه، ده‌ستبگیرن به‌ سوننه‌تی خه‌لیفه‌ رێنمویی کراوه‌کان و راشیدینه‌کانه‌وه، به‌ توندی ده‌ستی پێوه بگرن، به‌ خڕیکاننان قه‌بی پێدا بکه‌ن، ئاگادارین له‌و شته‌ تازانه‌ی که له‌ دیندا داده‌هێنرێن، بپگومان ئه‌و شته‌ تازه‌ داهینراوه‌ بێدعه‌ن، هه‌موو بێدعه‌یه‌کی‌ش له‌ دیندا گومراویه‌.

(۱) - (صحیح سنن ابی داود) للآلبانی.

له‌پاشدا شوینی نه‌و که‌سانه ده‌که‌ون که له‌دوای صه‌حابه‌کانه‌وه هاتوون، له‌و سئ‌چرخ و سه‌رده‌مه زئ‌پین و گه‌وره‌ی سه‌ره‌تای هانتی دینی نی‌سلام، که نه‌وانیش بریتین له‌ صه‌حابه‌کان خویان و (تابعین) شوینکه‌وتوان و، شوینکه‌وتوانی (تابعین) له‌ چاکه‌دا، نه‌وانه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌رباره‌یان ده‌فرمویت:

(أَوْصِيكُمْ بِأَصْحَابِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْعُهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْعُهُمْ)^(۱).

واته: وه‌سه‌تانه‌ بۆ ده‌که‌م که ده‌ست‌گیرن به‌ ری‌گه‌و ری‌بازی هاوه‌لانی منه‌وه، پاشان نه‌وانه‌ی که له‌دوای نه‌وانه‌وه دین، پاشان نه‌وانه‌ی که له‌دوای نه‌وانیشه‌وه دین که (تابعین)ن.

له‌ (عَبْدُ اللَّهِ)ی کوپی عومه‌روه ره‌زای خویان لی‌ بی‌ ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویه‌تی: (تَفَرَّقُوا أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَعِينَ مِلَّةً؛ كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً). قَالَ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي)^(۲).

واته: (ئومه‌ته‌که‌ی من دابه‌ش ده‌بی‌ت بۆ هه‌فتا‌و سئ‌ به‌ش، هه‌موویان بۆ ناو ناگرن ته‌نها یه‌ک به‌شیان نه‌بی‌ت). وتیان: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کئ‌یه‌؟ فرموی: (ئوه‌یه که من و هاوه‌لانه‌م له‌سه‌رینی).

ئا له‌م روه‌و که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بۆی داناوین؛ نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه تاکه (مرجع) سه‌رچاوه‌یان بۆ گه‌پانه‌وه سه‌ری له‌کاتی نا‌کۆکی و دووبه‌رکی و جیا‌وازی‌دا کتێبه‌که‌ی خوی گه‌وره و سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی (صلی الله علیه وسلم)، خوی گه‌وره ده‌فرمویت:

(۱) - (صحيح سنن الترمذي) للألباني.

(۲) - (صحيح سنن الترمذي) للألباني.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ سورة النساء: ۵۹.

واتە: ئەى كەسانىك كە باوە پەتەن هەناوە گوێپەتەى خوا و گوێپەتەى پەتەمبەر بن، پاشانىش گوێپەتەى كارپە دەستە (عادىلە) كانى خۆتان بن، جا ئەگەر دووبەرە كەتەن هەبوو لەشتەكدا ئەوە بىگێرە ئەو بۆ لای خواو پەتەمبەر، ئەگەر ئەو باوە پەتەن هەى بەخوا و بە پۆزى دواى، ئەو بەشتەر، ئاكام و ئەنجامى چاكترە.

بە راستى هاوەلانى پەتەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) (مرجع) سەرچاوەى ئەهلى سوننە و جەماعەن بۆ تەبەىشتەن لە قورئان و سوننەت، لەبەر ئەوە ئەوان شایەتەتەى حالى دابەزىنى قورئان بوون، لەگەڵ پەتەمبەردا (صلى الله عليه وسلم) ژيان، لە بنچەنە كانى دیندا هەچ جیاوازیە كیان نەبوو لە نۆواندا؛ ئەوان زانائەتەین كە سەن بە مەبەست و موراى خواى گەرە و پەتەمبەرە كەى (صلى الله عليه وسلم)؛ خواى گەرە شوێن نەكەوتنى ئەوانى كەردووە بە هۆكارى سزاو تۆلەو گومراى و دژایەتى و ناكۆكى و دووبەركى و جیاوازی، خواى گەرە دەفەر مویەت:

﴿وَمَنْ يُكَافِ الرُّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ لُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَتُضْلِمْ جَهَنَّمَ وَكَانَتْ مَصِيرًا﴾ سورة النساء: ۱۱۵.

واتە: هەر كەسێك دژایەتى پەتەمبەر بكات ئەوەى كە پێبازى راستى بۆ بوون بووێوە و شوێنى پێگایەكى تر بكەوێ بێجگە لە پێگای بڕوادران، پەوى وەر دەگێرێن بۆ ئەو پێبازەى كەمەلى بژاردووەو دەبەخەنە دۆزەخ، ئای چ پاشە پۆزى كى خراپە.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

هیچ کاتێ لاناده‌ن له ده‌قیکی سه‌حیح و راست و دروست، هه‌رگیزاو هه‌رگیز له هیچ کارو بریارێکدا پێشی خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) ناکه‌ون، هیچ کاتێ دژایه‌تی و به‌ره‌ه‌ستی شتێ ناکه‌ن له قورئان و سوننه‌تی سه‌حیح: به‌عه‌قلی خوایان، به‌ (قیاس) پێوه‌، به‌ زه‌وق - بلێ زه‌وقی من وا ده‌خوازێت - ، به‌ که‌شف - بلێ به‌ که‌شف بۆم روڤ بۆته‌وه - ، به‌ وته‌ی شیخ ، به‌ وته‌ی پێشه‌وا، به‌ داواکردنی زۆرینه، له‌به‌ئه‌وه دینی خوا ته‌واو بووه له‌ژیانی پێغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم)، خوای گه‌وره له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموێت:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ سورة المائدة: ۳.

واته: ئه‌مڕۆ ئایینه‌که‌ تا‌مه‌ ته‌واو (کامل) کردووه بۆتان و چاکه‌و به‌هره‌ی خۆم به‌ته‌واوی رشتووه به‌سه‌رتاندان پا‌زی بووم که‌ ئیسلام دینتان بێت.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه قسه‌ی هیچ که‌سێک له‌ دروستکاروان ناخه‌نه پێش که‌لام و فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره و فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ره‌ ده‌ست پاک و ئه‌مینه‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)، نێتر ئه‌و که‌سه هه‌ر که‌سێک بێت و له‌هه‌ر پله‌و پایه‌یه‌کدا بێت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْفُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ سورة الحجرات: ۱.

واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ باوه‌ڕتان هێناوه پێش مه‌که‌ون له‌ هیچ کارو بریارێکدا له‌خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و له‌خوا بترسن، بێ گومان خوا بیسه‌ری زانا‌یه.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه بیروباوه‌ڕیان وایه پێشکه‌وته‌نی خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی هۆکاره بۆ گومرا‌بون، له‌به‌رئوه‌ی ئه‌و پێشکه‌وته‌نه‌وه‌واو ئاره‌زوه، قسه‌کردنه‌ به‌ناوی خواوه به‌بێ زانست و زانیاری، بریتیه له‌ رازاندنه‌وه‌ی شه‌یتان بۆ رێگرتن له‌پێگه‌ی خوای به‌رز و بلند، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَلَفَ إِلَهُهُ هُوَ وَأَسْلَمَ إِلَهُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ رَّحِمَ عَلَىٰ سَمِيعٍ وَقَلِيلٍ ۖ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ سورة الجاثية: ۲۲.

واته: ناخو بینیوته نهو که‌سه‌ی هه‌واو ئاره‌زووی خۆی کردۆته په‌رستراوی خۆی، خواش به‌زانایی گومرای کرد و مۆری ناوه به‌سه‌ر گوئی و دلیدا و په‌رده‌ی داوه به‌سه‌رچاویدا، ده‌ی جگه له خوا کئی پیتیمونی ده‌کات، ده‌ی بوچی بیر ناکه‌نه‌وه.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

ده‌لێن ئه‌قلی رۆن و ته‌واو له‌گه‌ل ئه‌قلی راست و سه‌حیح هاوڕێک و ته‌بان و دژایه‌تی به‌کتر ناکه‌ن، به‌لام کاتی که کێشه‌یه‌ یان دژایه‌تیبه‌ک رویدا ئه‌و کاته ئه‌قله راسته‌که پیش ده‌خه‌ن، ئه‌سه‌لن هه‌چ کێشه‌و دژایه‌تیبه‌کیش نیه له‌نیوانیاندا، چونکه هه‌رگیز ناگونجی ئه‌قلی راست شتی به‌یانی مه‌حاله‌ی ئه‌قلی رۆن قبوولی بکات، به‌لکو ئه‌قل به‌و شیوه‌یه‌ ده‌یه‌یانی هۆکاریکه‌ بۆ زیاتر رۆشنبوونه‌وه‌ی ئه‌قله‌کان، ئه‌قلی رۆن و ته‌واو هه‌رچی ئه‌قلی راست هه‌والی دابی به‌ راستی؛ له‌به‌رئوه‌ که ئه‌قل له‌لایه‌ن خۆی په‌روه‌ردگاره‌وه‌یه‌، پێچه‌وانه‌که‌ی نابێت واته ئه‌قل شوێن ئه‌قل ناکه‌وێت.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه: له‌ پله‌وپایه‌ی ئه‌قل و پێگه‌که‌ی که‌م ناکه‌نه‌وه‌، له‌به‌رئوه‌ ئه‌قل هۆکاری ته‌کلیف و پێ‌سه‌پاردنه‌، رۆلی ئه‌قل بریتیه‌ له‌ره‌زامه‌ندی و دلنایایی بۆن، بریتیه‌ له‌ بیرکردنه‌وه‌ و راما‌ن له‌م گه‌ردونه‌ فراوان و به‌رینه‌، له‌شه‌رعی حه‌کیم و کاربه‌جی، به‌لام ده‌لێن: هه‌رگیزاو هه‌رگیز ئه‌قل پێنشی شه‌رع ناکه‌وێت، به‌لکو ئه‌قل کارده‌کات له‌ چوارچۆیه‌ و بازنه‌و بپاری شه‌رعه‌دا، چونکه خۆی گه‌وره‌ سنوورێکی بۆ ئه‌قل دیابکرده‌وه‌و سنوور نابه‌زینێت، که‌واته ناگونجی که‌موکورت پێش بکه‌وێ و حاکم و دادوهر بێت به‌سه‌ر کامل و نه‌واودا، خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت:

﴿ فَإِنْ لَرَّ يَسْتَجِيبُ لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَكْفُرُكُمُ أَهْوَاءُكُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ يُضَيِّرُ هُدًى يَرْكَى اللَّهُ بِكُمُ الْإِنِّكَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾ سورة القصص: ۵۰.

واټه: ښځا ته گډر به گوښيان نه كړدى و (وه لاميان نه دايتوه) نه وه بزانه كه ته نها شوين ه و او څاره زوى ځويان ده كون، كې له و كه سه گومرانره كه شويڼ څاره زوى ځوى بگه وټت بڼ پټنموونى له لايڼ خواوه، بڼگومان خوا پټنموونى گهلى ستمكار ناكات.

هر له بهر نه وه به نه هلى سوننه و چه ماعه ناسراون؛ له بهر ده ست پټوه گرتنيان و شويڼكه وتنيان و څوبه ده ست وه داني ره هايان؛ بڼ ريگه و ريښاي پټغه مېبه (صلى الله عليه وسلم) و سوننه ته كې له ه موو شتيكي گوره و بچوكدا، كرده وه كړدن به و سوننه ته ښا كراو نه پټي څوڼ بيت به و شيويه شويڼي ده كون، شويڼكه وتني كومه ل و چه ماعه تى موسولمانان، ځواى به رز و بلند ده فهرمويت:

﴿ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴾
 ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ مَخْرَجًا وَسَعَةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴾ سورة النور: ۵۱ - ۵۲.

واټه: قسه ى ښمانداران ته نها نه ميه كاتې بانگ بكرين بڼ لاي (به رنامه ى) ځواو پټغه مېبه ركه ى بڼ نه وه ى بپاريږدات له نيو انياندا، ده لټين بيستماني و گوږياپه لټين، هر نه وانه ن رزگار بوان. جا هر كه س گوږياپه لى ځواو پټغه مېبه ركه ى بگات، له خوا بترسى و ځوى له (سه رپټچى) خوا بپاريښى، نه وه به پاستى هر نه وانه سه ركه وتوون.

سهرچاوه ى نه هلى سوننه و چه ماعه بڼ وه رگرتنى دينه كه يان له پاش قورڼان و سوننه؛ بريته له وه ى كه پټشه وايانى دين له سه رى كڅوبونه توه، زانا يانى ښيسلام كه عالمن به گوږيه ى قورڼان و سوننه ت كرده كڼ، له و پټشه وايانه ى كه شايه تى پټشه وايه تى و فزلا و گه وده ى و شويڼكه وتنى سوننه ت و پټشه وايه تيان له و بواره دا بڼ دراوه، دوركه وتنه وه يان له بيده و هڅياريډان لټي، له وانه ى كه زانا يانى

نوممه‌تی ئیسلامی رێك و ته‌بان له‌سه‌ر پێشه‌وایه‌تیان و، گه‌وره‌یی و شكومه‌ندی پله‌وپایه‌یان له‌دین دا، پشتی پێ ده‌به‌ستن واته‌ پشت ده‌به‌ستن به‌ كۆده‌نگی زانا‌یان، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ، وَيُنَادِ اللَّهَ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وَمَنْ شَذَّ شَذَّ فِي النَّارِ)^(۱).

واته: به‌پاستی خوای گه‌وره‌ نوممه‌ته‌كه‌م له‌سه‌ر گومپایی كۆناكاته‌وه، ده‌ستی خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر كۆمه‌ل و جه‌ماعه‌ته‌وه‌یه، ئه‌وه‌ی تاك بییته‌وه‌ ئه‌وه‌ بۆ ناگری دۆزه‌خ تاك ده‌بیته‌وه.

ئهم نوممه‌ته‌ سه‌ربلند و پیروژ و موباره‌كه، پارێزاره‌ هه‌رگیز له‌سه‌ر گومپایی و نا‌په‌وایی كۆنا‌بیته‌وه، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ له‌ شیوه‌كان ناگونجی؛ هه‌رگیزاو هه‌رگیز كۆنا‌بنه‌وه‌ له‌سه‌ر گومپایی واز نا‌هێتن له‌ هه‌قی رو‌ن.

ئه‌ه‌لی سوننه‌ و جه‌ماعه‌:

باره‌پیان وایه‌ هیچ كه‌سێك پارێزراو نیه‌ له‌ هه‌له‌و تاوان جگه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، ئیتر ئه‌و كه‌سه‌ هه‌ر پێگه‌یه‌کی هه‌بێت له‌دین دا، هه‌رچه‌نده‌ پله‌وپایه‌ی به‌رز بێت له‌ زانست و زانیاری دا، به‌ ته‌واوی باوه‌ریان به‌ كۆشش (الاجتهاد) كردن نیه‌ له‌گه‌ڵ بونی ده‌قی رو‌ن و ئاشكرادا.

به‌لكو باوه‌ریان وایه‌ كۆشش (اجتهاد) كردن له‌و ئه‌حكام و بپارانه‌دا ده‌بێت كه‌ جیگه‌و شوونی كۆشش (اجتهاد)ه‌، یان له‌و باب‌ه‌تانه‌ی حوكمه‌كانیان شاراو‌یه‌و رو‌ن نیه‌، ئا له‌و كاته‌شدا به‌ ئه‌ندازی پتو‌یست كۆشش (اجتهاد) ده‌كهن، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هیچ كاتێ ده‌مارگیری نایانگه‌ڕی بۆ راو‌ب‌چونی هیچ كه‌سێك، تا قسه‌كه‌ی رێك و ته‌با نه‌بێت له‌گه‌ڵ قورئان و سوننه‌دا.

(۱) - (صحيح سنن الترمذي) للألباني برقم: ۱۷۵۹.

باوه‌ریان وایه که موخته‌هید ده‌بی ناماده‌کاریه‌کانی کۆشش (إجتها‌د) کردنی تیدا بینه‌جی، ئه‌وکاته بۆی هه‌یه کۆشش (إجتها‌د) بکات، له‌شاره‌زابون به (ناسخ و منسوخ، خاص و عام، مطلق و مقید) واته ده‌بی شاره‌زای بنه‌ماکان (أصول)ی فیهه‌ بیته، ده‌بیته شاره‌زایی له به‌لگه‌گاندا هه‌بیته به فراوانی ئه‌و به‌لگانه‌ی له قورئان و سونه‌ندا هه‌یه، ده‌بیته شاره‌زایی هه‌بیته له کۆده‌نگی و یه‌کپایی زانایان و، (قیاس) پیوه‌ر و، بنه‌ماکانی فیهه‌ و، وته‌ی هه‌وه‌لان و، هه‌روه‌ها ده‌بیته شاره‌زایی باشی هه‌بیته له زمانی عه‌ره‌بی دا، له‌پاشدا به‌م ریکخه‌ر (ضوابط)ه شه‌رعیانه ده‌توانیته کۆشش (الإجتها‌د) بکات؛ له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا موخته‌هید ده‌بیته‌کت و هه‌له‌ش ده‌کات؛ ئه‌گه‌ر پیکای دوو پاداشتی بۆ هه‌یه: پاداشتی کۆشش کردنه‌کی و پاداشتی پیکانه‌کی، ئه‌گه‌ر نه‌شی پیکا ته‌نها پاداشتیکی بۆ هه‌یه، ئه‌ویش بریتیه له پاداشتی کۆشش کردنه‌کی، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویته: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنَاطُونَهُمْ مِنْهُم وَلَوْ أَنَّ اللَّهَ عَلَّمَكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ سوره‌ النساء: ۸۳.

واته: کاتیک هه‌والیکیان پێ بگات ده‌رباره‌ی ئاسایش و هه‌مناپه‌تی یان له‌باره‌ی ترسه‌وه بلای دی ده‌که‌نه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر بیانگه‌رناپه‌ته‌وه بۆ لای پیغه‌مبه‌ر و بۆ لای کاربه‌ده‌ستانی خ‌ویان، ئه‌وه ئه‌وانه‌ی راستی هه‌واله‌کان ده‌رده‌هه‌ین ده‌زانن هه‌واله‌که (راسته‌ یان درۆیه)، ئه‌گه‌ر چاکه‌و به‌زه‌یی خوا نه‌بواپه به‌رامبه‌ر به‌ئیه‌و بێ گومان شوین شه‌پتان ده‌که‌وتن که‌می‌کتان نه‌بیته.

جیاوازی و راجیایی له‌بابه‌ته (إجتها‌د)یه‌کاندا له‌لای ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ نابینه‌ ه‌وکاری دو‌ژمناپه‌تی و نا‌کۆکی و رق و کینه‌و ده‌نگ لێک و ده‌رگرتن پێویسته به‌وه ناکات؛ به‌لکو ه‌وکاریکه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیکیان هه‌ندیکیانیا‌ن خ‌وش بو‌یته،

هؤکارنکه بقئوهی هه ندیکیان دۆستایه تی هه ندیکیان بکن، له دوائ یه کتره وه نوێژ ده کهن، له گه ل جیاوازی و راجیایشیان له سه ر هه ندئ بابه ته لاهه کیه کان.

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَسْرِعُوا فِي الْقُلُوبِ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ وَأَصِيرُوا إِنَّا اللَّهُ مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ سورة الأنفال: ۴۶.

واته: (باوه پداران) گوێپایه لی خوا و پێغه مبه ره که ی بکن، جیاوازه مهن و دووبه ره کی مه کن به هۆیه وه بشکێن و لاوازیبن و هیزتان بپواو نه میتن، خوێاگر بن به راستی خوا له گه ل خۆگراندایه.

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا كَأَنَّا شَيْعًا أَلَسَتْ بِهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ سورة الأنعام: ۱۵۹.

واته: به راستی نه وانه ی ئایینه که یان به ش به ش کردو بوون به چه ند ده ستو تاقمیکه وه، تو له هیچ شتیکدا له نه وان نیت، بێگومان کاری نه وان ته نها بق لای خوا ده گه پێته وه، پاشان خوا هه والیان پێ ده دا به هه ر کرده وه یه ک که کردویانه.

ئههلی سوننه و جه ماعه:

هیچ که سی له موسو لمنان پهبه وه ست ناکن به مه زه بێکی فیهی دیاریکراوه وه، هه رچه نده لایان وایه هیهی تیدا نیه نه گه ر له پووی شوێنکه و تهنه وه بێت نه ک لاسایکردنه وه (تقلید)^(۱).

* التقليد: هو (التزام المكلف في حكم شرعي مذهب من ليس قوله حجة في ذاته) أو هو قبول قول القائل من غير معرفة لدليله، أو الرجوع إلى قول لا حجة لقائله عليه. والمقلد: هو الذي يقلد شخصاً بعينه، ولي جميع أقواله أو أفعاله، ولا يرى أن الحق يمكن أن يكون فيما عداه، ومن غير أن يعرف دليله، ولا يخرج عن أقواله، ولو ثبت له عكس ذلك، ولا خلاف بين أهل العلم أن التقليد ليس بعلم، وأن المقلد لا يطلق عليه اسم عالم. ولقد ذم الله - عز وجل - التقليد ونهى عنه في كثير من الآيات، فقال تعالى: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ المائدة: ۱۰۴. وعلماء السلف والأئمة المجتهدون جميعاً نكحوا عن التقليد، لأن التقليد أحد أسباب الضعف والتنازع بين المسلمين، والخير في الوحدة والاتباع والرجوع إلى الخلاف إلى الله وإلى رسوله ولذلك لم نر الصحابة - رضي الله عنهم - يقلدون

پتویسته له سهر ههر موسولمانیکی راستگۆ که به شوپین ره زامه ندی خوی
پهروه ردگاردا دهگه پیت به شوپنکه وتنی سوننه تی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه
وسلم) له مهزه بیکه وه بگوژیته وه بۆ سهر مهزه بیککی تر له بهر به هیزی به لگهی و
(ترجیح) دانی.

پتویسته له سهر فیرخوانی زانستی شرعی نهگه نه ملی نه و مهیدانه بوو
توانای تهماشاکردن و لیکدانه وهی به لگه کانی زانا تیکۆ شه ره باوه پیکراوه کانی
هه بوو، نه وه پتویسته له سهری کار به و زانسته بکات که هه یه تی، له بابته تیکدا له
مهزه بهی پیشه وایه که وه بگوژیته وه بۆ سهر مهزه بهی پیشه وایه کی تر - له بهر
به هیزی به لگهی نه وه مهزه به و (ترجیح) دانی - له بابته تیککی تر دا، دروست نیه بۆ
فیرخوانی زانستی شرعی شوپین وتی هیچ که سیک بکه ویت به بی نه وهی به لگهی
بزانی؛ له بهر نه وه نهگه نه وه کاره بکات ده بیته که سیک لاسایی که ره وه (مقلد)،
هه ره وه پتویسته له سهری هه چی له توانایه بیخاته که له تپوانین له و
بابته تانهی که زانایان تپیدا جیاوازن و له به لگانهی که زانایان بۆ نه وه بابته تانه
کردویه به به لگهی بابته کانیان، تا شتیکی له بابته که دا لا که که ده بی و هه ق

أحدًا منهم بعينه في جميع المسائل، وكذلك الأئمة الأربعة - رحمهم الله - لم يتعصوا لأرائهم وكانوا يتركون آراءهم
لحديث رسول الله صلى الله عليه وسلم وينهون غيرهم عن تقليدكم دون معرفة أدلتهم. قال الإمام أبو حنيفة رحمه الله
: (إذا صح الحديث فهو مذهبي) وقال: (لا يحمل لأحد أن يأخذ بقولنا ما لم يعلم من أين أخذناه).

وقال الإمام مالك رحمه الله: (إنما أنا بشر أخطئ وأصيب، فانظروا في رأيي، فكل ما وافق الكتاب والسنة فخذوه،
وكل ما لم يوافق الكتاب والسنة فاتركوه).

وقال الإمام الشافعي رحمه الله: (كل مسألة صح فيها الخبر عن رسول الله صلى الله عليه وسلم عند أهل النقل
بخلاف ما قلت؛ فانا راجع عنها في حياتي وبعد موتي).

وقال الإمام أحمد رحمه الله: (لا تقلدني ولا تقلد مالكا ولا الشافعي ولا الأوزاعي ولا الثوري، وخذ من حيث
أخذوا). وأقوالهم في هذا الباب كثيرة، لأنهم كانوا يفقهون معنى قوله تعالى: { أَتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا
تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ } سورة الأعراف: الآية، ٣.

و راستی بۆ دهرده که وئ ده لئ رای راجع له م بابه ته دا به م شیوه یه یه، جا نه گه ر نه یه توانی ترجیح بدات واته راسترینی به لگه کان دیاری بکات نه و کاته حوکمه که ی ده بیته حوکمی عامی نه خوینده وار؛ نه و کاته پرسپار له زانایان ده کات.

نه و که سه ی که عه وامه واته نه خوینده واره ناتوانی بپوانیته به لگه که کان و توانای ته ماشاکردن و لیکدانه وهی نه، نه وه مه زه بی نه، به لگه مه زه به که ی مه زه بی موفتیه که یه تی، بۆیه پئویسته له سه ری مشوری پرسپارکردن بخوات، پرسپار له و که سانه بکات که متمانه ی به زانست و زانیاری و دین و ئه مانه ت پارێزنیان هه یه، پئویسته له سه ری پرسپار بکات له زانا خواناسه خۆپارێزه صالح و چاکه کان نه وانه ی که خاوه نی زانست و زانیارین و کار به قورئان و سوننه ت ده که ن، خۆای گه وره ده فهرمویت:

﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ النحل: ۴۳.

واته: ده ی پرسپار بکه ن له زانایان نه گه ر ئیوه نازانن.

ئه هلی سوننه و جه ماعه:

دروست نه شوینکه وتنی رئ پئدراوه کان (رخص) به بی به لگه ی شه رع ی ته رجیح دراو، دروست نه لاسایی کردنه وه ی زانابه کی باوه پپیکراو، ریگرییان کردوه له کۆکردنه وه ی چه ند راو بۆچونیک ی جیاواز له بابه تیکدا به بی مه به سنی پیکانی راو بۆچونی راست و دروست، چونکه شوینکه وتنی رئ پئدراوه کان (رخص) ده بیته هۆی هه لوه شانه وه ی ته کلیف و ئه رکه شه رعیه کان و خۆده رباز کردن لئیان، نه مه ش بریتیه له کارکردن به هه وای ئاره زوو به بی بونی هه یچ به لگه یه کی شه رع ی، به تاییه تی نه و که سانه ی که نه مه یان کردوه به ریگه یه له بابه ته جیاوازه کاند.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه،

باوه‌پیان وایه که تنگ‌یشتن له‌دین جیگیر و ته‌واو نابیت به زانست و کرده‌وه
نه‌بیت پیکه‌وه؛ هرکسی زانستیکی زوری ده‌ست خست، به‌لام کرده‌وه‌ی پی
نه‌کرد، یان له‌سر رتباری پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه‌ده‌پوشت و
کاری به سوننه‌ته‌کانی نه‌ده‌کرد، نه‌وه فقیه نیو له‌دین تی نه‌گیشته‌وه،
له‌به‌رنه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه جه‌ختیان کردوته‌وه له‌سر واجبی پیکه‌وه
گریدانی زانست و کرده‌وه، هوشیاری ده‌دا سه‌باره‌ت به جیا‌کردنه‌وه‌ی زانست و
کرده‌وه، خوی‌گوره ده‌فه‌رمویت:

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ﴿الصف: ۱ - ۲﴾

واته: به پاکی و بیگ‌ردی یادی خوا ده‌کات هرچی له ناسمانه‌کان و له زهوی
دایه، نه‌و زالی کاریه‌جی یه. نه‌ی نه‌وانه‌ی که بیواتان هیناوه بچی نه‌وی نه‌یلین
نه‌نجامی ناده‌ن.

خوی‌گوره ده‌فه‌رمویت:

﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ﴿سورة البقرة: ۴۴﴾

واته: ئایا فرمان به‌سر خه‌لکدا ده‌ده‌ن به چاکه؟ خوئان فه‌راموش ده‌که‌ن،
(له‌که‌ل نه‌مه‌شدا) که ئیوه ده‌وری په‌پاوه‌که (ته‌ورات) ده‌که‌نه‌وه، ده‌ی ئایا ژیرنابن
و تی ناگن.

ئه‌هلی سوننه و جه‌معه:

باوه‌پیان وایه پتویسته له‌سه‌ر هه‌موو موسولمانێك وه‌رگرتن و فیزیونی زانستی به‌سود؛ به‌ پیتی توانای خۆی، ئه‌وه‌ی كه مرۆف به‌ هۆیه‌وه په‌روه‌ردگاری خۆی پێ ده‌ناسی، دینه‌ راسته‌كه‌ی، پێغه‌مبه‌ره ئه‌مین و ده‌ست پاكه‌كه‌ی (صلی الله علیه وسلم)، به‌ هۆیه‌وه شاره‌زای ئه‌وه ببیت چۆن په‌روه‌ردگاری بناسی، به‌هۆی ئه‌و زانسته‌وه ره‌زانه‌ندی خواو به‌هه‌شته‌كه‌ی به‌ده‌ست به‌پێنی، چۆن خۆی به‌دور بگرت له‌ توپه‌یی و خه‌شم سزاو سه‌خت و به‌ ئازاره‌كه‌ی، له‌به‌رئه‌وه زانستی به‌ سود پێشه‌وای كرده‌وه‌ی چاكه‌، كرده‌وه‌كردن راست و دروست نیه به‌بێ زانستی راست و دروست، خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ سورة الرمز: ۹.

واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د) بێی ئایا ئه‌وانه‌ی ده‌زانن یه‌كسانن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی كه نازانن، به‌راستی ته‌نها خاوه‌نانی ژیری ئامۆزگاری وه‌رده‌گرن.

هه‌روه‌ك پتویسته له‌سه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ی كه شیاوه‌و ئاماده‌باشه‌ فیزی زانستی به‌سود بپی، بلاوكردنه‌وه‌ی ئه‌و زانسته به‌سوده به‌ هه‌موو هۆكارێكی رێ پێدرا و ره‌وا، فیزیكردنی ئه‌و كه‌سه‌ی كه نایزانیت، دروست نیه شارده‌وه‌ی هیچ شتی له زانستی راست و دروست، به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر په‌رسیاری لی كرا، خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا وَالْمَدَى مِنْ بَدْرِ مَا بَيْنَكُمُ لِلنَّاسِ فِي الْكَفْرِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنَةُ ﴿١٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيْنَا وَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ سورة البقرة: ۱۵۹ - ۱۶۰.

واته: بێگومان ئه‌وانه‌ی ده‌یشارنه‌وه ئه‌وه‌ی كه ناردومانه‌ته خواره‌وه له ئایه‌تانی رۆشن و رێنمایی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی رونمان كردۆته‌وه بۆ خه‌ك له نامه‌ی

(تهورات و ئینجیل)دا، ئه‌وانه خوا نه‌فره‌تیاڼ لى ده‌کات، نه‌فره‌تکه‌رانیش نه‌فره‌تیاڼ لى ده‌کەن. مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که په‌شیمان بوینه‌وه و کرده‌وه‌ی چاکیاڼ کردبى و (ئوه‌ی شاردیویانه‌وه) ئاشکرایان کردبى، ئا ئه‌وانه په‌شیمانیاڼ لى گيرا ده‌که‌م، هه‌ر منم گيرا که‌رى مبه‌ره‌بان.

بنچینهی هه شته م

پتویستیتی گوپرایه لیکردنی کاربه دهستانی موسولمانان له چاکه دا

له بنچینه کانی عه قیدهی سهله فی صالح، نه هلی سوننه و جه ماعه:
 ئه وان باوه پریان وایه که پتویسته پیشه وایه دانین بۆ موسولمانان، بۆ پاراستنی
 کۆمه لی موسولمانان و شکۆمه ندی ئیسلام، بۆ پیاده کردن و جیگیرکردنی دین، بۆ
 خپبه جیکردنی حه ده شه رعیه کان، بۆ هه لسوراندن و به پتوه بردنی کاروباری
 موسولمانان، بۆ به جیهێنانی مافه کان و هێتانه دیان، حوکم کردن به وهی که خوای
 گه وره داییه زاندووه، بۆ فرمان کردن به چاکه و، ریگری کردن له خراپه و تاوان، بۆ
 بانگه واز کردن بۆ لای خوای گه وره، باوه پریان وایه که بیست و گوپرایه لی کردنی بۆ
 پیشه وای موسولمانان پتویسته، هه روه ها بۆ ئه که شه ش که پیشه وای
 موسولمانان ده یکه ات به کاربه ده ست به سه ر موسولمانانه وه، تا ئه وکاته ی فرمان
 نه که ن به خراپه گوپرایه لی کردنیان واجبه، خۆ ئه گه ر هاتو فرمانیان کرد به
 خراپه و تاوان؛ ئه و دروست نیه گوپرایه لیان له و خراپه یه دا، به لام به گشتی
 گوپرایه لی کردنیان له چاکه دا هه ر ده مینیتته وه، له به ر کرده وه کردن به م
 فرمانیشتی خوای گه وره:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ سورة النساء: ۵۹.

واته: ئه ی که سانیک که باوه پرتان هیناوه گوپرایه لی خوا و گوپرایه لی پیغه مبه ر
 بن، پاشانیش گوپرایه لی کاربه ده سه ته (عادیله) کانی خۆتان بن، جا ئه گه ر
 دووبه ره کیتان هه بو له شتی که دا ئه وه بیگیرنه وه بۆ لای خواو پیغه مبه ر (صلی الله
 علیه وسلم)، ئه گه ر ئیوه باوه پرتان هیه به خوا و به یقینی دواپی ئه وه باشتره،

ناکام و نه‌جایم چاکتره. له‌به‌ر فرمانیشتی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فرمودیت:

(مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يُفْضِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي)^(۱).

واته: هرکس‌ی گویایه‌لی من بکات، نه‌وه گویایه‌لی خوی گه‌وده‌ی کردوه، هرکس‌ی سه‌ریچی من بکات، نه‌وه سه‌ریچی خوی گه‌وده‌ی کردوه، هرکس‌ی گویایه‌لی کاربه‌دهست بکات، نه‌وه گویایه‌لی منی کردوه، هرکس‌ی سه‌ریچی کاربه‌دهست بکات، نه‌وه سه‌ریچی منی کردوه.

له‌به‌ر فرمانیشته‌کی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فرمودیت:

(اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا، وَإِنْ اسْتَعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَسْبِي، كَأَنَّ رَأْسَهُ زَبِيَّةٌ)^(۲).

واته: بیبستن و گویایه‌لی بکن، نه‌گره به‌نده‌یه‌کی حبه‌شی کرا به کاربه‌دهست و سه‌ره‌رشتیارتان.

له‌به‌ر فرمانیشته‌کی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فرمودیت:

(تَسْمَعُ وَتَطِيعُ لِلْأَمِيرِ، وَإِنْ ضُرِبَ ظَهْرُكَ وَأُخِذَ مَالُكَ؛ فَاسْتَعِ وَأَطِيعْ)^(۳). واته: گویایه‌لی و

فرمانبه‌رداری نه‌میر و فرمانبه‌وا به، نه‌گره له‌پشتیشت درا و مالیشت برا، نه‌وا بیسته‌و گویایه‌لی و فرمانبه‌ردار به.

له‌به‌ر فرمانیشته‌کی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فرمودیت:

(مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرٍ شَيْئًا فَلْيَصِرْ عَلَيْهِ؛ فَإِنَّهُ لَيْسَ أَخَذَ مِنَ النَّاسِ خَرْجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَيْئًا؛ فَمَاتَ عَلَيْهِ إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً)^(۴). واته: هرکس‌ی له‌نه‌میر و فرمانبه‌وا که‌ی شتیکی بینی

(۱) - متفق علیه، أخرجه البخاري: ۷۷/۹ (۷۱۳۷)، ومسلم: ۱۳/۶ (۱۸۳۵) (۳۲).

(۲) - رواه البخاري: ۷۸/۹ (۷۱۴۲).

(۳) - رواه مسلم: (۱۸۴۷).

(۴) - رواه مسلم: (۱۸۴۹).

بەدلى نەبوو ئوھ با ئارام بگىرت لەسەرى؛ چونكە هېچ كەسى لەخەك نە يەك بست دەرجوبى لە فرمانى كارىەدەست و دەسەلاتدارى موسولمانان؛ لەسەر ئوھ حالەتە بمرىت ئوھ بە مردنىكى نەفامانە مردوھ.

ئەھلى سوننە و جەماعە:

باوەريان وايە كە گوپرايەلى كردنى كارىەدەست و فرمانپەرەواى موسولمانان لە چاكەدا، لە چاكترين گوپرايەلى كرنەكانە و لەو هۆكارانەيە كە مرقۇ دەتوانىت خۆى لە خواى گەرە پى نزيك بكاتوھ، لە گەرەترىنى واجباتەكانە لەسەر ژۆردەستەكان(رعية)، برىتية لە بنچينەيەكى گەرەو شۆكرەند لە بنچينەكانى عەقىدەو باوەرپەيتان، ھەر لەبەر ئوھ يە پيشەوايانى سەلەفى صالح خستويانەتە ناو بابەت و باسەكانى بىروياوہرەوہ - واتە باسى گوپرايەلى كارىەدەستى موسولمانان - ، كەم كىتب ھەيە لە كىتبەكانى بىروياوہرى زاناو پيشەواكانى سەلەفى صالح ئەھلى سوننەو جەماعە خالى بى لەم باسە، ئىلا كىتبەكانيان ئەم بابەتەيان لەخۆگرتوھو ھىناويانە بە شۆھەيەكى رىكويىك و بە چاكى باسيان كردوھ، بە چاكى رافەيان كردوھ، بە چاكى روڤيان كردۆتوھو بەيانيان كردوھ بۆ خەك تا بزاتن چۆن ھەلسوكەوت بكەن لەگەل پيشەواى خۆياندا، ئەمەش برىتية لە واجبىكى شەرى لەسەر ھەموو موسولمانىك؛ چونكە پاىەيەكە لە پاىەكانى فرمانپەرەواى و حوكمرانى و، بناغەيەكە لە بناغەكانى سىستەمى رىژىم و دەسەلاتەكەى، كە ئوھش برىتية لە كارىكى بنەپەتى و گرنگە بۆ بوونى رىكويىكى لە دەولەتى ئىسلامدا، جىگەرکردنى ئو ئامانجانەى كە لە پىناويدا دانراو، بەجىپەيتانى مەبەستە شەرىعەكان.

نه هلی سونه و جه ماعه،

بیرویاوه وریان وایه که دروسته موسولمانان له دوی کار به ده ست و
 فرمانپروا کانه وه نویژی به کومه له و نویژی هینی و نویژی جه ژنه کان بکن،
 ههروه ها فرمان کردن به چاکه و، ریگری کردن له خراپه و تاوان و، جیهاد و
 تیکوشان و حج کردن له گه لیان دروسته نیر چاکه کار بن یان خراپه کار بن،
 باوه وریان وایه که دعای چاکیتی و چاکسازی و هیدایه تیان بۆ بکریت، دروسته
 ناموزگاری کردنیان^(۱)، ریتمایان کردنیان بۆ ریگهی هق، یادخسته وه یان به
 هیمنی و له سه رخوی، ده بی دلی خه لکیان بۆ نهرم بکریت تا گوپراه لیان بکن،
 هه تا نه کاتهی شتی له بنچینه و بنه ماکانی نیسلام و دین نه گوین.

نه هلی سونه و جه ماعه؛ له فرمان ده رجونیان و به رهنگار بونه وه یان به
 چک و شمشیر قه ده غه ده کن، نه گهر سه ریچی کیان کرد به لام سه ریچی کیان
 نه گه یشته رادهی بی باوه وریون، فرمان ده کن به وهی نارام بگرن له سه ره وه هه تا
 بی باوه وریونی ناشکرا و رون (کفر بواج) یان لی دهرنه چیت نه گهر (کفر بواج) یان لی
 ده رده کوهت نه و گوپراه لیان ناکریت؛ له بهر فرمان کردنی پیغه مبهری (صلی الله
 علیه وسلم) به گوپراه لی کردنیان له کاریکدا که سه ریچی و تاوان نه بییت، فرمان
 ده کن به وهی که نه جهنگن له گه لیان له کاتی فیه نه دا که له نیوان موسولماناندا
 روده دات، به لام فرمان ده کن به وهی که به جهنگن له گه له نه و که سهی که بیه ویت
 کاری نه مئومعه ته پارچه پارچه بکات له کاتیکدا که خوی یه ک بووه، پیغه مبهری
 خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت:

۸۱

* قال الإمام النووي رحمه الله: (وأما الصيحة لأئمة المسلمين : فمعاونتهم على الحق، وطاعتهم فيه وأمرهم به،
 وتبهيهم وتلكيرهم برفق ولطف، وإعلامهم بما غفلوا عنه). شرح صحيح مسلم: ج ۲، ص ۲۶۱.

(جَنَازُ أَيْمَتِكُمُ الَّذِينَ تُحِبُّوهُمْ وَيُحِبُّونَكُمْ، وَیُصَلُّونَ عَلَیْكُمْ وَتُصَلُّونَ عَلَیْهِمْ، وَشِرَارُ أَيْمَتِكُمُ الَّذِينَ تُبْغِضُونَهُمْ وَیُبْغِضُونَكُمْ، وَتَلْعَنُونَهُمْ وَیَلْعَنُونَكُمْ)، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تُنَادِيَهُمْ بِالسَّيْفِ؟ فَقَالَ: (لَا)، مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ، وَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْ وَلَدِكُمْ شَيْئًا تَكْرَهُونَهُ فَاتَّكِرْهُوا عَمَلَهُ، وَلَا تَنْزِعُوا يَدًا مِنْ طَاعَةٍ^(۱).

واته: باشتین کاربه‌دهستانی نثوه نه‌وانه‌ن که نثویه‌یان خۆشده‌ویت و نه‌وانیش نثویه‌یان خۆشده‌ویت، نه‌وان دوعای خیر بۆ نثوه ده‌کن و نثوه‌ش دوعای خیر بۆ نه‌وان ده‌کن، خراپ‌ترینی کاربه‌دهستانی نثوه نه‌وانه‌ن که نثوه رقتان لیتیانه و نه‌وانیش رقیان له نثویه، نه‌وان نه‌فره‌ت له نثوه ده‌کن و نثوه‌ش نه‌فره‌ت له‌وان ده‌کن، و ترا: نه‌ی پیغه‌مبری خوا (صلی الله علیه وسلم)! نایا به‌ره‌نگاریان نه‌بینوه به شمشیر؟ فه‌رموی: نه‌خیر، تا نه‌وکاته‌ی که نوێز ده‌کن له‌ناوتاند، نه‌گر له کاربه‌دهسته‌کانتان شتی‌کانتان بینی پیتان ناخۆش بوو به لاتانه‌وه باش نه‌بوو، نه‌وا نه‌و کرده‌وه‌یتان پی ناخۆش بیت، به‌لام ده‌ست له‌گوپه‌رایه‌لیان مه‌کشینه‌وه.

پیغه‌مبری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَیْكُمْ أَمْزَاءُ فَتَغْرَقُونَ وَتَنْكِرُونَ، فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرَأَ، وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَلَا تُقَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: (لَا، مَا صَلُّوا)^(۲).

(۱) - رواه مسلم: (۱۸۵۵).

(۲) - رواه مسلم: (۱۸۵۴).

* واعلم أن من ولي الخلافة واجتمع عليه الناس ورضا به ، أو غلبهم بسيفه حتى صار خليفة ، وجبت طاعته وحرّم الخروج عليه . قال الإمام أحمد - (ومن غلب عليهم - يعني الولاة - بالسيف حتى صار خليفة ، وبمي أمير المؤمنين ؛ فلا يحل لأحد يؤمن بالله واليوم الآخر أن يبيت ولا يبرأ إماماً براكان أو فاجراً) . « الأحكام السلطانية » ، لأبي يعلى : ص ۲۳ . وقال الحافظ في الفتح : (وقد أجمع الفقهاء على وجوب طاعة السلطان المتقلب ، والجهاد معه ، وأن طاعته خير من الخروج عليه ، لما في ذلك من حقن الدماء ، وتسكين الدماء) ج ۱۳ ، ص ۹ . وقال شيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله : (وقل من خرج على إمام ذي سلطان ؛ إلا كان ما تولد على فعله من الشر أعظم مما

واته: بښگومان کهسانیک ده‌کړنه کاربه‌دهست به‌سهرتانه‌وه، جا شتی باش و شتی خرابیشیان لى ده‌بینن، هرکه سیک پټی ناخوش بیت نه‌وه بى تاوان ده‌رچیت لټی، هرکه سیک ښکاری لى بکات نه‌وه سه‌لامهت ده‌بیت له‌تاوانی نه‌و کاره خراپه، به‌لام هرکه سیک پټی رازی بیت و شوینی بکه‌ویت نه‌وه تاوانباره، وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)! نایا له‌گه‌لیان نه‌جه‌نگین؟ فه‌رموی: (نه‌خیر، تا نه‌وکاته‌ی که نوږډ ده‌کن).

به‌لام گوږپایه‌لی کردنی کاربه‌دهستان له سه‌رپیچی و تاواندا هرگیزاو هرگیز به هیچ شتویه دروست نیه؛ نه‌مه‌ش کردنه‌وه کردنه به‌وه‌ی که له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) هاتووه له ریگرتن له‌وه‌ی که گوږپایه‌لی کاربه‌دهستان بکړیت له سه‌رپیچی و تاواندا؛ له‌به‌رنه‌وه گوږپایه‌لی هیچ به‌دیته‌نراوی ناکړیت له سه‌رپیچی خوی کردگادا، به‌لکو پیویسته له‌سر زانایانی نوممهت ناموژگاریان بکن و رینمایان بکن و، هه‌ولبدړیت به‌هه‌موو هوکاريکی شهرعی بق گه‌رانه‌ویان بق هق؛ به‌مه‌رجیک به‌دکاری و خراپه‌کاریکی گه‌وره‌تر رونه‌دات

تولد من الخیر) منهاج السنة ج ٢ ص ٢٤١ . وأما من عطل منهم شرع الله ولم يحكم به وحكم بغيره ؛ فهؤلاء خارجون عن طاعة المسلمين فلا طاعة لهم على الناس ؛ لأنهم ضيعوا مقاصد الإمامة التي من أجلها نصبوا واستحقوا السمع والطاعة وعدم الخروج ، ولأن الوالي ما استحق أن يكون كذلك إلا لقيامه بأمور المسلمين ، وحراسة الدين ونشره ، وتنفيذ الأحكام وتخصيص الثغور ، وجهاد من عاند الإسلام بعد الدعوة ، وبوالي المسلمين ويعادي أعداء الدين ؛ فإذا لم يحرس الدين ، أو لم يقيم بأمور المسلمين ؛ فقد زال عنه حق الإمامة ووجب على الأمة - متصلة بأهل الحل والعقد الذين يرجع إليهم تقدير الأمر في ذلك - خلعه ونصب آخر ممن يقوم بتحقيق مقاصد الإمامة ؛ فأهل السنة عندما لا يجوزون الخروج على الأمة بمجرد الظلم والفسوق - لأن الفجور والظلم لا يعني تضييعهم للدين - فيقصدون الإمام الذي يحكم بشرع الله ؛ لأن السلف الصالح لم يعرفوا إمارة لا تحافظ على الدين فهذه عندهم ليست إمارة ، و إنما الإمارة هي ما أقامت الدين ثم بعد ذلك قد تكون إمارة برة ، أو إمارة فاجرة . قال علي بن أبي طالب رضي الله عنه : « لا بد للناس من إمارة برة كانت أو فاجرة ، قيل له : هذه البرة عرفناها فما بال الفاجرة ؟ قال : يؤمن بما السبل وتقام بها الحدود ويجاهد بها العدو ويُقسم بما الفية » منهاج السنة ، لابن تيمية : ج ١ ص ١٤٦ .

له وهی که ههولبدریت راست بکرتنه وهو بگه پئینرینه وه بۆ ههق؛ ئه گهر نا پئووسته له سه ر ژێرده سه تکهان (رعه) ئارام بگرن، هه تا خوی گه وه کاری خۆی جێبه جێ ده کات و ئه و جۆره کاری به ده ستانه لاده بات له سه ریان، پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمویت:

(السُّمُّ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ، فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ، مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ)^(۱).

واته: بیستن و گوێپایه لی کردن له سه ر هه موو موسوڵمانێک پئووسته، له وهی که پێی خۆشه و له وه شدا که پێی ناخۆشه، ئه گهر فه رمانی پێ نه کړت به سه ر پێچی، خۆ ئه گهر فه رمانی پێ کړا به سه ر پێچی ئه وه هه رگیز بیستن و گوێپایه لی نیه.

(صلی الله علیه وسلم) ده فه رمویت: (لَا طَاعَةَ لِي مَعْصِيَةٍ؛ إِنَّمَا الطَّاعَةُ لِي الْمَعْرُوفِ)^(۲).

واته: گوێپایه لی کردن نیه له سه ر پێچی خوی گه وه دا، به ئکو گوێپایه لی ته نه و ته نها له چا که دا ده کړت.

ئه هلی سوننه و جه ماعه:

بهره وه پیاو بۆ چونیان وایه بارێکی قورس و گران له سه رشانی پێشه وای موسوڵمانانه، چه ندين ئه رک و واجباتی گه وه و به رپر سيارتی جیاواز جیاواز، که خوی گه وه واجبی کردووه له سه ری؛ جا بۆیه پئووسته کارکردن بۆ به جێهێنانی ئه و ئه رک و به رپر سيارتیانه، له وانه:

* جێبه جێ کردنی شه ریه تی ئیسلام: هه ر به و شێوه یه ی که خوی به ره وردگار ده یه ویت له هه موو لایه نه کانی ژاندا، له به رئه وه شه ریه تی ئیسلام گه شتگه ره به ش به ش بوون هه لئا کړت قابیلی قبولکردن نیه.

(۱) - رواه البخاري: (۶۷۲۵).

(۲) - متفق علیه.

* بانگه‌وازکردن بۆ بلأوکردنه‌وه‌ی ئیسلامی هه‌ق و راست قورئان و سوننه، بلأوکردنه‌وه‌ی زانست و شاره‌زایی له‌ناو موسولماناندا؛ به‌هه‌موو رینگه‌کان، به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی گومان و نا‌په‌وایی و دژایه‌تی کردنی.

* جیهاد و تیکۆشان له‌پیتناوی خۆی گه‌وره‌دا، بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی خوا.

* پته‌وکردنی که‌لینه‌کان واته‌ سنوره‌کانی ده‌وله‌تی ئیسلام به‌ هیزیکێ ئاماده‌باش و به‌رگریکار و رێگر واته‌ به‌ که‌ره‌سه‌ی جه‌نگی پێویست و، هیزی به‌رپه‌رچدانه‌وه؛ تا موسولمانان له‌ دلنایایی و هێمنی ئارامیدا بژین و دین و شه‌ره‌ف و ناموس و سه‌ر و مالیان پارێزرۆ بیت.

* هه‌ستان به‌ جێبه‌جێ کردنی (حد) سنوره‌ شه‌ره‌یه‌کان و پیاده‌کردنی نه‌ حکام و بپارێه‌کان، تا قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خۆی گه‌وره‌ بپارێزریت له‌ هه‌تککردن و پێشیل کردن، مافه‌کانی به‌نده‌کانی خۆی په‌روه‌ردگار بپارێزریت له‌ له‌ناوچۆن و به‌کاربردنیکێ بێ سود.

* کۆکردنه‌وه‌ی ده‌ستکه‌وت و زه‌کات به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ شه‌رع دایناوه‌ و واجبی کردوه‌.

* ده‌بێ کاربه‌ده‌ستی موسولمانان که‌ سیکێ خاوه‌ن ته‌قواو له‌خوا ترس بیت، پێویسته‌ له‌سه‌ر پێشه‌وا له‌خوابترسی به‌رامبه‌ر به‌و خه‌لکانه‌ی که‌ خۆی گه‌وره‌ خستونه‌تیه‌ ژێرده‌ستی و ئه‌وی کردوه‌ به‌ شوان و به‌رپرسیان مافیان پێشیل نه‌کات، به‌ نه‌رم و نیاو و له‌سه‌رخۆ بیت له‌گه‌ڵیان، ئامۆژگارییان بکات، شوێن عه‌یب و عار و شه‌ره‌ف و ناموسیان نه‌که‌وێت، ده‌بێ ئه‌وه‌ بزانی که‌ کرێکاریکه‌ خۆی په‌روه‌ردگار به‌ کرێی گرتوه‌ له‌سه‌ر ئوممه‌ت تا ببێته‌ شوانیان و چاودێرییان بکات و کاروباره‌کانیان بۆ هه‌لبسوێنێت، بۆ خزمه‌تکردنی دینی خواو شه‌ریعه‌ته‌که‌ی، بۆ

جیبه جی کردنی سنوره کانی خوی پروهردگار له سهر گشتی و تایبه تی بهی جیاوازی.

* پتییسته له سهر پتیشه و پتیشه نگ و سهرمه شقی چاک بی بۆ ژێردهسته کانی، لیتا تو به میز بی و له لۆمه و سهرزه نشستی سهرزه نشتکاران نه ترسی، ئەمین و دهست پاک بی له سهر ئوممهت، دینیان بپاریزی، خوی و سهر مال و سامان و، شهر و ناموسیان بپاریزی، ههروه ها پارێزه ری بهرزه وهندی و ئاسایش رهفتار و ههلسوکه وت و کاروباریان بیت.

* هه رگیزاو هه رگیز تۆ له سه ندنه وهی له بهر نه فسی خوی نه بیت، به لکو تۆ له سه ندنه وهی له بهر خوی پروهردگار بیت، کاتی که تو په ده بی له بهر خوی گوره تو په ببیت. خوی گوره ده فهرمویت:

﴿الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٥١﴾﴾ سورة الحج: ٤١.

واته: ئەوانه ی ئەگه ر ده سه لاته مان پێدان له زه ویدا به چاکی نوێژ به جی دین، زه کات ده ده ن و، فهرمان ده ده ن به چا که و، به رگری ده که ن له خرا په و، سه ره نه نجای هه مو کاره کان ته نها به ده سه ت خوا په .

خوی گوره ده فهرمویت: ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ سورة ص: ۲۶.

واته: ئەو داوود بێگومان ئێمه تو مان کرد به جی نشینی (پێغه مبه رانی پێش خۆت) له زه ویدا، که وابوو تو ش له نێوان خه لکدا به راستی فهرمان په وایی بکه شوین هه و و ئاره زوات مه که ره با له رێگای خوا لات نه دات، بێگومان ئەوانه ی له رێگای خوا لاده ده ن و گومرا ده بن سزای سه ختیان بۆ هه به، چونکه روژی لێپرسینه وه یان له بیر کردبوو.

هروه‌ها خوی گوره ده‌فرمویت: ﴿لَمِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنَاتِ إِسْرَءِیْلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِیْسَى ابْنِ مَرْیَمَ ذَلِكَ یَمَآ عَصَا وَكَانُوا یَعْتَدُونَ ﴿۷۸﴾ كَانُوا لَا یَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا یَفْعَلُونَ﴾ سورة المائدة: ۷۸ - ۷۹.

واته: نه‌فرین کرا له‌وانه‌ی بی بروابوون له‌بره‌و نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌سه‌ر زمانی داود و عیسی کوپی مه‌ریه‌م، نه‌و نه‌فرینه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو سه‌رپیچیان کردو هه‌میشه ده‌ست دریژیان ده‌کرد. نه‌وانه به‌رگری یه‌کتریان نه‌ده‌کرد له‌هر کاریکی بیژداوی بی شه‌ری که‌ده‌یانکرد، بیگومان نۆد به‌دبوو نه‌وه‌ی که نه‌یانکرد.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: (مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَةً، يَمُوتُ يَوْمَ مَوْتٍ وَهُوَ غَاشٍ لِرَعِيَّتِهِ؛ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)^(۱).

واته: هیچ به‌نده‌یه‌ک نه‌ خوی گوره بی‌کات به‌ شوان به‌سه‌ر خه‌لکانیکه‌وه، به‌رمیت له‌و رۆژده‌دا که ده‌رمیت، نه‌و که‌سه که‌سیکی ناباک و خیانه‌تکار بیت له‌گه‌لیان له‌سه‌ر نه‌و حاله به‌رده‌وام بیت، نه‌وه خوی په‌روه‌ردگار به‌ه‌شتی له‌سه‌ر حه‌رام ده‌کات.

(۱) - مضافٌ عَلَيْهِ أخرجہ البخاری: ۸۰/۹ (۷۱۵۹)، ومسلم ۸۷/۱ (۱۴۲).

بنچینه‌ی نۆیه‌م

عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه دهرباره‌ی هاوه‌لان و
خه‌لافه‌ت و که‌سوکاری پیغه‌مبهر صلی الله علیه وسلم

له بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح، ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

* خۆشویستی سه‌رحه‌م هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبهری خوايه (صلی الله علیه وسلم)
به‌دل، مه‌دح کردنیان به باشی به زمان، پارانه‌وه‌یه بۆیان و داوای به‌زه‌یی و
ره‌حمه‌ت و لی خۆشبون کردنه بۆیان، داواکردنه له خوای گه‌وره که لێیان رازی
بی‌ت واته که باسیان کردن ده‌لێن خوای گه‌وره لێیان رازی بی‌ت، دل و زمان و
ده‌ستیان سه‌لامه‌ت و پارێزراوه به‌رامبه‌ریان، هه‌میشه ده‌له‌کانیان ئاوه‌دانه به
خۆشه‌ویستی هاوه‌لان، زمانیان هه‌میشه پاراوه به باسکردن و یادکردنه‌وه‌یان به
شیوه‌یه‌کی چاک و جوان.

* رق لی بوون و دزایه‌تی کردنی هه‌رکه‌سێک که رقی له هه‌والان بی‌ت و
دزایه‌تیان بکات، یان که‌سێک که خۆشی نه‌ون، یان که‌سێک ده‌ستدریژی
بکاته‌سه‌ریان، یان که‌سێک رق و کینه‌ی هه‌بی‌ت به‌رامبه‌ر به‌یه‌کی له‌وان؛ له‌به‌رئه‌وه
خوای گه‌وره رازی بووه له‌وان، موزده‌ی پێی داون به‌وه‌ی که ته‌ویه‌و په‌شیمانی لی
قبول کردین، لێیان خۆش بووه، رازی بووه لێیان، به‌هه‌شتی پێی داون.

هاوه‌لان یه‌که‌م که‌س بوون که باوه‌ریان هه‌تا به خوای گه‌وره و باوه‌ریان هه‌تا
به پیغه‌مبهره ئه‌مین و ده‌ست پاکه‌کی (صلی الله علیه وسلم)، خوای گه‌وره
رێنمویی کردن بۆ ئیسلام و دینی راست و یه‌کخوا‌ناسیی پاک و بی‌گه‌رد، له چرای
روناکی و سه‌رچاره‌ی کانیای په‌یامبه‌ریه‌تی دینیان وه‌رگرت واته راسته‌وخۆ له
پیغه‌مبهره‌وه (صلی الله علیه وسلم)؛ بۆیه ئۆد دلسۆز و نه‌یه‌ت پاک بوون بۆ
دینه‌که‌یان له‌نه‌هتی و له‌ناشکرادا، له‌و پێناوه‌دا هه‌موو شتیکی سه‌تگین و به‌نرخ و

گران به‌هایان دانا، کاتی که ئیسلام غریب و نامق بوو ئه‌وان باوه‌پریان پی هیتا، له‌کاتی ناخۆشی و مه‌ترسی و ته‌نگانه‌دا جیهادو تیکۆشانیان کرد، بانگه‌وازیان کرد بۆ رێگه‌ی خوا به‌ حیکمه‌ت و ئامۆزگاری جوان، ئارام و خۆپاگر بوون له‌سه‌ر دوژمنایه‌تی کردنی دوور و نزیک.

به‌ راستی ته‌واوترین که‌س بوون له‌په‌روی ئیسلام و باوه‌په‌یتان و ئیحسان و چاکه‌وه؛ هه‌روه‌ها گه‌وره‌ترینی خه‌لک بوون له‌په‌روی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان و به‌پاست دانان و ملکه‌چی و دلسۆزی نیه‌ت پاکی و زانسته‌ و کردار و گوێزپایه‌لی و جیهادو تیکۆشان و ده‌ستپێشخه‌رییان بۆ هه‌موو کارێکی جوان و په‌سه‌ندو سوپاسکراو، ئه‌وانه‌ که‌سه‌ گه‌وره‌کانی ئوممه‌ت بوون، کۆله‌که‌و پالپشی شه‌ریعه‌ت بوون له‌ په‌روی زانسته‌ و کرده‌وه‌وه، سه‌رده‌می ئه‌وان چاکترینی سه‌رده‌می ئوممه‌ت بوو به‌شێوه‌یه‌کی گشتی و ره‌ها؛ خۆی گه‌وره‌ هه‌لی بژاردبوون بۆ ئه‌وه‌ی بیانکات به‌ هاوه‌لی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)، پالته‌ی کردن بۆ هه‌لگرته‌ی په‌یامه‌که‌ی و بۆ گه‌یاندنی به‌ هه‌موو خه‌لک به‌ گشتی؛ خۆی گه‌وره‌ یارمه‌تیدان و سه‌رکه‌وتوی کردن بۆ ئه‌و کاره‌؛ گه‌یاندیان هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ی که‌ خۆی په‌روه‌ردگار دایه‌زاند بۆ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، هه‌ستان به‌ جێبه‌جێ کردن و جێگیرکردنی فه‌رمانه‌کانی دین، بینای ئیسلامیان قایم و پته‌و کرد، کۆشک و ته‌لاری ئیسلامیان ته‌واو کرد و سه‌ریان خسته‌، خۆی گه‌وره‌ بناغو بنه‌ماکانی دینی پی قایم کردن، له‌ پێناوی خوادا جیهاد و تیکۆشانی راسته‌قینه‌یان کرد، هه‌ستان به‌ بلۆکردنه‌وه‌ی دینی ئیسلام به‌ناو ولاتان و ناوچه‌کان و به‌ناو بیه‌نده‌کاندا، هه‌ستان به‌ ئازادکردنی دله‌کان له‌پێش رزگارکردنی ناوچه‌کان و ولاته‌کاندا، هوکمرانیان کردو دادپه‌روه‌ر بوون؛ بونه‌ گه‌وره‌و کاربه‌ده‌سته‌، جێگیربوون، به‌خته‌وه‌ر و خۆشه‌بخت ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ شوێن رێگو و رێبازی ئه‌وان ده‌که‌وت، شوێن پێیان هه‌لده‌گرته‌، کۆده‌نگی و په‌کپایی ئه‌وان ده‌کاته‌ به‌لگه‌ بۆ خۆی، زانسته‌ی ئه‌وان فێر ده‌بێت،

کرده‌وه‌و ره‌فتار به کرده‌وه‌ی ئه‌وان ده‌کات، قدر و ریز و گه‌وره‌یی و فه‌زلیان ده‌زانی و له‌به‌رچاوی ده‌گریت.

خوای په‌روه‌ردگار ئیمتیاژنکی گه‌وره‌ی پی به‌خشین ره‌زای خوایان لی بی، به شتیکی گه‌وره‌و شکومه‌ند تاکی کردنه‌وه که هیچ که‌سی له‌دوای ئه‌وان ناتوانی پی بگات هه‌رچه‌نده گه‌یشتبیتته پله‌وپایه‌یه‌کی به‌رزو پینگه‌یه‌کی گه‌وره؛ ئاگادارین نه‌وش بریتی بوو له‌وه‌ی که شه‌ره‌فمه‌ندو سه‌ربه‌رزبوون به بینین و سه‌یرکردنی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، هه‌روه‌ها هاوپییه‌تی و تیکه‌لاوی، بیستنی فه‌رموده‌کانی، وه‌رگرتنی دین به پاراوی و ره‌وانی لی، گه‌یاندنی نه‌و دینه به‌وانه‌ی دوای خۆیان وه‌ک چۆن وه‌ریان گرتبوو؛ جا چاکه‌و پاداشتیان بۆ هه‌یه وه‌ک چاکه‌و پاداشتی هه‌رکه‌سیک که کرده‌وه‌ی ده‌کرد به‌وه‌ی ئه‌وان پیتیان راگه‌یاند، به‌بی نه‌وه‌ی له‌پاداشتی نه‌وکه‌سانه خۆشیان هیچ شتی که‌م بکات هه‌تا ره‌زوی دوایی.

هاوه‌له به‌ریزه‌کان ره‌زای خوایان لی بی هه‌ر هه‌موویان دادپه‌روه‌ر بوون و جیگه‌ی باوه‌پ و متمانه بوون، به هۆی نه‌وه‌وه که خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) ریکی خستن و لییان رازی بوون، مه‌دحیان کردبوو به چاکی، هیچ که‌سی له‌وان دادپه‌روه‌رتنیه که خوای گه‌وره هه‌لی بژاردبوون بۆ نه‌وه‌ی بیانکاته هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)، وه‌رگرتنی شه‌ریعت راسته‌وخۆ له پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم)، هیچ خاوین کردنه‌وه‌و ته‌زکیه‌یه چاکتر نیه له‌وه، هیچ ریکخستن و ته‌عدیلی ته‌واوتر نیه له‌وه، ئه‌وان دۆستانی خوا هه‌لئێزێدراوانی خوای په‌روه‌ردگار بوون، ئه‌وان باشترین دروستکراوانی خوای په‌روه‌ردگار بوون، ئه‌وان باشترین و چاکترین که‌سی ئه‌م ئومه‌ته‌ن له‌دوای پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به ره‌هایی، که ئه‌م ئومه‌ته‌ش بریتیه له باشترینی گه‌ل و ئومه‌ته‌کان.

شایهتی دان بزیان به بوونی ثیمان و نیحسان و چاکه و فزلا و گه و دهیی و دادپه روهی و به رزیتی و بلندی پله و پاپه یان و ته و اویه تی سیفاتیان؛ که بنه رته تیکی برپاوه یه، شتیکی زوانراوه له دینی نیسلام که ده بی هموو که سیک بیرانیت.

* خۆشویستن و بهرگری کردن لئیان و، شوینکه و تنیان و، شوین پی مه لگرتیان کردنیان به سه ره شق و پیتشه نگ بریتیه له دین و باوه پهیتان.

* رق لی بوون لئیان و زمان دریتی به رامبه ریان و ده ستریز کردنه سه ریان و له بهرچاوه نه گرتنی هق و مافه کانیان، بریتیه له بی باوه پی و دووپی.

خوای گه و ره دهفه رمویت: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّامًا يَتَّخِذُونَ فَضْلًا مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ الْجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي الْآثَرِينَ وَكَانُوا فِي الْآخِرَةِ﴾ سورة الفتح: ۲۹.

واته: موحه مههه (صلی الله علیه وسلم) پیغه مبهری خوایه، نه و (باوه پدان) انهش که له گه لیدان به رامبه ربی باوه پان توندو تیژن و له تیتوان خویاندا به به زه یین، ده یان بینی (همیشه) له کورنوش و سوژده بردندان داوای به ره و ره زامه ندی خوا ده کهن، نیشانه یان له ناو چاوانیاندا دیاره به هوی نذر سوژده بردن (پانه وه)، نه وه نمونه یانه له ته وراتدا، نه وه نمونه شیان له ئینجیلدا، وه ک کشتوکالیک وایه چه که ره ی ده رکربن (سهوز بووین)، نهجا چه که ره که ی به هیز کردبی و قاییم بوین، جا له سه ره لاسکی خوی ریک و ه ستابی (نه وهنده جوان بی) جوتیاره کانی سه رسام کردبی، تابه (نژدیونی) ه وه لانی داخ و مهراق بدا به کافران، خوا به لینی داوه به وانه یان که باوه پان هیتاوه و کرده وه ی چاکه یان کردووه به لیبردن و پاداشتی گه و ره (که به مه شته).

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿لَیْکِی الرَّسُولُ وَالَّذِیْنَ آمَنُوا مَعَهُ جَهَنَّمُ بِمَا کَفَرُوا
وَأَنفُسُهُمْ وَأُولَئِکَ لَهُمُ الْعَذَابُ الْأَلَمِّیُّ وَأُولَئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾﴾ اَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَهَنَّمَ تَجَرُّی مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِیْنَ فِیْهَا ذَٰلِکَ الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ ﴿۸۹﴾﴾ سورة التوبة: ۸۸ - ۸۹.

واته: به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و ئه‌وانه‌ی که‌بروایان هین‌اوه
له‌گه‌لیدا تیک‌وشان به‌مال و گیانیان، هه‌موو خیر و خوشی هه‌ر بق ئه‌وانه، هه‌ر
ئه‌وانه‌ن سه‌ره‌فران. خوا به‌هه‌شتانیک‌ی بق ئاماده کردوون، که‌پووباره‌کان دین و
ده‌چن به‌ژیریاندا به‌هه‌میشه‌یی تیا ده‌مینه‌وه ئه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتنی زۆر گه‌وره.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِیْنَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِیْنَ
اتَّبَعَهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِیَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ تَجَرُّی تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِیْنَ فِیْهَا أَبَدًا ذَٰلِکَ الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ ﴿۱۰۰﴾﴾ سورة التوبة: ۱۰۰.

واته: پێشکه‌وتوو هه‌یه‌که‌مه‌کان له‌کۆچه‌ران و یاریده‌ده‌ران ئه‌وانه‌ش زۆر به
چاک‌ی په‌یره‌وی ئه‌وانیان کردوو و شوینیان که‌وتوون، خوا لییان پازیه‌یه ئه‌وانیش
له‌خوا پازین، (خوا) به‌هه‌شتانیک‌ی بق ئاماده کردوون که‌پووباره‌کان دین و ده‌چن
به‌ژیریاندا تیی‌دا ده‌مینه‌وه بئ‌ برانه‌وه، ئه‌وه‌یه گه‌یشتن به‌ ئامانجی گه‌وره.

ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه:

هیچ کات‌ی با‌سی هاوه‌له به‌ریزه‌کان نا‌که‌ن ئیلا به‌ چاکه به‌ جوانی نه‌بی‌ت؛
له‌به‌رنه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه‌وانی خوش‌ویستوه،
وه‌سه‌پتیشی کردوو بق ئوممه‌ته‌که‌ی که‌ ئه‌وانیان خوش بو‌یت؛ پی‌غه‌مبه‌ری خوا
(صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت:

(اللَّهُ اللَّهُ لِي أَصْحَابِي لَا تَتَّخِذُوهُمْ غَرَضًا بَغْدِي؛ فَمَنْ أَحْبَبَهُمْ فَبُحِّي أَحِبَّهُمْ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبُغْضِي أَبْغَضَهُمْ، وَمَنْ آذَاهُمْ فَقَدْ آذَانِي، وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ، وَمَنْ آذَى اللَّهَ يُوْشِكُ أَنْ يَأْخُذَهُ^(۱)).

واته: له‌خوا بترسن له‌خوا بترسن له‌ه‌قی هاوه‌ل‌کانی مندا، له‌دوای من‌ئوان مه‌گزن به‌ئامانج واته رقتان لییان بی و جنیویان پی بدن و تانه و ته‌ش‌ریان لی بدن، جا ه‌رک‌سیک‌ئوانی خوش بویت‌ئوه له‌به‌ر خوشه‌ویستی من‌ئوانی خوش ویستوه، ه‌رک‌سیک‌یش رقی لییان بیت‌ئوه رقی له‌منه، بویه رقی‌شی له‌وانه، ه‌رک‌سیک‌ئازاری‌ئوان بدات‌ئوه ئازاری منی داوه، ه‌رک‌سیک‌ئازاری من بدات،‌ئوه ئازاری‌خوای‌گه‌وره‌ی داوه، ه‌رک‌سیک‌یش ئازاری‌خوای‌گه‌وره بدات،‌ئوه دور‌نیه‌خوای‌په‌روه‌ر‌گار بی‌گریت و له‌ناوی به‌ریت.

له‌به‌ر ریزی‌پله‌ویایه‌ی و به‌رزیتی‌پن‌گی پی‌غه‌مبه‌ری‌خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم)؛ به‌بخش‌راوه به‌ه‌رک‌سیک‌که پی‌غه‌مبه‌ری (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) دیبی‌ش‌ه‌رف و ریز و پله‌ی به‌رزی‌صه‌حابه، جا ه‌رک‌سیک‌پی‌غه‌مبه‌ری‌خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) دیبی، باوه‌پی پی‌هینابی، له‌سه‌ر‌ئو‌حاله‌ته‌ش‌مردبی؛‌ئوه له‌هاوه‌له‌به‌ریزه‌کانه، پله‌ی هاوه‌ل‌یتی‌ه‌یه به‌پی‌ئی‌ئندازه‌ی‌ئو‌ماوه‌یه‌یه‌که هاوه‌ل‌یتی‌کردوه و پیشت‌له‌گه‌لی‌بووه و لی‌بیستوه، سه‌یری‌کردوه،‌ئو‌گه‌ر هاو‌پنیه‌تیه‌که‌ی‌بۆ‌ماوه‌ی‌سالتیک‌بیت، یان مانگیک‌بیت، یان روژنیک‌بیت، یا کاتیک‌که‌میش‌بیت له‌روژنیکدا ه‌ر پله‌ی هاو‌پیتی پی به‌بخش‌راوه به‌لام تا زوتر باوه‌پی هینابی و زیات‌ر هاو‌پیتی‌کردبی‌پله‌ی به‌ر‌زتره.

(۱) - (صحیح سنن‌الترمذی للألبانی).

* قال عبد الله بن مسعود رضي الله عنه : (حب أبي بكر وعمر ، ومعرفة فضيلتهما من السنة) . وقال الإمام مالك رحمه الله : (كان السلف يعلمون أولادهم حب أبي بكر وعمر؛ كما يعلمون السورة من القرآن) . أخرجهما اللالكاني في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة).

هیچ که سێک له هاوه له به پێزه کانی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له کۆچه ران و یاریده ده ران ناچێته ناگری دۆزه خه وه؛ ئه وانه ی له ژێر دره ختی (رضوان) دا په یمان و به لێنیان دا به پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که به نگی له سه ر ئه و سه ته مه ی که لێیان کرابوو، له سه ر ئه و ه ی که پا نه که ن و پشت هه لته که ن له جه نگ، له سه ر ئه و حا له ته به رن؛ جیگه یرون له سه ر ئه و په یمانه ی که دا بویان به خوا ی گه وه رو پێغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم)، خوا ی گه وه له وان را زی بوو، ئه وانیش له خوا ی په ره ده رگا ر را زی بوون، ئه وان وا ته ها وه لāن له و رۆژه دا ژماره یان له هه زار و چا ره سه د که س زیاتر بوو، خوا ی گه وه ده فه رمو یت:

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (سورة الفتح: ۱۸).

وا ته: سو یت ده به خوا بیگومان خوا را زی بوو له و ئیماندارانه ی که په یمان یان پیدایت له ژێر دره خته که دا (له حوده بییه)، چا خوا ناگا دار بوو به وه ی له دلایندایه بۆیه دلناییی و ئارامی بۆ نا رن، پاداشتی دانه وه به سه ر که و تنیکێ نزیک (که ئازاد کردنی خه یبه ر بوو).
پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمو یت: (لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ أَبَعَثَ الشَّجَرَةَ)^(۱). وا ته: هه ر که سێک له وانه ی له ژێر دره ختی (رضوان) دا په یمان و به لێنیان دا به پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ناچێته ناگری دۆزه خه وه.

ئه هلی سو ننه و جه ماعه،

با وه پریان وایه که ها وه له به پێزه کانی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)؛ له گه ل ئه و هه موو چا کێتی و فه زل و گه وه بییه ی پله و پایه یان وه ک یه ک نین، به لکو هه ندیکیان له هه ندیکێ تریان گه وه تر و چا کترن؛ ئه مه ش به پتی زو و ده سه تپێشخه ریان بوو بۆ با وه په یتانیان به ئیسلام و کۆچکردنیان و دا له دانی

موسولمانان و سه‌رخستنی ئیسلام و جیهادو تیک‌کوشان کردن، هه‌روه‌ها به پیتی ئه‌و کرده‌وانه‌یان که ئه‌نجامیانداوه به‌رامبه‌ر به‌دینه‌که‌یان و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان (صلی الله علیه وسلم).

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی چاک‌ترینیان پیش‌که‌وتوو هه‌که‌مه‌کانه له‌کۆچه‌ران و یاریده‌ده‌ران؛ له‌پاشدا ئه‌وانه‌ی که به‌شداریان کرد له‌جه‌نگی به‌دری گه‌وره‌دا، ئینجا ئه‌وانه‌ی که به‌شداریان کرد له‌جه‌نگی ئوحد و ئه‌حزاب دا، ئه‌وانه‌ی له‌ژێر دره‌ختی (رضوان) دا په‌یمان و به‌ئینیان دا به‌پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که به‌گرگی بکن له‌دینی ئیسلام و جیهاد بکن، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که له‌عه‌قه‌به‌ی یه‌که‌م و دووم که په‌یمان و به‌ئینیان دا به‌پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)؛ ئه‌وانه‌ی که خوای گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان (صلی الله علیه وسلم) سه‌رخست، له‌پاشدا هاوه‌له‌ به‌پێژه‌کانی تر ئه‌وانه‌ی که به‌خشیان له‌پیش رزگارکردنی شاری مه‌که‌دا، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که له‌دوای رزگارکردنی شاری مه‌که‌ موسولمان بوون و له‌پیتناری خوای گه‌وره‌دا جه‌نگان و جیهادو تیک‌کوشانیان کرد؛ خوای گه‌وره‌ له‌هه‌موویان رازی بی‌ت.

باوه‌ریان وایه که هه‌ندێ له‌هه‌اوه‌لان به‌دیاریکراوی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) مژده‌ی چوونه به‌هه‌شتی پی‌ داوان؛ له‌وانه (عشرة المبشرة) واته ئه‌و ده که مژده‌ی چوونه به‌هه‌شتیان پیترا؛ ئه‌وانه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ناوی هه‌تاوان بریتین له‌مانه:

ئهو به‌کرکی صدیق، عومه‌ری فاروق، (عثمان ذو النورین)، عه‌لی (المرتضی)، (طلحه‌ی کوپی) (عبید الله)، زوبیتری کوپی عوام، سه‌عدی کوپی ئه‌بی وه‌قاص، سه‌عیدی کوپی زه‌ید، (عبد الرحمن)ی کوپی عه‌وف، ئهو عوبه‌یده عامری کوپی جه‌راح ئه‌مین و ده‌ست پاکی ئه‌م ئومه‌ته، خوای گه‌وره له‌هه‌موویان رازی بی‌ت.

ئەھلى سۈننە و جەماعە:

بىرۈياۋەپيان وايە بە بىرۈياۋەپىكى جىگىر و تەواو كە ھىچ دوودلى و گومانىكى تېدا نىە؛ كە لەپىشتىرەن كەسى ئەم ئوممەتە لەدواى پىتغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) شایستەى ئەوین پىشەواو خەلیفە بریتىن لەم چوارە: ئەبو بەكر، عومەر، (عثمان)، عەلى خاۋى گەورە لە ھەموویان رازى بىت؛ ئەوانە گەورەترین و چاكتىرەن كەسانى بوون لە كۆچەرەن و موسولمانان، بە كۆدەنگى زانايان لەدواى پىتغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) چاكتىرەن كەسانى ئەم ئوممەتەن، ئەوانە ھاۋلە و ھەزىر و خەزم و زاۋاۋ خەزورى پىتغەمبەر بوون (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەبو بەكر و عومەر خەزورى بوون، (عثمان) و عەلىش زاۋاى بوون؛ ئەوانە بە رىزىندى خەلیفەى راشدىن و پىشەۋاى رىئىماىى كراۋ بوون، پىتغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرەمۆيت:

(أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ كَانَ عَبْدًا حَسْبِيًّا؛ فَإِنَّهُ مِنْ يَعْشَى بَعْدِي فَسَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّةِ أَخْلَافِ بَعْدِي الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ، وَعَصُوا عَلَيْهَا بِأَلْوَجَدٍ، وَإِيَّاكُمْ وَتَحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ بَذْعَةٍ ضَلَالَةٌ^(۱)).

واتە: ھەسەتتان بۆ دەكەم بەۋەى لە خوا بترسەن، ببىستەن و گوپراپەلى بگەن ئەگەر ئەۋەى كە كارىدەدەستانە بەندەيەكى ھەبەشى بىت، لەبەرئەۋە ئەۋەى لەدواى مەن بئى جىاۋازىيەكى زۆر دەبىنى، جا بۆيە ئاگادارىن پىتۈستە لەسەرتان دەستبگەن بە سۈننەتى مەن و، سۈننەتى خەلیفە راشىدىنە رىئىماىى كراۋەكانەۋە، بە ددانە خرىكتاننان قەبى پېدا بگە واتە بە توندى دەستى پىتو بگەن، ئاگادارى شتە تازە داھىتەرۋەكان مەن لە دىندا، بىگومان ئەۋ شتە تازەنەش داھىتەرۋە(بىدعە)ن، ھەموو بىدعەيەكىش لەدىندا گومراپىيە.

(۱) - (صحیح سنن ابى داود) للالبانى.

له پیتشه‌وايه‌تی ئه‌وانه ماوه‌ی (خلافة) جیتنشینی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) سی سال بووه، له‌گه‌ل خه‌لافه‌تی حه‌سه‌نی کوپی عه‌لی ره‌زای خوای گه‌وره له‌هموویان بی، به‌بی ئه‌م فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): (اَلْخِلَافَةُ لِی اَمَّیْ تَلَاوُنْ سَنَۃٌ ثُمَّ مَلَکْ بَعْدَ ذٰلِکَ)^(۱). واته: ماوه‌ی خه‌لافه‌تی له‌ئومه‌تی من دا سی ساله، له‌پاشدا ده‌بیته پاشایه‌تی.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

باوه‌ریان وایه که هیچ که‌سیک له‌هاوه‌له به‌پیزه‌کان (معصوم) پاریزدای نه‌له گوناوه‌ تاوان، هه‌روه‌ها خزمه‌ نزیک و پاکه‌کانی پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم)، نه‌ پیتشکه‌وتوووه‌ یه‌که‌مه‌کان، نه‌ ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وانیش؛ به‌لکو له‌ایان دروسته‌ ئه‌وانیش بکه‌ونه‌ هه‌له‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی چونکه‌ ئه‌وانیش ئاده‌میزادن و ده‌که‌ونه‌ هه‌له‌وه‌؛ به‌لام خوای گه‌وره به‌لینی پیمان داوه‌ به‌وه‌ی که‌ لیان خۆش ببی و لیان رازی بی، لیان خۆش بییته به‌ قبولکردنی ته‌ویه‌یان و په‌شیمان بوونه‌وه‌یان و به‌و چاکانه‌ی که‌ مایه‌ی سپینه‌وه‌ی تاوانه‌ی‌کانیانه، به‌کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان.

به‌لام ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ده‌لین هاوه‌له به‌پیزه‌کان ره‌زای خویان لی بی (معصوم) پاریزدای له‌وه‌ی که‌ هه‌ر هه‌موویان به‌تیکرا بکه‌ونه‌ هه‌له‌یه‌که‌وه‌، هه‌رگیزاوه‌ هه‌رگیز کۆبینه‌وه‌ ناگوچی له‌سه‌ر وته‌ی پوچ و نا‌په‌وا و ازه‌میتان له‌هق و راستی، به‌لان تاکیان (معصوم) پاریزدای نین، (معصوم) پاریزدایتی بۆ ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره هه‌لیباردون بۆ گه‌یاندنی په‌یامه‌کی واته له‌گه‌یاندنی په‌یامه‌کی خوای په‌روه‌رگادا (معصوم) پاریزدای و هه‌رگیز ناکه‌ونه‌ هه‌له‌وه‌، خوای گه‌وره

به‌گشتی ئم ئوممه‌ته‌ی پاراستوه له‌وه‌ی بکه‌ونه هه‌له‌وه نه‌ک تاکه‌کانی یه‌ک به یه‌ک، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووت:

((إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ، وَيَدُ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وَمَنْ شَذَّ شَذَّ فِي الثَّارِ)).^(۱)

واته: به‌راستی خوای گه‌وره ئوممه‌ته‌که‌م له‌سه‌ر گومراپه‌تی کۆناکاته‌وه، ده‌ستی خوای په‌روه‌ردگار له‌گه‌ل کۆمه‌ل و جه‌ماعه‌تی موسولمانانه ، نه‌وه‌ی تاک بیه‌ته‌وه و دپه‌ریز بیته‌ نه‌وه بۆ ئاگری دۆزه‌خ تاک ده‌بیته‌وه.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

کۆده‌نگن له‌سه‌ر پێویستیه‌تی بێ ده‌نگ بوون له‌و فیتنه و ئاژاوه‌و کوشناره‌ی که‌ رویدا له‌ نێوان هاوه‌له‌ به‌پێژه‌کاندا ره‌زای خوایان لێ بێ، ده‌ست هه‌له‌ده‌گرن له‌وه‌ی له‌ نێوانیاندا رویدا له‌ ناکۆکی، کاروباری نه‌وه‌ی که‌ رویدا ده‌یگێرینه‌وه بۆ لای خوای په‌روه‌ردگار، ژۆر خۆیان به‌دور ده‌گرن له‌ باسکردنی ئه‌و موسیبه‌ت و ناخۆشیه‌ی که‌ رویدا، داوای لێ خۆشبوون ده‌که‌ن بۆ کۆژاوه‌کانی هه‌ردوو لا له‌گه‌ل به‌زه‌یی هاتنه‌وه پێیاندا.

هیچ که‌سی له‌ هاوه‌له‌ به‌پێژه‌کان به‌ (معصوم) پارێزراو نازانن له‌وه‌ی که‌ بکه‌ونه هه‌له‌وه، هه‌روه‌ها به‌ تاوانباریشیان نازانن، باوه‌ریان وایه‌ کۆشش (ئێجته‌هاد) یان کرد، داواکاری هه‌ق و راستی بوون، به‌ ده‌ستی ئه‌نقه‌ست ئه‌و هه‌له‌یان نه‌کرد؛ هه‌ر لایه‌کیان پێکایه‌تی دوو پاداشتی بۆ هه‌یه، ئه‌و لایه‌ش که‌ نه‌یپێکا بیته‌ نه‌وه ته‌ها یه‌ک پاداشتی بۆ هه‌یه، هه‌له‌که‌ی جینگه‌ی لێخۆشبوونه؛ به‌ ئیزنی خوای گه‌وره؛

(۱) - (صحيح سنن الترمذي) للألباني برقم: ۱۷۵۹.

سهرجم هاو لهان بیانویان هه بوو بۆ به شداریکردن له و جهنگدا، پاداشتیشی له سه ر وهرده گرن، گونا هباریش نین^(۱).

ئه هلی سونه و جهماعه؛ جینۆنادهن به هیچ کسهی له هاو له به پێژهکان، پشتیان تی ناکن و ته به پا له کهسیان ناکن، به خراپه باسیان ناکن به به پرسیان نازانن له و روداو نه خوا زراوه دا، به خراپه باسیان ناکن؛ به لکو به مەح و پیا هلهانی چاک که شایستهی ئه وان بێت باسیان ده کن؛ وه ک جیبه جی کردنیک بۆ قهرمانه که ی پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که ده قهرمویت: (لَا تَسُواْ اَصْحَابِيْ، لَا تَسُواْ اَصْحَابِيْ؛ فَوَالَّذِيْ نَفْسِيْ بِيَدِهِ لَوْ اَنْ اَخَذَكُمْ اَنْفَقَ مِثْلَ اُحَدٍ ذَهَبًا مَا اَذْرَكْتُكُمْ اَخَدِيْهِمْ، وَلَا نَصِيْفَهٗ)^(۲).

واته: جینۆ مه ده ن به هه وه له کانی من، جینۆ مه ده ن به هه وه له کانی من، سویند به (الله) که گیانی منی به دهسته ئه گه ره یه کیکتان ئه وهنده ی کتوی ئو حود ئالتون بیه خشی، ناگاته گوئیکی ئه وان، یان نیو گوئی.

* هه ره که سیک ئه وانی خۆش بویت، ریزیان لی بگریت، به گه و ره یان بزانت، داوی لی خۆشبوونیان بۆ بکات له خوی په و ره رداگر، بۆیان بپاریته وه به چاکه، رازی بی لێیان و داوی ره زامندیان بۆ بکات، هه ق و مافیان له به رچاو بگریت، قه دریان بزانی، باسی قه زل و گه و ره ییان بکات، به رگریان لی بکات، زمانی بپاریزی

(*) جمهور الصحابة الكرام رضي الله عنهم لم يدخلوا في الفتنة، ولما هاجت الفتنة كان اصحاب النبي صلى الله عليه وسلم عشرات الألوف فلم يحضرها منهم مائة! بل لم يبلغوا ثلاثين. كما رواه الإمام أحمد في: «مسند» بسند صحيح عن ابن سيرين، وعبد الرزاق في: «المصنف»، وابن كثير في تاريخه: «البدایة والنهاية» فانتظر.

(۲) - (صحيح سنن الترمذي) للألباني.

(**) وقد وقع بين غيبد الله بن عمر، وبين المقداد كلام؛ فشق غيبد الله المقداد، فقال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: (علي بالمقداد أقطع لسانه لا يجزئ أحد بعده فيشتم أحدًا من أصحاب رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم). أخرجه اللالكائي في «شرح أصول اعتقاد أهل السنة».

له‌وه‌ی باسی شه‌ره‌ف و ناموسیان بکات، شوین ریگه و ریبازیان بکه‌ویت، شوین ریگه و شویتنه‌واری ئه‌وان بکه‌ویت، ئه‌وه له دنیاو له دواپۆژدا سه‌به‌رزو سه‌رفرازه .

* هه‌رکه‌سیک رقی لێیان بێت، یان جنیویان پێ بدات، یان به‌که‌میان بزانی، یان پشتیان تێ بکات و ته‌به‌پایان لێ بکات، یان داوای ره‌زامه‌ندی لێ خۆشبوونیان بۆ نه‌کات له‌ خوای په‌روه‌ردگار، زمانی به‌ره‌لا بکات له‌ هه‌قیاندا و له‌ باسی شه‌ره‌ف و ناموسیاندا واته‌ زمان درێژی بکات له‌ به‌رامه‌به‌ریاندا، له‌ ناو خه‌لکدا به‌ خراپه‌ باسیان بکات و تانه‌و ته‌شه‌ریان لێ بدات به‌ ده‌ست و به‌ ئاوازه‌ بۆ کردن، به‌ سه‌ر له‌ قاندن، یان تاوانباریان بکات، ئه‌وه ئه‌و که‌سه‌ له‌ تیاچو گو‌م‌پ‌او سه‌رلێش‌ت‌واوه‌کانه‌، ئه‌وانه‌ ئه‌و که‌سانه‌ن که‌ کرده‌وه‌و کۆششیان به‌فیرق چو له‌ ژیا‌نی دنیا‌دا، واشیان گومان ده‌برد به‌ راستی ئه‌وان کاریکی زۆر چاک ده‌که‌ن.

ئه‌ه‌لی سوننه‌ و جه‌ماعه‌:

باوه‌ریان وایه‌ که‌ واجبه‌ خۆشویستنی که‌ سوکاری پێغه‌م‌به‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌ هاوسه‌ره‌کانی و، نه‌وه‌کانی و، خزم و که‌سه‌ نزیکه‌کانی ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ردار بوون، هه‌رگیزاو هه‌رگیز دروست نه‌یه‌ بۆ موسوڵمان خۆشی نه‌وێن و رقی لێیان بێت، دۆستایه‌تی کردنیان و سه‌رخستنیان واجبه‌، هه‌روه‌ها واجبه‌ ئیحتی‌رام و رێزگرتنیان، به‌ گه‌وره‌ گرتنیان، قه‌در زانیانیان، چاک بوون له‌ گه‌لیاندا، داوای درود و سه‌لام له‌ خوای په‌روه‌ردگار بۆیان، به‌زه‌یی هاته‌نه‌وه‌ پێیاند، رازی‌بوون له‌ سه‌رجه‌میان، له‌ به‌رچاوگرتنی هه‌ق و مافه‌کانیان: له‌ پێنج یه‌ک و ده‌سته‌که‌وتی جه‌نگی دا واته‌ ده‌بێ بێ به‌ش نه‌کرێن و هه‌قی خۆیان بدرێت، ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ باوه‌ریان وایه‌ که‌ ئازاردانیان هه‌رامه‌، یان خراپ بوون له‌ گه‌لیان به‌ وته‌و یان به‌ کرده‌وه‌، به‌رگری کردن لێیان واجبه‌، به‌رگری کردن له‌ شه‌ره‌ف و ناموسیان واجبه‌، هه‌روه‌ها پاک راگرتنیان واجبه‌ له‌ دژ و بوختانه‌ی که‌ ده‌درتته‌ پالێان،

دوره‌په‌ریزی له‌و که‌سه‌ی که رۆده‌جیت له هه‌قیاندا و ته‌به‌پا لی کردنی، هه‌روه‌ها واجبه‌ی رق لی بوون له‌و که‌سانه‌ی که رقی له خزم و که‌سوکاری پی‌غه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم)، یان به خراپ باسیان بکات و ناویان بزینتی و به‌سوکی سه‌یریان ده‌کات، یان زمان دریزی بکات به‌رامبه‌ریان، یان دوژمنایه‌تیان بکات.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

وه‌سیه‌ته‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌باره‌یان ده‌پاریزن له‌کاتی‌کا که ده‌فه‌رمویت: (أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي).^(۱)

واته: له‌خوا بترسن له هه‌قی که‌سوکارمدا، له‌خوا بترسن له هه‌قی که‌سوکارمدا - واته‌ریزیان بگرن و مافیان بپاریزن و جنتیویان پی مه‌دن - سه‌کایه‌تیان پی مه‌کن شه‌ره‌ف و ناموسیان له‌که‌دار مه‌کن .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ بَنِي إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَىٰ مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَىٰ مِنْ كِنَانَةَ قُرَيْشًا، وَاصْطَفَىٰ مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَىٰ مِنْ بَنِي هَاشِمٍ) ^(۲) ^(۳). واته: خوی گه‌وره نه‌وه‌ی ئیسماعیلی هه‌لبژارد، له‌نه‌وه‌ی ئیسماعیل کینانه‌ی هه‌لبژارد، له‌کینانه‌ش قوره‌یشی هه‌لبژارد، له‌قوره‌یشیش نه‌وه‌ی هاشمی هه‌لبژارد، له‌نه‌وه‌ی هاشمیش دا منی هه‌لبژارد.

* باوه‌ریان وایه که دۆستایه‌تی کردنیان و خۆشویستیان له‌ئیمان و ئیسلامه‌تی‌وه‌یه، که نه‌وه‌ش بریتیه له‌خۆشویستن بۆ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر گه‌وره‌یی و قه‌در و ریزی و به‌رزی پله‌وپایه‌ و پی‌گه‌یانه.

(۱) - روه‌ مسلم.

(۲) - روه‌ مسلم.

(۳) وکیف لا نجهم؟ وغن نصلي ونسلم عليهم بعد رسولنا - صلی الله علیه وسلم - فی کل صلاة.

* دوژمنایه‌تی کردنیان و رق لی بونیان و شاره‌زا نه‌بوون و له‌به‌رچاو نه‌گرتنی هق و مافیان؛ له بی باوه‌پی و دووپییه، که نه‌وه‌ش تاوانیکی نذر نذر گه‌وره‌یه.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه؛

باوه‌ریان وایه که هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌شیکن له ئال و به‌یت ، دایکانی باوه‌ردارانن؛ به‌ده‌قی قورئانی پیروز، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿يَسَّاتُ الْيَاسَ كَاحِدٍ مِنَ الْإِسَاءِ إِنْ أَتَيْتُمْ فَلَا تَحْصَمْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرٌ وَقُلْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَقِنْ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ سورة الأحزاب: ۳۲ - ۳۳.

واته: ئه‌ی ژئانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئیوه وه‌ک هه‌چ یه‌ک له‌ئافره‌تانی دیکه نین نه‌گه‌ر خۆتان بپاریزن و له‌خوا بترسن، که‌واته به‌خه‌مه‌زه‌و نازه‌وه قسه مه‌که‌ن (وه‌ک ئافه‌ره‌تانی ره‌وشت نزم) نه‌وه‌کو نه‌وه‌ی که‌دلی نه‌خۆشه (ده‌رون نزمه) نیازی خراپ بکات، قسه‌ی چاک و به‌جی بکه‌ن. له‌ماله‌کانی خۆتاندا بمه‌ینه‌وه، زینه‌ت و جوانی خۆتان ده‌رمه‌خه‌ن (له‌ناو خه‌لکی نامه‌حره‌مدا) وه‌کو خۆ ده‌رخستنی ئافه‌ره‌تانی سه‌رده‌می نه‌قامی یه‌که‌م (په‌یش ئیسلام)، نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن، گوێپایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن، به‌راستی خوا ده‌یوی ئه‌ی ئال و به‌یتی (پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)) هه‌ر جۆره پیسی و گوناوه‌یک له‌ ئیوه دوو‌ربخاته‌وه و پاک و خاوینتان بکاته‌وه به‌ته‌واوی.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿الَّذِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَرْزَوْهُمُ أَمْهَنَهُمْ﴾ سورة الأحزاب: ۶.

واته: پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له خودی بپواداران بۆ خوایان له پتشته‌ره خیزانه‌کانیشی دایکی باوه‌داران.

مه‌روه‌ها ده‌فهرمویت:

﴿وَأَذْكُرْتَ مَا يَكُنْ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ مَّا بَنَتْ اللَّهُ وَالْحَكَمُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ سورة الأحزاب: ۳۴.

واته: بیربکه‌نه‌وه له‌وه‌ی ده‌خویندیت له‌ماله‌کانتاندا له‌ئایه‌ته‌کانی خواو دانایی (فهرموده‌کانی پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم))، به‌راستی خوا و‌ردبینی ئاگاداره .
هاوسه‌ره‌کانی پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌ریزه‌ندی بریتین له:
خه‌دیجی کچی خوه‌یلیدی ئه‌سه‌دی، سه‌وده‌ی کچی زه‌مه‌ی کچی قه‌یسی عامری،
عائیشی کچی ئه‌بو به‌کری صدیق، حه‌فصه‌ی کچی عومه‌ری کچی (خطاب)،
زه‌ینه‌بی کچی خوزه‌یمه‌ی هیلالی، ئوم سه‌له‌مه‌ هیندی کچی ئه‌بی ئومه‌یه‌ی
مه‌خزومی، زه‌ینه‌بی کچی جه‌حشی ئه‌سه‌دی، جوه‌یرییه‌ی کچی (حارث)ی کچی
ئه‌بی (ضراری خوزاعی، ئوم حه‌بیبه‌ هیندی کچی ئه‌بی سوفیان، صه‌فه‌ی کچی
خویه‌یی کچی (أخطب)، مه‌یمونه‌ی کچی (حارث)ی هیلالی، که دوا‌مه‌مین هاوسه‌ری
پتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بوو.

ئه‌هلی سونه‌و و جه‌ماعه:

باوه‌پیان وایه که خوای گه‌وره بۆیه به‌ دایکانی باوه‌پدارانی دانان؛ له‌به‌ر
گه‌وره‌یی هه‌ق و مافیان، ریزو حورمه‌تیان، شه‌ره‌فمه‌ندی و به‌رزیتی و شکومه‌ندی
پله‌وپایه‌یان، باوه‌پیان وایه که به‌ گه‌وره‌ بگه‌ڕین، داوای ره‌زاهه‌ندی و لێ
خۆشبوونیان بۆ ده‌که‌ن له‌ خوای په‌روه‌ردگار، رازی‌بوون لێیان، زانیینی فه‌زل و

شکۆمه‌ندیان، ئه‌وانه پاک و بێ خه‌وشن له‌هموو خراپه‌یه‌ک، هاوسه‌ری پێغه‌مبه‌رن (صلی الله علیه وسلم) له‌دونیای له‌دواپۆژدا، خوای گه‌وره له‌وان رازییو ئه‌وانیش له‌و رازین، خوای گه‌وره سزای سه‌ختی ئه‌و که‌سانه ده‌دات که ناویان ده‌نپۆینی و به‌سوکی سه‌یریان ده‌کات.

بێگومان چاکترینیان خه‌دیجی کچی خوه‌یلیده دایکی زۆر له‌ منداڵه‌کانه‌تی، له‌پێش هه‌موویانه‌وه موسوڵمان بووه، دواى ئه‌ویش عایشه‌ی کچی ئه‌بو به‌کری صدیقه؛ زانترین ئافه‌ره‌تی ئوممه‌ته به‌ په‌هابی، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، جگه له‌و هیچ کچیکى تری ماره نه‌کردوه - ئه‌وانی تر هه‌موویان بێوه‌ن بوون ماره‌ی کردن، هیچ ئافه‌ره‌تیکى به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و خوش نه‌ویستوه، ته‌نها له‌مالی ئه‌ودا وه‌حی نیگای بۆ هاتوه، هه‌ر له‌مالی ئه‌ویشدا وه‌فاتی کردوه، خوای گه‌وره له‌کۆتا ساتی ژيانیداو له‌یه‌که‌م ساتی ژيانی دواپۆژدا لیکی هه‌ردوکیانی کۆکرده‌وه - واته ئه‌و سیواکه‌ی که خاتو عایشه به‌ لیکی نه‌رمی کرده‌وه پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هێنای به‌ میدا و سیواکی پێ کرد - له‌مالی عایشه‌دا نۆژرا، خوای گه‌وره له‌سه‌روی جه‌وت ئاسمانه‌کانه‌وه به‌ بێ تاوان ناوزه‌دی کرد و پاکیتی راگه‌یاند، ئه‌وه‌ی له‌دواى دابه‌زینی ئه‌م شایه‌تانه‌وه بوه‌تانی بۆ بکات و به‌ داوین پاکى نه‌زانیت، ئه‌وه بێ باوه‌ره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ إِلَٰهَيْنَ جَاءُوا بِالْإِنْفِكِ عَصَبَةٍ يُنْكِرُ لَا تَحْسِبُهُ نَرًا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكَرَّ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالْإِثْمُ تَوَلَّى كَبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سورة نور: ۱۱.

واته: بێگومان که‌سانێ که ئه‌و بوه‌تانه‌یان (بۆ عایشه‌ی خێزانی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)) هه‌لبه‌ست ده‌سته‌یه بوون له‌خۆتان (بامونا فیه‌قیشیان تیا بوو)، وا مه‌زانن ئه‌و (بوه‌تانه‌)شه‌پو خراپه‌ بۆتان، (وانی یه‌)به‌لکو خێرو چاکه‌یه بۆتان بۆ هه‌ر یه‌ک له‌وانه هه‌یه له‌تاوان به‌و ئه‌ندازه‌ی هه‌ولی داوه (له‌و بوه‌تانه‌دا)،

نهو که سه یان که به شی گوره ی بوختانه کی گرتنه نه ستق (که عه بدوللای کورپی
 نوبه ی بو) ، (له پۆژی دواییدا) بۆ نهو سهزای هه ره گوره .
 پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت:
 (فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النَّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ)^(۱).
 واته: فه زلی عایشه به سه ر ئافره تانی تر دا وه ک فه زلی تریتی گوشت گوشتا و
 وایه به سه ر خواردنه کانی تر دا.

(۱) - رواه البخاري .

بنچینه‌ی دهیم

هه‌لۆیستی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه دهرباره‌ی ئه‌هلی بیدعه و ئاره‌زوو

له بنچینه‌کانی عه‌قیدی سه‌له‌فی صالح، ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

ئه‌وه‌یه ئه‌وانه رقیان له ئه‌هلی بیدعه و هه‌واو ئاره‌زووه لێیان توپه‌ن؛ ئه‌وانه‌ی که له‌دیندا شتێکیان داهێناوه له‌دین نیه، سه‌رزه‌نش و سه‌رکۆنه‌یان ده‌که‌ن، خۆیان له‌ خۆای گه‌وره نزیك ده‌که‌نه‌وه به وه‌سیله‌ی رق بونیان له ئه‌هلی بیدعه و هه‌واو ئاره‌زوو، به‌ وازه‌یتان لێیان، به‌ سه‌کردنیان به‌ خراپه، به‌ سه‌رشۆپکردنیان، به‌ سه‌لام لێ نه‌کردنیان، به‌ گه‌وره‌یان دانانێن، رێزیان لێ ناگرن.

ئه‌وانه ئه‌هلی بیدعه و هه‌واو ئاره‌زوویان خۆش ناوێت، هاوڕێه‌تیان ناکه‌ن، به‌شدارێ کۆپ و کۆبونه‌وه و دانیشتیان ناکه‌ن، تێکه‌لۆیان ناکه‌ن، گه‌وامی و شایه‌تیدان و گێژانه‌وه‌یان قبول ناکه‌ن، گوێ ناگرن بۆ قسه‌کانیان، دهرباره‌ی دین و ت و وێژ و موناقه‌شه‌یان له‌گه‌ڵ ناکه‌ن، گوێیه‌کانیان ده‌پاریژن له‌ قسه‌ پرۆپوچ و ئاره‌وا زیان به‌خشه‌کانیان واته‌ گوێی خۆیان که‌پ ده‌که‌ن له‌ ئاست درۆ و ساخته‌کاریه‌کانیان، ئه‌و قسه‌ پرۆپوچ و ئاره‌وانه‌ی که به‌ گوێچه‌دا تێپه‌ریان کرد له‌ددا جێگیر ده‌بن و، وه‌سه‌سه‌ی شه‌یتان دروست ده‌که‌ن.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه واده‌بینن که‌ حاڵی ئه‌وان به‌یان بکری‌ت و روڤ بکری‌ته‌وه بۆ خه‌لك، هه‌روه‌ها شه‌پ و خراپه‌کانیان ئاشکرا بکری‌ت، ئوممه‌تی ئیسلامیان لێ ئاگادار بکری‌ته‌وه، له‌و بیدعه گومراکه‌رانه‌ی که‌ کردویه‌وه ده‌یکه‌ن، خه‌لکیان لێ بپه‌تینی و دوریان به‌خه‌يته‌وه لێیان، هه‌روه‌ها دوریان به‌خه‌يته‌وه له‌ کرده‌وه داهێناوه‌کانیان، ناویان بپه‌تینی، به‌و سه‌رپه‌چیه‌ شه‌ریعه‌یه‌ی که‌ هه‌یان؛ له‌ گه‌وره‌ترین و گه‌نگه‌ترین واجباته‌کانه که ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه خستویه‌ته‌ نه‌ستۆی خۆیان‌وه‌و به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی خۆیانێ ده‌زانن، ئه‌مانه‌ی که‌ باسکران له‌

جومله‌ی فرمانگردنه به چاکو ریگرتنه له خرابه، له جومله‌ی ناموزگاریه: ناموزگاری بق خوی گه‌وره، بق پیغه‌مبیری خوا (صلی الله علیه وسلم)، بق موسولمانان؛ که نه‌وش بریتیه له‌حقیقه‌تی ثم دینه پاک و بیکه‌رده که دوره له هاوبه‌ش دانان بق خوا، پیغه‌مبیر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت:

(مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّةٍ قَبْلِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِي خَوَارِثُونَ، وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِي وَيَقْتُلُونَ بِأَمْرِهِ؛ ثُمَّ إِنَّمَا تَخْلَفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ؛ فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِنِدَاهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَيْسَ رِءَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَيْثُ غَزَلٌ^(۱)).

واته: هه‌موو پیغه‌مبیری که خوی گه‌وره ناردویه‌تی بق ناو میله‌تی، له‌پیش مندا، نه‌و پیغه‌مبیره له‌گه‌له‌کی خویدا چه‌ند برادر و هاوپییه‌کی باشی هه‌بووه، که نه‌و پیغه‌مبیریان کردووه به سه‌رمه‌شقی خویان و ره‌فتاریان به ره‌فتاری نه‌و کردووه، له‌پاشدا چه‌ند چینیک له‌دوای نه‌وان بوون به جیکه‌داری نه‌وان قسه‌و ره‌فتاریان له‌یه‌ک جیابوو، نه‌وه‌ی ده‌یانوت ره‌فتاریان پی نه‌ده‌کرد، ره‌فتاریان ده‌کرد به‌وه‌ی که فرمانیان پی نه‌کرا بوو، جا هه‌رکه‌سیک به ده‌ست جیهادیان بکات نه‌وه باوه‌رداره، هه‌رکه‌سیک به زمان جیهادیان بکات نه‌وه باوه‌رداره، هه‌رکه‌سیک به دل جیهادیان بکات نه‌وه باوه‌رداره، نیتر له‌مه‌ بترانی به نه‌ندازه‌ی ده‌نکی تقوه‌ خه‌رته‌له‌یه‌ک تیمان و باوه‌پی نیه.

پیغه‌مبیری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: (سَيَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي أَنَاسٌ يُحِبُّونَكُمْ مَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ؛ فَإِيَّاكُمْ يُؤَيِّدُكُمْ)^(۲).

واته: له‌کوتایی نوممه‌ته‌که‌ی مندا خه‌لکانی په‌یدا ده‌بن به‌شیویه‌ شتی واتان بق باس ده‌که‌ن نه‌ خوتان و نه‌ باب و بابیرانتان نه‌بیستوه هه‌رگیز گویتان له‌و

(۱) - آخرجه مسلم: ۵۰/۱ (۵۰) (۸۰).

(۲) - رواه البخاري.

شتانه نه‌بووه، بۆیه ئاگادار بن شوئنیان نه‌که‌ون و پئیان نه‌خه‌لتین و لئیان دوریکه‌ونه‌وه.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

ده‌لێن بیدعه بریتیه له: هه‌موو بیروباوه‌پێک یان په‌رستشێک که خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) به دینیان دانانه‌وه، واته: بریتیه له هه‌ر کاروکرده‌وه‌یه که به‌لگه‌ی شه‌رعی نه‌هاتووه له‌سه‌ر کردنی له قورئان و سوتنه‌دا، که‌واته بیدعه بریتیه له ئه‌و شته‌ی که داهینراوه له‌دوای پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و له‌دوای هاره‌له‌کانی له‌و شتانه‌ی که هه‌واو ئاره‌زوو کرده‌وه‌ن، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که له دیندا داهینراون و له دین نه‌یه، له عادات نه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌سل له عادات ریگه‌ی پێ دراوه.

پوخته‌ی ئه‌و باسه بیدعه بریتیه:

له هه‌رشتێکی داهینراو له‌دیندا له‌دوای ئه‌وه‌ی که دینی ئیسلام ته‌واو بووه؛ له ریگه‌یه‌کی داهینراو که خۆی له‌شێوه‌ی شه‌ریعه‌تی به‌رز و پێرۆز پیشان ده‌دات: به‌مه‌به‌ستی په‌رستش و نزیك بوونه‌وه له‌خوای گه‌وره.

که‌واته بیدعه: به‌رامبه‌ر به سوننه‌ته! هه‌رچنده سوننه‌ت رێنمویی و رزگاربوون و سه‌رفه‌رازی و سه‌رکه‌وتنه‌و، ریگای راسته‌و، گه‌یه‌نهره به پزاهه‌ندی خوای گه‌وره و به‌هه‌شتی هه‌تا هه‌تایی.

بیدعه‌ش هه‌رامه! گو‌م‌پایه به هه‌موو جۆره‌کانیه‌وه، گه‌یه‌نهره به ئاگری دۆزه‌خ، بیدعه دورخه‌ره‌وه‌یه له خوای گه‌وره، له به‌زه‌یی خوای په‌روه‌ردگار، له به‌هه‌شتی هه‌تا هه‌تایی، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووت:

(عَلَيْكُمْ سُنَّتِي، وَسُنَّةُ الْخُلَفَاءِ الْمَهْدِيِّينَ الرَّاشِدِينَ؛ تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِنَّا كُمْ وَنَحْنُ ذَاتُ الْأُمُورِ؛ فَإِنْ كُلُّ مُخَذَّذَةٍ بِذَعَةٍ، وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَلَالَةٌ)^(۱).

واته: ئاگادارین ده‌ستبگرن به سوننه‌تی منه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌ستبگرن به سوننه‌تی خه‌لیفه راشیده‌یه رهنمو‌یی کراوه‌کانه‌وه، به توندی ده‌ستی پێوه بگرن، به خه‌ریکانتان قه‌پی پێدا بگرن، ئاگادارین له شته داهه‌نراوه‌کان له‌دیندا، بێگومان شته شته داهه‌نراوه‌کان له‌دیندا بیده‌یه، هه‌موو بیده‌یه‌کیش گومرا‌یی یه‌.

ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه: باوه‌ریان وایه که بیده له دیندا دوو جۆره:

جۆری یه‌که‌م: بیده‌یه‌کی بیرویاوه‌پی و گرفتار؛ وه‌کو ئه‌و بیرویاوه‌پ و وتانه‌ی ئه‌و ده‌سته و گروپ و تاقه‌ه گومرا‌یانه که سه‌رپێچی کاری ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه‌ن وه‌ک بیده‌یه؛ (جَهْمِيَّةٌ، مُعْتَرِیَّةٌ، قَدْرِیَّةٌ، رَافِظَةٌ) و هه‌رکە‌سیکیش شوێن ئه‌وان بکه‌ی و رینگ و رێبازی ئه‌وان بگرێته‌به‌ر.

جۆری دووهم: بیده له په‌رسته‌شه‌کاندا؛ وه‌ک په‌رستشی که خوای گه‌وره‌ داينه‌نابی و پیرایی له‌سه‌ر نه‌دابی، پێغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) نه‌یکردی و فه‌رمانی پێ نه‌کردی و دانی پێدا نه‌نابی، هاوه‌لانی‌ش نه‌یانکردی.

ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه: باوه‌ریان وایه که بیده له دیندا به هه‌موو شیوه و جۆره‌کانیه‌وه هه‌رامه‌و گومرا‌یه‌وه و نه‌گه‌یراوه‌وه تکراره‌یه؛ له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فه‌رموی: (مَنْ أَخَذَ فِي أَمْرٍ هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ زِدٌّ)^(۲).

واته: هه‌رکە‌سیک شتێک له‌م دین و شه‌رعی ئێمه زیاد بکات که تیایدا نه‌بێت، ئه‌وه رهنده‌کرێته‌وه و لێی وه‌رناگیرێت.

(۱) - (صحیح سنن أبي داود) للألبانی.

(۲) - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۲/۴۱/۳ (۲۶۹۷) ، ومسلم ۱۳۲/۵ (۱۷۱۸) (۱۷) و (۱۸).

هه‌روه‌ها له‌به‌ر فهرموده‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فهرمویت: (عَنْ عَمَلٍ غَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ)^(۱).

واته: هه‌رکه‌سێک هه‌ر کاروکرده‌وه‌یه‌ک بکات فهرمانی ئێمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت و به‌پێتی ش‌هرع نه‌بی‌ ئه‌وه ره‌تده‌کرێته‌وه‌و لێی وه‌رناگیرێت.

له‌به‌ر فهرموده‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فهرمویت: (إِنَّ خَيْرَ الْحَبِیْثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدَى هَدَى مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ بِذْعَةٍ ضَلَالَةٌ)^(۲).

واته: بێگومان باشترین قسه‌ کتێبه‌که‌ی خ‌وای گه‌وره‌یه‌، باشترین رێبازیش رێبازی موحه‌مه‌ده‌، خ‌راپ‌ترین کاریش ئه‌وه‌یه‌ که داهێنراوه‌ له‌دیندا واته‌ بیدعه‌یه‌، هه‌موو بیدعه‌یه‌کی‌ش گومرایی یه‌.

به‌لام وش‌ه‌ی حه‌رام و قه‌ده‌غه‌کردن له‌لای ئه‌ه‌لی سوننه‌ و جه‌ماعه‌؛ جیاوازه‌ به‌گوێژه‌ی جۆری بیدعه‌که‌، که ئه‌ویش دوو جۆره‌:

* جۆرێکیان هاوبه‌ش دانانه‌ بۆ خ‌وای گه‌وره‌ و بێ باوه‌ری ئاشکرایه‌؛ له‌ بێ‌روباوه‌‌پ‌دا؛ وه‌ک وته‌و تێ‌پ‌وانین و وتاره‌کانی جه‌ه‌میه‌و موخته‌زیه‌.

له‌ په‌رس‌ت‌شه‌کاندا؛ وه‌ک ته‌واف و سوپانه‌وه‌ به‌ده‌وری گۆ‌پ‌دا به‌مه‌به‌ستی نزیک بوونه‌وه‌ له‌ خ‌اوه‌نه‌که‌ی، ئاژه‌لی بۆ سه‌رده‌به‌پێ و پێش‌که‌شی ده‌کات، (نذر) له‌سه‌رخ‌ۆی پ‌ی‌ویست ده‌کات، داوای پارانه‌وه‌ی لێ ده‌کات، هانای بۆ ده‌به‌ن و هاواری لێ ده‌کن، هه‌روه‌ها جۆر و پ‌ێنه‌ی ئه‌وانه‌.

* جۆری سه‌ه‌پ‌چ‌ی و تاوان ته‌واوی ته‌وحیدو یه‌ک‌خ‌واناسی ره‌ت‌ده‌کاته‌وه‌، ه‌ۆکار و وه‌سیله‌یه‌که‌ بۆ هاوبه‌ش دانان بۆ خ‌وای گه‌وره‌، وه‌ک بینا کردن له‌سه‌ر گۆ‌پ، نوێژکردن و پارانه‌وه‌ له‌لای گۆ‌پ‌دا، جگه‌ له‌مانه‌ش له‌ جۆره‌کانی بیدعه‌.

(۱) - رواه مسلم.

(۲) - رواه مسلم.

ئه‌ه‌لی سونه و جه‌ماعه،

وا ده‌بینن که بیدعه له‌دیندا: هۆکارێکه له هۆکاره‌کانی هاویه‌ش دانان بۆ خ‌وای گه‌وره، ئه‌ویش به مه‌به‌ستی په‌رستش و نزیکی‌بونه‌وه له خ‌وای گه‌وره ده‌کرێت جگه له‌وه‌ی که خ‌وای په‌روه‌ردگار به شه‌رعی داناوه واته به پێنی شه‌رع نیه، هۆکاره‌کان هه‌مان حوکمی مه‌به‌سته‌کانی هه‌یه، پێویسته هه‌موو بیان به‌مانه‌یه‌ک که هۆکار بێت بۆ هاویه‌ش دانان له عیبادته‌ی خ‌وای گه‌وره‌دا، یان بێته هۆکاری دا‌هێنان له‌دیندا پێویسته رێی لی بگێرێ و دا‌بخ‌رێت، له‌به‌رئه‌وه دین ته‌واو بووه له‌ژبانی پێغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم)، به دانیاییه‌وه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌موو کاروباریکی له‌دیندا رو‌نکردۆته‌وه: یان به وته‌و فره‌مایشتی، یان به کرده‌وه‌ی خ‌وێ، یان به دانپێدانانی، یان سه‌ره‌تا بۆ خ‌وێ دیاریکردوه - بۆ نموونه له وتاری‌ن‌ک‌دا فره‌مویه‌تی ئه‌وه بکه‌ن، ئه‌وه مه‌که‌ن، ئه‌وه حه‌ل‌اله، ئه‌وه حه‌رامه - ، یان په‌رسیاری لی کراوه و وه‌لامی داوه‌ته‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌یج شتیکی ته‌رک نه‌کردوه که خه‌ل‌ک پێویستیان پێی بێت له په‌رستشه‌کانیان و مامه‌له‌و کڕین و فره‌شتنیاندا، ئی‌ل‌لا رو‌نیک‌ردۆته‌وه بۆیان به رو‌نکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واو هه‌یج پێویستی به زیاده‌و که‌موکورتی نه‌بێت، به‌پاستی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئومه‌ته‌که‌ی به‌جێپێشتوه له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌کی سپی رو‌ن؛ شه‌وه‌که‌ی وه‌کو رۆژه‌که‌ی وایه، که‌سی لێی لانا‌دا‌ت ئی‌ل‌لا ئه‌و که‌سه تیا‌چ‌وه.

خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویه‌ت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ

لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳.

واته: ئه‌م‌ڕۆ دینه‌که‌تانم ته‌واو (کام‌ل) کردوه بۆتان و چا‌که‌و به‌هره‌ی خ‌زم به‌ته‌واوی پشت‌وه به‌سه‌رتانداو، رازی بووم که ئیسلام دینتان بێت.

ئه‌هلی سوننه و جه‌معه:

باوه‌پیان وایه که بنچینه‌کانی ئه‌هلی بیدعه پینچن: که بریتیه له (خوارج) ده‌رجوه‌کان ئه‌وانه‌ی که ده‌رجون له فەرمانی ئه‌میر، (روافض) ره‌تکه‌ره‌وه‌کان ئه‌وانه‌ی که ره‌فزی خه‌لافه‌تی ئه‌بو به‌کر و عومه‌ریان کرد، (جَهْمِيَّة) کان ئه‌وانه‌ی که شوین جه‌همی کوپی صه‌فوان که‌وتن، ئه‌ندازه‌گیره‌کان (قدریة) ئه‌وانه‌ی که ده‌یانوت قه‌ده‌ر نیه، (مرجئة) تکاکاره‌کان ئه‌وانه‌ی که ده‌یانوت هه‌رچی ده‌که‌یت بیکه گرنه‌گ ئه‌ویه له دلدّا باوه‌پت هه‌بی؛ له‌پاشدا هه‌ر ده‌سته و تاقمیک له‌وانه چهنده‌ما ده‌سته و تاقمی تری لی بووه‌وه، تا حه‌فتاو دوو ده‌سته و تاقمه‌که‌ی ته‌واوکردوه؛ ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی له‌باره‌وه داوه، له (عَبْدُ اللَّهِ) کوپی عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: (تَقَرَّرْتُ أَنِّي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِائَةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا بِلَّةً وَاحِدَةً). قَالَ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي)^(۱).

واته: (ئومه‌ته‌که‌ی من پارچه پارچه ده‌بیّت بۆ حه‌فتاو سێ به‌ش، هه‌ر هه‌موویان ده‌چنه ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه ته‌نها یه‌که به‌شیان نه‌بیّت، وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه‌و کۆمه‌له‌ کامه‌یه که ناچنه ناو دۆزه‌خه‌وه؟ فەرمووی: (ئه‌وه‌یه که من و هاوه‌له‌کانم ئه‌مڕۆ له‌سه‌رینی).

ئه‌هلی سوننه و جه‌معه:

* باوه‌پیان وایه ئه‌گه‌ر بیدعه‌یه پیچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه و کۆده‌نگی و یه‌کپایی زانایان نه‌بیّت؛ ئه‌وه بیدعه‌ی خراپ (سینة) نیه؛ به‌لکو بیدعه‌یه له زمانه‌وانیدا، ده‌گونجی بیدعه‌ی چاک (حسنه) بیّت: وه‌کو چاپکردنی قورئانی پیرۆز، وه‌کو چۆنییه‌تی و شیوازه‌کانی بلاوکردنه‌وه‌ی زانست و زانیاری و هۆکاره‌کانی،

(۱) - صحیح سنن الترمذی للألبانی.

وهكو ريځځستنى له شكر و سوپا، وهكو ديوانه كان و، ويښى نه وانه، يان دهچيټه بابى (صالح مرسله) وهو، هershني واجبي به و نه بي نه نجام نه درى نه و شته ش واجبه.

* باوهريان وايه نه گهر بیدعه پېچېوانه قورټان و سوننه و يه کړاي زانايانى سه لى نومته بيت؛ له بېروباوه و له پهرسته گاندا؛ نه بیدعه، گومپايه تيه، ره تکراره به ريځکه وتنى تيکړاي موسولمانان و، به سرجه م شيوه و جوړه کانيانه وه.

به لام باوهريان وا نيه که بیدعه له ديندا يه ک پله يه، به لکو (تفصيل و بيان) دريځه پيدان و روځرځنه وهى دهوى نه م باسه؛ حوکمى کاره که و حوکمى نه و که سى که کاره که دهکات جياوازه، جياوازه به گوږه جياوازي جوړه کى، هه ندی بیدعه نه نجامده ره کى پي له دين دهرده چيټ، هه ندی بیدعه له ريزى تاوانه گوره کائن، هه ندی کيشيان له تاوانه بچوکه کائن، به لام سرجه ميان به شدارن له پيتاسى گومپايه تى وه له وهى که پېچېوانه قورټان و سوننه و يه کړاي زانايانه؛ بیدعه گشتى (کلي) وه ک بیدعه به شى (خزني) نيه، بیدعه تيکه و ناوټه کراو (مرکب) وه ک بیدعه سانا (بسط) نيه، بیدعه حقيقي) وه ک بیدعه (اضافي) ده يڅرته سر نيه، نه له خودى بیدعه کان خوځاندا، نه له حوکمى شرعياندا، هه ندی کيان بیدعه يى باوهرين، هه ندی کيان بیدعه له سنورده رچون؛ له جوگاندا جياوازه، هه روه ها حوکمى بکهره کيشيان هه ر جياوازه.

نا لم بڼه ماو قاعده شرعيه وه؛ نه هلى سوننه و جه ماعه يه ک حوکم ناده ن به سر نه هلى بیدعه هه واو ثاره زوودا، به لکو حوکمه که يان جياوازه و له که سيکه وه بى که سيکى تر ده گړپټ به گوږه بیدعه کى و حاله کى؛ که سى که نه زانه و نه ټول دهکات به بېروبوچونى خو لى دداته وه؛ وه نه و که سى که نه زانايو بانگ شه بى بیدعه کى دهکات، زانايه کى (مجتهد)؛ وه نه و که سى که نه بانگ واز

بۆ بیدعه کهی دهکات، ئه و که سه ش که شوین هه و او ئاره زوو ده که وئ و به ئاره زوو ده یکات.

هه ره له بهر ئه وه به که سئ که بیدعه کهی بشاریته وه مامه لئ له که گن ناکه ن؛ وه که که سئ که ئاشکرای دهکات و بانگه وازی بۆ دهکات؛ له بهر ئه وه ی که سی بانگخواز بۆ بیدعه زیان به خه لکی تر ده که یه نیت، بۆیه پتویسته دهستی پئ لئ هه لگهریت، به ئاشکرا ئینکاری بکری و ریی لئ بگری، باسکردنی غه ییبه ت نیه، سزاده ریت بۆ ئه وه ی بگهریته وه له بیدعه کهی وازی لئ به نیت، ئا ئه مه سزایه بۆ ئه و که سه تا ده ست هه لده گریته له بیدعه کهی، له بهر ئه وه به ئاشکرا (منک) کاری خراپ دهکات بۆیه شایسته ی ئه وه به که سزادریته؛ بۆیه ئه هلی سونه و جهامه بۆ هه موو کارێک هه لویستی جیاواز وه رده گرن؛ به پپی ریکه ره شه رعیه کان (ضوابط الشرعیه) کاره کانیان هه لده سوپین و حوکم ده دن؛ به شیوه ی کهی ئاره ندیته ی و دادپه روه رانه به بی رۆچون و به بی لاگری نه زۆر و نه که م *^(۱)

ئه هلی سونه و جهامه:

به به زه یین به رامبه ره به سه رجه م ئه هلی بیدعه و ئه و که سانه ی لاساییان ده که نه وه و ته قلیدیان ده که ن، دوا له خوای په روه رده گار ده که ن که هیدایه تیان

* اول بدعة ظهرت في الدين التفريق بين الصلاة والزكاة، وادعاء ان الزكاة لا تؤدى إلا للرسول صلى الله عليه وسلم فنصدى لم الصديق - رضي الله عنه - وقتالهم وقضى عليهم قبل ان يستفحل امرهم، ولو تركهم على ذلك لأصبحت دعوهم ديناً إلى يومنا هذا، وفي عهد عمر ظهرت بعض البدع الصغيرة فاماناً رضي الله عنه، وفي عهد عثمان حدثت أوائل الفتنة الكبرى وهي الخروج على الإمام الحق بالسيف، وانتهت بدعتهم بمقتله رضي الله عنه، وكان هذا بداية فتنة الخوارج إلى يومنا هذا ثم توالى البدع، فجاءت القدرية، والمرجئة، والرافضة، والزنادقة، والفرق الباطنية، والجهمية، ومنكرو الأسماء والصفات .. إلى غيرها من البدع، وكلما ظهرت البدع كان أهل السنة هم المرصدين، ولا يزال الصراع بين أهل الحق وأهل الباطل باقياً إلى يومنا هذا وإلى يوم الدين، وأهل السنة يكشفون الشامخ في كل زمان ومكان عن كل قول أو فعل يخالف القرآن والسنة وإجماع الأمة.

بدات، ئاواته‌خوازی ئه‌وه‌ن که شوێن سوننه‌ت و هیدایه‌ت و رێنمایی و رێگای راست بکهن، هه‌ر ئاواته‌خواز نین و به‌س به‌لکو بۆشیا‌ن رو‌ن ده‌که‌نه‌وه به‌ حیکمه‌ت و دانایی و ئامۆ‌ژگاری جوان؛ تا ته‌ویه ده‌که‌ن و وازده‌هێن له‌ بیدعه‌که‌یان، ده‌گه‌رینه‌وه بۆ سه‌ره‌ق و راستی و جه‌ماعه، به‌ روا‌له‌ت حوکم ده‌ده‌ن به‌سه‌ریاندا، نه‌هتیه‌کانیا‌ن ده‌گه‌رنه‌وه بۆ خ‌وای گه‌وره و به‌وی ده‌سه‌پین، ئه‌گه‌ر بیدعه‌کانیا‌ن بێ باوه‌ری نه‌بی‌ت.

نیشانه‌کانی ئه‌ه‌لی بیدعه‌و هه‌وا‌و ئاره‌زو‌و:

ئه‌ه‌لی بیدعه‌و هه‌وا‌و ئاره‌زو‌و چه‌ند نیشانه‌یه‌کیان لێ ده‌رده‌که‌وێت و به‌وه‌دا ده‌ناسرێته‌وه، خ‌وای گه‌وره له‌ قورئانه‌که‌یدا هه‌وا‌لی داوه له‌ باره‌یانه‌وه، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ره‌که‌یشی (صلی الله علیه وسلم) له‌ سوننه‌ته‌کانیدا هه‌وا‌لی داوه، ئه‌مه‌ش وه‌ك هۆشیاریدانه بۆ ئوممه‌ت که ئاگایان له‌و بیدعه‌چیانه‌تیا‌ن بی‌ت و پێیان نه‌خه‌له‌تێن، وه‌ك رێگری کردنه له‌وه‌ی شوێن ره‌فتار و رێگه‌و رێبازیا‌ن بکه‌ون، ئه‌مانه‌ش هه‌ندێك له‌ نیشانه‌کانیا‌ن:

نه‌زانی و نه‌شاره‌زایی ده‌رباره‌ی ئه‌حکامه‌کانی دین و مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعه‌ت، سه‌یره‌کردنی ئه‌و شه‌رعه‌ی که دابه‌زێنراوه له‌لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه به‌ چا‌وی ته‌واوه‌وه؛ واته‌ شه‌ریعه‌ت به‌ ناته‌وا‌و ده‌زانن، خ‌وایان ناده‌ن به‌ده‌ست ده‌قه‌کانی شه‌ریعه‌ت‌وه‌و ملکه‌چ نا‌که‌ن بۆیان، خ‌ۆ نزیک ده‌که‌نه‌وه له‌ خ‌وای گه‌وره به‌ شتێ که به‌ شه‌رعی دانه‌ناوه، پارچه‌ پارچه‌یه‌تی و هه‌ڵدان بۆ دابه‌شکردنی ئوممه‌تی ئیسلام و جیا‌وازی خسته‌ نه‌وانیا‌ن و له‌تکردنی کۆمه‌ڵی موسو‌لمانان، ده‌مه‌ده‌می و مو‌ناقشه‌و به‌ربه‌ره‌کانی بێ با‌یه‌خ ده‌که‌ن، شوێنی هه‌وا‌و ئاره‌زو‌و ده‌که‌ون، عه‌قل پێش نه‌قل ده‌خه‌ن، له‌ سوننه‌ت نه‌شاره‌زان، پشت به‌و فه‌رمودانه‌ ده‌به‌ستن که لاوا‌ز(ضعیف)ن یا‌ن دانرا‌و(موضوع)ن، ئه‌و فه‌رمودانه‌ ره‌تده‌که‌نه‌وه که له‌گه‌ڵ

بیدعه‌کانیاندا ناگونجین، رۆده‌چن له مه‌سه‌له ویکچوه‌کان (متشابهاات) دا، دژایه‌تی سوننه‌ت ده‌که‌ن به‌قورئان، رۆده‌چن له به‌گه‌وره‌دانانی که‌سه‌کان و ده‌مارگیری بۆ بیروبوچونه‌کانیان، شوین عورف و عاده‌ت ده‌که‌ون له‌گه‌ل ئه‌و شتانه‌ی که‌باون، رۆده‌چن له‌خواپهرستی دا، خۆده‌چوینن به‌بی‌باوه‌پان، ناو و ناتقره‌ی خراپ ده‌نین له‌ئه‌هلی سوننه، رقیان له‌ئه‌هلی (اثر) ه‌واته‌ئو که‌سانه‌ی که‌شوینکه‌وته‌ی سه‌له‌فن، دژایه‌تی کردنی هه‌لگرانی فهرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و سوکایه‌تی پی‌کردنیان، ته‌کفیر کردن و بی‌باوه‌پکردنی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌پێچه‌وانه‌ی خۆیان به‌بی‌به‌لگه، داوای یارمه‌تی کردن له‌کاربه‌ده‌ستان و ده‌سه‌لاتداران و خه‌لکانی تر له‌دژی ئه‌هلی هه‌ق.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

کۆمه‌لێ هه‌ول و کۆششی سوپاسکراویان هه‌یه‌ له‌ به‌رپه‌رچدانه‌وه و ره‌ددانه‌وه‌یان بۆسه‌ر ئه‌هلی بیدعه‌و هه‌واو ئاره‌زوو، له‌هه‌موو کات و زه‌مانیکدا له‌که‌میندا بوون بۆیان و به‌رپه‌رچیان داونه‌ته‌وه؛ په‌رده‌ له‌سه‌ر بیدعه‌کانیان لاده‌به‌و ئاشکرایان ده‌که‌ن، وتار و بۆچونه‌ پوچ و ساخته‌کانیان روونده‌که‌نه‌وه‌ بۆ خه‌لک، په‌رده‌ له‌سه‌ر درۆکانیان هه‌لده‌مالن له‌گه‌ل ئه‌و بانگه‌وازه‌ پڕوپوچانه‌ی که‌ده‌یکه‌ن. وته‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌هلی بیدعه‌ و هه‌واو ئاره‌زوو نۆد نۆقه، لیته‌دا به‌کورتی باسی ده‌که‌ین ئه‌وه‌ی که‌بگنجی:

* پێشه‌وا ئه‌حمه‌دی کوپی سینان (قطان) ره‌حمه‌تی خۆای لی‌بی ده‌ئیت: (له‌دنیادا بیدعه‌چیه‌ک نیه‌ ئیلا ئه‌و بیدعه‌چیه‌ رقی له‌ئه‌هلی (حدیث) فهرموده‌یه، هه‌ر که‌سی بیدعه‌یه‌کی داھێنا؛ شه‌رینی فهرموده‌ له‌دلیدا هه‌لئه‌که‌نری و نامینی^(۱).

* پېشه‌وا ئه‌بو حاتيم (حنظلي) رحمه‌تی خوی گوره‌ی لی بئ ده‌لئیت: (نیشانه‌ی ئه‌هلی بیدعه ئه‌وه‌یه ده‌که‌ونه تانه‌دان و جنیودان به ئه‌هلی (آثر) و له‌که‌دار کردنیان، نیشانه‌ی بئ باوه‌په‌کان (زناده‌قه) ئه‌وه‌یه به ئه‌هلی سوننه ده‌لئین ئه‌مانه‌حه‌شه‌وین ئه‌م له‌فر دئین بۆ لای ئه‌و له‌فر، ده‌یان‌ه‌وئیت (آثار) ده‌کان پوچه‌ل بکه‌نه‌وه، نیشانه‌ی جه‌میه ئه‌وه‌یه ئه‌هلی سوننه به (مُشَبَّه) ناو ده‌به‌ن ده‌لئین ئه‌مانه‌موشه‌بیه‌ن، نیشانه‌ی قه‌ده‌ریه ئه‌وه‌یه که ئه‌هلی سوننه به (مُجَرَّه) ناو ده‌به‌ن - واته‌ خوی په‌روه‌رگار مرقفه‌کان ناچار ده‌کات که په‌رستشی بۆ بکه‌ن - ، نیشانه‌ی مورچیه ئه‌وه‌یه که ئه‌هلی سوننه به‌وه تۆمه‌تبار ده‌که‌ن که ئه‌وانه که‌سانکی سه‌رپێچیکار و که‌مه‌رخه‌من، نیشانه‌ی (رافِضَة) ئه‌وه‌یه ناوی (ناصیه) له ئه‌هلی سوننه ده‌نئین - ده‌لئین ئه‌هلی سوننه نه‌صبی دژایه‌تی ئال و به‌یت ده‌که‌ن - ، به‌پاستی ئه‌هلی سوننه ته‌نها یه‌ک ناوی هه‌یه ده‌بێت به‌پاشکۆی ئه‌ویش ئه‌هلی سوننه‌یه، هه‌رگیز ناگونجی ئه‌و ناوانه‌کۆبینه‌وه له ئه‌هلی سوننه‌دا^(١).

* پېشه‌وا ئه‌بو موحه‌مه‌دی به‌ریه‌هاری رحمه‌تی خوی لی بئ ده‌لئیت: (ئه‌گه‌ر بیست له‌ پیاوی وتی: فلانه‌که‌س (مُشَبَّه) یه، فلانه‌که‌س ده‌ریاره‌ی (مُشَبَّه) ده‌دوی؛ ئه‌وه تۆمه‌تباری بکه، ئه‌وه بزانه که ئه‌و که‌سه جه‌میه. ئه‌گه‌ر بیست له‌ پیاوی وتی: فلانه‌که‌س (ناصیه) ه؛ ئه‌وه بزانه که ئه‌و که‌سه (رافِضَة) یه. ئه‌گه‌ر بیست له‌ پیاوی وتی: باسی ته‌وحید و یه‌کخواناسیم بۆ بکه و راهی ته‌وحید و یه‌کخواناسیم بۆ بکه؛ ئه‌وه بزانه ئه‌و که‌سه خه‌وارچ و موعته‌زیلی یه. یان وتی: فلانه‌که‌س (مُجَرَّه) یه واته‌ به‌زۆر کاره‌کانی پێ ده‌کړیت، یان باسی زۆولی کردن (إجبار) کرد، یان باسی (عدل) دادپه‌روه‌ری خوی گوره‌ی کردو قسه‌ی له‌باره‌ی (إجبار) و

(عدل) هوه ده‌کرد؛ ئه‌وه بزانه ئه‌و که‌سه قه‌ده‌ریه‌یه واته بپروای به قه‌ده‌ر نیه؛ له‌به‌رئ‌ه‌وه ئه‌م ناوانه داهێنراون و ئه‌ه‌لی بیدعه‌و هه‌واو ئاره‌زووش دایانه‌یتان(١).
 * به‌پێشه‌وا ئه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌ل ره‌حه‌مه‌تی خ‌وای لی‌ بی‌ وترا: له‌ شاری مه‌که‌که له‌لای ئیبنو قوته‌یله باسی فرموده‌ناسان(أصحاب‌الحدیث) کرا، ئیبنو قوته‌یله وتی: (أصحاب‌الحدیث) قه‌ومێکی خراپن، پێشه‌وا ئه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌ل هه‌ستایه‌وه پێشاکه‌که‌ی خ‌وی کۆکرده‌وه، دیوت: (ئیبنو قوته‌یله زندقه‌ زندقه‌ زندقه‌! هه‌تا که‌یشته‌وه ماله‌وه) (٢).

خ‌وای گه‌وره ئه‌ه‌لی سونته و جه‌ماعه‌ی پاراستوه، ئه‌ه‌لی فرموده‌و (ائری پاراستوه، ئه‌ه‌لی شوێنکه‌وته‌ی راسته‌قینه‌و قورئان و سونته و کردوه‌ی پاراستوه، ئه‌ه‌لی هه‌ق و راستی ئاشکرای پاراستوه، له‌هه‌موو ئه‌و عه‌بیبه‌و نه‌نگیانه‌ی که‌ دراوه‌ته پالێان؛ به‌پاستی ئه‌وانه هه‌ج نین ته‌نها که‌سانێکن ئه‌ه‌لی سونته‌ی هه‌قیقین، ژیا‌ننامه‌یه‌ک جێگه‌ی ره‌زانه‌ندی ته‌واون، رێگه‌یه‌کی راست، خاوه‌نی ئه‌و پێی به‌لگه‌ی به‌هێژن، پاسه‌وان و پارێزه‌ری شه‌ریعه‌تن، ئه‌وان کومه‌لی سه‌رخراو و رزگاریبون، ئه‌وان که‌سانێکی ده‌رکه‌وتون و له‌سه‌ر هه‌قن هه‌تا رۆژی قیامته‌.

به‌پاستی خ‌وای گه‌وره یارمه‌تی دا‌ون بۆ شوێنکه‌وته‌ی قورئانه گه‌وره‌و پیرۆزه‌که‌ی خ‌وی، خ‌وای په‌روه‌ردگار هیدایه‌تی دا‌ون بۆ شوێنکه‌وته‌ی ری‌ و شوێنی پێغه‌مبه‌ر به‌پیرزه‌که‌یان (صلی الله علیه وسلم) و کرده‌وه کردن به‌ سونته‌ته‌کانی، خ‌وای گه‌وره سنگ و دله‌کانیانی فراوان کردن بۆ خ‌وشویستنی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)، هه‌روه‌ها بۆ خ‌وشویستنی هاوه‌له‌ به‌پیرزه‌کانی ره‌زای خ‌وایان

(١) - شرح السنة للإمام أبي محمد الحسن بن خلف البرمکاري.

(٢) - أصل السنة واعتقاد الدين: للإمام الرازي.

لی بی، که چراکانی روناک که روهی شه و زهنگ و تاریکی بوون، بق خۆشویستنی نه وانهی که شوین نه وان که وتون به راستی و به دلسۆزی و به نیازپاکی و به چاکه، بق خۆشویستنی نه وانهی که فتری زانستی نه وان بووه و کرده و دهی کردووه به زانستی نه وان، شوین شوینه واره که یان که وتوو؛ له پێشه وایانی دین که گه و ره پیاوان، له زاناکانی ئوممهت نه وانهی که کرده و ده که ن به و زانستی که هه یانه.

هه رکه سێ هه ر کۆمه ل و گه ل و هۆزێکی خۆش ویست نه وه له وانه؛ هه و ره و پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: (الْفَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ)^(١).

واته: پیاو له گه ل نه و که سه یه که خۆشی ویستوه.

هه رکه سێ پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه له به پێزه کانی ره زای خوایان لی بی خۆش بویت له گه ل شوینکه وتوو هه و ره کان و شوینکه وتهی شوینکه وتوان له پێشه وایانی رینمویی کراو، له زانایانی شه ربیعت و، نه هلی (حدیث) و (اثر)، له هه ر سێ چه رخ و سه ده هه و ره و چاکه که ی یه که م و، هه ر که سیکیش که شوین نه وان که وتوو تا نه م پۆزگاره ی نیسته؛ نه وه بزانه که نه و که سه خاوه نی سونه یه^{(٢)*}.

(١) - رواه البخاري.

* حکم الصلاة خلف أهل البدع: اعلم أن خلاصة أقوال أهل السنة في هذه المسألة ما يلي:

* أن الصلاة لا تجوز خلف الكافر الأصلي والمرد.

* ترك الصلاة خلف مستور الحال ومن لم تعرف عقيدته، بدعة لم يقل به أحد من السلف.

* الأصل النهي عن الصلاة خلف المبتدع نقيحاً لبدعته وتفيراً عنه؛ فإن وقعت صحت.

حكم ترك الصلاة والترجم على أهل البدع:

* إن من مات كافراً أصلياً، أو مرتدّاً عن دينه، أو كفر ببدعته وأقيمت عليه الحجة بعينه؛ فإنه لا تجوز الصلاة، ولا

الترجم عليه، وهذا مجمع عليه.

* من مات عاصياً، أو متلبساً ببدعة لا تخرج من الدين؛ فإنه يشرع للإمام ولن يقتدي به من أهل العلم ترك الصلاة

عليه زجراً للناس وتحذيراً لهم من معصيته وبدعته، ولا يعني تحريم ذلك على الجميع؛ بل الصلاة عليه والدعاء له فرض

كفائية، ما دام أنه لم يمت كافراً وصار من يحكم عليه بالخلود في النار.

له وهسیهت و ناموزگاریهکانی پئشه‌وایانی سه‌له‌ف سه‌بارهت به
هوشیاریدان و ناگادارکردنه‌وه له نه‌هلی بیده‌ع و هه‌واو ئاره‌زوو

* نه‌میری باوه‌پداران عومهری کوپی (خطاب) ره‌زای خوی لی بی ده‌لێت: (بائی
اَناس یجادلونکم بشبهات القرآن، خذوهم بالسِّنِّ؛ فَإِنْ أَصْحَابَ السِّنِّ أَعْلَمَ بِكِبَابِ اللَّهِ^(۱)). واته:
له‌مه‌ودوا که‌سانێک دین بۆ لاتان به‌ ویکچوه‌کانی قورئان دهمه‌ ده‌می و موناغه‌شه‌و
قه‌ستان له‌گه‌ل ده‌که‌ن، ئێوه‌ش به‌ سوننه‌ته‌کان بیانگیر و قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن،
له‌به‌رئوه‌ هاوپیانی سوننه‌ن(أَصْحَابَ السِّنِّ) شاره‌زاترین که‌سن به‌ قورئان.

* (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی عومهر ره‌زای خویان لی بی له‌ وه‌لامی ئه‌و که‌سه‌دا که
پرسیاری لی کرد ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ئینکاری قه‌ده‌ر ده‌که‌ن و ده‌لێن
قه‌ده‌ر نیه‌، وتی: (إِذَا لَقِيتَ أُولَئِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ ابْنَ عُمَرَ مِنْهُمْ بَرِيءٌ، وَهُمْ مِنْهُ بَرَاءٌ؛ ثَلَاثَ
مَرَّاتٍ^(۲)).

واته: ئه‌گه‌ر که‌یشتی به‌و چۆره‌ که‌سانه‌؛ ئه‌وا هه‌واییان بده‌ری به‌وه‌ی که
ئییوو عومهر لییان به‌ریبه‌ و دوره‌په‌ریزه‌ لییان، ئه‌وانیش له‌و به‌رین؛ سی جار
نه‌می و ته‌وه‌.

* (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی عه‌باس ره‌زای خویان لی بی ده‌لێت: (لَا تَجَالِسَ أَهْلَ الْأَهْوَاءِ؛
فَإِنْ تَجَالَسْتَهُمْ مَرَضَتْ لِقَابُ^(۳)).

واته: له‌گه‌ل نه‌هلی هه‌واو ئاره‌زوو و ببه‌عه‌چه‌کاندا دامه‌نیشه‌ به‌شداری کۆپ و
کۆمه‌لیان مه‌که‌ن؛ چونکه‌ دانیشتن له‌گه‌لیاندا ده‌بیته‌ هۆکاری نه‌خوش خستنی دل.
* زانای زاهدو خواناس (فَضِيل) ی کوپی (عیاض) ره‌حه‌متی خوی لی بی ده‌لێت:

(۱) - أخرجه الإمام اللالكاني في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة)، وابن بطه في: (الإبانة).

(۲) - أخرجه الإمام اللالكاني في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة)، وابن بطه في: (الإبانة).

(۳) - أخرجه الإمام اللالكاني في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة)، وابن بطه في: (الإبانة).

(صاحبِ بدعة لا تأمنه على دينك، ولا تُشاوره في أمرك، ولا تجلس إليه، ومن جلس إلى صاحبِ بدعة أوزقه الله العنى). يعنى في قلبه^(۱).

واته: له بيده‌چی شه‌مین و دلنیا مه‌به له‌سه‌ر دینه‌که‌ت، له کاروباره‌کانتدا هه‌رگیز پرس و راویژی پی مه‌که، له‌لایدا دامه‌نیشه، هه‌رکس له‌لای بیده‌چیبه‌کدا دانیشتی خوی گه‌وره دله‌که‌ی کویر ده‌کات.

* پی‌شه‌وا حسه‌نی به‌صری رحه‌متی خوی لی بی ده‌لئیت: (أبی الله تبارک وتعالى أن یأذن لصاحبِ هوی بئوبة)^(۲).

واته: خوی گه‌وره مۆله‌تی بیده‌چی و شه‌لی هه‌واو ئاره‌زوو نادات تا ته‌ویه بکات و په‌شیمان ببیته‌وه.

* (عَبْدُ اللَّهِ) کۆری موباره‌ک رحه‌متی خوی لی بی ده‌لئیت: (اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ لِصَاحِبِ بَدْعَةٍ عِنْدِي يَدًا؛ فَيُجِبْهُ قَلْبِي)^(۳).

واته: نه‌ی خوی په‌روه‌ردگار هه‌رگیز ده‌ستی بیده‌چیبه‌ک نه‌ده‌یت که چاکه‌یه‌کی به‌سه‌رمه‌وه هه‌بیت؛ به‌هوی شه‌و چاکه‌وه دله‌که‌م خوشی بویت.

* پی‌شه‌وای باوه‌رداران له‌فه‌رموده‌دا سوفیانی (ئوری) رحه‌متی خوی لی بی ده‌لئیت: (مَنْ أَصْفَى سَمْعَهُ إِلَى صَاحِبِ بَدْعَةٍ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ صَاحِبُ بَدْعَةٍ؛ نُزِعَتْ مِنْهُ الْعِصْمَةُ، وَوُكِّلَ إِلَى نَفْسِهِ)^(۴).

واته: هه‌رکس گوی بگرتت بۆ بیده‌چیبه‌ک، له‌کاتیکدا که ببشزانئ شه‌و که‌سه‌سه بیده‌چیبه؛ خوی گه‌وره پارێزراویه‌تی خوی لی ده‌سینیته‌وه و ده‌یداته ده‌ستی خوی واته خوی په‌روه‌ردگار پارێزگاری لی ناکات.

(۱) - أخرجه الإمام اللالكائي في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة)، وابن بطة في: (الإبانة).

(۲) - أخرجه الإمام اللالكائي في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۳) - أخرجه الإمام اللالكائي في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۴) - رواه ابن وضاح في: «البدع والنهي عنها».

* پَیْشَه‌وا ئه‌وزاعی ره‌حمه‌تی خَوا‌ی لَی بَی دِه‌لَیْت: (لَا تُكْنُوا صَاحِبَ بِذَعَةٍ مِنْ جَدَلٍ؛ فَبُورَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ فَتْنَتِهِ ارْتَبَا)^(۱).

واته: هه‌رگیز بو‌ار مه‌ده‌ن به‌ بیده‌چی مو‌ناقه‌شه‌و مو‌جاده‌له‌تان له‌گه‌ل بکات؛ نه‌گینا به‌ هَوی ئه‌وه‌وه‌ دله‌کانتان توشی فیتنه‌ی گومان و دودلی ده‌بیته.

* مو‌حه‌مه‌دی کو‌پی سیرین ره‌حمه‌تی خَوا‌ی لَی بَی دِه‌ریاره‌ی بیده‌ی مو‌شیاری ده‌دات و ده‌لَیْت: (مَا أَخَذَتْ رَجُلٌ بِذَعَةٍ؛ فَرَاجِعْ سُنَّةً)^(۲).

واته: هیچ پیاوی نیه‌ بیده‌یه‌کی له‌ دیندا دا‌هینایی، بگه‌پَیته‌وه‌ سه‌ر سوننه‌.

* پَیْشَه‌وا مالیکی کو‌پی ئه‌نه‌س ره‌حمه‌تی خَوا‌ی لَی بَی دِه‌لَیْت: (لَا تُنْكِحُوا أَهْلَ الْبِدْعِ وَلَا تَنْكَحُوا لَهُمْ، وَلَا يُسَلِّمْ عَلَيْهُمْ)^(۳). واته: ئه‌هلی بیده‌ع ژنیان لَی ماره‌ نا‌کو‌ریته، ژنیشیان لَی داوا نا‌کو‌ریته، سه‌لامیشیان لَی نا‌کو‌ریته.

* پَیْشَه‌وا شافیعی ره‌حمه‌تی خَوا‌ی لَی بَی خه‌ل‌کانیکی بی‌نی دِه‌ریاره‌ی که‌لام قسه‌یان ده‌کرد؛ جا ده‌نگی به‌رزکرده‌وه‌ به‌سه‌ریانداو وتی: (إِذَا أَنْتُمْ تُجَاوِرُونَ بِحَيْرٍ، وَإِنَّمَا أَنْتُمْ تُقْوَمُونَ عَنْهَا)^(۴). واته: یان ئه‌وه‌تا به‌ چاکی دراوسیه‌تیمان بکه‌ن یان ئه‌وه‌تا هه‌ستن له‌لامان و لی‌مان دوربکه‌ونه‌وه‌.

* پَیْشَه‌وای ئه‌هلی سوننه‌ ئه‌حمه‌دی کو‌پی حه‌نبه‌ل ره‌حمه‌تی خَوا‌ی لَی بَی دِه‌لَیْت: (إِنَّ أَهْلَ الْبِدْعِ وَالْأَفْهَاءِ؛ لَا يُنْفَعِي أَنْ يُسْتَعَانَ بِهِمْ فِي شَيْءٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ؛ فَإِنْ لِي ذَلِكَ أَغْطَمَ الضَّرْرَ عَلَى الدِّينِ)^(۵).

(۱) - رواه ابن‌وصاح‌لی: «البدع والنهي عنها».

(۲) - أخرجه الإمام مسلم في مقدمة صحيحه.

(۳) - «المدونة الكبرى» للإمام مالك.

(۴) - «مختصر كتاب الحججة على تارك الحججة» نصر بن إبراهيم المقدسي.

(۵) - مناقب الإمام أحمد «لابن الجوزي».

واته: به راستی بیدعه‌چی و نه‌هلی هه‌واو ئاره‌زووه‌کان؛ به هیچ شیوه‌یه نابیت پشتیان پی‌بیه‌ستریّت و داوای یارمه‌تیاں لی بکریّت له هیچ شتی‌کدا له هیچ کاروباریکی موسولمانان، دا چونکه ئه‌وه گه‌وره‌ترین زیانی هه‌یه بق دین.

* هه‌روه‌ها پیشه‌وا نه‌حمده ده‌لئیت: (احذر البذع کُلّها، ولا تُشاور أَخدا مِنْ أَهْلِ البذع فی دینک)^(۱).

واته: (هۆشیاریه ده‌رباره‌ی هه‌موو بیدعه‌کان، له‌هیچ شتی‌کدا پرس و رابوێژ به هیچ که‌سیکی بیدعه‌چی مه‌که له دینه‌که‌تدا.

* پیشه‌وا (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)ی کوپی مه‌هدی ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌ی لی بی ده‌لئیت: (إِنَّهُ لَيْسَ فِي أَصْحَابِ الْأَهْوَاءِ شَرٌّ مِنْ أَصْحَابِ جَهَنَّمَ؛ يُرِيدُونَ عَلَى أَنْ يَقُولُوا: لَيْسَ فِي السَّمَاءِ شَيْءٌ: أَرَى وَاللَّهِ إِلَّا يَنَافِكُوا، وَلَا يُؤَارِثُوا)^(۲).

واته: له‌ناو نه‌هلی هه‌واو ئاره‌زوودا نه‌ه‌خراپتر بیت له هه‌وریانی جه‌می کوپی سه‌فوان، ده‌یان‌ه‌وی که‌ بلێن: هیچ شتی له ئاسماندا نه‌یه! واته خوای په‌روه‌ردگار له ئاسماندا نه‌یه، سویند به (الله) قه‌ناعه‌تم وایه نه‌ ژنیاں بدریتی و نه‌ به‌شه‌ میراتی.

* تابیی و فه‌قیه‌ ئه‌بو قیلابه‌ی جه‌رمی به‌صری ره‌حمه‌تی خوای لی بی ده‌لئیت: (لَا تُجَالِسُوا أَهْلَ الْأَهْوَاءِ؛ فَإِنَّكُمْ إِنْ لَمْ تَدْخُلُوا فِيمَا دَخَلُوا فِيهِ لَبِسُوا عَلَيْكُمْ مَا تَعْرِفُونَ)^(۳).

واته: له‌گه‌ل بیدعه‌چی‌ه‌کان و نه‌هلی هه‌واو ئاره‌زوودا دامه‌نیشه، موناقه‌شیاں له‌گه‌ل مه‌که! له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌چنه‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ ئه‌وان له‌سه‌رینی که‌ ده‌یزانن له‌ دینی هه‌ق لیتان تیک ده‌ده‌ن و سه‌رتان لی ده‌شیوینن.

(۱) - « منافع الإمام أحمد » لابن الجوزي.

(۲) - « كتاب السنة » لعبد الله ابن الإمام أحمد.

(۳) - رواه إمام ابن بطه لي: (الإمالة).

* (تَابِعِي الْحُجَّة) ئەبوی سەختیانی رەحمەتی خۆی لێ بێ دەلێت: (إِنَّ أَهْلَ الْأَهْوَاءِ، أَهْلَ ضَلَالَةٍ، وَلَا أَرَىٰ مَصْرَهُمْ إِلَّا النَّارَ)^(۱).

واتە: بە دلنایییەوه ئەهلی هەواو ئارەزوو، خەڵکانێکی گومراو سەر لێ شێوان، قەناعەت وایە من سەرەنجامی ئەمانە نابینم تەنها بۆ ئاگر نەبێت.

* قازی ئەبو یوسف رەحمەتی خۆی لێ بێ دەلێت: (لا أَصْلِي، خَلْفَ جَهَنَّمَ، وَلَا زَافِي، وَلَا قَدَرِي)^(۲).

واتە: هەرگیز نوێژ ناکەم لەه‌دوای جەهەمی و (زافیی) و قەدەرێه‌وه.

* شیخی ئیسلام پێشەوا ئەبو (عثمان) ئیسماعیل صابونی رەحمەتی خۆی لێ بێ لە کتێبە بە نرخ و بە ناویانگە کەیدا کە بریتیە لە (عقيدة السلف أصحاب الحديث) دەلێت: (نیشانە‌ی ئەهلی بیدەع بە سەر خاوەنەکانیانەوه ئاشکراو دیارە، لە دیارترین نیشانەیان ئەوه‌یه زۆر بە توندی دژایەتی هەلگرانی فەرمودەکانی پێغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) دەکەن و رقیان لێیانە، بە روکەش (خشوة) و نەزان (جهلة) و روکەش (ظاهریه) و (مُشَبَّه) ناویان دەبەن، بیرویاوهریان وایە کە هەواڵەکانی پێغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) و فەرمودەکانی دووین لەوه‌ی کە زانستی بن و لەگەڵ زانستدا جیان، ئا ئەو زانسته کە ئەوان مەبەستیانە شەیتان دەبخاتە مێشکیانەوه لە ئەنجامی ئەو عەقلە خراپەیان، لە ئەنجامی وه‌سوه‌سی ئەو دڵە تاریکیان)^(۳).

* پێشەوا ئەبو موحەممەدی بەربەهاری رەحمەتی خۆی لێ بێ و تەبەکی زۆر جوانی هەیه کە توانیویەتی بە جوانی لایەنەکانی بیدەعە دیاری بکات، لە کاتێکدا لە

(۱) - رواه إمام ابن بطه لي: (الإبانه).

(۲) - أخرجه الإمام اللالكاني في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۳) - انظر: «عقيدة السلف أصحاب الحديث الشيخ الإسلام أبي عثمان الصابوني».

کتیبه به نرخ و به‌ناویانگه‌کیدا که به (شرح السنة) ناسراوه ده‌لئت: (نهی موسولمان نه‌وه بزانه! هرگیز خه‌ک بیدعه‌یه‌کیان دانه‌هیناوه ئیلا له‌جیاتیدا سوننه‌تیکي هاو وینه‌ی وه‌ک نه‌ویان وارلئ هیناوه، هوشیاری هه‌موو نه‌وشته‌نوئیانه بن که له‌دیندا ده‌نه‌هینرین، کاروباره تازه داهینراوه‌کان بن، له‌به‌رنه‌وه هه‌موو شتیکی تازه داهینراو له‌دیندا بیدعه‌یه، هه‌موو بیدعه‌یه‌کیش گومپاییه، گومپایي و نه‌وه که‌سانه‌ش که گومپان سه‌ره‌نجامیان بۆ ناو‌ئاگری دۆزه‌خه. هوشیاریه‌ئاگات له‌بیدعه‌ی بچوکه‌کان بیت؛ چونکه بیدعه‌ی بچوکه‌کان وایان لی دئ تا گوره‌ده‌بن، به‌وشیوه‌یه هه‌موو بیدعه‌یه که داهینراوه له‌ناو ئوممه‌تدا له‌سه‌ره‌تادا بچوک بووه له‌هه‌ق چوه، نه‌وه که‌سه‌ی که چوه‌ته‌ناویه‌وه بیدعه‌که‌ی نه‌نجامداوه پتی خه‌له‌تاوه، له‌پاشدا نایانتوانیوه لی ده‌رچئ؛ جا گوره‌بووه بۆته‌دین و خه‌لک له‌سه‌ری رۆیشتون و به‌وشیوه‌یه دینداریان کردوه؛ له‌کاتیکدا نه‌وه بیدعه‌یه پتچیه‌وانه‌ی ریکای راست بووه، به‌هزی نه‌وه بیدعه‌وه له‌ئیسلا ده‌رچوه، رحه‌مه‌تی خوات لی بئ سیر بکه هه‌موو نه‌وه قسانه‌ی که ده‌بیستی له‌لاین خه‌لکانی سه‌رده‌می خۆته‌وه په‌له‌مه‌که له‌وه‌رگرتنی، مه‌چۆ ناو هیچ شتیک له‌باسه‌که‌وه، هه‌تا ده‌پرسی و سه‌یرده‌که‌ی و سه‌رنج ده‌ده‌ی که ئایا نه‌وه قسانه‌ی که نه‌وه ده‌یکات هیچ که‌سی له‌هاوه‌لانی پتیه‌مبیری خوا صلی الله علیه وسلم قسه‌ی له‌و جۆره‌یان کردوه، یان هیچ یه‌کی له‌زانایان کردویه؟ جا نه‌گه‌ر (اثر) یکت بینی له‌و بابته‌دا له‌وانه نه‌وا ده‌ستی پتیه‌ بگه‌ر، ئیتر نه‌وه تیه‌مه‌په‌رینه بۆ شتیکی تر، جگه له‌وه هیچ شتیکی تر هه‌له‌بژیره به‌هزی نه‌وه وه‌که‌وینه ناو‌ئاگری دۆزه‌خه‌وه).

* پێشه‌وا موفه‌سیری قورئان نه‌بو موحه‌مه‌دی حوسه‌ینی کوپی مه‌سعودی کوپی فه‌رائی به‌غه‌وی رحه‌مه‌تی خوی لی بئ له‌کتیبه به‌نرخه‌کیدا که به‌ناوی

(شرح السنه) وهیه ده‌لّیت: (قَدْ مَضَتْ الصَّحَابَةُ وَالتَّابِعُونَ وَأَتْبَاعُهُمْ وَعُلَمَاءُ السُّنَّةِ عَلَى هَذَا جَمْعِينَ، مُتَّفِقِينَ عَلَى مُعَادَاةِ أَهْلِ الْبِدْعَةِ وَمُهَاجَرَتِهِمْ)^(۱).

واته: بیگومان به‌رده‌وام هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوان و زانایانی نه‌لی سوننه یه‌کده‌نگ و هاوپان له‌سه‌ر دزایه‌تی کردنی نه‌لی بیدعه و ده‌نگ لی دابریان و واز لی هینانان.

* پیشه‌وا ئیبنو نه‌بی زه‌مه‌نه‌ینی نه‌نده‌لوسی رحه‌متی خوی لی بی ده‌لّیت: (وَمَنْ يَزِلْ أَهْلَ السُّنَّةِ يَعْيبُونَ أَهْلَ الْأَهْوَاءِ الْمُضِلَّةِ، وَيَنْهَوْنَ عَنْ مَجَالَسَتِهِمْ، وَيُحَذِّقُونَ فِتْنَتَهُمْ، وَيَحْجِرُونَ بِحِلَافِهِمْ، وَلَا يَرُونَ ذَلِكَ غَيْبَةً لَهُمْ وَلَا طَعْنًا عَلَيْهِمْ)^(۲).

واته: به‌رده‌وام نه‌لی سوننه، مرقه بیدعه چیه‌کان و نه‌لی هه‌واو ئاره‌زووه گومراکه‌ره‌کان عه‌بیدار ده‌کن و سه‌رشوپریان ده‌کن، ریگری ده‌کن له‌دانشتن له‌گه‌لاند، خه‌ک ده‌ترسینن له‌باره‌ی فیتنه‌کانیانه‌وه، هه‌وال ده‌دن ده‌رباره‌ی ره‌فتاری بیدعه‌چیه‌کان، نه‌لی سوننه باره‌پریان وایه که نه‌وه غه‌بیته‌نیه، نه‌واو زاندنی نه‌لی بیدعه تانه‌دان نیه بۆیان.

* پیشه‌وا ئیبنو قودامه‌ی مه‌قدیسی رحه‌متی خوی گه‌وره‌ی لی بی ده‌لّیت: (كَانَ السَّلَفُ يَنْهَوْنَ عَنْ مَجَالَسَةِ أَهْلِ الْبِدْعِ، وَالنَّظَرِ فِي كِتَابِهِمْ، وَالاسْتِمَاعِ لِكَلَامِهِمْ)^(۳).

واته: سه‌له‌ف ریگریان کردوه له‌دانشتن له‌گه‌ل نه‌لی بیدعه‌دا، ریگریان کردوه له‌سه‌یرکردنی کتێبه‌کانیان و خویندنه‌وه‌یان، هه‌روه‌ها له‌گوینگرتن له‌قه‌س‌کانیان.

(۱) - «(شرح السنه)» للإمام البهوي.

(۲) - «(شرح السنه)» للإمام ابن أبي زمنين.

(۳) - «(الأدب الشرعي)» للعلامة ابن مفلح.

* پېښه‌وا شافيعی ره‌حمه‌تی خوی لى بى زږد به روڼ و ناشکراو به جوانی
 حوکمی نه‌هلی بیدعو و ه‌واو ناره‌زوی روڼ‌کردوته‌وه، له وته راست و به‌ناوبانگ و
 گرنگه‌که‌یدا که ده‌لټ:

(حُکْمِي فِي أَصْحَابِ الْكَلَامِ أَنْ يُضَرَّبُوا بِالْجُرِيدِ، وَيُخْمَلُوا عَلَى الْإِبِلِ، وَيُطَافَ بِهِمْ فِي الْعَشَائِرِ
 وَالْقَبَائِلِ، وَيَقَالُ هَذَا جَزَاءُ مَنْ تَرَكَ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ، وَأَخَذَ فِي الْكَلَامِ)^(۱).

واته: حوکمی من له‌وانه‌دا که نه‌هلی که‌لامن نه‌وه‌یه که به لاسکی که‌لای دار
 خورما لیان بدری، سوارۍ و شتر بکړیڼ و به‌ناو تیره و ه‌وزه‌کاندا بسوپړنینه‌وه،
 بوتړت: نه‌مه سزای که‌سیکه وازده‌هینت له قورثان و سوننه‌ت و ده‌ست ده‌گړت
 به که‌لامه‌وه.

* پېښه‌وا نه‌بو (عثمان) ئیسماعیل صابونی نقل کردوه له کتیبه به نرخ و
 به‌ناوبانگه‌که‌یدا (عقیده السلف اصحاب الحديث) کږده‌نگی و یه‌کړایی نه‌هلی سوننه و
 جه‌ماعی له‌سر پټو‌ستښتی شکاندن و سه‌رشو‌کردنی نه‌هلی بیدعو و ه‌واو ناره‌زوه،
 له‌دوای نه‌وه‌ی که فه‌رمایشته جوانه‌کانی نه‌وانی هیناوه ره‌حمه‌تی خوی لى بى ده‌لټ:
 (ثم رستانه‌ی که چه‌سپاندومه له‌م به‌شه‌دا؛ نه‌وه بیرویاوه‌پی هر ه‌موویانه ه‌ندیکیان
 پېچه‌وانه‌ی ه‌ندیکیانان نه‌کرده‌وه له‌وه‌دا؛ به‌لکو هر ه‌موویان یه‌کده‌نگن له‌سری،
 ریکه‌وتون له‌گل نه‌وه‌دا له‌سر و ته‌ی به داخ پیدان و ته‌می کردنی نه‌هلی بیدعو و
 سه‌رشو‌کردنیان و شکاندیان و به‌که‌مگرتنیان و دورکه‌وتنه‌وه لیان و له‌هاوپیه‌تی
 کردنیان و تیکه‌لوی کردنیان، نزیک بونه‌وه له‌خوی که‌وره به دورکه‌وتنه‌وه لیان و واز
 لى هینانان.

* پېښه‌وا ئیبنو (عبد البر) ره‌حمه‌تی خوی که‌وره‌ی لى بى له‌ کتیبه به نرخ و
 به‌ناوبانگه‌که‌یدا که به‌ناوی (التهمید) ه‌وه‌یه ده‌لټ: (زانایان کږده‌نگ و یه‌کړان
 له‌سر نه‌وه‌ی که بق موسولمان دروست نیه له‌سی روژ زیاتر ده‌نگ له‌ برا

موسولمانه‌کی دابریّت؛ تهنه‌له‌ حاله‌تیکدا نه‌بی که نه‌و که‌سه بترسی به‌هؤی قسه له‌گه‌ل کردنی و سه‌ردانیه‌وه خوشی خراپ بیّت و ببیته هؤی تیکدانی دینه‌کی، یان ببیته هؤی زهره‌ر و زیان یۆ دین و دنیای، نه‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه بوو، بؤی هه‌یه لیی دوریی خوی پیره‌ردگار مۆله‌تی داوه به‌ دورکوتنه‌وه لیی، که‌ویته‌وه، بیگومان له‌وانه‌یه داپران و پچپانی په‌یوه‌ندی به‌ شیوه‌یه‌کی جوان چاکتره‌ له‌ په‌یوه‌ندی و تیکه‌لی زیان به‌خش.

بنچینه‌ی یانزه‌یه‌م

به‌نامه‌و پرۆگرامی نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه

سه‌بارته به هه‌لسوکه‌وت و ره‌وشتی جوان

له بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح، نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:
 نه‌وانه فرمان ده‌کن به چاکه‌و، ریگری ده‌کن له خراپه^(١)، باوه‌پیان وایه
 چاکیتی و به‌رده‌وامی و دامه‌زراوی ئه‌م ئوممه‌ته ره‌حم پی‌ کراوه؛ به‌رده‌وامه به
 نه‌جامدانی ئه‌م دروشمه‌ موباره‌ک و پی‌ۆزه؛ بی‌گومان نه‌مه دروشمه‌ش له
 گه‌وره‌ترین دروشمه‌کانی ئیسلام و دینه، هۆکاری سه‌ره‌کی پاراستنی کۆمه‌لی
 موسولمانان و جه‌ماعه‌ی ئیسلام و یه‌کیتی ده‌وله‌تی موسولمانانه، له گرنگ‌ترینی ئه‌و
 شتانه‌یه که پی‌غه‌مه‌بران هیناویانه سه‌لامی خوابان له‌سه‌ر بی، له‌و کاروبارانه‌یه که
 ناگونجی ژبانی گرژی ئاده‌می به‌بی ئه‌وه دامه‌زری و ری‌ک راوه‌ستی، خوی گه‌وره
 ده‌فه‌رموی:

﴿كُتِبَ خَيْرَ أَمْرٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَذُوْنَ

بِاللَّهِ﴾ سورة آل عمران: ١١٠.

واته: ئه‌وه چاک‌ترین کۆمه‌لێ له‌تاو مه‌ردمی دنیا‌دا هینا‌ییتنه دی، فرمان به‌چاکه
 ده‌ده‌ن و، ری‌ له خراپه‌و نا‌په‌وا ده‌به‌ستن، باوه‌پیشان به‌ خوا هه‌یه.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه باوه‌پیان وایه که فرمان کردن به چاکه‌و، ریگری
 کردن له خراپه، له پئویست‌ترین واجبات‌کانه له‌سه‌ر ئوممه‌ت؛ به‌ وتو به‌ کرده‌وه،
 هه‌موو موسولمانێک به‌ گوێره‌ی توانای خۆی ده‌بی‌ت فرمان بکات به چاکه‌و، ریگری

(١) - ویشتره‌فی تغییر المنکر شروط منها: * ان یکون الناهي عن المنکر عالماً بما ینهي عنه. * ان یتأكد بان معروفاً قد ترک وان منکراً قد ارتکب. * ان لا یغیر المنکر بمنکر. * والا یؤدی تغییر هذا المنکر إلى منکر اکبر منه.

بکانه خراپه، له مه‌دا ده‌بیت به‌رژه‌وه‌ندی له‌به‌رچاو بگیریت، له هه‌موو کاتیکدا فرمان ده‌کن به‌چاکو، رینگیش له‌خراپه ده‌کن وه‌ک غیره‌تیک له به‌رامبه‌ر شکاندنی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوی گه‌وره، وه‌ک رینگیه‌ک له به‌رامبه‌ر به‌زاندنی سنوره‌کانی خوی په‌روه‌ردگار، که نه‌وه‌ش بریتیه له جیهادو تیکوشان له‌دری نه‌ر که‌سانه‌ی که خاوه‌نی جه‌ور و سته‌م و کرده‌وه‌ی ناشیرین و بی‌ئابووبین؛ نه‌و که‌سه‌ی که هه‌له‌سی به نه‌جامدانی نه‌و کاره پاداشت دراویه، نه‌و که‌سه‌ی که وازی لی به‌پنیت سزا دراوه، خوی گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿وَلَا تَنْكِرُكُمْ أَنَّهُ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠٤﴾ سورة آل عمران: ۱۰۴.

واته: ده‌بی له‌نیو ئیوه‌دا کومه‌تیک بین، فرمان به‌چاکه‌ بده‌ن و ری له‌خراپه بیه‌ستن، هه‌ر نه‌وانه‌ش رزگار ده‌بن.

خوی گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَاتَةً أَلَيْلٍ وَهُمْ لَا يَسْجُدُونَ﴾ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ﴿١١٤﴾ سورة آل عمران: ۱۱۳ - ۱۱۴.

واته: هه‌موو (نامه‌داره‌کان) چون یه‌ک نین، له‌ناو خاوه‌ن نامه‌کاندا ده‌سته‌یه‌کی راست و ریک هه‌ن نایه‌ته‌کانی خوی گه‌وره ده‌خوینن له‌کاته‌کانی شه‌ودا و له‌کاتی سه‌جده‌بردنیاندا. بپوایان هه‌یه به‌خوی گه‌وره و به‌پژدی دواپی و، فرمان ده‌ده‌ن به‌چاکو، به‌رگری ده‌کن له‌هه‌رچی خراپه‌یه، پێشپه‌رکی ده‌کن له‌هه‌موو چاکه‌کاندا، نه‌وانه له‌کومه‌لی چاکانن.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ يَدْرِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فليُسلِّمْ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فليُسلِّمْ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فليُسلِّمْ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ).^(۱)

واته: هرکسینک له ئیوه خرابه‌یه‌کی بیینی ئه‌وه با به‌دهستی بیکوریت، ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی به زمانی هه‌ول بدات بیکوریت، جا ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی ئه‌وه به‌دلی، نه‌مه‌ش لاوازترینی باوه‌ره‌یتانه.

ئه‌ه‌لی سونه‌و جه‌ماعه باره‌ریان وایه که وازه‌یتان له‌م دروشمه‌گه‌رده‌یه فه‌رمان کردن به‌چاکه‌و، رتگری کردن له‌خرابه، هۆکاریکه بق دابه‌زینی سزای خوای په‌روه‌ردگار، هه‌تانه‌دی نه‌فهره‌تی خوای په‌روه‌ردگار به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌دا، وازه‌یتانی له‌گه‌رنگترین هۆکاره‌کانه که ده‌بیته هۆی ب‌لاویونه‌وه‌ی خرابه‌کاری و لادان و گورانه‌کاری له‌ژیانی ئومه‌تدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿لَقَدْ سَأَا مَا دُكِرُوا بِهِ أَحَبِّنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْإِسْوَاءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ سورة الاعراف: ۱۶۵.

واته: ئه‌نجا کاتێ ئه‌وه‌ی پێی ئامۆژگاری کرابوون له‌بیریان چو، ئه‌وانه‌ی به‌رگریان ده‌کرد له‌خرابه و تاوان رزگارمان کردن، ئه‌وانه‌ش که سته‌میان کرد سزایمان دان به‌سزایه‌کی زۆر خراب به‌هۆی ده‌رچوونیان له‌فه‌رمانی خوا.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَوْ أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ ﴿۷۸﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ سورة المائدة: ۷۸ - ۷۹.

واته: نه‌فرین کرا له‌وانه‌ی بن‌ی‌یسرائیل له‌به‌ره‌و نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌سه‌ر زمانی داوود و عیسی کوه‌ی مه‌ریه‌م، ئه‌و نه‌فرینه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه بوو سه‌ره‌پێچیان کردو، هه‌میشه ده‌ست درێژیان ده‌کرد. ئه‌وانه به‌رگری به‌کتیریان نه‌ده‌کرد له‌هه‌ر کاریکی بێ‌زادای بن‌ شه‌رعی که‌ده‌یانکرد، بێ‌گومان زۆر به‌دبوو ئه‌وه‌ی که‌نه‌یانکرد.

ئه‌هلی سوننه و چه‌ماعه:

باوه‌پیان وایه ده‌بی له‌کاتی فرمان کردن به چاکه، ریگری کردن له خراپه‌دا
سۆز و به‌زه‌یی و نهرمونئیانی پیش بخویتی، بانگه‌وازی خه‌ك بکریت بق لای دینی
خوای گه‌وره به‌لیزانی و دانایی و ئامۆزگاری چاک، خوای گه‌وره ده‌فرمویتی:
﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَحَدِّثْ لَهُم بِآيَاتِهِ أَحْسَنُ ﴾ النحل:

۱۲۵.

واته: (خه‌ك) بانگ بکه بق پیبازی په‌روه‌ردگارت به‌لیزانی و دانایی و
ئامۆزگاری چاک و شیرین، له‌گه‌لیان بدوی (موجاده‌له بکه) به‌چاکترین شیوه.
هه‌روه‌ها باوه‌پیان وایه ئارامگرتن له‌سه‌ر ئازاردانی خه‌ك واجب له‌کاتی فرمان
کردن به چاکه، ریگری کردن له خراپه‌دا، ئه‌مه‌ش کارکردنه به‌م فرمایشته
پیروژه‌ی خوای گه‌وره:

﴿ يَبْنِي أَمْرَ الْفَلَاحَةِ وَأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَمْرَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَمْرَ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴾ سورة لقمان: ۱۷.

واته: ئه‌ی کورپه شیرینه‌که‌م نوێژ به‌جێ بێنه، فرمان بکه به‌چاکه و، به‌رگری
بکه له‌خراپه، خۆگر و به‌ئارام به له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخۆشییه که تووشت دێ،
بیگومان ئه‌وه له‌وکاره‌ گه‌ورانه‌یه که خوا پیویتی کردووه.

ئه‌هلی سوننه و چه‌ماعه:

کاتی که هه‌له‌سه‌ن به ئه‌نجامدانی واجبی فرمان کردن به چاکه، ریگری کردن
له خراپه، له هه‌مان کاتدا پابند ده‌بن به بنچینه‌یه‌کی تروه که بریتییه له
پارێزگاریکردن له چه‌ماعه‌تی موسولمانان و یه‌کیتییان، پێکه‌وه گزیاندانی ده‌کان و
نزیکه‌کردنه‌وه‌یان له یه‌ک، یه‌کده‌نگی، نه‌هیشتن و دورکه‌وتنه‌وه‌یان له پارچه
پارچه‌ی و ده‌سته ده‌سته‌یی و ناگرکی و دویه‌رکی.

ئه هلی سوننه و جه ماعه،

باوه پریان وایه ئامۆزگارکردنی هه موو موسولمانیک واجب به شیوه یه کی چاک، پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فره مویت: (الَّذِينَ اتَّصَبَحُوا). قلنا: لِمَنْ؟ قَالَ: (لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِإِئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ)^(۱). واته: دین هه هه مووی ئامۆزگاری و دلتۆزیه، و تیان: بۆ کئی نه ی پیغه مبه ری خوا! فره مووی: بۆ خوای گه وره، بۆ کتیه به کی و بۆ پیغه مبه ره به کی و بۆ پیشه وای موسلمانان و، بۆ هه موو موسلمانن.

باوه پریان وایه هاوکاری و کۆمه کی به کتری له سه ره چاکه و پارێزگاری واجب، خوای گه وره ده فره مویت: ﴿وَمَا كَانُوا عَلَى الْإِثْرِ وَالْقَوَىٰ وَلَا تَمَوتُوا عَلَى الْإِثْرِ وَالْمَدُونِ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ سورة المائدة: ۲.

واته: کۆمه کی به کتری به کن له سه ره چاکه و پارێزگاری، کۆمه کی به کتری مه کن له سه ره تاوان و ده ست درێژی و، له خوا به ترسن بێگومان خوا تو له ی به تینه.

ئه هلی سوننه و جه ماعه:

پارێزگاری ده کن له نه نجامدانی دروشمه کانی ئیسلام و دین، وه ک هه ستان به نه نجامدانی نوێژی جه ماعه و هه ینی و، هه ردو جه ژنه که و، نوێژه بارانه و، هه ج و، جیهاد و تیکۆشان له گه له فره مانپوای موسولماناندا ئیتر چاکه کار بن یان خراپه کار بن؛ وه ک پێچه وانه هه لسوکه و تیک بۆ بیدعه چیه کان و ئه هلی هه واه ئاره زوو.

ئه هلی سوننه و جه ماعه پێشپرکی ده کن له نه نجامدانی نوێژه فره زه کاند، له سه ره تاو به که م کاتی خوێاند هه لئهن به نه نجامدانیان به کۆمه له مزگه وندا، چونکه به که م کاتی نوێژ چاکتره له کۆتا کاتی نوێژ جگه له نوێژی خه و تنان

به‌مرجی به کُزَمَلْ بکَرِیت نَهک به تَه‌نیا، فەرمان ده‌کَن به گەردنکە چی و ئارامی له نوێژه‌کاندا، ئەمەش وەک کارکردنی به فەرمايشتی خۆای گەوره:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَائِعُونَ﴾ سورة المؤمن: ۱ - ۲.

واته: به‌پاستی سه‌ره‌فرازو سه‌رکه‌وتوون ئه‌و ئیماندارانه‌ی که له نوێژه‌کانیاندا دلبان به‌سراوه به‌خۆای خۆیان‌وه و به‌خشوع‌وه نوێژه‌کانیان ده‌کَن.

ئەهلی سوننه و جه‌ماعه:

نامۆگاری خۆیان و خەڵک ده‌کَن به‌وه‌ی که کۆشش بکَن به‌په‌هایی له گۆپه‌په‌لی کردنی خۆای گه‌ورده‌دا، په‌رستشی خۆای په‌روه‌ردگار، نامۆگاری موسولمانان ده‌کَن به‌ئەجامدانی شه‌ونوێژ و زیندوکردنه‌وه‌ی شه‌و به‌نوێژکردن و قورئان خوێندن؛ له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌وه سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خواجه (صلی الله علیه وسلم)، له‌به‌رئه‌وه‌ی که خۆای گه‌وره‌ فەرمانی کردووه به‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) که به‌ شه‌ونوێژ کردن و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ری؛ له‌ عایشه‌وه‌ ره‌زای خۆای لی بێ ده‌گێڕنه‌وه‌ که پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه‌وه‌نده‌ له‌ شه‌ونوێژدا به‌پێوه‌ راوه‌ستا بوو هه‌تا هه‌ردوو بێکانی قلیش قلیش بوون و ئاوسابوون، دایکه‌ عایشه‌ وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه‌وه بۆ واده‌که‌ی له‌کاتی‌کدا که خۆای که‌وره‌ له‌گونا‌هی له‌مه‌و پێش و له‌مه‌و داواشت خۆش بووه‌؟ فەرمووی: (أَفَلَا أَجِبُ أَنْ أَكُونَ عَبْدًا شَكُورًا)^(۱). واته: ئایا پێم خۆش نه‌بی که به‌نده‌یه‌کی سوپاسگوزار بم.

(۱) - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، أخرجه: البخاري: ۱۶۹/۶ (۴۸۳۷)، ومسلم: ۱۴۱/۸ (۲۸۲۰) (۸۱).

نه‌لی سوننه و جه‌ماعه:

له‌باردوخ‌ی تاقیکردنه‌وه و به‌لاو کاره‌ساتدا جیگیر و دامه‌زاون، نه‌وه‌ش به نارامگرتن ده‌بیت له‌کاتی به‌لاو ناخوشیدا، به‌سوپاسگوزاری ده‌بیت له‌کاتی خیر و خوشیدا، به‌رازیبوون به‌تالی و ناخوشی قه‌زای خوای په‌روه‌ردگار ده‌بیت، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿إِنَّمَا يَوْفَى الْوَعْدَ الَّذِينَ أَجَرْتُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ سورة الزمر: ۱۰.

واته: به‌پاستی ته‌نا خۆگرو نارامگران پاداشتی خۆیان به‌ته‌واوه‌تی وه‌رده‌گرنه‌وه به‌بێ شومار.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (إِنَّ عِظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ؛ فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَى، وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السَّخَطُ)^(۱).

واته: به‌دلتیایی‌وه گه‌وره‌یه‌تی پاداشت له‌گه‌ل گه‌وره‌یه‌تی به‌لادی واته هه‌تا به‌لاکه گه‌وره‌تر بیت پاداشته‌که‌ش گه‌وره‌تر ده‌بیت، به‌پاستی نه‌گه‌ر خوای گه‌وره گه‌لیکی خۆش و یست تاقییان ده‌کاته‌وه و به‌لایان دینی به‌سه‌ردا، جا هه‌رکه‌سی به‌بشی خودا رازی بیت نه‌وه خوای گه‌وره لێی رازی ده‌بیت، هه‌رکه‌سی نارازیش بوو نه‌وه خوای گه‌وره‌ش له‌و توپه‌وه‌ ناپازی ده‌بێ.

نه‌لی سوننه و جه‌ماعه داوای به‌لاو ناخوشی ناکه‌ن له‌ خوای گه‌وره، هه‌رگیز ناوات بێ نه‌وه ناخوازن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نازانن ده‌توانن خۆراگر بن یان نا؟ به‌لام نه‌گه‌ر توشی به‌لا هاتن و تاقیکرانه‌وه نه‌وه خۆراگر ده‌بن و نارامی له‌سه‌ر ده‌گرن، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُّوْا اللَّهَ الْعَاقِبَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمْهُمْ فَأَصْبِرُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ)^(۲).

(۱) - أخرجه البخاري: ۱۰۹/۷ (۵۴۷۰)، ومسلم ۱۷۴/۶ (۲۱۴۴) (۲۳) .

(۲) - أخرجه البخاري: ۲۲/۴ و(۲۹۶۵) و(۲۹۶۶)، ومسلم: ۱۴۳/۵ (۱۷۴۲) (۲۰) .

واته: ئاواته‌خواز مه‌بن له گۆره‌پانی جه‌نگدا بگن به دوژمن، داوای پارێزراویه‌تی سه‌لامه‌تی بکه‌ن له‌خوای گه‌وره، جا ئه‌گه‌ر پێیان گه‌یشتن ئه‌وه‌ خۆگر و به‌ ئارام بن، بزانی که به‌هه‌شت له‌ژێر سیبهری شمشیره‌کاندا یه.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

هیچ کاتێ بێ هیواو نا ئومید نابن له ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره له‌کانی ته‌نگانه‌و به‌لاو ناخۆشیدا؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ئا ئه‌وه‌ی حه‌رام کردووه له‌سه‌ر باوه‌رداران، به‌لکو له‌کانی ته‌نگانه‌و به‌لاو ناخۆشیدا به‌ ئومیدی ده‌رولی کردنه‌وه‌ی نزیک و سه‌رخسته‌نی دلتیایی واته‌ دلتیان که خوای په‌روه‌ردگار سه‌ریان ده‌خات، له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه متمانه‌یان به‌ به‌لێن و سه‌رخسته‌نی خوایی هه‌یه، باوه‌ریان وایه له‌پاش هه‌موو ته‌نگانه‌و ناخۆشیه‌ک ئاسانی و خۆشی و ئاسوده‌یی دیت، له‌ هۆکاری ئه‌و ته‌نگانه‌و ناخۆشیه‌ ده‌کۆلنه‌وه‌و ده‌گه‌ڕێن به‌ شوێنیا له‌ده‌رونی خۆیاندا له‌پێش هه‌موو شتی که‌وه، باوه‌ریان وایه ئه‌و ته‌نگانه‌و به‌لاو ناخۆشی و نه‌هه‌مه‌تیانه‌ توشیان نابێ ته‌نیا به‌ هۆکاری ئه‌وه‌ نه‌بێ که خۆیان نه‌جامیانداوه له سه‌رپێچی و گوناوه‌ تاوان واته‌ هۆکاره‌کانی بۆ کاروکرده‌وه‌کانی خۆیان ده‌گه‌ڕێنه‌وه، هه‌روه‌ها باوه‌ریان وایه ده‌کونجێ سه‌رخسته‌نی خوایی دواکه‌وێت به‌هۆی که‌وتنه‌ ناو گوناوه‌ تاوانه‌وه، یان که‌مه‌رخه‌می له‌ گوێزایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبه‌ره‌که‌یدا (صلی الله علیه وسلم)، یان که‌مه‌رخه‌می له‌ شوێنکه‌وتنی سوننه‌دا، یا که‌مه‌رخه‌می کردن له‌ کرده‌وه‌کردن پێی، له‌به‌ر فه‌رمایشتی خوای گه‌وره که ده‌فه‌رموێت:

﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِنْ مُّصِیْقَةٍ فِیْمَا کَبَبْتَ أَلْبِیْکُمْ﴾ سورة الشوری: ۳۰.

واته: هه‌ر به‌لاو نه‌هه‌مه‌تیه‌کتان توش بووبی ئه‌وه به‌هۆی کرده‌وه‌یی خراپی خۆتانه‌وه‌یه.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له‌کاتی ته‌نگانه‌و به‌لاو ناخۆشی و سه‌رکه‌وتنی دیندا پشت‌نابه‌ستن به‌ هۆکاره‌کانی سه‌رزه‌وی و، فریوده‌ره دونیاییه‌کان و سوننه‌ته که‌ونییه‌کان، هه‌رچه‌نده پشت به‌ هۆکاره دونیاییه‌کان نابه‌ستن به‌لام لیشی بی‌ ناگانین ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌پۆی ده‌ستگرتن به‌ هۆکاره‌کانه‌وه هه‌روه‌ک چۆن شه‌رعه کاریه‌جی و چه‌کیمه‌که‌مان فه‌رمانی پی‌ کردوین، به‌لام له‌پیش ئه‌وه‌دا باوه‌ریان وایه له‌ خوا ترسان و داوای لیخۆشبون کردن له‌خوای گه‌وره به‌وه‌ی له‌ تاوانه‌کان و سه‌رپیچه‌کانیان ببوریت، پشتبه‌ستن به‌ خوا، سوپاسکردن له‌کاتی ئاسوده‌یی و خۆشگوزهرانی دا؛ له‌هۆکاره‌ گرنگه‌کانی ده‌رووی خیر لی‌ کردنه‌وه‌ی خیران له‌دوای ناخۆشی و نه‌هامه‌تی.

ئه‌هلی سوننه‌ و جه‌ماعه؛

باوه‌ریان وایه که له‌م ژيانه‌دا له‌دین و دنیاکه‌ياندا له‌به‌رده‌م تاقییکردنه‌وی خاوییدان خوای په‌روه‌رگار تاقیان ده‌کاته‌وه ئایا ئارام ده‌گرن یان نا؛ باوه‌ریان وایه ئه‌و به‌لاو ناخۆشیانه‌ی که‌ توشیان ده‌بیت هۆکاریکه‌ بۆ سپینه‌وه‌ی گوناوه‌ تاوانه‌کانیان و به‌رزبوونه‌وه‌ی پله‌وپایه‌و پاداشتیان، ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له‌ ژيانی دنیادا نامۆ و غه‌ریب و ده‌پۆن به‌ره‌و مالی پاشه‌پۆژ جی‌ی حه‌سانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی، ژيانی دنیا بۆ ئه‌وان وه‌ک زیندانیک وایه به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ به‌هه‌شت و نازو نیعمه‌ته‌کانی دواپۆژی هه‌تا هه‌تایی؛ دنیا زیندانه‌ بۆ ده‌لکه‌کانیان، بۆ چه‌سته‌یان به‌و شتانه‌ی که‌ له‌ناو دنیادا رازاوه‌ته‌وه، به‌و شتانه‌ی که‌ توشی به‌لاو فیتنه‌یان ده‌کات، به‌و هه‌واو ئاره‌زوانه‌ی که‌ تیایدایه‌، به‌و سه‌رپیچی و تاوانانه‌ی که‌ رازیندراوه‌ته‌وه بۆیان، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ په‌روه‌رگاریان بۆی به‌ په‌وا دانان له‌وشتانه‌دا؛ ئه‌وانه سه‌رزه‌نشست ناکرین، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿هٰذَا لَكَ اَبْنٰی الْمُؤْمِنِیْنَ وَزَلٰوْا زَلٰلًا مُّبِیْنًا﴾ سورة الاحزاب: ۱۱.

واته: له‌ویدا ئیمانداران تاقی کرانه‌وه‌و راوه‌شیتزان به‌پاوه‌شاندنیکێ توند.
پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةُ فِي
نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَنَالِهِ؛ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ)^(۱).

واته: به‌رده‌وام پیاو باوه‌پدار و ئافه‌ته‌ی باوه‌پدار خۆی و منداڵه‌کانی و مال و
سامانه‌کی توشی به‌لاو مه‌ینه‌تی ده‌بن، هه‌تا ده‌گاته‌وه به‌ خۆای خۆی و گونا‌های
نامیتنی.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ،
وَجَنَّةُ الْكَافِرِ)^(۲). واته: دونه‌ی زیندانی باوه‌پداره‌و، به‌هه‌شتی بی‌باوه‌په‌.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

ده‌ترسن له‌سزای ناشکوری ئه‌و نازو نیعمه‌ته‌ی که خوا به‌سه‌ریدا رشتون،
به‌وه‌ی ئینکاری بکه‌ن و دانی پێدا نه‌نن، هه‌له‌ئهن به‌ به‌جیه‌یتانی مافی ئه‌و نازو
نیعمه‌ته، بۆیه ده‌یانبینی له‌هه‌موو که‌س سوڕترین له‌سه‌ر سوپاسکردنی خۆای
گه‌وره، زۆر به‌رده‌وامن له‌سه‌ری، سوپاسی خۆای گه‌وره ده‌که‌ن له‌سه‌ر هه‌موو نازو
نیعمه‌ته‌یک ئێتر گه‌وره‌یی و یان بچوک بی‌ت، له‌به‌رئه‌وه‌ی راجله‌کان و ترسان له
خۆای گه‌وره له‌سیفه‌تی به‌رزیا‌نه، له‌به‌ر به‌هێزی ئه‌و باوه‌په‌یا‌نه که به‌ خۆای خۆیان
هه‌یا‌نه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ست ده‌که‌ن به‌وه‌ی که خۆای گه‌وره چاودێره
به‌سه‌ریانه‌وه، هه‌روه‌ک بێتی وه‌ستاون له‌به‌رده‌م خۆای گه‌وره‌دا، له‌به‌رئه‌وه‌ی
ترسان له‌ گه‌وره‌یه‌تی خۆای په‌روه‌ردگار هه‌رگیز له‌ دله‌کانیا‌ندا جیا‌نا‌بیته‌وه،
باوه‌پیان وایه که خۆای گه‌وره ده‌وله‌مه‌نده، غه‌یری ئه‌ویش هه‌ر هه‌مووی فه‌قی‌ر و
هه‌ژان و پێتو‌یستیان به‌ به‌زه‌یی ئه‌و هه‌یه، ئه‌و خاوه‌نی به‌ تواناو به‌ ده‌سه‌لاته،

(۱) - (صحیح سنن الترمذی: ۲۳۹۹) للألبانی.

(۲) - أخرجه مسلم: ۲۱۰/۸ (۲۹۵۶) (۱).

غیری نه‌ویش هر هه‌موو بئ ده‌سه‌لات و بئ توانان، پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: (انظروا إلی مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إلی مَنْ فَوْقَكُمْ، فَإِنَّهُ أَجْزَلُ أَنْ لَا تَزِدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ)^(۱).

واته: به به‌رده‌وامی سه‌یری له‌خۆتان خوارتر بکن، سه‌یری سه‌روی خۆتان‌وه مه‌که‌ن، له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر وانه‌که‌ن له‌وانه‌یه‌ی نه‌و نازو نیعمه‌تانه‌ی که‌ خوی گه‌وره داویه‌تی پێتان له‌به‌رچاوتان بکه‌ون و به‌که‌می بزائن.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

کاتی که‌ به‌ تنیا یادی خوی تاک ته‌نیا یان کرد؛ دلّه‌کانیان راده‌چله‌کی و ترسی لی نه‌نیشیت، ده‌رونیان ده‌هه‌ژیت، حالیان په‌شێو ده‌بی و، ته‌زوو دیت به‌ جه‌سته‌یاندای، ده‌نگیان ملکه‌چ ده‌بی، له‌بهر به‌گه‌وره‌دانانی فه‌رمانه‌کانی خوا، وه‌کو ریز و شکۆداری بۆ خوی گه‌وره، وه‌ک عیزه‌ته‌ی بۆ گه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتی، وه‌ک هۆشیاریدانی له‌ نیش و نازاری سزای سه‌ختی، کاتیک یادی ته‌واوی میهره‌بانی و دلسۆزی خوی گه‌وره و سۆز و به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر به‌ بنده‌کانی و پاداشتی زۆر و نه‌پراوه‌ی و گه‌وره‌یی به‌خشینی بکه‌نه‌وه، دلّه‌کانیان دلنیاو نارام ده‌بی به‌ هیواو ئومیدی لی خۆشبوونی خوی په‌روه‌ردگار، پێستیان نه‌رم ده‌بی، سینه‌یان ئاسوده‌و فراوان ده‌بی، ده‌رونیان ئاسوده‌ ده‌بی و خۆشی و شادی ده‌که‌وێته دلّه‌کانیا نه‌وه؛ کاتیک که‌ باسی خوا کرا دلّه‌کانیان ده‌ترسیت و ترسی لی نه‌نیشیت به‌ باسکردنی ده‌سه‌لاتی و زالبوونی و سزای، کاتی که‌ باسی سۆز و به‌زه‌یی و پاداشتی زۆر و نه‌پراوه‌ی ده‌کریت دلنیا نارام ده‌بی، نه‌مه‌ش حالی خواناسانه که‌ له‌سزای سه‌ختی ده‌ترسن، خوی گه‌وره ده‌فرمویت:

(۱) - أخرجه: البخاري ۱۲۸/۸ (۶۴۹۰)، ومسلم ۲۱۳/۸ (۲۹۶۳) (۸) و (۹) .

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُعِيشُونَ الْحَلَالَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴾ (سورة‌ الانفال: ۲ - ۴).

واته: بیگومان پرواداران ته‌ن‌ها که‌سانیکن که‌کاتیک باسی خوا کراو ناوی هینرا دلیان ده‌ترسیت و ترسی لیّ ده‌نیشیت، کاتیکیش نایه‌ته‌کانی خوا بخوینریت‌هه به‌سهریاندنا بروایان زیاد ده‌بیت، هه‌ر پشت به‌په‌روه‌ردگاری خوْیان ده‌به‌ستن. نه‌وانه‌ن که‌ به‌پاستی نوْیزده‌کانیان به‌جیّ ده‌هینن، له‌و رزق و پوْزی‌ه‌ی پیمان داوون (له‌ پیناوی خوادا) ده‌یبه‌خشن. هه‌ر نه‌وانه‌ن پرواداران‌ی راسته‌قینه‌ پله‌ی به‌ریزان بۆ هه‌یه‌ لای په‌روه‌ردگاریان و، لیّ خوْش بوونی (تاوانه‌کانیان) و، پوْزی په‌سهندو چاکیان بۆ هه‌یه‌.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

خوْیان ده‌پارژینه‌هه به‌ ئاکار و ره‌وشت و کرده‌وه جوانه‌کان، به‌ وته‌و کرده‌وه جوانه‌کان؛ یه‌کترین خوْش ده‌ویت، به‌زه‌بیان به‌ یه‌کتردا دیت‌هه، که‌موکوپ‌ی یه‌کتر داده‌پوْشن، دۆستایه‌تی و دوژمنایه‌تی ناکه‌ن ته‌ن‌ها له‌سه‌ر بناغه‌ی دین نه‌بیت، نه‌وان چاکترین که‌سن له‌پووی ئاکار و ره‌وشتی به‌رزه‌وه، له‌ هه‌موو که‌س سوورتین له‌سه‌ر خاوتنکردنه‌وی ده‌رونیان به‌ گوْپرایه‌لی کردنی خوا‌ی په‌روه‌ردگار ، ته‌واوترینی مرؤفه‌کانن له‌پووی ره‌وشت و هه‌لسوک‌وت و ره‌فتاریانه‌وه، قسه‌ ناکه‌ن ئیلا قسه‌ی خیر و چاکه نه‌بیت هه‌روه‌ها سود بگه‌یه‌نیّ به‌ خه‌لک.

به‌گشتی؛ نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه هه‌لّیژیدراون له‌ناو دروستکراوه‌کانی خوادا، له‌به‌نده چاکه‌کان و له‌ دۆسته‌کانی خوا‌ی په‌روه‌ردگارین، له‌دوا‌ی پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خوا‌یان له‌سه‌ر بیّ، له‌ تاییه‌تمه‌ندیتی بیروباوه‌پ و ئاکار و

ره‌وشتی جوانیان؛ نه‌وانه هیچ کاتێ گۆڕان به سه‌ریاندا نایه‌ت به تێپه‌رپوونی کات و شوێن و سه‌رده‌م.

پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (اَكْمَلِ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا؛ أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا)^(۱).

واته: ته‌واترینی ئیعمانداران له‌پوی ئیعمانه‌وه؛ نه‌وانه‌ن که زۆر ره‌وشتیان جوان و چاک و په‌سه‌نده.

پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (إِنَّ مِنْ أَجْنَبِكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا)^(۲).

واته: خۆشه‌ویست‌ترین که‌سی‌ک له‌ ئێوه لای من و نزیک‌ترین که‌سی‌ک له‌ ئێوه له‌ من که دابنیشیت له‌ کۆڕ و مه‌جلیسی مندا له‌ زۆری قیامه‌دا نه‌وانه‌ن که زۆر ره‌وشتیان جوان و چاک و په‌سه‌نده.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت:

(مَا مِنْ شَيْءٍ يُوضَعُ فِي الْمِيزَانِ أَثْقَلُ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ، وَإِنَّ صَاحِبَ حُسْنِ الْخُلُقِ لَيَبْلُغُ بِهِ دَرَجَةً صَاحِبِ الصُّلُومِ وَالصَّلَاةِ)^(۳).

واته: هیچ شتی‌ک نیه بخه‌ریته سه‌ر تایی ته‌رازوه‌وه قورستر بێت له‌ ئا‌کار و ره‌وشتی به‌رز و جوان، به‌ دلنیا‌یی‌وه که‌سی‌ک که خاوه‌نی ئا‌کار و ره‌وشتی به‌رز و جوان بێت به‌وه ده‌گاته په‌له‌ی که‌سی‌ک که به‌رده‌وام خاوه‌نی پۆژوو و نوێژ بێت.

(۱) - (صحیح سنن الترمذی: ۱۱۶۲) - تحقیق الألبانی: حسن صحیح، الصحیحه (۲۸۴).

(۲) - (صحیح سنن الترمذی: ۲۶۴۹) للألبانی.

(۳) - (صحیح سنن الترمذی) - تحقیق الألبانی: صحیح، الصحیحه: (۸۷۶) ، الإرواء: (۹۴۱).

له‌ره‌وشته جوانه‌کانی سه‌له‌فی صالح؛

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه

* زۆر نیازپاک و دلسۆز له زانست و کرده‌وه‌یاند، زۆر ده‌ترسن خۆیان له ریا(ریاء)، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وان دینه‌که‌یان پیاده ده‌کەن له‌به‌ر خۆی گه‌وره، به‌ ته‌نیا (الله) ده‌په‌رستن، هیچ که‌سی ناکەن به‌ شه‌ریک و هاوه‌لی ئیتر ئه‌و که‌سه‌ هه‌ر چه‌ک بێ و له‌هه‌ر پله‌ویایه‌که‌دا بێت، نیه‌ته‌کانیان پاک ده‌که‌نه‌وه‌ بۆ خۆی گه‌وره به‌ تاک و ته‌نیا، له‌ هه‌موو خه‌لت و پیسیه‌کی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان و پیس و چه‌په‌لی (ریاء) و ناویانگ و شوهرت و شوینکه‌وتنی هه‌واو ئاره‌زوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر خۆی گه‌وره به‌ تاک و ته‌نیا شیاوه‌ بۆ په‌رستن و گوێپه‌ی ئی کردن.

نیازپاک و دلسۆزی له‌ دیندا بۆ خۆی گه‌وره به‌جێ نایه‌ت ته‌نها به‌دوو کاری زۆر گه‌وره نه‌بێت؛ که‌ بریتین له‌مانه‌:

* ده‌بێت کار و کرده‌وه‌ زۆر به‌ پاک و ته‌نها له‌به‌ر خۆی گه‌وره بێت، واته‌: دامانی دلسۆزی له‌هه‌ر شتیکی تر واته‌ دلسۆزی ته‌نها بۆ (الله) بێت.

* ده‌بێت کار و کرده‌وه‌ هاوڕێک بێت له‌گه‌ڵ شه‌رعی خۆی گه‌وره‌دا، واته‌: جێبه‌جێکردن و هێنانه‌دی شوینکه‌وتنی راسته‌قینه‌ واته‌ دلسۆزی بۆ خواو شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم).

به‌پاستی خۆی گه‌وره فه‌رمانی کردووه‌ به‌ نیازپاک و دلسۆزی له‌ وت‌ه‌و له‌ کرده‌وه‌دا، هۆشیاری داوه‌ سه‌باره‌ت به‌ (ریاء) و هاوه‌ل بۆ خوا دانان:

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَمَسُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ سورة النساء: ۱۴۶.

واته‌: جگه‌ له‌وانه‌ی ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ و خۆیان چاک ده‌کەن و ده‌ست ده‌گرن به‌ (دینی) خواوه‌و دینه‌که‌یان پاک و خاوێن ده‌کەن بۆ خوا، جا ئه‌وانه‌(ی ئه‌و مه‌رجانه‌یان به‌جێ هێنا) له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا ده‌بن، بێ گومان له‌داماتوو دا خوا ده‌یه‌خشی به‌ ئیمانداران پاداشتیکی زۆر گه‌وره‌.

خوای گه‌وره ده‌فهرموت:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾ سورة البينة: ۵.

واته: (له‌گه‌ل شه‌وشدا) که فەرمانیان پی‌نده‌را بوو مه‌گه‌ر به‌وه‌ی که پرستشی خوا بکن به‌دلسوزی و ملکه‌چی بۆ بکن و خویان به‌دور بگرن له‌هموو بیروباوه‌پیکي خواروخچ، نوپژ بکن و زه‌کات بدن، شه‌مه‌یه دینی راست.

* خویان ده‌پازینه‌وه به‌ئارام گرتنیکي جوان له‌پیکه‌ی خوای گه‌وره‌دا له‌سر شه‌و نازو نیعمه‌تانه‌ی که رزاندویه‌تی به‌سهریاندایه‌ روکش و له‌ناشکردا، ئارام ده‌گرن له‌سر شه‌و به‌لاو نه‌هامه‌تی و ناخوشیانه‌ی که له‌ژیانی دونیادا دیته‌رینان، ئارام ده‌گرن له‌سر ئاره‌زووه‌کانی نه‌فس، ئارام ده‌گرن له‌سر گوپراه‌لی کردنی خوای گه‌وره، ئارام ده‌گرن له‌سر هه‌ستان به‌نه‌جامدانی پتویستی پی‌پرستش بۆ خوای په‌روه‌رگار، ئارام ده‌گرن له‌سر کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کانی به‌رده‌م بانگه‌واز بۆ دینی خوای گه‌وره، ئارام ده‌گرن له‌سر تیکوشان له‌ریگه‌ی خوای گه‌وره‌دا، ئارام ده‌گرن له‌سر شه‌و ماندوبوون و ئازار و مه‌ینه‌تیانه‌ی که ده‌وری داو و دیته‌ریگانان له‌و پیتاوه‌دا، له‌کاتیکدا که بی‌توانایه‌ له‌هه‌لگرتنی شه‌و باره‌ نیلا که‌سانی هه‌لجۆزدر و نه‌بیت؛ مه‌گه‌ر که‌سانیک که خوای گه‌وره‌ خۆی ره‌حمی پی‌کردن.

شه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه‌ چاک ده‌زانن که ئارام گرتن له‌پیکه‌ی خوای گه‌وره‌دا؛ له‌سیف و ره‌وشتی پی‌غه‌مه‌رانبه‌رانی سه‌لامی خویان له‌سر بی، رپه‌وی سه‌رکه‌وتنی بانگه‌وازیان بووه‌ له‌گیانندی نامه‌و په‌یامه‌کانی خوای گه‌وره‌دا له‌گه‌ل شه‌ره‌که‌ی و فەرمانه‌کانی و حوکم و بپاره‌کانی، ده‌زانن که ئارام گرتن زه‌رووی و پتویستیکی به‌رده‌وامه‌ بۆ به‌نده‌ هه‌تا بگات به‌هیواو ئاواته‌کانی و سه‌رکه‌وتنی مه‌به‌سته‌کانی؛ له‌به‌ره‌وه‌ی شه‌وان هه‌ولیان بۆ به‌هه‌شتیکه‌ پره‌ له‌نازو نیعمه‌تی نه‌پراوه، شه‌وش بریتیه‌ له‌کالو شه‌مکی گرانبه‌های خوای گه‌وره، جا بۆیه‌ پتویستی به‌نرخ و

به‌باهیه‌کی گران هیه: هه‌رکه‌سی ئارام بگرتیت سه‌رده‌که‌وی و به‌ده‌ستی ده‌هینیت،
خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿يَتَّيْنَاهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْحَابُهَا وَصَابِرُوا وَرَاطِبُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ سورة

آل عمران: ۲۰۰.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که بپواتان هیناوه خۆگرین و (له‌خۆگری دوژمن) خۆگر تر
بن و له‌سه‌نگه‌ردا نیشک بکرن و، له‌ خوای‌گه‌وره بترسن بۆ ئه‌وه‌ی رزگار بن.

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَرْسِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ

لَهُمْ﴾ الأحقاف: ۳۵.

واته: که‌واته خۆگر به (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) هه‌روه‌کو
پێغه‌مبه‌رانی خۆپاگری به‌هیز دانیان به‌خۆداگرت.

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَتَّيْنَاهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْحَابُهَا أَصْحَابُهَا وَالصَّابِرُونَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ

الصَّابِرِينَ﴾ سورة البقرة: ۱۵۳.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که بپواتان هیناوه پشت ببه‌ستن به‌ خۆپاگرتن و نوێژکردن،
به‌پاستی خوای‌گه‌وره له‌گه‌ل خۆپاگرانه.

* ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوای‌گه‌وره له‌لایان ئۆد
گه‌وره‌یه، ئۆد به‌ په‌رۆشن ئه‌گه‌ر سنووی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوای‌گه‌وره‌یان شکاند،
حوکم و بپاری خوای‌گه‌وره‌یان ئۆد خۆشده‌وێت، هه‌میشه له‌ هه‌ولی ئه‌وه‌دان که
دینی خاوا شه‌رعه‌که‌ی سه‌ربخن، خۆیان به‌ ته‌واوی داوته ده‌ست شه‌رعه
کار به‌جێکه‌ی خوای‌گه‌وره له‌هه‌موو گه‌وره و بچوکتیدا، حورمت و ریزی موسولمان
له‌لای ئه‌وان ئۆد گه‌وره‌یه، ئۆد به‌گه‌وره‌گرتنی (حرومات)ی موسولمانان، هه‌میشه
خێر و چاکه‌یان پێ خۆشه‌ بۆیان، خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمْ شَعْرًا

اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقَرُّو الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾﴾ سورة الحج: ۳۲.

واته: هر کس دروشمه‌کانی (دینی) خوا به‌گوره راگرئ، جا به‌پاستی ئو کاره له خوا ترسی دله‌کانیانه‌وه‌یه (ته‌قواکارن).

له‌برئه‌وه‌ی تنیا له‌خوای گوره ده‌ترسن، له‌غیری ئو ناترسن، نهرمی نایان گرئ له‌جیبه‌جئ کردنی بپیاره‌کانی خوای گوره‌دا، راستگۆن له‌گه‌ل خوای گوره‌دا له‌سهر ئو به‌لێن و په‌یمانه‌ی که داویانه پیتی بۆ سه‌رخستنی دین؛ به‌وته‌و به‌کرده‌وه.

له‌گوره‌ترین سیفه‌ته‌کانی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه ئه‌وه‌یه؛ خۆشه‌ویستی‌کی زۆر به‌هیزیان هه‌یه بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌شیوه‌یه که خۆشه‌ویستی هیچ کسێ به‌و نه‌گات ئیتر هه‌ر کسێ بیته له‌هه‌ر پله‌و پایه‌یه‌کدا بیته، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووته:

(لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ، وَوَلَدِهِ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ)^(۱).

واته: هیچ کسێک له‌ئێوه ئیعمانی ته‌واوی نیه هه‌تا منی له‌خۆی و له‌باوکی و له‌منداله‌که‌ی له‌هه‌موو کس زیاتر خۆش نه‌وێت.

* هه‌ولده‌ده‌ن وازبه‌یئن له‌دووڕویی به‌شیوه‌یه خیر و چاکه‌یان له‌نه‌هیتی و له‌ناشکردا وه‌ک یه‌ک بئ، کاروکرده‌وه‌ی خۆیان به‌که‌م ده‌زانی چونکه خۆیان هه‌ستاون به‌ته‌نجامدانی ئو کاره، هه‌میشه کاروکرده‌وه‌کانی دواپۆژ ده‌خه‌نه پیش کاروکرده‌وه‌کانی دونه‌یاوه.

* دلیان زۆر نهرمه، زۆر ده‌گرین له‌سهر ئو که‌مه‌ته‌خه‌میه‌ی که هه‌یانه له‌هه‌قی خوای گوره‌دا، تا به‌لکو خوای په‌روه‌رگار ره‌حمیان پێ بکات، لییان خۆش بیته، له‌هه‌ل و تاوانه‌کانیان ببوریت.

* زۆر پەند وەر دەگرن و دەگرن و گرنكى دەدەن بە كاروبارى مردن بە تايبەتى لە كاتىكدا كە جە نازەى دەبين، يان لە كاتىكدا كە بىر دەكەنەو لە مردن و ئازار و ناخوشىە كانى سەر مەرگ و سەرەنجام و عاقىبەتى خراپ، هەتا دليان رادە چلەكى.

* زۆر خويان بەكەم دەزانن؛ هەر كەسى لەوان هەتا لە خواى گەورە نزىكتر بىتەو زياتر خوى بەكەم دەزانىت.

* تەوبە و پەشيمانى و زۆر گەپانەو بۆلاى خواى پەرەزگار، بە شو و بە رۆژ داواى ليخۆشبون دەكەن لە خواى گەورە؛ لە بەرئەوى ئەوان ئاگادارن بەسەر نەفسى خوياندا كە پارىزراو نين لە ئەنجامدانى تاوان تەنانت لە گوپراپەلى كردنى خواى گەورە و پەرستشەكانياندا؛ بۆيە داواى ليخۆشبون دەكەن لە كەموكرتەكانيان تيايدا، چاودىرى كردنى خواى گەورە تيايدا، هىچ كاتىك بە هىچ شتەى لە كاروكر دەهەكانيان لەخو بايى نابن، زۆر رقيان لە خۆدەرخستن و ناوبانگ دەركردنە، بەلكو باوەريان وايە كە كەمترخەميان ئەنجامداو لە گوپراپەلى و پەرستشەكانياندا، جگە لە و تاوانانەى كە ئەنجاميانداو.

* زۆر هەول دەدەن لە خوا بترسن، هىچ كەسى لەوان بانگەشەى ئەو ناكات كە كەسيكى خاوەن تەقوايە.

* زۆر دەترسن لە عاقىبەت و سەرئەنجامى خراپ لە كۆتايى ژياناندا.

* لە خواى گەورە زۆر دەترسن و هىچ كاتى بى ئاگا نين لە يادكردنى.

* هىچ كاتى دلخۆش نابن بە رازاوەيى و خوشىەكانى ژيانى دونياى لەناوچو، دونياو ئەو شەى كە تىيدايەتى زۆر بى نرخە بەلايانەو، زۆر بەتوندى خوى و فيتنەو هەلخەل تێنەرەكانى رەتدەكەنەو و لىي دوردەكەونەو، ئەو كارەشيان لەبەر تەوايى عەقل و ژيريانە.

* زۆر گرنگی ناده‌ن به کۆشک و ته‌لار و باله‌خانه‌ی نایاب و به‌هادر؛ ته‌نها نه‌وه‌نده نه‌بیت که پێویستیان پیتی بیت، ئه‌ویش به‌بی زیاده مه‌سه‌ره‌ی و زۆچون و رازانه‌نه‌وه، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت: (وَاللّٰهُ مَا الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مِثْلُ مَا يَفْعَلُ اَحَدُكُمْ اِصْبَعُهُ هَذِهِ لِي الْيَمِّ؛ فَلْيَنْظُرْ بِمِ يَزِجُ)^(۱). واته: سو‌یند به‌ خ‌وای گه‌وره ئه‌م دونیا به‌چاو دوا‌پۆژه‌وه وه‌ک ئه‌وه وایه‌ یه‌کێ له‌ئێوه په‌نجه‌ی خ‌وای بکات به‌ناو ئاوی ده‌ریادا؛ با سه‌یر بکات چه‌نده ئاو مه‌لده‌گرێ، جا ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ته‌رییه چه‌نده به‌چاو ده‌ریاکه‌وه دونیاش ئه‌وه‌نده‌یه به‌چاو دوا‌پۆژه‌وه.

* هه‌چ کاتێ رازی نین به‌و هه‌له‌یه‌ی روبه‌پ‌و‌ی دین بک‌ریته‌وه، یان توشی موس‌ولمانان بیت، به‌ل‌کو به‌ توندی ره‌تی ده‌که‌نه‌وه، (عذر)پۆزش بۆ ئه‌و که‌سه ده‌هه‌ینه‌وه که ئه‌و قسه‌یه‌ی کردووه، ئه‌گه‌ر شایانی ئه‌وه بیت (عذر)پۆزشی بۆ به‌یتره‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه نه‌نگی برا موس‌ولمانه‌کانیان زۆر دا‌پۆشن، زۆر به‌ توندی مونا‌قه‌شه له‌گه‌ڵ نه‌فسی خ‌وایاندا ده‌که‌ن له‌ مه‌قام و پێگه‌ی وه‌ر‌ع دا، چه‌زانکه‌ن شه‌رمه‌گی هه‌چ که‌سی له‌موس‌ولمانان ده‌ریکه‌و‌یت، سه‌رقال نابن به‌ عه‌یبه‌و نه‌نگی خه‌لکه‌وه به‌ل‌کو له‌جیاتای ئه‌وه سه‌رقال ده‌بن به‌ عه‌یبه‌و نه‌نگی خ‌وایانه‌وه و زیاتر خه‌ریکی چاک‌کردنی عه‌یبه‌کانی خ‌وایان، به‌رده‌وام له‌ هه‌ول و کۆش‌شدان بۆ دا‌پۆشینی عه‌یبه‌و نه‌نگی خه‌لکانی ت‌ریش، نه‌په‌یه‌کان دا‌ده‌پۆشن، هه‌چ کاتێ ئه‌وه‌ی که ده‌بیست‌ن له‌ هه‌قی که‌سیکی موس‌ولماندا به‌که‌سی رانا‌گه‌یه‌ن، وازده‌هه‌ین له‌ دوژمنایه‌تی خه‌لک له‌به‌ر هه‌واو ئاره‌زووی نه‌فس؛ ته‌نها له‌کاتی‌که‌دا نه‌بیت که دین پێویستی بکات واته له‌به‌ر خوا، زۆر له‌گه‌ڵیان هه‌لده‌که‌ن، هه‌ول ده‌ده‌ن روو به‌ رووی هه‌چ که‌سی نه‌بنه‌وه به‌ خ‌راپه، دوژمنایه‌تی هه‌چ که‌سی له

موسولمان ناکه‌ن، پیغه‌مبیری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ)^(۱). و فی روایه مسلم: (تَمَام).

واته: ناچیتته به‌هسته‌وه که‌سی که‌دورزمانی بکات.

* ده‌رگای غه‌بیه‌تکردن له دانیشته‌کانیاندا داده‌خه‌ن، زمانی خویانی لی ده‌بارین؟ هتا دانیشته‌که‌یان نه‌بیتته کۆپی تاوان، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَلَا يَنْبَغُ بِمَعْصُومٍ أَنْ يَكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْنَاهُ﴾ سورة الحجرات: ۱۲.

واته: له‌پاشمله به‌خرابه‌باسی یه‌کتری مه‌که‌ن؛ ئایا کام له‌ئیه‌ پئی ی خوشه که‌گۆشتی برا (دینه‌که‌ی) بخوات؟ به‌مردوویی، بیگومان قیزتان لی ی دیتته‌وه و پیتان ناخوشه.

* نۆر به‌حه‌یو به‌شهرمن، نۆر به‌ئده‌بن، نۆر خویان شیرین ده‌که‌ن له به‌رچای خه‌ک، نۆر ئارام و له‌سه‌رخۆ و به‌ویقارن، ئاکار و ره‌وشتیان نۆر جوانه، که‌م ده‌دون و قسه‌که‌م ده‌که‌ن، که‌م پیده‌که‌نن، نۆر بیده‌نگن، کاتی که‌ قسه‌ده‌که‌ن به‌حیکمه‌ت و دانایی نۆر به‌هتواشی و به‌پئی پتویست ده‌دوین بۆ ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ره‌که‌یان به‌ئاسانی تی‌بگات و نه‌بنه‌زه‌حه‌ت بۆی، پیغه‌مبیری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت:

(مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُمتْ)^(۲).

واته: هه‌رکه‌سی که‌باوه‌ری به‌خوای گه‌وره‌و به‌نۆژی دواپی هه‌یه‌با قسه‌ی چاک بکات، یان بیده‌نگ بیت.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (مَنْ صَمَتَ نَجًا)^(۳).

(۱) - متفق علیه. أخرجه البخاري: ۲۱/۸، (۶۰۵۶)، ومسلم: ۷۰/۱ (۱۰۵) (۱۶۷).

(۲) - متفق علیه. أخرجه البخاري: ۱۲۵/۸، (۶۴۷۵)، ومسلم: ۴۹/۱ (۴۷) (۷۴).

(۳) - (صحيح سنن الترمذي: ۲۵۰۱) تحقيق الألباني: صحيح، الصحيحة (۵۳۵).

واته: هه‌رکه‌سی بێده‌نگ بێت سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتوو.

* زۆر لێبوردن به‌رامبه‌ر به‌و که‌سانه‌ی که‌ ئازاریان داوێن به‌ لێدان یان به‌ مāl بردن، یان به‌ باسکردنی شه‌ره‌ف و ناموس، یا وێنه‌ی ئه‌وانه، وه‌ک وه‌لامدان وه‌یه‌ بۆ فه‌رمایشتی خۆای که‌ وه‌ که‌ ده‌فه‌رموێت:

﴿وَالْكَافِرِينَ الْآفِئَةُ عَنِ الْإِثْمِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ سورة آل عمران:

۱۳۴. واته: پقی به‌تینی خۆیان ده‌خۆنه‌وه و ده‌بووێن له‌خه‌ك، خواش چا‌که‌کارانی خۆش ده‌وێت.

* بێ ئاگانێن له‌ دوژمنایه‌تی کردنی دوژمنی که‌ وه‌ری نه‌وه‌کانی ئاده‌م شه‌یتان و یارمه‌تیده‌رانی له‌ شه‌یتانه‌کانی جنۆکه‌و ئاده‌می، به‌رده‌وام له‌ هه‌ول و کوششدا بۆ زانینی فو‌فیل و پیلانه‌کانی.

* وه‌سوه‌سه‌یان نیه‌ له‌ کاتی ئه‌نجامدانی په‌رسته‌شه‌کاندا؛ وه‌ک ده‌ستنوێژ و نوێژ و غه‌یری ئه‌وانیش، له‌ به‌رئوه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌ کاروکرده‌وه‌کانی شه‌یتان.

* زۆر په‌رسیار ده‌که‌ن ده‌ریاره‌ی حال و کاروباری هاو‌پیکانیان بۆ ئه‌وه‌ی هه‌والیان بژان، له‌ به‌رئوه‌ی ئه‌که‌ر پێتوێستیان به‌ یارمه‌تی هه‌بوو له‌ خواردن و پۆشاک و مāl و سامان بۆیان جێبه‌جێ بکه‌ن.

* خێر و چا‌که‌ی زۆر ده‌که‌ن به‌و شتانه‌ی که‌ له‌ پێتوێستی خۆیان زیاده؛ به‌بێ زیاده‌ په‌وی و زیاده‌ مه‌سه‌ره‌فکردن و به‌ بێ ئه‌وه‌ی ده‌ستیان بقونجێتن به‌ شه‌و به‌ روژ، به‌ نه‌ه‌نی و به‌ ئاشکرا، به‌ده‌م هاوه‌ل و خزه‌که‌نانه‌وه‌ ده‌بوێن و پێتوێسته‌یکانیان بۆ جێبه‌جێ ده‌که‌ن و دلایان خۆش ده‌که‌ن.

* ئه‌که‌ر خۆای که‌ وه‌ مāl حه‌لا‌تی پێ به‌خشین زیاده‌ په‌وی و ئیسراف تێدا نا‌که‌ن، له‌ به‌رئوه‌ی خۆای که‌ وه‌ که‌سانێ که‌ مه‌سه‌ره‌فی زیاده‌ ده‌که‌ن خۆشی ناوێن.

* به‌ خراب باسکردنی پێسه‌کی و چروکی؛ خاوه‌نی پیاوتی و سه‌خاوه‌ت و به‌خشنده‌یی ئه‌دب، مāl و سامانی خۆیان سه‌ره‌ف ده‌که‌ن، پوو خۆشن و دلی برا

موسولمانەکانیان پادەگرن لەکاتى سەفەردا، لەکاتى نىشتەجى بوندا، لەبەرئەوێ نا ئو کارە بەرز و شکۆمەندانە؛ دەبێتەهۆى پتەوکردنى نێوان موسولمانان لەسەرخستنى دیندا، کە ئامانجى هەرە گەورەیانە.

* زۆر خۆشحāl دەبن بە چاکەکردن لەگەڵ برا موسولمانەکانیان هەولێ زۆر دەدەن بۆ هێنانەدەى تەبابى و براپەتی لەنێوان برا موسولمانەکانیاندا، دلایان خۆش بکەن و خۆشى و شادى بخەنە دل و دەروونیانەوه، لەمەشدا براکانیان پێش خۆیان دەخەن لەو شتەى کە خۆیان پێیان خۆشه.

* زۆر ریزدەگرن لە میوان خۆیان هەلئەسن بە خزمەتکردنى مەگەر (غذر) یكى شەریعیان هەبێ، لەبەرئەوێ ئو کارە لە باوەرپێنانەوهیە بە خۆای گەورە، لەپاشدا باوەرپیان وا نیه کە ئو خزمەت و میوانداریه بەس بێ، هەمیشە گومانى چاکیان پێ دەبات.

* وەلامى برا موسولمانەکەى خۆیان دەدەنەوه لەکاتێکدا کە دەعوەتى دەکەن بۆ سەر سفرەو خوانی، مەگەر کەسێک خۆراکەکەى حەرام بێت، یان تاییبەت بێت بە دەولەمەندەکانەوه و هەزارەکانى لى بێبەش کردبێ، یان بۆ پۆنه و ناوان و زەماوەندى بانگ کرا بێت لەو شوێنەدا گوناھو ناشەرى تێدا بێت لەوکاتەدا ناچێت بۆ ئو شوێنە.

* زۆر بە ئەدەبن لەگەڵ مندالدا چ جای لەگەڵ گەورەدا، زۆر بە ئەدەبن لەگەڵ کەسێکدا کە دوورەو نایناسن چ جای لەگەڵ کەسێکى نزیکدا، هەروەها لەگەڵ کەسێکى نەزاندا چ جای لەگەڵ کەسێکى زانادا.

* بەردەوام هەول دەدەن بۆ چاککردنى نێوان موسولمانان؛ چونکە ئو کارە بریتیه لە باشترین دەرگاكانى خێر، بریتیه لە لوتکە و تێرپکى چاکە، لەبەرئەوێ چاککردنى نێوان موسولمانان ئو پیلانانەى کە شەیتان داپەرشتووە بۆ تێکدانى موسولمانان هەلێدەوه و شێتێتەوه و مەبەستەکانى شەیتان کە هەول دەدات

رقه‌به‌رایه‌تی و دوژمنایه‌تی بخاته نیوان موسولمانانه‌وه و نیوانیان تیک بدات نو که‌سه به چاککردنی نیوانیان پیلان و مه‌به‌سته‌کانی شه‌یتان پوچه‌ل ده‌کاته‌وه.

* نیره‌یی و حه‌سودی بردن به خه‌ک قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ن؛ له‌به‌رنه‌وه‌ی حه‌سودی بردن تووی دووبه‌ره‌کی و رق و کینه ده‌چینیت، هه‌روه‌ها نیمان لاوازی به‌دوای خۆیدا ده‌هینیت، هۆکاره بق خوشیستی دنیاو نو له‌ناو دنیا‌دایه به‌بی مه‌به‌ستیکی شه‌ری، له‌به‌رنه‌وه‌ی که‌سی که حه‌سود بی باوه‌پی ته‌واوی به قه‌ده‌ری خوی گه‌وره نیه، له‌کاتیکدا که حه‌سودی به خه‌ک ده‌بات به خه‌ک له‌سه‌ر نه‌وشته‌ی که خوی به‌رز و بلند پی به‌خشیون.

* فرمان کردن به چاککردن له‌گه‌ل دایک و باوکدا، چاک بوون له‌گه‌لیان و و ریزگرتیان، هه‌ولدان بق به‌ده‌سته‌نیانی ره‌زامه‌ندیان، به‌خشینی مال و سامان پیمان، بازار نه‌دانیان، هه‌له‌شاخان پیناندا به تاییه‌تی له‌کاتی پیرونیاندا؛ له‌به‌رنه‌وه‌ی چاک بوون له‌گه‌ل دایک و باوک ره‌زامه‌ندی خوی به‌رز و بلند به‌دوای خۆیدا ده‌هینیت، خوی گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ وَالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا يَبْغَىٰ عِنْدَكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا ۚ فَلَا تَقُلْ لِّمَا أُرِي وَلَا تَهْرُمَا ۚ وَقُلْ لِّهَٰمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝٢٤﴾ وَأَخْفِضْ لِّهَٰمَا حَاجَ الْذَّلِ مِنَ الرَّحِمَةِ ۚ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا ۚ إِنَّكَ سَعِيدٌ ﴿سورة‌ لاسراء: ۲۳ - ۲۴﴾.

واته: په‌روه‌دگارت برپاری داوه که هیچ شتی نه‌په‌رستن بېجگه له‌نو، له‌گه‌ل دایک و باوکتان چاکه‌بکه‌ن، نه‌گه‌ر به‌کیکیان (باوکت و دایکت) یان هه‌ردوکیان لای تو پیربوون قسه‌ی ناخوشیان پی مه‌لی ته‌نانه‌ت توفیش، وه‌تییان مه‌خوړه و پیناندا هه‌له‌شاخی، (به‌لکو) ووته‌ی نه‌رم و شیرینیان (له‌گه‌لدا) به‌کارپینه. بالی خو به‌که‌م زانیان بق پابخه له‌به‌ر به‌زه‌یی و میهره‌بانیت پیمان، بلنی نه‌ی په‌روه‌دگارم په‌حمیان پی بکه، هه‌رچونی نه‌وان منیان په‌روه‌ده کرد به‌مندالی.

مه‌روه‌ها خوای گوره ده‌فرمویت: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِإِلَادِهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾ سورة الأحقاف: ۱۵.

واته: ئیمه ئامۆزگاری ئاده‌میمان کرد به چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوکی دا
دایکی به ناپه‌حه‌تی و ئازاره‌وه هه‌لی گرتوه، به‌ئازار و ناپه‌حه‌تیش بوویه‌تی.
* فرمان کردن به چاک بوون له‌گه‌ل دراوسێ و به‌جێهێنانی مافه‌کانیان و،
نهرم و نیانی و له‌سه‌رخوایی له‌گه‌ل به‌نده‌کان و، به‌جێهێنانی مافی په‌یوه‌ندی
خزمايه‌تی و، سه‌لام له‌یه‌کتر کردن و، به‌زه‌یی هاتنه‌وه به‌هه‌زار و که‌مه‌ده‌ست و
هه‌تیو و رێتیاردا.

* قه‌ده‌غه‌کردنی فه‌خرو شانازی کردن و، فیزکردن و لوت به‌ری و خۆ
به‌گه‌وره زانین و، به‌خۆ سه‌رسامبون و ژۆرداری و به‌دره‌وشتی و، ده‌ستدریژی
کردنه‌ سه‌ر دروستکراوان به‌ناهه‌ق، فرمان ده‌که‌ن به‌پابه‌ندبوون به‌دادپه‌روه‌ری
له‌هه‌موو شتیکدا.

* سوکایه‌تی نه‌کردن به‌شتی له‌کاروکرده‌وه گه‌وره‌کان و ته‌کان؛ که‌شه‌رع
هانی خه‌لکی داوه‌ بۆ ئه‌نجامدانیان، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت:
(لَا تَخْفَرَنَّ مِنَ الْمَغْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنَّ نَفْلًا أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ)^(۱).

واته: ئه‌وه‌ی پێتی بوتریت چاکه‌ به‌که‌می مه‌زانه‌و به‌سوک مه‌یگره، با ئه‌وه‌یش
بێ به‌پووی گه‌ش و رووی خۆشه‌وه‌ بگه‌ی به‌برای موسوڵمانی خۆت.

* قه‌ده‌غه‌کردنی گومانی خراپ، (جاسوسی) سیخوپی کردن، شوپنگه‌وتنی
عه‌وره‌ت و عه‌یبه‌کانی موسوڵمانان، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ په‌یوه‌ندیه
که‌مه‌لایه‌تیه‌کان تیک ده‌دات، ناکۆکی ده‌خاته‌ نێوان براکان به‌ینیان تیک ده‌دات،
خراپه‌کاری و ئازاوه‌ ده‌پوینێ.

(۱) - أخرجه مسلم: (۲۶۲۶).

* هیچ کاتئی له‌سه‌ر نه‌فسی خۆیان توره نابن له خه‌لك، چونكه له توره‌بوون تینگه‌يشتون، خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿وَالْكَاطِبِينَ الْفَظَّ وَالْمَافِينَ عَنِ النَّارِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ سورة آل عمران:

۱۳۴.

واته: پقى به‌تینی خۆیان ده‌خۆنه‌وه و ده‌بوون له‌خه‌لك، خواش چاكه‌كارانى خۆش ده‌وئیت.

ئه‌مانه‌و جگه له وانه‌ش؛ له ئاكار و ره‌وشتی پێغه‌مبه‌رایه‌تى كه زۆر به‌رزو پێرۆز بووه، له‌سه‌ر خاوه‌نى بێت كه پێغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌ده‌ باشترین درود و ته‌واترین سه‌لام^(۱).

(۱) - * الدعوة إلى منهج السلف الصالح: تحذف إلى بناء جبل موافق للجبل الأول الذي ترى على يد رسول الله صلى الله عليه وسلم وقد مدح الله رسوله بقوله: {وَأَنَّكَ لَفَنِي خُلُقِي عَظِيمٌ} وليس المقصود مجرد الموافقة في العقائد - وإن كانت العقائد هي الأصل الأول والأهم - ولكن المقصود أن نوافقهم في كل أمر من أمور ديننا العظيم، لأن منهج السلف الذي ندعو الناس إليه ليس علماً في الذهن المجرد وإنما يشمل منهجهم في العقيدة والتصور والسلوك والأخلاق، ومع الأسف أننا نجد - في عصرنا الحاضر - أن هذا الأمر المهم من منهج السلف لم يأخذ حقه من الاهتمام والعناية والتربية. وقد قال النبي صلى الله عليه وسلم: ((إنما بعثت لأتمم مكارم الأخلاق)) فالسلف اقتدوا برسول الله صلى الله عليه وسلم وتخلفوا بأخلاقه واستلوا أوامره، وكانوا كما قال تعالى: {تَحْمِلُمْ ذُنُوبَهُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَنْ يُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ} وإذا أردنا النجاة فعلينا بما كان عليه سلفنا الصالح رضوان الله عليهم أجمعين.

بەشیک لە ئامۆزگاریەکان و وتەکانی پێشەوایانی ئەهلی
سوننە و جەماعە لە شوێنکەوتن و ڕیگری لە داھێنان.

١ - ھاوەڵاتی پایەبەرز (مەعادی کۆپی جەبەل رەزای خۆای لى بى دەلێت: (أبها
الناس عليكم بالعلم قبل أن يُزْفَع، ألا وإن رَفَعَهُ ذهاب أَهْلِهِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْبَذَع والتبذع والسطع،
وَعَلَيْكُمْ بِأَمْرِكُمُ الْعَتِيقُ)^(١).

واتە: ئێى خەڵکینە ئاگادارین دەست بە زانستەو بەگرن پێش ئەوێ
بەرزیکرێتەو و هەلگیرێتەو، ئاگادارین هەلگیرتەوێ زانست بریتییە لە روشتن و
نەمانی ئەهلی زانست واتە زانایان، هۆشیاریان لە داھێنان لەدیندا بەناوی دینەو،
هەروەها لەوانەى کە بەردەوام خەریکی ئەنجامدانی بیدعەن، هەروەها هۆشیاریان
دەربارەى رۆچون و زیادەپەرەى لەدیندا، دەست بەگرن بە ئیسلامە راستەقینەکەو.

٢ - ھاوەڵاتی پایەبەرز (حذیفة) کۆپی یەمان رەزای خۆای لى بى دەلێت: (كَلَّ
عِبَادَةٌ لَمْ يَتَّعِدْ بِهَا أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَلَا تَتَعَبِدُوا بِهَا؛ فَإِنَّ الْأَوَّلَ لَمْ يَدْعَ
لِلْآخِرِ مَقَالًا؛ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا مَعْشَرَ الْقُرَاءِ، خُذُوا طَرِيقَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ)^(٢).

واتە: هەر پەرستش و عیبادهتێ کە ھاوەڵاتی پێغەمبەرى خوا (صلی الله علیه
وسلم) ئەنجامیان نەدا بێت ئێوێش مەیکەن، چونکە ئەو کەسانەى کە لەپێش
ئێوێه بوون هیچ شتیکیان نەهێشتوتەو بۆ ئەوانەى دواى خۆیان - واتە هەموو
شتیکیان رونکردوتەو ئیتر پێتویست بەو ناکات هیچ کەسێ شتی تازە دا بێنێت لە
دیندا، ئێى هەلگرانی قورئان ئێى کۆمەڵی خوێنەوار و خاوەن زانستی لەخوا بترسن
و خۆتان لەبیدعە بپارێژن، ڕێگەو رێبازی ئەوانەى پێش خۆتان بەگرن - بێگومان
مەبەستى لە ڕێگەى ئەهلی سوننە و جەماعە یە -.

(١) - (البدع والنهي عنها) لابن وضاح .

(٢) - رواه ابن بطه في : (الإبانة).

۳ - هاوه‌لی پایه‌برز (عبد الله) ی کوپی مه‌سعود ره‌زای خوای لی بی ده‌لئت: (مَنْ كَانَ مُسْتَنَافًا فَلْيَسْتَقِ بِمَنْ قَدْ مَاتَ أَوْلَاكَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانُوا خَيْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ ، وَأَبْرَهَا قُلُوبًا ، وَأَعَمَّقَهَا عِلْمًا ، وَأَقْلَهَا تَكَلُّفًا ، قَوْمٌ اخْتَارَهُمُ اللَّهُ لِصُخْبَةِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَقَلَ دِينَهُ فَتَنَّبَهُوْا بِأَخْلَاقِهِمْ وَطَرَائِفِهِمْ؛ فَهُمْ كَانُوا عَلَى الْهَدْيِ الْمُسْتَقِيمِ)^(۱).

واته: هه‌رکە‌سی شوین سوننه‌ت و ئاکارو ره‌وشتی جوان ده‌که‌وئیت با شوینی ئه‌وه بکه‌وی که مردووه؛ ئه‌وانه‌ش هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر بوون (صلی الله علیه وسلم) که باشرین کەسی ئه‌م گه‌له موسولمانه بوون، خاوه‌نی دل و ده‌روونیکی پاک و چاک بوون، زانیاریه‌کی قولیان هه‌بوو، ته‌کلیفیان که‌م بوو، خوای گه‌وره هه‌لیب‌ژاردن بۆ هاو‌پیه‌تی پیغه‌مبه‌رکه‌ی (صلی الله علیه وسلم) و گه‌یاندنی دینه‌که‌ی، بۆ ئه‌وه‌ی گه‌وره‌یی و فه‌زلیان بزانه‌ن، شوین پێیان هه‌لگرن و له‌سه‌ر ریگه‌ و ریبازیان بۆدن، چونکه ئه‌وانه له‌سه‌ر ریگای هیدایه‌تی راسته‌قینه بوون. هه‌روه‌ها ده‌لئت: (اتَّبِعُوا وَلَا تَتَّبِعُوا فَقَدْ كُفِّمُ؛ عَلَيْكُمْ بِالْأَمْرِ الْعَتِيقِ)^(۲).

واته: ئێوه شوین شوینه‌واره‌کانی ئێمه بکه‌ون داهێنان له‌دیندا مه‌که‌ن چونکه ئه‌وه‌تان به‌سه‌ که بۆ ئه‌وان به‌س بووه؛ ده‌ست بگرن به‌ ئیسلامه راسته‌قینه‌که‌وه، شوین ریگه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه بکه‌ون و بیدعه له‌دیندا دامه‌هێنن^(۳).

۴ - هاوه‌لی شه‌رع‌زان و پایه‌برز (عبد الله) ی کوپی عومه‌ر ره‌زای خوایان لی بی ده‌لئت: (لَا تَزَالُ النَّاسُ عَلَى الطَّرِيقِ؛ مَا اتَّبِعُوا الْأَثَرُ)^(۴).

(۱) - أخرجه البهوي في : (شرح السنة).

(۲) - أخرجه الدارمي في : (سنه).

(۳) - أخرجه الدارمي في : (سنه).

(۴) - رواه اللالكاني في : (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

واته: به برده‌وامی خه‌ك له‌سه‌ر ریگه راسته‌كه‌ی ئیسلامن تا ئه‌و كاته‌ی شوین شوینه‌واری ئه‌م ئیسلامه ده‌كه‌ون.

هه‌روه‌ها ده‌لێت: (كل بَذْعَة ضَلَالَة؛ وَإِنْ رَأَاهَا النَّاسُ خَسَنَةً)^(۱).

واته: هه‌موو بیده‌یه گومراییه با خه‌لكیش به چاکی بزانه.

ه - هاوه‌لی پایه‌به‌رز و به‌پێژ ئه‌بو (درداء) ره‌زای خوای لی بی ده‌لێت:

(لَنْ تَصِلَ مَا أَخَذْتَ بِالْأُفْرِ)^(۲).

واته: هه‌رگیز گومر! نابیت ماده‌م ده‌ست بگریت به پێوشوینی پێشینه‌وه.

۶- پێشه‌واو خه‌لیفه‌ی باوه‌پداران عه‌لی کوپی ئه‌بو (طالب) ره‌زای خوای لی

بی ده‌لێت: (لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ، لَكَانَ بَاطِلٌ الْحَقُّنِ أَخَقُّ بِالْمَسْحِ مِنْ ظَاهِرِهِمَا، وَلَكِنْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُ عَلَى ظَاهِرِهِمَا)^(۳).

واته: ئه‌گه‌ر دین به راو بچون بوايه، ئه‌وه ژیری خوفه‌كان شایسته‌تره مه‌سح

بکړین نه‌ك سه‌ری خوفه‌كان، به‌لام من بۆ خۆم پیغه‌مه‌ری خوام (صلی الله علیه

وسلم) بینی به‌شی سه‌ره‌وه‌ی خوفه‌کانی مه‌سح ده‌کرد.

۷ - (عبدالله‌ی کوپی عه‌مری کوپی عاص ره‌زای خویان لی بی ده‌لێت:

(مَا ابْتَدَعْتُ بَذْعَةً؛ إِلَّا اِزْدَادَتْ مَضِيًّا، وَلَا تُرِغَتْ سَنَةٌ؛ إِلَّا اِزْدَادَتْ هَرَبًا)^(۴).

واته: هه‌چ بیده‌یه‌ك دانه‌هێنراوه، ئیلا جیگه‌ی خۆی کردۆته‌وه له‌ناو

موسولماناندا واته موسولمانانێکی نۆد خۆیان پێوه خه‌ریک کردوه، هه‌چ

سوننه‌تی‌کیش وازی لی نه‌هێنراوه له‌لایه‌ن موسولمانانه‌وه ئیلا ئه‌و سوننه‌ته‌ خۆی

دورخستۆته‌وه بۆته شتیکی نامۆ له‌ناو موسولماناندا.

(۱) - رواه الالکافی فی : (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - رواه ابن بطه فی : (الإبانه).

(۳) - رواه ابن أبي شبة فی (المصنف).

(۴) - رواه ابن بطه فی : (الإبانه).

۸ - عابسی کوپی ره بیعه ده لیت: پیتشه و عومری کوپی (خطاب) م بینی ره زای خوی لی بی برده ره شه که می ماچ ده کردو ده یفه رموو: (إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُكَ مَا قَبَّلْتُكَ^(۱)).

واته: سویتند به خوی گوره ده زانم که تو به ردیکی نه زیان ده گیه نیت و نه سودیش ده گیه نیت، شه گهر پیغه مبری خوام (صلی الله علیه وسلم) نه دیاه ماچی ده کردی شه هه رگیز ماچم نه ده کردی.

۹ - پیتشه و او خه لیفه ی داد به روه عومری کوپی (عبد العزیز) ره زای خوی لی بی ده لیت: (قِفْ حَيْثُ وَقَفَ الْقَوْمُ ، فَإِنَّهُمْ عَنْ عِلْمٍ وَقَفُوا ، وَبَصَرٍ نَافَذَ كَفُوا ، وَهُمْ عَلَى كُشْفِهَا كَانُوا أَقْرَى ، وَبِالْفَضْلِ لَوْ كَانَ فِيهَا أُخْرَى ، فَلَمِنْ قُلْتُمْ : حَدَّثَ بَعْدَهُمْ ، فَمَا أَخَذَتْهُ إِلَّا مَنْ خَالَفَ هَدْيَهُمْ ، وَرَغِبَ عَنْ سُبَّتِهِمْ ، وَلَقَدْ وَصَفُوا مِنْهُ مَا يَشْفِي ، وَتَكَلَّمُوا مِنْهُ بِمَا يَكْفِي ، فَمَا فَوْقَهُمْ مَحْسَرٌ وَمَا دُونَهُمْ مَقْصَرٌ ، لَقَدْ قَصَرَ عَنْهُمْ قَوْمٌ فَجَفَوْا وَتَجَاوَزَهُمْ آخَرُونَ فَعَلَوْا ، وَإِنَّمَا بَيْنَ ذَلِكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ^(۲)).

واته: له سه ره شه بووه سه که پیغه مبری خوا هاوه لانی له سه ره راوه ستان شه وان چۆن له سه ره دین راوه ستا بون تۆش به و جۆره را بووه سه، له به ره شه و ی شه وان به زانسته وه راوه ستان، له به ره شه و ی شه وان به تیرپوانینیکی زۆر ورده وه ده ستیان گرتۆت وه له وه ی به شتی دینداری بکه له دیندا نه بیت، شه وان زۆر له به رتر و به هیزترین له سه ره ده رخستن و ناشکرکردنی شه گهر کاره که چاکه ی تیدا بویه، زۆر شیاوتر بوون له سه ره به ده سه تینانی شه وه زل و چاکه یی که تیدابووه واته شه گهر چاک بویه شه وان شه و کاره یان ده کرد نه که بیدعه چیه کان، جا شه گهر ئیوه بلتین: شه شه شتیکه له دوا ی شه وانه وه داهینراوه پهیدا بووه؛ شه وه به دلتیبیه وه بزانه که سانی که دایانه تیاوه که به پیچه وانه ی شه وانه وه هه لسوکه وتیان کردوه، پشتیان

(۱) - رواه البخاري ومسلم.

(۲) - آورده ابن قدامة في: (لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد)..

له ریی و شوینی ئوان کردووه که بریتین له هاوه لآن و شوینکه وتوانی ئوان له چاکدا، ئوان به جۆری باسیان کردووه که چاره سهری تهواو بیت، ئه وه ندهش له باره یه وه دوان که بهس بیت واته به گویره ی پتویست لئی دوان، جا ئه وه ی له سهری ئه وانه وه بیت زیان به خشه نهک سود بهخش، هه رکه سی له خوار ئه وانه وه بیت ئه وه که مته رخمه، که سانیك له وان که متریان کرد له دینداریدا که مته رخم بوون، خه لکانیکیش به وه ی ئوان له سهری بوون رازی نه بوون رۆچون، که سانیکیش له ئتوان ئه وه دوو کۆمه له دا بوون له سهر ریگی هیدایهت و ریتماییه کی راست و دروست بوون.

۱۰ - پتیشه وای پایه بهرز و بهریز ئه و زاعی ده لیت: (عَلَيْكَ يَا نَارُ مِنْ سَلَفٍ وَإِنْ رَفَعْنَاكَ النَّاسَ، وَإِيَّاكَ وَآرَاءَ الرِّجَالِ وَإِنْ زُخِرْفُوهُا لَكَ بِالْقَوْلِ؛ فَإِنَّ الْأَمْرَ يَنْجَلِي وَأَنْتَ عَلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ)^(۱).

واته: پتویسته له سهرت دهست بگریته به پتوشوینی پتیشینه وه ئه گه ر خه لکیش ره فزت بکه ن و پشتت تی بکه ن، ئاگاداری بیروبوچونی پیاوان به هه رچه نده به قسه ی لوسیش بۆت برازینه وه؛ بئگومان کاره که ئاشکرا و روونه و قوش له سهر ریگی راستی.

۱۱ - ئه یوبی سه ختیانی که یه کیکه له شوینکه وتوان (تابعی الثقة) ده لیت:

(مَا أَزْدَادَ صَاحِبَ بَذْعَةِ الْجِهَادِ؛ إِلَّا أَزْدَادَ مِنَ اللَّهِ بُغْدًا)^(۲).

واته: هیچ خاوه ن بیدعه یه زیاتر خۆی ماندو ناکات له و بیدعه یی که ده یكات تیبکۆشی (جتهاد) بکات؛ ئه وه به دلناییه وه زیاتر له خۆای گه وره دۆرده که ویتته وه به و بیدعه یی که ده یكات.

(۱) - أخرجه الخطيب في : (شرف أصحاب الحديث).

(۲) - (البدع والهي عنها) لابن وضاح .

۱۲ - زانای پایه‌بهرز و شه‌رعزان هه‌سانی کوپی (عطیئة) که یه‌کیکه له شوینکه‌وتوان ده‌لئیت: (مَا ابْتَدَعَ قَوْمٌ بِدْعَةٍ فِي دِينِهِمْ؛ إِلَّا نَزَعَ مِنْ سُنَّتِهِمْ مِثْلُهَا).^(۱)

واته: هه‌چ کومه‌ئی بیدعه‌یان له دینه‌که‌یاندا دانه‌هه‌تاوه؛ ئیلا به وینه‌ی ئه‌و بیدعه‌یه سوننه‌تیک له‌ئاویاندا هه‌لکه‌نراوه‌و لابراره‌و.

۱۳ - پێشه‌وای خواناس خۆپاریز له‌ گونا‌هو تاوان موچه‌مه‌دی کوپی سیرین ره‌حمه‌تی خ‌وای لی‌ بی‌ که یه‌کیکه له شوینکه‌وتوان ده‌لئیت: (كَانُوا يَقُولُونَ: مَا دَامَ عَلَى الْأَثَرِ؛ فَهُوَ عَلَى الطَّرِيقِ).^(۲)

واته: پێشینانی ئه‌م ئومه‌ته ده‌یانوت: ماده‌م ئه‌و که‌سه له‌سه‌ر سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و پێش‌وینتی پێشینه‌ چاکه‌کانه؛ ئه‌وه له‌سه‌ر رێگه راسته‌که‌یه‌.

۱۴ - پێشه‌وا (حافظ) سوفیانی (ئوری) ره‌حمه‌تی خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌لئیت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ، الْمَعْصِيَةُ يُتَابُ مِنْهَا، وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا).^(۳)

واته: بیدعه له‌لای شه‌یتان خۆشه‌و‌یستره له تاوان، چونکه تاوان ته‌ویه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت، به‌لام بیدعه ته‌ویه‌ی له‌سه‌ر نا‌کریت.

۱۵ - پێشه‌وا (حافظ الغازی) (عبد الله)ی کوپی موپاره‌ک ره‌حمه‌تی خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌لئیت: (لَيْكُنِ الَّذِي تَعْتَمِدُ عَلَيْهِ الْأَثَرُ، وَخُذْ مِنَ الرَّأْيِ مَا يُفَسِّرُ لَكَ الْحَدِيثَ).^(۴)

واته: با ئه‌وه‌ی که پشتی پێ ده‌به‌ستی له‌دینه‌که‌تدا سوننه‌ت و رێش‌وینتی پشین بیت، راوب‌چ‌وون ئه‌وه‌نده وه‌ریگه‌ر که فه‌رموده‌ت ب‌ق روون بکاته‌وه‌.

(۱) - آورده ابن قدامة في : (لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد).

(۲) - آورده ابن قدامة في : (لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد).

(۳) - أخرجه البغوي في : (شرح السنة).

(۴) - أخرجه البيهقي في : (سنن الكبرى).

۱۶- پێشه‌وا شافیمی ره‌حمه‌تی خ‌وای لێ بێ ده‌لێت: (كلّ مسألة تكلمت فيها بخلاف السنة؛ فأنا راجع عنها؛ في حياتي ونَعْدَ مَآي)^(۱).

واته: هه‌ر باب‌ه‌تێك كه‌ قسه‌م له‌ باره‌یه‌وه‌ كر‌دیته‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی س‌ونه‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌ من لێی پاشگه‌ز ده‌بمه‌وه‌ له‌ ژيانمداو له‌ د‌وای مر‌دنیشم.

له‌ ره‌ببعی كر‌پ‌ی س‌وله‌یمانه‌وه‌ هات‌وه‌: كه‌ پێشه‌وا شافیمی ر‌ۆژی فهر‌موده‌یه‌کی ده‌گ‌ێژایه‌وه‌، پ‌یاوێ پ‌یتی وت: ئه‌ی باوکی (ع‌بد الله) ئایا خ‌ۆت ده‌ستی پ‌یوه‌ ده‌گ‌رت و په‌یره‌وی لێ ده‌كه‌یت؟ وتی: (مَنْ مَّا رَوَيْتَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا صَحِيحًا؛ فَلَمْ آخُذْ بِهِ؛ فَأَشْهَدُكُمْ أَنْ عَقْلِي قَدْ ذَهَبَ)^(۲).

واته: هه‌رك‌اتێ فهر‌موده‌یه‌کی راست و در‌وستم له‌ پێغه‌م‌بری خ‌واوه‌ (صلی الله علیه وسلم) گ‌ێژایه‌وه‌و خ‌ۆم ده‌ستم پ‌یوه‌ نه‌گ‌رت و په‌یره‌وم نه‌كر‌د؛ ئه‌وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌م كه‌ عه‌ق‌لم ت‌یك چ‌ووه‌.

۱۷ - له‌ نوح (الجامع) ه‌وه‌ هات‌وه‌، كه‌ وت‌ویه‌تی: به‌ ئه‌بو ح‌نیفه‌م ره‌حمه‌تی خ‌وای لێ بێ وت: چی ده‌لێی ده‌رباره‌ی ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ زانستی كه‌لام باس ده‌كه‌ن ده‌رباره‌ی (الأعراض والأجسام)؟ واته‌ ده‌رباره‌ی خ‌وای گ‌ه‌وره‌ به‌ ج‌ۆرێ قسه‌ ده‌كه‌ن كه‌ پێچه‌وانه‌ی عه‌قیده‌ی راست و در‌وسته‌، ئه‌بو ح‌نیفه‌ وتی: (مَقَالَتُ الْفَلَّاسَةِ، عَلَيْكَ بِالْأَثَرِ وَطَرِيقَةِ السَّلَفِ، وَإِيَّاكَ وَكُلَّ مُحَدِّثَةٍ؛ فَإِنَّمَا بَدْعَةٌ)^(۳).

واته: ئه‌وه‌ قسه‌و قسه‌ل‌ۆکی فه‌یله‌س‌وفه‌كانه‌، ئاگاداره‌ به‌ ت‌ق‌ ش‌وێن فهر‌موده‌ و ر‌ی‌وش‌وێتی پ‌ێش‌ین ب‌كه‌وه‌، ه‌ۆش‌یار‌یه‌ له‌ هه‌موو ئه‌و ش‌تانه‌ی كه‌ دان‌ه‌یه‌ت‌ر‌ین؛ چون‌كه‌ ب‌ی‌دعه‌یه‌، ب‌ی‌دعه‌ش گ‌وم‌رای‌ی به‌.

(۱) - أخرجه الخطيب في : (الفقه والحظفة).

(۲) - رواه ابن بطة في : (الإبانة).

(۳) - أخرجه الخطيب في : (الفقه والحظفة).

۱۸- پیتشه‌وا مالیکی کوپی نه‌نس ره‌حمته‌ی خوی لی بی ده‌لئت: (السنة سفينة نوح من ركبها نجا، ومن تخلف عنها غرق)^(۱).

واته: سوننه‌ت که‌شتی نوحه‌ هه‌رکه‌سی سوار‌ی بیی رزگاری ده‌بی، هه‌رکه‌سی دوا بکه‌ویت نه‌وه غه‌رق ده‌بی و ده‌خنکی.

هه‌روه‌ها ده‌لئت: (لو كان الكلام علما لتكلم فيه الصحابة والتابعون كما تكلموا في الأحكام؛ ولكنه باطل يدل على باطل)^(۲).

واته: نه‌گه‌ر که‌لام - قسه‌ی یۆنان و رۆمان - زانست بوايه‌ نه‌وا هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان لیی ده‌دوان و قسه‌یه‌یان تیدا ده‌کرد، هه‌روه‌ک چۆن ده‌رباره‌ی نه‌حکامه‌کان و شه‌ریعه‌تی ئیسلامه‌وه‌ قسه‌یه‌یان کردوه‌، به‌لام که‌لام پوچ و به‌تاله‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر پوچ و به‌تالیه‌تی.

له‌ ئیبنو ماجیشونه‌وه‌ ده‌گێزیه‌وه‌ که‌ وتویه‌تی: گویم لی بوو پیتشه‌وا مالیک ده‌یوت: (من ابتدع في الإسلام بدعة يراها حسنة؛ ففقد زعم أن محمدا صلى الله عليه وسلم خان الرسالة؛ لأن الله يقول: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾. فما لم يكن يؤمنذ دينا، فلا يكون اليوم دينا)^(۳).

واته: هه‌رکه‌سی له‌ ئیسلامدا بیدعه‌یه‌ دابه‌یتنی و پیتی چاک بی، نه‌وه‌ گومانی وایه‌ که‌ موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) ناپاکی و خیانه‌تی کردوه‌ له‌ په‌یامه‌کی خوی گه‌وره‌، له‌به‌رنه‌وه‌ی خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ سورة المائدة: ۳. واته: نه‌مۆ دینه‌که‌ تانم ته‌واو (کامل) کردوه‌ یۆتان. نه‌وه‌ی نه‌و رۆژه‌ دین نه‌بووبیت، نه‌مۆش دین نه‌.

(۱) - (مفتاح الجنة في الإحتجاج بالسنة) لسو‌ط‌ی.

(۲) - (شرح السنة) للإمام البه‌وی.

(۳) - (الاعتصام) للإمام الشاط‌ی.

۱۹- پیشه‌وا نه‌حمه‌دی کو‌ری حه‌نبه‌ل پیشه‌وای نه‌هلی سوننه ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لئیت: (أصولُ السُّنةِ عِنْدَنَا: التمسك بما كان عليه أصحاب رسول الله صَلَّى الله عليه وآله وسَلَّمَ والافتداء بهم ، وترك البدع ، وكل بدعة فهي ضلالة)^(۱).

واته: بنجینه‌کانی سوننه‌ت له‌لای ئیتمه: ده‌سنگرتنه به‌ووه که هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ری بوون، شوینکه‌وتنی نه‌وانه‌و، وازه‌ئینانه له‌بیده‌کان، هه‌موو بیده‌یه‌کیش گوم‌پاییه.

۲۰- پیشه‌وا حه‌سه‌نی به‌صری که به‌کێکه له‌شوینکه‌وتوان ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لئیت: (لو أن رجلاً أدرك السلف الأول، ثم بعث اليوم ما عَرَفَ من الإسلام شيئاً). واته: نه‌گه‌ر پیاوی بگه‌یشته‌یه به‌پیاوانی پیشینی به‌که‌م واته هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، نه‌موق زیندو بکرایه‌ته‌وه هه‌چ شتیکی له‌ئیسلام نه‌ده‌ناسیه‌وه واته هه‌چ شتیکی ئیسلام وه‌ک خۆی نه‌ماوه‌ته‌وه. وتی: له‌پاشدا ده‌ستی خسته‌سه‌ر کولمی ئینجا وتی: (إلا هذه الصلاة). واته: ته‌نها نه‌م نوێژه‌ نه‌بی وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه، جا وتی: (أما والله ما ذلك لمن عاش في هذه النكراء ولم يدرك هذا السلف الصالح؛ فرأى مبتدعاً يدعو إلى بدعته، ورأى صاحبَ دنیا يدعو إلى دنياه؛ فعصمهُ الله من ذلك، وجعل قلبه يحن إلى ذلك السلف الصالح يسأل عن سبلهم، ويقتض آثارهم، ويتبع سبلهم، ليعوض أجراً عظيماً؛ فكَذلك فكونوا إن شاء الله)^(۲).

واته: سویند به‌ (الله) نه‌وه‌ی له‌ناو نه‌م خراپه‌کاری و بگه‌رو به‌رده‌یه‌دا ژیاپی و، نه‌گه‌یشته‌بی به‌سه‌له‌فه‌ صالحه‌کان؛ بیده‌چه‌یه ده‌بینی بانگه‌واز بق بیده‌که‌ی خۆی ده‌کات، دنیا و یستێ ده‌بینی بانگه‌واز بق دنیاکه‌ی خۆی ده‌کات، خوای گه‌روه نه‌و که‌سه‌ی له‌وه‌ پاراستوه، ده‌که‌ی به‌لای سه‌له‌فه‌ صالحه‌کاندا لاده‌دات و ده‌گه‌پێ به‌

(۱) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - (البدع والنهي عنها) لابن وضاح.

شوین نه‌وانداو ده‌رباره‌ی ریڼگو ریټازیان پرسیار ده‌کات، به‌دوای شوین پټی نه‌واندا ده‌گړت، شوین ریڼگو ریټازی نه‌وان ده‌که‌وټ، نه‌وه پاداشتیکی گوره به‌ده‌ست ده‌هینتی له‌لایه‌ن خوی به‌روه‌ردگاروه، ده‌ی نیوه‌ش هر به‌و شیوه‌یه بن نه‌گر خوی گوره ویستی له‌سه‌ر بیت.

۲۱ - پیښه‌او زانای خواناس و زاهد (فضیل‌ی کوپی (عیاض) ره‌حمه‌تی خوی لی بی چه‌ند جوانی وتووه له‌کاتیکدا که ده‌لټت: (اتبع طرق الهدی ولا یضرب قلعة السالکین، وایک وطرق الضلالة، ولا تغر بکثرة المالکین)^(۱).

واته: شوین ریڼگه‌کانی ریټنمویی و هیدایه‌ت بکه‌وه که‌می شوینکه‌وتوانی زیاته لی نه‌دات، ناگاداریه‌ نزیکی ریڼگه‌کانی گومرایی نه‌بیته‌وه، مه‌خه‌له‌تی به‌ زوری نه‌و خه‌لکه‌نای که تیاجون به‌وه‌ی شوین ریڼگه‌کانی گومرایی گه‌وتون.

۲۲ - که‌سټک ده‌رباره‌ی بابه‌تی پرسیری کرد له‌ هاوه‌لی شه‌رعزان (عبد الله‌ی کوپی عومر ره‌زای خویان لی بی نه‌ویش به‌ پټی قورټان و سوننه‌ت وه‌لامی که‌سه‌که‌ی دابه‌وه، کابرا پټی وت: باوکی تو ریڼگری له‌وه ده‌کرد، (عبد الله‌ی کوپی عومر وتی: (أأمر رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم أحق أن یبع، أو أمر أی؟!)^(۲). واته: نایا فرمانی پیښه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) شیاوتره به‌وه‌ی که شوینتی بکه‌وین یان فرمانی باوکم؟!.

* به‌رده‌وام (عبد الله‌ی کوپی عومر ره‌زای خویان لی بی په‌کټک بوو له‌و هاوه‌لانه‌ی که شوینکه‌وتنی سوننه‌تی زور به‌توندی گرتبوو، زور به‌توندی ټینکاری بیدعه‌کانی ده‌کرد، جارئ گوئی له‌ پیاوې بوو پژی وتی: (الحمد لله، والصلاة والسلام علی رسول الله). نه‌ویش پټی وت: پیښه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌م شیوه‌یه فیزی نه‌کردوین، به‌لکو ده‌فرمویت: (إذا عطس أحدکم، فلیحمد الله) ولم یقل: ولیصل علی

(۱) - (الاعتصام) للإمام الشاطبي.

(۲) - (زاد المعاد) لابن القيم.

رَسُولُ اللَّهِ^(۱). واته: ئه‌گەر که‌سێ له ئێوه پێژی با بلیت: (الحمد لله). نه‌یفه‌رموو: سه‌لاوات بدات له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم).

۲۳ - (عبد الله) ی کوری عه‌باس ره‌زای خوایان لی بێ ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌ره‌نگاری سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) ده‌کرد به‌ وه‌ی ئه‌و به‌کر و عومه‌ر، وتی: (يُوشِكُ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْكُمْ حِجَارَةٌ مِنَ السَّمَاءِ؛ أَقُولُ لَكُمْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ^(۲)).

واته: نزیکه به‌رد له ئاسمانه‌وه بباریته به‌سه‌رتاندا! من به ئێوه ده‌لێم: پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وا ده‌فه‌رمویت، ئێوه ده‌لێن: ئه‌و به‌کر و عومه‌ر وا ده‌فه‌رمون.

* سوینده به (الله) ئه‌بێنو عه‌باس ره‌زای خوایان لی بێ راستی وتوو له‌کاتێکه‌دا که‌ وه‌سفێ ئه‌هلی سوننه ده‌کات و ده‌لێت: (النَّظَرُ إِلَى الرَّجُلِ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ يَدْعُو إِلَى السُّنَّةِ، وَيَنْهَى عَنِ الْبِدْعَةِ^(۳)).

واته: سه‌یرکردنی پیاویک که له ئه‌هلی سوننه بێت، هه‌ر ته‌ماشاکردنه‌که‌ی بانگه‌وازه بۆلای سوننه‌ت، رێگری کردنه له بیدعه.

۲۴ - پێشه‌واو (حافظ) سوفیانی (توری) رحمه‌تی خوای لی بێ ده‌لێت: (إِذَا تَلَفَكَ عَنْ رَجُلٍ بِالْمَشْرِقِ؛ أَنَّهُ صَاحِبُ سُنَّةٍ، فَابْعَثْ إِلَيْهِ بِالسَّلَامِ؛ فَقَدْ قُلْ أَهْلُ السُّنَّةِ^(۴)).

واته: ئه‌گەر هه‌والت پێ گه‌یشت وتیان پیاوی له رۆژه‌لات له ئه‌هلی سوننه‌یه، ئه‌وا سه‌لامی بێ بنێره؛ بێگومان ئه‌هلی سوننه‌ت که‌مبونه‌ته‌وه.

(۱) - أخرجه الترمذي في: «سننه»، بسند حسن.

(۲) - رواه عبد الرزاق في: «المصنف» بسند صحيح.

(۳) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۴) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

۲۵ - نه‌یویی سه‌ختیانی که یه‌کێکه له شوێنکه‌وتوان ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لێت: (إِنِّي لَأُخْبِرُ بِمَوْتِ الرَّجُلِ مِنْ أَهْلِ السَّنَةِ؛ فَكَيْفِي أَفْقَدُ بَعْضَ أَعْضَائِي)^(۱).

واته: واته: کاتی که هه‌والی مردنی پیاوی له نه‌هلی سونه‌م پی ده‌دری، وه‌ک نه‌و وایه که هه‌ندی له نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌م له‌ده‌ست بده‌م.

۲۶ - پیشه‌واو خواناس (فضیل)ی کوپی (عیاض) ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لێت: (إِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا يُحْيِي بِحَمْلِ الْبَلَاءِ؛ وَهُمْ أَصْحَابُ السَّنَةِ)^(۲).

واته: به‌ دنیاییه‌وه خوای گه‌وره هه‌ندی به‌نده‌ی هه‌یه ولاته‌کانی پی ده‌بوژێتیته‌وه ئاوه‌دانێ ده‌کاته‌وه، که نه‌وانه‌ش نه‌هلی سونه‌ن.

۲۷ - پیشه‌وای تیکۆشه‌رانی ریگی خوای گه‌وره (عبدالله)ی کوپی مویاره‌ک ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لێت: (اعْلَمْ- أَيَّ أَخِي- أَنَّ الْمَوْتَ الْيَوْمَ كَرَامَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ لَقِيَ اللَّهَ عَلَى السَّنَةِ ، فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ؛ فَإِنَّ اللَّهَ نَشْكُو وَخَشْنَا، وَذَهَابَ الْإِخْوَانُ، وَقَلَّةُ الْأَعْوَانِ، وَإِلَى اللَّهِ نَشْكُو عَظِيمٌ مَا حَلَّ بِهَذِهِ الْأَمَةِ مِنْ ذَهَابِ الْعُلَمَاءِ، وَأَهْلِ السَّنَةِ ، وَظُهُورِ الْبِدْعِ)^(۳).

واته: بزانه‌ی نه‌ی برای خۆم، مردن له‌م رۆژگارهدا پێزو که‌رامه‌ته‌ بۆ هه‌موو موسوڵمانێ که له‌سه‌ر ریگی سونه‌ت به‌ریتی و بگات به‌ دیداری خوای گه‌وره، له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌هه‌توین و هه‌ر بۆلای نه‌ویش ده‌گه‌رێینه‌وه، سه‌کالای خۆمان بۆلای خوای گه‌وره به‌رزه‌که‌ینه‌وه له‌ نامۆبی و رۆیشتن و نه‌مانی بایان و که‌می نه‌و که‌سانه‌ی که یارمه‌تیده‌رن له‌سه‌ر شوێنکه‌وتنی سونه‌ت، هه‌روه‌ها سه‌کالای خۆمان بۆلای خوای گه‌وره به‌رزه‌که‌ینه‌وه له‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌م ئومه‌ته‌دا هاتوه له‌ رۆیشتن و نه‌مانی زانایان و نه‌هلی سونه‌و، ده‌رکه‌وتنی بیده‌.

(۱) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۳) - (البدع والنهي عنها) لابن وضاح.

۲۸- پێشە وای فرمودە ناس قوتە بیهی کۆری سەعید رەحمەتى خۆای لى بى دەلێت: (ئەگەر پیاویکت بینی ئەهلى فرمودەى خوش دەویست؛ وەك: یەحیای کۆری سەعیدو، (عبد الرحمن) کۆری مەهدى و، ئەحمەدى کۆپى حەنبەل و، نىسحاق کۆپى راهو به ... نارى چەند كە سىكى تری هینا، ئەو بەزانه ئەو كە سە لە سەر سووننە، هەركە سىكیش پێچەوانەى ئەوانە جولایەو بەزانه ئەو كە سە بیدە چیه) ^(۱).

۲۹- پێشە و شافعی راستى فرمودو لە کاتێکدا كە وەسفی ئەهلى سوونە دەکات و دەلێت: (إذا رأيت رجلاً من أصحاب الحديث، فكأنّي رأيت رجلاً من أصحاب رسول الله) ^(۲).

واتە: کاتى كە سەیری كەسى لە هەلگرانى فرمودە دەكەم واتە فرمودە ناس، وا ئەزانم یەكێ لە هارەلانی پێغەمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) دەبینم.

۳۰- پێشە وای پایە بەرز ئەوزاعى دەلێت: (العلم ما جاء عن أصحاب محمد، وما لم يجيء عن واحد منهم فليس بعلم) ^(۳).

واتە: زانست ئەو به كە لە هارەلانی پێغەمبەرى خواو (صلی الله علیه وسلم) هاتوو، ئەو زانستى كە لە یەكێ لەوانەو نەهاتى ئەو زانست نیه.

۳۱- ئیبراھیمی كۆپى نەخەعى (حافظ) و فەقیهى عیراقى كە یەكێكە لە پێشە وایانى شۆنكە و توان رەحمەتى خۆای لى بى چەند جوانى و توو دەریارەى شۆنكە و تن و بیدە دانە هینان لە دیندا لە کاتێکدا كە دەلێت: (لو أن أصحاب محمد سَخُوا عَلَى ظُفْرِ لِمَا غَسَلَتْهُ التماس الفضل في اتباعهم) ^(۴).

(۱) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - أخرجه الخطيب في: (شرف أصحاب الحديث).

(۳) - جامع بيان العلم وفضله للإمام ابن عبد البر.

(۴) - رواه ابن بطّة في: (الإبانة).

واته: نه‌گه‌ر هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) مه‌سحی سه‌ر نینوکه‌کانیان بگردایه نه‌وا منیش هه‌رگیز نه‌م ده‌شوردن؛ له‌به‌ر فه‌زل گه‌وره‌بیان و شویتکه‌وتنی سوننه‌دا.

۳۲ - فه‌تاده‌ی کوپی دیعامه‌ی به‌صری (حافظ) که یه‌کێکه له‌ پێشه‌وایانی شویتکه‌وتوان ره‌حمه‌تی خوی لی بی ده‌لێت: (شیاوترین که‌سانی که نیوه به‌ راستگویمان بزانی و شوینیان بکه‌ون بریتین له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، نه‌وانه‌ی که خوی گه‌وره هه‌لبژاردن بق هاوپیته‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و، پیاده‌کردنی دینه‌که‌ی^(۱)).

۳۳ - هاوه‌لی پایه‌برز (عبدالله‌ی کوپی مه‌سعود ره‌زای خوی لی بی ده‌لێت: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَطْلَعَ فِي قُلُوبِ الْعِبَادِ؛ فَاخْتَارَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَعَثَهُ بِرِسَالِهِ، وَاتَّخَذَهُ بِعِلْمِهِ، ثُمَّ نَظَرَ فِي قُلُوبِ النَّاسِ بَعْدُ؛ فَاخْتَارَ أَصْحَابًا جَعَلَهُمْ أَنْصَارَ دِينِهِ، وَوُزَرَائِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)^(۲)).

واته: خوی گه‌وره سه‌یری دلی به‌نده‌کانی کرد؛ موچه‌مه‌دی (صلی الله علیه وسلم) هه‌لبژاردو کردی به‌ پیغه‌مبه‌ر و نامه‌ی بق ره‌وانه کرد، له‌پاشدا سه‌یری دلی خه‌لکه‌کانی کرد؛ هاوه‌لانی هه‌لبژاردو کردنی به‌ هاوپی دینه‌که‌ی و، وه‌زیری پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم).

هه‌روه‌ها ده‌لێت: (اتَّقُوا اللَّهَ عَلَيْهِكُمْ بِالْجُمَاعَةِ؛ فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ لِيَجْمَعْ أُمَّةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الصَّلَاةِ حَتَّى يَسْتَرِيحَ بَرٌّ، أَوْ يَسْتَرَاخَ مِنْ فَاجِرٍ)^(۳).

واته: له‌خوا بترسن و ده‌ستبگیرن به‌ کۆمه‌لی موسولمانانه‌وه، له‌به‌رئه‌وه هه‌رگیز خوی گه‌وره ئوممه‌تی موچه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ر گوپایی

(۱) - (المسند) إمام أحمد: ج ۳، ص ۱۳۴، (مسند أس بن مالك).

(۲) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۳) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

کوناکاته‌وه، ئارام بگرن هتا چاکه‌کار ده‌مری و ده‌ه‌ویته‌وه، یان خراپه‌کار ده‌مری له‌ده‌ستی ده‌ه‌ویته‌وه.

۳۴ - نه‌یویی سه‌ختیانی که یه‌کێکه له شوێنکه‌وتوان ره‌حمه‌تی خوای لی
بێ ده‌لێت: (ان من سعادة الحدث والأعجمي؛ ان یوفقهما الله تعالی لعالم من اهل السنة)^(۱).
واته: خوشبه‌ختی که‌سی که تازه موسولمان ببی و بی‌گانه بێ به‌زمانی عه‌ره‌بی
له‌وه‌دایه که خوای گه‌وره سه‌رکه‌وتوی بکات بیانخاته به‌رده‌ستی زانایه له نه‌ه‌لی
سوننه.

۳۵ - پێشه‌وا مالیک ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌ی لی بێ قاعده‌یه‌کی گه‌وره‌و
گرنگی داناوه پوخته‌ی هه‌موو نه‌وانه‌یه که باسکران له وته‌ی پێشه‌واکان ده‌لێت:
(لَنْ يَصْلَحَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَةِ إِلَّا بِمَا صَلَحَ بِهِ أُولَاهَا؛ فَمَا لَمْ يَكُنْ يُؤْمِنُ دِينًا لَا يَكُونُ الْيَوْمَ دِينًا)^(۲).
واته: کۆتایی ته‌م ئوممه‌ته چاک نابێ ته‌نها به‌وه نه‌بی که سه‌ره‌تای پی چاک
بوو؛ نه‌وه‌ی نه‌و کاته دین نه‌بووبیت، ته‌م پێژگاره‌ش هه‌رگیز دین نه‌یه.

* * ته‌مه بریتیه له چه‌پکی گۆلی بۆنخۆش له وته‌کانی هه‌ندێ له پێشه‌واکانی
سه‌له‌فی صالح؛ له نه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه که جێگه‌ی ئیعتیبارن؛ له فه‌رمان
کردنیان به شوێنکه‌وتنی سوننه‌ت، رێگری کردنیان له داهێنان له دیندا، نه‌وانه
ئامۆزگارتیرین که‌سن، چاکه‌کارتیرین که‌سن بۆ گه‌له‌که‌یان، زاناتیرین که‌سن که
چاکسازی و رێنمایی و، سه‌رفرازی و رزگاربوونیان بۆ گه‌له‌که‌ی خۆیان ده‌وێت له
دونیایه له‌دواڕۆدا، وه‌سیه‌ت و ئامۆزگاری ئوممه‌ته‌که‌یان ده‌که‌ن به چه‌ند شتی:

(۱) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - انظر: «الشفاء» للقاضي عياض، ج ۲، ص ۸۸.

* به دستگرتن به قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (صلی الله علیه وسلم)، به دستگرتن به‌وه‌وه که هاوه‌له به‌پژده‌کان له‌س‌ری بوون خ‌وای‌گ‌وره له هر‌ه‌وو‌یان رازی بی‌ت.

* ه‌وشیار‌یان ده‌دایه‌گه‌له‌که‌یان سه‌بار‌ه‌ت به‌داه‌پ‌ن‌راوه‌کان له‌دین‌داو بی‌دعه‌و ش‌و‌ت‌که‌وت‌نی ه‌واو‌ن‌اره‌زوو، گه‌له‌که‌یان نا‌گادار ده‌کرده‌وه له‌ر‌ی‌گه‌و ر‌ی‌بازی نه‌ه‌لی ه‌واو‌ن‌اره‌زوو گوم‌رای‌ی و بی‌باوه‌پی.

* ه‌وا‌ل ده‌ده‌ن وه‌ک چ‌و‌ن پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ف‌ت‌ری کردن به‌وه‌ی که ر‌ی‌گی ر‌زگاری و سه‌رف‌رازی و سه‌ر‌که‌وتن و به‌خته‌وه‌ری و سه‌ریه‌ری و شک‌مه‌ندی له‌دون‌یاو د‌وا‌ر‌ژ‌دا بر‌یت‌یه له: ده‌س‌ت‌گرتن به‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و و پشت‌یوان‌ی کردن‌ی، ده‌س‌ت‌گرتن به‌ر‌ی‌ن‌م‌وی‌یه به‌پ‌ژده‌که‌یه‌وه، به‌ر‌ی‌گه‌و ر‌ی‌باز‌ه راسته‌که‌یه‌وه له‌ه‌موو‌گ‌ه‌وه‌و ب‌چ‌و‌ک‌یک‌دا، که نه‌مه‌ش کار‌کرد‌نه به‌م فه‌ر‌ما‌ی‌ش‌ت‌انه‌ی خ‌وای‌گ‌وره‌وه:

﴿وَأَتِمُّوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ سورة الزمر: ۵۵.

واته: ش‌و‌ی‌ن چاک‌ترین ش‌ت‌ی ب‌که‌ون که ن‌ی‌ر‌د‌راوه‌ته خ‌واره‌وه ب‌و‌تان له به‌روه‌رد‌گارت‌انه‌وه، به‌ر له‌وه‌ی له‌ناکاودا س‌زات‌ان ب‌ق بی‌ت که ئ‌ی‌وه هر‌ه‌ستی بی‌نه‌کن.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ فَخُذْهُ وَمَا هَیْئَلُكَ مِنْهُ فَنُصِرْكَ وَكَرِهْتَ فَأَتَوْهُا ثَمَامًا فَلَمَّ يَمُوتُ﴾ سورة الحجر: ۷.

واته: نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پی‌ی دان وه‌ری‌ب‌گ‌رن، نه‌وه‌ی لی‌تانی قه‌ده‌گه‌کرد وازی ل‌ی ب‌ی‌نن و له‌خوا ب‌تر‌سن بی‌گومان خ‌وای‌گ‌وره س‌زای سه‌خته.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ سورة الأنفال: ۲۴.

واته: نهی شوه‌وانه‌ی که‌پرواتان هیتاوه وه‌لامی خوا و پیغهمبه‌ر بده‌نوه کانتیک
که بانگتان ده‌کن بۆ لای نهو (دینه‌ی) که زیندوتان ده‌کاته‌وه، بشزانن به‌راستی
(ویستی) خوا ده‌بیته به‌ریه‌ست له‌نیوان ئاده‌می و دلی دا (واته نهو په‌پی
ده‌سه‌لاتی هه‌یه به‌سه‌ر دلی به‌نده‌کانیدا)، به‌راستی هه‌ر لای نهو کو ده‌کرینه‌وه
(له‌پۆزی دوا‌یی دا).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ سورة محمد: ۳۳.

واته: نهی نهو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه فه‌رمان به‌رداری خواو پیغهمبه‌رین
و کرده‌وه (چاکه) کانتان هه‌له‌وه‌شیننه‌وه.

مه‌رجه‌کان و ری‌کخه‌ر (ضوابط) ه‌کانی بانگه‌واز کردن بۆ

عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه

بۆزانه برای موسولمان: بانگه‌واز کردن بۆ عه‌قیده‌ی سه‌له‌ف‌ی صالح؛ ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه نابی و راناوه‌ستی؛ ته‌نها به‌م سۆ مه‌رجانه نه‌بی‌ت:

یه‌گه‌م – پارێزداویه‌تی بیروباوه‌پ: ده‌بی‌ت بیروباوه‌پ ه‌اوریک و ته‌با بی‌ت له‌گه‌ل بیروباوه‌پی پیشینه‌ چاکه‌کانی ئه‌م ئومه‌ته موسولمانه‌دا؛ ه‌روه‌ها له‌گه‌ل یه‌کخواناسی له‌ په‌روه‌ردگاریتی و له‌ په‌رستراویتی و له‌ ناوه‌کان و سیفه‌ته‌کانی خ‌وای گه‌وره‌ په‌روه‌ردگارا، له‌ ه‌موو باب‌ه‌ت و مه‌سه‌له‌کانی تری بیروباوه‌پ و، باسه‌کانی باوه‌په‌یتاندا.

دووه‌م – پارێزداویه‌تی په‌په‌و و پرۆگرام: واته‌: تی‌گه‌یشتن له‌ قورئان و سوننه له‌ به‌ر رۆشنایی ئه‌و بناغه‌و بنه‌ماو قاعیده‌ی که‌ ئه‌وان دا‌یان ناوه‌.

سییه‌م – پارێزداویه‌تی گرهموه‌: واته‌: هیچ دا‌ه‌یتانی نه‌که‌ین له‌ کرده‌وه‌ و په‌رسته‌شکه‌ندا؛ به‌ل‌کو ده‌بی‌ت ه‌موو کرده‌وه‌کانمان ساغ له‌ به‌ر ره‌زانه‌ندی خ‌وای گه‌وره‌ بی‌ت، ریک و ته‌با بی‌ت له‌گه‌ل شه‌رع و سوننه‌ته‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خ‌وادا (صلی الله علیه وسلم) ئیتر ئه‌و کاره‌ بریتی بۆ له‌ بیروباوه‌پ، یان کرده‌وه‌ و ره‌فتار بۆ، یا وه‌و گو‌فتار.

گه‌یاندنی ئیسلامی راسته‌قینه‌، فێرکردنی خه‌لک به‌ دینیکی پاک و دور له‌ ه‌موو شیرک و خ‌ورافه‌تیک، ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی (توحید) یه‌کخواناسیی ساغ و پ‌وخت؛ بریتی له‌ بانگه‌وازکردن بۆ لای خ‌وای گه‌وره‌، ئه‌م کاره‌ش بریتی له‌ به‌پ‌ز‌ترین و باش‌ترین کارو‌کرده‌وه‌کان سودمه‌ندترینیان، بریتی له‌ به‌رز‌ترین په‌رسته‌شکه‌کان و پ‌ی‌رۆز‌ترینیان، بریتی له‌ گه‌وره‌ترین تاییبه‌ته‌ند‌ترین تاییبه‌ته‌ند‌یتی نێ‌رد‌راوان و پی‌غه‌مبه‌رانه‌ سا‌ل‌وی خ‌وای گه‌وره‌یان له‌سه‌ری‌ت، له‌ دیارترین کاری گ‌رنگ و ئامانج و

مه‌به‌ستی دۆستانی خوی گه‌وره و هه‌لبێژدروانیه‌تی له‌بهنده‌چاکه‌کان و له‌خوا ترسه‌کان؛ ئه‌وانه‌ی که خوی گه‌وره و هه‌سفی کردن له‌م فرماشته پیرۆز و به‌پێژه‌یدا.

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ فصلت: ۳۳.

واته: کێ ووتی چاک‌تره به‌جێ‌تره له‌وکه‌سه‌ی (خه‌لک) بۆ‌لای خوا بانگ ده‌کات، وه‌کاری چاکه ده‌کات و ده‌لێ بیگومان من له‌پێری موسڵمانانم.

بانگخوازان بۆ‌لای خوی گه‌وره؛ له‌هه‌موو که‌س زیاتر کۆل و ئهرکی سه‌رشانیان قورستره، گه‌وره‌ترینی که‌سن که خه‌لکانی زۆر شوێنیان بکه‌وێت، زۆرترین به‌برسه‌یاریتیان له‌سه‌ستدایه، ئه‌وه‌ش له‌به‌رئوه‌یه له‌به‌رزترینی پله‌کاندان، پێگه‌ پله‌وپایه‌یان زۆر به‌رزه، ئه‌وان هه‌ستاون به‌جێ‌جێ‌کردنی کاری پێغه‌مبه‌ران که بریتیه له‌به‌رزترین و به‌پێزترینی کاره‌کان؛ به‌لکه‌ر بریتیه له‌گه‌وره‌ترین و به‌رزترین مه‌به‌ست و ئامانج له‌م ژيانده؛ چۆن وا نه‌بێت؟ له‌کاتی‌که‌دا که بانگه‌وازکردنه بۆ‌ لای په‌رستشی خوی تاقانه‌و بێ‌هاوه‌ل، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ سورة‌الانبیاء: ۲۵.

واته: ئێمه نه‌مان ناردوه‌و په‌یش تو هه‌چ پێغه‌مبه‌رێک مه‌گه‌ر نیگامان بۆ‌ ناردوه‌و (به‌وه‌ی که) بیگومان جگه له‌من هه‌چ په‌رستراویکی پاست نی‌یه، که‌واته ته‌نها من په‌رستن.

بانگخوازان بۆ‌لای خوی گه‌وره؛ بریتین له‌کۆمه‌لێکی پاک و ساغ و هه‌لبێژدراو له‌پیاوه‌کانی ئومه‌ت، له‌به‌رئوه‌ هه‌لسانیان به‌بانگه‌وازکردن بۆ‌لای خوی گه‌وره پێوێستی ده‌کات به‌جۆری بێ‌که‌ نمونه‌یه‌کی به‌رزو بێ‌وێنه‌ بن بۆ‌ ئه‌وه‌ی خه‌لک بیاکنه سه‌رمه‌شق بۆ‌ خۆیان له‌هه‌موو هه‌لسوکه‌وتو ره‌فتاریکیاندا، خوی گه‌وره ده‌رباره‌ی گه‌وره‌ی بانگخوازان و پێشه‌وايان (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموێت:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ
كَثِيرًا﴾ سورة الاحزاب: ۲۱.

واته: سویند به‌خوا به‌پاستی له‌پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) بۆ نښه
ه‌یه سه‌رمه‌شقی و پېشه‌وايه‌تی چاک بۆ که‌سې به‌هيوای خواو (پاداشتی) پوڅی
دوايي به، زځر يادی خوا ده‌کات.

ئا لږه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وېت ئه‌رکه‌کانی بانگ‌خوازان زځر زځر که‌وره‌به به
نښدازه‌ی ه‌ست کردنیان به‌رپرسياریتی؛ ئه‌وانه پاريزه‌ری چاکه‌کانن، ده‌ستپاک
ونه‌مینداری ئاکار و ره‌وشته‌ جوانه‌کانن، چاودتین به‌سر ه‌ل‌سوکه‌وتی خه‌لکه‌وه،
بریتین له‌و ئاویتنه‌یه‌ی که‌ موسولمانان خۆیانی تڼدا ده‌بیننه‌وه، بۆیه ده‌بیت
له‌سریان له‌ه‌موو کرده‌وه و ته‌کانیاندا سه‌رمه‌شقی باش بن بۆ کومه‌لگا‌کانیان،
شوینه‌واری په‌یامه‌که‌یان له‌ ژيانیاندا ره‌نگ بداته‌وه، ه‌ه‌نگاوه‌کانیان ره‌نگدانه‌وه‌ی
بیروباوه‌ریان بیت، چونکه به‌رده‌وامی و دامه‌زواي بانگ‌خواز و به‌هیزی په‌یوه‌ندی به
خواي گه‌وره‌وه و ئاکار و ره‌وشتی جوانی ره‌نگدانه‌وه‌ی که‌سایه‌تی نیسلاهی
راسته‌قینه‌یه‌تی، ده‌که‌کان بۆلای خزی راده‌کیشی و نه‌وه‌ش ده‌بیته‌ هوکاري
بانگه‌وازکردن بۆلای باوه‌هینان و پېشه‌نگ و سه‌رمه‌شقی چاک، دایکی باوه‌رداران
عائیشه ره‌زای خواي لی بئ چه‌ند گه‌وره و چه‌ند جوان وه‌سفی پېشه‌واو گه‌وره‌ی
بانگ‌خوازانی (صلی الله علیه وسلم) کردوه له‌کاتینکدا که پرسپاری لی کړا ده‌ریاره‌ی
ره‌وشتی، وتی: (كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ)^(۱). واته: ئاکار و ره‌وشتی بریتی بوو له‌ قورئان.

وه‌که نه‌وه‌ی به‌و وه‌سفی که‌ کردی که‌سایه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه
وسلم) نمونه‌یه‌کی ه‌ستیار بیت له‌وه‌ی که‌ قورئانی پېرۆز بانگه‌وازی بۆ ده‌کات -
واته قورئانیکي زیندو بو به‌ه‌ل‌سوکه‌وت - له‌ ئاکار و ره‌وشته به‌رز و جوانه‌کان و

(۱) - رواه مسلم: اللاکاني في: (شرح اصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

چاکەکان لە ھەلسوکەوت و رەفتارەکاندا، پێویستە بۆ بلاکردنەوەى ئیسلام سەرمەشق و پێشەنگى چاک ھەبێ، دەبێ وێنەى بەرز ھەبێ بۆ ئەوێ چاوەکان تەماشای بکەن، دلەکانیش بەلای خۆیدا رابکێشێت؛ ھەتا لەوێ نەیسلا ھە راستەقینەکە وەر بگێرێت و خەڵک چاوی لێ بکەن، ئەوێش رویداوێ لە بانگخوازەکان لە پێشینە چاکەکانمان لەکاتی کە ئیسلامیان ھەلگرت و گەیاندیان بە جیھان دەچونە ھەر شوێنێک بەرپەوشتی بەرزیاں دەبوون پێشەنگى چاک و خەڵک لەسەردەستى ئەوان موسوڵمان دەبون.

ئەو کەسێ کە سەرمەشق و پێشەنگى چاکە خۆى تەرخان کردووە بۆ ھەستان بە کارى گرنگى بانگەواز بۆلای خواى گەورە؛ پێویستە لەسەرى خۆپازاندنەوەى بە ئاكار و رەوشە بەرز و جوانەکانى ئیسلام لەھەموو کاروبارى لە کاروبارەکاندا، دەبێ لەھەموو کردەوێ و تەکانیدا ژۆر ھۆشيار بێت و دەست بگێت بەو لایەنەو، چونکە ئەوانەى کە لەدەورو بەرىنى ھەمیشە بە چاوى رەخنەوہ بۆى دەپوانن و پشکنین بۆ رەفتارەکانى دەکەن، حساب بۆ ھەموو ھەلسان و دانیشتنێکى دەکەن، لەبەرئەوێ ئەو بانگخوازە لەبەرچاوى ئەوان سەرچاوەى شوێنکەوتن و کردنە پێشەنگ و سەرمەشقە.

خواى گەورە واجبى کردووە لەسەر ئوممەت کە لەئەوێکانى کۆمەڵى ئامادە بکات بۆ ھەستان بەکارى بانگەوازکردن بۆ لای دینی ھەق و راستەقینە، جا پێکھێنان و ئامادەکردن ھەروا کارێکى ئاسان نیە، بەلکو پێویستى بە ھێز و توانای چۆر پڕ ھەبە، پێویستى بە قوربانیان و لەخۆبوردەبى بەردەوام ھەبە، لەبەرئەوہ پێویستى بە خۆ فێرکردن و ھەلبژاردن و وردەکارى ھەبە بۆ کەسێ کە ھەلسى بە گەياندى ئەو کارە گرنگ و پڕپایەخە، بۆیە ئەوێندە بەس نەبە کە ئەو کەسە خواوێ زانست بێت، یان وتاریزى بێت و بەس، ھەروەھا ئەوێندە بەس نەبە کە لەسەخۆ و روخۆش و زمان شیرین و خۆ خۆشەویستکار بێت لەلای خەڵک؛ ھەردەبى ئەم ھەموو

سيفەتەى تېدا كۆيىتەو، بەلگە ھەموو سيفەتتەى پەيامبەرئىتى كە يارمەتى دەدات و ئامادەى دەكات بۆ جىيە جىيەردىنى پەيامەكەى ھەستان بە واجب و ئەرکەكانى بە تەواوەتى و بەبى كەموكورتى.

پېغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فېزىكردىن كە چۆن بانگەواز بگەين و بېگەين بە خەلگ، لە ژيان و بەسەرھات پېغەمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) كۆمەلە وانەيك و كۆمەلە پەندو ئامۆزگارەيكى ژۆر ھەبە بۆ كەسى كە بېيەوئەت؛ پتويستە لەسەر ئەر كەسانەى كە بانگەواز دەكەن بۆ لای عەقىدەى پېشېنە چاكەكان؛ شوئىنى بەرنامەو پرۆگرامى پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بگەون لە بانگەوازكردندا، بېگەنە سەرھەشقى خۆيان، پتويستە جىگەر بېت لەسەر بنچىنەكانى، بېگومان لە بەرنامەو پرۆگرامى پېغەمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) بەيانى شىفابەخش و رونكردنەوئەى تەواو دەستدەكەوئەت بۆ بەرنامەو شىوازى بانگەوازكردن بۆلای خۆاى پەرۋەردگار؛ دەولەمەندو بى پتويستيان دەكات لە ھەموو ئەر و شتانەى كە خەلگ دايانھەتتاوہ لەر بەرنامە داهەتێراوانەى كە پېچەوانەن بۆ بەرنامەو ژيان و بەسەرھاتى پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم).

جېھانى ئەمپۆ تەتەواوئەى ھەر ھەمويان چاوەپتەى بانگەوازائىكى داسۆز و نيازپاك، چاوەپتەى زانايائىكى لەخواترسن كە شارەزان لە بەرنامەى پېغەمبەران لە كارى بانگەوازكردندا، كە دەپۆن لەسەر رىوشوئىنى پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، ژۆر ھەولەدەن بۆ بلۆكردنەوئەى ئىسلام و رىئەيەكانى، ئامانج و مەبەستى سەرەكیان لەژيانى دونياياندا برىتتە لەكارى بانگەوازكردن، ئەر كارە بەرز و شكۆمەندە دەكەنە ھۆكار و ھەسپەلە خۆيانى لە خۆاى گەورە پى نزيك دەكەنەو، تا زەوى رۆشن بگەنەوہ بەو بانگەوازەى كە دەيكەن بۆ دىنى ھەق و راستەقىنەو بانگەوازى يەكخوئاسى پاك و بى خوش؛ ھەك چۆن پېشېنە چاكەكانيان رۆشنيان كەردەو، ئەرمانەى كە خەلگيان رزگار كرد لە تارىكەكانى بى

باوه‌پیه‌وه بۆ روناکیه‌کانی باوه‌په‌ئێنان، دونه‌یان پێکردبوو له دادپه‌روه‌ری و زانست و زانیاری و شارستانییه‌تی، ئه‌وان به‌و شیوه‌یه‌ بیه‌ون که خوای گه‌وره ده‌فرمویت: باشت‌ترین گه‌لیک بیه‌ون بۆ خه‌لک هه‌ترایه‌تته‌دی؛ خاوه‌نی به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی و گه‌وره‌یی و رابه‌رایه‌تی بیه‌ون، به‌ باوه‌پ و دلسۆزی و ئیخلاص و شوینکه‌وتنی هه‌ق؛ پشتی رۆم و فارسیان شکاند که له‌ کاته‌دا دوو ئیمپراتۆریه‌تی گه‌وره‌ی جیهان بیه‌ون و خاوه‌نی هه‌یز و ده‌سه‌لات بیه‌ون، عه‌رشی کیسراکانی فارس و قه‌یسه‌ره‌کانی رۆمیان هه‌ینایه‌ له‌رزه‌ به‌ ئیمان و نیازپاکی و شوینکه‌وتنی هه‌قیان.

بۆیه‌ لێره‌وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر بانگخوازی هه‌ق و راست؛ به‌و شیوه‌یه‌ بانگه‌واز بکات بۆ لای خوای گه‌وره‌ که‌ پێشینه‌ چاکه‌کانمان کردیان، له‌گه‌ڵ له‌به‌رچاوه‌گرتنی جیاوازی کردنی کات و سه‌رده‌م و شوین.

به‌ ده‌ستپێکردن له‌م ده‌ستپێکردن و ده‌روازه‌ شه‌ریعه‌وه‌ و بۆ تیگه‌یه‌شتنیکی راست و دروست؛ هه‌ولمدا باسی هه‌ندێ له‌ مه‌رجه‌کان و رێکخه‌ره‌کانتان بۆ بکه‌م یان ئه‌و کارانه‌ی که‌ پێویسته‌ بانگه‌وازن هه‌ستن به‌ په‌یره‌وه‌کردنی و له‌به‌رچاوی بگن؛ به‌لکو هه‌وکاریکی به‌ سوودی له‌و چاکسازییه‌ی که‌ بانگه‌واز به‌ هیوایه‌تی به‌ده‌ستی بێت و جێبه‌جێ بکات، هه‌ر له‌خوای گه‌وره‌وه‌یه‌ یاره‌تیدان و هه‌روه‌ها داواکردن.

رینگه ره کان و هوکارا کانی بانگخوازان

۱ - بانگه وازکردن بۆ لای خوای گه وره رینگه به که له رینگه کانی سه ره که وتن و سه رفرازی دونیاو دواوژۆ؛ ههروهک پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دهفه رمویت: (قَوْلَهُ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ زَجْلاً وَاحِداً خَيْرٌ لَّكَ مِنْ خَيْرِ النَّعَمِ)^(۱). واته: سویتند به (الله) نه گهر به هۆی تۆره خوای گه وره هیدایه تی که سێک بدات؛ نه وه له گه له وشتری سور چاکتره بۆت.

به بانگه وازکردن خێر و پاداشت به دهست دهخهیت، خێر و پاداشت له سه ره نه وه نه وه ستاوه نه وه که سه ی بانگی ده که یهت بۆ لای خوای پهروه ردگار بیته به ده م بانگه وازه که ته وه وه لامت بداته وه نه وه بهس بانگه وازی له سه ره، نه وه که سه ی بانگخوازه داوای نه وه ی لی نه کراوه سه ره که وتنی بۆ ئیسلام جیبه جی بکات ! نه وه کار و فه رمانی خوای گه وره یه وه به دهستی نه وه، به لکو بانگخواز داوای نه وه ی لیکراوه که ههول و ته قه لای خۆی بدات له وه رینگه یه دا بهس.

خۆ ناماده کردن مه رجه بۆ بانگخواز، سه ره که وتن له لایه ن خوا وه یه، بانگه وازکردن وینه یه که له وینه کانی جیهاد و تیکۆشان، له گه ل چه نگکردن به شداری ده کات له مه بهست و سه ره نجامدا به لām سه رخستن به دهست خوای پهروه ردگار ه.

۲ - چه خنکردنه وه ی له سه ره به رنامه ی سه له فی ئه م ئوممه ته موباره که و قو لکردنه وه ی و زیاتر چه سپاندنی له ناخی خۆندا و له بانگه وازکردنه که تدا زۆر پیویسته که شاره زای بیت وه ک نه وان بانگه واز بکیت؛ که خۆی له به رنامه ی نه هلی سوننه و چه ماعه دا ده بینیت ه وه، که ناسراوه به نۆه ندگیریتی و گشتگیریتی و، به دادو نه زۆر و نه که م و، دورکه وتن ه وه له رۆچون و که موکوبی.

(۱) - مُثَقَّفٌ عَلَيْهِ، أخرجه البخاري: ۱۷۱/۵ (۴۲۱۰)، ومسلم: ۱۲۱/۷ (۲۴۰۶) (۳۴).

دەستپێکردن لەم دەروازە زانستە شەریعیەو؛ کە پابەندە بە قورئان و سوننەتى راست و دروستەو: بە فەزلى خۆای گەرە پارێزراوە لەوێ بانخوازە کە تیاچیت، بریتى لە روشنائى بەق ئۆکەسەى کە بە خۆگرێەو سۆرە لەسەر رۆشتن لەسەر رێگەى پێغەمبەران و نێرداروان سەلامى خۆای گەرەیان لەسەر بیت.

۳ - سووربۆن لەسەر دۆزینەوێ کۆمەلى موسولمانان، سووربۆن لەسەر یەك و تەبیان لەسەر هەق، وەك دەستگرتن بە وتەى ئەم كەسەو کە دەلى: (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ أَسَاسُ تَوْحِيدِ الْكَلِمَةِ). واتە: وتەى (لا اله الا الله) یەكخوێناسى بناغە و بنچینەى یەك و تەبیە، لەگەڵ دورکەوتنەو لە هەر شتێ کە بێتەهێزى پارچە پارچەى کۆمەلى ئىسلامى ئەمڕۆ لە تاقم تاقمێنەى سەرزەنشترکراو کە یەك و تەبى موسولمانانى پارچە پارچە کردووە، دڵەکانى لە یەكتر دورخستۆتەو، ریزەکانیانى لەت و پەت کردووە، هیزیانى لاواز کردووە.

تێگەشتنى راست و دروستى بۆ هەر کۆر و کۆبونەو یەك بانگەوازکردن بۆلای خۆای گەرە بریتى لە: (کۆمەلێك لە موسولمانان، نەك کۆمەلى موسولمانان).

۴ - پێویستە دۆستایەتى کردن بۆ دین بیت، نەك بۆ کەسەکان، هەرچەندە پابەرز بن، چونکە هەق هەردەمپێت، بەلام کەسەکان نامپن و دەپۆن، هەق بناسە ئێو کاتە خەلکەکانیشى دەناسیت.

۵ - بانگەوازکردن بۆ هاوکارى کردنى یەكتر و هەرشتى پەيوەندى بەو بابەتەو بیت، دورکەوتنەو لە شوێنەکانى جیاوازی و ناکۆکى و هەرشتى کە دەبێتەهێزى جیاوازی؛ بەوێ شەرى رێگەى دابیت. پێویستە یارمەتى یەكتر بدەین و یەكتر سەرخەین، لەو دا کە راما ن لەسەرى جیاوازه ئامۆزگارى خێرى یەكتر بکەین،

به‌مرجی‌ئو شته خيلاف و جياوازی هه‌لبگریت و ئه‌وه‌نده‌ی که بوار هه‌بیته تئیدا، له‌گه‌ل‌له‌په‌گ و ریشه‌وه هه‌لکیشانی رقه‌به‌ریانی و دورکه‌وتنه‌وه لیتی.

ئه‌سل‌له‌نیوان کۆمه‌له ئیسلامیه‌کاندا میان‌په‌وه‌کاندا: بریتیه له مامه‌له‌کردن و یه‌کگرتن؛ ئه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌گونجا؛ یارمه‌تیدان و هاوکاریکردن هه‌بیته، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش نه‌گونجا پتیوسته پتکه‌وه زیان هه‌بیته، ئه‌گه‌رنا چواره‌میان تیاچوونه.

۶ - دورکه‌وتنه‌وه له ده‌مارگیری بۆ هه‌ر کۆڤ و کۆمه‌لێک که تاکی موسولمان هه‌واداریه‌تی و خۆی ده‌داته پالی و ئینتیمای بۆی هه‌یه، پتیشوازیکردن و خۆشحال‌بوون به هه‌ر هه‌ول و کۆشش و کاریکی چاک که خه‌لکانی تر نه‌نجامی ئه‌دن، ماده‌م له‌گه‌ل‌له‌شهرعدا بگونجیت و شهرع په‌سه‌ندی بکات، دورکه‌وتنه‌وه له رۆچون و لاگری.

۷ - جياوازی له‌لقه‌کانی شهریه‌تی لیبوردیه‌ی؛ پتیوستی ده‌کات ئامۆزگاری کردنی یه‌کتر و گفتوگۆکردن و سنگ فراوانی، نه‌که ده‌مه‌قاله و قسه‌وتن به‌یه‌کتر و کوشتنی یه‌کتر.

۸ - ره‌خنه له‌خۆگرتن، به‌خۆداچونه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی، راستکردنه‌وه‌ی به‌رده‌وام.

۹ - فیزیونی ئه‌ده‌بی خيلاف و جياوازی، چه‌سپاندنی بنچینه‌کانی گفتوگۆکردن و قولکردنه‌وه‌ی، داننان به‌گرنگیته‌ی ئه‌وه دوانه‌دا، پتیوست و زه‌روره‌تی به‌ده‌ستخستنی ئامرازه‌کانی ئه‌وه دوانه ئه‌ده‌بی خيلاف و بنه‌په‌تی گفتوگۆکردن.

۱۰ - دوریوون له‌گشتاندن له‌حوکم و بریاراندان، هۆشیاریدان له‌به‌لای نه‌هامه‌تی و کۆسپه‌کانی، له‌کاتی حوکمدان به‌سه‌ر که‌سه‌کاندا پتیوسته دادپه‌روه‌ر بیت نه‌که به‌هه‌واوه‌وه‌سی خۆی، له‌ئینصاف و وێژدانه‌وه‌یه حوکم و بریار به‌پتی مانا نه‌که به‌پتی پتکهاته - واته‌که‌سه‌که زه‌ربیی سفر نه‌که‌ی - .

۱۱ - جیاوازیکردن له نژیوان مه‌به‌ست و هوکاردا! بۆ نمونه: بانگه‌وازیکردن بۆلای خوای گه‌وره مه‌به‌ست و ئامانج و داواکراویکی شهرعییه، به‌لام هر بزوتنه‌وه و کۆپو کۆمه‌ل و گردبوونه‌وه و به‌رپۆه‌به‌رایه‌تیه‌ک و جگه له‌مانه‌ش بریتین له‌هوکاره ره‌واو شهرعیه‌کان.

۱۲ - جیگه‌بربوون له‌سه‌ر مه‌به‌سته‌کان و ئامانجه‌کان، نهرمی له‌گرتنه‌به‌ری هوکاره‌کان؛ به‌پیتی ئه‌وه‌ی که شهرع ریگه‌ی ده‌دات.

۱۳ - له‌به‌رچاوگرتنی کاروباره سه‌ره‌کیه‌کان و، ریکه‌ستنی کاروباره‌کان به‌پیتی گرنگیان، ئه‌گه‌ر هات و نه‌ده‌کرا بابه‌تیک‌ی لاهه‌کی یان به‌شیک‌ی بجکوله په‌یره‌ویکرت، ئه‌وه پتویسته له‌شوین و کات و بارودۆخی گونجای خۆیدا په‌یره‌ویکرت.

۱۴ - بنیاتنان له‌سه‌ر ئه‌زمونه‌کانی ئه‌و که‌سانه‌ی که هاتون و رۆشتون، ئالوگۆکردنی ئه‌زمونه‌کان له‌نژیوان بانگه‌وازاندا؛ کاریک‌ی ژۆر گرنگه؛ بانگه‌واز له‌هیچه‌وه ده‌ست پێ ناکات، ئه‌و یه‌که‌م که‌س نیه به‌ره‌نگاریوپیته‌وه و بیته‌ پێشه‌وه بۆ خزه‌تکردنی ئه‌م دینه، کۆتا که‌سیش نیه؛ له‌به‌رئه‌وه نه‌بووه ناشیی که‌سی که له‌سه‌روی ئامۆزگاری و رێنماییه‌وه بیته، یان که‌سی هه‌موو راستیه‌ک له‌لای خۆی قورخ بکات، یان به‌پێچه‌وانه‌وه.

۱۵ - ریزگرتنی زانیانی ئوممه‌ت ئه‌و زانیانه‌ی که دانپیانراویون و ناسراویون به‌شوینکه‌وتنیان و چاکی بیروباوه‌ریان، ئه‌و زانیانه‌ی که ده‌ستیان گرتوه به‌سوننه‌ت‌وه‌و رێوشوێنی پێشینه‌ چاکه‌کانیان گرتوه، پتویسته موسولمانان زانست له‌زانیانی ئه‌هلی سه‌ننه‌و جه‌ماعه وه‌ریگن، شوین پێیان هه‌لگن، ریزیان بگن، زمان درێژی نه‌که‌ن به‌رامبه‌ریان، پتویسته ده‌ست هه‌لگن له‌باسکردنی شه‌ره‌ف و ناموسیان، نابێ گومان له‌نیه‌تیاندا بکرت، نابێ تۆمه‌ت بدرێته‌ پالێان، به‌لام نابێ ده‌مارگیری بۆیان؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو زانییه‌ک راستی ده‌پیکێ و هه‌له‌ش ده‌کات،

هه‌له‌که ده‌گه‌پترینه‌وه بۆ خاوه‌نه‌کی له‌گه‌ل مانه‌وه‌ی فه‌زله‌ و ریزی، ماده‌م تیکۆشکار(مجهتد) بیته‌.

۱۶- گومانی باش بردن به موسولمانان، قسه‌کانیان به شیوه‌یه‌کی باش لیکه‌داته‌وه، نه‌نگی و هه‌لخیسکه‌نه‌کانیان داببۆشیت، له‌گه‌ل بی ناگانه‌بوون له رونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ نه‌نگی و هه‌لخیسکه‌نه‌ بۆ خاوه‌نه‌کی به‌و ریکخه‌ر و مه‌رجانه‌ی که شه‌رع دابناوه‌.

۱۷- نه‌گه‌ر که‌سی چاکه‌کانی زۆرتر بوو با باسی خراپه‌کانی نه‌کریت مه‌گه‌ر له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌نده‌یه‌کی دانپێدانراو بیته‌؛ به‌لام نه‌گه‌ر خراپه‌کانی زۆرتر بوو باسی چاکه‌کانی نا‌کریت؛ له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کا خه‌لکی نه‌زان شوینی بکه‌ون.

۱۸- پێویسته‌ ده‌ربیرین(لفظه) شه‌ریعه‌کان به‌کاربهێنن؛ له‌به‌ر و‌دی و رێکیان، دو‌رکه‌وتنه‌وه له‌ ده‌ربیرین(لفظه) نامۆو بیگانه‌و خوا‌رخێچه‌کان، بۆ نموونه‌: وشه‌ی راوێژ(الشوری) به‌کاربهێنن، نه‌که‌ دیموکراتی(الدیمقراطیة).

۱۹- هه‌لوێستی راسته‌قینه به‌رامبه‌ر به‌ مه‌زه‌به‌ فیه‌یه‌ دانپێدانراوه‌ی که‌هه‌ن؛ بریتییه له‌ سامانیکی فیه‌یه‌ گه‌وره‌ی گرنگ و به‌سود که له‌لایه‌ن هه‌زاران زانا لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌رکه‌راوه‌و، پێویسته له‌سه‌رمان لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین و شیکاری بکه‌ین، سود وه‌گرین له‌ چاکی لی وه‌رگرتنه‌کانی؛ ده‌مارگیریمان نه‌بی بۆی، ره‌تی نه‌که‌ینه‌وه به‌گشتی، دو‌رکه‌ینه‌وه له‌ راوێژچونه‌ لاوا‌ز و (شاذ)ه‌کانی، پێویسته ئه‌وه‌ی هه‌قه لی وه‌رگیرین له‌به‌ر رۆشنایی قورئان و سونه‌تدا، تێگه‌یشتنی پێشینی ئوممه‌ت.

۲۰- دیاریکردنی هه‌لوێستیکێ راست و دروست سه‌باره‌ت به‌ رۆژئاوای کافر و ئه‌و شارستانیه‌تیه‌ی که هه‌یه‌تی! به‌ شیوه‌یه‌ سود وه‌رگیرین له‌ زانسته ئه‌زمونییه‌کانی، به‌ پیتی ریکخه‌ر و یاساو رێسای دینه‌ گه‌وره‌و شکرمه‌نده‌که‌مان و قاعیده‌ حه‌کیم و کاربه‌جیکانی.

۲۱ - داننان به گرنگی راویژ(الشوری)دا له کاری بانگ‌واز بۆلای خوای گوره‌دا، هه‌روه‌ها داننان به زه‌وره‌تی فیزیون و شاره‌زابوونی بانگخواز له فیهی راویژکردن.

۲۲ - شوینکه‌وتنی رێگه‌ی په‌روه‌ردگار به‌لێزانی و دانایی و ئامۆزگاری چاک و شیرین، ئهم ئایه‌ته‌ی خوای گه‌وره بکریته ته‌رازوی بانگ‌واز، بکریته حیکمه‌ت و کاربه‌جیی و له‌سه‌ر رۆشتنی: ﴿ اَدْعُ اِلٰی سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَحَدِّثْهُمْ بِالَّذِي هِيَ اَحْسَنُ ﴾ سورة النحل: ۱۲۵.

واته: (خه‌ك) بانگ بکه بۆ پێیازی په‌روه‌ردگارت به‌لێزانی و دانایی و ئامۆزگاری چاک و شیرین و له‌گه‌لیان بدوێ (موجاده‌له بکه) به‌چاکترین شیوه.

۲۳ - پێیسته بانگخواز پێشه‌نگی و سه‌رمه‌شقی چاک بێ؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی بانگخواز ئاوێنه‌ی بانگ‌وازه‌که‌یه‌تی، نمونه‌ی وته‌بیژی بانگ‌وازه‌که‌یه‌تی.

۲۴ - خۆرازانده‌وه به ئارام گرتنیکی چاک و په‌سه‌ند، فیزیوونی ئاداب و ئه‌حکامه‌کانی ئارام گرتن، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌سیفه‌تی پیغه‌مبه‌ران و نێردراوانه سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بێ، شوینی خولگه‌ی سه‌رکه‌وتنی بانگ‌وازه‌که‌یانه.

۲۵ - دورکه‌وته‌وه له توندپه‌وی و رۆچونی پێوانه نه‌کراو واته له قورئان و سوننه‌تا جێی نابێته‌وه، هۆشیاریان له‌کۆسپ و به‌لاکانی، له‌به‌رهم و سه‌ره‌جامه خراپه‌کانی، کارکردن به ئاسانکاری و له‌سه‌رخوویی له‌سنوورێکدا که شه‌رع رێی پێی داوه.

۲۶ - موسولمان فێرخوازی هه‌قه، ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تیش له هه‌قدا داواکراویکی پێیوست و زه‌وریه له بانگ‌وازرکردن بۆلای خوای گه‌وره‌دا، چا ئه‌گه‌ر توانای وتنی هه‌قت نه‌بوو، خۆ ده‌توانی قسه‌ی ناهه‌ق و په‌رج و به‌تان نه‌که‌ی.

۲۷ - ھۆشیاریدان لە خاوینەو و ساردیونەو لە بانگەواز، لە بەرھەم و سەرەنجامە خرابەکانی لەژیانی بانگخاوەدا، بێ ئاگانەبوون لە لێکۆڵینەو لە ھۆکارەکانی و ڕینگە چارەکانی.

۲۸ - ئاگاداریبوون لە پرۆپاگەندەى درۆو ھات و ھوت، لە برەوپێدانی، لەو شۆیتەوارە خرابانەى کە دروست دەبێ لەناو کۆمەلگەى ئیسلامى دا، بێ ئاگانەبوون لە شۆیتەکتەوتنى سەرچاوەکانى ئەو پرۆپاگەندە درۆیە، ھەرھەا بێ ئاگانەبون لە ڕینگە چارەکەى، فێل و تەلەکەکانى رەت بکێنەو.

۲۹ - پێوھى چاکبون بریتى لە تەقوا، چاکى بېروباوە، کردەوێ چاک، دۆرەپەریزی و خۆلادان لە ھەموو دەمارگیرىکى نەقامیانە؛ لە دەمارگیرى بۆ ھەرێم، یان بۆ تیرە و ھۆز، یان بۆ کۆمەل و تایفەگەرى، یا بۆ دەستە و تاقم.

۳۰ - ئەسل لە بانگەواز بۆلای خواى گەرەدا بریتى لە بانگەواکردن بە ئاشکرا، بەلام بانگەواکردن بە نەتێنى ئەندازەى خۆى وەرەگێرێت؛ بەگۆیەرەى کات و سەردەم و شۆین و بارودۆخ.

۳۱ - بەرنامەى زۆرباش لە بانگەواکردندا: بریتى لە پێشکەشکردنى ھەقیقەتەکانى ئیسلام و بەرنامەکەى لە سەرەتاوە - ئەک بانگخاوە شوبھەکان بێتێنى و رەدەى بداتەو - لەپاشدا پێویستە پێوھى ھەق بە خەک بەردى بۆئەوێ ھەق و ناھەق لێک جیا بکاتەو، بریتى لە خەک بانگ کردن بۆلای بنچینەو بنەماکانى دین، پێویستە بانگخاوە خەک فێرى یەكخوواناسى پوخت بکات، بە پێى عەقل و ژیریان بیاوێنێ و قسەیان لەگەڵ بکات، بیناسیتێ بە ناخ و دل و دەرونیان، ئەمەش ھۆکارێکى زۆر گرنگە بۆ ھیدایەتدانیان بۆ ھەق، بە ئێزنى خواى گەرەو پەرەردگار.

۳۲ - دەستگرتنى بانگخوازە راستگۆکان و، ئەو کۆمەلە ئیسلامیە دڵسۆز و نیازپاکانە؛ بە بەردەوامى دەستگرتن بە دینی خواى گەرەو لە شتێکدا،

پیشک‌شکردنی توانایی به‌شهری، داواکردنی یارمه‌تیدان له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، دلتنیایی‌کی ته‌واو و باوه‌په‌تانی راستگزیانه به‌وه‌ی که خوای گه‌وره‌وه په‌روه‌ردگار خۆی سه‌ره‌وکاری ریتی بانگه‌واز ده‌کات، کاره‌کانی ئا‌پاسته ده‌کات، بانگ‌خوازه‌کان و نه‌وانه‌ی پتی هه‌له‌سن جی‌گیر ده‌کات له‌سه‌ری، به‌پاستی دین و کاروباره‌کان هه‌ر هه‌مووی هه‌ر به‌ده‌ستی خوای گه‌وره‌یه.

ئه‌ی برای موسولمانی خۆ‌شه‌ویست بزانه: ئه‌م ریک‌خه‌رو سودانه‌ی که ده‌ستمان که‌وت؛ بریتیه له به‌ره‌م و نه‌زمونی زۆرێک له زانا کارکه‌ره‌کان و بانگ‌خوازه دلتسۆز و نیازپاکه‌کان بۆ‌لای خوای گه‌وره، به‌دلتنیاییه‌وه چاک بزانه ئه‌و بانگ‌خوازه‌نه‌ی که بانگه‌واز ده‌کن بۆ لای خوای گه‌وره؛ ئه‌گه‌ر به‌چاکی له‌م قاعده و یاساو ریساو ریک‌خه‌رانه تیب‌گن، کاریشی پی‌ بکن، ئه‌وه به‌دلتنیاییه‌وه له‌وه‌دا خێرو چاکی زۆری تیدا‌یه بۆ ریک‌ه‌و رپه‌وه‌ی بانگه‌واز.

با بانگ‌خوازه راستگۆکانی دینی ئیسلام چاک بزانه؛ به‌پاستی چاکی بۆ ئه‌وان نیه، سه‌رکه‌وتن بۆ بانگه‌وازه‌که‌یان نیه، سه‌رکه‌وتن و پشتگیری کردنی خوای گه‌وره له کاره‌که‌یاندا نیه، هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌نگاوه‌نه‌ی که ده‌نریت هیچ پته‌ویه‌کی تیدا نیه ئیلا به ده‌ستگرتن به دینی خوای گه‌وره‌وه نه‌بیت، به پشتبه‌ستن به خوای گه‌وره‌و داواکردنی کۆمه‌ک و یارمه‌تی له‌و نه‌بیت له‌هه‌موو کاروباریکدا ئیتر بچوک بیت یان گه‌وره، داواکردنی سه‌رکه‌وتن و پشتگیری کردن و پته‌کردنی هه‌نگاوه‌کان و نیازپاکی بۆ خوای گه‌وره له‌هه‌موو کاروباریکدا دبێ ته‌نها له خوای په‌روه‌ردگار بکریت، خۆ دا‌پنین له شوینکه‌وتنی هه‌واو هه‌وه‌س و ئاره‌زوو به هه‌موو جۆر و شکل شیوه‌کانیه‌وه، هه‌موو کاره‌کان ته‌نها بۆ خوای گه‌وره بیت.

په‌رتوکه دانراوه‌کان دهرباره‌ی بیروباوه‌ری سه‌له‌فی صالح

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه

به‌پاستی پېشه‌وایان و زانایانی نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه په‌رتوکی زوریان دانراوه دهرباره‌ی بیروباوه‌ری سه‌له‌فی صالح، گرنگی زوریان داوه به‌بنه‌ماکانی نه‌و زانسته، به‌لگشیان هیتاوه‌ته‌وه له‌قورئان و سوننه‌ت و وته‌کانی پېشه‌وایانی هاوه‌لان و شونینکه‌وتوانیان و نه‌وانه‌ی شوین نه‌وان که‌وتن له‌چاکه‌دا، رهدی نه‌هلی بیدعو هه‌واو ئاره‌زوویان داوه‌ته‌وه، عه‌بیه و نه‌نگیه‌کانیان دهرخستون، وته‌پوچ و ساخته‌کانیان ئاشکرا کردوه، بیروچونه‌کانیان وه‌ک تۆزی به‌ر یا لیکردوه، به‌هق رووبه‌پوی ناهق و باتل بونه‌ته‌وه، به‌زانست رووبه‌پوی نه‌زانی بونه‌ته‌وه، به‌سوننه‌ت رووبه‌پوی بیدعه بونه‌ته‌وه، نه‌هلی بیدعو هه‌واو ئاره‌زوویان له‌چه‌که‌کانیان دامالیون، هه‌قیان دهرخستوه و سه‌رخستوه، باتل و ناهقه‌یه‌کانیان پوچه‌ل کردۆته‌وه، هه‌موو نه‌م شتانه‌شیان ته‌نها له‌پېناوی پاراستنی دینی پاک و ساغ کردوه.

شتیکي به‌جی و به‌که‌لکه‌ لیږده‌دا باسی هه‌ندئ له‌و دانراوانه‌ بکه‌م که‌ بوونه‌ته سه‌رچاوه له‌ دانانی نه‌م په‌رتوکه‌دا (الوجین)، تا تۆی - برای موسولمانی به‌پیز و خۆشه‌ویست - له‌سه‌ر به‌لگه‌و، به‌رچاوپوونی و، زانسته و زانباری بیت له‌بیروباوه‌په‌که‌تدا، تا بزانی بیروباوه‌په‌که‌ت له‌کۆپوه وه‌رگرتوه و سه‌رچاوه‌کانی کامانه‌ن.

هه‌روه‌ها تا بزانی که‌ به‌پاستی نه‌م بیروباوه‌په (عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح) بنچینه‌یه له‌ دینی هه‌قدا، نه‌و ته‌حریفات و گۆرانگاریانه‌ی که‌ هاتونه‌ته‌ ناویه‌وه له‌چاخ و سه‌ده‌ دوایه‌که‌اندا وه‌ک سه‌رده‌می ئیمه‌و سه‌رده‌مانیک که‌ له‌پیش ئیمه‌وه بوون؛ نه‌وه نامۆیه‌ به‌و بیروباوه‌په‌ راسته‌ی که‌ پېشینه‌ چاکه‌کانه‌مان وه‌ریان گرتوه

– هاوه‌لان و شوێنکه‌وتوانیان و نه‌وانه‌ی شوێن نه‌وانیش که‌وتون به راستگوییانه‌و به نیازپاکی و چاکه – له‌ خاوه‌نی ئهم شه‌ریعه‌ته‌ خاوین و به‌رز و شکومه‌نده، پێغه‌مبهری ئهم دینه‌ که‌وره (صلی الله علیه وسلم).

به‌راستی کۆمه‌ڵێکی زۆر له‌ پێشه‌وايانی ئهم ئوممه‌ته‌ و زانایان له‌ دانراوه‌کانیاندا دانیان ناوه‌ به‌ (بیروباوه‌پی سەله‌فی صالح)دا؛ له‌وانه‌ بۆ وێنه‌ به‌ کورتی به‌ بێ نه‌وه‌ی که‌ درێژه‌ی پێی بدرویت:

- ۱- کتاب السنة: الإمام أحمد بن حنبل رحمه الله – ۲۴۱ هجري.
- ۲- کتاب السنة: عبد الله ابن الإمام أحمد – ۲۹۰ هجري.
- ۳- کتاب السنة: أبو بکر بن یزید الخلال – ۲۱۱ هجري.
- ۴- کتاب السنة: الحافظ أبو بکر بن أبي عاصم – ۲۸۷ هجري.
- ۵- کتاب السنة: محمد بن نصر المروزي – ۲۹۴ هجري.
- ۶- شرح السنة: الإمام إسماعيل بن يحيى المروزي – ۲۹۴ هجري.
- ۷- شرح السنة: الإمام حسن بن علي البربخاري – ۳۲۹ هجري.
- ۸- شرح السنة: الإمام الحسين بن مسعود البغوي – ۴۳۶ هجري.
- ۹- الشريعة: الإمام أبو بکر محمد بن الحسين الآجري – ۳۶۰.
- ۱۰- أصل السنة واعتقاد الدين: الإمام حسن بن علي البربخاري – ۳۲۹ هجري.
- ۱۱- صريح السنة: الإمام أبو جعفر محمد بن جرير الطبري – ۳۱۰ هجري.
- ۱۲- شرح مذاهب أهل السنة ومعرفة شرائع: أبو حفص بن شاهين – ۲۷۹ هجري.
- ۱۳- شرح السنة: الإمام أبي عيسى السلمي – ۲۷۹ هجري.
- ۱۴- أصول السنة: الإمام ابن أبي زمنين الأندلسي – ۳۹۹ هجري.
- ۱۵- الإعتقاد الإمام الشافعي. رواية أبي طالب الفشاري – ۲۰۴ هجري.
- ۱۶- کتاب النزول الإمام الحافظ علي بن عمر الدارقطني – ۳۸۵ هجري.
- ۱۷- کتاب الصفات الإمام الحافظ علي بن عمر الدارقطني – ۳۸۵ هجري.
- ۱۸- کتاب الرؤية الإمام الحافظ علي بن عمر الدارقطني – ۳۸۵ هجري.
- ۱۹- کتاب التوحيد وإثبات صفات الرب: الإمام ابن خزيمة – ۳۱۱ هجري.

- ۲۰- مقدمة ابن أبي زيد القيرواني في العقيدة: عبد الله القيرواني - ۳۸۶ھجري.
- ۲۱- الإبانة عن شريعة الفرقة الناجية: ابن بطة المعري الحنبلي - ۳۸۷ھجري.
- ۲۲- اعتقاد أئمة الحديث: الإمام أبو بكر الإسماعيلي - ۳۷۱ھجري.
- ۲۳- الإبانة عن أصول الديانة للإمام أبي الحسن الأشعري - ۳۲۰ھجري.
- ۲۴- رسالة إلى أهل النفر للإمام أبي الحسن الأشعري - ۳۲۰ھجري.
- ۲۵- مقالات الإسلاميين: للإمام أبي الحسن الأشعري - ۳۲۰ھجري.
- ۲۶- عقيدة السلف أصحاب الحديث: الإمام إسماعيل الصابوني - ۴۴۹ھجري.
- ۲۷- المختار في أصول السنة: الإمام الحسن بن أحمد الحنبلي البغدادي - ۴۷۱ھجري.
- ۲۸- شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة: الإمام اللالكاني - ۴۱۸ھجري.
- ۲۹- كتاب الأربعين في دلائل التوحيد: أبو إسماعيل الهروي - ۴۸۱ھجري.
- ۳۰- كتاب العظمة: أبو الشيخ الأصفهاني - ۳۶۹ھجري.
- ۳۱- الاعتقاد والهداية: أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي - ۴۵۸ھجري.
- ۳۲- العقيدة الطحاوية: الإمام أبو جعفر الطحاوي الأزدي الحنفي - ۳۲۱ھجري.
- ۳۳- الحجة في بيان المحجة: إسماعيل بن محمد التميمي الأصفهاني - ۵۳۵ھجري.
- ۳۴- اعتقاد أهل السنة والجماعة: حجة الإسلام الأموي الهكاري - ۵۵۵ھجري.
- ۳۵- لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد: ابن قدامة المقدسي - ۶۲۰ھجري.
- ۳۶- النصيحة في صفات الرب: الإمام عبد الله بن يوسف الجويني - ۴۳۸ھجري.
- ۳۷- كتاب التوحيد: الإمام محمد بن إسماعيل البخاري - ۲۵۶ھجري.
- ۳۸- كتاب التوحيد ومعرفة أسماء الله وصفاته: الإمام بن منده - ۳۹۵ھجري.
- ۳۹- كتاب الإيمان: الإمام أبو عبيد القاسم بن سلام - ۲۲۴ھجري.
- ۴۰- كتاب الإيمان: الحافظ محمد بن يحيى بن عمر العدني - ۲۴۳ھجري.
- ۴۱- كتاب الإيمان: الحافظ أبو بكر بن محمد بن أبي شيبة - ۲۳۵ھجري.
- ۴۲- كتاب الإيمان: الحافظ محمد بن إسحاق بن منده - ۳۹۵ھجري.
- ۴۳- شعب الإيمان: الحافظ أبو عبد الله الحليمي البخاري - ۴۰۳ھجري.
- ۴۴- مسائل الإيمان: القاضي أبو يعلى - ۴۵۸ھجري.
- ۴۵- الرد على الجهمية: الإمام الحافظ ابن منده - ۳۵۹ھجري.

- ۴۶- الرد على الجهمية: الإمام عثمان بن سعيد الدارمي - ۲۸۰ هجري.
- ۴۷- الرد على الجهمية والزنادقة: الإمام أحمد بن حنبل - ۲۴۱ هجري.
- ۴۸- الرد على من أنكر الحرف والصوت: الإمام الحافظ أبو نصر السجزي - ۴۴۴ هجري.
- ۴۹- الاختلاف في اللفظ والرد على الجهمية: ابن قتيبة الدينوري - ۲۷۶ هجري.
- ۵۰- خلق أفعال العباد والرد على الجهمية: الإمام البخاري - ۲۵۶ هجري.
- ۵۱- العلو للعلي العظيم وإيضاح صحيح الأخبار من سقيمها: للإمام الذهبي.
- ۵۲- الأربعين في صفات رب العالمين: للإمام الذهبي - ۷۴۸ هجري.
- ۵۳- كتاب العرش وما روي فيه: الحافظ بن عثمان بن أبي شيبة العسبي - ۲۹۷ هجري.
- ۵۴- أقاويل الثقات في تأويل الأسماء والصفات: للإمام زين الدين المقدسي - ۱۰۳۳ هجري.
- ۵۵- إثبات صفة العلو: ابن قدامة المقدسي - ۶۲۰ هجري.
- ۵۶- البعث والنشور: الإمام الحافظ البيهقي - ۴۵۸ هجري.
- ۵۷- إثبات عذاب القبر: الإمام الحافظ البيهقي - ۴۵۸ هجري.
- ۵۸- التصديق بالنظر إلى الله تعالى في الآخرة: الإمام أبو بكر الأجري - ۳۶۰ هجري.
- ۵۹- الاعتقاد الخالص من الشك والانتقاد: الإمام علاء الدين ابن العطار - ۷۲۴ هجري.
- ۶۰- العيون والأثر في عقائد أهل الأثر الإمام عبد الباقي المواهلي الحنبلي - ۱۰۷۱ هجري.
- ۶۱- قطف الثمر في بيان عقيدة أهل الأثر محمد صديق خان القنوجي - ۱۳۰۷ هجري.
- ۶۲- الدين الخالص: محمد صديق خان القنوجي - ۱۳۰۷ هجري.
- ۶۳- لوامع الأنوار البهية وسواطع الأسرار الأثرية.
- ۶۴- لوامع الأنوار السنية شرح قصيدة أبي داود الحاتية العلامة السفاريني - ۱۱۸۸ هجري.
- ۶۵- تجريد التوحيد المفيد الإمام أحمد بن علي المقرئ - ۸۴۵ هجري.
- * وفارس التأليف في علم الاعتقاد الذي لا يختلف فيه اثنان من أهل السنة شيخ الإسلام ابن تيمية ۷۲۸ هـ، فإنه رتب هذا العلم وقعد أصوله ومناهجه، ومؤلفاته كثيرة في هذا الباب منها:
- ۶۶- منهاج السنة النبوية.
- ۶۷- درء تعارض العقل والنقل.
- ۶۸- بغية المراتد في الرد على المتفلسفة وأهل الإلحاد.
- ۶۹- انقضاء الصراط المستقيم لمخالفة أصحاب الجحيم.

- ۷۰- الصارم المسلول على شام الرسول.
 ۷۱- كتاب الإيمان.
 ۷۲- الرسالة التدمرية.
 ۷۳- قاعدة جليلة في التوسل والوسيلة.
 ۷۴- الرد على المنطقيين.
 ۷۵- العقيدة الواسطية.
 ۷۶- العقيدة الحموية.
 ۷۷- الرسالة التسعينية.
 ۷۸- بيان تلييس الجهمية.
 ۷۹- النبوات.
 ۸۰- شرح العقيدة الأصفهانية.
 ۸۱- شرح حديث النزول.
 * إضافة إلى هذا (مجموع الفتاوى) الذي جمع فيه كثير من مؤلفاته، وبلغ المجموع سبعة وثلاثين مجلدا مع الفهارس.
 * * والفارس الثاني في التأليف تلميذه: العالم الرباني ابن قيم الجوزية - ۷۵۲هـ - صاحب الجهود المشكورة في الرد على الفرق الضالة، منها:
 ۸۲- الصواعق المرسلة على الجهمية والمعتلة.
 ۸۳- اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعتلة والجهمية.
 ۸۴- القصيدة النونية.
 ۸۵- شفاء العليل في مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعليل.
 ۸۶- طريق المجريين وباب السعادين.

نومانه و جگه له مانهش له په رتووک به نرخه کانی تری.
 سوپاس بق خوی گوره هموو نه وهی که باسکرا له و سه رچاوانه و له و دانراوانه و
 له و په رتووکانهی که سودیان لی و ده رگیراوه له دانانی نه په رتووکه دا؛ په ک له دواي
 په ک چاپکرون، چه دندها په رتووکي گرنکی تریش که ناومان نه هینان؛ که په هیانه
 چاپکرون، په شیان هه تا نیستاش هه ر له جیهانی ده ستنوس (مخطوطات) دان.

میسکی دوا وته

ئهمه بریتیه له بیریاوه‌پی نه‌وه‌ی یه‌که‌م له‌م ئوممه‌ته موباره‌که، که بریتیه له بیریاوه‌پی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پاک و پوخت و بی‌خه‌وش و دلتیابی و پارێزراوه، بریتیه له ریڠه‌یکی راست و دروست، له‌سه‌ر به‌رنامه‌و پرۆگرامی قورئان و سوننه‌ت، وته‌کانی سه‌له‌فی ئوممه‌ت و که‌ئه‌ پێشه‌وایانی ئه‌وانه‌ی که خاوه‌نی زانست و زانیاری بوون، ئه‌ویش بریتیه له‌و ریڠه‌یه‌ی که دلی که‌سه پێشینه‌کانی زیندوکردۆته‌وه له‌م ئوممه‌ته مه‌رحومه که خوای په‌روه‌ردگار به‌زه‌یی پێدا هاتۆته‌وه؛ پێشینه‌ی ئیمه به‌ هۆی ئهم بیریاوه‌په‌ راسته‌وه بوون به‌ رابه‌ر و سه‌رگه‌وره و پێشه‌وا و سه‌رمه‌شق بۆ که‌سانی تر.

عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح، کۆمه‌لی رزگار بوو، گزۆ و تیره‌و تایفه‌ی سه‌رخراو، ئه‌هلی فهرموده‌ واته‌ فهرموده‌ناسان، ئه‌هلی (أثر)، ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه.

بریتیه له بیریاوه‌پی چوار پێشه‌وا به‌رزه‌که، که خاوه‌نی مه‌زه‌به‌ن باوه‌پێکنراون له‌لایه‌ن زانایانه‌وه و خه‌لکیکی زۆر له‌ موسولمانان په‌په‌وه‌ی له‌ مه‌زه‌به‌کانیان ده‌که‌ن و شوپێیان که‌وتون که ئه‌مانه‌ن: ئه‌بو حه‌نیفه، شافعی، مالیک، ئه‌حمه‌د ره‌حه‌مه‌تی خوایان لی‌ بی، بیریاوه‌پی سه‌رحه‌م شه‌رعزان و فه‌قیه‌ه‌کان و فهرموده‌ناسان و زانا خواناسه‌ کارکه‌ره‌ خۆپاریزه‌ له‌خوا ترسه‌کانه، ئه‌وانه‌ی که له‌سه‌ر به‌رنامه‌و رێوشوێنی ئه‌وان رۆیشتون هه‌تا ئهم پۆزگاره‌ی ئیمه، کاره‌که‌ش ماوه‌ته‌وه‌و به‌رده‌وامه‌ هه‌تا رۆژی دوا‌ی.

برای موسولمانی به‌پێز و شکۆمه‌ند ئه‌گه‌ر ئیمه ده‌مانه‌وی رزگارمان ببیت و سه‌رفرازی و سه‌رکه‌وتنه‌مان به‌ نسیب ببیت ئه‌وا پێیسته له‌سه‌رمان؛ عه‌قیده‌ بگێڕینه‌وه بۆ سه‌رچاوه‌ روون و پاک و خاوینه‌که‌ی که پێشه‌وا چاک و هه‌لبێژێردراوه‌کان له‌وه‌وه هه‌لیان گۆزیوه له‌ پێشینه‌ چاکه‌کانمان، پێیسته

بىرواوه پى خۆمان لەو سەرچاوه وەرەگىرەن كە ئەوان بىرواوه پى خۆيانيان لى وەرگرت، ئەوان وازيان لەچى مەينا ئىمەش وازى لى بەيئەن، ئەوان لەچى بىدەنگ بوون ئىمەش با بىدەنگ بىن لى، ئەوئى ئەوان توانيان پىنى رازى بن ئىمەش دەتوانين پىنى رازى بىن، ئەوان بەچى شىوئە پەرستشيان ئەجامدا ئىمەش بەو شىوئە ئەنجامى بەدين، پىئوستە پا بەند بىن بە قورئان و سەننەتى پىئەمبەرەو (صلی اللہ علیہ وسلم)، پىئوستە پا بەند بىن بە يەك دەنگى پىئىنى ئوممەت و پىئەوا گەورەكانى ، بەو قىياسە راست و دروستانەى دەربارەى ئەو كارانەى كە تازە دىنە كايەووە پەيدا دەبن، ھەرەوا لەبەر رۆشنایى ئەو بنچىنە و بنەمايانەى كە ئەوان دايان ناوہ .

پىئەواى باوہرداران عومەرى كورپى (خطاب) رەزای خواى لى بى دەئەت: (بەپاستى مە زانیومە لە چى كاتىكدا خەك چاك دەبن يان لە چى كاتىكدا خراپ دەبن، ئەگەر فەقە لەلایەن كەسى بچوكەوہ ھات واتە لەلایەن بىدەچەكانەوہ ھات: گەورەكان گەركيان پى ئەدرا ئەوكاتە خراپ دەبن، ئەگەر فەقە لەلای زانا گەورەكانەوہ ھات، بچوكەكان شوئىيان كەوتن و پەپرەويان لى كەرن: ئەو ھىدايەت وەردەگەرن ئەوكاتە چاك دەبن).^(١)

پىئەواى باوہرداران عەلى كورپى (ابى طالب) رەزای خواى لى بى دەئەت: (سەير بکەن و بزافن ئەم زانستە لەكى وەردەگەرن: چونكە ئەمە دینە).^(٢)

ھاوئەلى پاىبەرز (عبد اللہ) كورپى مەسعود رەزای خواى لى بى دەئەت: (بەردەوام خەك لەسەر خێر و چاكەن تا ئەوكاتەى كە زانست لە گەورەكان وەرەگەرن: بەلام ئەگەر لە بچوكەكان و خراپەكانى خۆيانيان وەرگرت ئەوا لەناو دەچن).^(٣)

(١) - رواه ابن عبد البر في: جامع بيان العلم وفضله للإمام ص ٢٤٧.

(٢) - رواه الخطيب في: الكفاية في علم الرواية ص ١٩٦.

بزانه برای موسولمانی خۆشه‌ویست؛ خوای گه‌وره ئیمه‌ش و تۆش هیدایه‌ت بدات بۆ هه‌ق:

هه‌رکەسێ داوای رێنمایی و هیدایه‌ت بکات له‌ غه‌یری قورئان و سوننه و تیگه‌یشتنی سه‌له‌ی صالح بۆ قورئان و سوننه‌ت، یان کاریکی زیاده‌ی هه‌تا له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره به‌ شه‌ری داناهه‌، ئه‌وه‌ بێ گومان نقوم بووه‌، له‌ گومرایی ئاشکرادا، دورکه‌وتۆته‌وه‌ له‌ رێگای راست، شوێن رێگه‌یه‌ که‌وتروه‌ که‌ رێگه‌ی باوه‌پداران نه‌یه‌.

هه‌روه‌ها بزانه ئیمه‌ هه‌ر هه‌موومان دانیاین که ده‌مرین له‌پێش ئه‌وه‌دا که سه‌رحه‌م سوننه‌ته‌کان جێبه‌جێ بکه‌ین به‌ جوانترین شیوه‌ ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وێت جێبه‌جێیان بکه‌ین بێ راناگه‌ین و ته‌مه‌نمان به‌شی ئه‌وه‌ ناکات؛ ده‌ی ئیتر بیدعه‌ له‌ دیندا بۆچی بکه‌ین؟

ره‌حه‌مه‌تی خوا له‌ پێشه‌وا مالیک بێ که زۆر جار ئه‌م وته‌ جوانه‌ی ده‌وته‌وه‌:
وَعَزَّ امْرُؤُ الدِّينِ مَا كَانَتْ سُنَّةَ ... وَشَرَّ الْأُمُورِ الْمُخْدَتَاتُ الْبِدَائِعُ^(۱).

واته‌: چاکترین کارێک که له‌ دین دا بکریته‌ ئه‌وه‌یه‌ که سوننه‌ته‌، خراپترین کاریکیش ئه‌و شتانه‌ن که له‌لایه‌ن بیدعه‌چه‌که‌نه‌وه‌ داهێنراون.

به‌ کۆده‌نگی زانایان گه‌وره‌ترینی که‌سێ که خوای به‌ هه‌ق په‌رستی و په‌یشه‌وای ئه‌و که‌سانه‌ بیته‌ که‌ خواپه‌رستن بریتیه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)؛ هه‌ر په‌رستشێک پێچه‌وانه‌ی په‌رستشی ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ بیته‌ له‌ شیوه‌و شوێن و کاتدا بریتیه‌ له‌ بیدعه‌یه‌کی گومرایی و ره‌تکاروه‌، خاوه‌نی ئه‌و

(۱) - رواه ابن عبد البر فی: جامع بیان العلم وفضله للإمام ص ۲۴۸.

(۲) - أنظر: (الأعصام) للإمام الشاطبي.

بیدعه ته له خوای گه وره نزیك ناكاته وه، به لكو زیاتر دوری ده خاته وه، خوای گه وره ده فره مویت:

﴿ وَرَى كُلُّ أُنْجَانِيَّةٍ كُلَّ أُنْجَانِيَّةٍ إِلَى كَيْفِهَا الْيَوْمَ تُعْرَضُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ ﴿٢٨﴾ سورة الجن: ٢٨.

واته: له پاشان تۆمان خسته سر شه ریه تیک له باره ی ئایینه وه تۆش شوینی بکوه، شوین هه واو ئاره زووی ئه وانه مه که وه که نازان.

وه خوای گه وره ده فره مویت:

﴿ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَا فِي الدُّنْيَا وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَكِنَّا الصَّالِحِينَ ﴾ ﴿١٣٠﴾ سورة البقرة: ١٣٠.

واته: کئ روو وهرده گیتی له ئایینی ئیبراهیم مه گه که سیک که خوی هه زه کرد بیت؟ سویند بی بیگومان ئیبراهیممان هه لبارد له دونیادا، بیگومان نه له بقی دواپی دا له چاکانه.

وه خوای گه وره ده فره مویت:

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ مِثْلًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ

أَقْبَمَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴾ ﴿١٢٥﴾ سورة النساء: ١٢٥.

واته: کئ ئایینی چاکتره جوانتره (وه کئ دیندارتره) له که سیک که پوی خوی به کلا کرد بیت وه بق خوا، له هه مان کاتدا ئه که سه چاکه کار بیت و شوینی ئایینی ئیبراهیم که وتبی به پاستی و پاکی (که به و بیستی خوی له به تال لای داوه بق لای پاست)، خوا ئیبراهیمی هه لبارد به دۆست و خۆشه و بیستی خوی.

ئه وه ی که هیچ گومانی تیدا نه؛ به ک ریگه یی موسولمانان وه هیز و غیره تیان و سه ره ریزی و شان شه که تیان و هه یبه تیان، به پاستی بریتیه له به کیون له بیروبا وهدا، ئه ویش عه قیده ی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) که بریتیه له عه قیده یه کی رو و بی خه وش، ئه و عه قیده یه ی که نه وه یه که له پیشینی ئه م

نوممه‌ته موباره‌که باوه‌ریان پی‌ کردو په‌یره‌ویان لی‌ کرد، هر به‌و عه‌قیده‌یه
 حوکمی دونیا‌یان کرد به‌ راستی و به‌ دادپه‌روه‌رانه؛ به‌ راستی له‌ ژیا‌نه‌دا بپونه
 که‌سانی گه‌وره‌و رابه‌ر و سه‌رمه‌شق.

پوخته‌ی هسه‌ بریتیه‌ له‌مه:

بزانه‌ ئه‌ی خۆشه‌ویست! به‌پاستی چاک و سه‌رکه‌وتو نابین له‌ دونیاو له
 دوا‌پژدا، سه‌رکه‌وتن بق بانگه‌وازه‌که‌مان نیه، گه‌وره‌یی بق نه‌فسی خۆمان و بق
 کومه‌لگه‌که‌کانمان نیه؛ ته‌نها به‌وه‌ نه‌بیته‌ که‌ ده‌ست بگراین به‌وه‌وه‌ که‌ گرنگ‌ترین
 که‌ عه‌قیده‌یه، ئه‌ویش به‌وه‌ ده‌بیته‌ که‌ له‌ بانگه‌وازه‌که‌ماندا ده‌ست پی‌ بکه‌ین
 ده‌سپیکه‌که‌مان بریتی بیته‌ له‌ عه‌قیده‌ی په‌کخواناسیی پاک و پوخت؛ جا سیاست و
 رامباری خۆمانی له‌سه‌ر بونیاد بنیین هه‌روه‌ها یاساو نه‌حکامه‌کانمان و ئاکار و
 ره‌وشته‌ جوانه‌کانمان و هه‌لسوک‌ه‌وت و ئاداب و مامه‌له‌کردنه‌کانمانی له‌سه‌ر بونیاد
 بنیین.

ده‌ست پی‌ کردنمان له‌ هه‌موو نه‌وانه‌دا ده‌بی له‌ ریگه‌ی قورئان و سوننه‌ته‌وه
 بیته، له‌به‌ر رۆشنایی تیگه‌یشتنی سه‌له‌فی ئه‌م نوممه‌ته؛ نه‌وه‌ بریتیه‌ له‌ ریگه‌ی
 راست و پارێزراو، به‌رنامه‌یه‌کی نۆز به‌هێز؛ که‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار فه‌رمانی پی‌
 کردوین به‌وه، خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووته:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ
 وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ﴿١٥٣﴾ سورة الأنعام: ١٥٣.

واته: (فه‌رمانی داوه‌ که‌) بی‌گومان ئه‌مه‌ ریگه‌ی پاستی منه‌ که‌ پاست و دوسته
 که‌واته‌ شوینی بکه‌ون و، شوینی پێچکه‌کانی تر مه‌که‌ون، چونکه‌ دوورتان
 ده‌خه‌نه‌وه‌ و لاتان ده‌ده‌ن له‌ریگه‌ی خوا، خوا ئه‌و شتانه‌ی به‌ئێوه‌ راسپاردوه‌ بق
 ئه‌وه‌ی پارێزکار بن.

بیرویاوه‌پی پیشین تاقه ریگه‌یه بۆ چاک بوونی بارودق‌خی ئوممه‌ت.

داواکارین له‌ خوای به‌رز و بلند هه‌روه‌ک چۆن رینمایی کردوین بۆ به‌نامه‌و
 بیرویاوه‌پی سه‌له‌فی صالح؛ له‌وانمان بگێڕێ، داوای لێ ده‌که‌ین له‌گه‌ڵ نه‌واندا
 چه‌شرمان بکات له‌ژێر به‌یداخی گه‌وره‌ی دروستکراوان تکاکار و تکا لێ وه‌رگیراو
 موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)، دله‌کانمان گومرا نه‌کات و له‌سه‌ر ریتی رلست
 لایان نه‌دات، له‌داوای نه‌وه‌ی که به‌ رحم و به‌زه‌یی خۆی هیدایه‌تی داوین و
 سه‌رکه‌وتو سه‌رفرازی کردوین، هه‌روه‌ها داکارین له‌ خوای گه‌وره‌ که بمان گێڕێ له
 به‌نده‌ یه‌کتا په‌رست و چاک و خواناس و زاناو کارکه‌راهی که له‌سه‌ر ریگه‌ی نه‌ون؛
 به‌راستی خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر نه‌وه به‌ توانایه‌، بیسه‌ر وه‌لامده‌ره‌وه‌یه‌.

و صَلَّى اللهُ عَلَيَّ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

به‌ یارمه‌تی خوای گه‌وره‌ ته‌واو بوو.

ناصر ئیبراهیم سازانی

کوردستان/ سلێمانی

سالی ۱۴۳۴ کۆچی - ۲۰۱۵ زایینی.

بهره‌مه‌گانی ناصح سازانی

- ۱- فه‌زلی نوڤژ و کاریگه‌ری له‌سه‌ر ته‌زکیه‌ی نه‌فس.
 - ۲- خواپه‌رستی و کاریگه‌ری له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌ی ده‌روون.
 - ۳- په‌روه‌رده‌ی منداآن له‌ نیسلامدا: ۱ / ۲ . نویسنی: دکتور. (عبدالله ناصح علوان) وه‌رگنپان.
 - ۴- گه‌شتی قیامه‌ت.
 - ۵- دایه‌و باب‌ه‌ فیرم بکه‌ن چۆن نوڤژ بکه‌م.
 - ۶- هۆشیاریدان سه‌باره‌ت به‌ هه‌له‌ی هه‌ندێ له‌نوڤژخوینان وه‌رگنپان.
 - ۷- پوخته‌ی عه‌قیده‌ی سه‌له‌ فی صالح. نویسنی: (عبدالله بن عبد الحمید الأثري) وه‌رگنپان.
 - ۸- سونه‌نی نه‌بو داودی سه‌جستانی: ۵/۱ وه‌رگنپان.
- به‌ پشتیوانی خوای په‌روه‌ردگار چاوه‌پوانی سونه‌نی(الترمذی)ی بن

ناوه‌روك

- پیشه‌کی وه‌رگنێ ۶
- پیشه‌کی دانه‌ر بۆ چاپی یه‌که‌م ۱۰
- پیتاسه‌ گرنگ و زه‌روریه‌کان ۱۵
- ناساندان و پیتاسه‌ی عه‌قیده ۱۵
- ناساندن و پیتاسه‌ی سه‌له‌ف ۱۸
- ناساندن و پیتاسه‌ی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه ۲۹
- تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی بیروباوه‌ری ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه ۳۹
- بۆچی بیروباوه‌ری پیتیشینی چاکه‌کان له‌پیشتره‌ بۆ شوێنکه‌وتن؟! ۳۹
- بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی سه‌له‌ف صالح ۴۶
- ئه‌هلی سوننه‌ و جه‌ماعه ۴۶
- بنچینه‌ی یه‌که‌م: پایه‌کانی باوه‌رپه‌یتان(ئیمان) ۴۷
- پایه‌ی یه‌که‌م: باوه‌رپه‌یتانه‌ به‌ خوای گه‌وره ۴۹
- پایه‌ی دووهم: باوه‌رپه‌یتانه‌ به‌ مه‌لاشیکه‌کان ۷۳
- پایه‌ی سێهه‌م: باوه‌رپه‌یتانه‌ به‌ کتێبه‌ ئاسمانیه‌کان ۸۰
- پایه‌ی چواره‌م: باوه‌رپه‌یتان به‌ پیتفه‌مه‌ران ۹۰
- موحه‌مه‌د پیتفه‌مه‌ری خواجه‌ی صلی الله علیه وسلم ۹۵

- پایه‌ی پێنجهم: باوه‌په‌یتانه به روژی دوا‌ی ۱۰۲
- پایه‌ی شه‌شه‌م: باوه‌په‌یتان به قه‌زاو قه‌ده‌ر ۱۱۸
- بنچینه‌ی دووهم: ناویراوه‌کانی باوه‌په‌یتان له‌لای ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه ۱۳۲
- بنچیه‌ی سێیه‌م: هه‌لوێستی ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه ده‌ریاره‌ی بابته‌ی به کافر دانان ۱۴۸
- بنچینه‌ی چواره‌م: باوه‌په‌یتان به ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه که په‌یمان و به‌ئێندان و هه‌په‌شه‌و ترس و قوتاندن ۱۶۴
- بنچینه‌ی پێنجهم: دۆستایه‌تی و دوژمنایه‌تی (الْمُؤَالَاهُ وَالْمُعَادَاهُ) ۱۷۸
- بنچینه‌ی شه‌شه‌م ۱۹۱
- بنچینه‌کانی حه‌وته‌م: پرۆگرامی وه‌رگرتنی دین و به‌لگه هه‌یتانه‌وه له‌لای ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌وه ۲۰۳
- بنچینه‌ی هه‌شته‌م: پێویستیه‌تی گوێڕایه‌لیکردنی کاربه‌ده‌ستانی موسوڵمانان له‌چاکه‌دا ۲۱۹
- بنچینه‌ی نۆیه‌م: عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه ده‌ریاره‌ی هاوه‌لان و خه‌لافه‌ت و که‌سوکاری پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ۲۲۹
- بنچینه‌ی ده‌یه‌م: هه‌لوێستی ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه ده‌ریاره‌ی ئه‌ه‌لی بیده‌و ئاره‌زوو له وه‌سه‌یات و ئامۆژگاریه‌کانی پێشه‌وا‌یانی سه‌له‌ف سه‌باره‌ت به هه‌شیاریدان و ئاگادارکردنه‌وه له ئه‌ه‌لی بیده‌و هه‌واو ئاره‌زوو ۲۶۱
- بنچینه‌ی یانزه‌یه‌م: به‌رنامه‌و پرۆگرامی ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه سه‌باره‌ت به هه‌لسوکوت و ره‌وشنی جوان ۲۷۰

- له‌په‌وشته جوانه‌کانی سه‌له‌فی صالح ۲۸۳
- به‌شیک له نامۆزگاریه‌کان و وته‌کانی پیشه‌وایانی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه له شوینکه‌وتن و
ریگری له دامپتان ۲۹۵
- مه‌رجه‌کان و ریکه‌ر(چواپک)ه‌کانی بانگه‌واژکردن بق عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ۳۱۲
- ریکخه‌ره‌کان و هۆکارا‌کانی بانگخوازان ۳۱۸
- په‌رتووکه دانراوه‌کان ده‌ریاره‌ی بیرویاوه‌پی سه‌له‌فی صالح نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ۳۲۶
- میسکی بوا وته ۳۳۱
- به‌ره‌مه‌کانی ناصح سازانی ۳۳۷